

వైదిక గ్రంథములు.

ప్రతి 1.

అమావాస్యతర్పణము	...
ఆపస్తంబగృహ్యసూత్రములు	...
ఆంధ్రద్రావిడసంధ్యావందనము	...
ఋగ్వేదదేవతార్చన, బ్రహ్మయజ్ఞము, సస్వరము	...
ఋగ్వేదపూర్వప్రయోగాదర్శము	...
ఋగ్వేదత్రైధ్యప్రయోగము, చిన్ననైజా	...
ఋగ్వేదసంధ్యావందనము, సటిక	...
తిథిమంత్రములు, (ఆరాధ్యులది)	...
పంచోపనిషత్తులు, తైత్తిరీయము, సస్వరము	...
దేవతార్చన, చిన్ననైజా	...
పంచసూక్తములు, సస్వరము	...
పంచోపనిషత్తులు, బ్రహ్మమేధసహితము	...
పితృతర్పణము, చిన్ననైజా	...
బ్రహ్మయజ్ఞము, సస్వరము	...
మహానాసము, సస్వరము, చిన్ననైజా	...
డిటా సస్వరము (వీకాగ్నికాండ)	...
మంత్రప్రశ్నములు, మూలము	...
తైత్తిరీయ ఆరణ్యకోపనిషత్తులు, పితృమేధము, మంత్రపన్నములు	...
సహా, సస్వరము	...
మంత్రపుష్పము, సటిక	...
యాజుర్వేదసంధ్యావందనభాష్యము	...
యాజుర్వేదపూర్వప్రయోగచంద్రిక, సస్వరము	...

శ్రీ రస్తు.

వ్రత రత్నా కరము

సాంధ్రతాత్పర్యము

ద్వితీయభాగము

చెన్నపురి :

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారిచే

ప్రకటితము.

All Rights Reserved]

[Price Rs. 1—12—0

Printed by
V. VENKATESWARA SASTRULU
of V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
at the 'Vavilla' Press
Madras.

న తరత్నాకరము, ద్వితీయభాగము.

విషయసూచిక.

పంఖ్య.

పుట.

1	ఋషిపంచమీ న్రతము	...	3
2	మథనద్వాదశీ న్రతము	...	48
3	అమావాస్యసోమవతీ న్రతము	...	64
4	కృష్ణాష్టమీ న్రతము	...	93
5	శ్రీరామనవమీ న్రతము	...	117
6	అనుక్తాభరణసప్తమీ న్రతము	...	134
7	భక్తశ్చర న్రతము	...	146
8	శతవర్తి న్రతము	...	164
9	లక్షవర్తి న్రతము	...	174
10	త్రికార్తి న్రతము	...	207
11	చిత్రగుప్త న్రతము	...	217
12	క్షీరాబ్ధి న్రతము	...	237
13	సావిత్రిగౌరీ న్రతము	...	264
14	సంపద్యారీ న్రతము	...	275
15	సత్యనారాయణ న్రతము	...	282
16	రథసప్తమీ న్రతము	...	318

సంఖ్య.		పుట.
17	సంకటచతుర్థీవ్రతము	316
18	జీవవారై కాదశీవ్రతము	329
19	శ్రవణద్వాదశీవ్రతము	339
20	శరన్నవరాత్రివ్రతము	343
21	నృసింహజయంతీవ్రతము	369
22	శ్రీమంగళగౌరీవ్రతము	371
23	తులసీపూజావ్రతము	397
24	సంతానగోపాలపూజావ్రతము	406

శ్రీ రస్తు.

వ్రత రత్నాకరము

ద్వితీయభాగము.

—ॐ ఋషిసంచమి వ్రతము. ॐ—

* అథ భాద్రపదశుక్లపంచమ్యాం ఋషి పంచమి వ్రతమ్. శుక్లపంచమి పంచమి వ్రతమ్. తథాచమాధవీయే— శారీతః—శ్లో. పూజా వ్రతేషు సర్వేషు మధ్యాహ్నావ్యాపిని ర్భిః, దినద్వయే తు తద్వ్యాప్తే వా పూర్వావిధాయాం శారదమ్. ఇతి మదనరత్నాత్.

మధ్యాహ్నా నద్యాహ్నా గర్వాపామార్గకాంతమన్య ద్వా అనిపిద్ధం (అమ్రాసి) కాంతమాదాయ. “అమృత్యులం యశోనర్మః ప్రజాః పశు వహూనిన, బ్రహ్మ ప్రజ్ఞాం చ మేధాం చ త్వం నో దేహి వనస్పతే.” ఇతి వనస్పతిం సంప్రార్థ్య. “ఋఖ దుష్టస్థ నాశాయ దంతానాం చ విశుద్ధయే, ప్తీచనాయ చ గాత్రాణాం కుర్వేహం దస్తథావనమ్.” ఇతి దస్తథావనం కృత్వా తిలములకక లేకున కేశాన్ సంశోధ్య మృత్సానపూర్వం స్నాత్వా, (అత్ర వ్యావహారికః పౌరాణ ఉచ్యతే. ఆచమనాది దేశకాలకీర్తనాస్తే కాయుక వాచిక మానసికసాంస్పర్శిక జ్ఞాతా

* ఋషిసంచమి వ్రతము భాద్రపదశుక్లపంచమినాఁడు చేయవలయును. ఆచంచమి మధ్యాహ్నకాల వ్యాపినియై యుండవలయును. ఒకపేళ శాపంచమితిథి యుభయదినవ్యాపినిగా నుండేనేని, మొదటిదినముననే వ్రతంబు చేయవలసినది.

జ్ఞాతప్రప్రప్రప్ర భుక్తాభుక్త వీతావీత సమస్తపాపశుభం
 ద్వారా శరీరశుద్ధిర్థం ఋషిశుద్ధిమీత్రతాజ్యత్వేన ఆపామార్గ
 కాష్టేష్టప్రథావన పూర్వక మష్టోత్తరశతస్నానాని కరిష్యే. ఇతి
 సంకల్ప్య. గంగా గక్లేతి యోబ్రాయాత్ యోజనానాం శతై
 రపి, ముచ్యతే సర్వపాపేభ్యో విష్ణులోకం స గచ్ఛతి. స్నాత్వా
 ఆచమ్య.

(సువాసిన్యా. “హరిద్రే పీతవల్లౌ త్వం హరిణీ జనగజ్జనీ,
 ఆత స్త్వాం లేపయిష్యామి సౌభాగ్యం దేహి మేఽపహే” ఇతి
 హరిద్రాం విలిప్య స్నాత్వా ఆచమ్య. “కుంజుమం నా స్థిరం
 దివ్యం కామినీకామసంభవం, స్నాన్యేహం కుంజుమే నాతా
 ప్రసన్నో భవ మే హరే.” స్నాత్వా (ఆచమ్య) శరీరశుద్ధిర్థం
 భస్మగోమయమృత్తికాస్నానాని కరిష్యే. భస్మస్నానం—స్నా
 రక్షాకరం భస్మ కామాద్యరివినాశనం, తస్య లేపనమూ
 త్రేణ సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే. స్నాత్వా ఆచమ్య. గోమయ
 స్నానం—అగ్రమగ్రచరన్తీనా మోచధీనాం వసనసే, స
 మృషభవత్సీనాం పవిత్రం కాయశోధనమ్. తస్మై రోగింశ్చ
 శోకాంశ్చ నుద గోమయ సర్వదా. స్నాత్వా ఆచమ్య. మృత్తి
 కాస్నానమ్—మృత్తికే హన మే పాపం యన్తయా దివ్య
 తం కృతం, త్వయా హతేన పాపేన గచ్ఛామి పరమూచ
 గతిమ్. స్నాత్వా ఆచమ్య. ఆపామార్గకాష్టే—“ముఖదోర్ధం
 ధ్యనాశాయదంతానాం చ విశుద్ధయే, స్థివనాయ చ గాత్రాణాం
 కుర్వేహం దంతభావనమ్. ఏవమ్. ౧౦౮. వారం స్నాత్వా
 గంగే చ యమునే చైవ గోదావరి సరస్వతి, నర్మదే సింధు కావే
 ర్వాజలేఽస్తిక సన్నిధిం కురు. ఇతి తులసిదళేన జలమాలా

డ్య (సుభవే మహాసంకల్పః కార్యః) గణ్ఠాం ప్రార్థయేత్. “సన్ని నలినీ సీతా మాలతీ చ మలాపహా, విష్ణుపాదాబ్జసం భూతా గణ్ఠా త్రివధగామినీ. భాగీరథీ భోగవతీ జాహ్నువీ త్రి దశేశ్వరీ, ద్వాదశైతాని నామాని యత్రయత్ర జలాశయే. స్నానముక్తః స్మరేన్నిత్యం తత్ర తత్ర వసేద్ధి సా శరీరేజర్ఘరీ భూతే వ్యాధిగ్రస్తే కశేబరే, బోషధం జాహ్నువీతోయం వై ద్యో నారాయణో హరిః పాపాహం పాపకర్తాహం పాపాత్తా పాపసంభవా, త్రాహి మాం శృపయా గణ్ఠే సర్వపాపహరా భవ” ఇతి ప్రార్థ్య అర్ఘ్యాది దద్యాత్. “ఏహి సూర్య సహ స్రాంశో తేజోరాశే జగత్పతే, అనుకంపయ మాం భక్త్యా గృహాణామ్యం సమోఽస్తు తే” సూర్యనారాయణాయేద మర్ఘ్యమి. భాగీరథీ ససున్దుభ్యం సర్వపాపప్రణాశిని, భక్త్యా తుభ్యం మయా దత్తం గృహాణామ్యం సమోఽస్తు తే. గణ్ఠాన్తు ఇనమర్ఘ్యమ్. కశ్యపోఽత్రి భృగద్వాబో విశ్వామిత్రోఽథ గౌతమః, జమదగ్ని ర్విశిష్టశ్చ సాక్షీ వైవాస్వరున్ధరీ. అరుణో నహత కశ్యపాది సప్తర్షభ్య ఇదమర్ఘ్యం. ఇత్యర్ఘ్యాణి దత్వా యన్నయా దూషితం తోయం శరీరమలసంగ మాత్, తద్దోషపరిహారార్థం యత్క్షాణం తర్పయామ్యహమ్. వస్త్రం నిర్విడ్య గన్ధపుష్పాక్షతహరిత్రా కుక్కుమాదిభిర్గణ్ఠాం తులసీం సూర్యం చ నామ్నా పూజయేత్. ఇతి స్నాననిధిః.

పశ్చిగవ్యమస్త్రః.

దేశకాలే సంకీర్త్య అముకస్య కాయకున్ధలికం పంచ గవ్యప్రాశనమహం కరిష్యే. గాయత్ర్యగృహ్యగోమాత్రం “గంధదర్పర” ఇతి గోమయమ్. “ఆప్యాయస్య” ఇతి చ

క్షీరం. “దధిక్రావణ్ణ” ఇతి వై దధి. “శుక్రమసి” ఇతి ఆజ్యమ్. “దేవస్యత్వా” ఇతి కుశోదక్మ “అసోపిష్టామయ” ఇతి మంత్రయేత్. తస్య చతుర్భాగం హుత్వా సప్తపాత్రాః శుభా దర్భా అక్షతాశ్చైవ సంయతాః. తేనైవ “ద్ధృష్టి హోతవ్యమ్. అగ్నే స్వాహా సోమాయ స్వాహా. ధింసోమ తి ధేనుమతి హి ఘాతగ్ం సూయవశినీ మనవే యశస్యే వ్యసక్త భ్నావ్రోదసి విష్ణవేతే, దాధార పృథినీ మభితో మయిష్టే.”

ఇదం విష్ణు ర్విచక్రమే త్రేథా నిదధేనదం, సమూహ మస్య పాగ్ంతురే.

బ్రహ్మ జిజ్ఞాసం ప్రథమం పురస్తాద్విశీమత స్సురు చో ఏన ఆవహ. సబుద్ధియా ఉపమా అస్య విష్టా సృతశ్చ యోని మన తశ్చ వివః.

“గాయత్ర్యా విష్ణవే, బ్రహ్మణే, సూర్యాయ స్వాహా. ఇతి హోమం కుర్యా జ్వలనుధేయే వా. ప్రణవేన అథన కేశవేతి వా మస్త్రేణ స్త్రీణాం పశ్చుగవ్యం కుర్యాత్ ప్రాశయేత్.” ఇతి శ్లో. సద్యాదికే తదా స్నాత్వా కృత్వా నియమమేవ చ, బ్రహ్మణీ క్షత్రియా వైశ్యా హూద్రా వాపి వరాహణే. కృత్వా వైమిత్తికం కర్త గత్వా నిజగృహం పునః, చేదిం సమ్యక్ప్రకర్విత గోమయేనోపలిప్యతామః.

ఇతి హేమాద్రా.

రజ్జవల్లిసమాయుక్తే సర్వతో భద్రమజ్ఞలే,
అవ్రణం సజలం కుమ్భం తామ్రం మృణ్మయమేవ వా.
సంస్థాప్య వస్త్రసంయుక్తం కణ్ఠదేశే విశోభితం,
పశ్చరత్నసమాయుక్తం గన్ధపుష్పాక్షతైరుత్తమమ్.

సహిరణ్యం సమాసాద్య తామ్రేణ పటలేన వా,
 వంశమృణ్మయపాత్రేణ యవపూర్ణేన చైవహి.
 ఆచ్ఛాదయేత్తం చేలేన లిఖే దప్తదళం తతః,
 తత్ర సప్త ఋషీన్ దివ్యాన్ శక్తియక్తః ప్రపూజయేత్.

అథ పూజావిధానమ్

ఏవంగుణ విశేషణవిశిష్టాయాం శుభతిథౌ మమ.....
 అరున్ధతీసహిత కశ్యపాః ఋషీ ప్రత్యర్థం ఋషిపూజనం కరిష్యే.
 తదజ్ఞత్వేన యమునాపూజాం కరిష్యే. పాత్రం ప్రత్యక్ష్య,
 శుద్ధోదకం పూరయిత్వా, ప్రతిమాం సంస్థాప్య, కలశోపరి
 పుష్పసూల్యాదినా అలంకృత్య, తదుపరి రసాలవర్ణాన్యాస్తీ
 ర్య, గణపతిపూజాం కృత్వా.

యమునార్చనా.

శ్లో. ఊరోద్ధార్ణవసమ్భూతే ఊరవర్ణసమప్రభే,
 ప్రసాదం కురు మే దేవి యమునే తే నమో నమః.

ఇతి ధ్యానమ్.

విష్ణుపాదసముమ్భూతే సర్వకామప్రదాయినీ,
 సర్వపాపహర్యదే దేవి యమునాయై నమోఽస్తు తే.

ఆవాహనమ్.

సూర్యపాదాబ్జసమ్భూతే సర్వలోకహితప్రియే,
 సర్వపాపవినిర్ముక్తే తుష్టాయై తే నమోఽస్తు తే.

పాద్యమ్.

కృష్ణవేణైశ్చ నమస్తుభ్యం శృష్ణచర్ణైః సులక్షణే,
 విష్ణుప్రియే మహాదేవి కృష్ణవేణైశ్చ నమో నమః.

మధుసర్కమ్.

సహ్యాపాదే సమస్తుభ్యం శంకరాద్ధశరీరిణి,
సర్వలోకహితే దేవి భీమరత్నై నమోఽస్తు తే.

పశ్చాత్తుతస్సానమ్.

సింహపాదే సమస్తుభ్యం సరసింహసరున్వితే,
సర్వలక్షణసమ్పూర్ణే భవనాశిని తే నమః.

శుద్ధోదకస్సానమ్.

విష్ణుపాదోద్భవే దేవి గణ్ధే త్రిశతగామిని,
జటాజూటగతే శంఖాద్భాగీరతై నమోఽస్తు తే.
నస్త్రమ్.

గోదావరి సమస్తుభ్యం సర్వాభీష్టప్రదాయిని, సర్వపాపహిని
ర్తుక్తే వృద్ధగణ్ధే నమో నమః యమునార్ధై కిర్ణుకేన. రాజతం
బ్రహ్మసూత్రం కాశ్చానన్దోత్తరీయకమ్. అహం దాస్యమి
దేవేశి యమునార్ధై నమోఽస్తు తే. యమునార్ధై ముఖ్యోప
వీతమ్. మాణిక్య ముక్తాఫలవిద్రుమైశ్చ గోమథ్యైః పుష్పైః
సుపుష్పరాగైః, దేవాక్షనాభిశ్చ కృతం గృహణ విహ్యం
రత్నాభరణాని దేవి. యమునార్ధై ఆభరణాని.

చంద్రనాగురుకస్తూరీ గోరోచన సకంకుమైః,

హిమవాలుకసంయుక్తో గంధోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్.

యమునాదేవ్యై గంధాః ధారయామి.

శాలేయాంశ్చన్ద్రవర్ణాభాః పారిద్రాచూర్ణసంయుక్తాః,

అక్షతాంశ్చ ప్రయచ్ఛామి యమునే తే నమో నమః.

అక్షతాః సమర్పయామి.

మద్రారైః పారిజాతైశ్చ పాటలాశోకచమ్పకైః,
త్వాం పూజయామి దేవేశి వరదాయై సమోఽస్తు తే.

యమునాదేవ్యై పుష్పాణి పూజయామి

అథాజ్ఞపూజా.

చంచలాగ్నేయై నమః	పాదౌ	పూజయామి.
చఙలాగ్నేయై	జానునీ	”
కమలవాసినైవ్యై	కటిం	”
థాత్రైవ్యై	నాభిం	”
మన్తథవాసినైవ్యై	స్తనౌ	”
లలితాగ్నేయై	భుజౌ	”
కమ్బుగ్రీవాగ్నేయై	కణ్ఠం	”
మాయాగ్నేయై	మూఖం	”
శ్రిగ్నేయై	లలాటం	”
భాగీరథ్యై	శిరః	”
యమునాగ్నేయై	సర్వాణి అక్లాని	”

“దశాజ్ఞం గుర్గుభోషేతం...” ఇతి మస్త్రేణ ధూహః.

“సాజ్యం త్రివర్తి...” ఇతి మస్త్రేణ దీపః.

సర్వభక్ష్యైశ్చ భోజ్యైశ్చ రహైః పద్భిః సమన్వితం,
నైవేద్యం స్వాదు చానీతం ప్రీత్యర్థం దేవే గృహ్యతామ్.
యమునాగ్నేయై తాత్కాలికనైవేద్యం సమర్పయామి. పానీయం
పావనం ప్రేష్టం గడ్డాదిసరిదుద్ధృతం, స్వీకురవ్య మహాదేవి
యమునాగ్నేయై సమోఽస్తు తే. స్వాహాదక, వాస్తప్రత్యోశన, పాద
ప్రత్యోశనాని సమర్పయామి. “పూగీఫలసమాగమం క్తం—”
ఇతి తామ్రాలమ్.

అజ్ఞానధ్వస్తనిధ్వంసి కర్తదక్షే సురేశ్వరి, సింహజయము దేవేశి యమునాయై నమోఽస్తు తే. వేదాహమేతం పురుషం మహాస్తమ్ ఆదిత్యవర్ణం తమసస్తు సారే, సర్వాణి హాసాని విచిత్ర్య ధీరః నామాని కృత్వాభివదన్ యదాస్తే. యమునా దేవ్యై నీరాజనందర్శయామి. కరిష్యామి వ్రతం దేవి త్వద్భక్త్యైష్వత్పరాయణః, గృహణేదం మహాదేవి యమునామయ సమాఽస్తు తే. యమునాయై ప్రార్థనా. త్రాహిత్రాహి మహాదేవి స్వపాదహరేశుభే, నమామి శిరసా దేవి శరణం త్వాం వ్రజామస్య హమ్ యమునాదేవ్యై ఆత్మప్రదక్షిణనమస్కారాన్ సమర్పయామి. శత్రుచామరాది నానావిధోపచారాన్ సమర్పయామి. యస్య స్తుత్యా...యమునాదేవీ సుప్రీతా సుప్రసన్నా వరదా భవతు.

అథ ఋషిపూజా.

ఆదౌ ప్రత్యేకమేకైకం ఋషిం సంపూజ్య తరస్థైరం సమస్తైః సర్వాన్ ఋషీన్ సంపూజయేత్. (మొదట నొక్కొక్క ఋషిని వేరుగా పూజించి, పిదప నందఱు నేకముగాఁ బూజింప వలయును) ఏవంగుణేత్యాది సంకల్ప్య.

అథ సప్తఋషిధ్యానమ్.

1. కశ్యపః సర్వలోకాధ్యః సర్వశాస్త్రార్థకోవిదః,
ఆత్మయోగబలేనైవ సృష్టిస్థిత్యైస్తకారకః.

౧ కశ్యపాయ నమః ధ్యానమ్.

2. అగ్నిహోత్రరతం శాస్త్రం సదా వ్రతపరామణం,
సత్కర్తనిరతం దాస్తమర్చయే దత్రి మవ్యయమ్

౨ అత్రయే నమః ధ్యానమ్.

3. జటిలం తపసా సిద్ధం యజ్ఞసూత్రాక్షధారిణం,
కమణ్డబుధరం నిత్యం భరద్వాజం నతోఽస్త్వహమ్.

3 భరద్వాజాయ నమః ధ్యానమ్.

4. కృష్ణాజినధరం దేవం సదండపరిధానకం,
దర్భపాణిం జటాజూటం విశ్వామిత్రం సనాతనమ్

౪ విశ్వామిత్రాయ నమః ధ్యానమ్.

5. యోగాధ్యైః సర్వభూతానామన్నదానరతః సదా,
అహల్యాయాః పతిః శ్రీమాన్ గౌతమః సర్వపావనః.

౫ గౌతమాయ నమః ధ్యానమ్.

6. అక్షసూత్రధరం దేవమృషీణామధిపం ప్రభుం,
దర్భపాణిం జటాజూటం మహాతేజస్వినం భజే.

౬ జమదగ్నయే నమః ధ్యానమ్.

7 శివధ్యానరతం శాస్త్రం త్రిదశైరభిపూజితం,
బ్రహ్మసూనుం మహాత్మానం వసిష్ఠం పూజయే సదా.

౭ వసిష్ఠాయ నమః ధ్యానమ్.

ఆథ కశ్యపపూజా.

జటిలం భస్మద్విగ్ధాంగం సాక్షసూత్రకమణ్డబుం,
వల్కలాజినకౌపీనం సాతపత్రం సదణ్డకమ్.

ఋషే మంత్రకృతా మిత్యస్య మస్తస్య కశ్యపఋషిః,
కశ్యపో దేవతా పక్షిశ్చందః. కశ్యపావాహనే వినియోగః.
ఋషే మస్తకృతాం స్తోమైః కశ్యపోద్వర్ధయన్ గిరః, సోమం
సమస్య రాజానంయో యజ్ఞేవీరుధాంపతి. రింద్రాయేన్ద్రోపరిస్రవ.

ఓంధూఃఅదితిసహితకశ్యపమావాహయామి. ఓంధువః...మా.
త్—కశ్యపాయ ఆసనం సమర్పయామి. మరీచిపుత్రాయ పా
ద్యం. సూర్యజనకాయ అర్ఘ్యం. ఇంద్రితాతాయ ఆదమనీయమ్.
వామనగురవే మధుసర్కమ్. అదితిభర్త్రే ఋషామృతస్నా
నమ్. బ్రహ్మనేత్రే శుద్ధోదకస్నానమ్. దేవప్రియాయ పస్త్ర
ద్యయమ్. సువర్చనే యజ్ఞోపవీతమ్. విశాలాక్షాయ ఆభరణాని.
స్వవిదే గంధమ్. మహతే అక్షతాన్.

కశ్యపాయ నమః

మరీచిపుత్రాయ,,

కవిజనకాయ ,,

ఇంద్రితాతాయ ,,

వామనగురవే ,,

అదితిభర్త్రే ,,

దేవప్రియాయ నమః

సువర్చనే ,,

విశాలాక్షాయ ,,

సర్వవిదే ,,

మహతే ,,

విమలాయ ,,

విమలాయ పుష్పాణి సమర్పయామి. ధీమతే ధూపమ్.
ఆకల్తపాయ దీపమ్ సుమనోరథాయ వైవేద్యమ్. జటిలే
తామూర్తిమ్ దీప్తతేజసే నీరాజనమ్. దణ్డినే మస్త్రపుష్పాణి.

2 అథ ఆత్రిపూజా.

మరీచితనయం దేవం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,

అనసూయాపతిం శాస్తమత్రిం నిష్కల్మషం మునిమ్.

జటిలం భస్మదిగ్ధాజ్లం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,

వల్కలాజినకౌపీనం సాతపత్రం సదణ్డమ్

సకుశం చోత్తరీయం చ సపత్నీకం ప్రపూజయేత్.

స్వర్భానో రిత్యస్య మస్త్రస్య మరీచిపుత్రోఽత్రీఋషిః,
ఆత్రిదేవతా త్రిష్టవఃపదః, ఆత్ర్యావాహనే వినియోగః.

మంత్రః. స్వర్భానో రథ యద్వియో మా అవోదివా వర్త
మానా ఆవాహయన్, గుహ్యం సూర్యం తమసావవృతే న
తురీయేణ బ్రహ్మణా వింద దత్రిః. ఓంభూః అనసూయా సమేత
మత్రిమావాహయామి, ఆత్రయే నమః ఆసనమ్. క్షిమతే
పాద్యమ్. యోగీంద్రియ ఆర్ఘ్యమ్, దత్తాత్రేయప్రియాయ
ఆచమనీయమ్. చంద్రితాతాయ మధుసర్కమ్. అనసూయా
పతయే శ్చామృతమ్. నిశ్యశుద్ధాయ శుద్ధోదకమ్ వల్కుల
ధారిణే వస్త్రమ్. బ్రహ్మిష్ఠాయ యజ్ఞోపవీతమ్. దీప్తాయ ఆభర
ణమ్. దణ్డధారిణే గన్ధమ్. త్రిమూర్తిజనకాయ అక్షతాన్.
ఊర్ధ్వరేతనే పుష్పాణి పూజయామి—

1. ఆత్రయే నమః	5. చంద్రితాతాయ నమః
2. క్షిమతే	6. ద్యుతిమతే
3. యోగీంద్రియ	7. త్రిమూర్తిజనకాయ
4. దత్తాత్రేయప్రియాయ	8. మరీచిపుత్రాయ

ఇతి పుష్పాణి సమర్పయామి.

సుగంధదేహాయ నమః ధూపమ్. ద్యుతిమతే నమః దీపం.
నిత్యతృప్తాయ నైవేద్యమ్. విరాగిణే తామూలమ్ అర్చి
ష్టతే నీరాజనమ్. భౌజిష్టవే మస్త్రపృష్ఠమ్. సంయమినే
ప్రదక్షిణమ్. దమినే నమస్కారాన్. కల్తపఘ్నాయ పున
రర్ఘ్యమ్ ఆత్రయే సర్వోపచారాన్.

3. భరద్వాజపూజా.

భరద్వాజం మహాశాస్త్రం సుశీలాపతిమూర్జితం,
అక్షస్రగ్గన్ధహస్తం చ మునిమాన్జీరసం భజే.
జటిలం భస్మద్ధిగ్ధాజ్ఞం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,

వల్కలాజినకౌపినం సాతపత్రం సదన్ధాకమ్,
సమశం సోత్తరీయం చ సఽత్నీకం ప్రపూజయేత్.

అవిష్ట స్నిత్యస్య మస్త్రస్య సౌజికో భారద్వాజ ఋషిః
త్రిష్టప్తః. భరద్వాజోదేవతా, భరద్వాజావాహనే విని
యోగః అవిష్టతేతి హి హితం యదాసీద్యజ్ఞస్యథామ పరమం
గుహం యత్, థాతుర్ద్యతానాత్సవితుశ్చ విష్ణోగ్భరద్వాజో
బృహదాచక్రే అగ్నేః. ఓం భూః. సుశీలాసహితం భరద్వాజ
మూవాహయామి. భరద్వాజాయ నమః ఆననమ్. భ్రాజిష్ణవే
పాద్యమ్. విదుషే అర్ఘ్యమ్. అకల్తషాయ ఆచమనీయం, వల్కల
థారిణే మధుపర్కమ్. పవిత్రదేహాయ షభ్రామృతస్నానమ్.
పరిశుద్ధాయ శుద్ధోదకస్నానమ్. జ్ఞానినే వస్త్రమ్. మునయే
యజ్ఞోపవీతమ్. బ్రహ్మచారిణే ఆభరణాని. త్రికాలజ్ఞానినే గర్భం
సమర్పయామి. మునయే అక్షతాకా. పవిత్రాయ పుష్పాణి
పూజయామి.

1. భరద్వాజాయ నమః

2. భ్రాజిష్ణవే

3. విదుషే

4. అకల్తషాయ

5. వల్కలథారిణే

6. పవిత్రదేహాయ

7. పరిశుద్ధాయ నమః

8. జ్ఞానినే

9. మునయే

10. బ్రహ్మచారిణే

11. త్రికాలజ్ఞాయ

12. సుప్రసిద్ధాయ

ఇతి పుష్పాణి సమర్పయామి. సునాసికాయ ధూపమ్.
జ్ఞానినే దీపమ్ అవాప్తసకలకామాయ నైవేద్యమ్ సుమన
స్కాయ తామ్రాబలమ్. తేజనే నీరాజనమ్. భ్రాజిష్ణవే మస్త్ర
పుష్పమ్. జితక్రోధాయ ఆత్మప్రదక్షిణమ్. ఆనన్దినే నమః

స్కారాన్. ముముక్షువే పునరర్హ్యం, భరద్వాజాయ సర్వోప
చారాన్.

4. విశ్వామిత్రశూజా.

హిరణ్యగర్భసమ్భూతం జటామకుటధారిణం,
కుముద్వసీపతిం శాంతం విశ్వామిత్రమహం భజే.
జటిలం భస్మదిగ్ధాణ్డం సాక్షసూత్రకమణ్డలం,
వల్కలాజినకౌపీనం సాతసత్తం సదణ్డకం,
సదుశం సోత్తరీయం చ సవత్సరకం ప్రపూజయేత్.

ఇమే భోజా ఇత్యస్య మస్తస్య, ప్రగాఢో విశ్వామిత్ర
ఋషిః. త్రిష్టవః ఛందః. గాధిపుత్రో విశ్వామిత్రో దేవతా.
విశ్వామిత్రోవాహినీ వినియోగః. మన్తః—ఇమేభోజా అజ్గీర
సో విరూపా దినస్సుత్రాసో అసురస్య వీరాః, విశ్వామిత్రాయ
దదతో మఘాని సావే ప్రతగం చ ఆయుః టం భూః కుముద్వసీ
సహతం విశ్వామిత్ర మావాహాయామి. విశ్వామిత్రాయ సమః
ఆసనమ్ దగ్ధకల్లమాయ పాద్యమ్. శుక్లబుద్ధయే అర్ఘ్యం సమ
ర్పయామి. ఉగ్రతపసే ఆచమనియమ్. అవ్యగ్రాయ సమః మధు
పగ్గమ్. దణ్డపాణయే పళ్ళాఞ్చుశమ్. కమణ్డలుధరాయ
శుద్ధోదకమ్. అజినామృతాయ వస్త్రమ్. లేజస్వినే యజ్ఞోప
వీతమ్. రమ్యాయ ఆభరణాని. కుశికపౌత్రాయ గన్ధమ్. వర
దాయ అక్షతాన్.

గాయత్రీప్రియాయ సమః
వేదశాస్త్రార్థతత్త్వజ్ఞానాయ
సమః
అమాయినే

బ్రహ్మరయే సమః
ముముక్షువే
వీరాయ
దగ్ధకల్లమాయ

అసఘతేజసే నమః

బుద్ధిప్రదాయ

ఉగ్రతపసే

అవ్యగ్రాయ

దణ్డపాణయే

కమణ్డలుధరాయ

అజినామ్బరాయ నమః

తేజస్వినే

రమ్యాయ

కుశికపాత్రాయ

వరదాయ

గాధితనూభవాయ

పుష్పాణి సమర్పయామి.

కమండలుధరాయనమః ధూపమ్. తేజసేనమఃదీపమ్. రమ్యాయ నమః వైచేద్యమ్. కౌశికాయ నమః తామ్బూలమ్. వరదాయ నమః నీరాజనమ్ గాధితనయాయ నమః. మస్త్రపుష్పమ్. రుద్రప్రియాయ నమః ప్రదక్షిణమ్. గాయత్రీజపనన్దాయ నమః సమస్కారాన్. వేదశాస్త్రార్థతత్త్వజ్ఞాయ నమః పునరర్ఘ్యమ్. విశ్వామిత్రాయనమః సర్వోపచారాన్ సమర్పయామి.

5. అథ గౌతమపూజా.

రహోగణాత్తజం శాంతం త్రిపుణ్డ్రాఙ్కితమస్తకం,

అక్షస్రక్కుణ్డలే దణ్డాన్ దధానం గౌతమం భజే.

జటిలం భస్మద్విగ్ధం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,

వల్కలాజినకౌపీనం సాతపత్రం సదణ్డకమ్

సకుశం సోత్తరీయం చ సపత్నీకం ప్రపూజయేత్.

అభిత్వా గౌతమ ఇత్యస్య మస్త్రస్య గౌతమఋషిః. గాయత్రీఛందః గౌతమో దేవతా. గౌతమావాహనే వినియోగః. మస్త్రః—అభిత్వాగౌతమా గిరా జాతవేదోవిచర్షణేదుష్టమై రభిప్రణోనుమః. ఓంభూః. అహల్యావతంగౌతమమావా

హ.యూ.మి. గౌతమాయ నమః ఆసనమ్. భస్మాదూళితవిగ్రహాయ నమః పాద్యమ్ రుద్రాక్షమాలినే నమః అష్ట్యమ్. రుద్రప్రిణూయ నమః ఆచమనీయమ్. దేవపూజానిరతాయ నమః మధుసర్కం సమర్పయామి. అహల్యాపతయే నమః షణ్ణామృతమ్. ధ్వస్తసాపాయనమః శుద్ధోదకస్నానమ్. కమణ్ణలుధరాయ నమః వస్త్రం. సువర్చసే నమః యజ్ఞోపవీతమ్ నిష్కల్తషాయ నమః ఆభరణాని. నిరుపద్రవాయ నమః గడ్డాన్. సిరహంకారాయ నమః అక్షతాన్ సమర్పయామి.

గౌతమాయ నమః

భస్మాదూళితవిగ్రహాయ

రుద్రాక్షమాలినే

శివలంగార్పకాయ

అహల్యాపతయే

ధ్వస్తసాపాయ

కమణ్ణలుధరాయ

సువర్చసే నమః

నిష్కల్తషాయ

సిరుపద్రవాయ

నిరహంకారాయ

నల్కలామృతాయ

నిశ్యత్తప్తాయ

నిర్దోహాయ

పుష్పాణి సమర్పయామి.

విరులాయ నమః ధూపమ్ ద్యుతిమతే నమః దీపమ్. నిత్యత్తప్తాయ నమః నైవేద్యమ్. అక్లేశాయ నమః తామ్బూలమ్ వరదాయ నమః నీరాజనమ్. జటినే నమః మస్త్రపుష్పమ్. సంయమినేనమః ప్రదక్షిణమ్. ముముక్షువే నమః నమస్కారాన్. గౌతమాయ నమః పునరర్ఘ్యమ్. గౌతమాయనమః సర్వోపచారాన్.

6. జమదగ్నిపూజా.

శాస్త్రం జితారిషద్వర్గం భృగుపుత్రం మహాద్యుతిం,
దక్షాక్షసూత్రపాణిం చ జమదగ్నిం నమామ్యహమ్
జటిలం భస్మద్ధాంగం సాక్షసూత్రకమణ్డలుం,
వల్కలాజినకాపీనం సాతపత్రం సదణ్డకమ్.
సకుశం సోత్తరీయం చ సపత్నీకం ప్రపూజయేత్.

ప్రసూతోభక్ష మిత్యస్య మస్తస్య ప్రగాఢోజమదగ్ని
ఋషిః జగతీచంద్రః. జమదగ్నిర్దేవతా. జమదగ్నినాహాసే
వినియోగః పుంస్త్రః ప్రసూతోభక్ష మురం చరామఃస్త్రీమం
చేమం ప్రథమః సూరి రుత్పజే. సుతే సాతేన యద్యాగమం
వాం ప్రతి విశ్వామిత్రజమదగ్నిదమే ఓం భూః. రేణుకా
వతేంజమదగ్నిమావాహయామి. జమదగ్నయే నమః ఆననమ్.
నిర్వదాయ నమః పాద్యమ్. వీతరాగాయ నమః అర్ఘ్యమ్.
కాన్తిమతే నమః ఆచమనీయమ్. శాన్తాయ నమః కుంభ
పర్కమ్. దాన్తాయ నమః శ్చామృతమ్ శుచయే నమః
శుద్ధోదకమ్. రామప్రియాయ నమః వస్త్రమ్ అకామాయ
నమః యజ్ఞోపవీతమ్. భక్తప్రియాయ నమః ఆభరణాని.
దండినే నమః గన్ధమ్. చణ్డాయ నమః అక్షతాః.

కమణ్డలుభరాయ నమః

సాక్షస్రజే

దయాళవే

దోషవర్జితాయ

ఇష్టాయ

విమలాయ

కల్పపాపహరాయ నమః

ఇష్టప్రదాయ

ఇష్టాయ

ఇష్టాయ

తుష్టాయ

జమదగ్నయే

త్వగమ్బురాయ నమః పుష్పాణి. దోషవర్జితాయ నమః
 ఘాపమ్. జ్ఞానినే నమః దీపమ్ విమలాయ నమః నైవేద్యమ్.
 కల్పమౌషధాయ నమః తామ్బూలమ్. ఇష్టప్రదాయ నమః
 నీరాజమ్ శిష్టాయ నమః మస్త్రపుష్పమ్. శ్రేష్ఠాయ నమః
 ప్రదక్షిణమ్. పుష్టాయనమః నమస్కారాః విశిష్టాయనమః పున
 రర్ఘ్యమ్ జమదగ్నయే సర్వోపచారపూజాం సమర్పయామి.

7 అథ వసిష్ఠపూజా.

తపోనిధిం దయాశిర్ధుం బ్రహ్మణ్యం బ్రహ్మసంభవం,
 స్రగ్గంధపాణిం వరదం వసిష్ఠం ప్రణమామ్యహమ్.
 జటిలం భస్మద్విగ్ధాంగం సాక్షాత్పూత్రకమణ్డలుం,
 బల్కలౌఠిణకౌపీనం సాతవత్రం నవణ్డకమ్.
 సకుశం సోత్తరీణం చ సుత్తీకం ప్రపూజయేత్.

స్విత్యర్థార్థోపమా ఇత్యర్థం గుప్తస్య మైత్రావరణో
 వసిష్ఠ ఋషిః, త్రిష్టంభః ఛందః సస్థితో దేవతా. వసిష్ఠావాసానే
 వినిరూపాః మస్త్రాః స్విత్యర్థార్థోపమాదక్షిణాతస్కర్తృ ధియం
 జిహ్వాసో అభిసేవ చంద్రః, ఉత్తిష్ఠన్వోచే పరిబర్హిపోస్తాన్న మే
 దూరాదపతివే వసిష్ఠాః ఓం భూః. అగస్త్యతీవతిం వసిష్ఠమావా
 హయామి. వసిష్ఠాయ నమః ఆపనమ్. వరిష్ఠాయ నమః పా
 ద్యమ్. గరిష్ఠాయ నమః అగ్న్యమ్ ధర్మిష్ఠాయ నమః ఆచమనీ
 యమ్. అగస్త్యతీవతియే నమః మధువర్కమ్. దీప్తిమతే నమః
 వజ్రామృతస్నానమ్. త్రికాలజ్ఞాయ నమః శుద్ధోదకస్నానమ్.
 యోగినే నమః సస్త్రం రమప్రియాయ నమః యజ్ఞోపవీ
 తమ్. శరణాగతవత్సరాయ నమః ఆభరణమ్. మనోరథఫల
 ప్రదాయ నమః గన్ధమ్. భక్తాభీష్టప్రదాయ నమః అక్షతాః.

వసిష్ఠాయ నమః

వరిష్ఠాయ

గరిష్ఠాయ

ధర్మిష్ఠాయ

అరున్ధతీతయే

దీప్తిమతే

త్రికాలజ్ఞాయ నమః

యోగినే

రామప్రియాయ

శరణాగతవత్సలాయ

మనోరథఫలప్రదాయ

భక్తాభీష్టప్రదాయ

పుష్పాణి సమర్పయామి.

నిష్కల్తషాయ నమః ధూమమ్. వైత్రావరణాయ నమః
దీపమ్. బ్రహ్మచారిణే నమః వైవేద్యమ్. విరాగిణే నమః శా
మ్బాలమ్. జ్ఞానినే నమః నీరాజమ్ జటినే నమః పునరన్వయమ్.
వేదవిదే నమః మన్తపుష్పమ్ దాంతాయ నమః సదక్షిణమ్.
శాంతాయ నమః నమస్కారాన్. బ్రహ్మిష్ఠాయ నమః పునరన్వయమ్.
వసిష్ఠాయ నమః సర్వోపచారపూజాః సమర్పయామి.

అథ అగస్త్యపూజా.

లోపాముద్రాసతిం దేవమగస్త్యమృషిసత్తమం,

దక్షిణాశాసతిం రామతారకప్రియమూర్తితమ్.

జటిలం భస్మద్విగ్ధాక్షం సాక్షిసూత్రకషణ్ణకం,

వల్కలాజినకౌశీనం సాతకత్త్రం సదక్షకమ్.

సకుశం సోత్తరీయం చ సకత్నీకం ప్రపూజయేత్.

అగస్త్యః ఖనమాన ఇత్యస్త్య మన్తస్త్య అగస్త్య
ఋషిః త్రిష్టుప్ ఛందః అగస్త్యో దేవతా. అగస్త్యవాహనే
వినియోగః మన్తః అగస్త్యః ఖనమానః ఖనిత్రీః ప్రజామవత్యం
బలమిచ్ఛమానాః. ఉభౌవల్లావృషిరుగ్రః పుషోష సత్యాదేవే
మౌళిష్యో జిగాయ. ఓం భూః. లోపాముద్రాసమేతమగస్త్య

మావాహయామి. లోపముద్రాపతయే నమః ఆసనమ్. ఆత్మ
వతే నమః అర్చ్యమ్. ఇచ్ఛాసృష్టయే నమః పాద్యమ్. ఈషణ
త్రయవర్జితాయ నమః ఆచమనీయమ్. ఉత్తమాయ నమః
మధుసర్కం సమర్పయామి. ఉర్జితతపసే నమః ఋఞ్చామృత
స్నానమ్. ఋగ్యజుస్సామపారగాయ నమః శుద్ధోదకస్నానమ్.
ఋణమోచనాయ నమః వస్త్రమ్. లుప్తపాపాయ నమః యజ్ఞోప
వీతమ్. ఓంకారప్రియాయ నమః ఆభరణాని. ఉదారాయ
నమః మాలికాః.

అగస్త్యాయ నమః

లోకప్రాదితాయ

లోపాముద్రాపతయే

కుంభ్యసమ్భవాయ

సముద్రపాయినే

సాక్షిణే

సనాతనాయ

రామప్రియాయ

రజ్జితతపసే నమః

తారకాయ

తారాయ

తాదస్ప్రియాయ

విశ్వగురవే

వీతరాగాయ

విష్ణురతాయ

విశ్వాత్మనే

ఇతి పుష్పాణి సమర్పయామి.

గనజానాయ నమః ధూపమ్ జ్యోతిష్పతే. నమః దీపం
దర్శయామి సారగ్రాహిణే నమః వైవేద్యమ్. శుచయే నమః
తాంబూలమ్ ప్రకాశరూపాయనమః నీరంజనమ్ ధనదాయ
నమః దక్షిణామ్. సువర్చసే నమః మస్త్రపుష్పమ్. సురేంద్ర
వర్ధితాయ నమః ప్రదక్షిణమ్. ఋషివర్యాయ నమః సమస్కా
రానాం. ప్రసన్నాయ నమః పునరర్ఘ్యమ్. శ్రీఅగస్త్యాయ నమః
సర్వోపచుప్తాజాః.

ఆథ అరుణ్ధతిపూజా.

అరుణ్ధత్యై నమః ధ్యానమ్. పసిష్ఠపత్నైశ్చ నమః ఆవా
హనమ్. సత్యై నమః ఆసనమ్. పతిప్రతాప్తౌ నమః పాద్యమ్.
సౌమంగల్యహేతవే నమః అర్ఘ్యమ్. తపస్విన్యై నమః ఆనమ
నీయమ్. మునిధర్మప్రవర్తిన్యై నమః మధుకర్మమ్. నిత్యనిర్మ
లామై నమః స్నానమ్. మానిన్యై నమః వస్త్రమ్. గోష్ఠ్యనమః
కఞ్చుకమ్. ధర్మరతామై నమః గంధమ్. అక్షతప్రతాప్తౌ నమః
అక్షతాః. సుమన్యై నమః హరిద్రాచూర్ణమ్. పసిష్ఠపత్నైశ్చ నమః
నమః కంబుజమ్. సుగుణోజ్జ్వలామై నమః ఆభరణాని. సావ
న్యై నమః పుష్పాణి. పాపిర్లన్ధపియూమై నమః ధూపమ్ బోధితి
ర్మయామై నమః దీపమ్. ధర్మబ్రహ్మనన్దపత్నై నమః వైవేదికమ్ సర్వ
భూతానురాగిన్యై నమః తామూలమ్. క్రతుదక్షిణామై నమః
దక్షిణామ్ ఋషిపత్నీసమౌత్తామై నమః నీరాజనమ్. మంత్ర
జ్ఞామై నమః మన్తప్రష్నమ్ శింశుమారగతయే నమః పున
క్షిణమ్ సర్వలోకనమస్కృతామై నమః సమస్కృతాః. వసిష్ఠ
కుటుంబిన్యై నమః పునరర్ఘ్యమ్

స్తృతిసూత్రేణ భక్త్యాం సర్వపాపానోదని,
సూక్ష్మాత్సూక్ష్మతరే మాతర్దర్శనాత్పుణ్యదాయని
పతివ్రతాగ్రగణ్యే త్వం సౌమజ్జల్యసుఖప్రదే,
అనుంధతి మహాదేవి బ్రహ్మశక్తే చిరంతని,
జయ త్వం నిత్యకల్యాణి వసిష్టైకకుటుంబిని.

పావనత్వం చ సౌభాగ్యం సుఖం శాశ్వతమేవ చ,
మహాదేవి జగద్వంద్యే వ్రతసంపూర్ణతాం కురు.

ఇతి సంప్రార్థ్య.

తా. భాద్రపద శుక్లపంచమినాడు బుద్ధిస్రులు నా పూజలం గొని, నా పాపంబులను దహించివేయుదురుగాక ! పాద్యమును గ్రహింతురుగాక !

అరుంధతీ...ర్షిణాం పాద్యమ్.

గంధపుష్పాక్షతోపేత మర్ఘ్యం గృహ్నిత భో ద్విజాః,
ప్రసాదం కురుత ప్రీతాః ప్రణతాయాః సదా మమ.

తా. ఓ బుధులారా ! నే నొసగు గంధపుష్పాక్షతల తోఁగూడినమర్ఘ్యము గ్రహించి, ప్రీతులరై సదా విష్ణు మ్రొక్కుచుండు నాయం దనుగ్రహంబు సేయుదురుగాక.

అరుం...ణామర్ఘ్యం.

లోకానాం తుష్టికర్తారో యూయం సర్వే తపోభనాః,
నమో వో ధర్మవిజ్ఞేభ్యో గృహ్నితాచమనం త్వదమ్.

తా. ఓ తపోధనులారా ! మీరందఱు లోకంబులకు సంతోషంబు గలుగఁజేయువారలు. ధర్మముల నెఱిగెన వారలు. విష్ణు మ్రొక్కెద, నే నొసగు నాచమనీయమును గ్రహింపుడు.

అరుం...ర్షిభ్య ఆచమనీయమ్.

పయో దధి ఘృతం చైవ మధు శర్కరయా యుతం,
పశ్చాచ్చమృతం మయా దత్తమృషయః ప్రతిగృహ్నితామ్.

అరుం...సప్తర్షిణా పశ్చాచ్చమృతేన స్నపయామి.

మన్దాకినీ గౌతమీ చ యమునా చ సరస్వతీ,
నర్మదా తుంగభద్రా చ తాభ్యః స్నానం ప్రగృహ్నితామ్.

అరుం...ర్షిణాం శుద్ధోదకస్నానం సమర్పయామి.

(శుద్ధోదకస్నానాదిపూర్వపూజానై మహాభిషేకః)

యూయం సర్వే తపోనిష్ఠాః బ్రహ్మజ్ఞాః సత్యవాదినః,
వస్త్రాణి ప్రతిగృహ్లాస్తు ముక్తిదాః సస్తు మే సదా.

తా. తపోనిష్ఠులవారు బ్రహ్మజ్ఞులు సత్యముఁ బలుకు
వారలు నైకమీరలు వస్త్రములను గ్రహించి, నాకు శాశ్వత
ముక్తి నిత్తురు గాక.

అరుం...ర్షీణాం వస్త్రం సమర్పయామి.

నానాపన్తైర్నన్త్రితం చ త్రివృతం బ్రహ్మసూత్రకం,
ప్రయచ్ఛామి మునిశ్రేష్ఠాః ప్రత్యేకం గృహ్లాతామిదమ్

తా. ఓఋషిసత్తములారా! సకలమంత్రములచే నభి
మంత్రితమైన మూఁడువిధములగు యజ్ఞోపవీతము నొసఁగెదను.
గైకొనుఁడు.

అరుంధతీ...ర్షీణాం యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి.

కుంకుమగంధకర్పూరసుగంధైర్నిశ్చితం శుభం,
గంధాఖ్యం చందనం దివ్యం గృహ్లాస్తు ఋషిసత్తమాః

తా. ఓ ఋషిశ్రేష్ఠులారా! కుంకుమపువ్వు, 'ఆగరు,
పచ్చకిర్పూరము మొదలగు సువాసనద్రవ్యములు చేర్చినదివ్య
గంధమును గైకొనుఁడు.

అరుం...ర్షీణాం గంధమ్

రంజితాః కుంకుమాఘేన అశ్మదాస్తు సుశోభనాః,
గృహ్లాస్తు మమ సస్తుష్టా భవస్తు మునిసత్తమాః.

తా. ఓమునీందులారా! నేనొసగు కుంకుమంక్షతలు
వైకొని నాయెడ సంతుష్టులై యుండుచుగాక.

ఆరుం...ర్నిభోభ్యౌక్షతాన్.

కంఠసూత్రం తాళపత్రం హరిద్రాకుంకుమంజనం,
సింహదాలక్తకం దాన్యే సౌభాగ్యద్రవ్య మిశ్వర.
అరుంధలైస్య నమః సౌభాగ్యద్రవ్యం సమర్పయేమి
మాలతీ చంపకా మల్లీకేతక్యాదీని వై ద్విజాః,
సమర్పయేమి పుష్పాణి పూజార్థం సః పదాంబుజే.

తా. ఋషులారా! మిమ్ము జాబి, సుంపంగ, మొగలి
మొదలగు పూవులచే బూజించెదమి

అథ పత్ర పూజా.

కాశ్యపాయ నమః తులసీపత్రంపూజయామి. అత్ర రేచే
నమః అగస్తీ (అవిసె) పత్రంపూజయామి. భృంగిచ్చిజా నమః
అశామర్థ (ఉత్తరేణి) పత్రం పూజయామి. విశ్వమిత్రాయ
నమః బిల్వమారేణుపత్రం పూజయామి. గోతమామనమః
ఆర్క (జిల్లేను) పత్రం పూజయామి. జమదగ్నాయ నమః
దూర్వాం (గరికె) పూజయామి వసిష్ఠాయ నమః శమీ
(జమ్మి) పత్రం పూజయామి. అరుంధలైస్య ధత్తూర (ఉష్ణుతి)
పత్రం పూజయామి.

అథ అష్టోత్తర (౧౦౮) శతనామాని.

(ప్రతినామమునకు ఓం అని మొదటను, 'నమః' అని
వెనుకను చేర్చవలయును.)

ఓం బ్రహ్మర్షో నమః
లయకర్తృభ్యో

జ్ఞానసిద్ధేభ్యో
వ్యజేభ్యో

వేదవిద్యోభ్య
 తఃస్విభ్యోభ్య
 మహాశ్వభ్యోభ్య
 మాన్యేభ్యోభ్య
 బ్రహ్మచర్యరతేభ్యోభ్య
 సిద్ధేభ్యోభ్య
 కర్తృతేభ్యోభ్య
 యోగిభ్యోభ్య
 అగ్నిహోత్రపరాయణేభ్యోభ్య
 సత్యవ్రతేభ్యోభ్య
 ధర్మశ్శాస్త్రభ్యోభ్య
 నిమిత్తాశిభ్యోభ్య
 బ్రాహ్మణేభ్యోభ్య
 బ్రహ్మశ్రువిద్యోభ్య
 గాయత్రీసిద్ధేభ్యోభ్య
 సానిత్రీసిద్ధేభ్యోభ్య
 సరస్వతీసిద్ధేభ్యోభ్య
 యజమానేభ్యోభ్య
 యాజ్ఞేభ్యోభ్య
 ఋత్విగోభ్య
 అధ్వర్యుభ్యోభ్య
 యజ్ఞభ్యోభ్య
 యజ్ఞదీక్షితేభ్యోభ్య
 పూతేభ్యోభ్య
 పురాతనేభ్యోభ్య

10

20

సృష్టికర్తృభ్యోభ్య
 స్థితికర్తృభ్యోభ్య
 జడకర్తృభ్యోభ్య
 దండధరేభ్యోభ్య
 బ్రహ్మశీరవిద్యోభ్య
 ప్రతిహర్తృభ్యోభ్య
 ఉద్ధాతృభ్యోభ్య
 ధర్మప్రవర్తకేభ్యోభ్య
 ఆచారప్రవర్తకేభ్యోభ్య
 సంప్రదాయప్రవర్తకేభ్యోభ్య
 అనుశాసితృభ్యోభ్య
 వేదవేదాంతపారగేభ్యోభ్య
 వేదాంగస్మచారకేభ్యోభ్య
 లోకశిక్షకేభ్యోభ్య
 శాపానుగ్రహశక్తేభ్యోభ్య
 స్వతంత్రశక్తేభ్యోభ్య
 స్వాధీశచిత్తేభ్యోభ్య
 స్వయానుభవేభ్యోభ్య
 ప్రవృత్తధర్మపాలకేభ్యోభ్య
 నివృత్తిధర్మకర్తృకేభ్యోభ్య
 భగవత్పునాదితేభ్యోభ్య
 దేవగురుభ్యోభ్య
 లోకగురుభ్యోభ్య
 సర్వపండితేభ్యోభ్య
 సర్వపూజ్యేభ్యోభ్య

30

40

50

గృహిభ్యో
 చూత్రకృషోభ్యో
 భాష్యకృషోభ్యో
 మహిమూషిన్ధిభ్యో
 నిర్దుష్టేభ్యో
 శమభసేభ్యో
 తపోభసేభ్యో
 హోతృభ్యో
 ప్రస్తౌతృభ్యో
 ఆణిమూషిన్ధిభ్యో
 జీవన్ముక్షేభ్యో
 శివపూజారతేభ్యో
 వ్రతేభ్యో
 మునిముఖ్యేభ్యో
 జితేంద్రియేభ్యో
 శాస్త్రేభ్యో
 దాస్త్రేభ్యో
 తితిక్షుభ్యో
 ఉపరతేభ్యో
 శ్రద్ధాశుభ్యో
 విష్ణుభక్తేభ్యో
 వివేకేభ్యో
 విజ్ఞేభ్యో
 బ్రహ్మతేభ్యో
 భగవదోభ్యో

60

70

భస్మధారిభ్యో
 రుద్రాక్షధారిభ్యో
 స్నాయుభ్యో
 తీర్థేభ్యో
 శుద్ధేభ్యో
 ఆస్తికేభ్యో
 విప్రేభ్యో
 బ్రాహ్మణేభ్యో
 ఉపవీతిభ్యో
 మేధావిభ్యో
 పవిత్రసాక్షిభ్యో
 తపశ్శక్తేభ్యో
 మంత్రమూర్తిభ్యో
 అష్టాంగయోగిభ్యో
 సుముఖేభ్యో
 వల్కలాజినధారిభ్యో
 బృశీనిష్ఠేభ్యో
 జటిలేభ్యో
 కమణ్డలుధారిభ్యో
 సపత్నీకేభ్యో
 సాక్షేభ్యో
 సంస్కృతేభ్యో
 సత్కృతేభ్యో
 సుకృతిభ్యో
 వేదవేద్యేభ్యో

80

90

100

సత్కృతికర్తృభ్యో | అదుంధత్యాదిసత్త్విపత్త్విభ్యో
శ్రీకశ్యపాది సత్త్విభ్యోనమః | నమః

నానావిధపరిమళపత్ర పుష్పాక్షతాః సమర్పయామి.

వనస్పతిరనై...తామ్ ధూపమ్.

సాజ్యం త్రివర్తి...తే. దీపమ్.

నానాపక్వాన్నసంయుక్తం రనైః షడ్భిః సమన్వితం,

గృహ్లాస్తు ఋషయః సర్వే నై వేద్యం వసుదాయకాః.

నై వేద్యం. మధ్యేమధ్యే పానీయం. ఉత్తరాపాశనం.
కరోద్వర్తనం. కరే చందనం. నమో వేదవిదాంశ్రేష్ఠా ఋషయః
సూర్యసన్నిభాః, గృహ్లాన్విదం ఫలం తుష్టా మయా దత్తం
హి భక్తాః. ఫలమ్ పూగీఫలమితి తాంబూలమ్. హిరణ్య
గర్భః సమవర్తతాగ్రే భూతస్య జాతః పతిరేకఆసీత్. దక్షిణాం.
“సోమోవా” ఇతి నీరాజనం, మంత్రబ్రాహ్మణాది వేదపారాయ
ణేన మంత్రప్రపాంజలిమ్

యాని కాని చ...ఇతి ప్రదక్షిణమ్.

నమోఽస్తు సురవన్ద్యేభ్యో దేవర్షిభ్యో నమో నమః,

సర్వపాపహరా స్సస్తు వేదరూపాః సనాతనాః.

నమస్కారాః. కశ్యపాఽత్రిర్భరద్వాజో విశ్వామి
త్రోఽథ | కాతమః, జమదగ్నిర్వసిష్ఠశ్చ గృహ్లాస్తు కుసుమాం
జలిమ్. పుష్పాంజలిం తతో గంధాక్షతపుష్పఫలయుత మర్ఘ్యం
దద్యాత్. కశ్యపాఽత్రిర్భరద్వాజో విశ్వామిత్రోఽథగౌతమః,
జమదగ్నిర్వసిష్ఠశ్చ సప్తైతే ఋషయః స్మృతాః, గృహ్లాం త్వ
ర్ఘ్యం మయా దత్తం తుష్టాస్సస్తు సదా మమ.

అరు...కశ్యపాదిసత్త్విభ్య ఇదమర్ఘ్యం సమర్పయామి.

(*కేచిత్తు ప్రత్యేకమర్ఘ్యం దదతి=తత్ప్రార్థనమ్నాః)

౧. కశ్యపః సర్వలోకాద్యః సర్వసూతేషు సంస్థితః,
నకాణాం పాపనాశాయ ఋషిరూపే. తిష్ఠతి

కశ్యపాయ నమః ఇదమర్ఘ్యం.

౨. ఆత్రయే చ నమస్తుభ్యం సర్వలోకహితైశ్చిన్,
శుద్ధరూపాయ సత్యాయ బ్రహ్మణేమితతేజసే.

ఆత్రయే నమః ఇదమర్ఘ్యం

౩. భరద్వాజ నమస్తేస్తు సదా ధ్యానపరాయణా,
మహాజటిల ధర్మార్థక పాతకం హర సర్వదా.

భరద్వాజాయ నమః ఇద మర్ఘ్యం.

౪. విశ్వమిత్ర నమస్తుభ్యం జ్వలధూప మహాప్రతాప,
ప్రత్యక్షకృతగాయత్రీ తపోరూపేణ సంస్థితః.

విశ్వమిత్రాయ నమః ఇదమర్ఘ్యం.

- ౫ గౌతమః సర్వలోకానాం ఋషీణాం చ మహాప్రియః,
శ్రౌతానాం కర్మణాం చైవ సమ్ప్రదాయప్రవర్తకః.

గౌతమాయ నమః ఇదమర్ఘ్యం.

- ౬ జమదగ్నే నమస్తుభ్యం మహాతేజామితమృతే,
లోకేషు ధర్మవృద్ధ్యర్థం సర్వపాపనికృంతక.

జమదగ్నేయే నమః ఇదమర్ఘ్యం.

౭. నమస్తుభ్యం వసిష్ఠాయ జటిలాయ మహాత్మనే,
ధర్మరూపాయ సత్యాయ లోకానాం హితకారిణే.

వసిష్ఠాయ నమః ఇదమర్ఘ్యం.

* కొందఱు ఒక్కొక్క ఋషికిని ప్రత్యేకముగా నర్ఘ్యమిత్తురు.
అప్పుడు మంత్రము లేవి యుసిన.

౮. అరుంధతి నమస్తుభ్యం వసిష్ఠప్రియశారిణీ,
పతివ్రతానాం సర్వాసాం సర్వధర్మప్రవర్తకే

అరుంధత్యై నమ ఇదమర్ఘ్యమ్.

ఏతే సప్తర్షయః సర్వే భక్త్యా సమూహజా మయా,
సర్వే పాపం వ్యపహంతు జ్ఞానతోఽజ్ఞానశః కృతమ్.

ఆవాహనం న జానామి... శ్రీభాగ్యదీప్తిప్రసాదాత్.

కృతవ్రతస్య సాంగతాసిద్ధిర్థం వాయునాదీని కరిష్యే.
బ్రాహ్మణం సుశూర్యం వాయునం ఫలసంయుక్తం సమృద్ధం
దక్షిణామూలం, ద్విజనరాజ్యం బాహ్యం వ్రతసూచ్యై హే
తవే. భవంతః ప్రతిగృహ్యంతు జ్యోతిరూపాస్తపాభవాః, ఉభ
యో స్త్రాంతాస్సన్య వాయుసప్త వ్రతావతః. న్యూనాతిరిక్త
కర్తాణి మయా యునిక్తాని సీ, తమభ్యం తాని సర్వాణి
యూ మిం సర్వే తపాభవాః ఉపచారాః, విగ్రహమ్ తతః
కథాం శ్రుత్వా ఒకృష్టభూమ్యున్నైః లోకైః భాగ్యా
వైర్ని వాగైర్వాఒహారం ప్రకల్ప్యఋషిభ్యానగా భవత్.

ఇతి ఋషిపూజాసంధిః.

ఉద్యానసంధిః.

ఏదం ప్రాణమూలం పూజాం కృత్వా వాయునాదీని దత్వా
కథాం శ్రుత్వా తతః పరేద్యుః నిత్యకర్త సమూహ్య స్వగృ
హ్యోక్తపథినా అగ్నిం ప్రతిష్ఠాప్య దేశకాలా సంకీర్త్య
ఋషిపంచమీవ్రతోద్యానసహామం కరిష్యే ఇతి సుకల్ప్య.
సప్తర్ష్యక్షమన్తైః పరమాన్నద్రవ్యేణ సమిద్భిరాజ్యేన ఆప్తో
త్తరశతసంఖ్యయా (౧౦౮) అష్టావింశత్యా (౨౮) వా జాపం
యాత్. ఆనంతరం “సహస్రమే సవాదేవా ఏతశ్చ” ఇతి

మనైనా వా “సప్తతే ఆగ్నే” ఇతి మన్తేణ వా. ఏతేషాం మధ్యే ఏకేన మన్తేణ లిప్తావింశతి (౨౨) వారం జాహ్నుయాత్. పూజ్యహుతిం తతోహుత్వాహోమశేషం సమాధయేత్. తతః పునః సదికల్ప్య కలశం పునః సంపూజ్య కృతవ్రతసాంగతాఫల సిద్ధ్యర్థం ప్రధానకలశవస్త్రప్రతిమాదిన్రవ్యాణితత్త్విజేభ్యో మస్త్రపూర్వకం దత్త్వా ఆచార్యం దమ్సురీపూజయా సత్కృత్య తవనస్తరం నానాగోత్రేభ్యో విబుధవర్గేభ్యో గోహరణ్య వస్త్రాభరణ ఛత్రచామర శయ్యా వ్యజన సాలగ్రామగర్భస్స దీప పాదుకా కన్యాదానాదిమహాదానాని స్వశక్త్యా దత్త్వా భూరిహరిణాం దత్త్వా బ్రాహ్మణసువాసిసీభ్యో హాయనాని చ దత్త్వా బ్రాహ్మణా భోజయిత్వా తాంబూలదానానం తరం తేభ్య ఆశీషః ప్రాప్య తైరనుజ్ఞాతః పుత్రమిత్రబాంధ వాద్యైశ్చహ స్వయం భుంజీత. ఇతి బ్రహ్మాండపురాణోక్తః పంచమీవ్రతోద్యాపనవిధిః సంపూర్ణః.

అథ కథా.

హేమాద్రా, బ్రహ్మాండే—శ్రుతాని దేవదేవేశ వ్రతాని సుబహుచారి చ, సాంప్రతం మే సమాచక్ష్య వ్రతం పాపవ్రణా శనమ్. శ్రీకృష్ణఉవాచ —శృణు రాజన్ప్రవక్ష్యామివ్రతానా ముత్తమం వ్రతం, ఋషిషణ్షుమితి విఖ్యాతం సర్వపాపహరం పరమ్. యేన చీర్ణేన రాజేంద్రనరకం వైన పశ్యతి, తత్రైవోదా హరం తీమ మితిహాసం పురాతనమ్. వైదర్భేచ ద్విజపర ఉదంకో నామ నామతః, తస్య భార్యా సుశీలేతి పతివ్రతపరాయణా. తస్యా ఆపత్యయుగళం పుత్రో హి సువిభీషణః, అధీతవాన్సు తస్తస్య వేదాసాంగపదక్రమా. సమానేన కులీనేన సుతా

చావి వివాహితా, నవోధాత్వేఽపి సాదైవాద్వైధవ్యంప్రాస
సత్తమా. సతీత్వం పాలయంతీ సాకన్తే నిజశితుర్గుహే, తస్యా
దుఃఖేన సంతప్తః సుతం సుస్థాస్య వేశ్మని. గంగాతీరవనంప్రాక్షః
కదాచిత్తు తయాసహ, స తత్రాథ్యాపయామాస శిష్యాన్వేదం
ద్విజోత్తమః. సుతాచకురుతేతస్యపితుఃశుశ్రూషణంపరం, పితుః
శుశ్రూషణంకృత్వా పరిశ్రాంతా కదాచన నిశీధేకిలసుప్తాయాం
క్రిమిరాశిః జాయత, శిష్యాస్తథావిధాం దృష్ట్వా వివస్తాప్రస్త
రేస్థిజామ్ గత్వానివేదయామాసుస్తంతాః కరుణాంగతాః, న
జానీమోవయంకించిద్దేవిసాధ్వీతథావిధా క్రిమిరాశిమయీ జా
తా మాతస్సంప్రతిదృశ్యతే, వజ్రసాతసమంశ్రుత్వాచుచ్ఛిన్నై
స్సముదాహృతమ్. సా శ్రాంతమానసా శీఘ్రం తత్సమీప ము
పాగమత్, సుతాం తథావిధాం దృష్ట్వా విలలాప సుమఃఖతా.
ఉరశ్చ తాడయామాస సుతరాం మోహయాప చ, త్సజేన
ప్రాప్య చైతన్యముల్లాస్య పరిమృజ్య చ, సమాలింగ్య చ బా
సాభ్యాం నిన్ద్యే తత్పితృగతికం, స్వామి కథయ మేసాధ్వీ కేన
దుష్కృతార్తణా. నిశీధేవ ప్రసుప్తేయం జాయతే క్రిమిసంకు
లా, ఏనం శ్రుత్వా తతో వాక్యమృషిర్ధ్యానపరాయణః, జ్ఞా
త్వానివేదయామాతస్యాః ప్రాగ్జన్తచేష్టిశిమ్ ఋషిగుహాచ —
ప్రాగ్నియం సప్తమేఽతీతేజన్త సిబ్రాహ్మణీహ్యభూత్, రజస్వలాచ
సంజాతాభాండావీరస్పృశత్తదా. అస్యాస్తు పాప్తనా తేనజాయ
తేక్రియవద్యుః, రజస్వలాయాం పాపేన యుక్తా భవతి సాన
ఘే, ప్రథమేఽహని చండాలో ద్వితీయే బ్రహ్మఘాతినీ, తృతీ
యే రజకీ ప్రోక్తా చతుర్థేఽహని శుద్ధ్యతి. తదా తయా సఖిం
ఘాద్వీతం దృష్ట్వావమానితం, దృష్టవ్రతప్రభావేన జాతా ద్వి

జకులేచులే, అచమానాద్యభిసాగ్నిస్థ క్రిమిరాశినివాధునా.
 ఏతత్తే కథితం స్వం కారణం దుష్కృతస్థ చ. సుశీలోహా
 చ — దర్శనాదపిజుతోః స్యాద్విప్రణాం నిర్వలేకుగీ, బుద్ధుః
 వ్యవహానాం హి జాయతే బ్రహ్మజేజసామ్. అనన్తరేణ ప్రబో
 యంతే నిశీథక్రిమిరాశయః, మహాశ్చర్యం కథం నాథ సన్ని
 తం కథయస్వ మే. ఉదంకః, సుశీలే శ్చిణ్మిత్యుత్పన్నాన్ ప్రతానా
 ముత్తమంవ్రతం, యేన చీర్ణేన సహసా పాపాన్వత్సర్జిముచ్యతే,
 దుఃఖత్రయాచ్చ ముచ్యేత నారీ పౌషాగ్నిమాధునాం, ఉదంతా,
 కల్మాణాని విచర్ధంతే సంపదశ్చ నిరాకరః. చతుర్థస్థం ఉవాచ.
 శ్రుతాని దేవదేవేశ వ్రతాని సుబహుమాన, సాంప్రతం త్వస్య
 దాచక్ష్యవ్రతం పాపసంహారకమ్ శ్రీకృష్ణః-అథాన్యదపి రాజేంద్ర
 ర్ద్ర పంచమ్యామృషిపూజనం, కథయిష్యామి యత్కృత్యం
 నారీ పాపాత్సర్జిముచ్యతే. యధిష్ఠిర ఉవాచ. కింకరీ పంచమి
 శృష్ట కథం తదృషిపూజనం, పాతకాన్తుచ్యతే కన్యకానాం, ఉదంతా,
 దుకులోద్భవ, పాపాని చ బహుాన్యత్ర విచర్ధంతే కిల కేశవ,
 కథంనా ఋషిపంచమ్యానారీపాస్తాత్సర్జిముచ్యతే. కృష్ణః-అథా
 నాత్ జ్ఞానతో వాపియాస్త్రీజాతా గజస్వలా, దృష్ట్యా స్పృశిత
 భాండానిగృహకర్తణి సంస్థితా. ప్రాసాదిసామహాపాపంసర్వా
 నారోర్ధరజస్వలాః, శృణు తత్కారణం యస్తాద్వర్జనీయం-గజస్వ
 లా. ప్రోత్సార్థా గృహతో దూరం చాతుర్వర్ణ్యేన భారత. బ్ర
 హ్మహత్యాం పురా శక్రోవృత్రంహత్వాహ్యవాపచ, తయాహై
 రాజశార్దూల పీడితో వృత్రసూదనః, బ్రహ్మణం సముపాగ
 చ్చదాత్మనః శుద్ధికారణాత్, శుద్ధిం శక్రస్యరాజేంద్ర్యప్రహృ
 ష్టేనాంతరాత్తనా, విభజ్య బ్రహ్మహత్యాంతు చతుర్థాపి చతు

క్షుణ్ణః, ప్రాక్షీనద్రాజకాద్ధూల చతుఃస్థానేషు వైతదా. వహ్నిః
 ప్రథమజహ్వోనా నవీనాం ప్రథమోదకే. గిరివృక్షాదిభూమాచ
 నానీకాని పాథిన. తతో రజస్వలా నారీ ప్రోత్సార్యావ ప్రయ
 త్నతః, బ్రహ్మణః శాసనాత్పర్థ చాతుర్విధ్యైశ సర్వదా. ప్రథ
 మేంద్రహాసితం దాలీ ద్వితీయే బ్రహ్మభూతకీ, తృతీయే రజకీస్తోత్ర
 చతుర్థేఽపాని శుద్ధ్యతి. అజ్ఞానాత్ జ్ఞానతోవాపిజాతంసంపర్క
 సాధకం, బ్రహ్మభక్తి నయార్థేవై తార్యేగమృషిషణ్ణమీ సర్వ
 పాపప్రశమనీ సర్వోపద్రవనాశినీ, బ్రహ్మత్వ త్త్రియవిట్యాధై
 స్త్రిభిః తార్యా విశేషతః. కృష్ణః—అత్రార్థే యత్పురాన్వృత్తం
 ప్రసంగిణిమి కథాత్మకం, పురాకృతయుగే రాజా విదర్భాణాం
 బధూయతా, సేవనన్నాదు రాజర్షి శ్చాతుర్వర్ణ్యానుపాలకః తస్య
 జేతేఽనుష్ఠితో పేదపేదాంగపారగః, సుమిత్రోనామ రాజేం
 ద్రసర్వభూతహితేరరః. కృషివృత్త్యాసహాయుక్తః కుటుంబపరి
 పాలకః, తస్యభాగ్యానుపాధ్యేవ పతేశుక్రావదేరతా. జయశ్రీ
 రాజాధిభాగ్యరాబహుభృత్యసుహృజ్ఞనా, అతిదిన్తార్వితాసాచ
 ప్రాప్తస్కృతీ చ సుభక్తమ. తే త్రాదిషు రతా సాధ్వీవ్యాకులీ
 ప్రతిమాంససా, ఏకదాసోత్తనఃప్రాప్తమృత్యుకాలంవ్యలోకయత్.
 రజస్వలంసి సారాబజగృహకర్త చకార హ, భాండావీన్యస్పృ
 శేద్రాజక ప్రాప్తర్తురపిభామినీ. కాలేన బహుసా సాధ్వీ పంచత్వ
 మగనుత్తమం, తస్మాభర్తాపిని ప్రోసౌకాలభర్తముపేయివాక్.
 ఏచం తోదంవతీ రాజక స్వకర్తవశగౌ తదా, భార్యాతస్యజయ
 శ్రీసా ఋతుసంపర్కదోషతః, శునీయోనిసముత్పన్నా శునీ
 చాభూన్నరేశ్వర. తస్మాస్సంపర్కదోషేణ బలీనర్దో బభూవసః,
 నీవం తో దంవతీ రాజక స్వకర్తవశగౌ తదా, ఋతుసంపర్క

దోషేణ తిర్యగ్యోని ముపాగతా. స్వధర్మాచరణాజ్ఞాతానృభౌ
 జాతిస్తరా తథా, సుతవైవ గృహేరాజ్ స్వరంతో పూర్వ
 పాతకమ్. సుమిత్రస్య చ పుత్రోఽభూద్ధురుశుశ్రూప యోగిసః, సు
 మతిర్నామ ధర్మజ్ఞోదేవతాతిథిపూజకః అథక్షయా హేసంప్రా
 ప్తే పితుస్తు సుమతిస్తదా, భార్యాగచంద్రమతీం ప్రాహ్లాపేభ్యః
 శ్రద్ధయాన్వితః. అద్య సాంవత్సరదినం పితుర్దే చానుపహీనిని,
 భోజనియాద్విజా భీరుపాకశుద్ధిర్విధీయతామ తథా స్మృణాపాశ
 శుద్ధిస్తుమతేశ్వాసరాద్భృహే, ముక్తం పాయసభాండే హై
 సర్వేన గరళం తతః దృష్ట్వా బ్రహ్మవధాద్భీణా శునీ భాండా
 ని సాఽప్సుశతో, ద్విజభార్యా చ తాం దృష్ట్వా హ్యుల్లసేన
 జఘనహ. భాండావీచప్రత్యుశ్య త్యక్త్వాపాకంసుమధ్యమా,
 పునః పాకం చ కృత్వాతు శ్రాద్ధంకృత్వావిధానతః, తతోభుక్తే
 షు విప్రేషు నోచ్ఛిష్టం చ దదౌ బహిః భూమాక్షి శంతయా
 శున్యా ఉపవాస స్తతోఽభవత్. తతో రాత్ర్యాం ప్రకృష్టో
 యాం సా శునీతుధితా భృశం, బలీవర్తమపాగత్య భర్తృవహి
 దమబ్రవీత్. బుభుక్షితా గృహేభర్తుర్న దత్తంభోజనాదిని,
 గ్రాసాదికం చ న ప్రాప్తం తుథా మాం బాధలేభృశం అన్య
 స్తే దివసే పుత్రోమమ లేప్యాం దదాత్యసౌ, అద్య కుహ్యాం
 కిమప్యేష ఉచ్ఛిష్టమపి నో దదౌ. పాయసాంతే పసాణాద్య
 గరళం సర్పసుభవం, మయా విచింత్య మనసా మరిష్కంత ద్వి
 జోత్తమాః. సంస్పృష్టం పాయసం గత్వా తత్రాహం బాధితా
 భృశం, దుఃఖితం తేన మే గాత్రం కటిర్భగ్నా కరోమి కిమ్ తతః
 ప్రాహ స చానద్వాభద్రే లేపాఃజంభలం, కింకరోమిహ్యశక్తో
 ఽహం భారవాహోఽద్యసంస్థితః. అద్యాహమాత్మజక్షేత్రే వా

హితః సకలం దినం, మారితశ్చాత్మజేనాహం ముఖం బధ్వా
 బుభుక్షితః, వృథా శ్రాద్ధం కృతం తేన జాతాద్యమను కష్టతా.
 కృష్ణణివాచ. తయోస్సంవదతోరేవం మూతాపిత్రోశ్చభారత,
 శ్రుత్వా పుత్రస్తదా వాక్యం గురుక్షం తదోభయోః తతో
 రజన్యాగలప్కాలం దదౌతన్వైవపూజనం, నితరా త్ విదిత్వా
 తు దత్తవాక్ సుమతిస్తనా. తదాసౌ దుఃఖతఃపుత్రోజ్ఞాత్వా
 వసాం తదా తయోః, మూతాపిత్రోస్తు రాజేంద్ర దుఃఖతఃప్ర
 స్థితో వసమ్ జ్ఞాతుమిచ్ఛామి కష్టంనైమాతాపిత్రోశ్చ భారత,
 తత్ర గర్వా జ్ఞానవృద్ధానృషీస్తప్త వనాశ్రితాః, ప్రణీత్యా
 బ్రహ్మార్చ్యం హతం చైవ తదా తయోః. సుమతిః—భయ
 భవం విప్రసర్వాః ప్రశ్నమేకం సమాహితాః, కేన కర్తవిపాకేన
 వితరామే తపోభనాః. ఇమూమనస్థా సంప్రాప్తాముచ్యేతే హత
 కాత్మ-భం. శ్రీకృష్ణః—తదాకర్ణ్య వచస్త్య సుమతేష్టగిరితస్య
 చ, ఋషిస్సర్వతపోనాను సర్వజ్ఞఃకరుణాస్వితః, సుమతీంప్రత్యు
 వాచేదంతప్రతీర్థ్యక్షయే తదా. ఋషిరువాచ—అచూత్రా
 పురావీచస్త్యగృహం బాలభావతః, ఋతుం ప్రాప్తం విదిత్వాతు
 సంవత్సమశిరోద్ధివిజ. కేన కర్తవిపాకేన శునీయోనిముచాగలా,
 వితాపి స్సర్వదోషేణ బలీశ్వరో బభూవ హ. ఏతయోర్ముక్తికా
 మార్గం కురు త్వయ్యుషిపంచమీం, భార్యయా సహ విశ్రేంద్ర
 ఋషీన్ సంపూజ్య యత్నతః. ఆచరస్య వ్రతం తత్ర సత్తపర్షం
 ద్విబోత్తమ, అంత చోద్యావనం కుంభ్యద్విత్తశాత్ర్యవివర్జితః,
 శాకాహారస్తుకర్తవ్యో నీహరైకాన్తికం తథా, ఫలంమూలం
 కృష్ణభూమిజాతం యత్తు న భక్షయేత్, ప్రాప్యభాద్రపదేమాసి
 శుక్లపక్షస్య పంచమీమ్. తస్యాంమథ్యాహ్నసమయే నద్యాచౌ

విమలేజనే, కృత్వాపామూర్గసమిథానంత ధాననమూర్తీ, అమృ
 ర్బలం యశోవర్చఃప్రజాఃసశుభసూనిచ, బ్రహ్మబ్రహ్మం చ వేదాం
 చ త్వంనో దేహీ వనస్పతే. సంప్రార్థ్యా నేనమంత్రేణ కుంభ్యస్త్యై
 జంతథాననం, ముఖదుర్గంధనాశాయ దంతానాం చ విశేష్యయే.
 స్థీవనాయ చ గాత్రాణాం కుర్వేఽహం దంతాధాననం, అనేన
 దంతాః సంశోధ్య స్నాయాన్మృతాన్మృతపూర్వకం తిలా
 మలకకల్మేష కేశాః సంశోధ్య యత్నైః. పిథామ సవే
 శుద్ధే వాససీ యుక్సమాహితః, ఎథాయ నిత్యకర్తవ్యం గత్వా
 ద్వారవతీసృషీః. స్నాపయే ద్విధివద్భక్త్యై పరిచాద్యంత
 రనై శ్శుభైః, చందనాగదుకర్పూరైః బలిభ్యవ సుగంధభిః.
 పూజయే ద్వినిదైః పుష్పైః గంధధూపాబిషేకైః, సమం
 చాచ్యవ్య శుభైర్వస్త్రైఃసోపవీతై ర్యథావిధి. సత్రో నైవేద్య
 సుపన్నై రర్ఘ్యం దద్యాచ్చుభైః ఫలైః, పూజయిస్వ ఋషీన్
 దివ్యానయంధత్యాసమన్వితాః. కశ్యపాఽత్రిగ్భవనాన్వహోవిశ్వ
 మిత్రోఽథ గౌతమః, జమదగ్ని ర్వసిష్ఠశ్చ సాధ్వీ షట్పాత్యమం
 ధతీ. మంత్రేనానేన సక్షర్షీః పూజయేత్సునమాహితః, ప్రతేన
 త్వృషివంచమూః కృతేనైవ ద్విబోత్తమ, ఋశుమంబుబో
 దోవః క్షయం యాతి న సంశయః. శ్రీకృష్ణఉవాచ—తచ్ఛు
 త్వా సుమతిర్వాక్యం పరమం త్వృషి శాపితం, గృహమేత్య
 వ్రతంచక్రే సభార్యః శ్రద్ధయాన్వితః. వ్రతంతుఋషివంచమూ
 స్సర్వపాపప్రణాశనం, కృత్వా స్వం యథోక్తం చ మాతాపి
 త్రోఃఫలంబదా. వ్రతపుణ్యప్రభావేనమాతాతస్యశ్శ్రద్ధానునితః,
 ముక్తా స్మృతిశార్దూల విమానవరమాస్థితా. దివ్యాంబరధరా
 భూత్వా గతా స్వర్గం చ భారత, పితాపి స మృతోఽగచ్ఛత్

హి, ఆచ్ఛాదయేత్తచ్చేలేన లిఖేదప్తదశంతతః. సౌవర్ణీ ప్రతిమా
కార్యా ఋషీణాం భావితాత్తనాం, పలేన వా తనర్ధేన శుద్ధి
ర్ధేన వా పునః, శక్త్యా వా కారయేత్తత్ర విత్తశాత్రాణ్యవ్యవహారా
శ్రీకృష్ణః—వితానం పంచవర్ణం చ ఫలపుష్పసమన్వితం, బిగ్గీ
యాదుపరిశ్రీమత్సంభారాణాం విధాయచ మథ్యాసేన్నపునః
యేషభక్త్యా ఋషీశ్రద్ధాసమన్వితః, కశ్యపాఽప్రిభువన్వితో
విశ్వామిత్రోఽథ గౌతమః. జమదగ్ని ర్వసిష్ఠశ్చ సాధ్వీనః పాండ్య
కుంభతీ, గృహ్యవ్యవస్థం మయా దత్తం తుస్థాః సన్తు పమ
సదా ఏవం పూజాం వినిర్వృత్య ఋషీశ్రద్ధాత్వాసమాహృతః,
ఆనేన విధినా సప్తవర్షాణి వ్రతమాచరేత్. ఆదౌ మధ్యే తథా
చాస్తే కుర్యాదుద్యావనం బుధః, ఆచార్యాణాం రయేషు ప్తవేద
వేదాజ్ఞపారగాన్. ప్రతిమాః సప్త కుర్వీత సువర్ణేన స్వశిక్షితః,
జటిలాస్సాక్షసూత్రాశ్చ కమండలుసమన్వితాః. సంస్థాస్థాని
శేషేత్యాకామృత్యుయేష్యవ్రతేషుచ, స్నానయేష్యధిగృహ్యకాంక్షిం
చామృతరసాదిభిః పూర్వోక్తవిధినా రాజకృత్వా పూజాం
సమాహృతః, రాత్రౌ జాగరణం కుర్యాత్పురాణశ్రవణాదిభిః.
కృతనిత్యక్రియః ప్రాతర్జ్వహుయాత్రిలసర్పిషా, నైదిహో హాథ
పౌరాణ అధికారానుసారతః. సహస్త్రిమాః సహానాథసామ
మంత్రైస్తు వా పృథక్, అష్టోత్తరసహస్రం వా శివబ్రహ్మేశ్వరం
తువా. పునః పూజాం తతఃకృత్వా గురుం సంపూజయేద్వ్యతీ,
స్వస్థాంగులీయవాసోభిః కుండలామృతభోజనైః సప్తగుంధశ్చ
దాతవ్యా వస్త్రాలంకారపూజితాః, దద్యా దేశాల సవత్సరం చ
గురవేగాం పయస్వినీమ్. పూజయేదృత్విజః సప్త వాసోభిర్ద్రుఢి
ణాదిభిః, కలశానుపవీతాంశ్చ దద్యాత్తేభ్యః సుభక్తయః.

ఆచార్యం చ సపత్నీకం ప్రణిపత్య సమాపయేత్, భోజయే
ద్బ్రాహ్మణాం భక్త్యా దీనానాథాం ప్రతర్ప్య చ. సోపస్క-
రాస్తాః ప్రతిమా ఆచార్యేభ్యోనివేదయేత్, లభ్యా చాజ్ఞాం
తు భుంబీత చేష్టైర్బంధుజనైః సహ. ఉద్యాపనవిధిః ప్రోక్త-
స్సర్వత్రాయంశలార్థినాం, ఆనేన విధినా సమ్యగ్వ్రతమేతత్స-
మాచరేత్. స్వప్రతేషు యత్సుత్యాం సర్వశీర్ధేషు యత్ఫలం,
సర్వదానేషు దత్తేషు తదేతద్వ్రతచారిణామ్ ఏవం యఃకురు-
తే భూప ఉద్యాపనవిధిం వరం, స్వపాపవినిర్ముక్తః స్వగ్రే-
లోకే మహీయతే. ఇహ లోకే చిరం కాలం భర్తృ సహ-
శుచిస్థితా. సుత్రపాత్రైః పరివృతా భుక్త్యా భోగాన్తనోహ-
రాం, నిష్పాపా సుభగా నిత్యం నీతితే చాశయాం గతిమ్

ఇతి శ్రీభవిష్యోత్తరపురాణే ఋషిసంచమీ

వ్రతకథా సంపూర్ణా.

—

ఒక్క-గాఁడు యుధిష్ఠిరుఁడు శ్రీకృష్ణుం జూచి, “దేవదేహా!
నీవలనఁ బెక్కువ్రతంబుల వింటిని. పాపంబులం బోఁగొట్టునట్టి
యొక్కవ్రతంబు నా కానతి” మ్మని యడుగఁగా శ్రీకృష్ణుఁడు
ధర్మరాజుతో నిట్లనియె ధర్మనందనా! ఋషిసంచమి యనం
బరఁగు నొక్కవ్రతంబు గలదు. అది సకలపాపక్షయకరంబు
దీనింగూర్చి నీకొక్కయతిహాసంబు నెప్పెద నాలింపుము. విదర్భ
దేశంబున నుదంకుఁ డనెడు బ్రాహ్మణోత్తముఁడు గలఁడు. అతనికి

నుశీల యనుభవార్థముండెను. వారికొక్కరూఁతురునొక్కకొడుకును బుట్టిరి. ఆకొడుకుఁడు సర్వశాస్త్రములఁజదివెను. అబొఁసురి తను యోగ్యుడయినవరకునికిచ్చి పెండ్లిఁజేసిరి. అయినను ఆరూతురు స్వజన్మాంతరపాపంబుచే విహవాము ముగియఁ గలుగుచు వైధవ్యమునొందెను. అది మొదలు తల్లిదండ్రులకు పోష్యులు చేయుచు పుట్టింతునే యుండెను. దానినితల్లిదండ్రులు సుతి వైధవ్యదుఃఖము చూడ లేక, సంసారభారము పుష్కలముగనుంచి తాను దసభార్యయుఁ బుత్రికందోడ్కొని గంగానదీతీరంబున నొక గ్రామంబునకు, యచ్చట శిష్యులగు పేదగిరిని జ్ఞాపి నుండెను. జ్ఞాపిఁడఁగా, నొక్కనాఁ డాసూతుని రాత్రి పంపెను. నమరాత్రి కామె దహము పురుగులుపడి నుండెను. అది శిష్యులఁజూచి వచ్చుమై పురుగులుపడియున్న యాగురుపుత్రుంజూచి ఏమా సంగత యాచిత్యము కలదేమిటి యెఱిగిరి. అతల్లిఁడు వచ్చి యెట్లెఱిగింపఁగలననఁజూచి, చలుదెఱఁగుల విలపించి, తొమ్మిది గోల్లవానిని, మిక్కిలి బహుధునొంది, మరల తన కాలములో నెల్లఁ గోని యాసూతుని సత్తివాని నిరుకేలంబట్టికొని, దానితండ్రికిఁ దేగి, “నాథా! దీని కట్టి నుచు నెల సంఘవించును? ఇట్టి జన్మాంతరపాపమేమి?” అని యడుగఁగా, నా బ్రాహ్మణోత్తముఁ డిట్లు చెప్పె “ఒరీ! ఇది దీని కేమజన్మముల ముందరటిజన్మమున రజస్వలయైయుండియు నింటికిఁ దొలఁగఁగ, యింటఁ గుండలు ముదలగువానిని దాఁకెను. ఆదోషంబున నిట్లయ్యెను. తొల్లి యింద్రుఁడు వృత్రాసురునిఁ జంపినవెంటనే, బ్రహ్మహత్యాదోషంబు సంఘవంసగా, బ్రహ్మకడ కేగి, నా కీదోషంబు తొలఁగుట యెట్లుని యడుగఁగా, నా బ్రహ్మదేవుం డాతని బ్రహ్మహత్యాసాత

కంబును నాలుగుగా విభజించి, యొక్కొక్క భాగము నన్నిహా-
 త్రుని ప్రథమశ్వాసలందును, ఏటి నీటి నురుగులందును, వర్షత-
 వృత్తాదు లుండు ప్రదేశమునను, స్త్రీలరజంబునందును నుంచెను.
 కావున స్త్రీలు ఋతువు గవలబడిన మొదటిదినము చందాల్గునది,
 రెండవదినంబున బ్రహ్మహుతినియు, మూడవనంబున బాకిత-
 యుగమునది నాలవదినంబున శుద్ధిచేయును గాన, జ్ఞానంబున
 గాని, యజ్ఞానంబునగాని రజస్వల్యై గృహంబున బ్రాత్రులు
 దాకి యశుద్ధి చేయుదురు కావున నట్టి పాపంబు దొంగుటకై
 బుద్ధిపంచమీ వ్రతంబు చేయవలెను. ఈ మనకూతురు తోడి
 చెలిక ప్పెలు బుద్ధిపంచమీ వ్రతంబు చేయునుండగా నావ్రతంబు
 నవమానించెను. అయినను, ఆ వ్రతంబు చేయువారినిజూచిన
 ప్రభావంబువే దీనిపై బ్రాహ్మణులంతయుగలిగెను. వ్రతంబునవమా-
 నించుటచే బుద్ధిపంచమీ వ్రతంబు గాని దీని దుష్టతక గార-
 ణము” అనిచెప్పగా, సుశీల “అట్టి యాశ్చర్యమునైనను యా-
 వ్రతంబు చెల్లించె” మనె నని శ్రీకృష్ణుండు చెప్పగా విని
 యుద్ధిష్ఠిగండ్రి. “ఓకృష్ణ! యట్లబుద్ధిపంచమీ వ్రతప్రభావంబు
 నాకెఁగింపు” దని యడిగిన సాక్ష్యవరమాత్మ యట్లనియె. ఓ
 కౌరవనాథా, యొక్కయతిహాసము నెఱిగించెద నాలింపుము.
 తొల్లి కృతయుగంబున విదగ్ధదేశమున నేనబ్రతుచురాజుండెను.
 ఆతనిదేశమున వేద వేదాంగపారగుం డగునుమిత్రుడను బ్రాహ్మ-
 ణుఁ డొక్కఁడుండెను. ఆతనికి జయశ్రీ యనెడిభార్య పరమపతి
 వ్రత భర్తృశుక్రాష లొనరింపుచుండెను. ఆనుమిత్రుడు వ్యవ-
 సాయముచే జీవించువాఁడు గనుక, నాతనిభార్యయు వరిపాల-
 ములు గాపాడుటయందు శ్రద్ధగలిగియుండును. ఇట్లుండగా

నా జయశ్రీ ఋతుకాలంబు వచ్చినదికూడఁ దెలియక గృహ కృత్యంబులయం దుండి నా మైలను లబ్ధిపట్టనంఁడను. తర్వాతఁ గొంతకాలమున కామే మృతిపొందెను. ఆపథ్యము నుజ్జ్వలంతుకాలమునకు మృతినొందెను. తరువాత నాదంఁడు లిరువురిలో జన్మాంతర పాపకర్తముచే జయశ్రీ అంబునుక్కుగను, దానిసంఘర్షదోషముచే నా సుమిత్రుఁ డెద్దగను జన్మించిరి. వారిట్లు తిర్యగ్యోన్మయం దె జన్మించియుం బూర్వజన్మవృత్తిగలిగినవారై, తనకుమారునియింటనేయుండిరి. సుమిత్రునికొడుకగుసుమతి గురుశుశ్రూష చేయుచుండువాఁడు. శిష్యుఁడనతండ్రికి శ్రాద్ధదినము రాఁగానే భార్యను బిలిచి, 'యూసీ యీ దినము నాతండ్రి గారిజీర్ణదినము గనుక, నీవు శ్రాద్ధాభిక్షులతోఁ గూడి పాకంబుచేయుమనిచెప్పఁగా, నాబిడ యట్లే యన్నిధంబులైనభక్ష్యభోజ్యాదిద్రవ్యములను సిద్ధముచేసి, గుడ్డియోయొకపనిమీఁద నావలికే బోఁగా నొకసప్ప మాత్రాన్నపాత్రమునందు వివంబుఁగ్రక్కెను. అది శునిరూపంబుదాల్చిన యాసుమతితల్లి చూచి, 'యీయన్నమును, శ్రాద్ధభోక్తల కిడివచోవారు మృతినొందుదు' రని తలంచి యాత్రాన్నపుఁ దపిలను దాఁకెను. అంతట నాసుమతిభార్య వచ్చి వంటయంతయుం గుక్కదాకినందులకై, దానిని బడియతోఁ జక్కఁగా మోచి, వేటుపాకంబుచేసి శ్రాద్ధంబుచేసి యాకుక్క వంటనుదాకినదన్నభోషముచే, దానికి నెంగిలి కూడును వేయక యుండినది. అప్పుడాశునీరూపముఁ దాల్చిన యాసుమతితల్లి వృషభరూపము దాల్చిన తనభర్తకడకేగి, "నేఁడు నాకుఁ గుమారుఁడు కమికెడన్న మైసను బెట్టలేదు. నా కాఁకలిబాధ హెచ్చుగా నున్నది.

క్షీరాన్నభాండమునందు పాము విషముఁ గ్రక్కఁగా, నేను జూచి దానిని ముట్టితిని. అప్పుడు సుమతీభార్య నన్నుఁ జూచి మోఁచి నాకు దన్నముఁబెట్టదయ్యె. నేనేమిచేయుదు”నని పరితపించుఁగా, నృషభరూపంబుదాల్చిన యాసుమిత్రుఁడు శునీరూపఁడైఃతసభార్యను జూచి, “ఓసీ నా యశస్థల నే నేమి చెప్పుదును. నేడు నాకు శ్రాద్ధవివసంబై యుండియు, నా పుత్రుఁడు దన్న మూఁతిగట్టి నాచే దున్నించి, నన్నుఁ గొట్టి నానాహింసలంబెట్టెను. వాఁడు నామూఁతి బిరియఁగట్టుటచే నేను బిడికెడన్నమైనను దిననైతిని. నాయశస్థ యేమిచెప్పుదును” అని పలికెను. అప్పుడు కుమారుఁడు వీరిసంవాదమును విని యుండుమున లేచి, వారికి గ్రాసంబువెట్టి, వారిపాపంబు దొలఁగించుగోరి, పుణ్యతపోవనంబుల కేగి, యచ్చటి మునీంద్రులకు సాష్టాంగముగాఁ బ్రణమిల్లి, తనతల్లిదండ్రుల కట్టిమర్దశయేల ప్రార్థించె నని యడుగఁగా, సాతపోధనులగు మునీంద్రులారానికి వారి తల్లిదండ్రులకుఁ గలిగినజన్మాంతర పాపకృత్యంబు నెఱిగించి, యది పోవుటకుఁ దగినయుపాయంబు ఋషిపంచమీ వ్రతాచరణమే. దాని నాచరించి, తత్ఫలంబు వారికిచ్చిన యాడలఁ బాపవిముక్తు లగుదురని చెప్పెను. అంతట నాతఁడు వారివలన ఋషిపంచమీవ్రతవిధానంబును నెఱిగి, యావ్రతంబును నాచరించి యాఫలంబును దనతల్లిదండ్రులకు ధారపోయఁగా, వారు పాపవిముక్తులై మోక్షముకొందిరి. అని కృష్ణుఁడు ధర్మరాజుతోఁ జెప్పఁగా, నంతట ధర్మరాజు కృష్ణునిఁజూచి, యావ్రతమున కుద్యాపనవిధానంబు నెఱింగింపుడని యడిగిన నతఁ డిట్లనియె. మొదటిదినమున నొంటి పూట భుజించి, మఱునాడు వేకువలేచి స్నానాదిక్రియలు

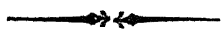
నిర్వృత్తిచి, యాచార్యుని (ప్రసాదానుని) యాంకితము జని,
 తానొనర్పజొచ్చు వ్రతోద్యాపనంబున తాచార్యునిగా వరించి,
 పూర్వోక్తవిధానంబున స్నాన మానరించి పరిశుద్ధ బ్రహ్మేశ్వరంబున
 నలికి ముక్కులువెట్టి సర్వతో భద్రమునలగు పేర్పొంది, తనగు
 స్వర్ణరజరత్నాదు, మృణ్మయశాస్త్రములతో వేసికొనిన నిలుమిండు
 కొని, వానిలిండుగనిల్లుపోసి, హరిమెడలగు నన్నవంబులు పోల్చి,
 పంచగంధాక్షరిలచే నర్పించి, మధ్యాహ్నమున నీల పూజా
 ద్రవ్యములతో సక్తయులను పోషణోపచారములచే నర్పించి,
 యేడుపంగత్పరము లాతీయన నావరింపును మొదలుగాని,
 నమమంగాని, కడపటంగాని యుద్యాపనంబు బ్రహ్మేశ్వరంబు,
 అయుద్యాపనమునకై యేడ్వగు ఋత్విక్కులను నరికి,
 బంగారు ప్రతిమలను శక్తికొలదిజేయించి, యేడుపంగత్పరము
 నునిచి, వానియందు సక్తయుల నావాహనంబు చేసి, పూర్వోక్త
 కల్పప్రకారంబుగాఁ బూజించి, యారాత్రి పురాణపఠనంబుచే
 జాగరణంబుగావించి, మఱుపాఁడు తెల్లవారు స్పృహసంభూత
 వందనాదికృత్యములు నెఱవేర్చి, వారివారి యధికారము
 ననుసరించి వేదోక్తగుర్రములచేగాని పురాణోక్తశ్లోకంబు
 లచేగాని తిలాజ్యహోమంబు నష్టోత్తరసహస్ర సంఖ్యచే
 నైనను, నూటయెనిమిదిమాటు లైనను హోమంబు గావించి
 తర్వాతఁ బునఃపూజఁగావించి, యాకలశవస్త్రప్రతిమాయలను
 ఋత్విక్కులకొనఁగి, యాచార్యుని స్వర్ణాంగుళీయశదానాదు
 లచే సంతృప్తునింఁగావించి, యేడుగోదానంబులుగావించి, తర్వాత
 నాచార్యుని, ఋత్విక్కులను షడ్రసోపేతంబులైన భక్ష్య
 భోజ్యాదులచే సంతృప్తులంఁగావించి, వారికి దక్షిణతాంబూ
 లాదులనిచ్చి యావల విప్రోత్తములకు భోజనంబులును గ్రుడ్డి

కుంటి మొదలగుననాథులకు నన్నప్రదానముగావించి తర్వాత
దానము నేనాంధ్రులనుబట్టి భుజింపవలయును. ఓంసాధిష్ఠిరా!
యీవ్రతము నీప్రకారముగా గావించువారలకు సర్వవీధి
సౌఖ్యములును, సర్వప్రాచారములును, సర్వదాన
ఫలములును గలుగును. కావున ఈవ్రతము భక్తిశ్రద్ధలతో
సాధించితిమి అని యుచుంటిరనుచు స్వకామముక్తురాలై,
సోమస్థమును లుభిమిని, యంతయున శాశ్వతస్వర్గసుఖము
ననుభవించితిమి అని యుభయములను విడిచి, లుభిష్ఠియై
సర్వవైఖ్యములను విడిచితిమి.

శ్రీ రస్తు వ్రత రత్నాకరము

మథనద్వాదశీవ్రతము.

శుభేశోభనే ముహూర్తే—ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టా
యాం శుభతీర్థా మథనద్వాదశ్యాం తులసీ దేవతాపూజనం
కరిష్యే ఇతి సంకల్ప్య. కలశపూజాం అనంతరం గణాధిపతి
పూజాం తులసీదేవతాప్రాణ ప్రతిష్ఠాపనం చ కృత్వా తతః
తులసీదేవతాం పూజయేత్.

తులస్యమృతజన్మాసి సదా త్వం కేశవప్రియే,
కేశవార్చనయోగ్యే మే వరదా భవ సర్వదా.

తులసీదేవీం ధ్యానయామి.

కృష్ణానందాశ్రుసంభూతే వరదే తులసి స్వయం,
త్వానుద్వావాహయామ్యాద్యే కిమలాపతివల్లభే.

శ్రీతులసీదేవీమావాహయామి.

అనేకహారసంయుక్తం సువర్ణ మణిసంయుతం,
రత్నసింహాసనం దివ్యం ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్.

శ్రీతులసీదేవైశ్చ రత్నసింహాసనం సమర్పయామి.

క్షీరోదధిసముత్పన్నే దేవాసురసుపూజితే,
విష్ణుప్రియే మయా దత్తం గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తుతే.

శ్రీతులసీదేవైశ్చ అర్ఘ్యం సమర్పయామి.

పద్మనాభప్రియే దేవి పాద్యమేతన్నయార్పితం,
సంగృహణ శుభే శ్యామే వరదే లోకపాపని.

శ్రీతు.....పాద్యమ్.

వీణాలనఙ్గకర్పూరవస్తనాద్యైః సువాసితం,
పానీయం తు మయాఽనీతం సమ్యగాచరునీ ముకమ్

శ్రీతు.....ఆచమనీయమ్.

క్షీరాజ్యేతురనైః పుణ్యైర్దధ్నా చ మధునా తథా,
పఞ్చామృతైః స్నాపయిష్యే తులనైః తే నమోఽరమః.

* శ్రీతు.....పఞ్చామృతస్నానమ్.

సుశీతలం సుప్రసన్నం సర్వౌషధిసమన్వితం,
మయాఽఽహృతం జలం దేవి స్నానం కురు హరిప్రియే.

ఆపాహిష్ఠామయోధుః;.....చనః.

శ్రీతులసీ.....శుద్ధోదకస్నానమ్.

పేతవస్త్రముగం దేవి సర్వాభీష్టప్రదాయినీ,
సర్వలక్షణసంపన్నే శుభే తే ప్రదదామ్యహమ్.

శ్రీతులసీదేవ్యై వస్త్రయుగ్మమ్.

కఞ్చుకం కాఞ్చుకం దివ్యం బ్రహ్మణా నిర్మితం పురా,
అహం దాస్యామి దేవే శి విష్ణుపత్ని నమోఽస్తు తే.

శ్రీతు.....వైశ్య కఞ్చుకాభరణమ్.

* మంచామృతమంత్రము వ్రతరత్నాకరము మొదటిభాగము వినాయకవ్రతమునందు జూడవలెను.

స్వచ్ఛం నిర్మలమత్యంతం పురతః కృతం తుభం,
కంకశూత్రం గృహణ దేవేతి బహుదేవాంగభూషణాని చ.
శ్రీతు...వైష్ణవ ఆభరణాని.

చక్రనాగరుకర్పూరమృగనాభిసమన్వితం,
గర్భం గృహణ దేవేతి బహుదేవాంగభూషణే.
శ్రీతు...వైష్ణవ గంధమ్.

కాలీయాంశ్చక్రగ్రాంశ్చ పురిత్రావిప్రనాథాహంసాణాం,
అక్షతాంశ్చార్పణే తుభ్యం గృహణ శ్రీహరిస్త్రినే.
శ్రీతు...వైష్ణవ అక్షతా.

మయా దత్తమిదం పుష్పం తులనీదళసంయుతం,
మాల్యం గృహణ దేవేతి వరదే పిష్టవల్లభే.
శ్రీతు...వైష్ణవ పుష్పాణి పూజయామి.
అథాంగపూజా.

పూజయామి అని ప్రతినామముకడను జేర్పవలెను.

తులసైస్త్రి నమః గుల్ఫాభి
విష్ణుప్రియాయై నమః పాదౌ
రంభోర్వై నమః ఊరూ
క్షీరాబ్ధితనయాయై నమః కటిం
సకలసురపూజ్యాయై నమః
నాభిం
ఇందిరాయై నమః ఉదరం,
బృద్ధావనవాసినైస్త్రి నమః పక్షః

మహాలక్ష్మ్యై నమః స్తనౌ.
సుభుజాయై నమః భుజౌ,
పద్మహస్తాయై నమః హస్తౌ.
సుముఖాయై నమః ముఖం.
రమాయై నమః లలాటం.
ఇంద్రసోదరైస్త్రి నమః శిరః.
తులసైస్త్రి నమః సర్వాణ్యంగానాం

తతః శ్రీమహావిష్ణుపూజాం కృత్వా పుష్పైరర్చయేత్.

చందనాగరుకర్పూరఘృతగుగ్గులుసంయుతం,
గృహాణ ధూపం తులసి వస్త్రేహారి భక్తకృత్సవే.

శ్రీశుభ...వైష్ణ ధూపమృతాసయామి.

ఘృతవర్తిషు దీప్తం తే మృతాఽర్చితమిదం శుభే,
గృహాణ మంగళం దీపం సర్వైశ్చైవ్యప్రదాయిని.

శ్రీశు...వైష్ణ దీపం దర్శయామి.

క్షీరం చ గుడసంయుక్తం సర్పిషా యుతమాదరాత్,
మయా నివేదితం భుక్త్వా శుభక్షయమన్వితమ్.

శ్రీశు...వైష్ణ నైవేద్యం సమర్పయామి.

పూగీశలైశ్చ కర్పూరైశ్చాగస్త్రీదక్షైర్ద్యుతం,
తామూర్బలం గృహ్యంతాం దేవి వరదా భవ శోభనే.

శ్రీశుభ...వైష్ణ తామూర్బలమ్.

వ్రతపూర్తి మహాకీర్తి దివ్యస్థూర్తిని వారిప్రియే,
ప్రాప్తుకామ ఇదం దేవి సావర్ణ్యం పుష్పమర్చయే.

శ్రీశు...వైష్ణ సువర్ణపుష్పమ్.

పద్మనాభస్త్రియే నిత్యం పద్మసమ్భవపూజితే,
పద్మపత్రపిశాలాక్షి వరదా భవ మే సదా.

శ్రీశు...వైష్ణ నీరాజనమ్.

సర్వసుంగళనాంగలేష్ట శివే సర్వార్థసాధకే,
కరణ్యే త్ర్యంబకే జిహి నారాయణ సమోఽస్తు తే.

శ్రీశుభ...వైష్ణ సుప్రప్రప్రసం సమర్పయామి

యానికాని చితి ప్రదక్షిణమ్.

నమస్కరోమి దేవి త్వాం విష్ణువత్సఃస్థలే స్థితాం,
ప్రణతార్తిహరే నిత్యమభీష్టఫలదా భవ.

శ్రీతు...వైయ నమస్కారాః.

యస్య...భక్తిహీనం తులసీదేవి. యత్పూజితం మయా
దేవి ఋషార్ణవం తదస్తు తే అనయా కల్పోక్తప్రకారేణ కృత
యా పూజయా తులసీదేవీ సుప్రీతా సుప్రసన్నా వరదా
భవతు. మయా ఆచరితస్య వ్రతస్య ఫలసిద్ధిఃస్తు.

ఇతి పూజావిధానమ్.

మథనద్వారశీ వ్రతకథా.

శ్రీకృష్ణఉవాచ.—నారదాశేషధర్మజ్ఞ తోకానాం హిచ
కారణ, కథయస్య మహాభాగ వ్రతం దేవర్షిసత్తమ ౧. నారద
ఉవాచ వ్రతానాముత్తమం పుణ్యం సర్వసాభాగ్యకారణం,
సర్వసంపత్ప్రదం శీఘ్రం పుత్రప్రాప్త్యైవనర్థనమ్ ౨ ఇమే మూసి
సితేపక్షే హ్యేకాదశ్యాముపాషితః, తులసీం చ మహావిష్ణుం
పూజయిత్వా సమాహితః. ౩. ౪. ౫. ౬. ౭. ౮. ౯. ౧౦. ౧౧. ౧౨. ౧౩. ౧౪. ౧౫.
దీపాన్ ప్రకల్పయేత్, గంధాద్యక్షుచినై వేద్యశామ్నూలూని
సమర్పయేత్. ౧౬. ప్రదక్షిణఃకుస్మారాన్ ౧౭. ౧౮. ౧౯. ౨౦. ౨౧. ౨౨. ౨౩.
యేత్, తదాదిమాసపర్యంతం వ్రత్యహం చ సమాచరేత్. ౨౪.
ఉర్జై మాసి సితే పక్షే హ్యేకాదశ్యాముపాషితః, పూజయి
త్తులసీపూజాం కృత్వా నియమపూర్వకమ్ ౨౫. రాత్రా జాగర
ణం కుర్వాదధశ్చాయాజితేంద్రియః, తతః ప్రభాతవేళాయాం
స్నాత్వా శుచిరలక్ష్మితః. ౨౬. కుడవేన తు విచ్ఛేన కారయే
త్పిష్టకత్రయం, ఏకం తులవైయ దత్వా తు బ్రాహ్మణామైక

మేవచ. ౮. ఉలూఖలేఽన్యత్సంస్థాప్య చేతుమూలేన ఘట్ట
యేత్, యానన్తః క్షీరపృషతః స్వశరీరే పతన్తి హి. ౯. తావ
న్త్యజ్యసహస్రాణి స్వర్గే లోకే మహీయతే. శ్రీకృష్ణః. పూర్వ
మాచరితం కైస్తు న్రతమేతత్ఫలైపిభిః. ౧౦. తద్వ్రితాచరణా
త్కిం వై ఘటం స్రావ్యం మహామునే. నారదః. పురా కశ్చిన్న
హతేజః బ్రాహ్మణోఽభూద్దహిప్రభో. ౧౧. పేదశాస్త్రాథ
తత్త్వజ్ఞో దేవదత్త ఇతి స్మృతః, స కదాచిద్ద్విజశ్రేష్ఠో విచి
న్త్యాస్తీత్యుప్రత్రకః ౧౨. ఆరాధయామి దేవేశం సింఘం త్రై
లోక్యపావనం, ఇతి సంచిన్త్య మనసా తపశ్చక్రేసుదుర్లభమ్.
౧౩. వృష్టబ్రాహ్మణయావేన స్రాదుర్భూత్వా తదన్తికే, తప
శ్చరన్తం తం దృష్ట్వా జిహ్వాః ప్రాహ మహావిభుః. ౧౪. కిమర్థం
కృతమాశ్చర్యం తపో వప మమ ద్విజ, శ్రుత్వా తద్వాక్యమ
చిరాత్ప్రణమ్య శిరసా హరిమ. ౧౫. దేవదేవ జగన్నాథ త్తాహి
మాం పురుషోత్తమ, అన్యమే సఫలం జన్త త్వత్పాదాంభోజ
దగ్ధనాత్. ౧౬. మగీష్పితం చ సఫలం భవిష్యతి న సంశయః,
అపుష్కణో మహాదుఃఖి శరణం త్వాం న్రజామ్యహమ్. ౧౭.
పుత్రం దేహి మహాదేవసర్వలోకవరప్రద. నారాయణఉవాచ.
ఆయుష్స్సం సుతం వాపి సుశాంవా మృతభర్తృకామ్. ౧౮.
తయో రేనైవ వృణోష్యాథ దదామి తవ సున్రత, దేవదత్తఉవా
చ. స్వగృహం ప్రాప్య భార్యాయా ఏతాం వార్తాం నివేద్యచ.
౧౯. ఉభయో రేనిచ్చామి హ్యగమిష్యామి కేశవ, ఇతి
ప్రణమ్య శిరసా జగము స్వగృహం ప్రతి. ౨౦. నివేద్యసమ్య
గ్భార్యయై బహుధాఽఽలోచ్య చిన్తితః, భార్యోవాచ.
సుతా హి యాచ్యా భోః స్వామిన్ భర్తృహీనాపి చ త్వ

యా. ౨౧. తథేత్యుక్త్వా స విప్రేష్ఠః పునస్తీరం ప్రవిశ్య చ,
 నారాయణ నమస్తేఽస్తు పుత్రికాం దాతుమర్హసి. ౨౨. తథే
 త్యుక్త్వా మహావిష్ణు రన్తర్ధానం యయా తదా, అపృష్ట్యా
 తం మహావిప్రః పశ్చాత్స్వగృహమాగతః ౨౩. కించిత్కాలే
 యతీతే తు పుత్రీ జాతాస్య వై శుభా, సర్వలక్షణసమ్పన్నా
 సర్వరోగవివర్జితా. ౨౪. పితుర్నృపేతు సా కన్యా పర్ధితాచ
 సుమాపిణీ, తతః కాలేతు సమ్ప్రప్తే వివాహమకరోత్పితా.
 ౨౫. జన్మాంతర కృతాత్పాసా త్స జాతా మృతభర్తృకా,
 జననీజనకౌ తస్యా స్తతః స్వర్గమవాపతుః ౨౬. తద్గృహే
 విధవా సాపి సర్వభర్తృవివర్జితా, నాస్తి నారాయణత్వైక్యం
 ఐదన్తీ మృతభర్తృకా. ౨౭. అతిథిం నార్చయత్కేవ కదాపి
 స్వగృహగతం, ఏవం కఠినచిత్తా సా స్థితా నిష్ఠురభాషిణీ. ౨౮.
 శశ్వదుచ్చార్యతే సాధ్వ్య మన్నామాధవయా తయా, ఇతి
 తుష్టో హృషీకేశో ద్విజో భూత్వా సమాగతః. ౨౯. తామ
 యాచత విష్ణుశ్చతద్వచస్సాబ్రవీత్పునః, కాలోఽపన్నాసతిథీకా
 కిమర్థమవమన్యనే. ౩౦. ఇతి బ్రువాణం తం విష్ణుం యమా లే
 పాంశుకం ౨దా, తన్నధ్యే చాధకం బీజం దృష్ట్వా హరిరహప
 యత్. ౩౧. మృతా కాలేన సా కీటో భూత్వా తత్సర్వభుక్
 స్థితా. తతః కదాచిత్తాం స్మృత్వా దేవీం హరిరువాచ హ. ౩౨.
 ద్రష్టుం యాస్యామి హే దేవి ఏహి నారాయణాభిధాం,
 ఇత్యుక్త్వాఽథ గతే విష్ణౌ సహ తేన రమా యయా. ౩౩.
 ఆగత్య కిం సుభద్రం తే హరిరిత్యన్వయుక్తులాం, కీటఉవా
 చ. ఏవం తిష్ఠామ్యహం దేవ ప్రసీద జగదీశ్వర. ౩౪. ఇతి ప్రణ
 మ్య శిరసా కీటస్తూష్ణిం స్థిత స్తదా, దేవ్యువాచ. కిమర్థమేషా

కీటోఽభూ ద్వేన దేవ వదస్వ మే. ౩౧. ఇతి పృష్టస్తయా విష్ణు
 ప్రస్వౌతైస్తమవోచత, తచ్చుగ్రీత్వా కమలా దేవీ తన్తోక్షం
 చాప్యపుచ్చత. ౩౬. శ్రీభగవానువాచ. ఊర్జే మాసి సితే
 పతే ద్వాదశ్యామస్త్రీయద్వగ్రీతం, తద్వగ్రీతస్య ఫలం కించిద్దా
 తుమర్హసి శోభనే. ౩౭. ఇతుబిష్టఫలేనైన ముచ్యతే పాప
 బంధనాత్, తథేతి శ్రీద్దదౌ తస్యై కీటోఽపి స్త్రీశ్చమాప హి.
 ౩౮. స్త్రీఉవాచ. అద్య మే సఫలం జన్త జీవితం చ సుజీవి
 తం, వ్రతాని సఫలన్యద్య భవత్పదాబ్జదగ్ధనాత్. ౩౯.
 ఇతి స్తుత్వాఽథ సా నారీ శ్రియం ప్రాహ ముదా యుతా,
 అహమేతద్వగ్రీతం దేవి కరిష్యామి వదస్వ మే. ౪౦. దేవ్యు
 వాచ కార్తికే చ సితే పతే వై కాదశ్యాముపోష్యచ. తుల
 సీం పూజయిత్వాఽథ ఋషునర్జైశ్చ చూర్ణకైః ౪౧. ఋషు
 ద్వైరలక్ష్మ్యత్య ధూపదీపాదిభిః క్రమాత్, రాత్రా జాగరణం
 కృత్వా పురాణపఠనాదిభిః. ౪౨. తతః ప్రభాతవేళాయాం
 స్నాత్వా ధృత్వాన్బరం శుచిః, తులసీం పూర్వవత్పూజ్య
 కృత్వా వై పిష్టకత్రయమ్. ౪౩. ఏకం తులస్యా యేకం తు
 బ్రాహ్మణాయ నివేదయేత్, అనశిష్టం తు యదైచ్ఛికం నిధా
 యోలుంభలే పయః. ౪౪. ప్రోక్ష్యేతుమాలైర్నారీ సా
 హన్యా త్పుణ్యాజ్ఞానాన్వితా, కీర్తనీయా మహావిష్ణోః కథాస్త
 ల్లగ్నచేతసా. ౪౫. షడ్రసోపేతమన్నం చ దద్యాద్దక్షిణాయా
 సహ, స్వయం చాపి హి భుంజీమాదిష్ట కామార్థసిద్ధయే. ౪౬.
 ఏవం ఋష్యాబ్రహ్మర్షస్తమాచరేత్సుసమాహితః, ఆదావస్తేవ
 మధ్యేచ కుర్యాదుద్యాపనం ముదా. ౪౭. లక్ష్మీవిష్ణ్వశ్చ

ప్రతిమే కుర్యాచ్చక్ష్యమసారతః, గోమయేనానులిప్యథ రజ
 వల్లిం ప్రకల్పయేత్. ౪౮. తన్నధ్యే పంచ కుడపాణ సంస్థాప్య
 శ్వేతతణ్డూలాన్, నిక్షిప్య ప్రతిమాయుగ్మం తత్ర నారాయణం
 రమామ్. ౪౯. లక్ష్మీనారాయణం దేవం పూజయేగ్భ. క్షిపూర్వ
 కమ్. ఆఖండితం నవం వస్త్రమేకైకస్య పృథక్ పృథక్. ౫౦.
 గర్భపుష్పాక్షతై ధూపైర్దీపైర్నైవేద్యసంయుతైః, నానావిధో
 పచారైశ్చపూజయిత్వా యథ విధి ౫౧. ప్రదక్షిణప్రణామాం
 శ్చ పంచ పంచ క్రమేణతు, రాత్రౌజాగరణం కుర్యాత్పురాణ
 పఠనాదిభిః ౫౨. తతః ప్రభాతవేళాయాం నద్యాం స్నాత్వా
 సమాహితః, గృహమాగత్య మేధావీపునః పూజాం సమాచ
 రేత్. ౫౩. ఏవంకృత్వా విధిజ్ఞాయ ఆచార్యాయ కుటుంబినే,
 సుశీలాయ సుశాంతాయ ప్రతిమాదానమాచరేత్. ౫౪.
 సువాసినీద్వయం పంచదశ బ్రాహ్మణసత్తమాన్, కృత్వా
 తుష్టాన్ భోజనాద్వైర్వస్త్రాద్వైశ్చ విశేషతః ౫౫. బ్రాహ్మ
 ణానోభ్యజయేత్పశ్చాత్స్వయం భుంజీత బంధుభిః, ఏవం శక్త్య
 నుసారేణ విత్తశాత్యం న కారయేత్. ౫౬ నోద్వాసయేద్వై
 తం యాతు పునఃకీటా భవిష్యతి, ఏవమాచరితం ధైర్యైస్తపశ్చ
 భీష్టప్రదం వ్రతమ్. ౫౭. తేహం భుక్తిశ్చముక్తిశ్చ భవత్యత్ర
 న సంశయః, ఇత్యుక్త్వా-థ మహాలక్ష్మీరంతర్ధానం యయా
 తదా. ౫౮. ఏవం క్రమేణ సా కన్యా కృత్వా వ్రత మనుత్త
 మం, ఇహ భుక్త్వాధికసుఖ మస్తే స్వర్గం జగముపి. ౫౯.
 యే పఠన్రీదమాఖ్యానం శృణ్వన్తి శ్రద్ధయాస్వితాః, తే సర్వే
 పాపనిర్మక్తా యాస్యన్తి పరమాం గతిమ్. ౬౦
 ఇతి భవిష్యోత్తరపురాణే మథనద్వాదశీవ్రతకథా సఃపూర్ణా.

కథాప్రారంభము.

సూతపారాణికుండు శౌనకాదిమహర్షులం జూచి మీ
 కోక్క వ్రతంబు చెప్పెద వినుండని యిట్లనెను. తొల్లి యొక
 పుడు శ్రీకృష్ణుండు సత్యభామతోడ వనవిహారంబు సల్పు
 టకై బృందావనంబునకు వేంచేసియుండఁగా, అట్టి యెడ
 నారదుండు శ్రీకృష్ణమూర్తిదర్శనము చేయుటకై యచ్చటికి
 వచ్చెను. అప్పుడు కృష్ణుండు నారదమహాముని నర్హ్యపాద్యాది
 సత్క్రియలచే గారవింపి; తగిన పీతమునందుఁ గూర్చుండఁజేసి,
 “మునీంద్ర! మీరు త్రిలోకసంచారులు. సకలధర్మముల
 నెఱిగినవారు. లోకంబునకు హితంబుచేయువారలు. కావున
 మీరొక్కవ్రతోత్తమంబు నా కెఱిగింప వేఁడెదను” అని
 యడుగఁగా, నారదుఁ డిట్లనియె. ఓముశోదానందనా, నే
 నిప్పుడు బ్రహ్మలోకంబునుండి వచ్చుచున్నాను. బ్రహ్మదేవుండు
 సరస్వతీదేవి కానతిచ్చిన యొక వ్రతంబు నీ కెఱిగించెద నాల
 కింపుము. ఆవ్రతంబు వ్రతంబులలో నుత్తమంబు; ఆవ్రతం
 బాచరించువారికి పుత్రపౌత్రాదులును, సకలసంపదలును గలు
 గును. ఆవ్రతంబును జేయవలసినవిధానంబుచెప్పెద నాలకిం
 పుము. ఆశ్వయుజ శుక్లపక్షకౌదశినాఁ డుపవాసంబొసర్చి,
 తులసికోటనుండుగా నైదువద్దములు ముగ్గులువెట్టి, యైదు
 దీపములు వెలిగించి, యచ్చట తులసిదేవిని మహావిష్ణుసమేత
 ముగా నారాధించి, గంధపుష్పాక్షతలతోఁ బూజించి, యైదు
 విధములయిన భక్ష్యఫలాదులను నివేదనచేసి, యైదుతాంబూ
 లములిచ్చి, యయిదు ప్రదక్షిణములను, అయిదుగవస్కారంబు
 లను జేయవలయును. ఇట్లు, ఆశ్వయుజశుద్ధపక్షకౌదశి మొదలు

కార్తీకశుద్ధవకాశివతటకుఁ బూజచేయుచుండి, ఆ యేకాదశి నాఁడు ఉపవాసముచేసి, మొదటఁ బూజచేసినట్లే కల్పోక్త నియమముతో, తులసీదేవీపూజకు విష్ణుమూర్తిపూజకు గావించి, చాఁచమొదలైనవి పఠచుకొనక నేలమీఁగఁ బోండి, రాత్రి జాగరణము చేయవలయును. మఱునాఁడు ద్వాదశినాఁడుదయంబున లేచి, స్నాన మాచరించి, శుభ్రవస్త్రముల ధరించి, యాభరణాలంకృతులై, యొకమానెఁడు బిమ్మఁగ్రునిండితో మాఁడుపిష్టకములు (పిండిముద్దలు) చేసి, యొకటి తులసీదేవికి నివేదనచేసి, మఱియొకటి బ్రాహ్మణునికి వాయనముసేసి, మఱి యొక్కటి రోటిలోనుంచి, పాలుపోసి చెఱుకుగడలతో దంచ వలెను. అట్లు దంచినప్పుడు పాలచుక్కలెన్ని తనదేహమునఁ బడుచున్నవో, యన్ని వేలయేండ్లు స్వర్గలోకంబునఁ బూజింపఁ బడుచున్నాఁడు. అని నారదుండు చెప్పఁగా, శ్రీకృష్ణుండు మునీంద్రా! ఆప్రతంబు నెవ్వరాచరించిరి? ఆప్రతంబు చూచుటచే వారికెట్టిఫలంబుగలిగెను? ఆతిమ్మనియడంగఁగా నారదుఁ డిట్లనియె. ఓ మహాప్రభూ! పూర్వము దేవదత్తుఁ డనువీరు గల యొక బ్రాహ్మణుం డుండెను. అతఁడు బ్రహ్మతీజస్సుగల వాఁడు. వేదవేదాంగములు జదివి వానియర్థము నెఱింగిన వాఁడు. ఆబ్రాహ్మణుండు సంతతిలేమిచే “నేను సంతతిహీనుఁ డయియున్నాను. కావున జగన్నాథుండగు విష్ణుమూర్తినిభజించెదను” అని ఘనసునఁ దలపోసి, సామాన్యజనులచేఁ జేయవలవికాని తపంబొనరించెను. అప్పుడు విష్ణుమూర్తి యుత్తమ తపస్సునకు మెచ్చి, ముసలిబ్రాహ్మణరూపముతో సాదేవదత్తుని ముందట నిలిచి, “ఓ బ్రాహ్మణోత్తమా! యేల యిట్టియుగ తపంబు నేయుచున్నా”వని అడుగఁగా, ఆబ్రాహ్మణోత్తముండు

వెంటనే విష్ణుమూర్తికి వందనముచేసి, “ఓదేవదేవా! ఓజగ
న్నాథా!! ఓపురహోత్తమా!!! నన్నుగావవే. తమసాదార
విందముల దర్శనముచే నాజన్మము పాపనంబయ్యె. ఇక నా
మనోరథంబు సిద్ధింపఁగలదని నేను నమ్మెద”నని యనేకవిధంబుల
విష్ణుమూర్తిని బోగడఁగా, అంత విష్ణుమూర్తి తన్ననేవిధం
బుల సుతంతుకున్న యాబ్రాహ్మణోత్తముం జూచి, “ఓవిప్రో
త్తమా! నీకేలవరంబు గావలయు వేడు” వనిన నాద్విజ
శ్రేష్ఠుండు “దేవదేవా! నాకు సుఖతిలేదు ‘పుత్రస్య గతి
ర్నాస్తి’ యని భర్తశాస్త్రము లఘోషించుచుండఁ గావున,
నాకట్టి హీనగతిలేకుండునట్లు, పుత్రుండు గలుగునట్లు వరం”
విష్ణుని యడిగెను.

అంతట శ్రీమన్నారాయణుండు బ్రాహ్మణునిం జూచి,
“విధి యెవ్వరిని దప్పించ వీలుగాదు. నీకు అయ్యున్నలేని కొమ
రుండు గలుగవలయునా? లేక బాల్యమున నె వైధవ్యమును
జెండ్లు కొమరిత గావలయునా” యని యడిగెను. అందుల
కాబ్రాహ్మణుండు, “కేశవా! నేను నాయుంటికేగి, ఈవిషయంబు
నాభార్యకుఁ చెలియఁజెప్పి యావల విన్నవించెద” నని చెప్పి,
తనయింటికి వెళ్లి యీసంగతి భార్యతోఁ జెప్పఁగా, ఆవిప్రుని
యిల్లాలు “నాథా! ఆయుస్సు లేనిపుత్రునిఁ గోరుటకంటె విధవ
యగుకూతురునుగోరుటయే మేలు! మనముండట నెద్దు ముద్దుగా
వైనఁ బడియిండును గదా!” అని చెప్పఁగా, బ్రాహ్మణుండు తన
పత్నియొక్క యభిమతంబు గనుఁగొని, మరల దేవదేవుడయిన
జగన్నాథునికిఁజేరి విధవయయినను, కూతునే యిష్టుని
వేడెను. విష్ణుమూర్తియు నట్లే యగుఁగాక యని యాబ్రాహ్మ
ణుని కనుగ్రహించి, యంతర్ధానమయ్యెను. ఆబ్రాహ్మణునికిఁ

దర్వాతఁగొంతకాలమునకుఁ గుమార్తెగలిగెను ఆకన్యక సర్వ శుభలక్షణములతోఁగూడినదై, యారోగ్యవంతురాలై, శుక్ల పక్షచంద్రునిపగిది దివదినప్రవృద్ధురాలై యుండెను. ఆమెకు వయసురాఁగా, నామె యాలావణ్యాతిశయంబుచే మదనుని రాణియగు రతీదేవింబోలియుండెను. అట్టిసౌందర్యరాశియనఁ దగునాకన్యకు వివాహయోగ్యప్రాయంబు రాఁగానే యా బ్రాహ్మణుఁ డామెకు వివాహంబు గావించెను. అట్టియా బ్రాహ్మణునిపుత్రిక లావణ్యవతియయ్యు, పూర్వజన్మకృత దుష్కృత కర్తమువలన విధవ యాయెను. ఆపిల్లయొక్క తల్లిగంధ్రులు మనోదుఃఖముచే శీఘ్రకాలముననే పరలోకంబు చెందిరి. తర్వాత, ఆవిధవయే యాయింటికిఁ బెద్దయై, యన్నిధర్మములను వదలిపెట్టి, తనయింటి కేయలిధి వచ్చి యేది యాచించినను, “లేదునారాయణ, లేదునారాయణ” అనిచెప్పుదు. గతినచిత్తురాలై, వచ్చినవారిందఱను బొమ్మనుటయేకాని, యొక్కరికై నఁ బిడికేడు బియ్యమైనను బెట్టియెఱుంగదు. అట్లుండఁగా విష్ణుమూర్తి నారాయణ నారాయణ యని తననామము నుచ్చరించు చుండునందులకై, మనంబున సంతసించి, బ్రాహ్మణవేషముతో నావిధవయింటికి వచ్చి యుపాదానమడుగఁగా, ఆమె యందఱ కునుజెప్పినట్లే ‘లేదు నారాయణ’ అని యుత్తరమిచ్చెను. ఆపలు కులు విని విష్ణుమూర్తి మరల నావిధవతో ‘ఎందులకమ్మా! యీలాగుఞ్చికివచ్చినవారి నెల్ల నవమానించెదవు’ అనఁగానే ఆవిధవ కోపముచేగన్నులెఱ్ఱఁజేసి, తానిల్లలుకుచు అల్కుచుఁ దనచేతనున్న వేడనీటితో నిండియున్న యలుకుచుట్ట నాబ్రాహ్మణునియొడిలో వేసెను. తర్వాత నాబ్రాహ్మణరూపి యగువిష్ణువు వెలుపలికివచ్చి యాఅలుకుచుట్టను విడిలించిచూడఁగా దాని

యందొకకందిగింజ యొక్కటి గాన్నించెను. శ్రీమహావిష్ణువు ఆ కందిగింజను మొలవవేయఁగా, అది మొలకయై త్తి చెట్టుగాఁ బెరిగియుండెను. తర్వాత, ఆవిధవ కొంతకాలమునకు మృతయై చీడపుగుగై పుట్టి యాకందిచెట్టునందలియాకులం దినుచుండెను.

తర్వాతఁ గొంతకాలమునకు మహావిష్ణువు ఆవిధవ చీడ పురుగై కందిచెట్టునందలియాకులం దినుచుండుటను జ్ఞప్తిదెచ్చు కొన్నవాడై, తనదేవేరింజూచి, ప్రియా! నారాయణయను చుండు నామేకడకుం బోదమని లక్ష్మీసమేతుడై వచ్చి యాకంది చెట్టున కీటకరూపమున నున్న యావిధవంజూచి, నేరుముతో నున్నావా? యని యడుగఁగా, జగదీశ్వరా! తమకుఁదెలియని దేమియున్నది? నేనిచ్చట నీరీతినున్నానని చెప్పఁగా, లక్ష్మీదేవి నాథునిఁగాంచి, 'దేవదేవా! యేల యీవనితకుఁ జీడపురుగు జన్మమెత్తవలసివచ్చెను?' అని యడుగఁగా, లక్ష్మీదేవికి విష్ణు మూర్తి పూర్వజన్మవృత్తాంతము వినిపించెను. అట్లయిన నామె 'కెన్నడు జన్మమోక్షముగలుగునని మఱల లక్ష్మీ విష్ణుమూర్తి నడుగఁగా, "ఓదేవీ! నీవు కార్తీకశుద్ధ ద్వాదశినాఁడాచరించిన మథన (చిలుకు) ద్వాదశీవ్రతఫలంబిమ్ము. చెఱుసపాల బొట్టుపడుటవలని ఫలముచేతనే దీనికిముక్తిగలుగుననిచెప్పెను. వెంటనే లక్ష్మీయు నల్లె యామెకు మథనద్వాదశీఫలంబు నొసంగెను. అఫలప్రభావముచే నామె కీటకజన్మము విడిచి, స్త్రీ జన్మముధరియించెను. వెంటనే యాస్త్రీలక్ష్మీదేవితోడఁ దనముందట నిలుచున్న విష్ణుమూర్తిం గాంచి, వారిరువురకుఁ బ్రదక్షిణ నమస్కారములు గావించి, లక్ష్మీదేవింజూచి, "యోజగజ్జననీ, మీపాదదర్శనముచే నానోములెల్ల ఫలించినవి. నాజన్మము పావనంబయ్యెను. ఈవ్రతంబు నాకుపదేశింపుము. నేనాచరించె

దను" అని యడుగఁగా, మహాలక్ష్మి యిట్లనియె. కాన్తీకశుక్ల
 పక్షైకాదశినాఁడుపవాసముచేసి, తులసిశోటముంచుకొని పంచ
 వన్నె మ్రుగ్గులతో నైదుపద్మములు రంగవల్లులుదీర్చితులసిదేవిని,
 శ్రీమహావిష్ణువును షోడశోపచారపూజలఁ బూజించి, రాత్రి
 జాగరణముచేసి, పురాణము మొదలగు నానియె గాలంబు
 పుచ్చి, మఱునాఁడువేకున స్నానమాచరించి దుడిపిగొనిట్టుకట్టి,
 మరలఁడలసీదేవికిని, విష్ణుమాతృకిని పూజఁగావించి, మహాఁడు
 పిండిముద్దలుచేసి, యొక్కటి తులసికి నివేదనచేసి మరొక్కటి
 బ్రాహ్మణులకు వాయన మిచ్చి, మిగిలినయొక్కటి గోవిందాభిషేకి
 పాలుపోసి చెఱకుగడలతోఁ బెక్కందుములైదుపలతోఁ
 గూడ పాటలుపాడుచు దంచవలెను. అట్లు దంచిన తర్వాత,
 బ్రాహ్మణులకును సుమంగలులకు దక్షిణాశాంబూలములు యొద
 లగువాని నొసఁగి, పక్షసోపేతమయినభోజనంబుపెట్టి పిదపఁ
 దానును భుజింపవలెను. ఇట్లయిదువత్సరములుచేయుచు నోము
 మొదలుపెట్టునప్పుడుగాని, మధ్యఁగాని కడపటఁగాని యుద్యా
 పనము గానింపవలెను. వారివారిశక్తికొలది లక్ష్మీనాంఁయు
 ణులప్రతిమలనుగావించి, యింటఁ బరిశుద్ధమగు నొకస్థలమునఁ
 బంచవర్ణపుమ్రుగ్గులువెట్టి, అం దయిదుమానికల బియ్యముపోసి,
 యందాలక్ష్మీచారాయణప్రతిమలనునిచి, ప్రాణప్రతిష్ఠనుగావించి
 యైదేసి నమస్కారములు గావింపవలెను. అట్లు పూజించి యా
 రాత్రి పురాణకథనాదులచేఁ గాలముగడపి, మఱునాఁడుదయ
 మున నదియందు స్నానముచేసి, యింటికివచ్చి పునఃపూజయొన
 రించి, శమదమాది సంపదగల సదాచారసంపన్నుడైన కుటుంబి
 యైన తనపురోహితునకుఁ బ్రతిమాదానము చేయవలెను.
 తర్వాతభద్రపురు ముత్తయిదుపులకును, పదునైదుగురు బ్రాహ్మ

ణోత్తములకును పడ్ర సోపేతంబయిన భోజనంబులు పెట్టి
వారిని వస్త్రభూషణ తాంబూలాదుల సంతోషపఱచి,
తర్వాత బ్రాహ్మణసమారాధన మొనరించి, తానును దన
బంధుజనులతోడ భుజింపవలయును. ఈవ్రతంబునకుఁ దన
శక్తి వంచనసేయక యుద్యాపనంబు చేయవలెను. వ్రతో
ద్యాపనముచేయని యెడలఁ బురుగులై పుట్టుచున్నారు.
విధిప్రకార మీవ్రతంబుచేయువా రిహపరంబులందు సకల
సౌఖ్యములందుదురని లక్ష్మీదేవి వ్రతవిధానంబుఁ జెప్పి యంత
ధానంబుఁ నొందెను. తర్వాత, ఆవసితయు మథనద్వాదశీ
వ్రతం బొనర్చి యిహలోకంబున సకలసౌఖ్యముల ననుభ
వించి, పిదప విష్ణుసాయుజ్యము నొందెను. ఎవ రీవ్రతకథను
జదువుచున్నారో, లేక వినుచున్నారో, వారు సకలపాపముల
నుండి తొలగినవారై యుత్తమలోకములను బొందుదురు.

ఇది మథనద్వాదశీవ్రతకథ
సంపూర్ణము.

అమావాస్యసోమవతివ్రతము.

ఆచమ్య దేశకాలా సంకీర్త్య శుభశోభనే... ఏవంగుణ విశేషణవిశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌ అహం సమస్తజన్మసు సౌభాగ్యసిద్ధ్యర్థం ఇహజన్మజన్మాంతరే చ సకలపాపక్షయార్థం పుత్రపౌత్రాద్యభివృద్ధ్యా సంతతిచిరజీవిత్యపరమసౌభాగ్య కామాఅస్యాంసోమత్యామమాయాం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మకాశ్వత్థవృక్షే యథామిళితోపచారైః లక్ష్మీనారాయణపూజాం కరిష్యే. తదాదౌ నిర్విఘ్న కామా గణపతిపూజాం కలశపూజాంచ కరిష్యే. ఇతిసంకల్ప్య. ఆదౌ కలశపూజాం కృత్వా గణపతి పూజాంకృత్వా. పీఠపూజాం ద్వారపూజాం చకృత్వా. అశ్వత్థ మూలే ఉదక సేచనం కృత్వా.

“అతోదేవాఅపస్తునఃయతో విష్ణుర్విచక్రమే, పృథి వ్యా స్సప్తథామభిః” —

ఇతి మంత్రేణ అశ్వత్థమూలేవిష్ణుం ధ్యాత్వా స్మృష్ట్యా పూజయేత్.

“అశ్వత్థే వో నిషదనం పల్లవే వోవసతిః కృతా, గోభాయ ఇత్కిలాసథయత్సనవధపూరుషమ్.”

ఇతి మంత్రేణ “మూలతో బ్రహ్మరూపాయ మధ్యతో విష్ణురూపిణే, అగ్రతః శివరూపాయ వృక్షరాజాయ తే నమః.”

ఇతి పురాణ మంత్రేణ అశ్వత్థస్య షోడశోపచారాః కుర్యాత్.

ఇంద్రాదిసురసంసేవ్య యోగనిద్రాపరాయణ, లక్ష్మ్యై సహ సురశ్రేష్ఠ సుస్థిరో భవ సర్వదా. దేవదేవ మహాప్రాజ్ఞ లోకేశ సురపూజిత, యావత్పూజాం సమాప్యేహం తా వత్త్వం సుస్థిరో భవ.

సర్వవ్యాపక విశ్వేశ కృపయా దీనవత్సల, మయోపపా
దితాం పూజాం గృహణేమాం హి మాధవ. (శరణం మే జగ
న్నాథ శరణం భక్తవత్సల, వరదో భవ హేనాథ కరుణాకర
శాశ్వత) మూలాని బ్రహ్మణో యస్య ఋగ్వేదోఽంగాని
పల్లవాః, ఫలాని యజ్ఞశాఖాశ్చ నారాయణ దయాం కురు. (ఓం
నమో వాసుదేవాయ సత్యానందచిదాత్మనే, రత్నసింహాసనం
తుభ్యం దాస్యామి స్వీకురు ప్రభో.) సూర్యకోటిప్రభానాథ
సర్వవ్యాపి రమాపతే, ఆసనం కల్పితం భక్త్యా గృహణ పురు
షోత్తమ. ఆసనమ్. నారాయణ జగద్వ్యాపి జగదానంద
కారక, విష్ణుక్రాంతాది సంయుక్తం గృహ్లాపాద్యం మయార్పి
తం, (గజవావాన సర్వజ్ఞసర్వలక్షణసంయుత, పాద్యంగృహణ
మద్భక్తం శ్రియా సహ సురోత్తమ) పాద్యమ్. ఫలగర్భాక్ష
తైర్ఘ్యక్తం పుష్పపూగసమన్వితం, అర్ఘ్యం గృహణ భ
గవన్ విష్ణో సర్వఫలప్రద. (పరిత్రాపరానంద పద్మపత్రేక్షణ
ప్రభో, గృహణార్ఘ్యం మనూ దత్తం కృష్ణ విష్ణో జనార్దన)
అర్ఘ్యమ్. కర్పూరై లాలవజ్జాదిశీతలం సలిలం విభో, రమార
మణ దేవేశాచమనం ప్రతిగృహ్యతామ్ ఆచమనీయం. నమో
నిత్యాయశుద్ధాయ యోగధ్యానపరాయణ, మధుసర్కంగృహ
ణేనం సర్వలోకైకనాయక. మధుసర్కమ్. పశ్చాత్తుతం మ
యానీతం పయో దధి ఘృతం మధు, శర్కరాదిసమాయుక్తం
స్నానార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. సంస్నాపనం కరిష్యామి లక్ష్మీ
నారాయణప్రభో, స్నానేనానేన దేవేశ మమ పాపం వ్యపోహ
తు. పంచామృతస్నానమ్. గంగా కృష్ణా గౌతమీ చ కావేరీ
చ శతమ్రదా, తాభ్య ఆనీతముదకం స్నానార్థం ప్రతిగృహ్య

తామ్. గంగోదకం సమానీతం సువర్ణ కలశస్థితం, స్నాపనార్థం
మయా నీతం గృహాణ పరమేశ్వర. శుద్ధోదకస్నానమ్. (గం
ధాదిపూర్వపూజాం సమాప్య అభిషేకం కుర్యాత్) తతః. పీ
తవాసస్త్వయివిభో మయాన్యత్సముదాహృతం, వాసః ప్రీ
త్యా గృహాణేదం పురుషోత్తమ కేశవ. దేవదేవ జగన్నాథ
నమః శ్రీవత్సధారిణే, వస్త్రయుగ్మం ప్రదాస్యామి సంగృహాణ
జనార్దన. వస్త్రయుగ్మమ్. ఉపవీతం సోత్తరీయం మయా ద
త్తం సుశోభనం, విశ్వమూర్తే గృహాణేదం నారాయణ జగ
త్పతే. (లక్ష్మీకాయ నమస్తేఽస్తు త్రాహి మాం భవసాగరాత్,
బ్రహ్మసూత్రం చోత్తరీయం గృహాణ ప్రార్థితో మయా
యజ్ఞోపవీతమ్. అశ్వత్థహతభుగ్వాస గోవిందస్య సదాశ్రయ,
అశేషం హర మే పాపం వృక్షరాజ నమోఽస్తు తే. అలం
కారాః సూత్ర వేష్టనమ్. మలయాచలసంభూతం ఘనసారం
మనోహరం. విలేపనం సురశ్రేష్ఠ చందనం ప్రతిగృహ్యతామ్.
కర్పూరాగురుకస్తూరీ కుంజుమోన్తిశ్రచందనం, తుభ్యం దా
స్యామి దేవేశ సంగృహాణ నమోఽస్తుతే.) గంధాః. తండులా
నార్ద్రకాః స్వచ్ఛాః మహాప్రీహిసముద్భవాః, అక్షతా
నర్పయే తుభ్యం గృహాణ పరమేశ్వర. అక్షతాః. తులసీజాతి
కమలమల్లికాచంపకానిచ, పుష్పాణి హర గోవింద గృహాణ
పరమేశ్వర. (మాల్యాని చ సుగంధీని మాలత్యాదీనిచ ప్రభో,
మయాఽహృతాని పూజార్థం గృహాణ కమలాధిప. నానావిధ
పుష్పాణి

అథాంగపూజా.

“పూజయామి” అని కడఁటఁ జేర్చుకొనవలెను.

నారాయణాయ నమః పాదౌ
 కేశవాయ నమః గుల్ఫౌ
 హరయే నమః జఙ్ఘే
 సంకర్షణాయ నమః ఊరూ
 వరాహాయ నమః కటిం
 పద్మనాభాయ నమః నాభిం
 దామోదరాయ నమః ఉదరం
 కాలాత్మనే నమః స్తనౌ
 రామాయ నమః స్కంధౌ

వైకుంఠాయ నమః కంఠం
 అనిరుద్ధాయ నమః బాహుచా
 పరమేశ్వరాయ నమః హస్తౌ
 దేవాదిదేవాయ నమః ముఖం
 పుష్కరనేత్రాయ నమః నేత్రే
 వాసుదేవాయ నమః శ్రోత్రే
 సర్వవ్యాపినే నమః శిరః
 సర్వేశ్వరాయ నమః సర్వాణ్యు
 క్తానిపూజయామి.

అథ నామావళిః.

ఓం పరమాత్మనే నమః
 పరమేశ్వరాయ
 పరబ్రహ్మణే
 విరిష్ణయే
 శివాయ
 రుద్రాయ
 నారాయణాయ
 వనస్పతయే
 వృక్షరాజాయ
 వేదాత్మనే
 ప్రకృతయే
 దేవాత్మనే

త్రిమూర్త్యాత్మనే నమః
 ఊర్ధ్వమూలాయ
 ఛందఃపర్ణాయ
 ఆవ్యయాయ
 పాశుపాయ
 జ్ఞానవృక్షాయ
 భూతవాసాయ
 పుణ్యాయ
 శివాకారాయ
 మహామూలాయ
 ఋషినేవితాయ
 తపఃఫలాయ

అగ్నిగర్భాయ నమః
 అరణయే
 సమిదాకరాయ
 సూర్యాశ్వజాయ
 విభూతయే
 శమీపతయే
 అశ్వత్థాయ
 కేశవాయ
 హరయే
 సంకర్షణాయ
 వరాహాయ
 ఋద్ధనాభాయ

దామోదరాయ నమః
 కాలాత్మనే
 వైకుంఠనాథాయ
 అనిరుద్ధాయ
 పరమేశ్వరాయ
 దేవాదిదేవాయ
 పుష్కరనేత్రాయ
 వాసుదేవాయ
 సర్వవ్యాపినే
 సర్వేశ్వరాయ
 అశ్వత్థనారాయణస్వామినే
 నమః

నానావిధపరిమళపత్రపుష్పాణి సమర్పయామి

గుగ్గులం ఘృతసంయుక్తం నానాగంధైః సుసంయుతం, ధూపం గృహాణ కృపయా సుప్రీతో షరదోభవ. ధూపం అజ్ఞానదమనాయేతి జ్ఞానబుద్ధి ప్రదోభవ, వహ్నినా మోజితం దీపం గృహాణ పరయా ముదా దీపమ్. దివ్యాన్నం పత్రసోపేతం నానాభక్ష్యైశ్చ సంయుతం, మయా ప్రసత్తం నైవేద్యం సంగృహాణ శ్రియా సహ. భక్ష్యం భోజ్యం లేవ్యాపేయేచోష్యం ఖాద్యం మయాహృతం, ప్రీతయే పరమేశస్య దత్తంమే స్వీకురు ప్రభో. నైవేద్యమ్. ప్రాణాయ స్వాహా అపానాయ స్వాహా వాయునాయ స్వాహా ఉదానాయ స్వాహా సమానాయ స్వాహా. గంగోదకం సమాసీతం పానార్థం పరమం శివం, హృషీకేశ నమస్తుభ్యం గృహాణ పరయా ముదా. మధ్యేమధ్యేపా

నీయమ్ ఉత్తరాషాఢశనం హస్తప్రత్యూషనం, ముఖప్రత్యూషనం
 చ కరోద్వర్తనార్థే చందనమ్. ఇదం ఫలమితి ఫలాని. పూగీఫల
 మితితాంబూలమ్. హిరణ్యగర్భేతిదక్షిణామ్ త్వద్భాసా భాస
 తే లోకః కోటిసూర్యసమప్రభ, నీరాజయిష్యే త్వాం విష్ణో
 కృపాం కురు మయి ప్రభో, హిరణ్యపాత్రం మధోఽతిమంత్రే
 ణ చ నీరాజనమ్. శ్రీమతే సర్వభూతాత్మకా త్రాహి మాం
 భవసాగరాత్, మధుసూదన దేవేశ గృహాణ కుసుమాంజలిమ్.
 మంత్రపుష్పాంజలిమ్. మయా కాయేన మనసావాచా జన్మశతా
 ర్జితం, పాపం ప్రశమయ శ్రీశ ప్రదక్షిణపదేపదే. ప్రదక్షిణ
 త్రయం దేవ ప్రయత్నేన కృతం మయా, తేన పాపాని సర్వాణి
 నాశయాశు మమాయ్యయ. ప్రదక్షిణమ్. వ్యక్తావ్యక్తస్వరూ
 పాయ సృష్టిస్థిత్యంతకారణే, ఆదిమధ్యాంతహీనాయ విష్ణురశ్మ
 వనేనమః నమస్కరోమ్యహం భక్త్యా సర్వపాపహరావ్యయ, కు
 రుమే సఫలం జన్మత్వత్పదామోఽభిజవన్తనాత్. నమస్కారాన్.
 లక్షీశ సర్వలోకేశ సర్వసంపత్ప్రదోభవ, గృహాణార్ఘ్యం మ
 యా దత్తం కృపయా పరయా ముదా. ప్రసన్నార్ఘ్యమ్. దేవ
 దేవ జగన్నాథ సృష్టిసంహార కారక, శరణం త్వాం ప్రపన్నోఽ
 స్మి త్రాహి మాం పురుషోత్తమ. నిమగ్నోఽస్మి మహాభూరే
 సంసారే దుఃఖసాగరే, మాముద్ధర హృషీకేశ భోభో భవభ
 యాపహ. ప్రార్థనా. అమాసోమపూజా. అమాయై చ నమస్తు
 భ్యం సోమాయ చ నమోస్తుతే, ఉభయోః సంగమే విష్ణుపూ
 జాఫలమవాపున్నయాత్. అమాయై సోమాయచ నమః సర్వో
 పచారార్థే గంధాక్షతపుష్పధూపదీపనై వేద్యాదీని సమర్ప
 యామి. అనేన మంత్రేణ షోడశోపచారైః పంచోపచారై గ్వా

పూజయేత్. ఇత్యమాసోమపూజా. యస్యస్మత్పావ...పూ
జయా లక్ష్మీనారాయణౌ సుప్రీయేతామ్. అద్యపూర్వోక్త ఏ
వంగుణ విశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌ కల్పోక్త ఫలసిద్ధ్యర్థం
అశ్వత్థమూలేఽముకద్రవ్యేణ అష్టోత్తరశతప్రదక్షిణాఖ్యం కర్త
కరిష్యే ఇతి సంకల్ప్య. మూలతో బ్రహ్మరూపాయ మ
భ్యుతో విష్ణురూపిణే, అగ్రతః శివరూపాయ వృక్షరాజాయ తే
నమః ఇతి ప్రతిప్రదక్షిణముచ్చరన్ ఉక్తద్రవ్యం ప్రతిప్రదక్షిణం
వృక్షస్యాగ్రేస్థాప్య ఏవమష్టోత్తర ప్రదక్షిణాని కార్యాణి. తద్ద్ర
వ్యం బ్రాహ్మణాయ దద్యాత్. వాయనమంత్రః. అశ్వత్థః ప్రతి
గృహ్లాతు అశ్వత్థో వై దదాతి చ. అశ్వత్థః. తారకోభాభ్యాం
అశ్వత్థాయ నమోనమః అస్మై బ్రాహ్మణాయ శ్రీ లక్ష్మీనార
ాయణస్వరూపాయ ఇదం ద్రవ్యం అశ్వత్థనారాయణప్రీతిం
కామయమానస్తుభ్యమహం సంప్రదదే న మమ. దేవస్య...
గృహ్లామి. ఇతి పూజావిధిః

అథ కథా.

శరతల్పగతం భీష్మముచగమ్య యుధిష్ఠిరః, కృతప్రణా
మో ధర్మాత్మా హితం వచనమబ్రవీత్. ౧. యుధిష్ఠిరః.
హతేషు కురుముఖ్యేషు భీమసేనేన శోషినా, తథాఽపరేషు
భూతేషు హతేషు యుధి జిష్ణునా. ౨ దుర్యోధనకుమన్యేణ
జాతోఽస్తాకం కులక్షయః, న సన్తి భువి భూపాలా బాలవృ
ద్ధాతురావృతే. ౩. అవశిష్టా వయం పంచ వంశే భారతసంజ్ఞకే,
ఏకాతపత్రమపిచ రాజ్యం మహ్యం న రోచతే. ౪. జీవితే
ఽపి జుగుప్సా స్యాన్తృతేనసుగతిః క్వచిత్, దష్ట్యా న ప్రతి
విచ్ఛేదం* సంతాపోహృదయేఽనిశమ్. ౫. అశ్వత్థామాస్త్ర

నిర్దగస్తూత్ర రాగర్భసంభవః. అతో మే ద్విగుణం దుఃఖం
 పిండవిచ్ఛేదదర్శనాత్. ౬. కింకరోమి శ్వ గచ్ఛామి పితామహా
 వదాధునా, యేన సంపద్యతే సద్య సంతతి శ్చిరజీవినీ. ౭.
 భీష్మః శృణు రాజ్ ప్రవక్ష్యామి వ్రతానాముత్తమంవ్రతం,
 యస్యానుష్ఠానమాత్రేణ సంతతిశ్చిరజీవినీ. ౮. అమావాస్యా
 యదా పార్థ సోమవారయుతా భవేత్, తస్యాచుశ్వత్థ
 మాగత్య పూజయేచ్ఛ జవార్దనమ్ ౯. అష్టోత్తరశతం కుర్యా
 త్తస్మి స్వోక్షే ప్రదక్షిణా, తావత్సంఖ్యాన్యపాదాయ
 రత్న భాతుఫలానిచ. వ్రతరాజమిదం రాజ్ విష్ణోః ప్రీతికరం
 శుభం, దుద్రావలయకర్తారః ప్రసీదన్తి తదాత్మకాః ౧౧ మూ
 ర్తిత్రయాత్మకోఽశ్వత్థః సర్వదేవమయస్తథా, పూజయావేద
 వృక్షస్య సర్వేష్టార్థా నవాపుయాత్. ౧౨ ఉత్తరాం కార
 య ప్రాజ్ఞ గరోభీ జీవితమాప్స్యతి, భవిష్యతి గుణైః పుత్ర
 స్త్రీషులోకేషు విశ్రుతః. శ్రుత్వా పితామహప్రోక్తం ప్రత్యువా
 చ యుధిష్ఠిరః. యుధిష్ఠిరః. తద్వ్రీతం వ్రతరాజాఖ్యంవిస్తరేణ
 ప్రకాశయ, కేన ప్రకాశితం మర్త్యే కేనేదం విహితంవిభో.
 భీష్మః. అస్తి మాసర్వవిఖ్యాతా కాంచీసంజ్ఞా మహాపురీ రజతా
 చలసంకాశ సౌధసంఘ్నైర్విరాజితా, సువేషైర్నాగరజనైర్నారి
 భిరుపసేవితా. బ్రహ్మక్షత్రయ విట్కూడైః స్వస్వకర్తరత్నై
 ర్వృతా, రూపచాతుర్యయుక్తాభి ర్వేశ్యాభిః సమలంకృతా.
 ఆత్ర రాజా మహాసేనో బభూవామితవిక్రమః, తస్మిన్ వసతి
 భూపాలే జనానన్దకరే శుభే. తస్య రాజ్యేఽవసద్విప్రః దేవ
 స్వామీతి విశ్రుతః, తస్య స్త్రీ రూపసంపన్నా నామ్నా ధన
 వతీ శుభా. యథార్థనామధేయా సా లక్ష్మీరివ సునిగ్రహా,

తస్యాం సంజనయామాస సప్తపుత్రాః గుణాన్వితాః. ఏకాం
 దుహితరం రమ్యాం నామ్నా గుణవతీం నృప, కృతదారాశ్చ
 తే పుత్రా విహరన్తి యథాసుఖమ్. కన్యా కుమారికా చాసీ
 దనురూపప్రియార్థినీ, అత్రాన్తరే ద్విజః కశ్చిద్భిక్షార్థం సము
 పాగతః. దీప్యమానః స్వతేజోభిర్హూర్తిమానిర పావకః, ద్వాగ
 దేశముపాగత్యప్రయుయోజాశిషం తదా. దేవస్వామిస్సుషా
 స్సప్త సముత్థాయ ససమ్భ్రమం, భిక్షాం ప్రత్యేకమానిన్యుష్ట
 దుస్తస్త్వై ద్విజస్త్వనే అవైధవ్యాశిషం ప్రాదాత్తాభ్యః సౌభా
 గ్యసంపదః, తతో గుణవతీమాత్రా ప్రహితా సహ భిక్షయా.
 విప్రాయ భిక్షాం ప్రదదౌ కృత్వా పాదాభివన్దనం, ఆశిషంచ
 దదౌ విప్రః శుభేధర్తవతీభవ. సావై లక్ష్యంగుణవతీశ్రుత్వా
 గత్వా యయా గృహం, మాత్రేనివేదయామాసచాశిషం తేన
 యోజితామ్. శ్రుత్వాధనవతీపుత్రీం కరేధృత్వాసమాయయా,
 ప్రణతిం కారయామాస పునస్తస్త్వై ద్విజస్త్వనే, తదైవాశిషము
 చ్ఛార్ప్య పునస్తా మభ్యనందయత్, శ్రుత్వాశిషం ధనవతీ
 సచింతా ప్రత్యువాచ హ. ధనవతీ. ప్రసీద భగవత్ విప్ర
 వచనం మేఽవధారయ, స్సుషాభ్యః ప్రణతాభ్యోమే త్వయా
 దత్తావరాశిషః. అవైధవ్యకరాః పుత్రసుఖసౌభాగ్యదాయకాః,
 సుతాయాం ప్రణతాయాం మే విపరీతం త్వయోదితం,
 భద్రేధర్తవతీ భూయా ఇత్యుదీర్య పునః పునః, ఆశీః ప్రయు
 క్తా విప్రర్షే కారణం వద సత్వరమ్. ధన్యాసి త్వం ధనవతిప్ర
 ఖ్యాతచరితా భువి, యథాదౌగ్ధ్యం ప్రయుక్తేయం మయాశీ
 ర్దుహితుస్తవ. ఇయం సప్తపదిమధ్యే వైధవ్యం సమవాప్స్యతి,
 భర్తాచరణమర్జ్యర్థం కర్తవ్యమనయా శుభే. అతో మయా

శీర్షత్రేయంశుభే ధర్మవతీ భవ, శ్రుత్వా ధనవతీవాక్యం చింతా
కులితచేతనా. ఉవాచ వచనం దీనం ప్రణీత్య పునః పునః ధనవతీ.
ఉపాయం వేత్సి విప్రింద్ర వద శీఘ్రం దయాం కురు, అపాయం
వేత్సి చేద్విప్ర కిం కరోమి దయానిధే. ద్విజః. యదాఽఽగ
తాభవేత్సోమాగృహే వై తవ సున్దరి, తస్యాః పూజనమా
త్రేణ భవేద్వైధవ్యనాశనమ్ ధనవతీ, కా సా సోమా త్వ
యా ప్రోక్తా కా జాతిః కుత్ర సంస్థితః. యస్యాఽగమమాత్రేణ
భవేద్వైధవ్యభంజనం, ఏతద్వద మహాభాగ సకలం విస్తరస్వ
మే. ద్విజః. సోమా సా రజకీ జాత్యా స్థితిస్తస్మాత్ సీం
హభే, సా చేదాయాత తే వత్స భవేద్వైధవ్యభంజనం,
ఇత్యుక్త్వా బ్రాహ్మణోఽన్యత్ర గతో భిక్షాప్రతీక్షయా, ధన
వత్యసి పుత్రేభ్యః ప్రోవాచ వచనం తదా. ఇయం దుర్గ
లితా పుత్రాః స్వసా గుణవతీ శుభా, సోమాగమన
మాత్రేణ భవేద్వైధవ్యభంజనమ్. యస్మాదై భక్తిః పితరి
మాతుర్వచనగౌరవం, స ప్రయాతు సహస్వస్రా సోమాం
మానయితుం ధుగ్ధిమ్. పుత్రా ఊహుః. జ్ఞాతం మాత స్తవ
స్వాస్త్యం పుత్రీ న్నేహవశం గతమ్. యాత దేశాంతరం పుత్రాః
ప్రఖ్యాపయసి దుర్గమం, అన్తరేదుస్తరస్సింధుః శతయోజన
విస్తరః, ఆశక్యం గమనం తత్ర న క్షమా గమనే వయమ్.
దేవస్వామ్యువాచ — అపుత్రస్సప్తభిః పుత్రైరహం యాస్యా
మిసింహశమ్. ఆనయిష్యామి తాం సోమాం పుత్రీవైధవ్యనాశి
నీమ్ ఏవం వాదిని సక్రోధే దేవస్వామిని తత్క్షణం, శివస్వా
మీ కనిష్ఠస్తు పుత్రః ప్రోవాచ సమ్మతః. తాత మా వద
చైవం త్వం రోషావేశవశం గతః, మయి తిష్ఠతి కశ్చక్రోగస్తుం

ద్వీపం హి సింహళమ్. ఇత్యుక్త్వా సహసింధాయ ప్రణమ్య
 శిరసా ముదా, ప్రతస్థే సహితః స్వప్రా ద్వీపం సింహళసంజ్ఞ
 తమ్. స కియద్భిరిరైర్నత్వా తీరం ప్రాప్త సరిత్పతేః, తద్దుంతమ
 మ్బుధిం తత్ర ప్రయత్నమకరోద్విజః. స దదర్శ సువిస్తీర్ణం
 న్యగ్రోధద్రుమమన్తికే, తతోఽటరే సుఖాసీచా గృధ్రరాజప్య
 బాలకాః. తత్పాదపతలే స్థిత్వా తాభ్యాం నీతం తు తద్దినం,
 శాబకానాం కృతే గృధ్రో గృహీత్వా శిశుభోజః ము ప్రాదా
 న్న శాబకా గృధ్రాద్భోజనం జగృహు గృహం, పప్రచ్ఛ
 బాలకాః గృధ్రశ్చింతామలితమానసాన్ గృధ్రీ ఉవాచ —
 కథం న భుజ్యతే పుత్రా భవన్తః తుధితా అపి, అనీతంకోమ
 లం మాంసం భవద్యోగ్యమిదం మమ. ఏతద్వృక్షతలే తాత
 మానవావత్ర తిష్ఠతః, అభుజ్యతో స్తయోరద్యక్షంభుంజామ
 హేవయమ్. ఏతచ్ఛ్చిత్వా తు గృధ్రీస్తు కరుణాహృష్టచేతనః,
 తయోరన్తః మాగత్య వచనం సమభాషత. గృధ్రీః—జాతస్తు
 యువయోః కామో వక్తవ్యోఽత్ర మమద్విజ, క్రియతే సర్వథా
 విప్ర భోజనం కర్తుమర్హసి. ద్విజఉవాచ—సింహళం గస్తు కా
 మోఽహంజలధేః పారమద్యవై, సోమానయనమిచ్ఛామిస్వస్థ
 వై భవ్యనాశనమ్. గృధ్రీః. త్వామహంపారయిష్యామిజలధేః ప్రా
 తరేవహి, సోమాగృహమపి బ్రహ్మ దర్శయిష్యామిసింహళే,
 తతో రాత్ర్యాం వ్యతీతాయాముదితే చ దివాకరే. పారముత్తారి
 తాతా తు గృధ్రీరాజేన వేగినా, సింహళద్వీపమాగత్య స్థితా
 సోమాగృహాన్తికే. తతః ప్రత్యూషసమయే సంమృజ్యాజ్ఞాన
 మణ్డలం, లేపనం చక్రతు స్తస్యా దివనేదివనే శుభమ్. ఏవం
 విదధతో స్తత్ర పూర్ణంసంవత్సరో గతః, స్మషాః పుత్రా

సమాహూయ సోమా పప్రచ్ఛ విస్తృతా. మార్జనం లేప
 నం. కోఽత్ర కరోతి మమ కథ్యత, ఏకదైవాథ జగదుస్సర్వాః
 కృత్యమిదం హి నః. తతః కదాచిద్రజకీ నిభృతా సంస్థితానిశి,
 దదచ్ఛ బ్రాహ్మణీం కన్యాం మార్జయన్తిం గృహాఙ్గణమ్.
 లింపన్తమజ్కుణం ప్రాప్తం భ్రాతరం చ శుచివ్రతం, సోమా
 పప్రచ్ఛ తా గత్వా కాయవాం కథ్యతాం మమ. ఉచతుస్తా
 తదా సోమా మావాం బ్రాహ్మణపుత్రకౌ. సోమోవాచ—
 దగ్ధాస్తి! బత! నష్టాస్తి!! బ్రాహ్మణో గృహ మార్జకౌ. కాం
 గతిం బత యాస్యామి పాపాదస్థాదసంశయం, పాపజాతి
 రహం ఖ్యాతా రజకీ సర్వథా ద్విజ. కథం త్వం బ్రాహ్మణో
 భూత్వా నిరుద్ధం మే చికిర్షసే, శివస్వామ్యువాచ—ఏషా
 గుణవతీ నామ్ని స్వసా మమ సుమధ్యనూ. అస్యాః సప్తపదీ
 మధ్యే వైధన్యం సంప్రసత్సృతే, తవ సాన్నిధ్యమాత్రేణ
 భవేద్వైధన్యభజ్జనమ్ అతో హేతోః సహ స్వప్రా పాపశర్మ
 కరోమి తే సోమోవాచ—ఇతః పరం న కర్తవ్యమాయామి
 తవ శాసనాత్. ఇత్యుక్త్వా సా సమాగత్య స్సుషాభ్యఃప్రత్యు
 వాచ హ, యః కశ్చిన్నమ గేహేఽస్తిక మ్రియతే మానవః
 క్వచిత్. తథైవ రక్షణీయోఽసా యావదాగమ్యతే మయా,
 కస్యచిద్వచనాతోఽపి నైవ దాహ్యః కథంచన. తథేత్యుక్త్వా
 స్సుషాభి సా సోమా యాతా మహాంబుధిం, పారముత్తార
 యామాన ఊణేన ద్విజపుత్రకౌ. స్వయమాకాశమార్గేణ
 సోత్తతార మహార్ణవం, ప్రాప్తః కాశ్చీపురిం సర్వే నిమేషా
 త్తత్ప్రభావతః. సోమాం ధృష్త్వా ధనవతీ హృష్టా పూజా
 మథాకరోత్, అత్రాన్తరే శివస్వామి తదా దేశాన్తరాత్స్వ.

సుః. సర్వశం వరమానేతుం జగామోజ్జయినీం ప్రతి, అని నాయు వరం తత్ర దేవశర్మసుతం సుధీః. బ్రాహ్మణం రుద్రశర్మాణం గుణిసం సర్వశం స్వసుః, తతః సా రజకీ సోమో వైవాహికమథాకరోత్. సులగ్నే చ సునత్తుత్రే దేవస్వామీ తు కన్యకాం, దదా తస్మై గుణవతీం గుణినీ రుద్రశర్మణే. తతో వైవాహికైర్నన్తైర్ద్వాయమానే హుణాశనీ, తతః సప్తపదీమధ్యే రుద్రశర్మ మృతస్తథా. రురుదుర్బాన్ధవాః స ర్వే స్థితా సోమో నిరాకులా, ఆక్రందశ్చ నుహానాసీల్లోకా నాంతత్ర చశ్యతామ్ గుణవత్యై చ సా తూర్ణం వ్రతరాజ ప్రభావజం, పుణ్యం సుకల్ప్య విధివద్దదౌమృత్యునిరాసనమ్. రుద్రశర్మాపి తస్మాచ్ఛ వ్రతరాజప్రభావతః, ఆససాద తదా జీవం సుప్తవత్సహసోత్థితః. ఏవం వివాహం నిర్వర్త్య వ్రతరాజం నివేద్య చ, ఆమన్త్యతాం ధనవతీం ఘోమో ప్రాయాన్యహంప్రతి. ఏవం సా రజకీ సోమో జీవయిత్వా మృతం ద్విజమ్. చచాల హర్ష సంపూర్ణపూర్ణాకామాస్వరుద్ధిగమ్, ఆప్రాప్తరేగృహే తస్యాః ప్రథమం తనయామృతాః. పురస్వామీ మృతస్తస్యా జామాతా చ తతో మృతః ఆగచ్ఛన్త్యాస్తదా తస్యాః సోమవారాన్వితాతిథిః, అమావాస్యబభూవాభ్యుత్తత సంజినీ తిథిః సా దదర్శజలోపాస్తే వృద్ధాం కాంచిత్ స్త్రీయంతదా, తూలభారభరాక్రాంతాం క్రన్దమానాం సుదుఃఖితాం, వృద్ధోవాచ. అవతారయ మే పుత్రి తూలభారం శిరః స్థితం, ఏతద్భారభరాక్రాంతాం క్రన్దమానాం సుదుఃఖితామ్ సోమో వాచ. అమావాస్యద్య హే వృద్ధే సోమవారయంతా తిథిః, తూలకం న స్పృశామ్యద్య నియమోఽయం మయా కృతః.

పునర్దదర్శ యాస్తీం సా మూలభారవతీం స్త్రియం, సా
 చోవాచ తతః పుత్రీ మూలభారో మహానితి. అపతీర్యక్షణం
 తిష్ఠ సజ్జే యాస్యామ్యహం తవ, అద్య మూలం తథా తూలం
 న స్పృశామి కదాచన. తతోఽశ్వత్థతదం ప్రాప్య నదీతీరభవం
 శుభం, స్నాత్వా దేవం సమభ్యర్చ్య శర్కరాభిః ప్రదక్షి
 ణాః. సా చకార మహాభాగా తదై వాష్టోత్తరం శతమ్. భీష్మః.
 యదా ప్రదక్షిణశతం కృతం శర్కరహస్తయా. తదా జీవితవ
 స్తస్తేజామాతృపతిపుత్ర కాః, నగరం శ్రీసమాక్షీర్ణం తద్గృహం
 చ విశేషతః. అథ యాతా మహాభాగా సోమా స్వభవనం ప్రతి,
 జీవితం వీక్ష్య భర్తారం పుత్రాన్ జామాతరం తథా. అభిజ్ఞా
 తాన్ సమాసాద్య జగామ కృతకృత్యతాం, ప్రణిపత్య స్ను
 షాః సర్వాః పర్రుచ్చస్తాం తపస్వినీమ్. మృతాస్తేతనయా
 దేవి పతిజామాతృ బాధవాః, జీవితాస్తే కథంసోమే మృతాస్తే
 చ కథం వద. సోమోవాచ-గుణవత్రై మయాదత్తం వ్రత
 రాజస్య పుణ్యకం, మృతాస్తే తద్విపాకేన పతిజామాతృపు
 త్ర కాః తూలకం న మయా స్పృష్టం మూలకంచ తథా స్ను
 షాః, అశ్వత్థే దేవమభ్యర్చ్య కృతాస్తత్ర ప్రదక్షిణాః. శర్క
 రాహస్తయా తత్ర కృతమష్టోత్తరం శతం, జీవితాస్తత్ప్రసా
 దేన హృద్య జామాతృ పుత్ర కాః సర్వాభిః క్రియతా మద్య
 వ్రతరాజోవిధానతః, భవిష్యతి నవైధవ్యం సౌభాగ్యం సంభ
 విష్యతి. స్నుషాస్తాః కారయామాస తథా సోమా వ్రతేశ్వరం,
 భుక్త్వా భోగాన్మహిమాస్తత్రపుత్రపౌత్రాదిభిస్సహ. తైశ్చన
 రైవ్యఃపరివృతావిష్ణులోకమవాపసా, ఇత్యే తత్కథితంపార్థవిస్త
 రేణమయాతవ. యుధిష్ఠిరః. మాహాత్మ్యం వ్రతరాజస్య కోవిధి

ర్వద విస్తరాత్, కర్తవ్యం కేన భీష్మదం నారిభిః పురుషేణ
వా. అమావాస్యా యథా పార్థ సోమవారాన్వితా భవేత్,
తదాపుణ్యతమః కాలో దేవానామపి దుర్లభః. స్రాతరుణ్ణా
య విధినా స్నానం కార్యం జలాశయే, స్నాత్వా మానేన
కాశేయం పరిధాయ వ్రతీ తతః. గత్వా చాశ్వత్థనృతస్యస
మీశం కురునన్దన, అశ్వత్థమూలే కర్తవ్యం విష్ణ్వన్యమరపూ
జనమ్. వ్యక్తావ్యక్తస్వరూపాయ సృష్టిస్థిత్యంతకారినే, ఆదిమ
ధ్యాన్తహినాయ విష్ణురశ్రవనే నమః. ఇతివిష్ణుముఖాద్దేవానర్ప
యేద్విధిపూర్వకం, ఇన్దోమయే వృక్షరాజే సర్వే దేవాః స
మాహితాః మూర్తిత్రయాత్తస్యశ్వత్థ నారాయణ సమా
హ్వయే, పూజితే విశ్వరూపేఽసౌ పూజ్యతే భగవాన్ హరః.
అశ్వత్థేవో నిషదనం త్వారాత్తే అగ్నిరన్వీతి. నమశ్శక్రస్యై
తేచోర్ధ్వమూలం తద్విష్ణుమస్తతః. ఆత్వానహస్తు దేవా
వై బ్రహ్మజ్ఞానమిత్యపి, పూజయే త్వర్వదేవాంశ్చ విష్ణు
సర్వాత్మకం తథా మూలతో బ్రహ్మరూపాయ మధ్యతో విష్ణు
రూపిణే, అగ్రతః శివరూపాయ వృక్షరాజాయ తే నమః. ఏవం
సంపూజ్య దేవేశం పీతవస్త్రాక్షలైః ఫలైః, కుసుమైర్వివిధై
శ్చైవ భక్ష్యభోజ్యైస్తథావిధైః. అశ్వత్థపూజనం కార్యం
ప్రోక్తమన్త్రేణ పాండవ, అశ్వత్థ హుతభుగ్వాస గోవిందస్య
సదాప్రియ. అశేషం హర మే పాపం వృక్షరాజ నమోఽస్తు
తే, ప్రాణిసంజీవర స్వామిన్ భూతావాస వనస్పతే. అశ్వత్థ
రుర్రూపోఽసి వృక్షరూప నమోఽస్తు తే, ఏవం పూజావి
ధిం కృత్వా తతః కుర్యాత్ప్రదక్షిణాన్. మాక్షికైః కాంచనై
రావైర్హిరకైర్వణిభిస్తథా, కాంస్యపాత్రైస్తామ్రపాత్రైర్భ

క్షుప్తాస్తాః పృథక్పృథక్. గృహీత్వా భ్రమణంకార్యం యావ
దష్టోత్తరంశతం, సమర్పితంచ యద్భ్రమ్యమగ్నయేద్ధురవేశుభమ్.
సువాసిన్యశ్చ సంపూజ్యాఃసోమాసంతుష్టిహేతవే, దద్యాచ్చా
న్నంతు విప్రేభ్యః స్వయం భుంజిత వాగ్యతః ఏష తే కథితో
భూష వ్రత రాజవిధిర్మయా, ద్రాపసిం చ సుభద్రాం చ కార
యస్య తథోత్తరామ్. ఉత్తరాగర్భసంస్థస్తు జీవితం చ లభేచ్ఛి
రాత్ — యుధిష్ఠిరః యా స్వల్పవిభవా నారీ కాంచనాద్యై
ర్వినాకృతా, సా కథం లభతే పూర్ణం వ్రతరాజఫలం వద.
ఫలైః పుష్పైస్తథా భక్ష్యైర్వస్త్రాద్యైరపి పాండవ, కుర్యా
త్ప్రీదక్షిణావర్తం సాపి పూర్ణం. లభే త్ఫలమ్ వ్రతమిదమ
ఖిలం సరేద్భ్రా విష్ణోర్విబుధగణస్యచ కీర్తితం మయాద్య, పతిసు
తథనమిచ్ఛతి పుంస్థీ సపది కరోతు ఫలాని సస్తు నిత్యమ్.
అథోద్వాపనవిధిః. శృణు పార్థ ప్రవక్ష్యామి హ్యుద్వాపనవిధిం
శుభం, యం వినా పూర్ణతా న స్యాద్భ్రతరాజస్య వైస్మయ. కా
రయేత్సర్వతో భద్రం తన్నధ్యే కుంభముత్తమం, పృక్షరాజం
సువర్ణస్య పశ్చరత్నస్య వేదికామ్. తన్మూలే ప్రతిమాం విష్ణోః
సౌవర్ణీం చ చతుర్ముఖం, లక్ష్మీం వాహనసంయుక్తాం మాష
ద్వయఫలావధి. బ్రహ్మరుద్రాది దేవానాం యథాశక్తి తు
కారయేత్, రిక్తస్య సర్వదేవాత్మా విష్ణురేవ విశిష్యతే ఉప
చారైరనన్తైశ్చ యథావిభవవిస్తరైః, నైవేద్యః పుష్పఘృ
పైశ్చ దీపైశ్చ పరితఃస్థితైః. రాత్రౌజాగరణంకుర్యాత్ప్రభాతే
హోమమాచరేత్, సమిద్భిః పైష్పలాభిశ్చ పాయసేన తిలైస్త
థా. ఇదంవిష్ణ్వతిమన్త్రేణ హుత్వాచ ప్రణవేన చ, విష్ణుప్రాక్ష
రమన్త్రేణ శివపంచాక్షరేణ వా. సర్వదైవతమన్త్రైశ్చ విష్ణుర
వ్రత-II—6

త్ర విశిష్యతే, మూర్తిత్రయాత్మకాశ్వత్థస్పృశం పూర్ణాహుతిం
చరేత్. ఆచార్యం పూజయేత్పంచాంగం దద్యాత్పయస్వినిం,
బ్రహ్మణం వస్త్రభూషాద్యైస్సదస్యం చ ప్రపూజయేత్. బ్ర
హ్మణే కలశశ్చైకో విష్ణోరేకః పథానకః, రుద్రాదిసర్వదేవా
నాం దశానుగమతః స్తుతాః, ఏవం ద్వాదశ దద్యాద్వై త
దశక్తో ద్వయం తథా, ఋత్విజోఽత్ర క్రమాత్పూజ్యా ఘృత
పాయసభోజనైః ఉపవీతాని వస్త్రాణి తేభ్యో దద్యాచ్చ దక్షి
ణామ్, ప్రణమ్య దణ్డవద్భూమా ప్రార్థయిత్వా విసర్జయేత్.
ఏవం ద్వాదశవర్షేషు మధ్యే చాదౌ సమాచరేత్. కృత్వా
హ్యుద్యాపనం సమ్యగ్న్వితరాజఘటం భవేత్. సర్వం నివేదయే
త్పితమాచార్యాయ సదక్షిణమ్ అచ్చిద్రం వాచయేత్పంచ
త్స్వయం భుజ్జీత వాగ్మతః. ౧౪౦. ఇతి శ్రీభవిష్యోత్తర
పురాణే సోమవత్యమావాస్యా వ్రతకథా సంపూర్ణా.

అనూవాస్యాసోమవతీవ్రతకథ.

భీష్ముడు శరతల్పమున శయనించియుండఁగా ధర్మరాజు
భీష్మునికడఁ కేతెంచి, అతనికి మ్రొక్కి తనకు మేలుగోరి యి
ట్లనియె. దుర్యోధనుని దురాలోచనలమూలమున భీమాద్వును
లిద్దరు కోపముచెంది, కౌరవపీఠుల ననేకులను, మఱి యితర
రాజులను సంహరించిరి. దానివలన మనవంశమునకు ఊదాదశ
వచ్చెను. పిన్నలు, పెద్దలు రోగులు తప్ప దక్కినరాజులందఱు
గతించిరి. ఈభారతవంశమునకు మే మైదుగురముమాత్రము
శేషించితిమి. ఈవీకచ్ఛత్రాధిపత్యము నైతము నాకు రుచింప
కున్నది. జీవితమునందును రోతపుట్టుచున్నది. మరణమునొంది

నను పుణ్యగతి గలుగుచున్నది లేదు. ఈసంతతిక్షయము తలఁచిన మాకు మనస్సున నోర్వరానివ్యసనంబు గలుగుచున్నది. ఉత్తరయొక్కగర్భము అశ్వత్థామయొక్క యస్త్రముచే మాడ్చి వేయఁబడినది గనుక, ఇంక వంశము క్షయించుననెడితలంపు మనసునకు వచ్చుటచే నాకు మొదటనున్నవెత రెట్టించుచున్నది. ఓతాతా! నేనిప్పుడేమిచేయుదును? ఎందుఁబోదును! దీర్ఘకాల ముండునట్టిసంతతి గలుగుట కుపాయమేది? చెప్పుము. అని ధర్మరా జడుగఁగా, భీష్ము డతని కిట్లఁయె. “ఓయుధిష్ఠిరా, తలంచినమాత్రముననే చిరకాలజీవి యగుసంతతి నొసఁగునట్టివ్రతములలో నుత్తమోత్తమం బగువ్రతం బొక్కటి గలదు దానింగూర్చిచెప్పెద వినుము. అమావాస్య సోమవారముతోఁగూడవచ్చినతిథినాఁ డశ్వత్థవృక్షముకడ కేగి యచ్చట శ్రీమహావిష్ణువు నారాధించి, యావల, నూటయెనిమిది రత్నములనో, పండ్లనో, పువ్వులనో తీసుకొని, యారాగి చెట్టునకుఁ జొట్టును నూటయెనిమిది ప్రదక్షిణములు చేయవలయును.

ఈవ్రతోత్తమము శ్రీమహావిష్ణువునకుఁ బ్రీతినిగలిగించునది. ఈ యుత్తమవ్రతంబు నోచినయెడల, బ్రహ్మరుద్రాదులు సంతోషింతురు. అశ్వత్థవృక్షము త్రిమూర్తిస్వరూపమై సర్వదేవమయం బయియుండుటచేత, అశ్వత్థవృక్షమును బూజచేసినయెడల, జనులయొక్క సర్వాభీష్టములును నెఱవేఱుచున్నవి. ఉత్తరచేత నీవ్రతంబుఁ జేయింపుము. దానిగర్భము ప్రాణములతోనుండఁగలదు. ముల్లోకంబులందుఁ బ్రసిద్ధిచెందినపుత్రుఁడు బుట్టఁగలఁడు.” అని భీష్ముడు పలుకఁగా, ధర్మరాజు పితామహుం జూచి “ఓపితామహా! ఆవ్రతరాజముంగూర్చి వివ

రించి చెప్పుము. ఈవ్రతంబును మనుష్యలోకంబున నెవ్వరు ప్రకటించిరి. ఎవరు మొదట నీనోమును జేసిరి. ఆనతీయవలయును.” అని యడుగఁగా భీష్మఁ డిట్లునియె. కైలాసపర్వతముం బోలు మిద్దెలుమేడలతో నించిన కాంచీపురి యనుపేరువడసిన పట్టణ మొక్కటి గలదు. అచ్చటి స్త్రీపురుషులందఱు చక్కని యలంకారములఁ దాల్చియుందురు. బ్రాహ్మణులు మొదలు నాలుగువర్ణములవారును తమతమకార్యములను దృఢపఁచేయుచుండురు. అచ్చట వేశ్యలు రూపలావణ్యములతోనొప్పారుచు దమచాకచక్యములచే జనులను వశపఱుచు కొనుచుండురు. అట్టి కాంచీనగరమును రత్న సేనుండను రాజు సకలజనరంజకముగాఁ బాలించుచుండెను. ఆపట్టణమున దేవస్వామియను నొక బ్రాహ్మణుఁడు గలఁడు. అతనికి లక్ష్మీదేవివలె సౌందర్యవతి యైన ధనవతియనుభార్య గలదు. ఆ బ్రాహ్మణునికి ఆధనవతియం దేడు గురు కొడుకులును అందఱికి కడగొట్టుదిగా ఒకకొమరితయుఁ గలిగిరి. కూతువేరు గుణవతి. ఆదేవస్వామి తనకుమారుల కేడ్వరకును వివాహము చేసెను. ఆకుమారులు తమభార్యలతోడ సుఖము లనుభవించుచుండిరి. కొమరితకు యుక్త వయస్సు రాఁగానే దానితల్లిదండ్రులు దానికి తగిన వరుని వెదకుచుండిరి. ఇట్లుండఁగా నొక బ్రాహ్మణుఁడు తనతపోమహిమచే నగ్నిహోత్రమువలెఁ దేజరిల్లుచు నాదేవస్వామి యింటికివచ్చి వాఁకిట నిల్పుండి యాశీర్వాదముసల్పెను. ఆవెంటనే యేడ్వరుకోడండ్రునులేచి యా బ్రాహ్మణునికి వెవ్వేలుగా భిక్షముఁ దెచ్చివెట్టిరి. అప్పు డా బ్రాహ్మణుం డాయేడ్వరు స్త్రీలకును దీర్ఘసౌమంగల్యమును సకలసంపదలును గలుగునట్లు

దీవనలుచేసెను. తర్వాత ధనవతి తనకూతురగు గుణవతిని బ్రాహ్మణునికి బిచ్చము పెట్టుమనఁగా గుణవతి యట్లే యా బ్రాహ్మణునికి భిక్షము దెచ్చిపెట్టెను. వెంటనే బ్రాహ్మణుఁ డా చిన్నదానిం గూర్చి “ఓ చిన్నదానా! ధర్మాత్తురాల వగు దువుగాక” అని యాశీర్వదించెను. వెంటనే గుణవతి మొగము చిన్నబుచ్చుకొని యింటిలోనికి వెళ్లి తల్లితో నా బ్రాహ్మణుఁడు దీవించినప్రకారంబుఁ దెలిపెను.

ధనవతి యామాట విని కొమార్తెను జెయిపట్టికొని వచ్చి మఱల భిక్షము దెచ్చిపెట్టింపఁగా మరల నా బ్రాహ్మణుఁడు ముందు చేసినయట్లే యాశీర్వాదము చేసెను. అప్పుడు ధనవతి బ్రాహ్మణునిఁ జూచి “ఓ బ్రాహ్మణోత్తమా! నాకోడండ్రేడు గురు నమస్కరించినప్పుడు వారలకు దీర్ఘసౌమంగల్యమును సకలసౌఖ్యాగ్యసంపదలును గలుగునట్లు లాశీర్వాదంబు గావించితివి. నాకూతురు నమస్కరించినప్పుడుమాత్రము నీవు ధర్మాత్తురాలవు గమ్మని దీవించితివే దీనికిఁ గారణంబు దెలుపఁ గోరెద”నని యడుగఁగా ఆ బ్రాహ్మణుఁడు ధనవతింజూచి, “ఓధనవతి! నేను వారివారివిధికిఁ దగినట్లు దీవించితిని. ఈ నీ కూతురు సప్తపదినడుమనే వైధవ్యంబు నొందగలఁడు కావున ధర్మముచేయవలసినది యవశ్యము అది కారణంబుగా ధర్మాచరంబు ముఖ్యమని దీవించితి” నని చెప్పెను. ఆమాటలు విని, ధనవతి మిక్కిలి చింతాక్రాంతురాలై మాటిమాటి కా బ్రాహ్మణునికి నమస్కరించి యా బ్రాహ్మణునింగూర్చి “ఓదయా నీధీ! నీవపాయంబుమాత్రము తెలిపితివి. నేనేమి చేయు హానడపాయంబుఁ దెలుపవే. దెదను” అని యడుగఁగా “ఓ

ధనవతీ! సింహశర్వీపమున సోమ యనుచాకిత యున్నది. దానిని దోడ్కొనివచ్చితిరేని, నీకూతురి వైధవ్యంబు దొలంగు” నని చెప్పి భిక్షాటనమునకై వేటొక్కయింటికిఁ బోయెను.

తర్వాత ధనవతి పుత్రులం జూచి “నాయనలాహ! సోమ యనుచాకిత సింహశర్వీపమున నున్నదట. దానిని దోడ్కొని వచ్చి, యీమీచెలియలగు గుణవతియొక్క వైధవ్యదుఃఖము దొలగింపుడు” అని చెప్పఁగాఁ గొమరులందఱు “తల్లీ! నీయభిప్రాయంబెఱింగితిమి, నీమనస్సు నీకూతురంద మిక్కిలియాసగలిగి యున్నది. మమ్ము దేశాంతరమునకు వెడలఁగొట్టఁ జూచెదవు. మార్గమధ్యమున దాటరానిసముద్రమున్నది. మేమెట్లు చాటిఁ పోగల”మని చెప్పఁగా అపుడు దేవస్వామి నాకేడుగురు పుత్రులండియుఁ బుత్రులు లేనివాడనే యైతిని. నాపుత్రకయొక్క వైధవ్యంబుఁ దొలంగుటకై నేనే యాసోమను బలుచుకొని వచ్చెదనని కోపముతోఁ జెప్పఁగాఁ గడపటికొడుగు శివస్వామి యనువాడు “తండ్రి కోపముచేయకుము. నేనుండఁగాఁ దమ కి శ్రమయేల?” అనిచెప్పి తనచెల్లెలిని గుణవతిని దోడ్కొని సింహశర్వీపమునకు బయలువెడలి కొన్ని దినములకు సముద్రపు గట్టుచేరి, సముద్రమును దాటుటకై ప్రయత్నించుచు, నచ్చట తీరంబున విశాలమైన మట్టిచెట్టునుజూచి, యానాటి రేయి యాచెట్టుక్రింద విశ్రమించిరి. ఆ చెట్టునం దొక గ్రద్ద పిల్లఁబెట్టి యుండెను. ఆ గ్రద్ద ప్రతిదినము బయటనుంచరించి యెరనుచెచ్చి తనపిల్లలకుఁ బెట్టుట వాడుక. ఆవాడుక ప్రకార ముగ్రద్ద యారాత్రి యెరతెచ్చి పిల్లలకుఁ బెట్టఁగా నవి యాయెరను

దినవయ్యెను. అప్పుడు వానితల్లి మీరేల నేను చెచ్చినయెరను దినరై తిరి యని యడుగఁగా, ఆకూనలునుతల్లినిజూచి, “తల్లీయీ చెట్టుక్రింద నిద్దలుమానవులున్నారు. వారు భోజనములేక పస్తు పడియుండఁగా, మే మెట్లుభోజనంబుచేయఁగలవార”మనిచెప్పిరి. అంతట నాగ్రద్ధ దయాళువై క్రిందికి దిగివచ్చి, “ఓ విప్రా! మీ యిష్టము నేనెఱిగితిని. మీకార్యము సాధించెదను” అని చెప్పఁగా, శివస్వామి గ్రద్దంజూచి, “నేను సముద్రముదాటి, సింహశర్వీపముచేరి, నాచెలియలివై ధవ్యంబుఁ బోకార్చుటకై సోమయనుదానిం బిలుచుకొని రాఁగోరుచున్నాను” అని చెప్పఁగా, గ్రద్ధయూ, “ఓబ్రాహ్మణోత్తమా! నేను తెల్లవాఱిన తర్వాత మిమ్ములను సింహశమునకుఁ గొనిపోయి, సోమయొక్క గృహమును జూపించెదను” అనిచెప్పి తనకూన లుండుగూటికి వెళ్లెను. ఆ బ్రాహ్మణుఁడును, వానిచెలియలును రాత్రి యచ్చట శయనించియుండిరి. మఱునాఁటి యుదయమున, అగ్రద్ధ యా బ్రాహ్మణుని, వానిచెలియలిని సింహశర్వీపంబునకుఁ గొనిపోయి సోమ యనుచాకితయింటివాకిలింజూపెను. వారాసోమయింటిని జూచినది మొదలు ప్రతిదినమును తెల్లవాఱునంతలోపల ఆ సోమయింటివాకిలి పెంటయాడ్చి, పేన్నీళ్లుచల్లి మొత్తలలికి పోవుచుండిరి. ఇట్లు వారొక్క సంవత్సరము ప్రతిదినము సోమ యింటివాకిటిపని నేయుచుండిరి. తర్వాత సోమ తనకొడుకులను కోడండ్రనుజూచి, యెవ రీలాగు ప్రతిదినము వాకిలిపనిచేసి, నీరుచల్లి మ్రుగ్గులుపెట్టిపోవుచున్నారని యడుగఁగా, అవియెల్ల మాకార్యములనియే వారుచెప్పిరి. తర్వాత, సోమ నిక్కంబు గనిపెట్టుటకై కదలక యొకమూల నిలచియుండి, తనయింటి

వాకిలి ముంగిలి యూడ్చుచుండు గుణవతిని, ముంగిలి యలుకు చుండు శివస్వామిని జూచి మీరెవ్వరు? ఇట్లేల పనిచేయు చున్నారని యడిగెను. “మేము బ్రాహ్మణుల చిన్న నాండ్రము” అని వారుచెప్పిరి. “అక్కటా! యేమియన్యాయము! మీరు బ్రాహ్మణులరై యుండి నాయంటివాకిటఁ బనిచేయుచుండురేని, నే నీపాపమునుండి యెట్లు విముక్తురాలనగుదును. నే నేగతిఁ బడిపోవుదునో! నేనో హీనకులం బగుచాకలిజాతిదానను. మీరు బ్రాహ్మణులై యుండియు ఏలయిట్లు విపరీతంబునడచు కొందు” రని యడుగఁగా, శివస్వామి యిట్లనియె. “ఓచాకితా! ఇది గుణవతి యనుపేరుగలది నాకుఁ జెలియలు. ఇది సస్త్ర పదీమధ్యముననే వైధవ్యంబు నొందఁగలదు. ఆవైధవ్యంబు దొలఁగుటకై నీవు సన్నిధానంబుననుండుటయవశ్యము. కావున నిన్నుఁదోడ్కొనిపోవవచ్చి, యిట్లు లీయధమవృత్తి చేయుచు న్నా”మని యాశివస్వామిచెప్పఁగా, సోమ వారింజూచి “మీ యిష్టప్రకారము వచ్చెదను” అని చెప్పి, లోపలికినచ్చి తనకోడం డ్రనుజూచి, మీరు నేను వచ్చునంతఁజను మనయుంట నెవ్వ రై నమృతినొందినను వారినిదహింపక యొక్కచోట పదిలముగా నుంచి కాపాడుడు. అని యానతిచ్చి, యచ్చటినుండి వెడలి వచ్చి, వారిని సముద్రమునుదాటించి తాను ఆకాశసూర్యమున సముద్రమును దాటివచ్చి. యొక్కనిమిషములోపల కారంచీ పురంబుచేరెను. వారట్లు చేరఁగానే, ధనవతి సంతోషాంతరంగు రాలయి సోమను బహుభంగుల మర్యాదలు గావించెను.

తర్వాత శివస్వామి తనచెలియలీకిఁ దగినవరుం దెచ్చుటకై దేశాంతరమున కేగి యుజ్జయినీనగరంబుఁజేరి యచ్చట

దేవశర్మకుమారుడయిన రుద్రశర్మ యనువానిని దోడితెచ్చి, శుభముహూర్తమున గుణవతి నాతనికిచ్చివివాహము చేయింప నిర్ణయించెను. సోమయు దగ్గఱనుండి వివాహము జరిపించెను. అప్పుడు శుభలగ్నమున శుభముహూర్తమున దేవస్వారి తన కూతురు గుణవతినిరుద్రశర్మకుఁగ న్యాదానంబుచేసెను. తర్వాత వివాహప్రధానహోమంబు జరుగుచుండఁగా, సప్తపదీమధ్యమున రుద్రశర్మ మృతినొందెను. అప్పుడు బంధువులందఱు విలపించిరి. సోమమాత్రము నిశ్చలమనస్కురాలై యుండెను. ఆ వివాహమహోత్సవంబు చూడవచ్చిన వారందఱా బాలగోపాలముగా గగ్గోలుగావించిరి. ఆసోమ వెంటనే మరణముంబోఁగొట్టు వ్రతరాజప్రభావంబువలని ఫలంబును సంకల్పముచేసి గుణవతికొసఁగెను. రుద్రశర్మయు నావ్రతరాజప్రభావంబువలన జీవితుడై నిద్రలేచినవానికైవడి లేచి కూర్చుండెను. సోమయు నిర్విధంబున వివాహంబు నెఱవేర్చి, వ్రతోత్తమమయిన యమావాస్యసోమవతీవ్రతంబు వారికుసదేశించి, తనగృహంబునకు బయలువెడలెను. ఇట్లు సోమ మృతుడయిన బ్రాహ్మణుని బ్రతికించి సంపూర్ణమనోరథంబుతో వచ్చునంతలోపల దాని యింట మొదటఁగొడుకులును తర్వాత భర్తయు నటుతర్వాత నల్లుడను మృతినొందిరి. ఆసోమ తననివాసమునకు వచ్చుచుండఁగా, చచ్చినవారిని బ్రతికించునట్టి సోమవారయుతమైన యమావాస్యచచ్చెను. అప్పుడు మార్గమధ్యమున నొకముసలిడి కనబడి, “ఓయమ్మా! నే నీదూదిమూటను మోయఁజాల కున్నాను. దీనిని గొంచెము దింపుము” అనెను. సోమయు “ఓముసలిదానా! నేఁ డమావాస్యసోమవారము. నేను నేఁడు

దూదినిముట్టచు ఈలాటినియమంబు పూనితిని" అనిచెప్పి, మఱి కొంతద వ్వేగఁగా మఱియొక్కస్త్రీకనఁబడి ముళ్లంగిదుంపల గంపనెత్తికొనిపోవుచు, సోమనుజూచి దీనిని గొంచెము దింపు మని యడిగెను. సోమయు ముందటివలెనే యుత్తరముచెప్పి, నదీతీరంబుచేరి, యచ్చట స్నానంబుచేసి యచ్చటనున్న యశ్వత్థ వృక్షమూలమున శ్రీమన్నారాయణమూర్తి నారాధించి గులక తాళ్లుగొని నూటయెనిమిది ప్రదక్షిణంబులుగావించెను. ఎప్పుడు సోమ తాళ్లుగైకొని యశ్వత్థవృక్షమునకుఁ బ్రదక్షిణము చేయ నారంభించెనో యప్పుడే యాసోమయొక్కకొడుకులు, మగఁడు, అల్లుఁడును లేచి కూర్చుండిరి. పట్టణమంతయు కాంతితో నిండియుండెను. అందును, వారియిల్లు సకలవైభవం బులతోఁ దులతూఁగుచుండెను. తర్వాత భాగ్యశాలిని యగు సోమ తనయిల్లుచేరి తనకొడుకులు, మగఁడు, అల్లుఁడు పునరుజ్జీవితు లైనవార్త విని మిక్కిలి సంతోషము నొందెను. తర్వాత కోడండ్రందఱు అత్తగారికి నమస్కరించి "అమ్మా! మీకొడు కులును మామామగారును మీయల్లుఁడును మృతులైరి. మృతులైనవార లెట్లు మరల నుజ్జీవితులైరి? మాకుఁజెప్పవే" యని యడుగఁగా, సోమ కోడండ్రనుజూచి "నేను వ్రతరాజు ప్రభావంబువలనిపుణ్యమును గుణవతికొసఁగితిని. కావున నాపతి పుత్రజామాతలు మృతులైరి. నేను మరలివచ్చునప్పుడు అమా వాస్యోసోమవాసరము రాగా నేను దూది ముల్లంగిని దాఁకక యశ్వత్థవృక్షముకడకేగి లక్ష్మీనారాయణులం బూజించి నూటయెనిమిది ప్రదక్షిణంబులు గావించితిని. ఆశ్రీమన్నారాయణుని ప్రభావంబుచే నాపతిపుత్రజామాతలు పునర్జీవితు

లైరి. ఓకోడండ్రారా! మీరంద టీవ్రతంబుఁ బట్టుఁడు. మీకు దీర్ఘసౌమంగల్యమును, సౌభాగ్యమును గలుగఁగలదు” అనిచెప్పి వారిచేత నావ్రతంబుచేయించి, పెక్కువిధంబులయిన సుఖంబు లనుభవించి, యంతకాలమున వారందఱితోఁ గూడ వైకుంఠమునొందెను. ఓ ధర్మనందనా! నే నీవ్రతప్రభావంబు విస్తరించిచెప్పితిని. నీవట్లుచేయుమని భీష్మఁడు ధర్మరాజుతోఁ జెప్పఁగా, ధర్మరాజును మరల భీష్మనిజూచి, యోపితామహా! ఆవ్రతరాజమునకు విధియెట్లు? మహిమయెట్టిది? పురుషులా? లేక స్త్రీలా యీవ్రతంబుచేయవలసినది? నాకు విస్తరించి చెప్పు మనిమఁడుగఁగా, భీష్మఁడిట్లనియె. “ధర్మనందనా, అమావాస్య యెన్నఁడు సోమవారముతోఁ గూడివచ్చునో, ఆదినము మహా పుణ్యదినము. అట్టికాలము దేవతలకుఁగూడదొరకుట యరుదు. వ్రతముచేయువారు తెల్లవాఱఁగా నేలేచి, విధిపూర్వకముగా స్నానమాచరింపవలెను తర్వాత మానముతో పట్టుబట్టులు కట్టుకొని, యశ్వత్థవృక్షముకడకుఁబోయి, యశ్వత్థవృక్షమూలము నందు “వృక్షావృక్ష...నమః” అనుమంత్రముతో విష్ణాదిదేవతలనుబూజించి, తర్వాత. ‘అశ్వత్థేవోనిషదనమ్’ “ఆరాత్రేఅగ్నిరస్తుతే” “నమశ్చగృతస్యతేరుద్రాయ” “ఊర్ధ్వమూలమధశ్శాఖం” “తద్విష్ణోః పరమంపదమ్” “ఆత్వావహస్తు హరయస్సచేతసః” “దేవావైయద్యజ్ఞేకుర్వత” “బ్రహ్మజజ్ఞానం ప్రథమం పురస్తాత్” “మూలతో బ్రహ్మ...తే నమః” ఇత్యాదిమంత్రములచే దేవదేవుఁడగు శ్రీమన్నారాయణమూర్తిని బూజించి, తర్వాత త్రిమూర్తిస్వరూపం బయిన యశ్వత్థవృక్షమును “అశ్వత్థ...నమోఽస్తుతే. ప్రాణిసంజీవక...నమోస్తుతే” అను

మంత్రములచే నారాధించి, ముత్యములు, 'వెండి, బంగారు నాణెములు, పచ్చలు, రవలు, భక్ష్యభోజ్యములతో నిండిన తామ్రకాంస్యబోహపాత్రములు మొదలగువానింగైకొని నూటయెనిమిది బ్రహ్మీణములుచేయుచు నొక్కొక్క బ్రహ్మీణము చేయునపుడు నొక్కొక్కటి వృక్షమూలముననుంచి, తర్వాత నానూటయెనిమిదింటిని గురువునకు బ్రహ్మీణతాంబూలముతోడ నొసంగవలయును. సోమయొక్క ప్రీతికై ముత్తైదువులను గంధపుష్పదీపతాంబూలాదులతో నర్చింపవలయును. తర్వాత శక్తికొలఁది బ్రాహ్మణసంశర్పణంబు గావించి, తర్వాత తానునుమానముతో భుజింపవలయును. ఓధర్మనందనా! యీవ్రతోత్తమవిధానంబు నీకెఱుంగఁజెప్పితిని. నీవీవ్రతంబును ద్రౌపది సుభద్ర యుత్తరలచేత నోమించుము. ఉత్తరాగర్భమందున్నవాఁడు చిరకాలజీవియై మనును" అని భీష్ముఁడు నేర్పఁగా, ధర్మనందనుఁడు భీష్మునింగాంచి, కొంచెపాటివిత్తము గలస్త్రీ బంగారు మొదలగునవి లేనిచో నెట్లు వ్రతరాజము యొక్క పూర్ణఫలంబు నొందునని యడుగఁగా, "అట్టిస్త్రీ పండ్లు, పూవులు, భక్ష్యములు, వస్త్రములు మున్నగునవి వేయుచు బ్రహ్మీణంబు నేసి యావ్రతముయొక్క పూర్ణఫలంబు నొందుచు. ఓ నరేంద్ర! సకలదేవతలును, ముఖ్యముగా మహావిష్ణువును ప్రీతిజెందునట్టి యీవ్రతంబును నేను నీకుఁ జెప్పితిని. ధనధాన్యసంపదను, పతిసౌభాగ్యమును, పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిని గోరునట్టి ముత్తైదువ లీవ్రతంబులుచేసిరేని, సకలవిధములైన ఫలంబుల నొందుదురు.

ఉద్యాపనవిధి.

ఓధర్మరాజా, ఈవ్రతమున కుద్యాపనవిధి చెప్పి
దను వినుము. నోముపట్టి యుద్యాపనము చేయనియెడల,
వ్రతంబు పూర్తిగానేరదు. ఓయుధిష్ఠిరా, సర్వతో భద్ర
మండల మేర్పఱచి, దానినడుమ కలశమునుస్థాపించి, బంగ
రుతో ఆశ్వత్థవృక్షమును జేయించి, రత్నములతోఁ దిప్పనొక్క
దానిని జేయించి, చతుర్భుజుం డగువిష్ణువ్రతప్రతిమను, లక్ష్మీ
దేవిప్రతిమను రెండు గురిగింజలయెత్తుకు తగ్గనీక, పలమెత్తు
వఱకు నుండు నట్లు లక్ష్మీనారాయణ ప్రతిమను జేయించవల
యును. తక్కిన బ్రహ్మరుద్రాదిదేవతలకు శక్తిలోపము లేకుండఁ
బ్రతిమలను జేయింపవలెను. అన్ని ప్రతిమలుచేయింప శక్తిలేని
యెడల, లక్ష్మీనారాయణప్రతిమ యొక్కటిచేయించిన నదియే
సకల దేవతలకు ప్రీతికరము. అట్లు కలశస్థాపన చేసి, షోడశోప
చారపూజలు గావించి, రాత్రి జాగరణముచేసి, మఱునాఁ
డుదయమున ఆశ్వత్థసమిధలతోను, పాయసముతోను, తిలల
తోను, “ఇదం విష్ణు ర్విచక్రమే” అను మంత్రముతోఁగాని,
ప్రణవముతోఁగాని, అష్టాక్షరితోఁగాని, పంచాక్షరితోఁగాని,
సకల దేవతాస్తోత్రము లగు మంత్రములతోఁగాని హోమంబు
చేయవలెను. విష్ణుస్తోత్రరూపమంత్రమే మిక్కిలి శ్రేష్ఠము.
ఆహోమ మైనతర్వాత త్రిమూర్తిస్వరూపుం డగు ఆశ్వత్థ
నారాయణస్వామిం గూర్చి హోమంబుచేసి, తర్వాత పూర్ణా
హుతి చేయవలయును. తర్వాత ఆచార్యునిఁ బూజించి,
గోదానంబుచేసి, బ్రాహ్మణులను వస్త్రాభరణాదులచే ప్రీతులం
గావించి, సదస్యునిఁ బూజింపవలయును. బ్రహ్మ కొక్కకలశ

మును, విష్ణువున కొక్కకలశమును ముఖ్యముగా నుండవలయును. తక్కినరుద్రాదిదేవతలకు శక్తినుసరించి, పండ్రెండుగాని, లేక దానిలో సగముగాని, దానికి శక్తిచాలనివాఁడు రెండుకలశములనైనగాని యియ్యవలయును. తర్వాత ఋత్విక్కులకు షడ్రసోపేతంబుగా భోజనంబు వ్రేటి వస్త్రయజ్ఞోపవీత దక్షిణతాంబూలముల నొసంగి, వారిని సంతోషులంజేసి, వారికి సాష్టాంగముగాఁ బ్రణమిల్లి, వారిని బంపవలయును. ఇట్లు పండ్రెండుదినము లీవ్రతంబుసేయుచు నంతలోఁపల మొదటఁగాని, నడుమఁగాని యుద్యాపనంబు లేస్సగాఁగావించి, మండలము మొదలగువాని నాచార్యుని కొసంగి, యతనిచేత దీననలు పొందవలయును. తర్వాత తానును ష్ఠానముతో భుజింపవచ్చును. అని భీష్మఁడు ధర్మరాజునకు అమావాస్యసోమవతీవ్రతరాజప్రభావంబు చెప్పఁగా, నతఁడు త్తర మొదలగువారిచే నావ్రతంబుసేయించినందున సుత్తరాగర్భసంభూతుఁడు జీవితుఁడై యుత్తరోత్తరాభివృద్ధి నందెను. అని సూతుఁడు శౌనకాదిమహర్షులకుఁ జెప్పెను.

ఇది శ్రీభవిష్యోత్తరపురాణాంతర్గత

అమావాస్యసోమవతీవ్రతకథ

సంపూర్ణము.

కృష్ణాష్టమీ వ్రతము.

* ప్రాతః కృతనిత్యక్రియః ప్రాబ్ధుభో దేశకాలా సంకీర్త్య తత్ర తామ్రేన పుష్పమృదిసత్వేఽపి ప్రధానధూతామష్టమీ మేవ సంకీర్త్య శ్రీకృష్ణప్రీత్యర్థం జన్మాష్టమీ వ్రతం కరిష్యే, జయస్త్రీయోగసత్వేఽపి జన్మాష్టమీ వ్రతం జయస్త్రీ వ్రతం చ కరిష్యే. ఇతి సంకల్పయేత్. తామ్రపాత్రే జలం గృహీత్వా. వాసుదేవం సముద్దిశ్య సర్వపాపప్రశాంతయే, ఉపవాసం కరిష్యామి కృష్ణాష్టమ్యాం నభస్యహమ్. తదశక్తా ఫలాని భక్షయిష్యామి త్యాది. ఆజన్మమరణం యావద్యన్తయా దుష్కృతేం కృతం, తత్ప్రణాశాయ గోవింద ప్రసీద పురుషోత్తమ. ఇతి పాత్రస్థం జలం ఊపేత్.

తతః సువర్ణరజతాదిమయ్యో మృణ్మయ్యోవా భిత్తిలిఖితా వా ప్రతిమాః యథాకులాచారం కార్యాః. తాయథా—

* ప్రాతఃకాలమునలేచి స్నానాదిక్రియలు నిర్వర్తించుకొని, తూర్పు మొగముగాఁ గూర్చుండి, సత్తమ్యాది తిథులున్నను, అష్టమియే ముఖ్యము గనుక, అష్టమి యని యెప్పుకొని కృష్ణాష్టమీ వ్రతముం జేసెదనని సంకల్పము చేయఁబోవుచున్నారని సంకల్పము చేయవలయును. జయంతియందెనేని, జయంతీ వ్రతమునుగూడఁ జేసెదను అని సంకల్పము చేయవలయును. తర్వాత తామ్రపాత్రమునం దుపకము నుంచికొని, “సర్వపాపములు డ్రియించునిది త్రమై వాసుదేవు నుద్దేశించి యుపవాసంబుండెదను” అనియు శక్తిలేనియెడ, ఫలాహారము వైకొనియుండెద” ననియు సంకల్పముచేసి, యాజలము పాత్రఁ బోయవలయును. తర్వాత శక్తికొలది బంగారు, వెండి, తామ్రముమొదలగు లోహములతోఁగాని, మంటితోఁగాని ప్రతిమలను జేయింపవలెను. లేదా, గోడయందు వ్రాయింపవలయును. అదెట్లనగాః—దేవకి పాన్పునఁ

పర్యంకే ప్రసుప్తదేవక్యాః స్తనం విబన్ధిం శ్రీకృష్ణప్రతిమాం
 నిధాయ జయస్తోత్రే త్వన్యదేవక్యా ఉత్పన్నే ద్వితియాం
 శ్రీకృష్ణమూర్తిం నిధాయ పర్యజ్ఞస్థదేవకీచరణ సంవాహన
 పరాం లక్ష్మీం నిధాయ భిత్వాదౌ ఖడ్గధరం వసుదేవం నంద
 గోపీగోపాలాన్ ఖిత్వా ప్రదేశాంతరే మంచకే ప్రసూత
 కన్యయా సహ యశోదాప్రతిమాం పీతాస్తరే వసుదేవ,
 దేవకీ, నంద, యశోదా, శ్రీకృష్ణ, రామ, చండికాశిసప్త
 ప్రతిమాః స్థాపయేత్. ఏతావత్ప్రతిమాకరణాశక్తౌ వసుదేవాది
 చండికాస్తాః ప్రతిమాః సప్త వా యథాచారం యథాశక్తి
 వా కృత్వా అన్యాయం సర్వాః యథాయథంధ్యాయేదితి భాతి.
 నిశీధాసన్న ప్రాక్కాలే, స్నాత్వా, ఆచమ్య, ప్రాణానాయమ్య
 శ్రీకృష్ణప్రీత్యర్థం సరివార శ్రీకృష్ణపూజాం కరిష్యే. ఇతి సంక
 ల్ప్య. న్యాసాన్ కలశశంఖాదిపూజాంతం నిత్యవత్కృత్వా
 ధ్యాయేత్. పర్యంకస్థాం కిన్నరాద్యైర్యుతాం ధ్యాయేత్తుదేవ
 కీం, శ్రీకృష్ణం బాలకం ధ్యాయేత్ పర్యజ్ఞే స్తనపాయినమ్.
 శ్రీవత్సవత్సం శాస్తం నీలోత్పలదళచ్ఛవిం, సంవాహయ స్త్రీం

బయండియండగా, కృష్ణుడు స్తన్యపానము చేయునట్లును, జయంలికూడిన
 యెడల మఱియొక్క కృష్ణప్రతిమకు మందటివలె మఱియొక్కటి యుంచి,
 దేవకీకీ గాఢపట్టుచున్నట్లు లక్ష్మీప్రతిమను, గోడమొదలగు వనియందు
 ఖడ్గముఁ దాల్చినవనుజేవుని, గోపికా గోపులను, చిత్తరువు వ్రాయించి,
 మఱియొక ప్రదేశమున మంచము పుట్టినకన్యతోడ యశోదను మఱియొకపీఠ
 ముపై వసుదేవ, దేవకీ, నంద, యశోదా, శ్రీకృష్ణ, బలరామ, చండికలప్రతి
 ములను వ్రాయించవలయును. ఇన్నిప్రతిమలు చేయింప శక్తి లేనప్పుడు వసు
 దేవుడాదిగా చండికపతికు గలయేడ్చుప్రతిమలను అచారానుసారముగాను,
 శక్త్యనుసారముగాను జేయించి, అన్నిటిని ధ్యానింపవలెను.

దేవక్యాః పాదౌ ధ్యాయేచ్ఛ తాం శ్రియమ్. ఏవం ధ్యాత్వా. సహస్రశీర్షా... దేవక్యై నమః ఇతి దేవకీమావాహ్య, మూల ముద్రేణ శ్రీకృష్ణాయ నమః శ్రీకృష్ణమావాహాయామితి ఆవాహ్య, లక్ష్మీం చావాహ్య, దేవక్యై వసుదేవాయ యశో దాయై సందాయ కృష్ణాయ రామాయ చండికాయై ఇతి నామభిరావాహ్య లిఖితాదిదేవతాః సకలపరివారదేవతాభ్యో నమః ఇత్యావాహ్య, (మూలమంత్రేణ సూక్తర్చనా అత్ర వాహితదేవక్యాదిపరివార దేవతాసహిత శ్రీకృష్ణాయ నమః ఇత్యాసన, పాద్య, అర్ఘ్య, ఆచమనీయ, అభ్యంగస్నానాని దత్వా పంచామృతస్నానాన్తే చందనేనాను లేపయేత్. శుద్ధిో దకాభిషేకాన్తే వస్త్ర, యజ్ఞోపవీత, గంధ, పుష్పాణి ధూప దీపా చ, “విశ్వేశ్వరాయ విశ్వాయ తథా విశ్వోద్భవాయ చ, విశ్వస్య పతయే తుభ్యం గోవిందాయ నమోనమః. యజ్ఞేశ్వరాయ దేవాయ తథా యజ్ఞోద్భవాయ చ, యజ్ఞానాం పతయే నాథ గోవిందాయ నమో నమః.” ఇతి మంత్రాభ్యాం మూలమంత్రాది సముచ్చితాభ్యాం దద్యాత్. “జగన్నాథ సమస్తుభ్యం సంసార భయనాశన, జగదీశాయ దేవాయ భూతానాం పతయే నమః.” ఇతి నైవేద్యమ్ మూలమంత్రాదికం సర్వత్ర యో జ్యమ్. తాంబూలాదిసమస్కారప్రదక్షిణ పుష్పాంజల్యంతం కార్యమ్) అథవా ఉద్యాపనప్రకరణోక్తవిధినా పూజా సాయుధా. ఉక్తప్రకారేణ ధ్యానావాహనే కృత్వా. పురుషవేదగ్ం... హతి. దేవాబ్రహ్మదయోయేచస్వరూపంనవిదుస్తవ, అతస్త్యాం పూజయిష్యామి, మాతురుత్పంగవాసీనమ్. ఆసనమ్. ఏతావానస్య... దివి. అవతారసహస్రాణి కరోషి మధుసూదన,

నతే సంఖ్యావతారాణాం కశ్చిజ్ఞానాతితత్త్వతః పాద్యమ్. త్రి
 పాదూర్ధ్వ...అభి జాతఃకంసవధార్థాయభూభారోత్తారణాయ
 చ, దేవానాంచహితార్థాయ ధర్మసంస్థాపనాయచ, కౌరవాణాం
 వినాశాయ పాండవానాం హితాయ చ, గృహాణార్ఘ్యం మయా
 దత్తం దేవక్యాసహితోహరే. అర్ఘ్యమ్. తస్మాద్విరా...పురః. సు
 రాసురసరేశాయ క్షీరాబ్ధిశయనాయ చ, కృష్ణాయవాసుదేవా
 య దదామ్యాచమనం శుభమ్ ఆచమనీయమ్. యత్పురుషేణ
 హ...నిః నారాయణనమస్తేస్తు నరకార్థవతారక, గంగోదకం
 సమానీతం స్నానార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. స్నానమ్. ఆప్యాయ
 స్వేత్వాది మన్తైః. పయోదధి ఘృతక్షౌద్ర శర్కరాస్నానము
 త్తమం, తృప్త్యర్థం దేవదేవేశ గృహ్యతాం దేవకీసుత, పంచా
 మృతస్నానమ్. శుద్ధోదకస్నానం మహాభిషేకః ఆచమనీయమ్.
 తం యజ్ఞం బర్హిహి...క్షౌమం చ పట్టసూత్రాద్యం మయానీ
 తాంశుకం శుభం, గృహ్యతాం దేవదేవేశ మయా దత్తం
 సురోత్తమ. వస్త్రమ్. తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వ...యే. నమః కృష్ణాయ
 దేవాయ శంఖచక్రధరాయ చ, బ్రహ్మసూత్రం జగన్నాథ గృ
 హాణ పరమేశ్వర. యజ్ఞోపవీతమ్. తస్మాద్యజ్ఞా...యత. నానా
 గంధసమాయుక్తం చందనం చారుచర్పితం, కుంకుమాక్తాక్షతైః
 రుక్తం గృహ్యతాం పరమేశ్వర. గంధద్వారా...గంధమ్.
 తస్మాదశ్వా...వయః. పుణ్యాని యాని దివాని పారిజాతోద్భ
 వాని చ, మాలతీకేసరాదీని పూజార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. పు
 ష్పాణి. అథాంగపూజా. శ్రీకృష్ణాయనమః పాదౌపూజయామి.
 సంకర్షణాయ నమః గుర్భౌ పూ. కాలాత్తనే నమః జానునీ.
 విశ్వకర్షణే నమః జంఘే. విశ్వనేత్రాయ నమః కటి.

విశ్వకర్తే నమః గుహ్యమ్ పద్మనాభాయ నమః నాభిమ్ పర
మాత్మనే నమః హృదయమ్. శ్రీకంఠాయ నమః కంఠమ్ సర్వా
స్త్రధారిణే నమః బాహూ వాచస్పతయే నమః ముఖమ్.
కేశవాయ నమః లలాటమ్. సర్వాత్మనే నమః శిరః. విశ్వరూపి
ణే నారాయణాయ నమః సర్వాణ్మంగాని పూజయామి. సహ
స్రతులసీ ఆష్టోత్తరశతంవా. యత్పురుషంవ్యదధుః...తే. వనస్ప
తిరనైర్దివైశ్చ...గృహ్యతామ్. ధూపమాఘ్రపయామి. బ్రాహ్మ
ణోఽప్య...యత. త్వంజ్యోతిః సర్వదేవానాం తేజస్తస్య తేజ
సాంపరం, ఆత్మజ్యోతిర్నమస్తుభ్యం దీపోఽయం ప్రతిగృహ్య
తామ్ దీపమ్ చంద్రమా...యత. నానాగంధసమాయుక్తం భ
క్ష్యంభోజ్యం చతుర్విధం, నైవేద్యార్థం మయాదత్తం గృహాణ
పరమేశ్వర. నైవేద్యమ్. ఆచమనమ్ కరోద్వర్తనమ్ తాంబూలం
చ సకర్పూరం పూగీఫలసమన్వితం, ముఖవాసకరం రమ్యం ప్రీత్య
ర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. తాంబూలమ్. సోవర్ణ రాజతం తామ్రం
నానారత్న సమన్వితం, కర్తృసాధుశ్చిదిర్ధ్యర్థం దక్షిణాం ప్రతిగృ
హ్యతామ్. రంభాఫలం నారికేళం తక్షైవామ్రఫలానిచ, పూజి
తోఽసి సురశ్రేష్ఠ గృహ్యతాం కంససూదన. ఫలాని. సోమో
వా...నీరాజనం, నాభ్యాఽనీద...యన్. సమోఽస్త్యవస్తాయ
సహస్రమూర్తయే...ధారిణే నమః. సమస్కారాన్. సప్తాస్యా
సన్...పశుమ్. యానికానిచ...ఆత్మప్రదక్షిణసమస్కారాన్.
యజ్ఞేన...ఇత్యాదివేదమన్తైః పుష్పాంజలిమ్. అపరాధసహస్రాణి
పూజాని వేదయేత్ సర్వోపచారపూజనసమస్తాద్వాదశాంగుళ
విస్తారం రావ్యమముం స్థండిలాదిలిఖితం వా రోహిణీయుతం
చంద్రం సోమేశ్వరాయ సోమాయ తథాసోమోద్భవాయ

చ, సోమస్య పతయే నిత్యం తుభ్యం సోమాయ వై నమః.
 ఇతి సంపూజ్య, సప్తష్టకుశచందనతోయం శంఖేనాదాయ.
 ఊరోదార్ణవసంభూత అత్రిగోత్రసముద్భవ, గృహాణార్ఘ్యం
 శశాజ్జేశ రోహిణీసహితోమమ. బోధితాన్నపతేనమస్తుభ్యం
 బోధితిహం పతయే నమః, నమస్తే రోహిణీకాస్త్ర ఆర్ఘ్యం నః
 ప్రతిగృహ్యతామ్ ఇతి మంత్రాభ్యాం చంద్రామార్ఘ్యం
 దద్యాత్. తతః శ్రీకృష్ణాయార్ఘ్యం దద్యాత్. తత్ర మంత్రః..
 జాతః కంసవధార్థాయ భూభారోత్తారణాయ చ, పాండవానాం
 హితార్థాయ ధర్మసంస్థానాయ చ. కౌరవాణాం వినాశాయ
 వైత్యానాం నిధనాయ చ, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం
 దేవత్యా సహితో హరే. శ్రీకృష్ణాయ నమః ఇదమర్ఘ్యమ్.
 తతః ప్రార్థయేత్. త్రాహి మాం సర్వలోకేశ హరే సంసార
 సాగరాత్, త్రాహి మాం సర్వపాపఘ్న దుఃఖశోకార్థహాన్.
 భో. సర్వలోకేశ్వర త్రాహి పతితం మాం భవార్థవే, త్రాహి
 మాం సర్వదుఃఖఘ్న రోగశోకార్థవాధరే. దుర్గతాంస్త్రాయ నే
 విష్ణోయే స్తురన్తి సకృత్సకృత్, త్రాహి మాం దేవదేవేశ
 త్వతో నానోన్యస్తీ రక్షితా. యద్వాక్యచన కౌమారే యా
 వనే యచ్ఛ వార్ధకే, తత్పుణ్యం వృద్ధి మాయాతు పాపం దహ
 వాలాయుధ. ఇతి ప్రార్థయేత్.

ఇతి శ్రీకృష్ణపూజాసమాప్తా.

శ్రీకృష్ణాష్టమీవ్రతకథా.

వాగీశాద్యాస్సుమనస స్సర్వాథానా ముపక్రమే,

యం నత్వా కృతకృత్యాస్సుప్తం నమామి గజాననమ్.

నమః పరమ కల్యాణ నమస్తే విశ్వమంగళ, వాసుదే

వాయు శాంతాయ యదూనాంపతయే నమః. కరారవిందేన పదారవిదం ముఖారవిందే వినివేశయంతం, వటుస్య పత్రస్య పుటే శయానం బాలం ముకుందం మనసా స్మరామి.

నారద ఉవాచ:—జయన్త్యాజ్యైవ మాహాత్మ్యం శ్రీ కృష్ణాష్టమ్యాస్తతైవచ, కథయస్వ మహాభాగ నమస్తే భక్త చత్సల. యద్బుద్ధిత్వాహం గమిష్యామి తద్విష్ణోఃపరమంపదమ్.

పితామహఉవాచ:—శృణు వత్స ప్రసత్యామి జయం త్యాశ్చ ప్రభావకం, జయం పుణ్యంచ లభతే శీఘ్రం పాపస్య నాశనమ్. స్తరణా తీర్తనా త్పాపం సప్తజన్మజ్జితం మునే, జయంతీ హరతే పుణ్యం కింపునశ్చోపవాసినామ్. కృష్ణజన్మాష్టమీలోకే ఐవిత్రా పాపనాశినీ, క్రతూనాంచఫలం తేహం తీర్థాయుతఫలం లభేత్. కపిలాగోసహస్రంతు యో దదాతి దినే దినే, తత్ఫలం సమవాప్నోతి జయంత్యాస్సముపాషణే రత్న కోటిసహస్రాణి అశ్వానామయుతాని చ, మత్తేభానాం సహస్రాణి యో దదాతి దినే దినే. కన్యాకోటిసహస్రంతు తత్ఫలం తృప్తిభిః స్మృతం, హేమభాండసహస్రాణి కురుక్షేత్రేప్రయచ్ఛతి. గుర్వర్థం బ్రాహ్మణార్థంవా స్వామ్యర్థం యస్యజేత్తనుం, తత్ఫలం సమవాప్నోతి జయంత్యాస్సముపాషణాత్. ఆపన్నాద్విహారాణాం చ తిర్థసేవారతాత్తనాం, సత్యవ్రతానాం యత్పుణ్యం జయంత్యాస్సముపాషణాత్. యత్ఫలం శ్రాద్ధకర్తృణాం పితృణామిందుసంక్షయే, గంగాయాం నర్తదాయాంచ సరయూచంద్రభాగయోః. అన్యేషు పుణ్యతీర్థేషు యః స్నానం కురుతే నరః, ద్వాదశీనాంతు సర్వాసాం యత్ఫలంకృష్ణ జన్తని. జయంత్యేకోపవాసేన జాగరేతు తత్ఫలం, అంబరీషేణసూర్యేణశిశుపాలేనగాధినా, ఏతైశ్చావైశ్చ రాజవైశ్చ

ర్ధరాజై సృత్యవాదిభిః. తుప్త్యర్థం దేవకీసూనోద్జయంత్యాం
 సముపాపితం, కృత్స్నంరాజ్యంమహింభంత్వాప్రాప్తాస్తేశాశ్వ
 తింగతిమ్. జయంత్యాశ్చిపవాసేన విష్ణోర్లోకం గతాశ్చ తే,
 వాలఖిల్యాదయోవిప్రాఃవశిషాద్యాన్విభోత్తమాః గౌతమేనచ
 గార్ద్యేన జామదగ్నేన ధీమతా. వాత్సీకినా కృతం పూర్వం
 మహాతాపసరూపిణా, కృతం రామాయణం యేన విష్ణోః పరమ
 ముత్తమమ్. ప్రాజాత్యర్థం సంయోగేనభోమాసేసితే-స్థమీ,
 తస్మామేవ చ కర్తవ్యం తుప్త్యర్థం చక్రపాణినః. జన్మోపార్జిత
 పాపం చ జన్మాంతరకృతాని చ, బ్రహ్మహత్యాదయస్తర్వేన
 శ్యంతి స్తరణాదపి పురతో వాసుదేవస్య జయంశ్శుభకామ
 దా, శోటిజన్మార్జితంపాపం జ్ఞానాజ్ఞానకృతం తథా. తస్మాముపా
 పజేనైవ యామాధేన విలీయతే, సూద్రాన్నేనతు యత్పాపం
 శవహస్తేనభోజనమ్. తత్పాపంసమవాప్నోతిజయంత్యాంభోజ
 నేకృతే, నభః కృష్ణాష్టమీ ప్రాప్తే భువనేతు ద్విజాధిమాః.
 త్రైలోక్యసంభవం పాపం భుంజత్యేవ న సంశయః, బ్రహ్మస్మస్య
 సురావస్య గోఘ్నస్య స్త్రీపథస్య చ. సరళోమునిశార్దూః జయం
 తీవిముఖస్యచ, ప్రజాహీనస్య మూర్ఖస్య పరాన్నం భుంజతో
 పిచ నేతస్యసుకృతో లోకః జయంతీవిముఖస్యచ. యే కుర్వంతి
 హరేఃపూజాం జయంతీవాసరే మునే, సుప్రసన్నో భవేత్తుష్టా
 దేవకీవిష్ణునా సహ. వ్రతేనారాధయేద్దేవం దేవకీసహితం వారిం,
 త్యక్త్వాయమపురిం ఘోరాం యాంతి విష్ణోఃపరంపదమ్ జన్మాప్త
 మీవ్రతం యే వై ప్రకుర్వంతి ద్విజోత్తమాః, ఆరాధయంతి
 విప్రేంద్రక్షీదేహం ప్రసీదతి. రాజకం దైవికం చైవ భయం
 చాగ్నిసముద్భవం, సార్వవిద్యుత్ప్రజాతంచవాయుజం ఖాంబు

జంతా. స్మరణాద్వాసుదేవస్యక్షణమాత్రాద్విసశ్యతి, గావస్త
స్య వివర్ధంతే ప్రభూతా ధాన్యసంపదః. కటుంబం వర్ధతే తస్య
మోక్షశ్చాంతే న సంశయః, దుఃఖజం వ్యాధిజం చైవ భయం
సర్వసముద్యవమ్ నకలిర్నచకాలశ్చ నోపసర్గో మహామునే, రక్ష
ణాయ కులస్యైవ సర్వత్ర విజయాయచ జయంతిబుధవారేణ
రోహిణీ సహితాయది, అన్యైశ్చ మునిశార్దూల కింకృతైర్వృత
కోటిభిః. సమస్కారేణ యత్పుణ్యం మాత్రాపిత్రోర్ద్వినీ తథా.
ఆచార్యపాలనాద్యత్స తత్ఫలం శతసంఖ్యతం, యత్రఽఽష్టోః కథా
తత్ర వర్తతే మునిసత్తమ.

నారదఉవాచ:—సుమారమపి గంతవ్యం యత్రభాగ
వతో జనః, శ్రీతాయాం ద్వాపరే సమ్యక్కృతే చైవ కలా
యుగే. కృత్వా సమ్యగ్విధానేన కర్తవ్యం పుణ్యచర్ధనం, కథ
యస్య సురశ్రేష్ఠ జయంతి యేన తుష్యతి. తాః పూజాం యద్వి
ధానేన బ్రూహి మే త్రిదశేశ్వర, సమ్యగ్వృతఫలం యేన
బ్రూహి మే త్రిదశేశ్వర.

బ్రహ్మోవాచ:—పురా సనత్కుమారేణ హరిశ్చంద్రస్య
భీమతః, ఉక్తమేతన్నహాభాగ వ్రతమేతన్నహామునే. నియమా
త్ఫలమాప్నోతి న శ్రేయో నియమం వినా, అదృఢీత్వా నిరా
హారశ్చోభూతే పరమేశ్వర. భక్త్యాచ దేవకీపుత్ర మస్మిన్జన్మాప్త
మీద్రతే, ఉపాసితస్తన్నధ్యాహ్నోన్నాత్వాకృష్ణతిలైశ్శుభైః.
ధాత్రీఫలం ధారయిత్వా మహాపుత్రాదివర్ధనం, కృత్వాతులసి
మిశ్రేణ జలంపిబతి సువ్రతీ. స్నానంవా కురుతే తత్ర తీర్థ
స్నానఫలం లభేత్, కృత్వా మాధ్యాహ్నికం కర్త శుచిరూభ
త్వా సమాహితః. గృహమధ్యేథ వాచైవ విష్ణుస్థానేచ సువ్రతీ,
గోమయేనోపలిప్యాక స్థాపయేన్నూతనం ఘటమ్. పూరయేచ్ఛు

ధ్వజలిలం నవరత్నైశ్చ సంయుతం, వస్త్రేణావేష్టయేత్కుంభం
 తండులోని విన్యసేత్. తత్రనిక్షిప్యతత్పత్రంరౌప్యంతామ్రం
 మృదంతువా, పూర్ణమై తండులై శ్శుభ్రైఃపంచరత్నసమన్వితైః
 వస్త్రేణాచ్ఛాదనం కృత్వా పాత్రమధ్యేన్యసేద్ధరిం, కర్షమాత్ర
 సువర్ణేన బాలకృష్ణం ప్రపూజయేత్. యథావిభవసారేణశక్తి
 యుక్తేన చేతసా, శ్రాద్ధేదానేతథా హోమే సర్వతీర్థప్రతేషుచ
 విత్తశాత్యం న కురీతి తథాచాన్యేషు సువ్రత, దేవతావ్రత
 కార్యేషు విత్తశాత్యం కరోతి యః. సర్వధర్మవినిర్ముక్తో సరకేషు
 నిమజ్జతి, జీవితం యాతి యఃకాలే జయంతీవాసరంవినా. తప్తంధ
 మాయుషోప్యర్థం సరాణాముపజాయతే, వ్యతిక్రమ్య గురో
 ర్యస్తుగురుంధర్మోపదేశకమ్. విప్రేంద్రస్వేచ్ఛయాధర్మంకుర్వా
 ణో నరకం వ్రజేత్,ధర్మమర్థంచ కామంచ యదీచ్ఛేదాత్తనః ప్రి
 యమ్. దద్యాచ్ఛశక్తితోభక్త్యా గాంధుహీం కాంచనంచయత్,
 ఫలంథాన్యంచ వస్త్రంచ యత్కించిదూభరిజంతథా, దేవకాః
 ప్రసవేకాలే జాతే కృష్ణే జగత్పతా. జాతకర్తాదికర్తవ్యముప
 దేశశ్చ చక్రిణః, పురాణోక్తేన మంత్రేణ కృష్ణం సంపూజయే
 న్నిశి తైతోష్ఠిపచారా దేవస్య తతోవిప్రాన్ప్రపూజయేత్, అది
 తేదేవమాతస్త్వం సర్వపాపప్రణాశిని. అతిష్టాన్ పూజయిష్యా
 మి భీతోఽహం భవసాగరాత్. పూజితాసి యథా దేవైః
 ప్రసన్నా త్వం వరాననే, పూజితా చ యథాభక్త్యా ప్రసాదం
 కురు సువ్రతే. యస్యాంరాత్ర హరింబద్ధాప్రాప్తాత్వంనిర్వృ
 త్తిం పరాం, తామేవ నిర్వృత్తిం దేహీసుపుత్రం దర్శయిష్యమే.

దేవపూజామంత్రః—అవతారసహస్రాణి కరోషి భగ
 వన్ విభో, తేషాం వైవతమహాత్మ్యం కశ్చిజ్ఞానాతివై భువి,
 దేవా బ్రహ్మదయో యేఽపి స్వరూపం న విదు స్తవ.

కృష్ణ ప్రార్థనముంత్రః—అత స్త్వాం పూజయిష్యామి మాతురుత్సంగసంస్థితమ్ వాంఛితం కురు మే తత్ర దుష్కృతం వైవ నాశయ, కృపాం కురుష్వ మే దేవ సంసారార్తిభయా పహ. ఏవం సంపూజ్య గోవిందం పాత్రే తులసినయంతం, చంద్రోదయేతు నిర్గత్య స్థండిలే సమలంకృతే. శంఖతోయం సమాదాయ సుపుష్పఫలచందనం, సుమంత్రమువసీం గత్వా చంద్రాయార్ఘ్యం నివేదయేత్. అర్ఘ్యముంత్రం సముచ్చార్య సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే.

అర్ఘ్యముంత్రః.—క్షీరోదార్ణవసంభూత హ్యతి నేత్ర సముద్భవ, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం రోహిణ్యా సహిత శృశిన్. బోధిత్వాన్నపతే నమస్తుభ్యం నమస్తే బోధితిహంపతే, నమస్తే రోహిణీకాంత సుధాకర నమోఽస్తు తే.

ఇతి చంద్రార్ఘ్యమ్.

నారికేలీదకే నైవ దద్యాద్దర్ఘ్యం విచక్షణః, శ్రీకృష్ణ పరయా భక్త్యా శంఖే కృత్యా విధానతః.

అథ కృష్ణార్ఘ్యముంత్రః—జాతః కంసపథార్థాయ భూ భారోత్తారణాయచ, పాండవానాం హితార్థాయ ధర్మసంస్థాప నాయచ కౌరవాణాం వినాశాయ. వసుదేవకులోద్భవ, దేవకీ గర్భసంభూత భక్తానా మభయప్రద. గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం ప్రసీద పురుషోత్తమ, దధిదూర్వాక్షతైర్యుక్తం దత్వా తం శశినే మునే తతస్తు పరతో విష్ణుం నిశాంతు శశితోన యేత్, అర్ఘ్యదానేన జాతస్య ఫలస్యేయత్తతాం శృణు. యో దద్యాత్సకలాముర్వీం సర్వరత్నసమన్వితాం, అర్ఘ్య దానేన తత్పుణ్యం లభతే నాత్ర సంశయః. గీతాశాస్త్రకలా వైశ్చ కుర్యాజ్జాగరణం నిశి, ధూపం దీపం చ నైవేద్యం తాం

బూలం దాపయేన్నరః. ఫలాని చ విచిత్రాణి దివ్యాని వివి
 థాని చ, ధూపం నీరాజనం చైవ కుర్యా దేవం పునఃపునః.
 వాసరే వాసుదేవస్య గీతాం వా వాచయే త్వయమ్. జన్మ
 కోటికృతం పాపం ధక్ష్యతే తృణరాశివత్, యత్ర భాగవతం
 శాస్త్రం శ్రూయతే హరివాసరే. తత్ర జాగరణం కుర్యా చన్య
 థా పాపభాగ్భవేత్. స్నానం ప్రభాతసమయే విమలే సూర్య
 దీపితే. కృత్వా పూర్వాహ్నికం కర్తవ్యం వాగ్దేవత మూససః,
 తత స్వయం సమశ్చీయా జ్ఞయంత్యాం సముపాషితః, స్త్రీ
 బాలవృద్ధసహితో మంత్రద్విజనమన్వితః, విధినానేన సహితో
 జయంతీవ్రతమాచరేత్. నారీ చేత్కారయే దృక్త్వా పురుషే
 శైకవింశతిః, న దౌర్భాగ్యం నవైధవ్యం న తస్యా స్త్యశుభం
 గృహే. ఏకాదశ్యష్టవింశత్యః కోటయ స్సముపాషితాః,
 తాభిస్తుల్యా జయంతీతు తస్మాదస్యాముపాషితః. అస్యాముపా
 ప్య విధివ ద్వేహంతే హరిసన్నిధిం, విమానశతశ్చైర్దివైః పరీ
 కధ్వజశోభితైః. వేణువీణామృదంగైశ్చ కృతశబ్ద మహర్షితం,
 ఆరుహ్య దేవవ త్రత్ర ముదిత స్వజవైస్సహ. శ్రీరత్నదండై
 శ్చ కుతూహలేనసం సేవ్యమానస్తుముహూర్తుహుస్యః, ప్రయాతి
 విద్యాధరబృందజష్టో మార్గం చ విష్ణోఃపరమేశ్వరస్య సూర్యో
 యథానాశయతే. తనుశ్రమం, స్వాచారహీనః కులకీర్తిరంపదః,
 రాష్ట్రం యథానాశయతే కురాజా తదా జయంతీ బహుపాప
 సంచయమ్. సవన పాపీ సుశుస్స గోఘ్నస్స బంధుహీన స్సచ
 శోచనీయః, జన్మాప్తమిం యో న కరోతి మూఢ స్సపాపచారి
 నరకేషు సచ్యతే. కిమన్నదానై ర్గజగోప్రదానైః కిం వా మ
 ఘ్నామైర్గ్రహణేషుసత్కృతైః, కిమాశ్రమై ర్ధ్యానతపోభిరుక్త
 ర్జయం త్యహో యేనకృతా నభక్త్యా. యథోక్తా తే మయా

విప్ర జయంతీ సర్వకామదా, యాముపోష్య సకృద్భక్తాశ్చకృత
కృత్యో భవేన్నరః. తస్మా త్వమపి దేవరే కురు చాస్యాము
పోషణం, ఉపోషణా ధరిశ్చంద్రః పరాం స్థితి మవాప్తవాన్.
సత్యంసత్యం పునస్సత్యం పారాశర్యేణ భాషితం, నాస్తిలోకే
పరం నాన్యజ్ఞయంత్యాస్తు సమం వ్రతమ్. న గంగా న గయా
కాశీ నావంతిమధురాపురీ, సరయూర్నండకీచైవ జయంత్యాశ్చ
సమా మతా. ధర్మదా కామదా వైవ హ్యర్థదా మోక్షదా
కలా, కురుష్య ద్విజశార్దూల జయంతీవ్రత ముత్తమమ్.
జయంతీవ్రతమాహాత్మ్యం లిఖితం యస్యమందిరే, తస్య పుణ్య
ఫలం నక్ష్యే నారాయణసమం హి తత్. యత్రయత్ర కలా
ప్రాప్తం భవే జ్ఞాప్తమీవ్రతం, తత్రతత్ర హరిగ్యాతే లీద
జైస్సహ నారద. స్వయ మాయాతి దేవేశో గృహం జన్మాష్ట
మీదినే, తేనేష్టం జన్తనస్సారం ఫలం త్రైలోక్యదుర్లభమ్.
కలా గృహేతు యః కృష్ణజయంతీం శాస్త్రసమృతం, విత్తాను
సారవిభవై ర్భక్త్యా యశ్చ ప్రపూజయేత్. సాపకోటివిసిద్ధక్తో
యాంతి విష్ణోః పరంపదం, సర్వవేదేశు యత్పుణ్యం తత్ఫలంచ
ప్రతాదిమ్. సరకే తే న మజ్జంతి యావదాభూతసంస్థపం,
జయంతీదినే ప్రాప్తే యేర్చయంతి ద్విజో త్తమాన్. సప్తజన్మ
ర్జితంపాపం తక్షణాదేవ నశ్యతి, తస్మా ద్విత్తాన సారేణ శ్రద్ధా
భక్తీసమన్వితః. జయంత్యాస్తు వ్రతం కుర్యా త్సంసారార్ణవ
తారకమ్ కలా భేనుసహస్రాణి తిలభేనుశతాని చ, దత్వా
యత్ఫల మాప్నోతి శ్రీజయంతీవ్రతే కృతే. హేమభారసహ
స్రంతు యో దద్యాద్దానముత్తమం, తత్ఫలం లభతే మర్త్యో
జయంతీ జాగరేణ వా.

ప్రతిమామంత్రః—

అచార్యం పూజయేత్, పాదశోపచారా స్మృత్యా.

శ్రీకృష్ణప్రతిమాదానం ఉత్తమశ్రోత్రియస్యతు, పస్త్రాలంకారభూషాదైవ్యస్తాంబూలం దక్షిణాసహ. శ్రీకృష్ణః ప్రతిగృహ్లాతు శ్రీకృష్ణో వై దదాతి చ, శ్రీకృష్ణ స్తానకోభాభ్యాం శ్రీకృష్ణాయ నమో నమః.

ఇతిమంత్రేణ శ్రీకృష్ణప్రతిమాదాన మూచయేత్.

కోటిజన్మకృతం పాపం సర్వవికారే వినశ్యతి, ఇహ భుంక్త్వాభిరాన్భోగాన్ సర్వకామఫలప్రదాన్. పుత్రపౌత్రధనం ధాన్యం భవే త్కృష్ణస్య జన్మని, కృష్ణబ్రహ్మనందరసం కృష్ణనామసుధారసం, కృష్ణపాదాంబుజరసం పిబ జిహ్వే నిరంతరమ్.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణే నమః.

కరారవిందేన పదారవిందం ముఖారవిందే వినివేశయంతం, పటస్య పత్రస్య పుటే శయానం బాలం ముకుందం మనసా స్మరామి. న్యూనాతిరిక్తాన్యపరిస్ఫుటాని యదీహ కర్తాణి మయా కృతాని, క్షమాన్యని చైతాని మనుక్షుమస్య ప్రయాహితుష్టిం పునరాగమాయ. కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వాబుద్ధ్యాత్మనావా ప్రకృతేః స్వభావాత్, కరోమి యద్యత్సకలం పరస్తే నారాయణాయేతి సమర్పయామి.

ఇతి శ్రీబ్రహ్మాండపురాణే బ్రహ్మనారదసంవాదే శ్రీకృష్ణజయంతీవ్రతకథానిధానం సంపూర్ణమ్.

శ్రీకృష్ణాష్టమీవ్రతకథ.

నారదమునీంద్రుడు బ్రహ్మను గాంచి "యోమహాత్మా! భక్తులచాలి కల్పవృక్షమా, నాయందుఁ గరుణయుంచి, శ్రీజయంతీమహిమమును, గోకులాష్టమి యనబుగు శ్రీకృష్ణా

ష్టమియొక్క మహిమరు దెలుపుము. నేనును భక్తితో దీని నాలకించి, శాశ్వతంబగుముక్తినిందెద" ననియడుగగా, సకల లోకములకెల్ల సృష్టికర్తయై వెలుగు బ్రహ్మ నారదునింగాంచి యిట్లనియె "వత్సా! జయంతియొక్క ప్రభావంబెఱిగించెద నాలకింపుము. జయంతీ ప్రభావంబు వినుటవలనఁగాని, పఠించుట వలనఁగాని మానవుఁడు జయమును, పుణ్యమును బొందును వాని సకలపాపంబులు త్తణంబున నశించును. ఏకజన్మంబుల లోనిపాపంబులు నైతము మటుమాయమైపోవును. అంతియ కాక తఱుగని పుణ్యమును గలుగును. కృష్ణజన్మాష్టమినాఁ డుపవాసంబునేయువారికి పెక్కుయజ్ఞము లొనర్చినంత ఫలం బును, పెక్కుతీర్థంబులందు స్నానమొనర్చినంతఫలంబునుగలు గును. కపిలగోవులు వేయింటిని బ్రతిదినంబును దానంబొసఁ గుటచే గలుగుపుణ్యము జయంతినాఁ డుపవసించుటచే మాన వుఁడు బడయఁగలఁడు. దినదినంబునఁ బెక్కువేలకోట్లగత్తుము లను, లెక్కలేనియేనుఁగులను, లెక్కలేనిగుఱ్ఱములను, కోట్ల కొలఁదికన్యలను దానమునేసినంతఫలంబు జయంతినాఁ డుప వాసంబుచే బడయవచ్చునని మునీంద్రులు పేర్కొందురు. జయంత్యుపవాసమువలన కురుక్షేత్రమున లెక్కలేనిబంగారు బిందెలొసఁగుటచే గలుగుఫలంబును, గురువు బ్రాహ్మణులు వ్రభువు వీరినిమిత్రము ప్రాణములువీడువారికి గలుగుఫల మును నిక్కముగఁ గలుగును.

నొచ్చినవారి యాపదలఁదొలఁగించుటవలని పుణ్యంబును, తీర్థయాత్ర లొనర్చువారికి గలుగుపుణ్యమును, సత్యముదప్పని వారికి గలుగుపుణ్యమును, అమావాస్యలందుఁ బితరులకుఁ దర్పణాదులొసఁగువారికి గలుగుపుణ్యమును, గంగాయమునా.

నదులందును, సర్వదానదియందును, సరయూ చంద్రభాగా నదులందును, మఱి యనేకపుణ్యనదులందును స్నానమొనర్చు వారికి గలుగుపుణ్యమును, ద్వాదశశులందు బ్రాహ్మణభోజనాదులవలనఁ గలుగుపుణ్యమును కృష్ణజన్మాష్టమీదినంబున నుపవసించి, రాత్రి జాగరణముండఁటచేఁ గలుగును. తొల్లి యంబరీషమహారాజు, శిశుపాలుఁడు, గాధిమహారాజు మఱియుఁ బెక్కండ్రురాజులెందఱో జయంతినాఁడు శ్రీకృష్ణునిప్రీతికై యుపవాసములొనర్చి, రాజ్యముం బడసి, భూమండలమల్లఁ బరిపాలించి శాశ్వతగతి నొందిరి. వాలఖిల్యాదులయున మహామునులు, పసిష్ఠాదులగుమహర్షులును జయంతినాఁడియుపవాసముచేతవిష్ణులోకముంబొందిరి. గౌతమమహాముని, గార్గ్యమునీంద్రుఁడు, జామదగ్న్యముని, శ్రీమద్రామాయణమురచియించిన వాల్మీకిముని మొదలగు మునీంద్రులందఱు శ్రావణబహుళమున నష్టమిరోహిణి సమేతముగవచ్చు శ్రీకృష్ణాష్టమీజయంతిలయందు ఉపవాసమునొనర్చిరి. ఆదినముననే మహావిష్ణుప్రసక్తుఁ బ్రీతికై యుపవాసాదు లొనర్పవలయును. అట్లొనర్చుటచేత జన్మాంతరములందలిపాపములును, బ్రహ్మహత్యమున్నగుపాపంబులును నశించెడిని. జయంతియుపవాసమువలనఁ గోటిజన్మములందలి పాపములైనను, తెలిసియో తెలియకయో చేసినవైనను నొకయరజాములోపల నశింపఁగలవు. జయంతినాఁడు భోజనము చేసినవాఁడు శూద్రాన్నమును, శవము చేతియన్నమును దిన్నంతపాపంబునఁ బడిపోవును.

కృష్ణాష్టమీనాఁ డుపవసించనివానికి బ్రహ్మహత్య, సురాపానము, గోహత్య, స్త్రీవధము మొదలగు మహాపాపంబుల జ్ఞానర్చినవారిపాపంబుగలుగును. ముల్లోకంబులలోనివారి పా

పంబు నొడిగట్టును. జయంతినాఁడు పవసింపనివాఁడు సంతతి లేనివాఁడు, జ్ఞానహీనుఁడు, పరాన్నముఁగుడుచువాఁడు వీరందఱును సరకమునకేగుదురు. జయంతినాఁడు విష్ణువును భక్తితో నారాధించువారియెడ కృష్ణుఁడును దేవకీదేవియు దయఁగలిగి యుందురు జయంతినాఁడు కృష్ణునిఁగూర్చి వ్రతముసేయువారు యమపురికేగక, వైకుంఠమునొందుదురు. వారికి లక్ష్మీదేవి ప్రసన్నురాలై సకలసంపదల నొసంగును. వారికి రాజభయము, దైవభయము, అగ్నివలనిభయము, సర్పములభయము, మెఱుపులవలనిభయము, గాలి, యాకాశము నీరు వీనివలనిభయము ఇవియెల్లను, వాసుదేవునిస్తరణముచే యక్షణములో నశింపఁగలవు. వానికి గోవులసంపద మొండగు. ధాన్యసంపదలు హెచ్చును. పుత్రపౌత్రాదులు గలుగుదురు. కడపట మోక్షము నైతము గలుగును. వానికి మానసికవ్యాధులుగాని, శారీరవ్యాధులుగాని, సర్పభయముగాని, లేవు. వానికి వివాదములు లేవు అకాలమృత్యువు సంభవిల్లదు. కామము మొదలగు కష్టములు వానికెప్పుటికిఁగలుగవు. వానికులమునకును, కుటుంబమునకును రక్షణముగలుగును. ఆతఁడెచ్చటికిఁబోయినను జయంబొందును.

జయంతినాఁడు బుధవారము రోహిణీనక్షత్రమును వచ్చునేని, ఆనాఁడు పవాసమొనర్చి, శ్రీకృష్ణునిఁ బూజించి యాతని చరిత్రములు చదివిన పక్షమునఁ దక్కినవ్రతములు తోట్లఁగొలదిగ నాచరించినను; దీనివలనఁ గలుగునంతటి పుణ్యము గలుగనేరదు. ప్రతిదినము దల్లిదండ్రులకు నమస్కరించుట చేతను, గురువును సంరక్షించుట చేతను గలుగు మహాపుణ్యము నూఁతలుగఁగలుగును. భగవంతునిచరిత్రములు గీర్తించుచు భక్తులుండు ప్రదేశ మెంతదవ్వున నున్నను బ్రాలుమాలక యట్టి

ప్రదేశముల కేగవలయును. నాలుగుయుగంబులందును సకల జనులును ఈవివ్రతమైన కృష్ణాష్టమీవ్రతంబు దప్పక యాచరింపవలయును.

అని బ్రహ్మదేవుడుపలుకగా, నారదమునీంద్రుడు డతని కిట్లనియె. ఓమహాత్మా! ఆవ్రతము నేముట యెట్లు? ఆనతీయవేయని యడిగిన బ్రహ్మ యిట్లనియె.

వత్సా! సావధానుండవైవినుము. తొల్లిసనత్కుమారుడు ను మునీంద్రుడు హరిశ్చంద్రమహారాజున కీప్రసమహిమను దెలిపెను. ఈవ్రతంబు కడునియమముతో నాచరింపవలయును. లేనిచో సంపూర్ణఫలముగలుగదు. గోకులాష్టమినాటిముందటి దినముననే యేకభుక్తిగావించి, మఱునాడు వేంకువనేలేచి 'నేడు కృష్ణాష్టమీవ్రతంబు గావించెద' నని సంకల్పించుకొని, యానాడుదయము నల్లనూపులునూతీ రాచుకొని, నూతిన యుసిరికవడియముతోఁ దల పులుముకొని, తులనీపత్రముతోఁ గూడిన నీటితో స్నానముగావించి, యానీటితో నాచమనము నేయవలయును. అట్లు నేసినచో, తీర్థములన్నింటను స్నానము చేసినంతఫలము గలుగును. అట్లుస్నానముచేసి, మూఢ్యాహ్ని కానుష్ఠానములుగావించి, పరిశుద్ధుడై నిర్మలమనస్సుతోఁ దన యింటినడుచుగాని, దేవాలయమునందుఁగాని, గోమయంబుతో నలికి, యందు బంగారు, వెండి, రాగి, మన్నువీనిలో దేనితో వైననుజేసిన కలశమును నీటితోనింపి, నవరత్నములనందువేయ వలయును. అటుపిమ్మట నాకలశమును నూతనవస్త్రముతోఁ జూట్టి, గోమయముతో నలికినమంటపమున నాకలశమునుంచి, దానిపై తండులములఁబోసి, యాకలశమునడుమ నొకతుల మునకంఁబు దక్కువ కానంత యెత్తుతోఁజేసిన గోపాలకృష్ణ

విగ్రహమును స్థాపించి, భక్తితోఁ బూజలు నేయవలయును. శ్రాద్ధము, దానము, హోమము, సకలవ్రతములు, తీర్థయాత్రలు మొదలగు సత్కార్యములందు ద్రవ్యవంచన నేయరాదు గాన, ఈకృష్ణాష్టమీవ్రతమునందును శక్తివంచనలేక, సకలపూజలను జక్కగాఁ జేయవలయును. అట్లు శక్తివంచన నేయువారు పుణ్యము తఱిగి నరకమునఁ బడుదురు. జయంతి వ్రతమాచరింపనివాని యాయాస్సు నానాటికిఁ గ్రుంగిపోవును. ఆచార్యు లొకరింను గురూపదేశమునకు విసక, స్వేచ్ఛగాఁదిరుగుచుఁ దక్కినభర్తము లెన్ని చేసినవాఁడయినను విప్రేంద్రుఁడు నరకంబునఁ బడును. ధర్మార్థకామంబులఁ గోరునట్టిమానవుఁ డీ వ్రతఁబునెసి, దీని కంగముగా పోడశమహాదానములను శక్తికొలఁదిగాఁజేయవలయును. లోకనాయకుఁడగు శ్రీవిష్ణుమూర్తి దేవకీగర్భంబున జన్మించినప్పుడఁ, శ్రీకృష్ణావతారుఁడయిన యా భగవంతునికి జాతకిర్త నామకరణాది క్రియలను జరుపనగును. ఆరేయియంతయు నాలుగుకాలములందును పురాణోక్తవిధానంబునను, వేదోక్తవిధానంబునను శ్రీకృష్ణునికి పోడశోపచార పూజలు సలుపవలయును. బ్రాహ్మణులను దక్షిణతాంబూలాదులతో సత్కరింపవలయును.

అట్లుసత్కరించి, యావల దేవమాతయగు అదితఁగూర్చి సకలపాపంబులఁ బోఁగొట్టునట్టి యోదేవీ, సంసారసాగరంబు నుండి భీతుఁడనై నిన్ను శరణుచొచ్చితిని. నాయెనర్చుపూజలం గొని, దేవతలయెడఁ బ్రసన్నురాలవైనట్లు నాయెడఁ బ్రసన్నురాలవుగవ్వు. మహావిష్ణువు నీగర్భవాసంబున జన్మించుటచే నీ కెంతయానందము గలిగెనో యంతటి యానందము నాకొనఁ

గుము. నాకు నీసుపుత్రునిఁ జూపుము. అని యదిలిం బ్రార్థించి, యావల భగవంతు నివ్వధంబున థ్యానింపవలయును.

ఓసర్వవ్యాప్తియగు భగవంతుఁడా, నీవెన్ని యో యవ తారంబుల నెత్తితివి. ఆయవతారములమహిమ యెవఁడెఱుంగఁ గలఁడు. బ్రహ్మదిదేవతలునైతము నీమహిమం బెఱుంగఁజాల రనునప్పుడు మానవు లెఱ్ఱెఱుంగఁగలరు. సంసారభయంబుఁ దొలఁగించునట్టి యోమహాత్మా! పాపంబులఁ బోఁగొట్టి, నా యిష్టంబులఁ దీర్చునంతదయ యొనరింపుము అని యిట్లు భగ వంతునిఁ బూజించి, తులసితోడఁగూడిన జలమును పాత్రము నందుంచుకొని, చంద్రోదయము కాఁగానే, శంఖముతో నీటిని గైకొని గంధపుష్పాక్షతలతోఁగూడఁ జంద్రున కర్ఘ్యము నొసఁగవలయును. అట్లు చంద్రున కొసఁగునప్పుడు క్షీరో దార్ణవసంభూతఁపాల్కడలియందుఁ బుట్టినవాఁడా, అత్రినేత్ర సముద్భవఁఅత్రిమహాముని కంటినుండి పుట్టినవాఁడా, రోహిణీ సహితః = రోహిణీసమేతుఁడవై, మయాదత్తం = నే నొసఁగు, అర్ఘ్యం-గృహాణ = అర్ఘ్యముఁ గైకొనుము. జ్యోతిష్సప్తే = వెన్నెలఁజేఁడా, నమస్తుభ్యం = నీకు నమస్కారము. జ్యోతిషాం పతే = వెలుగుఁజేఁడా, నమస్తే = నీకు నమస్కారము రోహిణీ కాంతఃరోహిణీ ప్రాణనాథుఁడా, నమస్తే = నీకు నమస్కారము. సుధాకరః = అమృతకరణములవాఁడా, తేనమః = అస్తు = నీకు నమ స్కారము. ఆను నీమంత్రము నెప్పుచు నర్ఘ్యము విడువవల యును. తర్వాత శ్రీకృష్ణమూర్తికిని ఎళనీటితో శంఖము మూలమున నర్ఘ్యము లొసఁగవలయును.

వసుదేవునికి దేవకిదేవికిని నయనానందకరుడవుగ జన్మిం చిన యోమహాత్మా, భక్తులకోర్కులఁ దీర్చు చింతామణియైన

వాఁడా, దుష్టుఁడగు కంసుని దుష్టులగు కౌరవులను దుర్యోధనాదులను సంహరించి భూమిబహుపుత్రగ్నిహుటకును, శిష్టులగు పాండవులను సంరక్షించుటకును బుడమియం దవతరించిన వాఁడవు ఓపుగఁగో జ్ఞమా! నేనొసఁగునట్టి యర్ఘ్యమును గైకొనుము. అనిచెప్పుచు శృష్టకరమాత్మకు నర్ఘ్యమొసఁగి, పెరుగు, గఱిక, అక్షతలు వీనితోఁగూడిన యర్ఘ్యమును చంద్రునికిని నొసఁగి, చంద్రాస్తమానమగువఱకు జాగరణము సేయవలయును. అర్ఘ్యదానముచేగలుగు పుణ్యము కొలదియెంతయో చెప్పెద నాలకింపుము. సకలరత్నములతో నిండినభూమిని దానంబుసేయువానికిఁ గలుగునంతటిపుణ్యం బాయర్ఘ్యదానము చేయువానికిఁ గలుగు ఇట్లు శ్రీకృష్ణునిఁ బూజించి, భగవద్గీతమున్నగు పవిత్రగ్రంథంబులను బఠించుచుఁ బ్రతిజామునను ధూపదీపవై వేద్యాదులగుఁగోడశోపచార పూజలను సల్పుచు నారాత్రి గడుపవలయును. ఆకృష్ణాష్టమినాఁడు సకలదేవతాప్రీతికై శ్రీకృష్ణవ్రతంబు సల్పి, భగవద్గీతపారాయణము సేయుచుఁ బ్రోద్ధుఁడైనచోఁ గోటిజన్తములందుఁ జేసినపాపంబు గడ్డివామివలె మాడిపోవును. జన్తాష్టమినాఁడు విష్ణుకథాకాలక్షేపంబు జరుగుచోటులకేగి, రేయియెల్ల నాకథలను వినుచు జాగరణంబు చేయవలయును. లేనిచోఁ బాపంబు గలుగును. మఱునాఁడు వేకువనే స్నానముసేసి, సకల బ్రాహ్మణులతోను బంధుమిత్రాదులతోను బారణసలుపవలయును. ఇవ్విధంబున జయంతివ్రతమును నియమంబుతో నాచరింపవలయును. స్త్రీలయినచోఁ బురుషులచే నిరువదియొకమాటు ఈవ్రతంబును జేయింపవలయును. అట్లు చేయించినస్త్రీకి దారిద్ర్యము గలుగదు. వైధవ్యము సంభవింపదు. ఆస్త్రీయొక్కగృహమున నెట్టి

యశుభంబులును వాటిల్లనేరవు. ఇరువదియైనిమిదికోట్ల యేకాదశులం దుపవాసఁబు చేసినంత ఫలము జయంతినాటి యుపవాసముచేఁ గలుగును. కావున నీ శ్రీకృష్ణాష్టమినాఁ డుపవసించినవాఁడు దేహావసానంబునఁ బెక్కిండు వేల్పులు విమానములలోఁ గూర్చుండి వెంటనంటిరాఁగా, కన్నరగంధర్యాదులు వేణువీణామృదంగాదు లగు వాద్యముల వాయించుకొనుచుఁ బాటలుపాడుచుండఁగా, బంధుజనులందఱును నొబడిని చనుచుండ దేవభృత్యులు బెత్తములను జేతులఁబూని ముందునడువ నచ్చరలు వింజామరలు వైవఁ గడుముదంబుతోడ వైకుంఠము నొందుచున్నాఁడు

సూర్యుఁడు దేహశ్రమముఁబోకాచ్చుచందమున, స్వధర్మమును (=తననడవడిని) దప్పినవాఁడు కులమర్యాదను, కీర్తిని, సంపదను బోఁగొట్టుకొనుచందంబునను, చెడురాజు రాజ్యమును బోఁగొట్టుకొన్న చందమునను జయంతి సకలపాపములను బోఁగొట్టును. శ్రీకృష్ణజన్మాష్టమీవ్రతంబును నాచరింపనియూఁధుఁడే మహాపాపి; వాఁడే గోహత్యచేసినవాఁడు; వాఁడే పశువు; వాఁడే బంధువులులేనివాఁడు; వాఁడే దరిద్రుఁడు; వాఁడే వేలకొలదిపాపములను జేసినంతపాపియై రౌరవాదివరకంబులను బొందుచున్నాఁడు.

జయంతుష్టపవాసము భక్తితోచేయనివారన్న దానము లేన్ని చేసినను, గజతురగంబులేన్ని దానమొసంగినను, వేలకొలదిజన్మము లొనర్చినను, ఎన్నియాశ్రమధర్మము లొనర్చినను, ఉగ్రతపంబులేన్ని యొనర్చినను నుపయోగంబులేదు.

ఓ నారదా, కోరికలనన్నిటి నొసంగఁగల యీజయంతినాఁ డుపవాసమొనర్చి శ్రీకృష్ణాష్టమీవ్రతంబు నాచరించు

వాఁడు కృతార్థతనొందుచున్నాఁడు. కావున నోదేవర్షి! నీవును నీవ్రతంబు నాచరింపుము ఉపవాసవ్రతంబునేయుము. తొల్లి హరిశ్చంద్రుఁ డీజయంతినాఁ డుపవాసముచేసి యుత్తమ లోకంబుల నొందెను. వ్యాసుఁడు చెప్పిన యీవాక్యము ముష్టాటికిని నిక్కము! జయంతివ్రతముతో సమానమగు వ్రతము మఱొక్కటి లేదు. గంగా, యమునా, సర్వదా, సరయా, గండకీ, గోదావరి, కృష్ణలు మోదలగునదీన్నాన ములు జయంతు్యుపవాసముతో నాటికావు. కలియుగంబున నీవ్రతము చతుర్విధపురుషార్థముల నొసఁగునది.

జయంతీవ్రతప్రభావము దెల్పుగ్రంథ మెవ్వనియింట నున్నదో వాఁడు సాక్షాన్నారాయణమూర్తితో సమానుఁడు. కలియుగంబున జన్మాష్టమీవ్రతం బెచ్చుటెచ్చట జరుగునో యచ్చటికి శ్రీమన్నారాయణమూర్తి సకలదేవతలతోడ సన్నిధి నొసఁగుచుండును.

పరమేశ్వరుఁడైన నారాయణుఁడు జన్మాష్టమినాఁ డుప వసించువానియింటికిఁ దానై సమీపించి యతనికిఁ గోర్కల నెల్ల నొసఁగుచుండును. కలియుగంబున నీవ్రతంబును భక్తి నాచరించువారికి సకలపాపంబులు నశించును. వేదములన్నింటి యందుఁ జేర్కొనంబడిన పుణ్యము గలుగును. వారు సూర్య చంద్రాదులున్నంతవఱకు సరకమునకుఁబోలేరు. జయంతినాఁడు బ్రాహ్మణోత్తములను బూజించువారికి నేఁడు జన్మములందుఁ జేసినపాపము వెంటనే నశింపఁగలదు.

కావున సంసారసముద్రమునుండి తరింఁజేయఁగల జయంతీవ్రతంబు నాచరించి జాగర ముండువారికి వేయిగోవు లను నూటుతిలరూపమైనగోవులను, అరువదితులముల బంగా

దును దానముచేసినవారికి గలుగుఫలము గలుగును. కావున నీవ్రతంబు నాచరించి, భక్తితో నాచార్యునకు దక్షిణాంతంబూలాదులతోడ శ్రీకృష్ణుని ప్రతిమను

“శ్రీకృష్ణః ప్రతిగృహ్లాతు శ్రీకృష్ణోవైదదాతిచ, శ్రీకృష్ణ స్తారకోభాభ్యాం శ్రీకృష్ణాయ నమో నమః” అనుమంత్రమును జెప్పుచు దానముచేయవలయును. అట్లుచేయుటచే గోటిజన్మలందొనర్చిన పాపంబు నశించును. ఇట సకలభోగంబుల ననుభవించి, పుత్రపౌత్రాదిసంపదలను జెంది, తుపిని శాశ్వతమైన బ్రహ్మానందమునొందును. ఓనాలుకా! నీవు శ్రీకృష్ణుని పాదారవిందమకరందమును గ్రోలుము. శ్రీకృష్ణనామామృతమును ద్రావుము. బ్రహ్మానందరసముఁ బీల్చుము.

కేలుదమ్మిచే నడుగుండమ్మిని మోముదమ్మియందునుంచుకొని, మఱ్ఱియాకుపైఁ బరుండియున్న శ్రీబాలకృష్ణుని నమస్కరించెదను.

ఓమహాత్మా, నాయొనర్చుకర్తలలో లోపంబు లున్నను వానిని మన్నింపుము నేను త్రికిరణములతోను, బుద్ధిపూర్వకముగనో, తనంతటనో చేయునన్ని కార్యములును శ్రీమన్నారాయణమూర్తికే యర్పించెదను. అని చెప్పుచు సకలక్రియలను జేయవలయును. అని బ్రహ్మాయుపదేశించిన ప్రకారము నారదుఁ డీవ్రతంబు నాచరించెను సకలజనులును నారదుని వలెనే దీనినాచరించి సకలపాపంబులఁ బోగొట్టకొని పుణ్యము వడయుదురుగాక.

శ్రీ బ్రహ్మాండపురాణంబున బ్రహ్మనారదసంవాదమున శ్రీకృష్ణజన్మాప్తమీవ్రతకథ సంపూర్ణము.

శ్రీ రామ న వమి వ్రత ము.

ఆచమ్య, ప్రాణానాయమ్య, మాసపక్షాద్యుల్లిఖ్య, శ్రీపర
మేశ్వర ప్రీత్యర్థం మమ సమ స్తపాపక్షయద్వారా శ్రీరామప్రీత
యే రామనవమి వ్రతాంగ త్వేనయథామిళితోపచారైః రామ
పూజాం కరిష్యే తత్రాహా నిర్విఘ్న పరిసమాప్త్యర్థం గణాధి
పతిపూజాం కరిష్యే. పంచశబ్దైః పుణ్యాహవాచనం తథా
రామమస్త్రేణ వడజ్జన్యాసం కలశాద్యర్చనం చ కరిష్యే. గణాధి
పతిపూజాం పుణ్యాహవాచనాది చ కృత్వా తతః ఫలపుష్పా
క్షతసహితం జలపూర్ణం తామ్రపాత్రం గృహీత్వా. ఉపోష్య
నవమిం తద్వద్య యామేష్వప్తసు రాఘవ, తేన ప్రీతో భవ
త్త్వం మే సంసారాంత్రాహి మాం హరే. ఇతి మస్త్రేణ పాత్రస్థం
జలం ఊపేత్. తతః స్వశక్తితః హైమిం రామప్రతిమాం
కృత్వా అగ్నుర్మూర్తారణపూర్వకం, కపోలా స్పృష్టా మూల
మంత్రం ప్రణవాదచతుర్థ్యంతకనామ రామాయ దేవత్వం
సంఖ్యాధ్యాయరామాయ దేవత్వం సంఖ్యాధ్యాయ స్వాహేతి మంత్రం
ఋతః ప్రాణప్రతిష్ఠాం కుర్వాత్. అథ ధ్యాసమ్. శోమలాక్ష్మం
విశాలాక్షమిష్టానీలసమప్రభం, దక్షిణాక్షే దశరథం పుత్రావే
క్షణతత్పరమ్ పృష్ఠతో లక్ష్మణం దేవం సచ్చత్రం కనకప్ర
భం, పార్శ్వే భరతశత్రుఘ్నా చామరవ్యజనాన్నితౌ, అగ్రే
ఽవ్యగ్రం హనూమంతం రామానుగ్రహకాంక్షిణమ్ ఇతిధ్యా
యేత్. సహస్రశీర్షా...లమ్. ఆవాహయామి విశ్వేశంజానకీవల్ల
భంప్రభుం, కాసల్యాతనయం విష్ణుం శ్రీరామంప్రకృతేపరమ్.

ఆవాహనమ్. శ్రీరామాగచ్ఛ భగవన్ రఘునీర నృపోత్తమ,
జానక్యా సహ రాజేంద్ర సుస్థిరో భవ సర్వదా. రామచంద్ర
మహిష్వాస రావణాంతక రాఘవ, యావత్పూజాం సమా
ప్యేహం తావత్త్వం సన్నిధౌ భవ. ఇతి సన్నిధాపనమ్.
రఘునాయక రాజర్షే నమో రాజీవలోచన, రఘునందన మే
దేవ శ్రీరామాభిముఖో భవ. ఇతి సమ్ముఖీకరణం పురుష నవే
దగ్గంసర్వం...తి. రాజాధిరాజ రాజేంద్ర రామచంద్రమహిపతే,
రత్నసింహాసనం తుభ్యం దాస్యామి స్వీకరు ప్రభో. ఆసనం.
ఏతావానస్య...దివి. త్రైలోక్యపావనానస్త నమస్తే రఘునా
యక, పాద్యం గృహాణ రాజర్షేనమో రాజీవలోచన. పాద్యమ్.
త్రిపాదూర్ధ్వ ఉదైత్పురుషః...అభి పరిపూర్ణ పరానంద నమో
రామాయ వేదనే, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం కృష్ణవిష్ణో
జనార్దన. అర్ఘ్యమ్ తస్మాద్విరాడజాయత...పురః సమఃసత్యాయ
శుద్ధాయ నిత్యాయ జ్ఞానరూపిణే, గృహాణాచమనం నాథ
సర్వలోకైకనాయక ఆచమనీయమ్. యత్పురుషేణ హవి
షా...ధతిః. బ్రహ్మాండోదరమధ్యస్థైస్తీర్థైశ్చ రఘునందన, స్నాపయి
ష్యామ్యహం భక్త్యా త్వం గృహాణ జనార్దన స్నానమ్ మధు
వాతా...నః. సమఃశ్రీవాసుదేవాయ తిత్త్విజ్ఞానస్వరూపిణే
మధుపర్కం గృహాణేమం జానకీపతయే నమః. మధుపర్కమ్
ఆప్యాయస్తేతి పంచమస్త్రైః పంచామృతమ్. ఇచ్ఛామృతం
మయా నీతం పయోదధి ఘృతం మధు, శర్కరాసహితం చైవ
రామ త్వం ప్రతిగృహ్యతామ్ శుద్ధోదకస్నానమ్ చందనం
పుష్పం ధూపం దీపం వైవేద్యం సమర్ప్య సంప్రార్థ్య నిర్తా
ల్యం విసృజ్య పురుషసూక్తేన విష్ణుసూక్తైశ్చ అభిషించేత్. ఆచ

మనీయమ్. సప్తాస్యాసన్నితివస్త్రమ్ తం యజ్ఞంబర్హిషి...యే
తస్తకాంచనసంకాశం పీతామృతమిదం హరే, సంగృహణ
జగన్నాథ రామచంద్రా నమోఽస్తుతే. ఉపవస్త్రమ్. తస్మాద్య
జ్ఞాత్...యే శ్రీరామాచ్యుతయజ్ఞేశశ్రీధరానస్తరాఘవ, బ్ర
హ్మసూత్రం సోత్తరీయం గృహణ రఘునందన. యజ్ఞోపవీతమ్.
తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వహితః...యత. కుంకుమాగరు కస్తూరీకర్పూ
రంచందనం తథా, తుభ్యం దాస్యామి రాజేంద్ర శ్రీరామ స్వీకురు
ప్రభో. గంధాః. అక్షతాః పరమా దివ్యాః...అలంకారార్థే
అక్షతాః. తస్మాదశ్వా అజాయంత...వయః. తులసీకుండమందార
జాతిపున్నాగచమ్పకైః, కదమ్బకరవీరైశ్చకుసుమైః శతపత్రకైః.
నీలామ్బుజైర్బిల్వపత్రైశ్చంపకై రాఘవం విభుం, పూజయి
ష్యామ్యహం భక్త్యా సంగృహణ జనార్దన. పుష్పపత్రాణి.
తులసీకుండమందారపారిజాతామ్బుజై ర్యుతాం, వనమాలాం
ప్రదాస్యామి గృహణ జగదీశ్వర. వనమాలాం సమ. అథాంగ
పూజా—శ్రీరామచంద్రాయ నమః పాదోపాజయామి. రాజీ
వలోచనాయగుల్ఫౌ, రావణాంతకాయ జానునీ. వాచస్పతయే
ఊరూ. విశ్వరూపాయ జంఘే లక్ష్మణాగ్రజాయ కటిం. విశ్వ
మూర్తయే గుహ్యమ్. విశ్వామిత్రప్రియాయ నాభిం. పరమా
త్తనే హృదయం. శ్రీకంఠాయ కంఠమ్. సర్వాస్త్రధారిణే
బాహూ. రిఘూర్షహాయ ముఖం. షడ్బాహాయ జిహ్వం.
దామోదరాయ దంతాః. సీతాపతయే లలాటం, జ్ఞానగమ్యాయ
శిరః. సర్వాత్తనే సర్వాణ్యజ్ఞాని. ఆత్ర శక్తౌ సత్యాం సహస్ర
తులసీసమర్పణం అథవా అష్టోత్తరశత తులసీసమర్పణం వా
కార్యమ్.

అథ రామాష్టోత్తరశతనామావళి.

(“ఓమ్” ఇతి ఆదౌ, “నమ” ఇత్యంతై చ యోజ్యమ్.)

ఓం శ్రీరామాయ నమః

రామభద్రాయ

రామచంద్రాయ

శాశ్వతాయ

రాజీవలోచనాయ

శ్రీమతే

రాజేంద్రాయ

రఘుపుంగవాయ

జానకీవల్లభాయ

జైత్రాయ

జితామిత్రాయ

జనార్దనాయ

విశ్వమిత్రప్రియాయ

దాస్తాయ

శరణత్రాణతత్పరాయ

వాలిప్రమథనాయ

వాగ్మినే

సత్యవాచే

సత్యవిక్రమాయ

వ్రతధరాయ

సదాహనుమదాశ్రయాయ

కౌసలేయాయ

ఓం ఖరధ్వంసినే నమః

విరాధవధపండితాయ

విభీషణపరిత్రాతే

సప్తతాళప్రభేతే

హరళోదండఖండనాయ

దశగ్రీవశిరోహరాయ

జామదగ్న్యమహాదర్పదశ

నాయ

తాటకాంతకాయ

30

10 వేదాస్తసారాయ

వేదాత్మనే

భవరోగస్యభేషజాయ

దూషణత్రిశిరోహస్తే

త్రిమూర్తయే

త్రిగుణాత్మకాయ

త్రివిక్రమాయ

త్రిలోకాత్మనే

పుణ్యచారిత్రకీర్తనాయ

త్రిలోకరక్షకాయ

40

20 ధన్వినే

దణ్డకారణ్యపుణ్యకృతే

అహల్యాళాపశమనాయ

ఓం పితృభక్తాయ నమః
 వరప్రదాయ
 జితేంద్రియాయ
 జితక్రోధాయ
 జితామిత్రాయ
 జగద్గురవే
 ఋక్షవానరసంఘాతినే 50
 చిత్రకూటసమాశ్రయాయ
 జయంతితాణవరదాయ
 సుమిత్రాపుత్రసేవితాయ
 సర్వదేవాధిదేవాయ
 మృతవానరజీవనాయ
 మాయామారీచహస్తే
 మహాదేవాయ
 మహాభుజాయ
 సర్వదేవస్తుతాయ
 సౌమ్యాయ
 బ్రహ్మణ్యాయ
 మునిసంస్తుతాయ
 మహాయోగినే
 మహాదరాయ
 సుగ్రీవేష్ఠితరాజ్యదాయ
 సర్వపుణ్యాధికఫలాయ
 స్త్రోతసర్వాఘనాశనాయ

ఓం ఆదిపురుషాయ నమః
 పరమపురుషాయ
 పుణ్యోదయాయ 70
 దయాసారాయ
 పురాణపురుషోత్తమాయ
 స్థితవక్త్రాయ
 మితభాషిణే
 పూర్వభాషిణే
 రాఘవాయ
 అనంతగుణగంభీరాయ
 ధీరోదాత్తగుణోత్తరాయ
 మాయామానుషచారిత్రాయ
 మహాదేవాదిపూజితాయ 80
 నేతుకృతే
 జితవారాశయే
 సర్వతీర్థమయాయ
 హరయే 60
 శ్యామాంగాయ
 సుందరాయ
 శూరాయ
 పీతవాసనే
 ధనుర్ధరాయ
 సర్వయజ్ఞాధిపాయ
 యజ్ఞినే 90

జరామరణవర్జితాయ
విభీషణప్రతిష్ఠితే
సర్వాగుణవర్జితాయ
పరమాత్మనే
పరబ్రహ్మణే
సద్విదానందనిగ్రహాయ
పరంజ్యోతిషే
పరంధామే

పరాకాశాయ
పరాత్పరాయ
పరేశాయ
పారగాయ
పారాయ
సర్వదేవాత్మకాయ
పరస్మై

100

శ్రీరామాయ నానావిధ పరిమళపుష్పాణి.

యత్పురుషంవ్యవధుః...తే. వనస్పతిరసోమూర్తోగృహా
ఞ్శ్యో గంధఉత్తమః, రామచన్ద్రమహీపాల ధూపోఽయంప్రతి
గృహ్యతామ్ ధూపమ్ బ్రాహ్మణోఽస్యముఖమానీతీ...యతః.
జ్యోతిషాం పతయే తుభ్యంనమో రామాయపేదనే, గృహాణ
దీపకం చైవ త్రైలోక్యతిమిరాపహమ్. దీపమ్. చంద్రమూ ను
నసో జాతః...యతః. ఇదం దివ్యాన్నమయృతం రసైః పుష్పైఃసమ
న్వితం, లేహ్యం పేయంచ నైవేద్యం సీతేశ ప్రతిగృహ్యతామ్.
నైవేద్యమ్ మధ్యే పానీయం సమ. ఉత్తరాపాశనం సమ.
పాస్తప్రత్యాశనమ్. ముఖప్రత్యాశనం సమ. పాదప్రత్యాశనమ్. క
రోద్వర్తనార్థేఇదం చన్దనమ్ నాభ్యుతరీదంతరిక్షం...యతః. సా
గవల్లీదళైర్ద్యుక్తం పూగీఫలసమన్వితం, తామూబలం గృహ్య
తాం రామ కర్పూరాదిసమన్వితమ్. తామూబలమ్. ఇదం ఫల
మితి ఫలమ్ హిరణ్యగర్భేతి దక్షిణా. మంగలాఢ్యంమహీపాల
నీరాజనమిదం హరే, సంగృహాణ జగన్నాథ రామచన్ద్ర స
మోఽస్తు తే. రాజాధిరాజాయ ప్రసహ్య సాహినే, నమో

వయం వైశ్రవణాయ కుర్మహే, స మే కామాన్ కామకా
మాయ మహ్యం, కామేశ్వరో వైశ్రవణో దదాతు, కుబే
రాయ వైశ్రవణాయ, మహారాజాయ నమః. నీరాజనమ్.
నమో దేవాధిదేవాయ రఘునాథాయ శార్ఙ్గణే, చిన్తయానస్త
రూపాయ సీతాయాః పతయే నమః. నమస్కారః. సప్తాస్యా.
సకపరి...పరుమే యానికానిచ...జనార్దన. ప్రసక్షిణమ్ య
జ్ఞేషు యజ్ఞ...దేవాః. కోమలాంగంభతీ పుష్పాంజలిమ్. నృత్యైర్నిర్మ
లైశ్చ వాద్యైశ్చ పురాణఃతనాదిభిః, పూజోపచారైరఖిలైఃసం
తుష్టో భవ రంభువ. సమస్తరాజోపచారార్థేఅక్షతాన్. ఆశోక
కుసుమైర్గుత్తం రామాయార్ఘ్యం సమర్పయేత్, దశాసన
వథార్థాయ ధర్మసంస్థాపనాయ చ. రాక్షసానాం వథార్థాయ
దైత్యానాం నిధనాయ చ, పరిత్రాణాయ సాధూనాం జాతో
రామః స్వయం వారిః. గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం భా
తృభిః సహితోఽనఘ, శ్రీరామచంద్రాయ సాక్షాయ సమీపారా
య నమ ఇదమర్ఘ్యం సమర్పయామి. యస్య...తమచ్యు
తమ్. ఆవాహనం స జానామి...మన్తహీనం...శ్రీరామచంద్ర
స్వామిన్ అనేన యథాజ్ఞానేన కృతపూర్వోత్తరారాధనేన
భగవాన్ శ్రీరామచంద్రః ప్రీయతామ్.

ఇతి శ్రీరామనవమ్యాం శ్రీరామనవమీపూజా సమాప్తా.

శ్రీరామవ్రతమాదానోద్యాపనవిధిః.

ఇదం చ వ్రతం చైత్రశుద్ధనవమ్యాం పరవిధాయాం
మథ్యాహ్నవాహ్నిహోత్రం కార్యమ్. తదుక్త మగస్త్యసంహితా
యామ్—శ్లో. చైత్రశుద్ధేతు నవమీ పునర్వసుయుతా యది.

నైవమధ్యాహ్నాయోగేన మహాపుణ్యతమాంభవేత్. వాక్యం. వినద్యయేచఋతయోగేమధ్యాహ్నావాక్యం. ఏకదేశవాక్యం. వాపరా, అన్యథా పూర్వా. తదుక్తం తత్ప్రత్యేక. నవమీ చాప్తమీవిధా త్యాజ్యా విష్ణుపరాయణైః. ఉపాసకాంసవమూర్త్యంతే దశమ్యాం పారణంభవేత్. చైత్రమాసే నవమూర్త్యంతు జాతౌ రామః స్వయం హరిః, పునర్వస్వప్రసంగముక్తౌ సా త్పతః స్వాకా మదా. శ్రీరామనవమీప్రాక్తా కోటిసూక్ష్మగ్రహానికా, కేవలాపి సదోపాహ్వా నవమీశబ్దసంగ్రహాత్, తస్మాద్వివాద్యనాన్వర్త్యైః కార్యం వై నవమీవ్రతమ్. అథాగన్యప్రసంగంకాయామి— చైత్రే నవమ్యాంప్రాక్తే దివా ప్రాశ్నేహీ పునర్విసా. ఉదయే గురుగౌరాంతే స్వోచ్చస్థే గృహాఽచ్చకే, మేషం పూజయి సం ప్రాప్తే లగ్నే కర్మటకాహ్వాయే అవిరాసీత్యకలయా శౌస ల్యామూం పురః పుమాన్. (వాక్. ప్రాక్తే=శుక్లపక్షే; ఉదయే=లగ్నే; గురుగౌరాంతే = గురునవమాంతే) తస్మిన్ దినే తు కర్తవ్య ముపవాసవ్రతం సదా, తత్ర జాగరణం కుర్యా ద్రఘసాధవరో భువి. (“భువి”ఇతి ఖట్వాదివ్యాన్వృత్త్యంతు) ప్రాతర్దశమ్యాం కృత్వా తు సంధ్యాద్యాః శాలకాః శ్రీయాః, సంపూజ్య విభిష ద్రావం భక్త్యా విత్తాసుసారతః. బ్రాహ్మణానోజయేద్భక్త్యా దక్షిణాభిశ్చ తోషయేత్, గోధూతలహిరణ్యాన్వైర్యస్త్రాలంకారభూషణైః, రామం భక్త్యా ప్రయత్నేన పూజయేత్పరయా ముదా. ఏవం యః కురుతే భక్త్యా శ్రీరామనవమీవ్రతం, అనేజన్మసిద్ధానిసాతకాని బహుాన్యపి. భక్తికృత్వా వ్రజత్వేన తద్విష్ణోః పరమంపదం, సర్వేషామన్యాయం ధర్మో భుక్తిముక్త్యేకసాధనః. అశుచిర్వాఽపి పాపిష్ఠః

కృత్వేదం వ్రతము త్రమం, పూజ్యః స్యాత్సర్వభూతానాం
 యథా రామస్తదైవ సః. యస్తు రామనవమ్యాంవై భుక్తే-
 స చ సరాధమః, కుంభీపాకేషు ఘోరేషు పచ్యతే నాత్ర సంశ-
 యః. అకృత్వా రామనవమీవ్రతం సర్వవ్రతోత్తమం, వ్రతా-
 న్యన్యాని కురుతే న తేషాం ఫలభాగ్యవేత్. రహస్యకృత-
 చాపాని ప్రఖ్యాతాని బహూన్యపి, మహాన్చి చ ప్రణశ్యంతి
 శ్రీరామనవమీవ్రతమ్ ఏకామపి నరో భక్త్యా శ్రీరామ-
 నవమీం మునే, ఉపోష్యకృతకృత్యః స్యాత్సర్వపాపైః ప్రము-
 చ్యతే. నరో రామనవమ్యాంతు శ్రీరామప్రతిమాప్రదః, విధా-
 నేన మునిశ్రేష్ఠ స భక్తో నాత్ర సంశయః. సుతీక్ష్ణ ఉవాచ—
 శ్రీరామప్రతిమాదానం విధానం వా కథం మునే, కథయస్వ
 మునిశ్రేష్ఠ భక్తస్య మమ విస్తరాత్. అగస్త్యః—కథయిష్యా-
 మి తద్విద్వాన్ ప్రతిమాదానముత్తమం, విధానం చాపియత్నేన
 యత స్త్వం వైచకోత్తమః అప్రమ్యాం చైత్రమాసే తు
 శుక్లపక్షే జితేంద్రియః, దంతధావనపూర్వం తు ప్రాతః స్నా-
 యాద్యథావిధి. నద్వాం తటాకే కూపే వా ప్రాదే ప్రసవ-
 ణేఽపి వా, తాః సంధ్యాదికం కుర్యాత్సంస్తరణ రాఘవం
 హృది. గృహమాసాద్య విప్రేంద్రః కుర్యాత్పూజాదికం పరం,
 దాస్తం కుటుంబిచం విప్రం వేదశాస్త్రపరం సదా, శ్రీరామ-
 పూజానిరతు సుశీలం దంభవర్జితం, విధిజ్ఞం రామమన్తాణాం
 రామమన్తైః సాధనమ్. ఆహూయ భక్త్యా సంపూజ్య వృణు-
 యాత్పార్థయన్నితి, శ్రీరామప్రతిమాదానం కరిష్యేఽహం
 ద్విజోత్తమ. భక్త్యాఽఽచారోఽభవ ప్రీతః శ్రీరామోఽసి
 త్వమేవ చ, ఇత్యుక్త్యా పూజ్య విప్రేంద్రం స్నాపయిత్వా

తతఃపరమ్. తైలేనాభ్యజ్య చ స్నాయాచ్చిస్తయన్ రాఘవం
 హృది (తైలేన స్నాయంత్యే త్యన్వయః) శ్వేతాంబరధరః
 శ్వేతమాల్యగఢానులేపనః, అర్చితో భూషితశ్చైవ కృత
 మాధ్యాహ్నికశ్రీయః. (అర్చితః = శృణార్చనః) ఆచార్యం
 భోజయేద్భక్త్యా సాత్త్వికాన్నేన విస్తరం, భుంజీత స్వయం
 మప్యేవం హృది రామమనుస్తరన్. ఏకభుక్తప్రతీ తత్ర సహ
 చార్యో జితేంద్రియః, శ్లోక రామకథాం దివ్యామహా
 శ్లేషం నయేన్తునే. సాయంసంధ్యాదికాః కుర్వాత్క్రియా
 రామమనుస్తరన్, ఆచార్యసహితో రాత్రానధిశ్చాయాం జితేం
 ద్రియః. వసేత్స్వయం నచైకాస్తేశ్చిరామూర్చితమానసః, తతః
 ప్రాతః సముత్థాయ స్నాత్వా సంధ్యా ముపాస్య చ ప్రాతః
 సర్వాణి కర్తాణి శీఘ్రమేవ సమాపయేత్, తతః స్వస్థమనా
 భూత్వా విద్వద్భిఃసహితస్తథా, స్వగృహస్సోత్తరదేశే ద్వార
 స్సోత్తరమంటపం, చతుర్ద్వారం పతాకాఢ్యం సవితానం సుతో
 రణమ్. మనోహరం మహాత్మేధం పుష్పాద్యైః సమలఙ్కృ
 తం, శఙ్ఖచక్రహనూమద్భిఃప్రాద్వారేసమలఙ్కృతమ్ గరుత్మ
 చ్ఛార్ణభాదైశ్చ దక్షిణే సమలఙ్కృతం, గదా ఖడ్గాఙ్గదై
 శ్చైవ పశ్చిమే సువిభూషితం, పద్మస్వస్తికీలైశ్చ కాశేరై
 స్సమలఙ్కృతం, మధ్యేహస్తచతుష్కాఢ్యం వేదికాయుక్త
 మాయుతమ్. ప్రవిశ్య సృత్యగీతైశ్చ వాద్యైశ్చాపినుసంయు
 తం, పుణ్యాహం వాచయేత్తత్ర విద్వద్భిః ప్రీతమానసః. తతః
 సంకల్పయేద్దేవం రామమేవ స్మరన్ మునే, అస్యాం రామనవ
 మ్యాం చ రామారాధనతత్పరః. ఉపాష్యాష్టమయామేషుపూ
 జయిత్వా యథావిధి, ఇమాం స్వర్ణమయాంరామప్రతిమాంచ

ప్రయత్నతః. శ్రీరామప్రీతయే దాన్యే రామభక్తాయ ధీమతే,
 ప్రీతో రామో హరత్యాశు పాపాని సుబహుాని మే. అనేక
 జన్మసిద్ధాని అభ్యస్తాని మహాన్తి చ, విలిఖేత్సర్వతో భద్రం
 వేదికోపరి సుద్ధరమ్ మధ్యే తీర్థోదకైర్యుక్తం పాత్రం సంస్థా
 ప్న చర్చితం, సౌవర్ణే రాజతే తామ్రే పాత్రే పటాంగమాలి
 ఖేత్. తత్ర స్వర్ణమయీం రామప్రతిమాం పలమాత్రతః,
 నిర్మితాం ద్విభుజాం దివ్యాం వామాఙ్గుస్థితజానకీమ్. చిత్త్రతీం
 దక్షిణకరే జ్ఞానముద్రాం మహామునే, వామేనాధఃకరేణే
 శాం దేవీమాలిన్జ్య సంస్థితామ్. సింహాసనే రాజతేత్ర పల
 ద్వయవినిర్మితే, పంచామృతస్నానపూర్వం సంపూజ్య విధి
 వత్తతః. మూలమస్త్రేణ నియతో స్నానపూర్వమతన్వ్రితః, దివై
 వం విధివత్కృత్వా రాత్రౌ జాగరణం చరేత్. దివ్యాం రామ
 కథాం శ్రుత్వా రామభక్తైః సమన్వితః, నృత్తగీతాదిభిశ్చైవ
 రామస్తోత్రైరనేకథా. పూజయన్విధివద్భక్త్యా దివారాత్రం
 నయేద్బుధః, తతః ప్రాతః సముత్థాయ స్నానసంధ్యాదికాః
 క్రియాః, సమాఖ్య నిధివద్రామం పూజయేద్విధివన్తునే. తతో
 హోమం ప్రకుర్వీతి మూలమస్త్రేణ మస్త్రవిత్, పూర్వోక్త
 పద్మకుణ్డే వా స్థండిలే వా సమాహితః. లోకికాగ్నౌ విధానేన
 శతమష్టోత్తరం తతః, అన్నేన పాయసేనైవ స్మరన్ రామమన
 న్యధీః. తతో భక్తాః సుసంతోష్య ఆచార్యం పూజయేన్తు
 నే, కుణ్డలాభ్యాం సరత్సాభ్యా మఙ్గులీయైరనేకథా. గన్ధపుష్పా
 తై ర్వస్త్రైర్విచిత్రైః సుమనోహరైః, తతో రామం స్మరన్
 దద్యాద్దేవం మస్త్రముదీరయన్. ఇమాం స్వర్ణమయీం రామ
 ప్రతిమాం సమలఙ్కృతాం, చిత్రవస్త్ర యుగచ్ఛన్నాం

రామాయం రాఘవాయ తే. శ్రీరామప్రీతయే దాన్యే
 తుష్టో భవతు రాఘవః, ఇతి దత్వా విధానేన దద్యాద్దైవదక్షి
 ణాం పునః. అన్యేభ్యశ్చ యథాన్యాయం హిరణ్యాదీంశ్చ శక్తి
 తః, దద్యాద్వాసోయుగం ధాన్యం యథావిభవమాదృతః.
 బ్రాహ్మణైస్సహ భుజ్జీత తేభ్యో దద్యాచ్చ దక్షిణాం, బ్రహ్మ
 హత్యాదిపాపేభ్యో ముచ్యతే నాత్ర సంశయః. తులాపురుష
 దానాదిఫలం ప్రాప్నోతి సువ్రత, అనేకజన్మసంపన్నపాపేభ్యో
 ముచ్యతే ధువం, బహునా కిమిహాక్షేన ముక్తిస్తస్య కరే
 స్థితా కురుక్షేత్రే మహాపుణ్యే సూర్యవర్షణ్యశేషతః, తులా
 పురుషదానాద్యైః కృతైర్వల్లభ్యతే ఫలం, తత్ఫలం లభతే
 మర్త్యే దానేనానేన సువ్రతే.

ఇతి రామప్రతిమాదానోద్యాపనవిధిః.

శ్రీరామనవమీవ్రతకథా.

అగస్త్య ఉవాచ.—రహస్యం కథయిష్యామి సుతీత్య
 మునిసత్తమ, చైత్రమాసే నవమ్యాం తు శుక్లపక్షే రఘూ
 త్రమ. ప్రాదురాసీత్తతో బ్రహ్మ బ్రహ్మనైకకేవలః. తత్ర
 జాగరణం కుర్యాద్రామస్య పురతో బుధః, ప్రతిమాయా య
 థాశక్తి పూజా కార్యా యథావిధి. ప్రాతర్దశమ్యాం స్నా
 త్వైవ కృత్వా సంధ్యాదికాః క్రియాః, సంపూజ్య విధివద్రా
 మం భక్తివితానుసారతః. బ్రాహ్మణా భోజయేత్సమ్యక్ ద
 క్షిణాభిశ్చ తోషయేత్, గో భూతిలహిరణ్యాద్యై ర్వస్త్రాలం
 కారభూషణైః. రామం భక్త్యా ప్రయత్నేన ప్రీణయేత్పరయా

ముదా, ఏనం యః కురుతే భక్త్యా శ్రీరామనవమీవ్రతమ్. అనేకజన్మజాతాని పాపాని సుబహుాని చ, జ్ఞానేన భస్మసా త్కృత్వా యాతి విఙ్గః పరం పదమ్. సర్వేషామప్యయం ధర్మో భక్తి ముక్త్యేకసాధనః, అశుచిర్వాసి పాపిష్ఠః కృత్వేదం వ్రత ముత్తమమ్. పూజ్యః స్యాత్సర్వభూతానాం యథారామస్తథై వసః, యస్తు రామనవమ్యాంవై భుక్తే స తు నరాధయః. కుం భీపాకేషు ఘోరేషు పతత్యేవ న సంశయః. అకృత్వా రామ నవమీవ్రతం సర్వవ్రతోత్తమం, వ్రతాన్యన్యాని కురుతే నతస్య ఫలభాగ్భవేత్. మహాన్తి విప్రణశ్యన్తి పాపాని నవమీవ్ర తాత్, ఏకామపి నరో భక్త్యా శ్రీరామనవమీవ్రతమ్. ఉపో ష్య కృతకృత్యః స్యాత్సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే. తతో రామ నవమ్యాం తు శ్రీరామప్రతిమాప్రదః, విధానేన నరశ్రేష్ఠః స ముక్తో నాస్తి సంశయః. సుతీక్ష్ణః —ప్రాయేణ హి నరాః సర్వే దరిద్రాః కృపణా మునే, కథం కుర్వన్తి విస్తార్య శ్రీరామనవ మీవ్రతమ్. అగస్త్యః —దరిద్రస్తు మహాభాగ స్వస్వవిత్రాసు సారతః, పలాధేన తదధేన తదధ్ధాధేన వా పునః విత్తశాత్రు మకృత్యైవ కుర్యాదేవం వ్రతం మునే, యదిఘోరతరం దృష్టం పాతకం హరతే క్వచిత్. అకించనోఽపి యత్నేన చోపోష్య నవమీదినే. ఏకచిత్తోఽతియత్నేన సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే. ప్రాప్తే శ్రీరామనవమీదినే మర్త్యోవిమూఢభీః, ఉపోషణం న కురుతేకుంభీపాకేషుపచ్యతే. యత్కించిద్రామముద్దిశ్యక్రియతేన స్వశక్తిః, రారవే సతు మూఢాత్మా పచ్యతే నాత్ర సంశయః. సుతీక్ష్ణః —యామాప్తకే తు పూజా వై తత్ర చోక్తా మహా మునే, మూలమస్త్రేణ సంయుక్తాం తాం కథాం వద సువ్రత.

అగస్త్యః—సర్వేషాం రామమస్త్రాణాం మస్త్రరాజం పడతు
 రం, ఇదంతం స్కాన్ధే మోక్షఖండే దుద్రగీతాయాం శ్రీరామం
 ప్రతి రుద్రవచనమ్. ముమూర్షోర్నణికర్ణాంతం తే అగ్ధోభకనివా
 సిసః, అహం దిశామి తే మస్త్రం తారకస్యోపదేశతః. శ్రీరామ
 రామరామేతి హ్యేతత్తారకముచ్యతే, అతస్త్వం జానకీనాథ
 పరం బ్రహ్మభిధీయసే. తారకం బ్రహ్మ చేత్యుక్తం తేన పూజా
 ప్రశస్యతే, పీఠాంగదేవతానాంతు ఆపృతీనాం తజైన చ,
 ఆదావేవ ప్రకుర్వీత దేవస్య ప్రీతయేఽర్చనమ్. ఉపచారైః
 షోడశభిః పూజా కార్యా యథావిధి, ఆవాహనం స్థాపనం చ
 సముఖీకరణం తథా. ఏవం ముద్రా ప్రార్థనాం చ పూజాం
 ముద్రాం ప్రయత్నతః, శంఖపూజాం ప్రకుర్వీత పూర్వోక్తవి
 ధినా తతః. కలశం వామభాగేతు పూజాద్రవ్యాణిచాదరాత్,
 పీఠే సంపూజ్య యత్నేన ఆత్మానం మస్త్రముచ్చరేత్. పాత్రా
 సాదనమవ్యేవం కుర్యాద్యామే ష్టతన్వితః, పీఠామృరాణి
 దేవాయ ప్రార్థయన్నర్చయేత్సుధీః, సర్వయజ్ఞోపవీతాని దద్యా
 ద్దేవాయ భక్తితః, నానారత్న విచిత్రాణి దద్యాదాభరణాని
 చ, హిమాంబుద్వప్తం రుచిరం ఘనసారం మనోహరమ్. క్రమా
 త్తు మూలమస్త్రేణ హ్యుపచారాక ప్రకల్పయేత్. కష్టరైః
 కేతకీజాతీపున్నాగాద్యైః ప్రపూజయేత్, చంపకైః శతపత్రైః
 శ్చ సుగంధైః సుమనోహరైః. పాద్యచందనధూపైశ్చ తత్తన్వే
 త్రైః ప్రపూజయేత్, భక్త్యభోజ్యాదికం భక్త్యా దేవాయవిధి
 నార్చయేత్. ఏవం సోపస్కరం దేవం దత్వా పాపైః ప్రముచ్య
 తే, జన్మకోటికృతై ర్ఘోర నానారూపైశ్చ దారుణైః. విముక్తః
 స్యాత్క్షణాదేవ రామఏవ భవేత్సునే, శ్రద్ధధానస్య దాతవ్యం

శ్రీరామనవమీవ్రతమ్. సర్వలోకహితాయేదం పవిత్రం సావ
నాశనం, లోహేన నిర్మితం వాఽపి శిలయా దారుణాఽపివా.
ఏకేనైవ ప్రకారేణ యస్తేకస్తే తథా మునే, కృతం సర్వం
ప్రయత్నేనయత్కించిదపిభక్తీః. జపేదేకాంతమాసీనోయావ
త్సుదశమీదినం, అనేనస్యాత్పునః పూజాదశమ్యాం పూజయే
ద్విజాన్. భక్త్యాభోజైర్భహువిదైర్దద్యాచ్ఛక్త్యా చ దక్షి
ణాం, కృతకృత్యోభవేచ్చైవ సద్యో రామః ప్రసీదతి. తూ
ష్ణీం తిష్ఠన్నరోవాపి పునరావృత్తినర్జితః, ద్వాదశాబ్దైః కృతం
చాపి యత్పాపం న విముచ్యతే, విలయం యాతి తత్సర్వం
శ్రీరామనవమీవ్రతాత్. జపం చ రామమస్త్రాణాం యో
న జానాతి మానవః, ఉపోష్య సంస్తరేద్రామం న్యాసపూర్వ
మతద్భీతః. గురులభ్యం తు మంత్రం తన్నయేన్నాన్యసపురస్కరం,
యామేయామే చ విధినా కుర్యాత్పూజాం సమాహితః ము
ముక్షుశ్చ సదా కుర్యాచ్ఛ్రీరామనవమీవ్రతం, ముచ్యతే
సర్వపాపేభ్యో యాతి బ్రహ్మ సనాతనమ్.

ఇతి శ్రీస్కందపురాణేఽగస్త్యసంహితాయాం

శ్రీరామనవమీవ్రతకథా సంపూర్ణా.

శ్రీరామనవమీవ్రతకథ.

అగస్త్యమునీంద్రుడు సుతీక్ష్ణమహామునినిజూచి యిట్లు
నియె. చైత్రమాసమున శుద్ధనవమినాడు సచ్చిదానందస్వరూపుఁ
డగుమహావిష్ణువు రఘుసంశమున నావిర్భవించెను గావున,
ఆ నవమీవ్రతదినమున యథాశక్తిగా రాముని ప్రతిమను

గావించి, యా ప్రతిమను మంటపముననుంచి పోడశోపచారంబులచే బూజించి, యారాత్రి పురాణశ్రవణాదులచే జాగరణంబు గావించి, మఱునాటివేళువ స్నానసంధ్యాది నిత్యకర్తములనుష్ఠించి, శక్తిలోపము లేకుండ భక్తితో శ్రీరామునిఁ బూజింపజూపగావించి, బ్రాహ్మణులకు సకలదానములఁ గావించి సంతర్పణము సేయవలయును. ఇట్లు భక్తిపురస్కరముగా శ్రీరామనవమీవ్రతదినంబున రాముని బూజించువాఁడు బహుజన్మార్జితం బైన పాపమునుండి విముక్తుఁ డగుచున్నాఁడు. ఈవ్రతంబు నెట్టియపరిశుద్ధుడైనను జేసి, సకలజనపూజ్యుఁడు గావచ్చును. ఈ వ్రతరాజంబు చేయనిమానవుఁడు తక్కిన యేవ్రతంబులు చేసినను ఫలప్రాప్తి నొందఁజాలఁడు. మఱియు శ్రీరామనవమీదినంబున నుపవాసము చేయనివరుఁడు భయంకరములైన కుంభీపాకాది నరకంబులను బొందును. శ్రీరామ ప్రతిమాదానంబుచేయువాఁడు ముక్తుఁడగుననిచెప్పినంతట సుతీక్ష్ణమునీంద్రుఁడు మరల నగస్త్యమునీంద్రుని జూచి, “నూనీంద్రా! లోకంబున జనులు తఱుచుగా ద్రవ్యహీనులు ద్రవ్యమున్నను, లోభులుగా నుండురు. వారెట్లు లీవ్రతముచేయఁగలరని” యడుగఁగా, అగస్త్యమునీంద్రుఁడిట్లునియె. “ఓసుతీక్ష్ణ! వారివారిశక్తికి లోపంబుచేయక, అరపలమో, లేక పాతికపలమో, లేక పరకపలమో, లేక దానిలో సగమో యెంతయో తనశక్తి లోపంబుచేయకుండ రామప్రతిమను గావించి, పూజించి బ్రాహ్మణోత్తమునకు దానంబు చేయవలయును. అట్లు దరిద్రుడైనను బ్రయత్నపూర్వకముగా నీవ్రతంబుచేయు నేని సకలపాపములనుండి తప్పించుకొని, మోక్షమునొందు

చున్నాడే" డని చెప్పఁగా, సుతీక్ష్ణుఁడు వెండియు నగస్త్రునిజూచి
 "ఓ మునీంద్ర! శ్రీరామమూలమంత్రప్రభావంబు నాకెఱిం
 గింపవలయు"ననివేడఁగా, అగస్త్రుమహర్షి సుతీక్ష్ణమునీంద్రుని
 కిట్లని చెప్పఁదొడఁగెను. "సుతీక్ష్ణ! సమస్త రామమంత్రము
 లలో రామషడక్షరిమంత్ర ముత్తమ మని స్కాందమునందలి
 మోక్షఖండమునందు రుద్రగీతయందు శ్రీరామునింగూర్చి
 రుద్రుఁడు చెప్పుచున్నాడు. ఓరామా! మణికర్ణికతీరమందు
 మరణమునొందఁగల ప్రతిమానవుని కుడిచెవియందును "శ్రీ
 రామరామరామ" అని నీసంబంధియగు తారకమంత్ర ముపదే
 శించెదను గావున, నీవు తారక బ్రహ్మమని చెప్పఁబడుచున్నావు.
 అనిచెప్పెను. కావున పూజారంభమున పీఠాంగదేవతాపూజ
 లొనరించి, శ్రీరఘురాముని పోడశోపచారములచేఁ బూజించు
 వాఁడు అనేకశోటిజన్మములనుండి సంపాదించికొనిన పాపముల
 నుండి విముక్తి నొంది మోక్షసామ్రాజ్యము నొందుచున్నాడు.
 ఈవ్రతంబుభక్తియుక్తుడైనమానవునికే యుపదేశయోగ్యంబు.
 మఱియు, శ్రీరామబింబమును సువర్ణరజతాదులలో దేనిచేత
 నైనను జేయించి, రాము నావాహనచేసి పూజయొనరించి,
 యాబింబసమీపమున నవమీదినంబున నేకాగ్రచిత్తుడై యుప
 వసించి, మఱునాటియుదయమున పునఃపూజ చేసి, విశ్రా
 లను యథాశక్తి దానమానాదులచే సంతృప్తులం జేసినయెడల,
 శ్రీరాముఁడు, వారికి సకలసంపద లనుగ్రహించి, మోక్షము
 నొసఁగును. మఱియు నీవ్రతంబును బండ్రిండువత్సరంబు లాచ
 రించినవారు సర్వపాపవినిర్ముక్తులగుదురు. రామమంత్ర మెఱుం
 గనివాఁడు కేవలము రామస్తరణముచేసినను వాని కాఫలంబు

గలుగు" నని యగ స్త్యమునీంద్రుడు సుతీక్ష్ణమునికే జెప్పగా అమ్మనివుంగవుడు విని సంతోషుడయ్యెను.

ఇది శ్రీరామనవమీ వ్రతకథ.

అముక్తాభరణసప్తమీ వ్రతము.

భాద్రపదశుద్ధసప్తమ్యాం జలాశయేస్నాత్వా ధౌతవా ససీ పరిధాయ గృహమేత్య మథ్యాహ్నితూర్పగ్వ మాచమనాది దేశకాలకీర్తనాన్తే మమ శ్రీమదుమామహేశ్వర ప్రీతిద్వారా సమస్తపాపక్షయపూర్వకం దీర్ఘాయురనామయత్య పుత్ర పౌత్రాద్యతుల సుఖసౌభాగ్య సంపదభివృద్ధి శివలోకప్రాప్త్యా ద్యభీష్ట సిద్ధ్యర్థ మముక్తాభరణసప్తమీ వ్రతాజ్ఞత్వేన పూజాం కరిష్యే. గణేశపూజాదికం కృత్వా, పీతాదా మండలే ఉమయా సహ శివం విలిఖ్య తదగ్రే సౌవర్ణ రాజతం సూత్రమయం వా దోరం నిధాయ పూజయేత్. అభధ్యానమ్—ఉమా శోభితవామాజ్ఞం శుద్ధస్ఫటికసన్నిభం, బాహుభిః శూలడమ నుకపాలాభయశోభితైః, ఛతుర్భుజసహితైర్వస్తైః శంఖరంఘ్రా శంఖరమ్. ఉమాసహితమహేశ్వరంధ్యాయామిత్ర్యంబకంయ జా...తాత్, సహస్ర...జ్జులమ్. హిరణ్యవర్ణాం...వహ. ఆవా హాయామి దేవేశం భవంతం భక్తవత్సలం, గృహాణ మత్కృతాం పూజాం పార్వతీసహితప్రభో. ఉమామహేశ్వరాభ్యాం నమః ఆవాహనం సమర్పయామి. మాక్షికైః పుష్పరాజైశ్చ

నానారత్నైశ్చ శోభితం, దివ్యసింహాసనం చారు ప్రీత్యర్థం
 ప్రతిగృహ్యతామ్ పురుష...పాతి. తామ్రఆవహ...నహమ్.
 త్ర్యమ్బకం...తాత్. ఉమా...భ్యాంనమః ఆననంసమర్పయా
 మి స్వర్ణపాత్రస్థితం దివ్యం జాహ్నువీజలశోభితం, గర్భపుష్పా
 త్తతైః సార్థం పాద్యం స్వీకురు శంకర ఏతావానస్య...దివి.
 అశ్వపూర్వాం...జుషతామ్ త్ర్యమ్బకం యజామహే...తా
 త్. ఉమా...భ్యాంనమః పాద్యం సమర్పయామి పవిత్రోదకసం
 యుక్తం సువర్ణకలశస్థితం, అర్ఘ్యం గృహాణదేవేశ శూలపాణే
 నమోఽస్తుతే. త్రిపాదూర్ధ్వ...అభి కాంసోఽస్మి...శ్రియమ్.
 త్ర్యమ్బకం...తాత్. ఉమాభ్యాంనమః అర్ఘ్యమ్. ఆచమ్య
 తాం మహాదేవమయా భక్త్యాప్రకల్పితైః, సర్వతీర్థామృతైఃస్వ
 ఛైః స్వర్ణపాత్రస్థితైర్జలైః. తస్మాద్వి...మధోపురః. చంద్రా...
 త్వాం నమః. త్ర్యమ్బకం...తాత్. ఉమా...భ్యాంనమః ఆచ
 మనీమమ్. గర్భైః పంచామృతైః స్నిగ్ధైః పంచకుంభోదకైః శు
 భైః, స్నాపయామి మహాదేవ భవంతం నిత్యనిర్మలమ్. ఆప్యా
 యస్య...గర్భే. దధిక్రావణః...పతే. శుక్రమసి...భిః. యాఃఫల
 నీర్యాః...సః. మధు వాతాముతా...రజః. పంచామృతస్నానమ్.
 త్ర్యంబకాయశర్వాయ సర్వభూతప్రియాయచ, స్నానేనానేన
 దేవేశసుప్రీతోభవశజ్జర.యత్పురుషే...ద్ధవిః ఆదిత్యవర్ణే...
 ఆలక్ష్మీః. ఆపోహిష్ఠా...చనః. ఉమా...భ్యాం నమః శుద్ధోదక
 స్నానమ్. గజాజినపరీవీత వ్యాఘ్రచర్తాంబరప్రియ, దుకూల
 వస్త్రయుగళం గృహ్యతాం పార్వతీపతే. సప్తాస్యాసక్...పశుం,
 ఉపైతు...దాతుమే. యువంవస్త్రాణి...సచేథే. త్ర్యంబకం...
 తాత్. ఉ...భ్యాం నమః వస్త్రయుగ్మమ్. ఉపవీతం గృహ

ణేదం ఘణిరాజవిభూషిత, బ్రహ్మసూత్రం చోత్తరీయం సువర్ణ
 పరికల్పితమ్. తంయజ్ఞం...శ్చయే తుత్పిపానా...గృహాత్.
 త్ర్యంబకం...తాత్. యజ్ఞో...తేజః. మహేశ్వరాయ నమః
 యజ్ఞోపవీతమ్. ఉమామైనమః కల్పకమ్. నాగాభరణ నాగే
 వ్రకంకణానస్తవైభవ, నానావిధానలంకారాణా గృహాణ పర
 మేశ్వరఉమా...భ్యాంనమః ఆభరణానివిభూతిభూషణశ్రీమణా
 విభూతిభరవాసితం, సుగంధచందనంచారు గృహ్యాణామను
 లేపనమ్. తస్మాద్యజ్ఞాత్పర్వ...యే. గంధద్వారాం...శ్రీమమ్.
 త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...భ్యాం నమః గన్ధాన. సుగన్ధీని
 సుపుష్పాణి నానాగన్ధాక్షతాని చ, సంపాదితాని రమ్యాణిగృ
 హాణేష్టఫలప్రద తస్మాద్యజ్ఞా...జాయతే. మహేశ్వరాయనమః
 తీలాక్షతపుష్పాణి. పార్వత్యై నమః హరిద్రాచూర్ణమ్. జాతీపు
 న్నాగవకుళ దేవదారుసముద్భవైః, నానాపుష్పైః సుసంపూజ్య
 ప్రసాదం కురు మే ప్రభో. తస్మాదశ్వా...వయః. మనసః...య
 శః. త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...భ్యాంనమః పుష్పాణి అథా
 జ్జపూజా...గౌర్యై నమః పాదాపూజయామి. ఆనందాయనమః
 జగ్జ్ఞే పూజయామి. శోకవినాశిన్యై నమః జగ్జ్ఞే పూజయామి.
 శర్వాయ నమః జానునీ. శర్వాణ్యై నమః జానునీ శివాగ్నినమః
 ఊరూ. శుభాయనమః ఊరూ. ఆనందాయ నమః కటిం. ఆనం
 దిన్యై నమః. కటిమ్. భవాయ నమః నాభిమ్. మాధవ్యై నమః నా
 భిః. శంకరాయ హస్తా. ఆనందకారిణ్యై హస్తా. నీలకంఠాయ
 కంఠమ్. ఉత్కరిణ్యై కంఠమ్. రుద్రాయ కరౌ. వృత్తశీలామై
 కరౌ. వృత్తశీలాయ బాహుళా. లలితామై బాహుళా. వృ
 షేశాయ ముఖమ్. విలాసిన్యై నమః ముఖమ్. విశ్వచక్రాయ

నమః స్థితమ్. విశ్వచక్రాయై నమః స్థితమ్ త్రినేత్రాయ
 నమః నేత్రాణి షడ్బలచక్రాయై నమః నేత్రాణి, తాండవేశా
 య నమః భువో. హవ్యవాహనాయ నమః. లలాటమ్.
 శింద్రాక్ష్యై నమః లలాటమ్. గంగాధరాయ నమః మకుటమ్.
 స్వాహాయై నమః మకుటమ్. సర్వేశ్వరాయ నమః శిరః.
 సర్వేశ్వర్యై నమః శిరః. విశ్వరూపాయ నమః సర్వా
 ణ్యజ్ఞాని. విశ్వరూపిణ్యై సర్వాణ్యజ్ఞాని. అథ దోరగ్రంథి
 పూజా—కామరూపాయనమః ప్రథమగ్రంథిం, ఆద్యస్తరహి
 తాయ నమః ద్వితీయగ్రంథిం, హరాయ నమః తృతీయగ్రం
 థిం, చంద్రచూడాయ నమః చతుర్థగ్రంథిం, స్తరహరాయ
 నమః షష్ఠమగ్రంథిం, పార్వతీప్రియాయ నమః షష్ఠగ్రంథిం,
 మదనమథనాయ నమః సప్తమగ్రంథిం, సోమసూర్యాగ్నిలోచ
 నాయ నమః అష్టమగ్రంథిం, ప్రమథాధిపతియై నమః నవమ
 గ్రంథిం, బ్రహ్మేంద్రాగ్నితాయ నమః దశమగ్రంథిం, అర్ధ
 నారీశ్వరాయ నమః ఏకాదశగ్రంథిం, ఉమా మహేశ్వ
 రాయ నమః ద్వాదశగ్రంథిమ్. దిక్పాలపూజా. పురతో నందికే
 శ్వరం పూజయామి, నమస్తే దక్షయజ్ఞఘ్న సర్వలోకపితామ
 హ, దేవ్యా సహ మహాదేవ ధూపోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్.
 యత్పురుషం...చ్యేతే. కర్దమేన...మాలినీమ్ ధూరసి...దేవా
 నామసి త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...నమః ధూపమాఘ్రప
 యామి. నమస్త్రైలోక్యనాథాయనమస్తే, త్రిపురాస్తక, గృహా
 ణ దీపకం దేవ త్రైలోక్యతిమిరాపహ. బ్రహ్మణో...అజా
 యత ఆద్ధాం...నహ. ఆపస్సృజం...కులే ఉద్దీప్య...పాద
 యత్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...భ్యాం నమః దీపందర్శయా.

మి. దివ్యాన్నం పడ్రసోపేతం నానాభక్ష్యైః సమన్వితం, నై
 వేద్యంగృహ్యతాం దేవభుక్తిముక్తిప్రదాయక. చంద్రమా...
 రజాయత ఆద్వాగ్నియః...వహ. త్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా
 మహేశ్వర...నై వేద్యమ్. సురాసురాద్భితవిభో నిర్వాణచ
 సంయుతం, తామూలము త్రమందేవదేవేశ్వరిగృహ్యతామ్.
 ఆద్వాగ్నిపుష్కరిణీం...వహత్ర్యంబకం...తాత్. ఉమా...తాం
 బూలం హిరణ్యగర్భః...ఆసీత్. ఉమా...సువర్ణపుష్పమ్ పేదా
 వా...యదాస్తే. తాంమ...నహమ్. శ్రియేతజాతశ్చిత్ర త్ర్యంబ
 కం...తాత్. ఉమా...నీరాజనమ్. థాతా...విద్యతే ఆనంద...
 దేవతా. త్ర్యం...తాత్. ఉమా...భ్యాం నమః నీరాజనమ్. థా
 తా...విద్యతే ఆనందః...దేవతా రాజాధిరాజాయ...జాయ
 నమఃయో...దదుః. ఉమామహే...మం త్రపుష్పాంజలంసమ
 ర్పయామి. ఉమాపతే పశుపతే త్రైలోక్యాధిపతే ప్రభో, ప్రద
 షీణం కరోమిత్వాంమమపుత్రఫలప్రద. యాని శాసితే. త్ర్యం
 బకం...తాత్. ఉమా...భ్యాం నమః ప్రదక్షిణమ్ ఉమాపతే
 పశుపతే త్రైలోక్యాధిపతే ప్రభో, గృహాణార్ఘ్యం మయాద
 త్తం భవతాం మమ సర్వదా. పునర్భ్యమ్. విశ్వకాయా వి
 శ్వముఖా విశ్వపాదకరాశివౌ, ప్రసన్నవదనౌ వస్తే పార్వతీపర
 మేశ్వరౌ. ఉమా...భ్యాం నమఃనమస్కారాణ్. ఉమామహే
 శ్వరౌ దేవా సర్వలోకపితామహా, ప్రతేనానేన సుప్రీతౌ
 భవతాం మమ సర్వదా. ఇతి ప్రార్థనా. వంద్యాత్వనాశనాథా
 య పుత్రపౌత్రాభివృద్ధయే, మాహేశ్వరమిదం సూత్రంధార
 యామి. మహేశ్వర. దోరగ్రహణమ్. నమఃప్రమథనాథాయ
 నమః కైలాసవాసినే, నమో గ్రంథిఘ సంస్థాయ నవసూత్ర

స్వరూపిణీ. దోరస్థాపనమ్. సంతానసౌఖ్యముపలభ్యమతిప్రహృ
ష్టా వాంఛంతి నిర్మలగుణా వసుదేవముఖ్యాః, సంపూజ్యశైల
తనయాపతిమాదిదేవం బద్ధున్తి దక్షిణకరే వరదోరకం తే.
దోరబద్ధనమ్. గోత్రజాపతయేతుభ్యం నేత్రత్రయసుశోభిణ, విస్మ
జామి మహాదేవ జీర్ణదోరం తవాజ్ఞయా. జీర్ణదోరవిసర్జనమ్. ఆ
దిత్యతేజసోత్పన్నా రాత్రీకరవినిర్మితాః, పటకాఃకామదానిత్యం
శాంతిం యచ్ఛన్తు దానతః వాయనదానమ్ ఉమేశః ప్రతి
గృహ్లాతు ఉమేశోవై దదాతి చ, ఉమేశస్తారకోభాభ్యాం ఉమే
శాయనమో నమః. ఛత్రం సమర్పయామి త్యాది. యస్యస్త్వ
త్యా... ఉమామహేశ్వరఃసుప్రీతఃసుప్రసన్నో వరదోభవతు.

ఇతి పూజావిధానం సంపూర్ణమ్.

అథ కథాప్రారంభః.

పురా సూతం మహాత్మానం దృష్ట్వా సత్కారపూర్వకం,
తతస్తు మునయః సర్వే మునిం ప్రాంజలయోఽబ్రువన్. వద నః
శ్రోతుమిచ్ఛామః వ్రతం సంపత్కరం శుభమ్. సూత ఉవా
చ.—పురా కృష్ణం మహాత్మానం పర్యపుచ్ఛద్యుధిష్ఠిరః. యుధి
ష్ఠిరఉవాచ.—వంధ్యాత్వనాశనంబ్రూహి వ్రతంకృష్ణ మహామ
తే. శ్రీకృష్ణఉవాచ—మునీంద్రోరోమశో నామమధురాభ్యాం
పురంగతః, అర్చితోవసుదేవేన దేవక్యా చ యుధిష్ఠిర. ఉపవిష్టః
కథాః పుణ్యాః కథయిత్వా మనోరమాః, తతః కథయితుంభూ
యః కథామేతాం ప్రచక్రమే. కంసేన తే హతాః పుత్రాః జా
తాః సర్వే పునఃపునః. మృతవత్సా దేవకిత్యం పుత్రదుఃఖేనదుః
ఖతా, యథా చంద్రిముఖి దీనా బభూవ నహంపిప్రియా. పశ్చా

చీర్ణవ్రతాచైవబభూవామృతవత్సకా, త్వం కుర్యా దేవీదేవి
 భవిష్యసి న సంశయః. దేవకుయవాచ. కాసా చన్ద్రముఖీ బ్రహ్మ
 బభూవ నహుషప్రియా, కథం చీర్ణం వ్రతం పుణ్యం తయా
 సుతతికారణమ్. సపత్నీదర్పదళనం సౌఖ్యాగ్నిరోగ్యదంప్రభో,
 ఏతత్సమస్తం విస్తార్య బ్రూహి మే మునిపుంగవ. రోమశ ఉవా
 చ. ఆయోధ్యాయాం పురా రాజా నహుషో నామ విశ్రుతః.
 తస్యాకీద్రూపసంపన్నా దేవీ చన్ద్రముఖీ ప్రియా, తథా తస్యైవ
 నగరే విష్ణుగుప్తోభవద్విజః. ఆనీధ్వణవతీ తస్య పత్నీ భద్ర
 ముఖ ప్రియా. తయోరానీధ్వజా ప్రీతిః స్పృహణీయా
 పరస్పరం, అథ తేద్యేచ సఖ్యా వై స్నానార్థం సరయాజలే.
 ప్రాప్తే ప్రాప్తాశ్చ తత్రైవ బ్రాహ్మణ్యో నాగరాజ్ఞనాః స్నా
 త్వా తా మండలం చక్రుస్తన్తధ్యేవ్యక్తరూపిణం, లేఖయి
 త్వా శివం శాంత ముమయా సహ శశ్కరమ్. గంధపుష్పా
 త్తైర్భక్త్యా పూజయిత్వా యథావిధి, ప్రణమ్య గన్తుకా
 మాస్తే వ్రతమూచుశ్చ తాః స్త్రీయః. తా ఉవాచ శంకరో
 స్తాభిః పార్వత్యా సహ పూజితః, బద్ధ్వా సూత్రమయం తస్తుం
 శివస్యాత్మా నివేదితః. ధారణీయమిదం తావద్యానత్పూజావ
 ధారణమ్. తాసాం తద్వచనం శ్రుత్వా సఖ్యా తద్వీరముత్త
 మం, కృత్వా తత్సమయే తత్ర బద్ధ్వా దోర్భాగ్యం సుదోరకే.
 తతస్తాస్వగృహం జగ్తు స్వసఖిభిః సమాగతాః, కాలేన మ
 హతా తాభ్యాం తద్వీరం విస్తృతం శుభమ్. చంద్రమత్యాః
 ప్రమత్తాయా విస్తృతం చ సుదోరకం, భద్రముఖ్యాస్తథాభ
 ద్రం విస్తృతం సర్వమేవ తత్. మృతాకైశ్చిదహోరాత్రైః సా
 బభూవప్లవంగజా, భద్రాభ్యా కుక్కుటా జాతా వ్రతభంగా

చుభాననా. తదైవ పంచతాం ప్రాప్తే సఖిభావాత్సహేవతే,
 తద్దేవమాత్మకోడ్డేశే జాతే గోకులసంకులే. బ్రాహ్మణీ బ్రా
 హ్మణీ జాతా క్షత్రియాక్షత్రియాతథా, రాజ్ఞో జాయా బభూ
 వాథ లక్ష్మీనాథస్య వల్లభా. ఈశ్వరీ నామ విఖ్యాతా యా సా
 చంద్రిముఖీపురా, నామ్నా భద్రముఖీయాఽసీద్భూషణానామ
 సాఽభవత్. అగ్నిమిశస్య సా దత్తా పితృతస్య పురోధసః.
 అతీవ వల్లభాచాసీద్భూషణా భూషణప్రియా, భూషితాభూష
 ణవర్జైరూపేణాలంకృతా స్వయమ్. పుత్రా బభూవుర్భవావో
 భూషణాయా స్తదైవచ, మాతృవద్రూపసంపన్నాః పితృవద్ధర్మ
 శాలినః. సఖ్యాబభూవతు స్తద్వజ్జాతే, జాతిస్స రేకీల, పునర్నిరం
 తరాప్రీతిస్తయోరాసీద్దృఢా పురా. కాలే బహుతిథౌ యాతే
 త్యక్తాశాత్యక్తయావనా, మధ్యే వయసిసారాజ్ఞీ వరంపుత్రమ
 జీజనత్. ఈశ్వరీ రోగిణం మూకం ప్రజ్ఞాహీనం చ నిస్స్వనం,
 తోదృశోఽపి మహాభాగే మృతోఽసౌ నవవార్షికః తతస్తాం
 భూషణాద్రష్టు మీశ్వరీం పుత్రదుఃఖితామ్. సఖిభావాదభిన్నే
 హాత్పుత్రైస్త్వైః పరివారతైః. అముక్తాభరణీభద్ర స్వరూపే
 యైవ శోభితా, తాం దృష్ట్వా తాదృశీంభవ్యాం ప్రజ్ఞావలేశ్వ
 రీరుషా. తతోగృహం ప్రేషయిత్వా బ్రాహ్మణీ తీవ్రమత్సరా,
 చింతయామాస సా రాజ్ఞీ తస్యాః పుత్రవధంప్రతి. నిశ్చిత్త్యచేత
 సా క్రూరా ఘాతయామాస తత్పుత్రా, హతాహతాశ్చ తే
 పుత్రాః పునర్జీవస్త్వ నామయా. తదద్భుతతరం దృష్ట్వా సఖి
 మాహూఘా భూషణాం, ఉపవేశ్యాసనే శ్లఙ్ఘ్యే బహుమాన
 పురస్కరమ్ అపృచ్ఛద్విసయావిప్రా రాజ్ఞీ సా భృశవిస్తీతా, బ్రూ
 హి తథ్యం మహాభాగే కిం త్వయా సుకృతం కృతమ్. దానం

వ్రతం తపోవాసి శుశ్రూషణముపోషితం, యేన తే నిహతాః
 పుత్రాః పునర్జీవన్త్యనామయాః స్వతంత్రా బహుపుత్రా సా జీవ
 నత్సా సుశోభనా, అముక్తాభరణా నిశ్చ్యో భర్తుశ్చేతస్య భూ
 షణే, అతీన శోభనే భద్రే యథార్థం వత్తుమర్హసి. భూషణో
 వాచ. శృణు మే దేవి వత్సామి జన్తాన్తరవిచేష్టితం, కిం త
 థి విస్తృతం సర్వ మయోధ్యాయాం కృతం చ యత్. ఆవా
 భ్యాం వ్రతవైకల్యం ప్రవృత్తాభ్యాం వరాననే, యేనత్వం స్లవగీ
 జాతాజాతాహం కుక్కుటాతథా. తథాపి వ్రతవైకల్యం త్వ
 యాచావశ్యతః కృతం, మయాతుపర్వభావేనచేతస్యాధాయ
 శంకరమ్. తిర్యగోన్యస్యనుసారేణమనోవృత్త్యాప్యనుష్ఠితం, ఏతద్ధి
 కారణం భద్రే నాన్యత్కించిత్కరోమ్యహమ్. రోమశఉవాచ.
 ఇత్యాకర్ణ్యచ సంస్తృత్యపూర్వజన్తనిచేష్టితం, ఈశ్వరీచతయా
 సార్థం పునశ్చక్రే వ్రతం శుభమ్. వ్రతస్యాస్యప్రభావేనపుత్ర
 పౌత్రాదిసంపదం, భుక్త్వా సౌభాగ్య మతులం మృతా శివ
 పురం గతా. తస్మాత్త్వమపి కల్యాణి వ్రతమేతత్సమాచర. కృ
 తే చాస్మిన్ వ్రతే దివ్యే జీవత్పుత్రాభవిష్యసి. దేవక్యువాచ.
 బ్రహ్మన్నాఖ్యాహి మే సర్వం వ్రతమేతత్సుఖప్రదం, సంతాన
 వృద్ధికరణం శివలోక ప్రదం వ్రతమ్ రోమశఉవాచ. భద్రేభార
 వదే శుక్లే సప్తమ్యాం సలిలాశయే, స్నాత్వాతు మండలం
 కృత్వా విలిఖే త్పూర్వతీశివమ్. భక్త్యా సంపూజ్య విధివత్కరే
 బద్ధ్యా సుదోరకం, యావజ్జీవం మయాత్మా తు శివస్య వినీ
 వేదితః. ఇత్యేవం సమయం కృత్వా తతః ప్రభృతి దోరకం,
 సౌవర్ణం రాజతం వాపి సూత్రంవా ధారయేత్కరే. పటకా
 విష్టకా దద్యాచ్చోర్వియాయ కుటుంబినే, భుంజిత స్వయ

మవ్యేనం మహాదేవమనుస్తరణ. ఏవం ద్వాదశ వర్షాణి వ్రతం
 కుర్యాద్యథావిధి, ఆదామధ్యే తథాచాస్తే కుర్యాదుద్యాపనం
 మహత్. ఆచార్యం వరయిత్వా తు శివభక్త్యా సుధార్మికం,
 విప్రాన్ ద్వాదశసంఖ్యాకాన్ వేదశాస్త్రవిశారదాన్. తేషాం
 చ వరణం కృత్వా బ్రాహ్మణాన్ వృణుయాత్తతః, ఏవం వస్త్రా
 ణి ప్రతిమాః కలశాన్ ద్వాదశం శుభాన్. ప్రతిమావస్త్రసం
 యుక్తాన్ పూజయిత్వా యథావిధి, త్ర్యంబకేతిహిమంత్రేణ ఉప
 చారాన్ యథాక్రమమ్. రాత్రౌ జాగరణం కృత్వా ఉమాపతి
 మనుస్తరణ, గృహమాగత్య సేథానీ పూజయిత్వా సదా
 శివమ్. స్వగృహోష్ఠ్య కరిథానేన హోమం కుర్యాద్యథావిధి,
 తిలాక్షతాబ్జసహితం మూలమంత్రేణ హవయేత్. ప్రతిమా
 వస్త్రసంయుక్తా బ్రాహ్మణ్యోన్మీ నివేదయేత్. బ్రాహ్మణాన్
 భోజయేత్పశ్చాద్దక్షిణాభిష్ప తోషయేత్. బంధుభిః సహ భుం
 జిత సదా ప్రీతికరో భవేత్, ఏతత్తే కథితం దేవి త్వం కురు
 వ్రతముత్తమమ్. వ్రతస్యాస్య ప్రభావేన జీవపుత్రా భవిష్యసి,
 తచ్చుత్త్యా దేవకీదేవీ చకార వ్రతముత్తమమ్. శివప్రసాదాద్దే
 వక్యా జాతోఽహం పాండవాగ్రజ, ఇదంవ్రతం తు సర్వేషాం
 వర్ణ్యత్వవినివృత్తయే. ఇదంతు ధర్మరాజస్య వాసుదేవేన చో
 దితం, ఏతద్వః కథితం సర్వం శృణుధ్వం మునిపుంగవాః. ఇదం
 సత్య మిదం సత్యం రోమశేన సుభాషితం, ఏతద్యో వ్రతమా
 ఖ్యాతం శృణుధ్వం శ్రద్ధయాన్వితాః. తే సర్వే పాపనిర్ముక్తాః
 తే యాన్తి శివమవ్యయమ్. శ్రీస్కాందపురాణే కృష్ణయుధిష్ఠిర
 సంవాదే అముక్తాభరణసప్తమీవ్రతకథా సంపూర్ణా.

అముక్తాభరణసప్తమీవ్రతకథ.

తొల్లి శౌనకాదిమహర్షులు సూతమునీంద్రునిఁ గాంచి
 వంధ్యాత్వముం బోఁగొట్టువ్రతం బొకటి దెలుపుమని యడు
 గఁగా, నమ్మునీంద్రుఁడు వారికిట్లనియె. ఓ మునులారా! ధర్మ
 రాజు కృష్ణునిఁగూర్చి యిట్టివ్రతం బుపదేశించుమని యడుగఁగా
 నతఁడు ధర్మరాజున కిట్లుచెప్పెను. ఆ కష్ణుఁడు ధర్మజున కెట్లు
 చెప్పెననఁగా:—ఓ ధర్మరాజా, రోమశమునీంద్రుఁ డొక్క
 నాఁడు మాతల్లియగు దేవకిదేవికడ కేతెంచి, పెక్కుకథలు
 వినిపించి ప్రస్తావవశమున నీవ్రతంబు నిట్లనిచెప్పెను. ఓ దేవకి,
 నీబిడ్డలెందఱో కంసునిమూలమునఁ జచ్చిరిగదా! నీవు పుత్ర
 దుఃఖముతో వగచుచున్నావు. తొల్లి నవచుషస్త్రియ యగు
 చంద్రమతి యనునామె అముక్తాభరణసప్తమీవ్రతం బాచ
 రించి, జీవపుత్రులు గలదయ్యెను. అని రోమశమునీంద్రుఁడు
 చెప్పఁగా, దేవకియు నమ్మునీంద్రునితో, 'మహాత్మా! యా చం
 ద్రముఖ యెవతె? ఆమె యెట్టివ్రతం బాచరించెను? నా కానతి
 య్యవే' యని యడుగఁగా నతఁడు దేవకి కిట్లనియె. ఓ దేవకి,
 వినుము. ఆ యౌధ్యాపురంబున నవచుషఁ డనురా జుండెను.
 వానికి చంద్రముఖ యనుభార్యగలదు. ఆ పట్టణముననే విష్ణు
 గుప్తుఁ డను బ్రాహ్మణోత్తముఁ డుండెను. వానిభార్య భద్రముఖ
 యనఁబడు చంద్రముఖయు భద్రముఖయుఁ గడు నేస్తముగలిగి
 యుండిరి. వారిొక్కనాఁడు స్నానార్థము సరయానదికివెళ్లఁగా
 నచ్చటఁ గొందఱు స్త్రీలు పార్వతీశంకరులను మండలమున
 లిఖించి పూజలుసల్పి తోరములు గట్టుకొని యింటికిఁబోవుచుం
 డిరి. ఆసమయంబున నీయిద్దఱు వ్రతంబు మా కుపదేశింపుడని

యడిగి యావ్రతంబును దామును నాచరించి, తోరంబు గట్టి
కొని యింటికివచ్చిరి. కాని పిదప దానిని వా రిద్దఱు నుల్లం
ఘించిరి. తర్వాత వారిద్దఱు మృతినొందిరి రాజభార్య కోఠి
గాను, బ్రాహ్మణునిభార్య కోడిపెట్టగాను బుట్టిరి. అప్పుడు
వారిద్దఱు చెలులైతమ కట్టిహీనజన్తము వచ్చుటకుఁ గారణము
వ్రతోల్లంఘనము చేయుటయే యని తెలిసికొని, చాల విచార
పడిరి తర్వాత వారికి మఱల మానవజన్తము ప్రాప్తింఁచెను.
చంద్రముఖి యీశ్వరియనుపేరితో శ్రుతియవంశమునను, భద్ర
ముఖి భూషణ యనుపేరితో బ్రాహ్మణవంశమునను జన్మించిరి.
ఈశ్వరి లక్ష్మీనాథుఁ డనురాజును బెండ్లాడెను. భూషణ యగ్ని
మీఁళుఁ డనువిప్రుని బెండ్లాడెను. అంత భూషణ వ్రతోత్త
మం బగునముక్తాభరణసప్తమీవ్రతంబునాచరించుటచేఁ దండ్రి
వలె న్యాయపరులును, దనవలె రూపవంతులును నైనవెక్కం
డు కొమరులు జన్మించిరి. ఈశ్వరి యావ్రతంబు నుల్లంఘన
చేయుటచే, నావెకు రోగియై, మూఁగయైన బుద్ధిహీనుఁడగు
కొమరుఁడు పుట్టెను. వాఁడును దోష్టిదవయేడు పెట్టఁగానే
చనిపోయెను. అప్పుడు భూషణ కొడుకులను దోడ్కొని పుత్ర
శోకముతో నున్న తనచెలి యగునీశ్వరిని విచారింపరాఁగా,
నీశ్వరి యసూయపడి, భూషణయొక్క కొడుకులను జంపింపఁ
దలంచి, యావ్రతము చేసియు వారు చావరైరి. తర్వాతఁ
దనబుద్ధిహీనతకైవగచి, యీశ్వరి భూషణను బిలిపించి తనపుత్ర
మరణమునకుఁ గారణము విచారింపఁగా, “నీవు అముక్తాభ
రణసప్తమీవ్రతంబు మఱిదితివి. దానిచే నీ కిట్టిపుత్రశోకము
సంభవించెను” అని చెప్పఁగా నీశ్వరి యావ్రతంబు నాచరించి,

పుత్రపౌత్రాదీసంపదలం బడసి సుఖంబుండెను. ఓ దేవకీ! నీవును ఈ వ్రతంబును జేసితివేని, నీకును జీవపుత్రులు బుట్టంగలరు అని రోమశుండు చెప్పగా, దేవకీ బ్రాహ్మణోత్తమునిఁ జూచి, ఓ మహాత్మా, వ్రతవిధానంబు విస్తరించి చెప్పుమని యడుగఁగా, భాద్రపద శుక్ల సప్తమిచాఁ డీవ్రతంబు నేయవలయును. ఉద్యాచనము పండ్రెండుసంవత్సరములలోపల మొదటఁగాని, నడుమఁగాని, కడపటఁగాని చేయవలయును. ఉద్యాచన విధాన మెట్లుఁగా, ఆచార్య కలశంబును, బ్రహ్మకలశంబును వేటుకలశంబులు పండ్రెండును నేమింది, ప్రతిమా వస్త్రాదులతో బ్రాహ్మణులకు దానం బొసంగవలయును” అని చెప్పగా దేవకీ యట్లాచరించి నన్నుఁ గనె నని శ్రీకృష్ణుండు ధర్మరాజునకుఁ జెప్పె నని సూతుండు శౌనకాది మహర్షులకుం జెప్పెను. ఈకథ చదివినవారికిని విన్నవారికిని శివలోక ప్రాప్తి గలుగును. స్వస్తి.

అముక్తాభరణసప్తమీవ్రతకథ సంపూర్ణము.

భక్తేశ్వర వ్రతము.

శుభే ... ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయామస్యాం పూర్ణి
మాయాం శుభతిథౌ అస్తాకం (మమ భర్తాసహ) క్షేమస్థైర్య
విజయాయురారోఽవ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం ధర్మార్థకామమోక్ష
చతుర్విధఫలపురుషార్థసిద్ధ్యర్థం పుత్రపౌత్రాభివృద్ధ్యర్థం దీర్ఘ

సువాసినిత్వసిద్ధ్యర్థం హస్త్యశ్వరథాందోలికాఛత్రవాహనాది
ప్రాప్త్యర్థం పంథ్యాత్వనివృత్త్యర్థం అఖండితలక్ష్మీప్రాప్త్యర్థం
శ్రీభక్తేశ్వరముద్దిశ్య శ్రీభక్తేశ్వరప్రీత్యర్థం భక్తేశ్వరవ్రతం
కరిష్యే ఇతి సంకల్ప్య తదంగత్వేన కలశపూజాం గణపతిపూ
జాంచ కుర్యాత్. భక్తేశ్వర ప్రాణప్రతిష్ఠాపనం కృత్వా ధ్యా
నమ్. సద్యోజాతం భవం చైవ వామదేవం భవోద్భవం, జ్యేష్ఠ
త్వం శ్రేష్ఠం తతో దుద్రం కాలకంఠం వికర్ణకమ్. బలం బల
ప్రమథనం భూతఘ్నంచ మనోన్తనమ్. సద్యోజాతంత్రినేత్రం
సకలసురనుతం కోటిసూర్యప్రకాశం విఖ్యాతం వామదేవం
హ్యుచితరవినిభం సజ్జనానామఘోరం, శత్రుణాం ఘోర
రూపం హ్యనలశతనిభం తత్త్వపూర్వం చిదాభం ఈశానం
శాన్తరూపం స్ఫటికమణినిభం చింతయేత్పంచవక్త్రమ్. ధ్యా
నూమి. భవోద్భవం శివాతీతం భానుకోటిసమప్రభం, ఆవా
హయామి భూతేశం భవానీపతిముత్తమమ్. ఆవాహయామి.
వామదేవ విరూపాక్ష వ్యాససన్నుత శంకర, వేదస్వరూప
వరద ఆసనంప్రతిగృహ్యతామ్. ఆసనం సమర్పయామి. జ్యేష్ఠ
రూప నమస్తుభ్యం భస్మాద్భూతివిగ్రహ, జియాజ్ఞాత్రవిభూతే
త్వం గృహాణార్ఘ్యం మయార్పితమ్. అర్ఘ్యం సమర్పయామి.
సురశ్రేష్ఠ జగచ్ఛ్రేష్ఠ శ్రవణానందవైభవ, పాద్యం గృహాణ
హేళంభో దేవేశ వృషభధ్వజ పాద్యంసమర్పయామి. దుద్ర
రౌద్ర రణోత్సాహ రాజరాజప్రసన్నుత, పంచామృతస్నాన
మిదం కురు కల్యాణదాయక. పంచామృతస్నానం సమర్ప
యామి కలవికరణ విభో కమలాసనవద్విత, కార్తికేయస్య
జనక స్నానంకురుదయానిధే శుద్ధోదకస్నానంసమర్పయామి.

బలవికరణ బలభానుకోటి ప్రభాకర. బృందారకార్చితపద
వస్త్రమాచ్ఛాదనం కురు. వస్త్రం సమర్పయామి. బల ప్రబల.
సుబల బాణాసురవరప్రద, బీజరూప బృహద్ధామ ఉపవీతం
గృహాణ భో. యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి. బలప్రమథన బల.
బుద్ధిరూప బుధప్రియ, బిల్వపత్రప్రియబలభూషణానిగృహాణ.
భో. ఆభరణాని సమర్పయామి. సర్వభూతప్రమథనసర్వజ్ఞసక
లోద్భవ, సర్వాత్మక సర్వభూతేశ సుగంధం సంగృహాణభో.
గంధాన్ ధారయామి. మనోన్తన మహాభాగ మాయాతీత
మహేశ్వర, మంజుమంజీరచరణ సంగృహాణాక్షతాన్నిభో.
అక్షతాన్ సమర్పయామి. అఘోర పరమప్రఖ్య అచింత్యావ్యక్త
లక్షణ, అనంతాదిత్యసంకాశ పుష్పాణి ప్రతిగృహ్యతామ్.
పుష్పాణి పూజయామి.

అథాంగపూజా.

సద్యోజాతాయ నమః పాదోపూజయామి భవోద్భవా
యనమః గుల్ఫే. భవాయ నమః జంఘే. వామదేవాయనమః
జానునీ. జ్యేష్ఠాయనమః ఊరూ. శ్రేష్ఠాయనమః కటిం. రుద్రా
యనమః గుహ్యం పూజ. కాలాయ నమః నాభిమ్ కలవికర
ణాయనమః ఉదరమ్ బలవికరణాయ నమః హృదయమ్. బలా
య నమః స్తనౌ. బలప్రమథనాయనమః భుజౌ. సర్వభూత
దమనాయ నమః వామహస్తమ్. మనోన్తనాయ నమః వామాం
గుళీన్. అఘోరాయ నమః దక్షిణహస్తం పూజ. ఘోరాయ
నమః దక్షిణాంగుళీన్. ఘోరఘోరతరాయ నమః కంఠమ్.
సర్వాయ నమః స్కంధౌ. శర్వాయ నమః చిబుకమ్. రుద్రరూ
పాయ నమః ముఖమ్. తత్పురుషాయ నమః జిహ్వమ్. మహా

దేవాయ నమః నాసికామ్. రుద్రాయ నమః వామశ్రోత్రమ్. ఈశా
నాయ నమః దక్షిణశ్రోత్రమ్. సర్వవిద్యాధిపతయే నమః వామ
నేత్రమ్. ఈశ్వరాయ నమః దక్షిణనేత్రమ్. సర్వభూతాధిపతయే
నమః లలాటమ్. బ్రహ్మధిపతయే నమః శిరః పూజ. శివాయ
నమః జటాజూటమ్. సర్వేశ్వరాయ నమః సర్వాణ్యజ్ఞాని.

అథాష్టోత్తరశతనామపూజా.

“ఓం” అని మొదటను, “నమః” అని కడపటను ప్రతి
నామమునకుఁ జేర్చవలెను.

ఓం శివాయ నమః
మహేశ్వరాయ
శంభవే
వినాకనే
శశిశేఖరాయ
వామదేవాయ
విరూపాక్షాయ
కపర్దినే
నీలలోహితాయ
శంకరాయ
శూలపాణయే
ఖట్వాంగినే
విష్ణువల్లభాయ
శిపివిష్టాయ
అంబికానాథాయ

శ్రీకంఠాయ
భక్తవత్సలాయ
భవాయ
శర్వాయ
త్రిలోకేశాయ
శితికంఠాయ
శివాప్రియాయ
ఉగ్రాయ
కపాలినే
కామారయే
అంధకాసురసూదనాయ
గంగాధరాయ
లలాటాక్షాయ
కాలకాలాయ
కృపానిధయే

20

10

30

భీమాయ

పరశుహస్తాయ

మృగపాణయే

జటాధరాయ

కైలాసవాసినే

కవచినే

కఠోరాయ

త్రిపురాస్తకాయ

వృషాంకాయ

వృషభారూఢాయ

భస్మోద్ధూళితవిగ్రహాయ

సామప్రియాయ

స్వరమయాయ

త్రయీమూర్తయే

అనీశ్వరాయ

సర్వజ్ఞాయ

పరమాత్మనే

సోమసూర్యాగ్నిలోచనాయ

హవిషే

యజ్ఞమయాయ

సోమాయ

పంచవక్త్రాయ

సదాశివాయ

విశ్వేశ్వరాయ

వీరభద్రాయ

గణనాథాయ

ప్రజాపతయే

హిరణ్యరేతనే

దుర్ధర్మాయ

గిరిశాయ

గిరిశాయ

అనఘాయ

భుజంగభూషణాయ

భర్గాయ

గిరిభన్వనే

గిరిప్రియాయ

కృత్తివాసనే

పురారాతయే

భగవతే

ప్రమథాధిపాయ

మృత్యుంజయాయ

సూక్ష్మతనవే

జగద్వాప్తిపినే

జగద్గురవే

వోమకేశాయ

మహానేనజనకాయ

చారువిక్రమాయ

రుద్రాయ

60

40

70

50

భూతపతయే		అవ్యయాయ	
స్థాణవే	80	హరయే	
అహిర్బుధ్నాయ		పూషదస్తభిదే	
దిగంబరాయ		అవ్యగ్రాయ	
ఆప్తమూర్తయే		దత్తాధ్వరహరాయ	
అనేకాత్తనే		హరాయ	100
సాత్త్వికాయ		భగనేత్రభిదే	
శుద్ధవిగ్రహాయ		అవ్యక్తాయ	
శాశ్వతాయ		సహస్రాక్షాయ	
ఖండపరశవే		సహస్రపదే	
అజాయ		అపవర్గప్రదాయ	
పాపవిఘ్నాచనాయ	90	అనంతాయ	
మృదాయ		తారకాయ	
చతురతయే		పరమేశ్వరాయ	108
దేవాయ		శ్రీభక్తేశ్వరస్వామినే నమః.	
మహాదేవాయ			

నానావిధపరిమళ పత్ర పుష్పాణి సమర్పయామి.

ఘోరరూప నమస్తుభ్యం సర్వకామార్థదాయక, ధర్మ
స్వరూప భవద ధూపాయం ప్రతిగృహ్యతామ్. ధూరసి
...ధూర్వానుః. ధూపమాఘ్రపయామి. ఘోరఘోర నమ
స్తుభ్యం ఖడ్గఖేటధరావ్యయ, ఖండేందుమాళిశిఖర దీపాఽ
యం ప్రతిగృహ్యతామ్. ఉద్దిప్యస్వ...పాతయ. దీపం దర్శ
యామి. నమశ్శర్వాయ సర్వేశ సర్వావాస సనాతన, స

దానంద సురశ్రేష్ఠ నైవేద్యం ప్రతిగృహ్యతామ్. నైవేద్యం సమర్పయామి. శర్వాయచ నమస్తుభ్యం రజనీకరభూషణ, శంభోశంకరగౌరీశతాంబూలంప్రతిగృహ్యతామ్. తాంబూలమ్. రుద్రరూప నమస్తుభ్యం భక్తప్రియ సదాశివ, గజచర్మపరీధాన నీరాజనమిదం తవ, హిరణ్యపాత్రం...థాతి. నీరాజనం దర్శయామి. తత్పురుష నమస్తుభ్యం త్రయీమయత్రిలోచన, త్రిస్వరాకార తత్త్వజ్ఞ! మంత్రపుష్పం గృహాణ భో. రాజాధిరాజాయ...నమః. మంత్రపుష్పమ్ మహాదేవ నమస్తుభ్యం మాయాతీత మహామతే, ప్రదక్షిణం కరోమి త్వాం పాపం నాశయమే ప్రభో. ప్రదక్షిణం సమర్పయామి. ఈశానాయ నమస్తుభ్యం పార్వతీవతయే నమః, సర్వేశ్వర నమస్తుభ్యం సంచవక్త్ర నమోనమః సద్యోజాత నమస్తుభ్యం వాసుదేవాయ తే నమః, అఘోరాయ నమస్తుభ్యం తత్పురుషాయ తే నమః. నమస్కారా. కుబేరమిత్ర దేవేశ భూతేశ త్రిపురాంతక, పార్వతీహృదయానంద గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తుతే. శ్రీభక్తేశ్వరాయ నమ ఇదమర్ఘ్యమ్. కైలాసవాసికదేవేశ భువనత్రయపాలక, హిమవత్పుత్రికాకాంత గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తుతే. భక్తేశ్వరాయ నమ ఇదమర్ఘ్యమ్. చంద్రమాశే త్రయీనాథ జటామకుటశోభిత, ఉమాకాంత నమస్తుభ్యం గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తుతే. భక్తేశ్వరాయ నమ ఇదమర్ఘ్యమ్. ఋణపాతకదౌర్భాగ్యదారిద్ర్యవినివృత్తయే, అశేషాఘవినాశాయ ప్రసీద మమ శంకర. దుఃఖశోకాదిసంతప్తం సంసారభయపీడితం, బహుజన్తాకులం దీనం త్రాహి మాం వృషవాహన. ఇతి ప్రార్థనా. యస్య స్మృత్యాచ...మచ్యుతమ్. మంత్ర...

మహేశ్వర. అనేన పూజావిధానేన భక్తేశ్వరః సుప్రసన్నో
వరదో భవతు.

పూజావిధానం సమాప్తమ్.

భక్తేశ్వర ప్రతకథా.

ఋషయః — సూతసూత మహాప్రాజ్ఞ పురాణార్ణవపారగ,
త్వత్తః శ్రుతాన్యశేషాణి ప్రతాని సుబహుని చ. తృప్తిర్న
జాయతేస్తాకం రహస్యం తు పరం వద. సూతః — శృణ్వన్తు
భోద్విజాః సర్వే వ్రతం పాపప్రణాశనం, ఆయుష్యమాయు.
రారోగ్యకరం పుత్రప్రదం నృణామ్. కైలాసశిఖరే రమ్యే మం.
టపే విమలే శుభే, రక్షిషీతే సుఖాసీనం శంకర్థ లోకశంకరమ్.
పప్రచ్ఛ గౌరీ సంతుష్టా లోకానాం హితకారణాత్, గౌరీ —
శివ శంభో నమస్తుభ్యం సర్వేషాం సుఖదాయక, రహస్యం
వ్రతమాచక్ష్య ఆయురారోగ్యవర్ధనమ్. పుత్రప్రదం విశేషేణ
వంధ్యాత్వాదివిమోచనం, తద్వ్రతంబ్రూహి మే ఊప్రం లో
కానాం హితకారణమ్ త్వదాజ్ఞాం శిరసా ధృత్వా కరిష్యామి.
న సంశయః శ్రీశివః — సాధు సాధు మహాభాగే వ్రతం వత్సా
మి తచ్ఛృణు, శరత్కాలే తు కార్తికాయాం పౌర్ణమ్యాం విధి
పూర్వకమ్. ప్రాతః స్నాత్వా తు విధివత్ చిత్రవస్త్రం తు.
ధారయేత్, హరిద్రాలేపనం కృత్వా కుంకుమం కజ్జలం తథా.
నానావిధాని సర్వాణి హేమాని రజతానిచ, భూషణాని విచి
త్రాణి శ్రద్ధయా ధారయేద్వ్రతీ. కత్కూరాజ్ఞాం గృహీత్వాతు
వ్రతంకుర్యాద్వరాననే, పూజయేద్దేవదేవేశం చందనేన విచి
తం, హరిద్రయా తు గౌరీం చ వైకతేన వృషం తథా, నామ
మంత్రేణ సఃపూజ్య సాంబం వృషసమన్వితమ్. చాతుర్వర్ణ్యో

వృషా నారీ భక్త్యా సంపూజయేచ్ఛివం, సూర్యే చాస్తం
 గతే దేవి గృహే దేవాలయేఽపి వా. గోమయేన విలిప్యాభ
 రంగవల్క్యా విచిత్రకైః, మంటపం కారయేత్తత్ర తోరణాద్వై
 రలంకృతమ్. తత్ర సంపూజయేద్దేవం శాంభవీం భువనేశ్వరిం,
 భక్త్యా సంపూజతో యేన తేన భక్తేశ్వరః స్మృతః సర్వమం
 గళమాంగల్యే శివే సర్వార్థసాధకే, శరణ్యే త్త్వంబకే గౌరి
 భక్తేశ్వర నమోఽస్తు తే. ఇత్థం పురాణమంత్రేణ షోడశై
 రుపచారకైః, ధూపం దీపం చ దత్వాశు నైవేద్యం దాపయే
 ద్భృతీ. యంత్రపాత్రం ప్రకృత్వాఽథ వేణునాయుతచిద్రకం,
 త్రయస్త్రీంశత్స్వర్ణసూత్రైస్తతాపత్రం వేష్టయేద్భృతీ, మేడి
 నీరచితాపూపాకా ససూపఘృతశర్కరాకా, తన్వధ్యేవటకంత్యే
 కం శర్కరాఘృతసంయుతం, తస్యోపరి ఊపేద్దీపం శాలిపిష్టేన
 కారితమ్. వసునా కారయేద్వర్తి మగ్రే కార్యాసుసంయుతమ్.
 దీపం ప్రజ్వాలయేత్తస్మిన్ పూజయేచ్ఛ సుమంగళిం, దానం
 కృత్వా సుమంగల్యై పరమేశ్వరతుష్టయే. భక్తేశ్వర సదా పా
 హి గౌర్యా సహ కృపానిధే, దానేనానేన సుప్రీత ఆయుష్యం
 దేహి మే కులే, పతిం దీర్ఘాయుషం పుత్రా పౌత్రా బం
 ధూకా పశూనిహ, ధనధాన్యాభివృద్ధిం చ ప్రయచ్ఛ జగదీశ్వర.
 ఏవంవిధం ప్రకర్తవ్యం భక్తేశ్వరవ్రతం ముదా, మార్గశీర్షేఽథ
 పౌర్ణమ్యాం వటకా ద్వాపుషీరితౌ. ద్వాదశిపా దాపయేద్దేవై
 దీర్ఘాయుష్యవివృద్ధయే, పుష్యే త్రిణి ప్రదేహూని త్రయో
 దీపాః ప్రక్షీర్తితాః, మాఘే చత్వారి ద్దీపాని తత్సంఖ్యావటకా
 ఆపి. ఫాల్గునే పంచదీపాశ్చ తత్సంఖ్యా వటకాస్తథా, చైత్రే
 షడ్యటకాకా దద్యాద్దీపాష్టత్పు ప్రక్షీర్తితాః. వైశాఖే సప్త దా

తవాన్య దీపాన్వైర విశేషతః, ఏవమేవ ప్రకారేణ త్రయస్త్రిం
శచ్చ పూజ్యమనః ఏతద్విధాః స్రవతవాన్యః వటకాశ్చ విశేష
తః, తథా దీపాని సర్వాణి సుమంగలైః ప్రదాపయేత్. ప్రణ
మ్య భక్తిభావేణ కాంబూలం దక్షిణాయుతం, ప్రతరాజమిదం
ప్రొక్తం స్త్రీణాం సాభాగ్యకారణమ్. అత్ర లే కథయిష్యామి
ఇతిహాసం పునః తదా, శృంగారాం సరస్వతీవర్ణనం కీర్తిదం భు
వనప్రేమే సూతరః అస్తి భూషండలే కాచిన్తధురా మధురాకృ
తిః, కృష్ణమూల సదీతీలే రాజా వరమధార్మికః. వదాన్యోరూప
సంపన్నో చ బలక్షణలక్షితః, శాస్త్రజ్ఞో ధనవా స్థూరో ధై
ర్యేణ బాహ్యబుద్ధిః యశసా చైవ కీర్త్యా చ విఖ్యాతో భు
వనప్రేమే, సోమజంశోద్భవా రాజా చంద్రపాండ్య ఇతితః. త
స్య భార్య సుహాగ్నిగా సాతిప్రత్యసరామణా, కుముద్వతీతి
విఖ్యాతా కుముదోత్పలలోచనా భర్తృపరపరామణరా
శిష్టానామిష్టదాయినీ, అనుకూలకళిత్రేణ పాలయామాస మేది
నీమ్. కవాచినోరణవతీం హర్ష్యస్తాకారశోభితాం, తాం పు
రిం పాలయామాస రాజా వరమధార్మికః. దంపతీ పుత్రహీనా
చ యయతుర్నిర్జనం వనం, సమారాధ్య శివం భక్త్యా నిరా
హారో జితేంద్రియః. జగత్ పంచాక్షరివిద్యాం వర్షాణామయు
తం తతః, తిష్ఠన్మేకేన పాదేన దశవర్షాణ్యహర్నిశమ్. ఫలాశీ
దశవర్షాణి త్రింశద్వర్షాణి తోయభుక్, శీతోష్ణవాతవర్షాణాం
సహనో నిరహంకృతిః. శివం ప్రపూజయామాస ధుత్తూరైః క
కుభైశ్శుభైః, అపకీంస్తర్పయామాస ఫలమూలజలాదిభిః. గో
భిర్వాన్యస్రాగజైస్సింహా నకులైశ్చ భుజంగమః, క్రీడన్తి సహ
నిర్వైరాస్తేజసా తస్య తద్వనే. మందభానురభూద్యాను ద్విశః.

సర్వాశ్చకంపిరే, తేజసా తస్యషడ్భాగం తర్కమాయాసురన్య
హమ్. ఉగ్రేణ తపసా తుష్టౌ పార్వతీపరమేశ్వరా, ఆవిర్భభూ
వతురతః కరుణాయుతలోచనా శివః. హేరాజ రాజమహిషి
కిమర్థం తపసే భవాన్, పితృవై తామహం రాజ్యం త్యక్త్వా వన
మిహగతః. శివవాక్యం సమాకర్ణ్య సుతుష్టో భార్యయా
సహ, కాయం నిపాతయామాస భూమా హాటకదండవత్.
ప్రణమ్య విధివద్భక్త్యా బద్ధాంజలిరభాషత. ధన్యోఽస్త్వచుగ్ర
హీతోఽస్మి పాలితోఽస్మి మహేశ్వర. యది మే త్యగ ప్రస
న్నోఽసి పుత్రం దేహి చిరాయుషం, మధురాపాలనాద్ధాయ
మమవంశాభివృద్ధయే. ఇతి పృష్టస్తు రాజ్ఞావై భగవాన్ పరమే
శ్వరః, జన్మాంతరకృతైః పాపైః సుతానం తవ నాస్తి హి. త
థాఽపి తవ భక్త్యా తు తుష్టో దాస్యామి వాంఛితం, సౌమం
గల్భ్యోహీనా చ కన్యకా చిరజీవినీ. అల్పాయు రతిమేధావీ
పుత్రోవా తవ వాంఛితం, బ్రూహీతి శంభునా ప్రోక్తం శ్రు
త్వోవాచ మహిషతిః. భగవన్ పరమానంద పరమేశ్వర శంక
ర, కన్యకా మాస్తు మే దేవ పుత్రం దేహి దయానిధే.
ఇతి శ్రుత్వా మహాదేవ స్తథాస్త్విత్యుమయా సహ, గతే తు
దేవదేవేశే రాజా స్వపురమాయయా. తతః కుముద్వృత్తి చంద్ర
పాండాద్ధర్మమవాపసా, తతస్తు దశమే మాసి శుభనక్షత్రసం
యుతే. ప్రాసూత పుత్రం సర్వజ్ఞం రాజలక్షణలక్షితం, శ్రు
త్వా పుత్రోత్సనం రాజా బ్రాహ్మణేభ్యో ధనం దదా. తతశ్చ
జాతకర్తాది కృత్వా సుతుష్టమానసః, ఈశప్రసాదలబ్ధత్వా
న్నామ చేశ్వర ఇత్యపి. చక్రే పితా త్వష్టమేఽద్వైహంజీబంధన
మాదరాత్, జగ్రహ సకలావిద్యా అధర్వణముఖాః కమాత్.

సంప్రాప్తే ఘోడశే వన్నే రాజా చింతాపరాయణః, కథం పుత్ర
స్తు దీర్ఘాయు ర్భవతీతి విచారయన్. వివాహానంతరంతస్యద్రష్ట
వ్యమితి చావసత్, ఏవం స్థితే సతి తదా అలకాపురపాలకః.
రాజా మిత్రసహో నామ శివభక్త ఉదారధీః, కలావతీ తస్య
భార్యాభక్తేశ్వరపరాయణా. భక్తేశ్వరప్రసాదేనలభ్యాపుత్రం
తు కన్యకాం, సంప్రాప్తే యావనే కన్యాదానం కర్తుమిచ్ఛేష
సః తతస్తు నుధురారాజ్ఞః సకాశాదాగతానృపాః, కన్యాంద్ర
ష్టం ముదా యుక్తాః శ్రుత్వా మిత్రసహస్తుతాన్. ఆహూయ
సంతుష్టమనాః కన్యాందాస్యామి పార్థివాః, ఆగచ్ఛత్పతివేగేన
రాజా సభ్రాతృబాంధవః. ఇతి శ్రుత్వా నృపవచః సంప్రాప్త్య
మధురాపురీం, రాజ్ఞేనివేదయామాసుర్వృత్తాంతం సర్వమాది
తః ఆకర్ణ్యరాజా సంతుష్టో భార్యబంధుసమన్వితః, అలకామా
యయా తూర్ణం రథాశ్వగజపత్తిభిః. ఆలోక్య రాజా తాన్
సర్వాన్ పార్లమాస్యాం ముదాన్వితః, వివాహంకారయామాస
శాస్త్రోక్తేనైవ వర్తనా. కళావతీ తు తస్యాం వై వ్రతోద్యా
వనమాతనోత్, వేణుపాత్రం త్రయస్త్రింశత్సర్వపక్షై రలం
కృతమ్. చందనేన మహాలింగం భక్తేశ ఇతి సంజ్ఞితం, హరి
ద్రయా తథా గౌరీం సైకతేన వృషం తథా. సంపూజ్య విధి
వద్రాత్ర గంధపుష్పాక్షతాదిభిః, త్రయస్త్రింశద్వటాకాని
ససూప ఘృతశర్కరాః. త్రయస్త్రింశత్సక్తుదీపాన్ నిధాయ
వటశోపరి, పుత్రీం కల్యాణికానామ్నీం వస్త్రగంధాక్షతాది
భిః. హరిద్రాకంజలైశ్చైవ పుష్పచందనకుంకుమైః, అలంకృత్య
దదౌ తస్యై తత్పాత్రం భక్తిసంయుతా. మండలం దీపసూపా
ద్యైః పూతం వేణుపాత్రకం, భక్తేశతుప్త్యే దాస్యామి స్వ

ర్ణపక్షైరలంకృతమ్ దాతృప్రతిగృహీతృభ్యాం సౌమంగల్యప్ర
 దాయకం, పుత్రపౌత్రాభివృద్ధ్యర్థం వ్రతసంపూర్తిహేతవే.
 ఇతి దత్వా తతః కన్యాం ప్రేషయిత్వా వరాంతికం, బంధుభిః
 సహ భుక్త్వాతు సుఖమాస్తే యథాసుఖమ్. మృత్యుస్సంహార
 కో యాతస్తమోః శయ్యాగృహం ప్రతి, ఉద్ఘాటయో
 ధ్ఘాటయేతి కవాటమితి చాస్మత్. ఇతి శ్రుత్వాహా కల్యాణీ
 వాక్యం నోద్ఘాటయేతి సా, ఆహం మృత్యుస్తర పతిం నేతుమ
 ల్పాయమం యతాత్ కల్యాణీ. భక్తేశ్వరప్రసాదాన్తు సౌమం
 గల్యాదినందనా, స్థితాహం తస్య నికటే కథనూగమ్యతే
 త్వయా. గచ్ఛ గచ్ఛతి రం చోక్త్వా శరణం ప్రాస శంకరం,
 భక్తేశ్వర దయాసింధో శరణాగతవత్సల. 'మృత్యుగ్రస్తం
 మమ పతిం రక్ష రక్ష దయాసిధే, నితస్మిన్నవ్రతే మృత్యుః క్రు
 ద్ధః సంరక్షతోచనః. పాదప్రహరైర్బహుశ ఉద్ఘాట్య చ కవా
 టకం, గృహీతుమాగతస్తూర్ణం తదా శంభుద్వయానిధిః. దీప
 సంఘాభోగయుక్తః కాలసర్వో బహుశ హ, మృత్యుం దదంశ
 కోవేన ఈశో భక్తార్తిభంజనః. నప్తోమృత్యుః పపాతాథవివిక్తా
 ఙ్కో భయంకరః, దృష్ట్వాతు చిత్రగుప్తాద్యాః ప్రార్థయం స్తము
 మాఽతిమ్. ఈశః సం ప్రార్థనాత్తుష్టిత్తగుప్తమువాచ హ,
 కల్యాణీయం తు మద్భక్త్యా కృతభక్తేశ్వరవ్రతా. తస్యాః
 పతిం కథం హన్తు మాగతో చండభృత్స్వయం, భవత్వితః
 పరం త్వేనం నాగంతవ్యం యమేన వై. యమా కృతామయా
 యూయం ధర్మరాజేన సంప్రతి, గచ్ఛధ్వమితి తానుక్త్వా ఉదు
 యా సహితః శివః. 'వత్సే కల్యాణీ మా భూత్తే భీతిర్భర్తృ
 వధాదితః, భక్తేశ్వరవ్రతంపుణ్యం త్వయా కార్యమితః పరమ్.

మత్స్రసాదాత్మవ పతిర్దీర్ఘాయుః పుత్రవాక్ సుఖి, ఇతి దత్త్వా
 వరం తస్మై భక్తేశోఽంతరధీయత. తతః సుఖేన కల్యాణి సహ
 భర్త్రా విహృత్యచ, పరేద్యుః ప్రాతరథ్థాయ ప్రాప్త్య కల్యాణ
 మంటపమ్. వధూవరా తతస్తత్ర కృతకాతుకమంగళౌ, మధు
 రేశకుముద్వత్యౌ పుత్రస్యాయు ర్విచింతయన్. ఇంతఃపరం
 స్నుషాభాగ్యవశా దీర్ఘాయురస్త్వితి, ఇతి చిన్తయతస్తత్రక
 లావత్యాలకేశ్వరః. ఆహ్వనాన్తం వాద్యఘోషైర్గత్వా సంబం
 ధినో గృహం, ఆహూతౌ తు ముదా యుక్తౌ తదాకల్యాణ
 మంటపమ్. దృష్ట్వా వధూవరా క్రీతౌ స్నుషాం ప్రాహ కుము
 ద్వతీ, బాలే కల్యాణి హే వత్సే తత్త్వం మే బ్రూహి పృ
 చ్ఛతః ఏషోఽల్పాయుశ్చమే పుత్రస్త్యద్భాగ్యాద్భవహుజీవతు,
 ఇతి కృత్వా మతిం సుభ్రు ఉద్వాహం కారితో మయా, కేన
 వ్రతప్రభావేన దీర్ఘాయురభవత్పతిః, తతః సా రాత్రివృత్తాంత
 మాహ శ్వశ్రోర్ముదాన్వితా. శ్రుత్వా చ హృష్టహృదయా
 తామాలింగ్య ముహుర్దుహుః, తద్వీతం మదు చ బ్రూ
 హి కరిష్యామి సుమధ్యమే. ఈశ్వరోక్తప్రకారేణ సర్వం
 హ్యకథయ త్తదా, శ్రుత్వా వ్రతప్రభావం తు వ్రతం చ
 క్రే కుముద్వతీ. తేన వ్రతప్రభావేన పుత్రపాత్ర సమన్వి
 తా, మధురాం ప్రాప్త్య సన్నేహః పుత్రపాత్రసమన్వితః.
 భుంజానో వివిధాన్ భోగాన్ సుఖ మాస్తే యథాసుఖం,
 తదాప్రభృతి లోకేఽస్తి వ్రతం భక్తేశ్వరాభిదమ్. ఇతిహ్యై
 కథయత్తత్ర పార్వతీపరమేశ్వరా, భక్తేశ్వరవ్రతమిదం పార్ణ
 మాస్యాం విధీయతే నారీసామాన్యమేతద్ధి వ్రతం భక్తేశ్వరా
 భిధం, కరోతి భక్త్యా యా నారీ వ్రతమేతద్భిన్నప్రియమ్. సం
 వ్రత-II-11

స్రావ్య పుత్ర పౌత్రాదీన్ సౌమంగల్యాదినంపదః, ఇహ భుక్త్వా మహాభోగాన్ సదాశివపదం వ్రజేత్ ఇతి సూతవచః శ్రుత్వా ఋషయస్తప్తమానసాః, సర్వాభ్యో ఋషిపత్నీభ్యః కారయా మాసు రైశ్వరమ్. తదాప్రభృతి లోకేన్ద్రీన్ ప్రసిద్ధ మభవత్తితా.

ఇతి శ్రీభవిష్యోత్తరపురాణే ఉమామహేశ్వరసంవాదే
భక్తేశ్వరవ్రతకథా సంపూర్ణా.

భక్తేశ్వరవ్రతకథ.

ఒకనాఁడు శౌనకుండు మొదలగు మునీంద్రులు సూతపౌరాణికుం జూచి, “ఓమునిపుంగవా! మీవలనఁబెక్కువ్రతంబులు వింటిమి. అయినను మాకు తృప్తిగలుగకున్నది. ఉత్తమంబైన మఱొక్కవ్రతం బానతిమ్మని యడుంగగా, సూతపౌరాణికుండు వారలకిట్లనియె. ఓ మునీంద్రులారా! తొల్లి పార్వతి శంకరునిఁ జూచి, యొక్కవ్రతంబు లోకానుగ్రహమునకై యానతిమ్మని యడిగెను. ఆమె కీశ్వరుండు చెప్పినతెఱంగెఱింగించెదను వినుండు. పార్వతి కైలాసశిఖరంబున రమ్యమై నిర్మలంబయినమంట పమున రత్నసింహాసనంబునఁ గూర్చుండియున్న శంకరుంజూచి, సకలజనులకు భుక్తిముక్తుల నొసఁగునట్టి యోదేవదేవా! జనుల కాయురారోగ్యైశ్వర్యంబుల నొసఁగునదియు, పుత్ర పౌత్రాది సంపదలను బెంపొందించునదియు, వంధ్యాత్వము మొదలగు దోషములను బోగొట్టునదియు నైనయొక్కవ్రతం బానతిమ్మ! అని యడుంగఁగా, శంకరుండు పార్వతికిట్లనియె. ఓ ప్రియురాలా! యట్టివ్రతం బుపదేశించెదను. ఆలకింపుము. శరత్కాలంబున

కార్తికపౌర్ణమినాఁడు నాలుగువర్ణముల లోనివారలగు స్త్రీలును విధిప్రకారముగా స్నానమాచరించి, చీనాంబరముదాల్చి నానావిధంబులైన భూషణంబులం దొడిగికొని, భర్తయానతి వడసి, భక్తేశ్వరవ్రతంబు సేయఁబూని, చందనముతో భక్తేశ్వరుని, పసుపుతో గౌరిని, ఇసుకతో నందికేశుని నిర్మించి, యానిర్మిత ప్రతిమలను గృహమునఁగాని, దేవళమునఁగాని మంటపము నిర్మించి యం దాప్రతిమల నుంచి భక్తేశ్వరు నావహించి, థ్యానావాహనాది షోడశోపచారపూజలను జేయవలయును. పదివేలకండ్లు గలవెదురుపాత్రము నొక్కదానిని జేయించి దానిని ముప్పదిమూఁడుబంగారుదారములతోఁ జుట్టి, నానావిధంబు లైనభక్ష్యములను జేసియుంచి, వానినడుమ నొక్కదోసెయుంచి, దానిపై నొక్కజ్యోతి వెలిగించి, ముత్తైదువులకు వాయనం బియ్యవలయును. మార్గశిరపూర్ణిమనాఁడు రెండుదోసెలును, రెండుజ్యోతులును, ఈప్రకారము ఒక్కొక్కపౌర్ణమి కొక్కొక్కటివంతున హెచ్చించుచురావలయును. తేఱపున్నమ లీప్రకారముచేయవలెను. ఈవ్రతంబు చేయువారికి దీర్ఘసుమంగలీర్త్యము, పుత్రప్రాప్త్యాదులు, సకలసంపదలును గలుగునని చెప్పఁగా, పార్వతి పరమేశ్వరునిఁ గాంచి యావ్రతంబు తొల్లి యెవ్వరాచరించి రని యడుగఁగా, పరమశివుఁడు పార్వతీ దేవితో నిట్లనియె. ఈ భరతఖండమున, కృతమాలా నదీతీరంబున మధుర యను నొకపట్టణముగలదు. ఆపట్టణమును చంద్రపాండుఁ డనురాజు పాలించుచుండెను. ఆతనిభార్య పేరు కుముద్వతి, వారికి బహుకాలముసంతతిలేక యుండఁగా, నారాజు తనభార్యతోడ వనంబున కేగి, దీర్ఘకాలము తపం

బొసరించెను. అప్పుడు పరమశివుడు ప్రత్యక్షమై నీకేమివరంబు గావలెనని రాజు నడుగఁగా, నాతఁడు పుత్రసంతానంబుగోరెదనని చెప్పెను. అంత, పరమశివుడు రాజుంజూచి, నీపురాశృత కర్తంబువలన నింతకాలము నీకు సంతతి గలుగలేదు. ఇప్పుడు ఆయుస్సులేని కొడుకు కావలయునా! దీర్ఘసుమంగలత్వము లేనికూతురు గావలయునా! అని యడిగెను. రాజు ఆయుస్సు లేనిపుత్రునే యివ్వుని కోరెను. అంతట, పరమేశ్వరుఁ డట్లే యారాజునకు వరం బొసంగి, యంతర్ధానంబాయెను. ఆనల, రాజు పత్నీసమేతుడై యింటికివచ్చెను. కొన్నిదినముల కతని పత్ని గర్భంబు ధరించి యొక్కపుత్రునిగ నెను. పరమశివునియనుగ్రహంబునఁ బుట్టినవాఁడగుటచే రాజు బిడ్డనికి 'ఈశుఁడు' అని నామంబిడి యతనిని కడుగా రాబముతోఁబెంచుచుండెను. అపిల్ల వాఁడు దినదినప్రవర్ధమాన్యడై, సకలశాస్త్రప్రవీణుఁడాయెను. అంత రాజు 'వీఁడెట్లుదీర్ఘాయువు గలవాఁడగును' అనియోచించి పెండ్లిచేసిచూతము. వచ్చెడు పిల్లయొక్కయైదుపుతనము బలముననయినను వీడు దీర్ఘాయు వగుననితలంచి తత్ప్రియత్నంబొనరించుచుండెను. ఆసమయంబున, అలకాపురంబున మిత్రసహృదనురా జొక్కరుండు గలఁడు. వానిభార్య భక్తేశ్వరస్త్రతంబు చేసినది. వారికి నొక్కకొడుకును, కూతురును గలరు. ఆదంపతులు తమకూతునకు వివాహంబు చేయఁదలంచి తగినవరుని విచారించుచుండ, మధురనుండి వచ్చినపురోహితులు, తమరాజు కుమారునికిఁ గూతురు నిమ్మని యడుగఁగా నాతఁడందులకు సమ్మతించి, వారిని బిలువఁబంచి, యొక్కసుముహూర్తమునఁ దనకూతు నారాజపుత్రుని కిచ్చి పెండ్లి చేసెను. ఆసమయమున

నలకాపురపురాణి భక్తేశ్వర ప్రతోద్వాపనంబు చేసి కల్యాణి
యనుతనకూతునకు పసుపునుంకుమతాంబూలములను అక్షతల
నొసంగెను. తర్వాత, రాజపుత్రుడు తనభార్యతోఁ దననగరు
చేరి శయనాగారంబున నుండఁగా, యముడు వచ్చి తలుపు
తట్టెను అంతట నాకల్యాణి తలుపుతీయక, నీవెవ్వఁడవని యడు
గఁగా, 'నేను యముఁడను, నీభర్తయొక్క ప్రాణములఁ గొని
పోవవచ్చితి' నని పలికెను. కల్యాణి వానితో నేను తలుపు
తీయను పొమ్మని చెప్పి భక్తేశ్వరునిఁ బ్రార్థించుచుండెను. అం
తట యముఁడు తలుపుపగులఁగొట్టి లోపలికిరాఁగా భక్తేశ్వ
రుఁడు పామై యమునిగఱచెను. యముఁడు క్రిందఁబడెను. అంత
చిత్తగుప్తుఁడు మొదలగు యమునిపనివారు శంకరునిఁ బ్రార్థిం
పఁగా, శంకరుఁడు కరుణించి, యాయమునిఁ బొమ్మనిసెలవిచ్చి,
యింక తనభక్తులజోలికి రావలదనిచెప్పి మందలించెను. మఱు
నాటివేళువ కల్యాణి తనయత్తగారితో జరిగినసంగతిని విని
పించెను అంతట నాకుముద్వతియు తనకోడలివలన భక్తేశ్వర
ప్రతవిధి నెఱింగి, తాను నాచరించి భక్తేశ్వరుని ప్రసాదము
వలన, నందఱు సకలసంపదలను బడసి పుత్రపౌత్రాది సంపద
గలదై సుఖింబుండెను.

ఇది భక్తేశ్వర ప్రతకథ సంపూర్ణము.

శ త వ ర్తి వ్ర త ము.

శ్లో. శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం,
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్సర్వవిఘ్నోపశాంతయే.

సర్వేభ్యో బ్రాహ్మణేభ్యో నమః. ఆచమ్య. శుభే...మ
స్యాం శుభలిఖా శ్రీపరమేశ్వరప్రీత్యర్థం...గోత్రాయాః...నా
మ్యమమ శతవర్తివ్రతకల్పాక్షరేణ యావచ్ఛ్రీ
ధ్యానావాహనాదిషోడశోపచారపూజాం చ కరిష్యే. తదంగ
త్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. కలశపూజాంకృత్వా, ఆదౌ షహ
గణపతిపూజాం చ కృత్వా, ఆనంతరం లక్ష్మీనారాయణ ప్రాణ
ప్రతిష్ఠాంకృత్వా. అథధ్యానమ్ సహస్రార్కప్రతీకాశం పద్మప
త్రనిఖేక్షణం, శోటికంధర్పలావణ్యం దివ్యమాల్యాంబరావృతమ్.
లక్ష్మీసమేతం దేవేశం పీతకాశేయవాసంస, స్థితవక్త్రముదా
రాక్షం ధ్యాయేల్లక్ష్మీపతిం హరిమ్, శ్రీలక్ష్మీనారాయణదేవతా
భ్యోనమః ధ్యానంసమర్పయామి. ఆవాహయేజ్జగన్నాథం లక్ష్మ్యా
సహజగత్పతిం, మయానివేదితంతుభ్యంగృహణ జగతఃప్రభో.
ఆసనమ్. పాద్యం గృహణ దేవేశ గంధపుష్పాక్షతైర్యతం, క
రుణాకరదేవేశగంగాజలమిదం ప్రభో. పాద్యంసమ...అష్టద్ర
వ్య సమాయుక్తం స్వర్ణపాత్రస్థితం జలం, గృహణ దేవ సర్వజ్ఞ
సర్వదేవనమస్కృత. అర్ఘ్యమ్. దేవదేవ జగన్నాథ పురాణ పు
రుషోత్తమ, మయా దత్తమిదం తోయం గృహణాచమనం ప్ర
భో. ఆచమనీయమ్. గోక్షీరదధిసంయుక్తం శర్కరామధుసం
యుతం, గృహణ దేవ సర్వజ్ఞ సర్వగీర్వాణసేవిత మధుపర్కమ్.
పంచామృతైః కురు స్నానం వేదమన్తైః సుసంయుతం, గృ
హణ దేవ సర్వజ్ఞ లక్ష్మ్యా సహ జనార్దన. పంచామృతస్నానమ్.

నదీనాం చైవ సర్వాసా మానీతం నిర్వలోదకం, స్నానం స్వీ
కురు దేవేశ మయా దత్తం సురేశ్వర. శుద్ధోదకస్నానమ్
వస్త్రయుగ్మం మయా దత్తం సుసూక్ష్మం స్వర్ణనిర్మితం, గృ
హాణ దేవదేవేశ సర్వవేదాంతగోచర. వస్త్రయుగ్మమ్. సువర్ణ
తంతుభి ర్యుక్తం బ్రహ్మణా నిర్మితం పురా, ఆయుష్యవర్ధనం
దివ్యం దాస్యామి సురనాయక. యజ్ఞోపవీతమ్. శ్రీగంధంచంద
నోన్మిశ్రం కర్పూరేణ సుసంయుతం, విలేపనం సురశ్రేష్ఠ ప్రీ
త్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. శ్రీగంధంధారయామి. అక్షతాథ
వళాణ దేవ శాలీయాం స్తండులాణ శుభాణ, హరిద్రామిశ్రి
తాం స్తుభ్యం గృహాణాసురభంజన. అక్షతాణ సమ. కరవీరై
ర్హాజికుసుమై శృంఖలై ర్వకులైః శుభ్రైః, శతపత్రైశ్చ కల్పారై
రర్చయేత్పురుషోత్తమమ్. పుష్పాణి పూజయామి.

అథాజ్ఞపూజా.

పద్మనాభాయ నమః పాదౌ. జగన్నాథాయ నమః
గుల్ఫౌ. రఘునాథాయ నమః జంఘే. హనుదేవాయ నమః
జానునీ. సహస్రనామ్నై నమః ఊరూ. శ్రీనివాసాయ నమః
కటిమ్. జనార్దనాయ నమః నాభిమ్. సువక్షసే నమః వక్షస్థ
లమ్. దీర్ఘబాహవే నమః బాహుళా. సుకంఠాయ నమః కం
ఠమ్. కేశవాయ నమః ముఖమ్. స్థితవక్త్రాయ నమః వక్త్రమ్.
సునాసికాయ నమః నాసికామ్. నీలోత్పలశ్యామాయ నమః
నేత్రే. నారసింహాయ నమః శిరః. సర్వేశ్వరాయ నమః సర్వా
ణ్యంగాని పూజయామి. ఓం కేశవాయ నమః... శ్రీకృష్ణాయ
నమః. అథ *విష్ణుష్టోత్ర శతనామపూజాం కుర్యాత్.

* లక్షపత్రివ్రతే 108 విష్ణునామావళి రుక్తా. లక్షపత్రివ్రతమున
విష్ణుష్టోత్ర మున్నది చూడుడు.

దశాంగం గుగ్గులూపేతం సుగంధం చ మనోహరం, ధూళం
 గృహణ దేవేశ సర్వదేవనమస్మృత. ధూపమాఘ్రపయామి.
 ఘృతవత్తిసమాయుక్తం వహ్నినాయోజితం ప్రియం, అజ్ఞాన
 నాశనం వీచం గృహణ శ్రీమనోహర. దీఃమ్. దీపందర్శయామి
 ధూపదీపానంతరం ఆచమనీయమ్. రాజాన్నం సూపసంయుక్తం
 శాచోవ్యసమన్వితం, ఘృతభక్ష్య సమాయుక్తం నైవేద్యం
 ప్రతిగృహ్యతామ్ మహానైవేద్యమ్. వాస్తప్రత్యక్షం సమర్ప
 యామి. పూగీఫలైః సఃర్పూరైర్నాగవల్లిదళై ర్యుతం,
 ముక్తాచూర్ణసమాయుక్తం తాంబూలం స్వీకురు ప్రభో. తాం
 బూలమ్. తాంబూలచర్మణానంతరమాచమనీయమ్ నీరాజనం
 గృహణేదం పంచవత్తిసమన్వితం, తేజోరాశిమయం ద
 త్తం గృహణ త్వం సురేశ్వర నీరాజనమ్. నీరాజనానంతరం
 ఆచమనీయమ్. మల్లికాజాజికుసుమై శ్చంపకైస్తులసీదళైః, పు
 ష్పాంజలిం ప్రదాస్యామి లత్యై సహ జగత్ప్రభో. మంత్ర
 పుష్పమ్. ప్రదక్షిణం కరిష్యామి సర్వభ్రమ సహారణం, సంసార
 సాగరాంతాం త్వ ముద్ధరస్వ మహాప్రభో ఆత్మప్రదక్షిణనమ
 స్కారాః సమ. సహస్రార్కప్రకాశాయ సహస్రశిరసే నమః,
 ఇద మర్ఘ్యం మయా దత్తం సంగృహణ జనార్దన. శ్రీలక్ష్మీ...
 నే నమ ఇద మర్ఘ్యం సమర్పయామి. ఏవమష్టవారమర్ఘ్యప్రదా
 నాని దద్యాత్. అనేన అర్ఘ్యదానేన శ్రీలక్ష్మీ... సుప్రీతా...
 భవతు. శ్రీవిక్రమాయ దేవాయ వాసుదేవాయ విష్ణవే,
 సర్వవ్రతఫలాధ్యక్ష వ్రతోక్తఫలదో భవ. ఇతి ఊహార్పణమ్.
 యస్య స్మృత్యా చ...తే. అనయాషోడ...శ్రీలక్ష్మీనారాయణ
 స్వామీ సుప్రీతః సుప్రసన్నోవరదో భవతు.

ఇతి పూజావిధానం సంపూర్ణమ్.

శతవర్తి వ్రతకల్పకథా.

శ్లో. సుపుణ్యే నైమిశారణ్యే మానసాహ్లాదకారిణి, తత్ర
స్థితా మహాత్మానః పుణ్యా బ్రహ్మర్షి సత్తమాః. ఆగతం తు
మహాత్మానం సూతపుత్రం దృఢవ్రతం, పప్రచ్ఛుర్భునయస్సర్వే
పూజయిత్వా యథావిధి. సూత సువ్రత సర్వజ్ఞః చేదవేదాంగ
పారగ, వ్రతానాం చైవ సర్వేషా ముత్తమం యద్వదప్రభో.
సూతః.—శ్రుణ్వంతుమునయస్సర్వేవ్రతానాముత్తమంవ్రతం,
శతవర్తివ్రతం నామ సర్వపాపప్రణాశనం, సర్వసంపత్కరం
పుంసాం స్త్రీణాం చైవ విశేషతః, ప్రోక్తం పురా నారదాయ
బ్రహ్మణా లోకచారిణే నారదః. భగవన్సర్వలోకేశసర్వభూత
హితేరత, వ్రతానాం సర్వదానానాముత్తమంబ్రాహ్మీ తత్త్వ
తః, యద్వ్రతేన చ దానేన ప్రాప్యతే మోక్షముత్తమమ్. కిం
విధానం కదా కార్యం బ్రాహ్మీ బ్రహ్మదయాయుతః. బ్రహ్మ.
శ్రుణు నారద యత్నేన పుసుమార్థైకసాధనం, దీపదానాత్పరం
నాస్తి త్రిషు లోకేషు సర్వదా. దినేదినే దీపదానం యఃకరోతి
విచక్షణః, హేమపాత్రే మృణ్మయే వా గోఘృతేన సుశోభినా.
తిలతైలేన వా కుర్వాద్దీపదానేతి తత్పరః, దీపం దత్వాతు
సద్భక్త్యా ముచ్యతే సర్వపాతకైః, ఏకేన దీపమాత్రేణ చోప
పాతకనాశనమ్. దశసంఖ్యాకదీపేన మహాపాతకనాశనం, శత
సంఖ్యాక దీపైశ్చ విష్ణుసాయుజ్యమాపున్నయాత్. అతఃపార్థ్వం
దీపఫలం మయా వక్తుం న శక్యతే, ఇంద్రాదిదేవతాస్సర్వే
శతసంఖ్యాకదీపతః, త్రిదివేశాబధూవుస్తేదీపదానమహాఫలాత్.
బ్రహ్మదీపతాస్సర్వే వైకుంఠే శాశ్వతం వసన్, బృందావన

సమీపే చ దీపదానం కరోతి యః, వైకుంఠే విపులా న్నోగా
 స్ఫుక్త్వా సాయుజ్యమాఘ్నయాత్. ప్రజ్ఞాయశ్శ్రీగుణౌదార్య
 సంపదాం చ వివర్ధనమ్. జాతిస్తరత్వం మోక్షం చ దీపదానేన
 నారద. ఉత్తమం గోఘృతం ప్రోక్తం మధ్యమం తిలతైల
 కం, అధమం మధుతైలం చ వన్యాది హ్యధమాధమమ్, గో
 ఘృతం జ్ఞానసిద్ధ్యర్థం మోక్షప్రాప్తిస్తతః పరం, సంపద్వృద్ధిం
 చ కీర్తిం చ తిలతైలం దదాతి వై. భోగం చైవాధికం తస్య
 మధుతైలం దదాతి యః, కామ్యార్థం సార్వపం తైలం శత్రు
 నాశకరం స్మృతమ్. ఏరండతైలదీపేన సంపదాయుర్వి నాశనం,
 ఘృతేన మాహిషేణాశు పూర్వపుణ్యం వినశ్యతి. యత్కించి
 ద్గోఘృతయుతం నాశకం న కదాచన, దీపదానస్య మాహాత్మ్యం
 కథితం హి మయాపురా. శతవర్త్యం చ యో దీపం దద్యా
 ద్విష్ణుపరాయణః, న్వేన పాపేన నిర్మక్తనేజన్వీ జాయతే నరః.
 చతుర్వర్తికృతేనాశు భూషితత్వం ప్రజాయతే, దశవర్తిప్రమా
 ణేన చక్రవర్తి భవేన్నరః. పంచాశద్వర్తిదీపేన దేవత్వమపి
 జాయతే, శతసంఖ్యాకదీపేన విష్ణుసాయుజ్యమాఘ్నయాత్. స
 హస్రవర్తిదీపేన విష్ణురూపం భజేన్నరః. ఏతత్ఫలం హరితే
 త్రే ద్విగుణం తులసీవనే, త్రిగుణం జాహ్నువీతీరే కార్తిక్యాం
 తు చతుర్గుణమ్. శతవర్తివ్రతస్యాస్య ఫలం వక్తుం న శక్తి
 మాన్. సూతః. పితామహవచః శ్రుత్వా నారదః పునరబ్ర
 వీత్. నారదః. సాంగం వ్రతక్రమం బ్రూహికాలద్రవ్యవిశేష
 తః. బ్రహ్మ. మాఘే వా కార్తికే మాసే వైశాఖే శోభనే
 దినే, తస్మిన్దీపముపక్రమ్య శతసంఖ్యాకవర్తిభిః, దినేదినే
 ప్రకుర్వీత పంచాబ్దంతు వినిశ్చితమ్. ఆదౌ మధ్యే తథాచాంతే

కుర్యాదుద్యాపనం మహత్, ఉద్యాపనవిహీనేన తద్వ్రతం నిష్ఫలం భవేత్. యథైవోద్యాపనం ప్రోక్తం వ్రతానుగుణతత్వతః, విత్తానుసారతః కుర్యా దుద్యాపనవిధానతః. పుణ్యాహం వాచయే దాదా వాచార్యవరణం తతః, బ్రాహ్మణావరయేత్పశ్చాత్పూరితమాం దైవతీం తతః, కర్షమాత్రసువర్ణేన తదర్థార్థేన వా పునః, కారయిత్వా యథావిత్తంవిత్తశాత్యవిహీనతః, విష్ణుమూర్తిం చతుర్బాహుం లక్ష్మ్యసహ విశోధయేత్. వస్త్రద్వయ మథాస్తీర్య తన్నధ్యే ద్రోణసంఖ్యయా, తండులా సుపరి స్థాప్య లక్ష్మీనారాయణప్రభుం, రాజతం చాపి దీపస్య పాత్రం చ సువిధానతః. సువర్ణవర్తినయుక్తం ఘృతేన పరిపూరితం, ఆవాహనాసనే పాద్యమర్ఘ్యమాచమనీయకమ్. స్నానవస్త్రోపవీతాని గంధపుష్పాక్షతాంస్తథా, ధూపం దీపం చ నైవేద్యం తాంబూలం చ ప్రదక్షిణమ్. ఏవం పూజించ నిర్వర్త్య చార్ఘ్యం దత్వా సుశోభనం, ఆచార్యేణాగ్ని మాధాయ హోవయేన్నూలమంత్రతః. తద్విష్ణోరితి మంత్రేణ హుత. మష్టోత్తరం శతం, శర్కరాజ్యసమాయుక్తం పాయసం హోవయేద్వ్రతీ. ఆచార్యాయ తతో దద్యా త్పూరితమా వస్త్రసంయుతం, మంటపం చ సుదీపం చ విద్వాక్ విష్ణుపరాయణః. తతైవ దక్షిణాం దద్యా త్సాలగ్రామశిలాం తథా, దశదానాని కుర్వీత విష్ణుప్రీతికరాణి చ. బ్రాహ్మణాన్ భోజయేత్పశ్చా దష్టోదైతరశతాధికం, ఋత్విగ్భ్యో దక్షిణాం దద్యాత్తాంబూలం చ సమర్పయేత్. ఏవం కృతే వ్రతే సమ్యగ్విష్ణుసాయుజ్యమాఘ్నయాత్, ఆస్య పుణ్యఫలం వక్ష్యే శృణు త్వం మునిపుంగవ. ప్రతిపద్దీపదానేన వైధవ్యం నైవ జాయతే, ద్వితీయాదీపదానేన

హ్యష్టపుత్రా భవిష్యతి, తృతీయాదీపదానేన సర్వసంపత్కరో
 భవేత్. చతుర్థీ దీపదానేన సర్వసౌభాగ్య కారణం, పంచమీ
 దీపదానేన రాజత్వం ప్రాప్నుయాన్నరః. షష్ఠ్యాం తు దీపదా
 నేన రాజ్యపూర్తిం భజేన్నరః. సప్తమ్యామింద్రలోకం చ
 తస్య సాన్నిధ్యవృష్టమే, నవమ్యాం దీపదానేన చేంద్రత్వం
 జాయతే ద్రువమ్. దశమ్యాం దీపదానేన బ్రహ్మసాన్నిధ్య
 మాప్నుయాత్, ఏకాదశ్యాం దీపదానం బ్రహ్మలోకకిరం. నృ
 ణామ్. ద్వాదశ్యాం దీపదానేన విష్ణులోకం సగచ్ఛతి, త్రయో
 దశ్యాం దీపదానం విష్ణుసాయుజ్య కారకమ్. చతుర్దశ్యాం దీప
 దానం ముక్తిం దాస్యతి నారద, పార్థమాస్యామమాయాం
 చ మోక్షప్రాప్తి ర్న సంశయః. మాసవీప్రదానేన నరోమో
 క్షమవాప్నుయాత్, వత్సరే దీపదానేన నరః సాక్షాద్భవేద్ధరిః.
 బ్రాహ్మణః క్షత్రియో వైశ్యో శూద్రో వా చరతప్రత్య
 జీవం వ్రతం పంచవర్షం కుర్యాద్భక్తిసమన్వితః. దినేషినే పర్తి
 శతం విష్ణుప్రీత్యై దదన్నరః, ఘృతేనాహుత్యై మేధావీ ప్రీణ
 యేచ్ఛ హుతాశనమ్ ఏనం యా కురుతే నారీ మోక్షప్రాప్తి
 ర్న సంశయః, ఏతద్వ్రతస్య మాహాత్మ్యం శ్రద్ధయా శ్రూయ
 తే యది. స నరః స్వర్గమాప్నోతి యావదాభూతసంస్థవం,
 యే వ్రతం దృష్టవంతో హి తేఽపి యాన్తి పరాం గతిమ్.
 ఏత త్త్రై కధితం సర్వం వ్రతానాముత్తమం వ్రతమ్.

ఇతి శ్రీబ్రహ్మాండపురాణే బ్రహ్మనారదసంవాదే

శతవర్తివ్రతకల్పః సంపూర్ణః.

శతవర్తివ్రతకథ.

నైమిశారణ్యమందున్న మహర్షులందఱు తమయాశ్రమమునకు విచ్చేసిన సూతపాఠాణికుం జూచి, “మహాత్మా! మాకొక్క వ్రతంబు దెలియఁజెప్పు”డని యడుగఁగా, సూతమహాముని ఋషులక్లిప్తనియె. శతవర్తివ్రతంబని యొక్కటి గలదు. దానిని బూర్వము బ్రహ్మదేవుఁడు నారదుని కుపదేశించెను. ఆతెఱఁగు మీకెఱింగించెద వినుఁడు. ఒక్కనాఁడు నారదుఁడు బ్రహ్మనుజూచి, “సర్వభూతేశుఁడా! నాకొక్క వ్రతంబునుపదేశించుము. ఆవ్రతంబుచేయు విధానంబునుగూడఁ దెల్పుము.” అని యడుగఁగా బ్రహ్మ యిట్లనెను. ఓనారదా! దీపదానముకంటె మించిన వ్రతంబొక్కటి లేదు. దానివలన నన్ని సంపదలు పడయవచ్చును. ఆవునేతినిగాని, నూవులనూనెగాని బంగారు పాత్రమునఁగాని వెండిపాత్రమునఁగాని పోసి దీపమువెలిగించి దానము చేసినవానికి సకలపాతకంబులు దొలఁగును. పదినైపులు వేసి దీపము వెలిగించి దానముచేసిన మహాపాతకములు దొలఁగును. నూటనైపులు వేసి వెలిగించి దానముచేసిన విష్ణుసాయుజ్యమునొందును. అంతకంటె హెచ్చునైపులువేసి వెలిగించి యిచ్చువారు సాక్షాత్తుగా నింద్రాదులగువేల్పులేయై స్వర్గలోకంబున సుఖంబుల నన్నిటి ననుభవించి యంతమున వైకుంఠమునొందుదురు. మఱియు, ప్రజ్ఞ, ఆయుస్సు, సంపద, సద్గుణములు, బౌదార్యము మొదలగుసుగుణములును, పూర్వజన్మజ్ఞానమును మోక్షమును గలుగును. దీపము వెలిగించుటకు ఆవునెయ్యి శ్రేష్ఠము, నూవులనూనె మధ్యమము, ఇచ్చునూనె యధమము. తక్కినవన్ని యధమాధమములు. ఆవునేతివలన జ్ఞానమోక్ష

ములు గలుగును. తిలలైలంబువలన సంపదయు కీర్తియుఁ గలుగును. ఇప్పుచూ నెవలన నెక్కువసుఖంబు గలుగును. ఆవు చూనె శత్రునాశము మొదలగు కామ్యార్థముల నొసఁగును. ఆముదముచే సంపదయు, ఆయువును నశించును. గేదెనేతితో దీపము వెలిగించిన, పూర్వపుణ్యముగూడ నశించును. కావున శక్తిలేనివారు కొంతయావు నేలిన గలిపియైనను దీపము వెలిగించుట మంచిది. నాలుగువత్తులు వేసి పెలిగించుటచే రాజ్యమును, పదివత్తులు వేసిన చక్రవర్తిత్వమును, ఏబదివత్తులు వేసిన దేవలోకమును, నూలువత్తులు వేసిన వైకుంఠమును, వేయి వత్తులు వేసిన విష్ణురూపమును గలుగును. పుణ్యక్షేత్రమున దీపదానమువలన రెండింతలును, గంగాతీరమున మూడింతలును, కార్తికమాసమున నాలుగింతలును ఫలంబుగలుగును. అని బ్రహ్మదేవుఁడు సెప్పఁగా, నారదమునీంద్రుఁ డిట్లునియె. ఓభగవంతుఁడా! యీ ప్రతము చేయవలసిన కాలము; దానికే దగు ద్రవ్యము మొదలగునవి చెప్పుము అని యడఁసఁగగా, బ్రహ్మదేవుఁడును, నారదునింజూచి, నారదా! మాఖ, వైశాఖ, కార్తిక మాసములలో దేనియందయిన నొక శుభదినమున నీ ప్రతంబు నారంభించి యామాసాంతమువఱకు నిట్లు నైదుసంవత్సరములుచేయుచు, ప్రతమారంభించునప్పుడుగాని, మధ్యనుగాని, కడనుగాని యుద్యాపనము చేయవలెను. ఉద్యాపనముచేయక యుండరాదు. అప్పుడు ప్రతముచేసియు నుపయోగములేదు. ఉద్యాపనను వారివారిశక్తి ననుసరించి చేయవలెను. మొదట పుణ్యాహముచేయుట, ఆచార్యవరణము, ఋత్విక్కులవరణము లక్షీనారాయణ ప్రతిమను బంగారమున ౧౦౮ గురిగింజలెత్తు

లోగాని, ౫౪ గురిగింజలయెత్తునఁగాని, ౨౭ గురిగింజలయెత్తునఁగాని చేయించి, ప్రతిమాశోధనము చేయింపవలసినది తర్వాత మండపము నలంకరించి, యందు కుంచెడు బియ్యము పోసి, యందు ప్రతిమనునిచి, బంగారుతోఁగాని, వెండితోఁగాని చేసిన ప్రమిదెయందు బంగారువర్తితో గోవునేయి పోసి దీపమున జ్యోతిని వెలిఁగింపవలయును. తర్వాతపోడశోపచారపూజ గావింపవలయును. తర్వాత “తద్విష్ణో... రాతతమ్” అనుమంత్రముతో ౧౦౮ మఱాటులు హోమము, తర్పణమును, అర్ఘ్యమును జేయింపవలయును. ఈవ్రతము నాచరించువారు పంచదార, నేయియు గలిపిన పాయసాన్నమును హోమమును జేయింపవలెను. తర్వాత ఋత్విక్కులకు కలశవస్త్రప్రతినూదానంబుగావించి, తర్వాత మంటపమును, దీపమును విద్వాంసుఁడయిన తన యాచార్యునకు దానముచేయుచు, సాలగ్రామదానము, దశదానములు మొదలగు విశేషదానములును చేయవలెను. తర్వాత నూటయైనమండ్రు బ్రహ్మణులకు మృష్టాన్నంబు వెట్టి, తర్వాత ఋత్విక్కులకు దక్షిణాలాంబూలదానము చేయవలయును. ఈవ్రతంబు నిట్లాచరించువారికి విష్ణునిసాయుజ్యము గలుగును. ఓమునిపుంగవా! పాడ్యమినాఁడు దీపదానము వైధవ్యనాశమును, విదియనాఁడెనమండ్రుపుత్రులును, తదియనాఁడు సకలసంపదలును, చవితినాఁడు సువాసినీత్వమును, పంచమినాఁడు ప్రభుత్వమును, షష్ఠినాఁడు చక్రవర్తిపదవియు, సప్తమినాఁడింద్రపదవియు, అష్టమినాడింద్రసాయుజ్యమును, నవమినాఁడింద్రత్వమును, దశమినాఁడు బ్రహ్మలోక సన్నిధియు, ఏకాదశినాఁడు బ్రహ్మలోక ప్రాప్తియు,

ద్వాదశినాఁడు వైకుంఠ ప్రాప్తియు, త్రయోదశినాఁడు విష్ణు సాయుజ్యమును, చతుర్దశినాఁడు సంసారవిముక్తియు, పున్నమ, అమావాస్యలయందు మోక్ష ప్రాప్తియు గలుగును. నెలదినములును దీపదానము శాశ్వతమైన మోక్షమును, సంవత్సరముపొడుగున దీపదానము విష్ణురూపప్రాప్తియు గలుగును. ఈ ప్రతము నేవర్ణమువారైనను స్త్రీలయినను, పురుషులయినను అయిదు సంవత్సరములు చేసిన వారు మోక్షము నొందుదురు. ఈ కథ విన్నవారును, ప్రతాచరణము చూచినవారును శాశ్వతము క్తి నొందుదు రని బ్రహ్మదేవుఁడు నారదాన కెఱిగించినచోప్పున సూతుండు శౌనకాది మునీంద్రులకుం జెప్పెను. (ఉద్వాపన విధానము మొదలగునవి లక్షవర్తిప్రతమునందువలెనే కనుక నిచ్చట వ్రాయఁబడలేదు)

ఇది బ్రహ్మాండపురాణమున బ్రహ్మనారదసంవాదరూపమయిన.

శతవర్తిప్రతకథ సంపూర్ణము.

లక్షవర్తిప్రతము.

శ్లో. శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం,

ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే.

ఆచమ్య. శుభేశోభనే ముహూర్తే ఆద్య బ్రహ్మణః... ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌ మమప్రతక లోప్తిక్తసంపూర్ణ ఫలావాప్త్యర్థరజస్సంపరేష్టకృతవ్యభిచారాదిరహస్య సావ నివృత్త్యర్థం ప్రకాశకృతసమస్తదోష పరిహా

రాధం ధర్మాధికామమోక్షాది చతుర్విధ ఫలపురుషార్థసిద్ధ్యర్థం శ్రీలక్ష్మీనారాయణ దేవతాముద్దిశ్య, శ్రీలక్ష్మీనారాయణ దేవతాస్త్రిత్యర్థం కల్యాణైకప్రకారేణ పోదశోపచారపూజాంకరిష్యే తదజ్ఞత్వేన కలశారాధనం కరిష్యే. కలశస్య...సమాశ్రితాః. మం ఓమ్. ఆకలశేషభావతి...రావ ఓమ్. గజే చ...కారకాః. కలశోదకేన పూజాద్రవ్యాణి దేవమంటపమూర్తానం సంప్రోక్ష్య. అథ లక్ష్మీనారాయణ ప్రాణప్రతిష్ఠాం కుర్యాత్. మం. ఓమ్. అసునీతేపున...పహ్వయతే. ఆవాహితో భవ, సుస్థిరో భవ, వరదో భవ, సుముఖో భవ, సుప్రసన్నో భవ, స్థిరాసనం కురు. అథ ధ్యానమ్ సహస్రార్క ప్రతీకాశం పద్మపత్రనిభేక్షణం, కోటికందర్పలావణ్యం దివ్యమాల్యామృరావృతం, లక్ష్మీ సమేతం దేవేశం పీతకాశేయవాససమ్. స్థితవక్త్రముదారాజం ధ్యాద్యేల్లక్ష్మీపతిం హరిమ్. శ్రీలక్ష్మీనారాయణస్వామి నేనమః ధ్యానంసమర్పయామి. ఆవాహయేజ్ఞగన్నాథం లక్ష్మ్యా సహ జగత్పతే, యావత్త్వాం పూజయిష్యామి తావత్త్వం సుస్థిరో భవ. శ్రీలక్ష్మీ...నమః ఆవాహనమ్. సింహాసనం మహద్విధ్యం హేమరత్నసమన్వితం, మయా నివేదితం తుభ్యం గృహాణ జగతః ప్రభో. సింహాసనం పాద్యం గృహాణ దేవేశ గంధపుష్పాక్షతైర్యుతం, కరుణాకర దేవేశ గంగాజలమిదం ప్రభో. పాద్యమ్. అష్టద్రవ్యసమాయుక్తం. స్వర్ణపాత్రస్థితం జలం, గృహాణ దేవ సర్వజ్ఞ సర్వదేవనమస్కృత. అర్ఘ్యమ్. దేవదేవ జగన్నాథ పురాణపురుషోత్తమ, మయా దత్తమిదం తోయం గృహాణాచమనం ప్రభో. ఆచమనీయమ్. గోక్షీరదధి సంయుక్తం శర్కరామధుసంయుతం, గృహాణ దేవ సర్వజ్ఞ

సర్వగీర్వాణ నీవీత. మధుఃసర్కమ్. పంచామృతైః కురు స్నానం
 వేదమన్తైః సుసంయుతం, గృహాణ దేవ సర్వజ్ఞ లక్ష్మ్యాసహ
 జనార్ధన. పంచామృతస్నానమ్. నదీనాం చైవ సర్వాసా మా
 నీతం నిర్వలోదకం, స్నానం స్వీకురు దేవేశ మయా దత్తం
 సురేశ్వర. శుద్ధోదకస్నానమ్. వస్త్రయుగ్మం మయా దత్తం
 సుసూక్ష్మం స్వర్ణనిర్మితం, గృహాణ దేవదేవేశ సర్వ వేదాంత
 గోచర. వస్త్రయుగ్మమ్. సువర్ణ తంతుభి ర్యుక్తం బ్రహ్మణా
 నిర్మితం పురా, ఆయుష్యవర్ధనం దివ్యం దదామి సురనాయక.
 యజ్ఞోపవీతమ్. శ్రీగంధం చందనోన్మిశ్రం కర్పూరేణచసంయు
 తం, విలేపనం సురశ్రేష్ఠ తవ ప్రీత్యై దదామ్యహమ్.
 గంధాః ధారయామి. అక్షతాః ధవళాః దేవ శాలీయాం
 స్థండులాః శుభాః, హరిద్రామిశ్రితాః తుభ్యం గృహాణా
 సురసంహర. అక్షతాన్. కరవీరైర్జాతికుసుమైశ్చంపకైర్వకుళై
 శ్శుభ్రైః, శతపత్రైశ్చ కల్పారై రర్చయేత్పురుషోత్తమమ్.
 పుష్పాణి పూజయామి.

అథాజ్ఞపూజా.

చంచలాయ నమః పాదౌ. చపలాయ నమః గుల్ఫౌ.
 సుపార్శ్వయే నమః పార్శ్వే. దీర్ఘజఙ్ఘాయనమః జఙ్ఘే. రమ్భారవే
 నమః ఊరౌ. పురుషోత్తమాయనమః కటిమ్. పద్మనాభాయనమః
 నాభిమ్. సువక్షసే నమః వక్షఃస్థలమ్. దీర్ఘబాహవే నమః
 బాహ్వా. సుకంఠాయ నమః కంఠమ్. కేశవాయ నమః
 ముఖమ్. సునాసికాయ నమః న్నాసికామ్. నీలోత్పలశ్యామాయ
 నమః నేత్రే. నారసింహాయ నమః శిరః. సర్వేశ్వరాయ నమః
 సర్వాణ్యజ్ఞాని పూజయామి. ఇంద్రాయ నమః, అగ్నయే నమః,

యమాయ నమః, నిర్బుతయే నమః, వరుణాయ నమః,
వాయవే నమః, కుబేరాయ నమః, ఈశానాయ నమః.

అథాష్టోత్తరశతనామపూజా.

“ఓమ్” అని మొదటను, “నమః” అని కడపటను జేర్పవలెను.

ఓం విష్ణవేనమః
లక్ష్మీపతయే
కృష్ణాయ
వైకుంఠాయ
గరుడధ్వజాయ
పరబ్రహ్మణే
జగన్నాథాయ
వాసుదేవాయ
త్రివిక్రమాయ
దైత్యాస్తకాయ
మధురిపవే
తార్క్ష్యవాహాయ
సనాతనాయ
నారాయణాయ
పద్మనాభాయ
హృషీకేశాయ
సుభాప్రదాయ
మాధవాయ
పుణ్డరీకాయ
భీతికరే

పరాత్పరాయ నమః
వనమాలినే
యజ్ఞరూపాయ
చక్రపాణయే
గదాధరాయ
ఉపేంద్రాయ
కేశవాయ
హంసాయ
సముద్రమథనాయ
హరయే
గోవిందాయ
బ్రహ్మజనకాయ
కైటభాసురమర్ధనాయ
శ్రీధరాయ
కామజనకాయ
శేషశాయినే
చతుర్భుజాయ
పాశ్చాజన్యధరాయ
శ్రీమతే
శార్ఙ్గపాణయే

౧౦

౩౦

౨౦

౪౦

జనార్దనాయ నమః
 వీతామృతధరాయ
 దేవాయ
 సూర్యచంద్రవిలోచనాయ
 వత్సరూపాయ
 కూర్మతనవే
 క్రోడరూపాయ
 నృకేసరిణే
 వామనాయ
 భార్గవాయ
 రామాయ
 హలినే
 కలికినే
 హయవాహనాయ
 విశ్వంభరాయ
 శింశుమారాయ
 శ్రీకరాయ
 కపిలాయ
 భువాయ
 దత్తాత్రేయాయ
 అచ్యుతాయ
 అనంతాయ
 ముకుందాయ
 దధివాసాయ

శ్రీనివాసాయ నమః
 ప్రద్యుమ్నాయ
 పురుషోత్తమాయ
 శ్రీవత్సకౌస్తుభధరాయ
 మురారాతయే
 అథోక్షజాయ ౭౦
 ఋషభాయ
 మోహినీరూపధరాయ
 సంకర్షణాయ
 ౫౦ పృథవే
 ఝీరాబ్ధిశాయి నే
 భూతాత్మనే
 అనిరుద్ధాయ
 భక్తవత్సలాయ
 నరాయ
 గజేంద్రవరదాయ ౮౦
 త్రిధామై
 భూతభావనాయ
 శ్వేతద్వీపసువాస్తవాయ
 ౬౦ సూర్యమండలమధ్యగాయ
 సనకాదిమునిధ్యాయ
 భగవతే
 శంకరప్రియాయ
 నీలాకాంతాయ

భరాకాంతాను నమః		బుద్ధావతారాయ నమః
వేదాత్మనే	॥	శాస్తాత్మనే
బాదరాయణాయ	[య]	లిలామానుషవిగ్రహాయం
భాగీరథీజన్మభూమిపాదపద్మా		దామోదరాయ
సతాం ప్రభవే		విరాడ్రూపాయ
స్వభువే		భూతభవ్యభవత్ప్రభవే
ఘనశ్యామాయ		ఆదిదేవాయ
జగత్కారణాయ		దేవదేవాయ
అవ్యయాయ		ప్రహ్లాదపరిపాలకాయ నమః

ఇతి విష్ణుష్టోత్రశతనామపూజాం సమర్పయామి.

(యద్యవకాశః, “విష్ణుసహస్రనామ పూజాం కరిష్యే”
 ఇతి సంకల్ప్త్య విష్ణుసహస్రనామపూజాం కుర్యాత్.) దశాక్షం
 గుగ్గులూపేతం సుగంధం చ మనోహరమ్. ధూపం గృహాణ
 దేవేశ సర్వదేవనమస్కృత. ధూపమాఘ్రాపయామి. ఘృత
 వర్తిసమాయుక్తం వహ్నినా యోజితం ప్రియం, అజ్ఞాననాశ
 నం దేవ గృహాణ శ్రీమనోహర. దీపం దర్శయామి. ధూపదీపా
 నంతరం శుద్ధాచమనీయమ్. రాజాన్నం సూపసంయుక్తం శాక
 చోష్య సమన్వితమ్. ఘృతభక్ష్య సమాయుక్తం నైవేద్యం
 ప్రతిగృహ్యతామ్ మహానైవేద్యమ్ అమూనిఫలవర్యాణిసమ్భూ
 ర్ణరసపత్తివ, స్థాపితాని పురోభాగే గృహాణ జగతః ప్రభో.
 నానావిధ ఫలాని. శుద్ధాచమనీయమ్. పూగీఫలైస్స కర్పూరై
 ర్నాగవల్లీదళైర్ద్యుతం, ముక్తాచూర్ణసమాయుక్తం తామ్బూ
 లం స్వీకురు ప్రభో. తామ్బూలమ్. తామ్బూలచర్మణానంతరం
 శుద్ధాచమనీయమ్. నీరాజనం గృహాణేదం పంచవర్తిసమన్వితం,

తేజోరాశిమయం దత్తం గృహాణ త్వం సురేశ్వర. నీరాజనమ్.
 నీరాజనానంతరం ఆచమనీయమ్. ప్రదక్షిణంకరిష్యామి సర్వ
 భ్రమనివారణం, సంసారసాగరాంతాం త్వ ముద్ధరస్య మహా
 ప్రభో. ప్రదక్షిణనమస్కారాన్. యశ్య...మహ్యతం మంత్ర
 హీనం శ్రీయాహీనం భక్తిహీనం జనార్దన, యత్పూజితంమయా
 దేవ పరిపూర్ణం తదస్తుతే. అనయా పోషశోపచారపూజయా
 భగవాన్ సర్వాత్మకః శ్రీలక్ష్మీనారాయణఃసుప్రీతో సుప్రసన్నో
 వరదోభవతు. ఆచరిత ప్రతకల్పేక్షఫలసిద్ధిస్తు. ఆచమ్య. పూ
 ర్వాక్ష...ప్రీత్యర్థంఅర్ఘ్యదానంకరిష్యే. శ్లో.సహస్రార్క ప్రకా
 శాయ సహస్ర శిరసేనమః, ఇదమర్ఘ్యం మయా దత్తం సంగృ
 హాణ జనార్దన లక్ష్మీ...ఇదమర్ఘ్యం ఏవం ద్వాదశాఘ్నాని (12)
 దద్యాత్. అనేన అర్ఘ్యదానేన లక్ష్మీ...భవతు. త్రివిక్రమాయ
 దేవాయ వాసుదేవాయ విష్ణవే, సర్వప్రతఫలాభ్యక్ష వ్రతో
 క్షఫలదో భవ. ఇతి క్షమార్పణమ్.

ఇతి పూజావిధానం సమాప్తమ్.

ఉద్వాపనప్రకరణమ్.

శ్లో. శుక్లాంబరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం,

ప్రసన్నవదనం ధ్యాయే త్వర్వసిఘ్నోపశాంతయే.

సర్వేభ్యో బ్రాహ్మణేభ్యో నమః. ఆచమ్య. ప్రాణానాయ
 మ్య, శుభేశోభనే...ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయామస్యాంశుభ
 తిథా మమకల్పేక్షసంపూర్ణఫలాభాక్ష్యర్థం రజస్సంపర్కేష్ట
 కృతవ్యభిచారాది రహస్యపాపనివృత్త్యర్థం ప్రకాశకృత
 సమస్తదోషపరిహారార్థం శ్రీలక్ష్మీనారాయణదేవతా ముద్దిశ్య
 లక్ష్మీనారాయణదేవతా ప్రీత్యర్థం లక్షవర్తివ్రతోద్వాపనాఖ్యం.

కర్త కరిష్యే. తదాదౌ తదజ్ఞత్వేన శుద్ధ్యర్థం పృథ్వ్యర్థం
 శాస్త్ర్యర్థం ఆభ్యుదయార్థం చ ఏభిర్నహజనైస్సహ స్వస్తి
 పుణ్యాహవాచనం కరిష్యే. ఆదౌ నిర్విఘ్నేన పరిసమాప్త్యర్థం
 మహాగణాధిపతీపూజాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య, గణపతీపూ
 జాం పుణ్యాహవాచనం చ శృత్వా. అథ ప్రార్థ్యే గోమయేనా
 నులిప్య రంగవల్ల్యాదిభిరలంకృత్య. తదుపరిపీతం నిక్షిప్య తదుపరి
 అష్టదశపద్మం లిఖత్వా, తత్ర శ్వేతవస్త్రద్వయం పరిస్తీర్య
 (తెల్లనిరెండుబట్టలుపఱచి) తదుపరి పంచ ప్రస్థతండులాక్ నిక్షి
 ప్య. (అయిదుమానికలబియ్యముఁబోసి) తస్య ధ్యే అష్టదశపద్మం
 లిఖత్వా, తత్ర తామ్రలోహప్రధానకలశం నిధాయ, తత్కలశే
 పంచపల్లవాని నారికేళం చ నిక్షిప్య నూతనవస్త్రమావేష్ట్య
 (క్రొత్తబట్టచుట్టి) తత్కలశే గంగాజలం పూరయిత్వామంటప
 స్య ఈశాన్యమారభ్య ప్రాగాదిక్రమేణ త్రయస్త్రింశత్కల
 శాన్ సప్రతిమాన్ సవస్త్రాన్ నిధాయ, మంటపస్య దక్షిణ
 దిగ్భాగే కనకవర్తిసహితకాంస్యపాత్రే లక్షవర్తిదీపారాధనం
 కుర్యాత్. తత్ర గోఘృతం నిధాయ కాంస్యపాత్రాభావే మృ
 త్నయపాత్రే దీపారాధనం కుర్వన్తి ఏవంగుణవిశేషణ...
 తథా మమ ఇహ జన్మని జన్మాంతరేషు చ సంజాతసమస్తపాప
 ఊయార్థం విశేషేణ అస్మిన్ జన్మని ప్రథమార్తపదిసమారభ్య
 ఏతావత్పర్యంతం ఋతుకాలికాశాస్త్రీయనియమలోపేన అజ్ఞాన
 తో రజస్వలానోన్యస్య స్పర్శాదిదోషేణ చ సంపాదితమహాపాప
 నివృత్త్యర్థం కామతో నిషిద్ధకాలకృతసురతాదిదోషప్రాయ
 శ్చిత్తార్థం కాయకవాచికమానసికాన్యతమవ్యభిచారపురుష స్త్రీ
 సంభాషణాదిప్రాయశ్చిత్తార్థం పాతివ్రత్యధర్మలోపప్రాయశ్చి

తార్థం శరీరాలోగ్యసిద్ధ్యర్థం సమస్తవోషపరిహారార్థం శ్రీ
 లక్ష్మీనారాయణప్రీత్యర్థం స్కాందపురాణోక్త కల్పప్రకారేణ
 యావచ్ఛక్తి ధ్యానావాహనాది షోడశోపచారపూజాం కరి
 ష్యే. ఆదౌ లక్షవర్తిదీపారాధనం కరిష్యే. తత్రమస్త్రః.
 ఓమ్. ఉద్దిప్యన్వజాతవేదోపఘ్నం నిర్మలం మమ, పశుగ్ంశ్చ
 మహ్యమాపహ జీవనం చ దశో దిశ. జ్యోతిష్మతీం త్వా
 సాదయామి జ్యోతిష్కృతంత్యాసాదయామి జ్యోతిర్విదంత్యా
 సాదయామి భాస్వతీం త్వా సాదయామి జ్వలన్తీం త్వా సాద
 యామి మల్తలాభవన్తీం త్వా సాదయామి దీప్యమానాం త్వా
 సాదయామి రోచమానాం త్వా సాదయామ్యజస్రాం త్వా సాద
 యామి బృహజ్జ్యోతిషం త్వా సాదయామిబోధయన్తీం త్వా
 సాదయామి జాగ్రతీం త్వా సాదయామి. ప్రయాసాయస్వాహా
 ౨౨యాసాయ స్వాహా వియాసాయ స్వాహా సుయాసాయ
 స్వాహోద్యాసాయ స్వాహా శుచే స్వాహాశోకాయ స్వాహా
 తప్యత్యై స్వాహా తపతే స్వాహా బ్రహ్మహత్యాయై స్వాహా
 సర్వస్యై స్వాహా. ఇతి ప్రణమ్య. మంటవస్యోత్తరదిగ్బాగే పంశ
 పాత్రయుగ్లం నిధాయ, పునః సంకల్ప్య. పూర్వోక్తేషం గుణ
 ...శుభతిథౌలక్షవ్రతోద్యావనాజ్ఞం ప్రతిమాశోధనం కరిష్యే.
 (దధిసర్పిర్వధుక్షీరైశర్కరేణఫలైస్సహ, ప్రక్షాళనం ప్రమర్శిత
 ప్రతిమాం శోధయేత్తతః) మస్త్రః. ఆస్థాయస్వ...గధే.
 ఇతిక్షీరేణ. దధిక్రావ్ణ్యో...తారిషత్. ఇతిదధ్నా, శుక్రమసి
 ...రశ్మిభిః ఇతి ఘృతేన. మధువాలాఘుతాయతే...భవస్తునః.
 ఇతి మధునా. తాశ్శర్కరాఅభవత్, తచ్ఛర్కరాణాగ్ం శర్క
 రత్వం, వజ్రోవైశర్కరాః పశురగ్నిర్యచ్ఛర్కరాభిరగ్నిం పరి

మినోలి, వజ్రేణై వాస్తి పశూన్ పరిగృహ్లాతి. తస్మాద్వజ్రేణ
 పశవః పరిగృహీతాః, తస్మాత్ స్థేయా నస్థేయసో నోపహరతేత్రి
 సస్తాభిః పశుకామస్య ఇతి శర్కరయా ఆపోహిష్ఠామయో...
 చ నః ఇతి పంచామృతేనశుద్ధోదకేనప్రత్యాశ్య. ఉత్తమాగణ
 నాథస్య పూజా సంపత్కరీశుభా, భక్తాభీష్టప్రదా తస్మాద్ధ్యాయే
 త్తం విఘ్ననాయకమ్. ఓం గణానాంత్యాగణఃకీర్తిం...సాద
 నమ్. గణపతిమావాహయామి, ఆథ పీఠపూజాం కుర్యాత్.
 ప్రాద్వా రే ద్వా రశ్రియై నమః, ధాత్రే నమః, విధాత్రే నమః,
 దక్షిణద్వారే ద్వా రశ్రియై నమః, చందాయ నమః, ప్రచండా
 యనమః, పశ్చిమద్వారే ద్వా రశ్రియై నమః, జయాయనమః,
 విజయాయనమః, ఉత్తరద్వారే ద్వా రశ్రియై నమః, బలాయ
 నమః, ప్రబలాయనమః, నుభ్యే చిచ్ఛక్త్యై నమః, సత్త్వాయనమః,
 రజనేనమః, తమసేనమః, వస్త్రేభ్యో నమః, దళేభ్యో నమః, కేసరే
 భ్యో నమః, తన్త్రభ్యే కర్ణికాయై నమః, తన్త్రభ్యే దళకలాత్తనే
 వహ్నిమండలాయనమః, వహ్నిమండలాధిపతయే బ్రహ్మణేనమః,
 తన్త్రభ్యే ద్వాదశకలాత్తనే సూర్యమండలాయ నమః, సూర్య
 మండలాధిపతయే విష్ణువేనమః, తన్త్రభ్యే షోడశకలాత్తనే రుద్రా
 యనమః, షోడశకలాత్తనే చంద్రమణ్డలాధిపతయే సర్వేశ్వరా
 యనమః, తన్త్రభ్యే సౌవర్ణమండపాయ నమః, తన్త్రభ్యే సహస్ర
 దళపద్మాయ నమః, తన్త్రభ్యే కల్పవృక్షాయనమః, తన్త్రభ్యే నవ
 రత్నఖచితసింహాసనాయనమః. ఆథ త్రయస్త్రింశత్కలశోపరిపృథ
 క్పృథక్ దేవతానాం ఆవాహనం కుర్యాత్. ఆగచ్ఛ దేవదేవేశ
 లక్ష్మ్యసహజనార్దన, ఇమాంమయా కృతాం పూజాంగృహాణ
 సురపూజిత. ఓమ్. నారాయణాయవిద్మ హే వాసుదేవాయధీమ

హి, తన్నోవిష్ణుః ప్రచోదయాత్. శ్రీలక్ష్మీనారాయణం సాంగం
 సవాహసం సపరిచ్ఛదమావాహయామి, స్థాపయామి పూజ
 యామి తతః బ్రహ్మమంటపే బ్రహ్మకలశే—శ్లో. బ్రహ్మణం రక్ష
 గౌరాజ్యం చతుర్వక్త్రం జగత్ప్రభుం, అక్ష స్రక్కుండికాభీతి
 వరపాణిం విచింతయే. మంత్రః. బ్రహ్మ దేవానాం పదవీః కవీ
 నామృషిర్విప్రాణాం మహిషాసుగౌణామ్. శ్యేవోగృహాగ్రాణాన్
 స్వధితీర్వనానాగ్ం సోమః పవిత్రమత్యేతిరేభన్. బ్రహ్మణం
 సాంగం...ఆవాహయామి ఇత్యావాహ్యా, అథ ఇంద్రాద్యప్త
 దిక్పాలకా నావాహయేత్. ఇంద్రోఽమరావతీనాథః శచీ
 దేవ్యాస్తు నాయకః, వజ్రాయుధశ్చ ప్రాచీశః తస్య చైరావతో
 గజః. మంత్రః ఓమ్. ఇంద్రం వో విశ్వతస్పరి హవామహే
 జనేభ్యః, అస్తాకమస్తు కేవలః. ఇంద్రం లోకపాలక మావా
 హయామి, స్థాపయామి పూజయామి, శ్లో. అగ్నిస్తేజోవతీవాసీ
 స్వాహోదేవ్యాః ప్రియః పతిః, మేషారూఢః శక్తిధరః దిశ్యా
 గ్నేయాం ప్రతిష్ఠితః. మంత్రమ్. అగ్నిం దూతం వృణీమహే
 హోతారం విశ్వభేషజం, అస్య యజ్ఞస్య సుక్రతుమ్. అగ్నిం
 లోకపాలక మావాహయామి. శ్లో. యమస్సంయమనీనాథః
 శ్యామలాయా మనః ప్రియః, దండభృన్మహిషారూఢో దక్షిణ
 స్యాం దిశి స్థితః. మంత్రః. యమాయసోమగ్ సుమత యమా
 యజుహతా హవిః, యమగ్ం హ యజ్ఞో గచ్ఛత్యగ్నిదూతో
 అలంకృతః. యమం లోకపాలకమావాహయామి. కృష్ణాం
 గనా పురం యస్య దీర్ఘా భార్యా నరో హయః, శస్త్రకున్దో
 నిర్మతిశ్చనైర్ముత్యాం దిశి సంస్థితః. పూషాణః పరా...తృష్ణ
 యా సహ. నిర్మతిం లోకపాలకమావాహయామి. శ్లో. పురి

శ్రద్ధావతీ యస్య ప్రియభార్యా చ కాలికా, నక్రవాహః పాశ
 ధరో వరుణః పశ్చిమేశ్వరః. మంత్రః. ఓమ్. ఇమం మే వరుణ
 ...చక్రే, నరుణం లోకపాలకమావాహయామి. శ్లో. వాయు
 ర్గంధవతీనాథః కించ తస్యాంజనాప్రియా, సారజ్జదాహోద్విజ
 భృత్ నాయువ్యాం దిశి వర్తతే. మంత్రః. ఓమ్. తవ వాయు
 వృ...ణీమహే. వాయుం లోకపాలకమావాహయామి. శ్లో.
 కుబేరశ్చాలకాయాం తు చిత్రరేఖా ప్రియాంగనా, హయో
 వాహః ఖడ్గధర ఉదీచ్యాం దిశి వర్తతే. మంత్రః. ఓమ్. సోమో
 ధేనుగ్ం సోమోఽర్విస్తమాశుం, సోమో వీరం కర్తవ్యం
 దదాతు, సానన్యంవిదభ్యగ్ం సఫేయం, పితృః శ్రవణం యో
 దదాతి తస్మై. కుబేరం లోకపాలకమావాహయామి. శ్లో. యశో
 వతీశ ఈశానః పార్వతీచరమేశ్వరః, ఈశాన్యాం దిశి సం
 భాతి వృషారూఢస్త్రీశూలభృత్. మంత్రః. తమీశానం
 జగత స్తస్మివస్పతిం, గ్రియం జిహ్వ మనసే హమామహేవయం,
 పూషా నో యథా వేదసామసద్వృధే రక్షితా పాయురదబ్ధః
 స్వస్తయే. ఈశానం లోకపాలకమావాహయామి. శ్లో. ఉత్తుంగ
 వృషభారూఢం పద్మపత్తాయతేక్షణం, క్షేత్రపాలమహం
 వంద్యే సర్వారిష్టస్య శాస్తయే. మంత్రః. ఓమ్. క్షేత్రస్య పతినా
 వయగ్ం హి తేనేన జయామసి, గామశ్వం పోషయిత్నువా
 సనో మృడాదీదృశే. క్షేత్రపాలకమావాహయామి. శ్లో. అభీ
 ష్టమభయం శీఘ్రం మనసా చింతయన్నపి, పూజయేత్సర్వకా
 ర్యేషు గృహే చ జయసిద్ధయే. మంత్రః. ఓమ్. యత ఇన్ద్రభ
 యామహేతతో నో అభయం కృణి, మఖునక చర్దిత ఉతన్న
 ఉతయేవిద్విషో విమృథోజహి. అభయంకరమావాహయామి.

శ్లో. ఉద్ధర్వస్థితం మహాకాయ మస్తరితే మరుత్పథే, పూజయే
 ద్భక్తియుక్తం చ మనోగతవిధాయినమ్. మస్త్రః ఓమ్ ఉద్ధర్వ
 ఉఘణ ఉతయే తిష్ఠా దేవో న సవితా, ఉద్ధర్వోవాజస్యసని
 తా యజందిభిర్వాగద్భిర్విహ్వాయామహే. ఉద్ధర్వపురుషమా
 వాహయామి. శ్లో. చిత్రవర్ణాం ధరాంసౌమ్యాం సర్వసస్యాల
 యాం శుభాం, చింతయేద్భక్తిచూడా రక్తబలయుక్తకరా
 మ్ముజామ్. మస్త్రః. ఓమ్ సోమనాపుథినిభవాన్మక్షరానివేశినీ,
 యచ్ఛాసః శర్వసప్రధాః పృథివీమావాహయామి శ్లో. నూన
 దండం కరాజ్జేన వహంతం భూమిశోధకం, వస్తేహం వాస్తు
 పురుషం శయానం శయనేశుభే. మస్త్రః. ఓమ్ వాస్తోష్మతేప్రతి
 జానీహ్యస్తాంత్వావేశో అనమివా భవామః, యత్త్వేమ
 హే ప్రతితన్నో జాచస్య శన్న ఏథి ద్విసదే శం చతుష్పదే.
 వాస్తుపురుషమావాహయామి. శ్లో. గరుత్మద్వాహనాయాథం
 శక్తవక్రధరం హరిమ్. పీతామ్బరం హృది ధ్యాయేత్సర్వా
 భీష్టస్య సిద్ధయే. మస్త్రః. ఓమ్ ఇదం విష్ణుర్విచక్రమే త్రిధా
 నిదధే పదమ్. సమూఢమస్య పాగంసురే. శ్రీమహావిష్ణు
 మావాహయామి. శ్లో. క్షీరాబ్ధిపుత్రికే దేవి సర్వదేవసు
 పూజితే, మత్పూజా గృహ్యాతాం దేవి సుప్థిరే కమలా
 సనే మస్త్రః. ఓమ్ సక్తురువ తితడనా పునన్తో యత్ర ధి
 రా మనసా వాచ మక్రత, అత్రాపఖాయః సఖ్యాని జానతే
 భద్రైహం లక్ష్మీర్నియతాధివాచి. శ్రీమహాలక్ష్మీ మావాహ
 యామి. శ్లో. జ్వాలామాలాపరివృతం వహ్నిమండలమధ్యగం,
 ధ్యాయేత్కళాదశయుతం శక్తిధారిణమిశ్వరమ్. మస్త్రః.
 కద్రుద్రాయ ప్రచేతనే మీధుష్టమాయ తవ్యనే, వోచేమశం

తమసగం హృదే. దుద్రమావాహయామి. శ్లో. గౌరీం సువర్ణ
వర్ణాభాం స్వర్ణపద్మసువాసినీం, పాశాఙ్కుశధరాం భూతి
ధరాం చ శివవల్లభామ్. మన్తః. ఓమ్. గౌరీమిమాయ సలి
లాని దక్షిణేకపదీ ద్విపదీ నా చతుష్పదీ, అష్టాపదీ నవపదీ.
బభూవుషీ సహస్రాక్షరా పరమే వ్యోమన్న. గౌరీమావాహ
యామి. శ్లో. అచ్యుతః కల్పగృక్షశ్చ ఆనన్తః కామధేనవః, చి
న్తామణిస్తు గోవిందో నామత్రయముదాహృతమ్. అచ్యుతాయ
నమః, అనన్తాయ నమః, గోవిందాయ నమః, ఆవాహయామి.
స్థాపయామి పూజయామి. తతః కల్పోక్తప్రకారేణ సర్వోప
చారైః పూజయేత్.

లక్షవర్తి క్షీరతర్పణమ్.

ఆచమ్య ఏవంగుణ...తిథౌ శ్రీలక్ష్మీ...త్యర్థం మయా ౭
౭చరితలక్షవర్తిప్రత పరిపూర్తిద్వారా సకలఫలావాప్త్యర్థం
లక్షవర్తిప్రతోద్ధ్యాపనాజ్ఞం యవసహితక్షీరతర్పణం కరిష్యే.
ఇతి సంకల్ప్య. నారాయణాయ విద్మహే...చోదయాత్. ఇతి
మంత్రేణ 10,000 అయతసంఖ్యయా క్షీరతర్పణం విస్త్రైః
కార్యం అనేనక్షీరతర్పణేన భగవాన్ సర్వదే...వరదోభవతు
ఏతత్ఫలం శ్రీలక్ష్మీనారాయణార్పితమస్తు. ఆచరితప్రత సంపూర్ణ
సకలఫలావాప్తిరస్తు.

అథ లక్షవర్తతాజ్ఞహోమవిధిః.

ఆచమ్య. ఏవంగుణ...తిథౌ శ్రీలక్ష్మీ...త్యర్థం ఆచరితస్య
ప్రతస్య పరిపూర్తిద్వారా సకలఫలావాప్త్యర్థం శ్రీలక్ష్మీనా
రాయణదేవతాముద్దిశ్య శ్రీలక్ష్మీ...త్యర్థం సమిదాజ్యచరుప్రీ
హిభిః చతుర్విధహోమం కరిష్యే. లక్షవర్తిప్రతాజ్ఞహో

మూఢమూఢాచార్యం త్వం వృణే, బ్రహ్మణం త్వం వృణే.
 సమిదాజ్యహోమమస్తదర్థం భవంతః కుర్వన్తు. చరుప్రీహి
 హోమమస్తదర్థం భవంతః కుర్వన్తు. వృతాః స్తః తథా
 కుర్వః. ఇతి ప్రతివచనం ఋత్విగ్నిర్వాచ్యమ్. తదంగమగ్ని
 ప్రతిసాపనం కరిష్యే. శ్వేతతణ్డూలమాణ్ణేన ప్రాదేశమాత్రం
 స్థండిలం చతురశ్రమండలం కల్పయిత్వా. ద్వాభ్యాం దర్భా
 భ్యాముల్లిఖ్య స్థండిలోల్లేఖనాదికం సర్వం కుర్యాత్. అథ
 ప్రతిష్ఠితేఽగ్నేఽచరుగ్గోత్రపయిత్వా అభిఘార్య నిధాయ. తత్ర
 షట్పాత్రప్రయోగవిధిప్రకారేణ కుర్యాత్. (ఆజ్యహోమః.)
 (ఏకం ద్వేత్రీణిచత్వారి, ఇత్యాజ్యం గృహీత్వా,) అగ్నేయే
 స్వాహా, ఉత్తరార్ధపూర్వార్ధే. అగ్నేయ ఇదం న మమ, (ఏ
 కం...త్వారి,) సోమాయస్వాహా, (దక్షిణార్ధపూర్వార్ధే, సో
 మాయేదం న మమ. తతః సుత్యుపస్తీర్య చరుమధ్యాద్విర
 వదాయ, అభిఘార్య, హవిః ప్రత్యభిఘారయతి. ఓమ్. నారా
 యణాయ విద్మ హే...చోదయాత్స్వాహా. శ్రీవిష్ణవేనారాయ
 ణాయేదం న మమ, సక్తుమివతిత ఉనా...వాచిస్వాహా, లక్ష్మ్యా
 ఇదం న మమ. నారాయణగాయత్ర్యా సహస్రసంఖ్యయా
 హోమః కార్యః. తతః జయాదిహోమః పూర్ణాహుతిశ్చ
 కార్యః.

అథ దశ దానమంత్రాః.

దేశకాలాసంకీర్త్య. ఏవం...శ్రీలక్ష్మీనారాయణదేవతా
 క్రిత్యర్థం మమ సకలపాపక్షయార్థం మదాచరిత లక్షవర్షప్రత
 పుపూర్త్యర్థం తదంగత్వేన. యథాశక్తి దశదానాని కరి
 ష్యే. తతః ప్రతిగృహీతారం బ్రాహ్మణమామవ్రత్య. శ్రీమహా

విష్ణుస్వరూపస్య బ్రాహ్మణస్య ఇదమాసనం, (సుఖాసనం,) ఇతి ప్రతివచనం, ఇదం పాద్యం, (సుపాద్యం ఇతి ప్ర. వ.) న మోఽస్త్యనంతాయ సహస్రమూర్తయే సహస్రపాదాక్షి శిరోరుబాహవే, సహస్రనామ్నే పురుషాయ శాశ్వతే సహస్ర కోటియుగధారిణే అయంవో గంధః, అలంకారాద్ధా ఇమేఅక్ష తాః, (సంతృక్షతాః,) సకలారాధనైః స్వర్చితమస్తు. తతః గో దానే గోపూజాం కృత్వా, ఓంభూ...దయాత్. ఇతి జలేన సం ప్రోక్ష్య, గవామంగేషు తిష్ఠంతి భువనాని చతుర్దశ, యస్తాత్త స్తాచ్ఛివం మే స్యాదతః శాంతిం ప్రయచ్ఛ మే అన్తే బ్రాహ్మణాయ శ్రీమహావిష్ణుస్వరూపాయ యజుశ్శాఖా (ఋక్కాఖా) ధ్యామినే...సగోత్రాయ...శర్తణే ప్రతిగ్రహీత్రే శ్రీమాన్... గోత్ర...శాఖియః...శర్తాదాతాధర్తవత్సీ సమేతోఽహంమమ సకలపాపక్షయార్థం శ్రీలక్ష్మీనారాయణప్రీత్యర్థం ప్రతపరి పూర్వార్థం స్వర్ణ శృంగీం రౌప్యఖురాం తామ్రపృష్ఠాం కాంస్య దోహనాం వస్త్రాలంకారసంయుతాం పయస్వినీమిమాం గాం సవత్సాం సదక్షిణాం సతాంబూలాం శ్రీమహావిష్ణుప్రీతిం కామయమానస్తుభ్యమహం సంప్రదదే న మమ. ఇత్యుదక ధారాపూర్వందద్యాత్, దేవస్యత్వా...గృహ్లామి. ఇతి ప్రతిగృ హ్ణీయాత్. గోదానసాంధ్యణార్థం దక్షిణాతాంబూలదానంతు భ్యమహం సంప్రదదే న మమ. గవ అభావే గోమూల్యం వా దద్యాత్. అథ దశ దానాని విశేషదానాని చ కుర్యాత్. తతఃపరం మనసోద్దిష్టదానాని కుర్యాత్. దశదానాని. గోభూతిల హిరణ్యాజ్యవాసో ధాన్యగుడానిచ, రౌప్యం లవణమిత్యా వు ర్దశదానాః ప్రకీర్తితాః. ఇతి దశదానానివిషయఃసమాప్తః.

అథ లక్షవర్తివ్రతకథా.

సుపుణ్యే నైమిశారణ్యే నానాదుమలతాయుతే, తత్ర
స్థితా మహాభాగాః పుణ్యా బ్రహ్మసత్తమాః. ఆగతం చ మహా
భాగం వేదశాస్త్రార్థకోవిదం, వ్యాసశిష్యం పురాణజ్ఞం పూజ
యిత్వా యథావిధి. ఊచుః ప్రాంజలయః సర్వే తపసా ద్యో
తితప్రభాః. ఋషయః ఊచుః. నారీణాం గోప్యపాపానాం రజ
స్సంహర్కజాని చ, తాసాం ముక్తిప్రదం గుహ్యం వ్రతంబ్రూ
హి మహామతే సూతఉవాచ. సాధుశ్రవ్యం మహాభాగా య
న్తాం పృచ్ఛథ సాదరం, తదిదానీం ప్రవక్ష్యామి శృణుధ్వం
మునిపుంగవాః. పురా కైలాసశిఖరే హేమప్రాసాదసత్తమే,
రత్నసింహాసనాసీసం శంభుం శాశ్వతమవ్యయమ్. పార్వతీ
భక్తిసంయుక్తా ఇదంవచనమబ్రవీత్, పార్వత్యువాచ. దేవదేవ
జగన్నాథ నమస్తే కరుణాకర, నమస్తేఽస్తు సురాధ్యక్ష మయి
వాత్సల్యమస్తిచేత్. నారీణాం గోప్యపాపానాం పాపాని వివి
ధాని చ, పరవాసాదిజం పాపం భర్తృ నిష్ఠురభాషణాత్ భూ
ణహత్యాదిజం పాపం గర్భభేదాదిజం తథా, పరమర్త్యాదికా
మాఢ్యం రజః సుకరజం తథా. అసత్యవచనాత్పాపం నానా
విషయకామనాత్, కలివంచనజం పాప మన్యదృహువిధం శ
వేత్. సుందరం పురుషం దృష్ట్వా భ్రాతరం పితరం తథా,
యోనిర్ద్రవతి నారీణాం తేజః స్పర్శాద్భృతం యథా. గర్భవి
చ్ఛేదకరణాత్పక్షి భేదాత్తదైవచ, పాపవిక్రయతః పాకద్రవ్య
స్యాపహరాత్తథా. పాపాని వివిధాన్యాసాం సంతిలోకే మహా
మతే, తస్మాత్తాసాం గతిర్నాస్తి కథం ముక్తిర్భవిష్యతి. కూ
రతా పిశునత్వం చ నిర్దయత్వం చ సాహసం, లోలుపత్వం.

గృహదా చేత్కథం తాసాంహి నిష్క్రమి. కేనోపాయేన దేవేశ
మయి వాత్సల్యము న్నిచ్చేత్, వద శీఘ్రం మహాదేవ ముక్తిర్భవతి
కేన వా. పార్వత్యా వచనం శ్రుత్వా సర్వాసాం ముక్తిదాయ
కం, ఉవాచ సస్థితం వాక్యం సర్వలోకనమస్కృతః. ఈశ్వర
ఉవాచ. సాధు చోక్తం త్వయా భద్రేస్త్రీణాం లోకోన విద్యతే,
వ్రతమస్తి శుభేలోకేసర్వసంపత్ప్రదాయకమ్. పార్వత్యువాచ.-
కేన చాదౌ పురా చీర్ణం మర్త్యలోకే ప్రకాశితం, కింమంత్రైః
పూజ్యతే దేవ కింపుష్యైః కింఫలం భవేత్. కాని మంత్రాణి దే
వేశ వ్రతస్యాస్య మహామతే, ఉద్యాపనవిధానం చ త్వయా
వాచ్యందయానిధే. బ్రూహి సర్వం సురాధ్యక్ష తత్ర కా నామ
దేవతా. ఈశ్వరఉవాచ. శృణు దేవి ప్రవక్ష్యామి గుహ్యద్గుహ్య
తమం శుభం, అనాయాసేన మర్త్యానాం నారీణాంచ విశేషతః.
పుత్రపౌత్రధనైశ్వర్యదాయకం సర్వసాధనం, లక్షవర్తివ్రతం
నామ సర్వకామఫలప్రదమ్. లక్షవర్తివ్రతం లోకే యా నారీ
కురుతే ముదా, లక్షజన్మరితం పాపం తస్మై నాదేవ నశ్యతి. వ్ర
తస్యాస్య క్రమం వక్ష్యే శృణు పార్వతి సాంప్రతం, ఆషాఢస్య
సితే పక్షే దశమ్యాం నియతో వ్రతీ. ఏకవారం తు భుంజిత
విష్ణోః ప్రీత్యై శుభాననే, స్రాతరుత్థాయ నియత ఏకాదశ్యా
మతంద్రితః. ఆహ్నికం తు తతః కృత్వా వ్రతీ సంతుష్టమాన
సా, దేవదేవ జగన్నాథ లక్ష్మ్యా సహ జగత్పతే. తవ ప్రీతికరం
దివ్యం లక్షవర్తివ్రతం హరే, కరిష్యామి జగన్నాథ అనుజ్ఞాం
దాతు మర్హసి. నిర్విఘ్నంకురుదేవేశ దేవదేవరమామతే, సంకల్ప
మేవం కృత్వాఽదౌ వ్రతమేతదుపక్రమేత్. మూఢాదిదోష
రహితే అఖండాయాం తిథౌ వ్రతీ, ఆషాఢస్య సితే పక్షే ఏకా

దశ్యాముపక్రమేత్. ఉపవాసవ్రతానీహవ్రతీకుర్యాదనన్యథీః, వర్తయో లక్షసంఖ్యాశ్చ కారయేచ్ఛ యథాక్రమమ్. కార్తికే శుక్లపక్షే చ ఏకాదశ్యాం సమాపయేత్, ద్వాదశ్యాం కారయేద్దేవి హోమం బ్రాహ్మణభోజనమ్. ఇతరాణి చ వర్ణాని పాష్టమాస్యాం సమాపయేత్, లక్షవర్తికృతై ర్దీపై ఘృతనీరాజనైరపి. ప్రత్యహం పూజయే ద్దేవం యావల్లక్షం సమాపయేత్, సువాసినీనాం నారీణాం విధవానాం తదైవ చ. గోప్యాని చైవ పాపాని ప్రకటాని తదైవ చ, ప్రాయశ్చిత్తవిహీనాని దుస్సహాన్యపి వల్లభే. లక్షవర్తిప్రభావేన సర్వే నశ్యంతి నిశ్చితం, కోటయో బ్రహ్మహత్యానా మగమ్యాగమకోటయః, దహ్యంతే లక్షవర్తీనాం దీపానామవలోకతః. పార్వత్యువాచ.- పూర్వం కయా కృతం వైతద్వృతం శంకర మే వద, తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛామి కృపాఽస్తి యది తేఽనఘ. ఈశ్వరఉవాచ.- ఇతిహాసం ప్రవక్ష్యామి సర్వపాపహరం శుభం, ఆర్ణావరే పురా కాచి ద్వేశ్యాఽభూల్లక్షణాహ్వయా. తస్యాభుజజః శూద్రోఽభూ ద్దాసో నామ యువా బలీ. సా లక్షణా ఋతుస్సౌతా స్థితా గోదావరీతటే, అవిదూరే దదర్శాథ బ్రాహ్మణీం మృతభర్తృకాం, బాల్యే వైధవ్యదోషేణ రుదన్తీం కురరీమివ మృతం పతిం పురః స్థాప్య బంధుభిః పరివారితాం, విలపన్తీం తు సా వీక్ష్య శనైస్తాం ప్రత్యపద్యత. లుతన్తీం భువి కాయేన ముహుర్ఘృన్తీమురో బహు, దృష్ట్వా సా లక్షణా వాక్యం స్వభుజంగమువాచ హ. కులజానాం చ నారీణాం దశేయమతిదారుణా, పరవశ్యం చ నారీణాం దుఃఖమామరణాంతికమ్. మృతాపత్యం చ వైధవ్యం తదైవాపుత్ర

తా స్త్రీయాః, అసహ్యమేతత్త్రితయం వైధవ్యం తత్ర చోత్త
రమ్, బాలేయం శోచతేఽతీవ కన్యేదం కర్తవ్యం ఫలం, నివర్త్య
తే వా కేనేదం కో వా వేత్తి వదానఘ. ఉవాచ దాసనా
మాఽసౌ భుజంగశ్చ శుభం వచః, శృణు భద్రే ప్రవక్ష్యామి
సప్తాసప్తాః పురా ద్విజాః. దేహినాం చైవ లోకానాం హి
తార్థం మన్తకోవిదాః, శాస్త్రజ్ఞానాత్వభావాచ్చ జీవినాం
చ పురాకృతమ్. జానన్తి కర్తజఫలం వదన్తి చ దృఢవ్రతాః,
భుజజ్ఞవచనం శ్రుత్వా తథాహితి చ సా పునః. తత్రాగతం
మహావృద్ధం వేదశాస్త్రార్థకోవిదం, యాజకం నామ విప్రేం
ద్రం జ్వలన్తమివ భాస్కరమ్ పప్రచ్ఛేదం దయాధీనా త్యక్త
కౌతుకమానసా, మునే త్వహం దురాచారా కులటా లక్షణా
భిథా. తథాపి తే దయాసాత్రం పృచ్ఛన్తి మాం వద ప్రభో,
సాధూనాం సమచిత్తానాం జనాస్సర్వే సమా భువి. దుర్గంధో
వా సుగంధో వా యథా వాయోః సమో భవేత్, మునే
దశేయం నారీణాం తృతీయాఽతీవ దుస్సహ కర్తవ్యం జా
యతే కేన కేన వాఽస్య నివర్తనమ్. ఏతద్విస్తార్య మే
విద్వాన్ కృపయా వద సువ్రత. లక్షణావచనం శ్రుత్వా యా
జకో వాక్యసుబ్రవీత్, దైవే కర్తవ్యే పిత్రే వా నార్యః పాకే
ఘ సంస్థితాః. అకస్తాద్రజసో దోషాత్ స్పృష్టభాండాద్యుప
స్కరాః, అజ్ఞానాద్వా భయాద్వాపి కామాల్లోభాత్క్వ
చిత్ స్త్రీయాః. అవేదయిత్వా గచ్ఛన్తి తేన దుష్కన్తి సత్కీ
యాః, క్రియాలోపకరా హ్యేతాః పాపాదస్తాద్ధురత్యయాత్.
దశామిమాం ప్రాప్నువన్తి సర్వా అపి న సంశయః, బాల్యే
ఽపి యశావనే వాపి వార్ధక్యే వా కదాచన. తత్ర యా తు

దురాచారా పరానేవాభికాంక్షతి, శ్వశోష్ణశ్చపతిబంధనానాం
 నిత్యం వాచా సుమఃఖదా. ఏతత్పాపయంతా నారీ యా దూ
 షయతి సత్క్రియాః, బాల్యే వైధవ్యమాపన్నీతి సా నారీ
 నాశ్ర సంశయః. యా చానుకూల్యరహితా పతిధర్మేషు సర్వ
 దా, బాల్యే వైధవ్యమాపన్నా రతిహీనా భవత్యలమ్. సర్వా
 సామపి వైధవ్యనిధానం పుష్పసంభవం, శాంతిం తస్య ప్రసత్యో
 మి కర్తవ్యోఽస్య చ లక్షణే. లక్షవర్తివ్రతం సమ్యక్కర్తవ్యం
 పాపనుత్తయే, పాపం గచ్ఛతి నారీణామితి పేదవిదో విదుః.
 పూర్ణశూర్పం సువాసిన్యా దాపయేచ్ఛ ముదాన్వితా, మూలా
 దశేషం వ్రజతి రజోదోషో న సంశయః నిర్మూలంతు వ్రజత్యా
 శు లక్షవర్తివ్రతే కృతే, రజసోత్థం మహత్పాపం నారీణాం
 తు న సంశయః. ఇతి తద్వచనం శ్రుత్వా పునః పప్రచ్ఛ లక్ష
 ణా, మనసా శంకితా భూత్వా సాదరం మునిపుంగవమ్. సాధు
 సాధు మహాభాగా చిత్తం మే భయవిహ్వలం, లక్షవర్తివ్రత
 స్యాస్య విధానం కీదృశం వద. కస్మిన్ కాలే ప్రకర్తవ్యం కస్య
 వా తత్సమర్పణం, ఉద్యాపనం కథం కార్యం కిం ఫలం తస్య
 వా మునే. తయా పృష్టో యాజురోఽసి లోకానాం హితకా
 మ్యయా, వక్తుం ప్రచక్రమే తస్యా లక్షవర్తివ్రతం శుభం,
 యాజకః — వాసుదేవే ప్రసుప్తేతు చాతుర్తాస్యాం విశేషతః,
 ఆషాఢే శుక్లపక్షే తు ఏకాదశ్యాం సమారభేత్. కార్తికే
 మాసి చేత్కుర్యాద్వ్రతం మంగళదాయకం, సహస్రగుణి
 తం దత్తం ఫలం మోక్షద మవ్యయమ్. కార్తికే చైవ వైశా
 ఖే మాఖే చైవ విశేషతః, చైత్రేఽసి చ శుభం ప్రోక్తం
 యథావిభవసారతః. ఉద్యాపనవిధాం వక్ష్యే సర్వదాం సర్వ

మోహినీం, ప్రాతః స్నాత్వా శుచిర్భూత్వా పంచగవ్యం తు
 ప్రాశయేత్. పుణ్యాహవాచనం కృత్వా ఆచార్యం వరయే
 త్తతః, ఋత్విగ్భిర్భూత్వాదై ర్యుక్తం కుర్యాత్తర్పణమంజసా.
 అక్షతైశ్చ యవైర్వాపి లక్ష్మీనారాయణం ప్రతి, దశాంశతః
 ప్రకుర్వీత వర్తినాం తర్పణం బుధః. తర్పణస్య దశాంశేన హో
 మం కుర్యాద్యథావిధి, తర్పణోక్తేన మన్తేణ పాయసం చ
 ఘృతాన్నితమ్. సాయంకాలే తు సంప్రాప్తే శుచిర్భూత్వా
 సమాహితః, గోమయేనానులిప్యథ చతురశ్రం తు మండ
 లమ్. తన్నధ్యేష్టదశం పద్మం పంచవర్ణైస్సుశోభితం, వితాన
 మిత్తుఖండైశ్చ పశ్చువర్ణైః సుశోభితమ్. తన్నధ్యేవస్త్రమూస్తీర్య
 తండులాన్పృథ్వం చ కాన్, తన్నధ్యే కలశం దివ్యం పంచవర్ణవ
 శోభితమ్. వస్త్రోపరి న్యసేద్దేవం లక్ష్మీనారాయణం విభుం,
 బ్రహ్మణః కలశం వస్త్రం నిక్షిపేత్తండులోపరి. త్రయస్త్రింశత్సు
 శోభాధ్యాయై కలశాన్ విన్యసేత్తతః, నిక్షిప్య పంచరత్నాని పంచ
 కోమలపల్లవాన్, ప్రతిమాశోధనం కృత్వా నిక్షిప్య కలశోపరి.
 ప్రాణప్రతిష్ఠాం కుర్వీత షోడశైరుపచారకైః, యామే యా
 మేతు పూజాం చ కుర్యాజ్జాగరణం నిశి. పరేష్ఠి ప్రాత
 రుత్థాయ కుర్యాద్వై దంతధావనం, నద్యాం స్నాత్వా
 ద్విజవరైః ప్రవిశేష్టహముత్తమమ్. హోమం చ బ్రాహ్మణైః
 కార్యం స్వగృహోక్తవిధానతః, పాలానైః సమిధైశ్చైవ
 చరుణా పాయసేన చ. నారాయణస్య గాయత్ర్యా హోమం
 కుర్యాద్యథావిధి, తతో జయాదిహోమం చ పూర్ణాహుతి
 మనంతరమ్. పునఃపూజాం చ నైవేద్యం ధూపనీరాజనాదిభిః,

క్షమార్పణం ప్రకుర్వీత స్తోత్రైరేపంవిధానతః. ఆచార్యాయ
 సదారాయ దరిద్రాయ కటుంబినే, శ్రుతిజ్ఞాయ స్మృతిజ్ఞాయ
 శాంతాయ చ సుశీలినే. సవస్త్రమండపం దద్యాన్వృతీ భక్తి
 సమన్వితః. ఆచార్యం వేదవిదుషం వస్త్రాభరణసంయుతం, గంధ
 పుష్పక్షతైర్దివ్యైర్ధూపైశ్చ పరిశోభితం, హరిం విచిత్త్య
 మససా ప్రతిమాం వస్త్రసంయుతామ్. కాంస్యపాత్రం సవీపం
 చ గాంసవత్సాం పయస్వినీం, స్వర్ణశృంగీం రౌప్యఖురాం
 కాంస్యదోహనభాజనామ్. సవస్త్రాలంకృతాం గాం చ ఆచా
 ర్యాయ సమర్ప్య చ, సఫలాం దక్షిణాం దద్యాద్విత్తశాత్ర్యం
 న కారయేత్. బ్రహ్మణః కలశం దద్యాద్దృత్విజశ్చ ప్రపూజ
 యేత్, తేనైవ పూజాం కుర్యాచ్చ బ్రాహ్మణానాం స్వశక్తితః.
 ఋత్విగ్భిః సహ విప్రైశ్చ బంధుభి రోభిజయేత్తతః, వర్తినం
 భ్యాదశాంశం తత్తర్పణం కారయేత్సుధీః. తద్దశాంశంతు
 జాహ్నుయా ద్దశాంశం విప్రభోజనం, దీనాంధకృపణాఽపం
 గూఽభోజయేదన్న కాంక్షిణః. లబ్ధ్యా ప్రసాదం విప్రాణాం
 స్వయం భుంజీత బంధుభిః, యా చైవం కురుతే నారీ తస్యాః
 పుణ్యఫలం శృణు. అవాచ్యాన్యపి పాపాని రహస్యేన కృతాని
 చ, నశ్యంత్యేతాని సర్వాణి వ్రతస్యాస్య ప్రభావతః. చండాల
 గామినీవాపి తథాశూద్రాభిమర్శినీ, పితృన్యమాతులభ్రాతృ
 పుత్రజామాతృసంగతా. బాలఘ్నీవా కృతఘ్నీవా మాతా
 పితృవధే రతా, గోఘ్నీవా తస్కరీ వాపి రజస్సంకరకారిణీ.
 వహ్నిదా గరదా చైవ నిత్యం వాఽప్రియవాదినీ, పత్యై
 జీవతి యా నారీ వ్యభిచారి భవేత్సదా. ఏవమాది మహా
 పాపై రావృతాఽపి కులాంగనా, కృత్వా చైతద్వృతం
 పుణ్యం ముచ్యతే నాత్ర సంశయః. వ్రతానాముత్తమం చైవ

స్త్రీణామావశ్యకం త్విదం, లక్షవర్తిప్రదానేన విష్ణోరమిత తేజ
 సః. కోటయో బ్రహ్మహత్యానా మగమ్యాగమకోటయః, త
 దైవాత్మ్యగ్రపాపానాం కోటయోఽథ సహస్రశః. నశ్యంతి
 నాత్ర సందేహో నార్యావాపి నరస్యవా, కిమత్ర బహునో
 క్తేన నానేన సదృశం వ్రతమ్. పురుషోఽపి వ్రతం కృత్వా పూ
 ర్వాక్షైః పాపసంచక్షైః, ముచ్యతే నాత్ర సందేహో మధుకా
 సనశాసనాత్. ఏతత్సర్వం మమాఖ్యాతం పృచ్ఛన్త్యాస్తవ
 మానదే, వ్రతం కురు సుఖం తిష్ఠ యథా తే రోచతే మనః.
 ఇతి తద్వచనం శ్రుత్వా పునః పప్రచ్ఛ లక్షణా, అజ్ఞానాద్భ్రష్ట
 భావాద్వా న విశ్వాసో మమైవ చ. ప్రత్యయార్థం తు తద్భ్ర
 ష్టా ప్రత్యక్షం కురు మేఽధునా, ఇతి తద్వచనం శ్రుత్వా
 యాజ్ఞో వాక్యమబ్రవీత్. కథం తే ప్రత్యయో బ్రూమూ ఇతి
 తాం కరుణానిధిః, సా చోవాచ పునర్విప్రం విస్తయోత్సుల్ల
 లోచనా. నవవైధవ్యసంయుక్తాకుమారీ భృశదుఃఖితా, ఆస్థాః
 పతిః కథం జీవేదైవధవ్యం నైవ గచ్ఛతి. తథా కురు మునిశ్రేష్ఠ
 దయా శమవతాం ధనం, ఇతి తద్వచనం శ్రుత్వా విస్మితో యా
 జ్ఞోఽబ్రవీత్. లక్షవర్తిఫలం దివ్యం దిశ తస్యై ముదాయుతా,
 తేన జీవే దయం నూనం బ్రహ్మహృచ్చ పురాభవే. తస్మాదయం
 రాజయత్తురోగేణ చ మృతిం గతః, తథాపి వ్రతమాహాత్మ్యా
 జ్ఞీవితం పునరేష్యతి. దాపయస్వ హరేర్ద్వార్తిం కాంస్యపాత్రం
 తదైవ చ, జీవపత్నీ భవేదాశు సత్యమామరణాంతికమ్. లక్ష
 ణావచనం శ్రుత్వా జలం స్పృష్టా చ వాగ్భతా, లక్షవర్తి
 వ్రతం కృత్వా దదౌ చాస్యైఫలం ముదా. తస్యపుణ్యప్రభావే
 న తక్షణాదేవచోర్ధితః, కుమార్యాకారయామాసవైధవ్యస్యా

పనుత్తయే. ఏతత్పుణ్యప్రభావేన కుమారి సా చ శోభనా,
 యావజ్జీవం జీవపత్నీ బభూవ బహుపుత్రకా. తద్బంధ
 వాస్తదా సర్వే తుష్టుపుస్తాం చ లక్షణాం, యాజకం చైవ
 సంప్రీత్యా జగ్గున్తే నిజమందిమ్. లక్షణా చాపి దాసేన
 భుజంగేన చ సంయుతా, లక్షవర్తివ్రతం కృత్వా కల్పోక్త
 విధిపూర్వకమ్ ఇహ లోకే సుఖం భుక్త్వా మృతా వైకుంఠ
 మాప సా, తతస్తు మరణం ప్రాప్తో దాసస్తస్యాః సహాయకృత్.
 మహారాజకులే జాత శ్చక్రవర్తి బభూవ హ, సా లక్షణా
 చ తత్పత్నీ సర్వలక్షణసంయుతా. బభూవ సర్వవిఖ్యాతా
 జీవపత్నీసుపుత్రికా, లక్షవర్తివ్రతస్యాస్య నారీ వా పురుషోఽ
 పివా. సహాయం యదివా కుర్యాత్స్వర్గం గచ్ఛతి నిశ్చితం,
 నారీ తు తత్ఫలం ప్రాప్య సుభగా భవతి ధృవమ్. సరః పూర్ణ
 ఫలం ప్రాప్య విష్ణులోకే మహీయతే, య ఇదం పుణ్యమా
 ఖ్యానం శృణోతి శ్రద్ధయాన్వితః, తత్ఫలం సమవాప్నోతి విష్ణు
 లోకే మహీయతే. ఇతి శ్రీస్కాందపురాణే ఉమామహేశ్వర
 సంవాదే లక్షవర్తివ్రతకథా సంపూర్ణా.

లక్షవర్తివ్రతకథ.

మహాపుణ్యప్రద మైననైమిశారణ్యంబున గొప్పగొప్ప
 బ్రహ్మర్షులుండిరి. వారికడ కొక్కనాడు సకల శాస్త్రార్థవిచక్షణ
 చణుడయినసూతమునీంద్రుఁ డేగుదెంచెను. ఆసమయంబున
 నామునీంద్రులందఱు పురాణముల నెఱిగిన సూతమునీంద్రుని
 యథావిధిగాఁ బూజించి, “ఓమునీంద్రా! స్త్రీలకు రజోదోషం
 బునఁ బెక్కుపాతకంబు లుద్భవిల్లుచున్నవి, వారి కట్టి పాతకం
 బులఁ దొలగించి ముక్తిసంగునట్టి యొక్క రహస్యవ్రతంబుఁ

దెలుపు"మని యడిగిరి. అంతట నామునీంద్రుడు వారి కిట్లనియె. ఓ మహాత్ములారా! మీరు మంచిసంగతి నడిగితిరి. అది మీకెఱిగించెద వినుడు. తొల్లి యొక్కనాడు పరమేశ్వరుడు కైలాసంబున స్వర్ణమయపీఠమునఁగూర్చుండియుండఁగా, పార్వతి మిక్కిలి భక్తిమెఱయ నాఘనితో నిట్లనియె. ఓ మహేశా! నీకు పలుమాటు మ్రొక్కులిడెదను. తమకు నాయెడ వాత్సల్యంబు గలదేని, నాసంశయంబుఁ దీర్పుడు. ఏదియన, లోకంబున స్త్రీలకుఁ బరగృహవాసంబునను, బెనిమిటిని దిరస్కరించుటవలనను, భూకావ్య, గర్భభేదము, పరపురుషవాంఛ, అసత్యమాడుట, పరవంచన మొదలగువానివలనఁ బెక్కుతెఱంగులైనపాపంబులు వాటిల్లుచున్నవి. అన్నయేనియు, తమ్ముడేనియు, తండ్రియేనియు సుందరపురుషునిఁ గాంచిన స్త్రీలకుఁ జిత్తము చలించునందురు. మఱియు గర్భము ఛేదించుట, పంక్తిభేదము, పాకవిక్రయము, పాక్షద్రవ్యముల నపహరించుట మొదలగు పాతకంబులును గలుగును. మఱియు, క్రూరత, లోభితనము, కటికితనమును, సాహసమును గలిగియుందురు. ఈపాతకంబువలన వీరికి ముక్తి యెటు నాకానతియి మ్మని యడిగిన నాపరమేశ్వరుడు పార్వతిమాటలు విని చిఱునగవు నవ్వుచు నిట్లనియె. ఓసర్వమంగళా, నీవు మంచి ప్రశ్నయడిగితివి. సకలస్త్రీలకుమోక్షప్రదం బగునొక్కవ్రతంబున్నది యని చెప్పెను. ఆమాటలువిని, పార్వతిపరమేశ్వరునిఁ గాంచి, 'ఓనాథా! ఆవ్రతంబు నెవ్వ రాది నాచరించిరి? ఆవ్రతంబునేయుటయెట్లు నాకానతియ్యవే' యని యడిగిన నీశ్వరుఁ డిట్లనియె. ఓపార్వతీ! కడురహస్యమైన యొక్కవ్రతోత్త

మంబు గలదు. దానిమూలమున నెవ్వరైనను, ముఖ్యముగా స్త్రీలు సమస్తపాపంబులనుండి తొలగినవారై, సకలసౌఖ్యము లనుభవించుదురు. ఆవ్రతోత్తమ మెద్దియన లక్షవర్తి వ్రతంబు నాచరగు. ఓదేవీ! యావ్రతవిధానంబు నెప్పెద నాల కింపుము. ఆషాఢశుద్ధదశమినాఁ డొక్కపూట భుజించి, మలు నాఁ డుదయము స్నానము నాచరించి, నిత్యకర్మములం దీర్పు కొని, తర్వాత, “జగన్నాథా, నేను నేఁడు నీకుఁ బ్రీతికరంబైన లక్షవర్తివ్రతంబును జేయఁదలచి యున్నాను. నా కనుజ్ఞ యి” ఘ్నుని విష్ణువుం బ్రార్థించి, మూఢము మొదలగు దోషములు లేని, యాషాఢశుక్లై కాదశి పూర్ణతిథిగా నున్ననాఁ డీవ్రతంబు నుపక్రమింపవలెను. తర్వాత నదిమొద లేకాదశినాఁ డుపవాసంబుచేయుచు, కార్తికశుద్ధవకాదశినాఁటికి లక్షవర్తలను పూర్తి చేసి, కార్తికశుక్లై కాదశినాఁడు మంటపారాధనము మొదలగు నవి చేసి, ద్వాదశినాఁడు హోమము, బ్రాహ్మణసంతర్పణము జేయవలయును. బ్రాహ్మణులైనచో ద్వాదశినాఁడును, నితరులైనచోఁ బున్నమనాఁటితో ముగించి, యానాఁడు హోమాదులను చేసి సమాప్తిచేయవలయును. ఈ లక్షదీపారాధనలు ముగియువఱకుఁ బ్రతిదినము లక్షవర్తినిమిత్తము చేసిన వత్తులతోను, నేతిదీపములతోను, కర్పూరదీపారాధనములతోను బ్రతిదినము నారాయణునిఁ బూజింపవలయును. ఓప్రియు రాలా! ఈవ్రతమహిమంబుచే సువాసినులుగాని, విధవలుగాని, స్త్రీలుచేసిన సకల రహస్యప్రకటపాపంబులును ప్రాయశ్చిత్తములు లేనివివైతము తొలఁగిపోవుచున్నవి. లక్షవర్తిదీపముల దర్శించినమాత్రముననే బ్రహ్మహత్యాది సకల దోషములును

నశించుచున్నవి. అని పరమేశ్వరుడు చెప్పగా, పార్వతి “మహాదేవా! తొల్లి యీ ప్రతం బెవ్వరాచరించిరి! నా కానతి” వ్వుని యడుగఁగా, నామహేశ్వరుఁ డిట్లనియె. ఓ దేవీ! నీకొక్క యితిహాసంబుఁ జెప్పెద వినుము. ఆర్యావర్తదేశమున లక్షణ యను నొకయుంపుడుకత్తై యుండెను. దానికే బ్రాయపువాడ యైన దాసుడను పేరుగల యొకవిటుడుఁ గలఁడు. ఒక్కనాఁడు లక్షణ ఋతుస్నాతఁడై గోదావరీతీరమునఁ జేరువను బెనిమిటి శవమును ముందుంచుకొని యేడ్చుచున్నయొక్కకులకాంతను బ్రాహ్మణినిగాంచి, తానచటిఁజోయి తనతోడవచ్చిన విటునితో నిట్లనియె. కులస్త్రీల కీదశ యతిదారుణమైనది. ఈ యవస్థ పరాధీనతను గలిగించుచు, మరణపర్యంతము దుఃఖముగలిగించునది. లోకంబున స్త్రీలకుఁ బుట్టినబిడ్డలు చచ్చుటయు, గొడ్డలుగ నుండుటయు, వైధవ్యమును తీరినదుఃఖములు. అందును వైధవ్యదుఃఖము చెప్పితిమి. ఈ చిన్నది కడువంతపాలగు చున్నది. ఈచిన్నదాని కిట్టిదశ రాఁ గారణమేమి? ఇది యేపాప కర్మఫలము? ఈదుఃఖ మెట్లు తొలఁగును? అట్టి యుపాయం బెవ్వఁడెఱుఁగును? నాకుఁ జెప్పుమని యడిగెను. అంతట దాసుఁ డును, “ఓ సుందరాంగీ! మంత్రవేత్తలగు పెక్కండు బ్రాహ్మణోత్తములను బ్రహ్మదేవుడు సృజించియున్నవాడు. ఆ విప్రులంగవు లీమె కెట్లీ దుఃఖము సంప్రాప్తమైనదియు చెప్పఁజాలుదురు. వారు శాస్త్రజ్ఞానముచేతను, స్వభావముచేతను నట్టి సంగతుల నెఱుఁగఁగలరు.” అట్లయిన సరియని గ్రహించి, యచ్చటికెచ్చటనుండియో వచ్చిన శాస్త్రార్థవేత్తయగు మహావృద్ధుఁడైన యాజకుడను నొక బ్రాహ్మణోత్తమునికి మ్రొక్కి,

కడువినయంబుదోచ నామునిపుంగవుని నడిగెను. 'ఓమునీంద్రా, నేను జాతిచే వేశ్యను. చెడునడత గలదానను. నన్ను లక్షణ యందురు. వాయువు సుగంధ దుర్గంధములను సమముగా గ్రహించునట్లు నన్ను హీచురాలనని యెంచక, నాప్రశ్నల కుత్తరమియ్యఁ గోరెదను. ఓ మునీంద్రా, స్త్రీలకీ మూఁడవది యైన వైధవ్య మోర్వరానిదిగా నున్నది. ఏల యిట్టిదుఃఖము సంప్రాప్తమగును? ఇది యెట్లు తొలఁగును? ఈవిషయంబు నాకు విస్తరించి చెప్పుమని యడిగెను. లక్షణపలుకులు విని యాజకుఁడు లక్షణ కిట్లనియె. ఓ లక్షణా, స్త్రీలు దైవపితృ కార్యములకై వంటవాపులుసేయు సమయముననే యకన్తాత్మగా రజస్సు గనఁబడినయెడల, భయముననో, కామముననో, లోభముననో, యీసంగతిఁ దెలుపక, పనిముట్లనన్నిటిని దాఁకి యపరిశుద్ధముల్లు గావించుచుందురు. దాన సత్కర్మము లన్నియు చెడిపోవుచుండును. వీ రిట్లు సత్కార్యములకు లోపము గలిగించువారు గనుక, వీరు బాల్య యశావనవార్ధక్య ములలో నెప్పుడో యొక్కపు డీయవస్థను బొందుచున్నారు. దురాచార పరాయణురాలై, పరపురుష వాంఛగలదై అత్త మామలకును, తనమగనికిని, బంధువులకును నిష్ఠురపు మాట లుచే గడుదుఃఖము గలిగించు నాయతివయు, ఈరజోదోషము గలయతివయు బాల్యముననే వైధవ్యము నొందుచున్నారు. మఱియు భర్తకనుకూలముగాక యుండునట్టిస్త్రీయు వైధవ్యము నొంది, సౌఖ్యహీచురాలగుచున్నది. ఈదోషములెల్ల స్త్రీలకు రజోదోషముననే కలుగుచున్నవి. లక్షణా! ఈరజోదోషము దొలఁగుటకు శాంతిని చెప్పెద నాలకింపుము. స్త్రీలు లక్షవర్తి

వ్రతంబుచేసి, సువాసినులకు పూర్తిగా మూసివాయనము లిచ్చిన, ఈరజోదోషంబు నిస్సంశయముగాఁ దొలంగును. అని యాజకుఁడు చెప్పఁగా, లక్షణ యాజకుఁగూర్చి, మహాత్మా! నా మనంబు తత్తరపడుచున్నది. ఆలక్షవర్తివ్రతవిధానంబెట్లు? దాని నెట్లుచేయవలసినది? ఆవ్రతమువలన నెవ్వరికిఁ దృప్తిగలుగును? ఉద్యాపన మెట్లు చేయవలెను? ఆవ్రతంబు చేయుటవలన ఫలంబేమి యని యడిగెను. అంత యాజకుఁడు లోకానుగ్రహముఁ గోరి యిట్లనినెను. ఓలక్షణా వినుము. చాతుర్దాస్యలయం దీవ్రతమునుజేయవలెను. అషాఢశుక్లై కాదశినాఁ డారంభించి, కార్తిక శుక్లై కాదశినాఁడు వ్రతంబు నాచరించినయెడల వేయింతల ఫలంబు గలుగును. కార్తిక, వైశాఖ, మాఘ, చైత్రములం దైనను జేయగచ్చును. దీనికుద్యాపనక్రమ మెట్లనిన, వ్రతదినంబున వేకున లేచి స్నానముచేసి, నిత్యకృత్యములను దీర్చుకొని, పంచగవ్యము దీసికొనవలెను. తర్వాత వ్రతోపక్రమము జేయునప్పుడు మొదట పుణ్యాహవాచనము, ఆచార్యముచేసి, ఋత్విక్కులచే యవలతోఁగాని, అక్షతలతోఁగాని పదివేలు శ్రీలక్ష్మీనారాయణప్రీతికై. తర్పణముచేయింపవలయును తర్పణమున పదియవవంతు ఘృతపాయసముచే హోమము చేయింపవలయును. సాయంకాలమున స్త్రీ స్నానముచేసి, మడిగట్టుకొని పరిశుద్ధురాలై, నాలుగుమూలలు దీర్చినమంటపము నొక్కదానిని నిర్మించి దానినడుమ వైదురంగులతో నెన్నిదిదళముల పద్మమువేసి, చెఱకుగడలతోను, కొండగోఁగులతోను చాందిరిని గట్టి దానినడుమ వస్త్రముపఱచి, యైదుకుంచముల బియ్యముపోసి, దానినడుమ కలశమునుంచి, పంచపల్లవములువేసి,

వస్త్రముపై. లక్ష్మీనారాయణ ప్రతిమలుంచి, యాబియ్యముపై బ్రహ్మకళమును, ముప్పదిమూడు చక్కగా సలంకరించినకలశములను, ప్రతిమలను స్థాపించి, ఇంద్రాద్యష్టదిక్పాలకులతోఁ గూడ నావాహనముచేసి, యాకలశములందు సయిదురత్నములను, చిగుళ్లను దెచ్చియుంచి, ప్రతిమాశోధనగావించి, లక్ష్మీనారాయణ ప్రాణప్రతిష్ఠచేసి, షోడశోపచారపూజలను నాలుగుజాములందును జేయుచు రాత్రి జాగరణము చేయవలయును. ముప్పదిపలముల కంచుగిన్నెయందు ఆవ్రనేయి నిండుగాపోసి, బంగారు వెండి వత్తులువేసి, దూదివత్తివేసి, మంటపావాహనమునకు ముందుగా దీపారాధనముచేసి, పిమ్మట ప్రతియామంబునను బూజచేయుచు, నృత్యగీతవాద్యములతోను, సత్సంగములతోను, వేదఘోషములతోను, రాత్రి జాగరణముచేసి, మఱునాడు వేకువ లేచి దంతథావనంబు చేసికొని, నదీతీరంబునకు వెళ్లి స్నానమాచరించి, బ్రాహ్మణులు స్వస్తివాచనము చేయుచు వెంబడింపఁగా, స్వగృహంబునకువచ్చి చేరవలెను. తర్వాత బ్రాహ్మణులతోఁగూడి, తమతమసూత్రములందుఁ జెప్పినరీతిగా, మోదుగుసమిధలతోను, హవిస్సుతోను, పాయసముతోను, ఆజ్యముతోను నారాయణగాయత్రితో 1000 మాఱులు హోమంబు గావించి, తర్వాత జయాది హోమంబును, పూర్ణాహుతిని జేసి, పునఃపూజ, ధూపదీపనైవేద్య తాంబూల నీరాజనాదులొసఁగి, పలువిధంబులైన స్తోత్రములుచేసి, శ్రమార్పణము చేయవలెను. సకలశాస్త్రముల నెఱిగిన వృద్ధబ్రాహ్మణుఁ డైనయాచార్యునికి వస్త్రాదులతోఁ గూడిన మంటపమునొసఁగి, గోదానంబునుచేసి, యాగోవు

తోడ కంచుచెంబును, ఆవుదూడను, బంగారుతోకొమ్ములు, వెండితోగిట్టలు చేయించి యియ్యవలయును. తర్వాత బ్రహ్మకు కలశము నొసగి తర్వాత ఋత్విక్కులకుఁ దనశక్తివంచనలేక కలశవస్త్రప్రతిమాదుల నొసగి, బంధుజనంబులను, ఋత్విక్కులను భోజనాదులచే తృప్తినిందింపవలెను. లక్షవర్తులలో పదియవవంతు (10,000) తర్పణము, వానిలో పదియవవంతు (1000) హోమమును, దానిలో పదియవవంతు (100) బ్రాహ్మణులకు సంతర్పణమును గావింపవలయును. గ్రుడ్డి, కుంటి, కురూపి, వేద, సాదలకు నన్నముపెట్టి, బ్రాహ్మణులయానతివడసి తాను భుజింపవలయును. ఈవ్రతంబును భక్తితోఁజేసినస్త్రీ, చండాలగమనము, శూద్రగమనము మొదలగు చేయరానిపాపంబు లజ్ఞానముతో చేసినను, వానినుండి విముక్తురాలగుచున్నది. ఈవ్రతమహిమము నీకు సవిస్తరంబుగాఁజెప్పితి నని చెప్పఁగా, లక్షణ యాజకుంజూచి, నీమాట నేను నమ్మఁజాలను. దానికిఁ దగిన దృష్టాంతంబుఁ జూపుమని యడిగెను. అప్పులుకులు యాజకుండు విని, “నీకెట్లు నమ్మకము గలుగును?” అని యడుగఁగా, “అయ్యా, యీయతివ నూతన వైధవ్యంబుఁ బొందినదై, మిక్కిలి తపించుచున్నది. దీనిమగం డెట్లు జీవించును? ఈ చిన్నదాని కెట్లు వైధవ్యంబు దొలంగును? నా కట్టికార్యంబు చేసి చూపు” మని యడుగఁగా, యాజకుం డాశ్చర్యమొంది, ఓలక్షణా, ఈతఁడు పూర్వజన్తంబున బ్రహ్మహత్య చేసెను. దానివలన నీతఁ డీజన్మమున క్షయరోగముచే మృతికొందెను. నీవు లక్షవర్తివ్రతంబు చేసినఫలమును దీనికిఁజూపు. దీనిమగండు పుర ర్థి వితుండగును. లక్షీనారాయణప్రతిమను, కాంస్యపాత్రమును

నాచార్యునకు దానంబుచేయుము. దీనిమగండు జీవింపగలఁ
డని చెప్పఁగా, లక్షణ లక్షవర్తివ్రతంబు గావించి, యాఫలంబు
నాబ్రాహ్మణస్త్రీ కొసంగెను. అంత దానిపెనిమిటి పునర్జీవితం
డయ్యెను. ఆచిన్నదియు బ్రదికియున్నంతకాలము సువాసినిగ
నుండి వెక్కండ్రపుత్తులం బడసి సౌఖ్యముతో నుండెను. ఆ
చిన్నదానిబంధుగులందఱు లక్షణను బహువిధంబులఁ బొగడి,
తమతమయిండ్లకేగిరి. లక్షణయు తనవిటునితో నింటికివచ్చి,
లక్షవర్తివ్రతం బాచరించి యిహలోకంబున సుఖంబు లను
భవించి, యంతమున వైకుంఠము నొందెను. దానివిటుండు
మృతినొంది యొక్కడేశమునకు చక్రవర్తియాయెను. ఆలక్ష
ణయు వానికిఁ బత్నియై, మిక్కిలి కీర్తిచెంది దీర్ఘసువాసిని
గాను, బహుపుత్రవతిగాను నుండెను. ఈలక్షవర్తివ్రతంబు
చేసినవారును, సహాయపడువారును, ఈకథ విన్నవారును,
చదివినవారును విష్ణులోకంబు నొందుదురు. అని యిట్లు పర
మేశ్వరుండు పార్వతికిఁ జెప్పుఁగాఁ బరమేశ్వరునివాక్యము
లాలించి యాదేవి కడుసంతోషుఁడై రాలయ్యెను.

స్కాందపురాణమున లక్షవర్తివ్రతకథ

సంపూర్ణము.

త్రికార్తివ్రతము.

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం... శాంతయే. ఆచమ్య. శుభే... శుభతిథౌ మమ సమస్తపాపక్షయార్థం ధర్మార్థకామమోక్ష చతుర్విధఫలపురుషార్థసిద్ధ్యర్థం సర్వాభీష్టసిద్ధ్యర్థం శ్రీసాంబ సదాశివదేవతాముద్దిశ్య, శ్రీసాం...తాప్రీత్యర్థం ఉమామహేశ్వరధ్యానావాహనాది షోడశోపచారపూజాం చ కరిష్యే. తదంగత్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య. కలశ పూజాం కృత్వా. కలశోదకేన పూజాద్రవ్యాణి దేవమంటప మాత్మానం సంప్రక్ష్య. ఆదా గణపతిపూజాం కృత్వా. అథ ఉమామహేశ్వరప్రాణప్రతిష్ఠాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య. శ్లో. శిరః శ్రోత్రం తథా నాసా మోఘం జిహ్వం తలైవ చ, కంఠం కుక్షీం చ హృదయం కటిబాహూ తథాఽంగుళీకా, ఊరూ జానూ చ పాదాంతం తత్తన్నాస్యసం వినిర్దిశేత్. అసునీతే... హ్వయతే. స్థిరో భవ...కురు. అథ ధ్యానమ్. ఉమయాసహితం దేవం కైలాసశిఖరే స్థితం, గిరిజాహృదయానందం ధ్యాయే చిత్తే సదాశివమ్. ఉమామహేశ్వరం ధ్యాయామి. హృత్పద్మకర్ణికా మధ్యాదుమయా సహశంకర, ఆగచ్ఛావాహ యామ్యుద్యత ప్రసీద గిరిజాపతే. ఆవాహనమ్. ఆసనం పరమం దివ్యం నవరత్నసమన్వితం, సౌవర్ణప్రభయా యుక్తం ముక్తా ప్రాలంబశోభితం, ఆసనమ్. గంగాదిసర్వతీర్థేభ్య ఆనీతాచ్ఛసు శీతలాత్, పానీయాదద్య తే పాద్యం దదామి శశిభూషణ. పాద్యం. జగద్రక్షానిపుణయోర్హస్తయోర్గిరిజాధిప, దదా మ్యుష్ణ్యం గృహాణేదంకరుణాకర శంకర. అర్ఘ్యం. మయాద త్తేన దేవేశ శీతలేన సువారిణా, కురుష్వాచమనం శంభో వాసుకీ

కృతధూపణ. ఆచమనీయమ్. దధిన్ మధునా శంభో గోఘృతేన సశర్కరమ్, దుగ్ధేన మిశ్రితేనేదం మధుపర్కం దదామి తే. మధుపర్కమ్. గోక్షీరై ర్నారికేళైశ్చ ఘృతేన మధునా శివ, పంచామృతస్నానమిదం శర్కరాగాంగవారిభిః. పంచామృతస్నానమ్. మద్దాకినీజలైర్దివ్యైర్నహదేవ దయానిధే, స్నానం కురు జగన్నాథ శివావామాంకసంస్థితమ్. శుద్ధోదకస్నానమ్ కుందేందు శంఖధవళం మాక్షికాజాలరంజితం, దుకూలం తే ప్రయచ్ఛామి గృహాణ పరమేశ్వర. వస్త్రయుగ్మమ్. కాంచనేన చ రత్నైశ్చ రంజితం రాజశేఖర, ఉపవీతం గృహాణేదం చంద్రశేఖర శంకర. యజ్ఞోపవీతమ్. సమస్తగంధద్రవ్యాణాం దేవత్యమసి జన్తభూః, భక్త్యా సమర్పితం ప్రీత్యా మయా గంధాది గృహ్యతామ్. పరిమళద్రవ్యాణో కర్పూరాగరు కస్తూరీమిశ్రితం శీతలం శుభం, గంధం దాస్యామి దేవేశ ఉమానాథ నమోఽస్తుతే. శ్రీగంధం సమర్పయామి. మిశ్రితైర్మాక్షికాజాలై రక్షతై శ్శంఖసన్నిభైః, పూజయామి మహాదేవ గంధోపరిమహామతే. అక్షతాః సమర్పయామి. మాల్యాదీని సుబిల్వాని మాలత్యాదీని చ ప్రభో, మయాఽఽనీతాని పుష్పాణి పూజార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్ పుష్పాణి. అథ ఇంద్రాది లోకపాలకపూజాం చ కుర్యాత్.

అథాంగపూజా.

మహేశ్వరాయ నమః పాదౌ పూజయామి. ఈశ్వరాయ నమః జంఘే పూజయామి. కామరూపాయ నమః బానునీ పూజయామి. వారాయ నమః ఊరూ పూజయామి. త్రిపురాంతకాయ నమః గుహ్యం పూజయామి. భవాయ నమః

కటిం పూజయామి. గంగాధరాయ నమః నాభిం పూజయామి. మహాదేవాయ నమః ఉదరం పూజయామి. పశుపతయే నమః హృదయం పూజయామి. పినాకినేనమః హస్తాం పూజయామి శివాయ నమః భుజౌ పూజయామి. శితికంఠాయ నమః కంఠం పూజయామి. విరూపాక్షాయనమః ముఖం పూజయామి. త్రినేత్రాయ నమః నేత్రాణి పూజయామి. రుద్రాయ నమః లలాటం పూజయామి. శర్వాయ నమః శిరః పూజయామి. చంద్రమాశయే నమః మాళిం పూజయామి. పశుపతయే నమః సర్వాణ్యంగాని పూజయామి. అథ శివాష్టోత్తరశతనామపూజాం కరిష్యే. *ఉమామహేశ్వరాయ నమః శివాష్టోత్తరశతనామపూజాం సమర్పయామి.

శ్లో. కృష్ణాగరసుధూపేన ధూపయామి తవామితం, మృత్యుంజయ మహాదేవ మాయామయమిదం ప్రభో. ధూపం సమర్పయామి. అనేకవర్తియుక్తేన గోఘృతాక్తేన శంకర, దీపయామి సుదీపేన త్వామృజ్జానవినాశనమ్. దీపం సమర్పయామి. చామీకరసుపాత్రేషు స్థాపితం దివ్యముత్తమం, పరమాన్నం ప్రదాస్యామి భుక్త్వి దేవ మహేశ్వర. నైవేద్యం సమర్పయామి. కోమలాస్త్రైర్నాగవల్లీదళైః పూగఫలైర్యుతం, తాంబూలం దాపయామ్యద్య గృహాణ పరమేశ్వర. తాంబూలం సమర్పయామి. కర్పూరఖండయుక్తేన గోఘృతేనసుదీపితం, నీరాజనం ప్రదాస్యామి సర్వలోకమహేశ్వర. కర్పూరనీరాజనం సమర్పయామి. తులసీబిల్వపత్రాఢ్యం వేదమంత్రై స్సుమం.

* శివాష్టోత్తరశతనామపథి ప్రతరత్నాకరము మొదటిభాగము కేదారేశ్వరవ్రతమునందు చూచుకొనునది.

త్రితం, మంత్రపుష్పం మహాదేవ దాస్యామి గిరిజాపతే, మంత్ర
పుష్పం సమర్పయామి. ప్రదక్షిణం కరిష్యామి సర్వపాపభయా
ఽహం, అనుగ్రహిష్య మాం దేవ భవసాగరతారక. ప్రద
క్షిణం సమర్పయామి. యస్య స్మృత్యాచ నామోక్త్యా...వ
రదో భవతు. ఇతి పూజావిధానం సమాప్తమ్

శ్లో. శుక్లాంబర...శాంతయే ఆచమ్య. శుభే...ఏవంగుణ
విశేషణవిశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌమమ సమస్తపాపక్షయాయా
ర్థం ధర్తా...పురుషార్థసిద్ధ్యర్థం సర్వాభీప్రసిద్ధ్యర్థం శ్రీసాంబ
శివదేవతాముద్దిశ్య సాంబశివదేవతాప్రీత్యర్థం శ్రీసాంబశివః
శోపచారపూజాం చ కరిష్యే. తదంగకలశపూజాం గణాధిపతి
పూజాం చ కృత్వా అథ ప్రార్థ్యే గోమయేనానులిప్య రంగవ
ల్ల్యాదిభిరలంకృత్య. చతుష్కణ్ఠేషు పీఠం నిక్షిప్య, తదుపరి అష్ట
దశపద్మం లిఖిత్వా, తతః నూతనవస్త్రమాచ్ఛాద్య, పంచప్రస్థ
తండులాక్ = (అయిదుకుంచముల బియ్యము) నిక్షిప్య తత్ర
అష్టదశం పద్మం విలిఖ్య, తత్ర తామ్రకలశం నిధాయ, పున
స్సంకల్ప్య, ఏవంగుణ...శుభతిథౌ శ్రీసాంబశివదేవతా...
ప్రీత్యర్థం త్రికార్తిప్రతోద్యాపనాంగ ప్రతిమాశోధనాధికం
కరిష్యే. దధిసన్నిర్ధుక్షీరైః శర్కరేధ ఫలైః సహ, ప్రత్య
శనం ప్రకుర్వీత ప్రతిమాం శోధయేత్తతః. పంచామృతమం
త్రైః ఆపాహిష్ఠేతి మంత్రేణ చ ప్రతిమాం శోధయేత్. అథ
పీఠపూజాం కరిష్యే. ప్రార్థ్యారే ద్వారశ్రియై నమః, ధాత్రే
నమః, విధాత్రే నమః, చిచ్ఛక్త్యై నమః, క్రియాశక్త్యై నమః,
దుర్గాయై నమః, గణపతయై నమః, క్షేత్రపాలకాయ నమః,
తన్నధ్యే వాస్తుపురుషాయ నమః, ధక్షిణద్వారే ద్వారశ్రియై

నమః, పశ్చిమద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, శ్రియై నమః, తదు
 పరి పృథివ్యై నమః. తన్నధ్యే ద్వాదశకళాత్తనే చంద్రమండ
 లాధిపతయే రుద్రాయ నమః, సత్త్వాయ నమః, రజసే నమః,
 తమసే నమః, ఆత్మనే నమః, పరమాత్మనే నమః, సర్వాధార
 పీఠశక్తిభ్యో నమః. అదైనం గంధాక్షతపత్రపుష్పధూపదీప
 నైవేద్యతాంబూలైరభ్యర్చ్య ఆదౌగ్గణపతిమాలాహయేత్.
 తతఃప్రతిమాలాహయేత్. తత్రమంత్రః, ఆగచ్ఛానస్తదేవే
 శ సార్థయే త్వాం జగత్పతే, ఇమాం మయా కృతాం పూజాం
 గృహీణ సురసత్తమ. నమస్తే అస్తు భగవన్ విశ్వేశ్వరాయ
 మహాదేవాయ త్ర్యంబకాయ త్రిపురాంతకాయ... శ్రీమన్నహా
 దేవాయ నమః. శ్రీఃశ్రీమామహేశ్వరం సాంగం సవాహనం
 ప్రమథగణసమేతంమధ్యే ఉమామహేశ్వరమాలాహయామి.
 స్థాపయామి. పూజయామి. శ్లో. బ్రహ్మణం రక్తగౌరాంగం చ
 తుర్వక్త్రం జగత్ప్రభుం, అక్షస్రక్కుండికాభీతివరపాణిం విచిం
 తయే మంత్రః. బ్రహ్మదేవానాం...రేభన్. బ్రహ్మణం సాం
 గం...ఆవాహయామి, స్థాపయామి, పూజయామి. మహావిష్ణుం
 శంఖపద్మ సుదర్శనగదాధరం, ధ్యాయేఽహం నీలగౌరాంగ
 చద్రస్థకమలాపతిమ్. విష్ణోరరాటమసి విష్ణోః పృష్ఠమసివిష్ణోస్త్యం
 స్తిస్థోవిష్ణోస్సూరసి విష్ణోర్ధ్వివమసి వైష్ణవమపి విష్ణవే త్వా
 ఇతిశివస్యోత్తరభాగే విష్ణుం సాంగం...మి. కరద్యయేనకమలే
 ధారయంతీం స్వలీలయా, హారనూపురసంయుక్తాం లక్ష్మీం
 దేవిం నమామ్యహమ్. మంత్రః. సక్తుమివ...వాచి. లక్ష్మీంసాం
 గాం...యామి. తతః ఇంద్రాద్యష్టదిక్పాలకానాలాహయేత్.
 ఇంద్రమైరావతారూఢం వజ్రాయుధధరంప్రభుం, పూర్వదిక్పా

లకం దేవంసర్వదేవనమస్మృతమ్. ఇంద్రంవో... కేవలః. ఇంద్రం
సాంగం...యామి. వైశ్వానరం మేషవాహంస్వధాస్వాహాసమ
న్వితం, ఆవాహయామి దేవేశంతీవ్రతేజోవిభాసితమ్. మంత్రః.
అగ్నిం దూతం...సుక్రతుమ్. అగ్నిం సాంగం...యామి. దండ
పాణిం యమందేవం మహిషోత్తమవాహనం, యమునాభ్రాత
రంప్రీత్యామమమావాహయామ్యహమ్. మంత్రః. యమాయ
సోమగ్ం...కృతః యమం సాంగం...యామి. రక్షోధిషసమా
రూఢం వైర్వతిం ఖడ్గపాణినం, ధూమ్రవర్ణం మహాకాయం
భీమమావాహయామ్యహమ్. మంత్రః. యత్రేదేవీ...ప్రముక్తః.
నిర్వతిం సాంగం...మి. ప్రాచేతసం ప్రభానాథం మకరారో
హణోత్సుకం, పాశహస్తం విచిత్రాంగం వరుణం పూజయా
మ్యహమ్. మంత్రః. ఇమంమే...చకే వరుణం సాంగం...యా
మి. వాయుం ప్రాణం మహావేగం సర్వలోకసుఖావహం,
కృష్ణసారసమారూఢం వాయుమావాహయామ్యహం, మం
త్రః ఆనోనియుద్భిః...సదాసః. వాయుం సాంగం...యామి.
కుజేరం గుహ్యకాధీశం నిధినామిశ్వరం ప్రభుం, అశ్వారూ
ఢం శూలినఖం దేవమావాహయామ్యహమ్. మంత్రః. సోమో
ధేచుగ్ం...దస్తే కుజేరం సాంగం...యామి, ప్రమథానాం
గజైర్యుక్తం పార్వతీహృదయప్రియం, వృషవాహసమా
రూఢ మిశమావాహయామ్యహమ్. మంత్ర తమిశానం జగ
తః...స్వస్తయే, ఈశానం సాంగం...మి ఇతి లోకపాలానా
వాహ్య. తతః కాంస్యపాత్రే త్రికార్తిదీపారాధనం కుర్యాత్.

త్రికార్తివ్రతకథా.

ముషయః—శ్లో. సూత్రసువ్రత సర్వజ్ఞ వేదవేదాంగ

పారగ, వ్రతానాం చైవ సర్వేషా ముత్తమం యద్వద ప్రభో.
 సూతః. వ్రతానాం చైవ సర్వేషా ముత్తమం తు వదామి వః,
 శృణుధ్వమృషయస్సర్వే ఏకాగ్రమనసా శుభమ్. త్రికార్తిదీప
 దానేన సర్వాన్మామానవాఘ్నయాత్, దీపేన నాశనం యాతి
 పాపం దీపాత్పరం నహి. దీపం తు జ్ఞానదం నృణాం దీపం
 సర్వసుఖావహం, తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన దీపదానం ప్రశస్య
 తే. ఇతిహాసం ప్రవక్ష్యామి శృణుధ్వం మునిపుంగవాః, పురా
 కైలాసశిఖరే దివ్యసింహాసనే శుభే, ఉపవిశ్యోమయా సార్ధం
 శంకరశూలపాణిధృత్. గౌరీం ప్రతి సమాచక్షే త్రికార్తి
 వ్రతముత్తమం, శృణు భద్రే ప్రవక్ష్యామి త్రికార్తివ్రతముత్త
 మమ్. కార్తికాం కృత్తికాయోగే స్వాతీనక్షత్రసంయుతే,
 పౌర్ణమాస్యాం శుచిర్భూత్వా రాత్రా మాం స్మరతీ శుచిః.
 షష్ఠ్యత్తరశతత్రీణి వర్తీసుద్దిశ్య మాం ప్రియే, గోఘృతేన
 సమంసిక్తా దీపదానం కరోతియా తేన సా మమ సాయుజ్యం
 లభతే నాత్ర సంశయః, ఏతత్సర్వం విశాలాక్షీ శ్రుత్వా పప్రచ్ఛ
 చేశ్వరమ్. స్వామిన్ కథయ దేవేశ వ్రతమాహాత్మ్య ముత్త
 మం, కదా కార్యం మహాదేవ కిం దానం కస్య పూజనం, కిం
 ఫలం వద తత్త్వజ్ఞ విస్తార్య మయి వత్సల ఈశ్వరఉవాచ—
 శృణు దేవి ప్రవక్ష్యామి వ్రతస్య క్రమముత్తమం, మూఢాది
 దోషరహితే కార్తికే మాసి సువ్రతే. పూర్ణిమా కృత్తికా
 యోగే స్వాతీనక్షత్రసంయుతే, తస్మిన్ దినే వాన్యస్త్రిన్వా గణే
 శం పూర్వమర్చయేత్. గోఘృతేన శతత్రీణి షష్ఠ్యత్తీరం చ
 వర్తయః, సమ్యక్సిక్తాః ప్రయత్నేన దేవస్య పురతో ముదా.
 మాం వా విష్ణుం హృది ధ్యాత్వా ప్రజ్వాల్యాతిప్రయత్నతః,

కలొప్పిక్షేన ప్రకారేణ షోడశైరుపచారకైః. చిల్వాద్యైర్మల్లి
కాద్యైశ్చ పూజయేన్నామనన్యధీః, ఏవముక్తప్రకారేణకార్యం
సమ్యక్ త్రివత్సరమ్. ఆదామధ్యే తథాచాస్తే వ్రతస్యోద్యా
పనం చరేత్, ఉద్యాపనవిధిం వత్సే సుభగే శృణు పార్వతి.
శుభే మానే పూర్ణదినే శుచిర్భూత్వా సమాహితః, గోమయేన
సమాలిప్య వేదీం పరమశోభనామ్. రంగవల్లిం ప్రకుర్వీత తోర
ణాద్యైరలంకృతాం, అఖండవస్త్రమాచ్ఛాద్య తండులాక్
పూరయే త్తతః సువర్ణప్రతిమాం కృత్వా పూజయిత్వా యథా
విధి, రాజతం దీపపాత్రంచ సువర్ణేన చ వర్తినా. సంయుతం
కాంస్యపాత్రం చ స్థాపయిత్వాఽగ్రతో మమ, అశీతిపలమా
త్రేణ గోఘృతేన ప్రపూర్య చ. స్వర్ణవర్తిసమాయుక్తం దీపం
ప్రజ్వాల్య యత్నతః, తాంబూలదక్షిణాయుక్త మాచార్యా
య ప్రదాపయేత్. యథావిభవసారేణ బ్రాహ్మణా భోజ
యే త్తతః, ఏతత్సమస్తం విస్తార్య తే మయోక్తం వరాననే.
కురు భద్రే వ్రతమిదం మమప్రీతికరం శుభం, ఈశ్వరస్య వచ
శ్శృణ్వ తదా చక్రేవ్రతం సతీ. దేవాశ్చ మునయః సర్వే
కృత్వా ప్రీతిసమన్వితాః, ఏతద్వీరస్య మాహాత్మ్యం నారదేన
పురా శ్రుతమ్. వ్రతంకార్యం భోమునయః శివోక్తం హి పురా
ద్విజాః, య ఇదం శృణుయాద్భక్త్యా శ్రావయేద్వా సమాహి
తః శివలోకమవాప్నోతి శివేన సహ మోదతే, ఇదం రహ
స్యం పాపఘ్నం వేదవ్యాసో మునీన్ ప్రతి. ఉపదేశం యదా
కుర్యాత్తదాది భువి విస్తృతమ్. ఇతి శ్రీ నృసింహపురాణే శివ
గౌరీసంవాదే త్రికార్తివ్రతకల్పకథా సంపూర్ణా.

త్రికార్తివ్రతకథ.

ఋషులందఱు సూతపౌరాణికుంజాచి, ఓ మునీంద్రా, నీవు వేదవేదాంగములనెల్ల నెఱిగినవాడవు. మాకు వ్రతములలో నొకయు త్తమమైనవ్రతంబు చెప్పుమని యడుగఁగా, నా మునిపుంగవుఁడు ఓ మునీంద్రులారా ! మీరు సావధానులరై వినుండు. నేను త్తమవ్రతంబొక్కటి వినిపించెదను. త్రికార్తిదీపదానము సకలపాపంబులఁ బోఁగొట్టి, కోరినకోర్కుల నొసఁగునది. మానవులకు జ్ఞానమునొసఁగునది. కావున నన్నివ్రతములలో త్రికార్తిదీపదానవ్రతము మిగులశ్రేష్ఠమని నాకుఁ దోచెడిది. ఓ మునీంద్రులారా ! దీనింగూర్చి యొక్కయితిహాసంబు చెప్పెద వినుఁడు. తొల్లి యొక్కప్పుడు పరమేశ్వరుఁడు పార్వతీదేవితోఁగూడఁ గూర్చుండియుండఁగా, పరమశివుఁడు పార్వతికి త్రికార్తివ్రతము నుపదేశించెను. అదెట్లనిన, ఓదేవీ, కార్తికమాసమున కృత్తికానక్షత్రముతోఁగూడిన పున్నమనాడుగాని స్వాతీనక్షత్రముతోఁగూడిన మఱియొక్కదినమునఁగాని, స్నానమాచరించి, పరిశుద్ధుడై, మున్నూటలువదివత్తులు చేసికొని, నాప్రీతికై యాపునేతితో నావత్తులను వెలిగించి యేయతివ దీపదానంబు చేయుచున్నదో, యా యతివ నా సాయుజ్యము నొందుచున్నది. అని పరమేశ్వరుఁడు చెప్పినమాటలువిని, “యా వ్రతమహిమంబు నాకెఱిగింపుము. ఓ మహాదేవా ! ఆవ్రతంబు నెప్పు డాచరింపవలయును ? ఏమిదానముచేయవలెను ? ఎవ్వరిని పూజింపవలయును ? ఏమిఫలము ? విస్తరించి చెప్పు” మని యడిగెను. అంతట నీశ్వరుఁడు పార్వతితో నిట్లనె. “దేవీ మూఢము మొదలగు దోషంబులులేని, కార్తికమాసమున

కృత్తికానక్షత్రముతోవచ్చిన పున్నమనాడుగాని స్వాతీనక్షత్ర
యుక్తమగు మఱొక్కదినమునఁగాని, మొదట గణపతిపూజ
నేసి, తర్వాత మున్నూటలువది వత్తులు గోఘృతముతోఁ దడిపి,
దేవునిముందట నునిచి, నన్నుగాని, విష్ణువునుగాని మనంబున
ధ్యానించుచు, వత్తులను వెలిగించి, నన్నందు నావాహనము
చేసి, కలొప్పీక్షప్రకారమున షోడశోపచారపూజలం గావింప
వలయును. ఓదేవీ దీనికి ఉద్యాపనవిధి యెట్లునన, ఈవ్రతంబును
మూడువత్సరములు చేయవలయును. మొదటఁగాని, నడుమ
గాని, కడపటఁగాని యుద్యాపనము చేయవచ్చును. శుభ
మాసంబున పూర్ణతిథినాడు పరిశుద్ధుడై, వేదికను గోమఝ
ముతో నలికి, తోరణాదులతో నలంకరించి, క్రొత్తవస్త్రము
ఁజిది, దానిపై బియ్యముపోసి, దానిమీఁద బంగారు
ప్రతిమ నునిచి, కలొప్పీక్షప్రకారము పూజించి, వెండి ప్రమిదె
యందు బంగారు వత్తివేసి, కంచుపాత్రము నునిచి దానియం
దెనుబదిపలముల నేతినిబోసి, దీపము వెలిగించి, పూజయొనర్చి,
వస్త్రప్రతిమా యజ్ఞోపవీత తాంబూలముతోఁగూడ నాపల్లెర
మును ఆచార్యునికి దానంబునేయవలయును. తర్వాత వారి
వారి శక్తికొలఁదిని బ్రాహ్మణసంతర్పణము గావింపవలయును.
ఓదేవీ యీవ్రతవిధానంబును నీకు విస్తరించి చెప్పితిని. నీ వీ
వ్రతంబునుజేసి, నాకుఁ బ్రీతిగలిగింపుమని చెప్పెను. పార్వ
తియు శంకరునిమాటలు విని, యీత్రికార్తివ్రతంబు నాచరిం
చెను. తర్వాత సకలదేవతలును, సకలమునీంద్రులు నాచరించిరి.
ఈ వ్రతమహిమను నారదునివలన నేను వింటిని. ఓ మునీంద్రు
లారా, మీరీవ్రతంబు నాచరింపవలయును. ఈ వ్రతమహి

మంబు విన్నవారును, చదివినవారును శివలోకమునొంది, శివుని తోఁగూడి యానందము ననుభవించుచుందురు. సకల పాపంబులను బోఁగొట్టెడి పరమరహస్యమైన యీ వ్రతంబును వేద వ్యాసమునీంద్రుఁడు సకలమునులకు నుపదేశించిన తర్వాత భూలోకంబునఁ బ్రఖ్యాతిఁజెందినది. అని సూతుఁడు మునిపుంగవులకుఁ జెప్పఁగా, విని వారందఱు పరమానందభరితులైరి.

ఇది శ్రీనృసింహపురాణమున శివగౌరీసంవాదమున
త్రికార్తివ్రతకల్పము సంపూర్ణము.

చిత్రగుప్తవ్రతము.

ఆచమ్య. శుభే...వేదంగుణవిశేషణ విశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌ చిత్రగుప్తయమసూర్యనారాయణదేవతా ఉద్దిశ్య చిత్రగుప్తయమసూర్యనారాయణదేవతాప్రీత్యర్థం స్నాంద పురాణోక్తకల్పప్రకారేణ యావచ్ఛక్తి ధ్యానావాహనాది షోడశోపచారపూజాం కరిష్యే. తదంగత్వేన కలశారాధనం కరిష్యే. కలశపూజాం గణాధిపతిపూజాం చిత్రగుప్తయమసూర్యనారాయణ ప్రాణప్రతిష్ఠాం కృత్వా. అథ సీతపూజాం కృత్వా. అథ ధ్యానమ్. ధ్యానామి దేవం దేవేశం శరణాగత వత్సలం, సర్వకామప్రదం దేవం సర్వసంపత్ప్రదం ముదా. చిత్రగుప్తయమసూర్యనారాయణదేవతాభ్యోనమః ధ్యానామి. ఆవాహనామి విశ్వేశం జగత్సాక్షిణమవ్యయం, సర్వ పాపహరం దేవం కరుణాపూర్ణమానసమ్. చిత్రగుప్త...యణ

దేవతాభ్యోనమః ఆవాహనం సమర్పయామి. ఆసనం పరమం
 దివ్యం నవరత్న సమన్వితమ్. సౌవర్ణప్రభయా యుక్తం ముక్తా
 స్త్రాలంబశోభితమ్. చిత్ర...భ్యోనమః ఆసనమ్. గంగాదిసర్వ
 తీర్థభ్య ఆనీతైర్నిర్మలైర్జలైః, పాద్యం గృహాణ దేవేశ సర్వాభీ
 ష్టఫలప్రద. చిత్రగుప్త...నమఃపాద్యం గంగాజలసమానీతం
 దివ్యగంధైఃసువాసితం, అర్ఘ్యం గృహాణ భగవత్ సర్వపాపవ్య
 పోహకృత్. చిత్రగు...భ్యోనమః అర్ఘ్యం సమ. ఆచమ్యతాం
 మయా దత్తం కృష్ణాగోదావరీజలం, గృహీష్వాచమనం దేవ
 సర్వపాపనికృంతన. చిత్రగుప్త...నమః. ఆచమనీయమ్. శర్క
 రాదధిసంయుక్తం మధుపర్కమిదం ప్రభో, అహం దాస్యామి
 దేవేశ గృహాణ సురసత్తమ. చిత్ర...నమః మధుపర్కమ్
 స్నానం పంచామృతై ర్దివ్యైర్గంధాద్యైః సతిలోదకైః, నారికే
 లోదకై రితురసైః కురుదయానిధే. చిత్ర...నమః పంచామృత
 స్నానమ్. గంగాగోదావరీ కృష్ణాయమునానర్తదాజలైః, కావేరీ
 సింధుజైశ్చైవ స్నానం కురు మహామతే. చిత్ర...నమః శుద్ధో
 దకస్నానమ్. స్నానానంతరం ఆచమనీయం సమర్పయామి.
 వస్త్రయుగ్లం సదా శుభ్రం మనోహరమిదం శుభ్రం, దదామి
 దేవదేవేశ భక్త్యాహం ప్రతిగృహ్యతామ్ చిత్ర...నమః వస్త్ర
 యుగ్లమ్. సర్వయజ్ఞోపవీతాని నానారత్న మయాని చ, ఉపవీ
 తాని దాస్యామి గృహ్యతాం త్రిదివేశ్వర. చిత్ర...నమః య
 జ్ఞోపవీతమ్ గంధం కర్పూరసంయుక్తం కుంకుమాగరుసంయు
 తం, విలేపనం మయా దత్తం శ్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్.
 చిత్ర...నమః శ్రీగంధం సమ. రక్తాక్షతాః ప్రదాస్యామి
 యమ! సూర్య! నమోఽస్తు తే, శ్వేతవర్ణాంచిత్రగుప్తదాస్యా

మి తవ చాక్షతాన్. చిత్ర...నమః అక్షతాన్. మల్లి కామాలతీ.
పుష్పైశ్చంపకైర్వకుళైః శుభ్రైః, సర్వపాపక్షయార్థాయ
యుష్మత్పూజాం కరోమ్యహమ్. చిత్రగుప్తయమ...తాభ్యో
నమః పుష్పాణి పూజయామి.

అథాంగపూజా.

చిత్రగుప్త ధర్మరాజ సూర్యేభ్యో నమః పాదౌ పూజ
యామి. యమ సర్వవందిత దివాకరేభ్యో నమః గుల్ఫౌ మృ
త్యు పాపపుణ్య విభజన ప్రభాకరేభ్యోనమః జంఘే. అంతకతే
జోమయ భాస్కరేభ్యో నమః జానునీ. వైవస్వత నిర్మలరూప
జగన్నాథేభ్యో నమః ఊరూ. కాల శ్వేతాంబర మిత్రేభ్యో
నమః కటిం సర్వభూతక్షయ సర్వశాస్త్రవిశారదాదిత్యేభ్యో
నమః నాభిమ్. బేదుంబర విశాలవక్షో ద్యుమణిభ్యోనమః వక్ష
స్థలమ్. రజనీచ రాజానుబాహు సుతీక్ష్ణేభ్యో నమః బాహూన్.
రక్తకంఠ సుక్తేన త్రైలోక్యనాథేభ్యో నమః కంఠమ్. శ్మశాన
నిలయ తేజోమయ తిమిరాపహరేభ్యో నమః ముఖమ్. క్రూర
చక్షుః పుణ్యచూర్ణ దివ్యచక్షురోభ్యో నమః నేత్రే. కపాలధారి
కిరీటధారి భానుభ్యోనమః శిరః. యమయమపుర్యధిష్ఠానసూర్య
నారాయణేభ్యో నమః సర్వాణ్యంగాని.

చిత్రగుప్తపూజా.

చిత్రాయ నమః
చిత్రగుప్తాయ
యమభటాయ
మృత్యురూపిణే
కృష్ణాంగాయ

వికృతవదనాయ నమః
క్రోధనాయ
క్రోధరూపాయ
భయంకరాయ
యమపూజా.
యమాయ

యమధర్మ రాజాయ నమః

యమునాభాత్రే

కృతాంతాయ

కాలాయ

దండధరాయ

వైవస్వతాయ

అంతకాయ

శమనాయ

ధర్మ రాజాయ

సూర్యపూజా.

సూర్యాయ

ఆదిత్యాయ

అర్కాయ

దివాకరాయ

ప్రభాకరాయ

విభాకరాయ

భాస్కరాయ

భాస్వతే

భానవే

వివస్వతే

హరిదశ్వాయ

మూర్తాండా

గభస్తి

ఖగాయ

అరవిందాయ నమః

పిత్రే

ప్రపితామహాయ

స్వర్గద్వారాయ

ప్రజాద్వారాయ

మోక్షద్వారాయ

త్రివిష్టపాయ

దేవకర్రే

ప్రశాంతాత్మనే

విశ్వాత్మనే

విశ్వతోముఖాయ

చరాచరాత్మనే

సూక్ష్మాత్మనే

మైత్రేయాయ

కరుణాయ

శ్రీసూర్యనారాయణాయ

పూణే

హిరణ్యగర్భాయ

మరిచయే

సవిత్రే

ఓం సూర్యాయ

అర్యష్టే

భగాయ

వివస్వతే

దీప్తాంశవే నమః
శుచయే

త్వష్ట్రే
పూజ్యే

అర్కాయ

సవిత్రే

రవయే

గభస్తినే

అజాయ

కాలాయ

మృత్యువే

ధాత్రే

ప్రభాకరాయ

పృథ్వ్యై

అదోభ్యై

తేజసే

వాయువే

ఖగాయ

పరాయణాయ

సోమాయ

బృహస్పతయే

శుక్రాయ

బుధమయాయ

అంగారకాయ .

ఇంద్రాయ నమః

కాష్ఠాయై

ముహూర్తాయ

పక్షాయ

మాసాయ .

ఋతవే

సంవత్సరాయ

అశ్వత్థాయ

శౌరయే .

శనైశ్చరాయ

బ్రహ్మణే

విష్ణువే

రుద్రాయ

స్కంధాయ

వైశ్రవణాయ

యమాయ

వైద్యుతాయ

జఠరాయ

అగ్నయే

వింధనాయ

తేజసాంపతయే

ధర్మధ్వజాయ

వేదకర్త్రే

వేదాంగాయ

వేదవాహనాయ నమః

కృతాయ

త్రైతాయ

ద్వాపరాయ

కలయే

సర్వామరాశ్రయాయ

కాలాయ

కామదాయ

సర్వతోముఖాయ

జయాయ

వికాలాయ

వరదాయ

శీఘ్రాయ

ప్రాణధారణాయ

కాలచక్రాయ

విభావసవే

పురుషాయ

కాశ్వతాయ

యోగినే

వ్యక్తావ్యక్తాయ

సచాతనాయ నమః

లోకాధ్యక్షాయ

సురాధ్యక్షాయ

విశ్వకర్తృణే

తమోనుదే

వరుణాయ

సాగరాంశవే

జీమూతాయ

అవిఘ్నే

భూతాశ్రయాయ

భూతపతయే

సర్వభూతనిషేచితాయ

ద్యుమణయే

సువర్ణాయ

భూతాదయే

ధన్వంతరయే

ధూమకేతవే

ఆదిదేవాయ

అదితేః సుతాయ

ద్వాదశాత్మనే

అథ శివసహస్రనామపూజాం కుర్యాత్.

వనస్పతిరనైర్దివ్యైర్నానాగందైః స్సుసంయుతః, ఆఘ్నే
యః సర్వదేవానాం ధూపోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్. ధూప
మాఘ్రపయామి. సాజ్యం...తిమిరాపహమ్. దీపం దర్శయా

మి. నైవేద్యం షడ్రసోపేతం మాషాపూపసమన్వితం, కదలీ
నారికేళైశ్చ ఫలై రిక్షుసముద్భవైః. మహానైవేద్యం. తాం
బూలం చూర్ణసంయుక్తం పూగీఫలసమన్వితం, దాస్యామి
దేవప్రీత్యర్థం సర్వకామ్యార్థసిద్ధయే. చిత్ర...తాభ్యో నమః
తాంబూలం. ధర్మరాజ నమస్తేఽస్తు చిత్రగుప్తాయ తే నమః,
ధర్మమార్గ ప్రబోధార్థం ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. నీరాజ
నమ్. చంపకైర్జ్వాజిపున్నాగైః కేతకీకరవీరకైః, కమలైః కుము
దైః పుష్పైః ప్రీత్యర్థం పూజయామ్యహమ్. సువర్ణపుష్పం
సమర్పయామి. యానికానిచపాపాని...తస్మాత్కరుణ్యాభావేన
రక్షరక్ష దివాకర. చిత్ర...తాభ్యో నమః ఆత్మప్రదక్షిణనమ
స్కారాన్. యమాయ ధర్మరాజాయ మృత్యువే చాస్తకాయ
చ, వైవస్వతాయ కాలాయ సర్వభూతక్షయాయ చ. య
మాయ నమః పునరర్ఘ్యం. ఇత్థం త్రీణి. ఔదుంబరాయ దధ్నా
య నీలాయ పరమేష్ఠినే, వృకోదరాయ చిత్రాయ చిత్రగు
ప్తాయ వై నమః. చిత్రగుప్తాయ నమః పునరర్ఘ్యం ఏవం
త్రీణి. దివాకర నమస్తుభ్యం తాపం నాశయ భాస్కర, శ్ర
యీమయ త్వం విశ్వాత్మా గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తు తే
శ్రీసూర్యనారాయణస్వామినే నమః పునరర్ఘ్యమ్.

యస్యస్మృత్యాచ...వరదో భవతు. తత్సర్వం శ్రీకృష్ణా
ర్పణమస్తు. ఇతి పూజావిధానం సమాప్తమ్.

అథ గోదానం.

గోదానదశదానాదివిషయే పూర్వం లక్షవర్తివ్రతే
ఉక్తప్రకారేణ ప్రక్రియా కర్తవ్యా. గ్రంథవిస్తరభీతే రత్ర
పునర్నాలేఖ.

ఉద్యాపనవిధిః.

శుక్లాంబర...తయే. ఆచమ్య. శుభే...వవంగుణ విశే
షణ విశిష్టాయా మస్యాం శుభతిథౌ...గోత్రాయాః...
నామ్నాః మమ కలోపక్త సంపూర్ణ సకలఫలావాప్త్యర్థం
యమకింకరభయ నివృత్త్యర్థం చిత్రగుప్తయమ సూర్యనారా
యణదేవతాముద్దిశ్య, చిత్ర...ప్రీత్యర్థం, చిత్రగుప్తవ్రతోద్యాపనా
ఖ్యం కర్త కరిష్యమాణః తదంగత్వేన తదాదౌ వభిర్తహా
జనైస్సహ స్వస్తిపుణ్యాహవాచనం కరిష్యే. ఆదౌ నిర్విఘ్న
పరిసమాప్త్యర్థం గణాధిపతిపూజాంకరిష్యే (ఇతిసంకల్ప్య) గణా
ధిపతిపూజాం కృత్వా. పుణ్యాహం కృత్వా. తతః ప్రాగ్దేశే
గోమయేన ఆనులిప్య. రంగవల్ల్యాదిభిరలంకృత్య. చతుష్కోణే
షు పీఠం నిక్షిప్య, తదుపరి అష్టదశపద్మం లిఖత్వా, త్యాఢక
ధాన్యపూరితకండోలం నిధాయ, తదుపరినూతనవస్త్రమాచ్ఛా
ద్య, తతః పంచప్రస్థపరిమిత తండులా నిక్షిప్య, చిత్రగుప్తయ
మసూర్యనారాయణాఖ్య స్వర్ణప్రతిమాం నిధాయ చిత్రగుప్త
ప్రతిమాసమీపే రజతతాళపత్రే హేమనారసం చ నిధాయ,
తత్రతామనిర్మిత పంచకలశాన్నిక్షిప్య తదుపరి నూతనవస్త్రాణి
నిధాయపునస్సంకల్ప్య, వవంగుణ...తిథౌచిత్రగుప్త...వతాముద్ది
శ్యచిత్రగుప్త...వతాప్రీత్యర్థం చిత్రగుప్తవ్రతోద్యాపనాంగ
ప్రతిమాశోధనం కరిష్యే. పంచామృతైః శుద్ధోదకేన తత్తన్తం
త్రోచ్ఛారణపూర్వకం ప్రక్షాల్య. ఆదౌ గణపతిమూవాహ్య.
ఉత్తమం గణనాథస్య వ్రతం సంపత్కరం శుభం, భక్తా
భీష్టప్రదం తస్మాద్ధ్యాయేత్తం విఘ్ననాయకమ్. మంత్రః. గణా
సాంతా...సాదనమ్. గణపతిమూవాహయామి...యామి. తతః

ప్రతిమావాహనమ్. చిత్రగుప్తం మహాప్రాజ్ఞం వేదధారిణమ
వ్యయం, రక్తవర్ణాంబరధరం సర్వపాపహరం విభుమ్ మంత్రః.
సచిత్రచిత్రం చితయంతమస్తే చిత్తః క్షత్త్రం చిత్రతమం వ
యోథామ్...దువస్వ చిత్రగుప్తమావాహయామి...యామి
దండపాణిం యమం దేవం మహిషోత్తమవాహనం, య
మునాభ్రాతగం ప్రీత్యామమమావాహయామ్యహమ్. మన్తః.
యమాయసోమగ్ం...అలంకృతః. యమమావాహయామి...
యామి. సంజ్ఞాచాయాసమాయుక్తం భాస్కరం విశ్వరూ
పిణం, త్రయీమయతనుం ధ్యాయే జగత్సక్షిణ మీ
శ్వరమ్. ఆకృష్టేనరజనా...విశశ్యక్. సంజ్ఞాచ్ఛాయాదేవీసమేత
శ్రీ సూర్యనారాయణ మావాహయామి. స్థాపయామి పూజ
యామి. తత ఇంద్రద్యృష్టికృపలకానావాహయేత్. తత్సృకా
రశ్చ లక్షవర్తివ్రతే త్రికార్తివ్రతే చ ద్రష్టవ్యః. తతః బ్రహ్మది
పంచపాలకానావాహయేత్, బ్రహ్మణం రక్తగౌరాంగం
చతుర్వక్త్రం జగత్సృభుం, అక్షస్రక్కుండికా భీతివర
పాణిం విచింతయే. మన్తః. బ్రహ్మదేవానాం...రేభక్. బ్రహ్మ
ణంసాంగం...మిశ్లో. ఇంద్రమైరావతారూఢం వజ్రాయుధధరం
ప్రభుం, పూర్వదికృపలకం శక్రంసర్వదేవనమస్కృతం, మంత్రః
యత ఇంద్రభయామహే తతో నో అభయం కృధి మఘవక్
చర్దిత ఉతన్న ఉతవిద్విషో విమృథో జహి, స్వస్తిదా విశ
స్పతిర్వృతహా విమృథో వశీ, వృషేంద్రః, పుర ఏతునః స్వస్తి
దా అభయంకరః. ఇంద్రంసాంగం...యామి. శ్లో. యమఃసంయ
మనీనాథః...దక్షిణస్యాం దిశి స్థితః. మన్తః. యమాయసోమ
గ్ం...అలంకృతమ్. యమంలోకపాలం...యామి. శ్లో. పురి

శ్రద్ధావతీయస్య... మేశ్వరః. మస్త్రః. ఇమం మేవరుణ...చకే. వ
రుణం లోకపాలం...యామి. శ్లో. గ్రహదీప్తా దీప్తిమన్త్రాలోకస్థి
త్యస్తకారకౌ, ప్రత్యక్షఫలదౌ లోకే ధ్యాయే సోమం నిశాక
రమ్. మస్త్రః. సోమో ధేనుగం సోమో...దస్తే. శశినమావాహ
యామి, ఇత్యుద్యాపనవిధిః.

చిత్రగుప్తవ్రతకథా.

సుపుణ్యే నైమిశారణ్యే మానసాహ్లాదకారిణి, తత్రస్థితా
మహాత్మానః పుణ్యా బ్రహ్మసింహాసనాః. ఆగతం తు మహా
త్మానం సూతపుత్రం దృఢవ్రతం, పప్రచ్ఛర్షుర్నయః సర్వే పూ
జయిత్వా యథావిధి. ఋషయః. సూతపుత్ర మహాభాగ సర్వ
లోకోపకారకం, వ్రతమాచక్ష్యద్యస్తీసర్వాభీష్టఫలప్రదమ్.
సూతః. శృణ్వన్తు మునయః సర్వే వ్రతానాముత్తమం వ్రతం,
చిత్రగుప్తవ్రతం నామ సర్వపాపప్రణాశనమ్. స్వస్థం పత్నీరం
పుంసాం స్త్రీణాం చైవ విశేషతః, చైత్రమాసే తు కర్తవ్యం
చిత్రగుప్తవ్రతపూజనమ్. చిత్రగుప్తో మహాప్రాజ్ఞో యమసన్నిధి
గస్సదా, జనానాం పుణ్యపాపాని లిఖిత్వా పత్రసంపుటే. తాని
పాపాని సర్వాణి శ్రావయత్యనిశం ముదా, తస్మాత్సర్వప్రయ
త్నేన చిత్రగుప్తవ్రతం చరేత్. ఏకదా షణ్ముఖో భూత్వా ఓ
ద్ధాంజలిపుటస్తతః, కైలాసశిఖరే రమ్యే రత్నసింహాసనే స్థితం,
సోమం పప్రచ్ఛ సంతుష్టః శంకరం లోకశంకరం కేనోపాయే
న లోకానాం యమబాధా న జాయతే, అకించనాశ్చ పాపిష్ఠా
లోభమోహపరాయణాః. తేషా ముద్ధరణార్థాయ వ్రతం బ్రూ
హ్మి త్రిలోచన, మయిచే దస్త్రీ కరుణా తాత లోకజిఘ్కయా.
ఈశ్వరః. శృణు వత్స ప్రవక్ష్యామి ఇతిహాసం పురాతనం, వైది

శోచై ద్విజః కశ్చిద్ద్విజవర్య ఇతీరితః. బ్రహ్మకర్త పరిత్యాగీ
 పాపకర్తరతః సదా, పరాన్న భోజనో నిత్యం స కణం న దదాతి
 చ. తథాపి ద్విజవర్యస్తు దత్తవానాహుతిత్రయం, చిత్రాయ
 చిత్రగుప్తాయ యమరూపభరాయ చ, ఇత్యుక్త్వాఽసౌ బలిం
 దత్తే వల్లీకాకృతివత్సదా, సోమాఽభవత్తస్య భార్యా సోమా
 నామేతి విశ్రుతా. సా సోమా భర్తృవాక్యం తు న శృణోతి
 కరోతి చ, శ్వశ్రుశ్వశురయోర్నిత్యం గర్భ్యంకర్త కరోతి సా.
 న కృతంపుణ్యమల్పంవా తయా దోషాః కృతాః సదా, తథాపి
 సాహచర్యేణ కృతవాఙ్ వ్రతముత్తమమ్. చిత్రగుప్తవ్రతంనా
 మతయాస్వాభీష్టదాయకం, ఏవంప్రవర్తితౌ తౌతుప్రాసతుః కాల
 మృత్యుతామ్. యమదూతా స్తదాగత్య నీత్వాతు యమమం
 దిరం, యమం నివేదయామాసుః పాపకర్తరతావితీ. యమ
 ఉవాచ ఆహూయ చిత్రగుప్తం తు యమోఽప్యహ పదా
 నన, చిత్రగుప్త మహాప్రాజ్ఞ జన్మకర్తవిలేఖక, ఆభ్యాం చ
 యత్కృతం కర్త పుణ్యపాపసముద్భవమ్. సమ్యగ్విచార్య య
 త్నేన చిత్రగుప్త విచారయ, తథేత్యుక్త్వా తదా వాక్యం
 పత్రగ్రంథిం విముచ్య సః. విన్యస్తాక్షరమార్గేణ పత్రంపత్రం
 విలోక్య చ, స్వస్వోపచారం సంస్మృత్య శిరఃకంపం సముద్వ
 హా. పాదయోస్తు కృతాం తస్య నమస్కుర్వ న్నువాచ సః,
 సమ్యజ్జయా త్వయా చాత్ర జ్ఞాతవ్యం రవినందన. ప్రతిపత్రం
 విశోధ్యైవ దృష్టం పత్రం పునః పునః, యత్రకుత్రాపివా
 నాస్తి పుణ్యం సవితృనందన. సర్వధైవ కృతం పాపం సర్వ
 పాపసమన్వితం, తథాపి సర్వపాపానాం తవ వాక్యప్రమా
 ణతః. పూర్వపుణ్యతయా కింవా కుండలీకరణం కృతం,

న కించిజ్ఞాతవానత్ర త్నమస్య పురుషోత్తమ. ఇత్యుక్త్వా
 చిత్రగుప్త స్తు నివేద్య చ పునఃపునః, తూష్ణీమాస్తే చిత్ర
 గుప్తో యమస్య నికటే తతః. యమస్తదా సమాలోచ్య పు
 ణ్యం తస్య విశేషతః, ప్రేషయామాస తౌ దివ్యం వైకుంఠభవ
 నం ప్రతి. అస్య వ్రతస్య మాహాత్మ్యం మయావత్తుం న శక్య
 తే, తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన స్వర్గకామో వ్రతం చరేత్. సంతి
 స్త్రీయః పుమాంసో వా చిత్రగుప్తవ్రతం వినా, తాని సర్వా
 ణి కృత్వా తు స్వర్గం గచ్ఛన్తి వా నవా. ఇతి సందేహధూయి
 త్తం మనో మే వృషభధ్వజ, శృణు షణ్ముఖ వక్ష్యామి ఇతిహాసం
 పురాతనమ్. తేన తే చిత్తసంజాతః సంశయోహి వినశ్యతి.
 కేశవో నామ విప్రేంద్రో వైదికః సర్వశాస్త్రవిత్. తస్య భా
 ర్యా సుశీలా చ పతివ్రతపరాయణా, పతిభక్తిమతీ చైవ పుత్ర
 పౌత్రాదిసంయుతా. సర్వవ్రతాచరితా సర్వకర్తుఫలంగతా,
 ఏకస్త్రికా దివసే సాఽపి జ్వరితా చ మృతాఽభవత్. యమా
 జ్ఞయా కింకరాశ్చ ఆగత్య ద్విజమందిరం, స్వకీయా వివిధా
 కారాః దర్శయిత్వాతియత్తుతః. పాశైస్సుశీలాం బద్ధ్వా
 తు నీత్వా తు యమమందీరం, వైవస్వత మహాప్రాజ్ఞ ధర్మాధర్మ
 విచక్షణ. అస్మాభి రాజ్ఞయానీతా సుశీలా వై తవానఘ స్వ
 ర్గద్వారకవాటాని బంధయిత్వా ప్రయత్తుతః. పాపినోయత్ర
 తిష్ఠన్తి గన్తవ్యంతు తయా నహ, యమస్య తాదృశం వాక్యం
 శ్రుత్వా భూమా పపాత సా. కథంచి త్పునరుత్థాయ ఉవాచ
 శమనం ప్రతి, సూర్యపుత్ర మహాతేజా ధర్మమార్గప్రవర్తక.
 సర్వపుణ్యవ్రతచరాం పతివ్రతపరాయణాం, శ్వశూశ్వశుర
 యోర్నిత్యం శుశ్రూషాతత్పురాం చ మామ్. ఇత్థం బాధయి

తుం దేవ నిర్ఘ్నుః కథముత్సహే, బ్రాహ్మి మే కారణం ప్రా
జ్ఞ కృపాఽస్తి యది తే మయి, సుశీలే శృణు వక్ష్యామి త్వ
యాచోక్తం ధ్రువంతథా. చిత్రగుప్తవ్రతం చైతన్నకృతంతు
త్వయాఽనఘే, తస్మాత్త్వం మత్పురం దూతైరానీతాసి మ
మాజ్ఞయా. సుశీలోవాచ. కింఫలం కింవిధానంచ కస్య దేవస్య
పూజనం, తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛామిప్రబ్రాహ్మి శరణంగతా.
మాఖమానే సితే పక్షే మకరస్థే దివాకరే, సప్తమ్యాం ప్రాత
రుత్థాయ దస్తథావనపూర్వకమ్. శీతోదకేన సుస్నానం కృత్వా
నియమపూర్వకం, ప్రాగ్దేశే గోమయం లిప్య రంగవల్లిం ప్రక
ల్ప్య చ. చిత్రగుప్తం యమం సూర్యం తత్తన్వంత్రేణ పూజ
యేత్, కర్షమాత్రసువర్ణేన తదర్థార్థేన వా పునః. విత్తానుసా
రతః కుర్యాత్పితృత్యం న కారయేత్, యమస్య చిత్రగుప్త
స్య ద్యుమణీః ప్రతిమాస్తథా. కారయిత్యాతు విధివత్తత్తన్వం
త్రేణ పూజయేత్, “యమాయ చ” “సచిత్రేణ” “ఆకృష్టే
నే” తి మస్త్రతః. ఆవాహనాసనే పాద్యమర్ఘ్యమాచమనీయ
కం, స్నానం వస్త్రం గంధపుష్పం ధూపం దీపం తథైవ చ.
నైవేద్యం షడ్రసోపేతం తాంబూలం చ సదక్షిణం, నీరా
జనం మస్త్రపుష్పం క్షిమార్పణ మతఃపరమ్. ప్రతిసంక్రమణం
చేత్థం పూజయిత్యా యథావిధి, సాక్షతైరుదకై రేవ తత్తన్వ
స్త్రేణ తర్పయేత్. ఏవం ద్వాదశనూనేషు పూజయేచ్ఛ యథా
క్రమం, ఆదౌ మధ్యేఽథవా చాంతే కుర్యా దుద్యాపనం
ప్రతీ షష్ఠ్యా ముపోష్యవిధివదాదాగణవతిం యజేత్, పుణ్యా
హవాచనం కృత్వా మండపం కారయేత్తతః. పంచప్రస్థప్రమా
ణాంశ్చతందుశాంశ్చవినిక్షిపేత్, తస్యోపరి లిఖేత్పద్మమష్టపత్రం

సకర్ణకమ్. తస్య ధ్యే పంచకలశాన్ శుభ్రితామ్రమయాంస్తథా,
 తేషాముపరి వస్త్రాణి నూతనాని వినిక్షిపేత్. తేషు సంపూజయే
 ద్భక్త్యా బ్రహ్మచీ స్వంచ పాలకాన్, ఇంద్రాదిదిక్షుతీంశ్చాపి
 బ్రహ్మణం స్థాపయేత్తతః. దక్షిణే ధర్మరాజస్య చిత్రగుప్తం
 ప్రపూజయేత్, వామభాగే చిత్రభానుం స్థాపయేచ్ఛ యథా
 క్రమం, మధ్యే యమం రక్తవస్త్రం దండినం చ చతుర్భుజం,
 స్థాపయిత్వా తు విధివత్తత్తన్త్రేణ పూజయేత్. రజతం
 తాళపత్రం చ సావర్ణం నారసం తథా, సమీపే చిత్రగుప్తస్య
 నిధాయేనం ప్రపూజయేత్. ఆధకత్రితయం ధాన్యం కంఠూలే
 నిక్షిపే ద్వగ్రీతీ, నూతనం వస్త్రమాచ్ఛాద్య స్థాపయేద్దేవతాత్ర
 యమ్. రాత్రాజాగరణం కుర్వన్ ప్రతియామం ప్రపూజయేత్,
 సప్తమ్యాం ప్రాత దుష్టాయ స్నాత్వా చైవ శుచివ్రతః. పూర్వ
 వత్పూజయే ద్భక్త్యా యథావిభవసారతః, వరయిత్వా చ భూ
 దేవాన్ క్షీరాద్వైష్ణవృణం తతః. హోమం చ చరుణా
 జ్యేన కారయేద్విధిపూర్వకం, అష్టోత్తరశతం హుత్వా జయా
 ద్వైర్బ్రహ్మహుయాత్తతః, పూర్ణాహుతిం తతః కృత్వా హోమ
 శేషం సమాపయేత్, రక్తాక్షతై రక్తపుష్పైః పునఃపూజాం
 చ కారయేత్, స్వర్ణశృంగీం రౌప్యఖురాం సవత్సాం గాం పయ
 స్వినీం, సదక్షిణాంచ దద్యాద్వై బ్రాహ్మణాయ కుటుంబినే.
 దశదానాని కార్యాణి పునర్దానాని షోడశ, ఏవం కల్పోక్త
 విధినా వ్రతం కుర్యాద్విచక్షణః. తతో ద్విజం సమభ్యర్చ్య
 వస్త్రాలంకారభూషణైః, ధర్మరాజ నమస్తుభ్యం వ్రతనాథ న
 మోస్తు తే. అనేకజన్మదురితం వినాశాయ మహాప్రభో, ఇ
 త్యుక్త్వా ప్రతిమాం దద్యాద్బ్రాహ్మణాయ యమస్య చ. చిత్ర

గుప్త నమస్తుభ్యం ధర్మరాజహితంకర, ఆజన్మసంచితం పాపం
సమూర్జయ మహాప్రభో. ఇత్యుచ్చార్య తతో దద్యాద్బ్రాహ్మ
ణాయ కుటుంబినే, ఘంటాం పత్రేణ సంయుక్తాం సౌవర్ణప్రతి
మాం తథా. దివాకర నమస్తుభ్య మజ్జానధ్వంతనాశన, వ్రత
స్య సాక్షిణే తుభ్యం ప్రతిమాం వస్త్రసంయుతామ్. దదామి
త్వాం సముద్దిశ్య బ్రాహ్మణాయ కుటుంబినే, తత స్త్రింశతిసం
ఖ్యాకాః బ్రాహ్మణాః వేదపారగాః. భక్ష్యభోజ్యఘృతా
దైయస్తు సంతృప్తిం కారయేద్వ్రతీ, సవస్త్రధాన్యపాత్రం తు
ఆచార్యాయ నివేదయేత్. ఏవం యః కురుతే మర్త్యః కల్యా
క్షవిధినా వ్రతం, స ముక్తః సర్వపాపేభ్యో నరకం నైవ గచ్ఛ
తి. సుశీలే తవ దాస్యామి వరం వాంఛితదాయకం, భువం
సంప్రాప్య విధివద్వ్రతం కురు యథావిధి. తవ స్వర్గం ప్రదా
స్యామి పతినా సహ సువ్రతే, యమస్య వచనం శ్రుత్వా స్వస్థ
చిత్తాభవత్తదా. భువం గత్వా వ్రతం కృత్వా స్వర్గలోకమ
వాప సా, ఇతీశ్వరవచః శ్రుత్వా కుమారో వ్రతమాచరత్.
వ్రతకోటిసహస్రేషు గుహ్యద్గుహ్యతమం మహత్, తస్మాత్సర్వ
ప్రయత్నేన కురుధ్వం మునిపుంగవాః. య ఇదం శృణుయా
న్నిత్యం శ్రావయేద్వా సమాహితః, సర్వపాపవినిర్ముక్తః స
యాతి పరమాం గతిమ్. ఇతి శ్రీస్కాందపురాణే శివకమార
సంవాదే చిత్రగుప్తవ్రతకల్పః సంపూర్ణః.

చిత్రగుప్తవ్రతకథ.

నైమిశారణ్యంబున నున్న ఋషులందఱు తమయాశ్ర
మంబున కేతెంచిన సూతమహామునిని శాస్త్రప్రకారంబునఁ
బూజించి, “ఓమహాత్మా! సకలజనులకు నుపకారంబై యన్ని

శోక్కుల నొసగునట్టియొక వ్రతమును జెప్పు” మనియడుగఁగా సూతుఁడు మునీంద్రుల కిట్లనియె. ఓమునులారా! వ్రతంబులలో నెల్ల నుత్తమంబగు చిత్రగుప్తవ్రతం బనునొక్క వ్రతంబు గలదు. ఇది సకలపాపంబులఁ బోగొట్టి సకలసంపదల నొసంగునది. ముఖ్యముగా స్త్రీలకు సకలసంపదల నొసంగునది. ఈ చిత్రగుప్తవ్రతంబును చైత్రమాసంబునఁ జేయఁదగును. చిత్రగుప్తుఁడు గొప్ప తెలివి కాఁడు. ఇతఁడు యముని సమీపమున నెల్లప్పు డుండి జనులయొక్క పుణ్యపాపములను తాటాకుపుస్తకమున వ్రాసి, యాపాపపుణ్యములను యమునకు వినిపించు చుండును. కావున నతనిదయను సంపాదించుటకై చిత్రగుప్తవ్రతంబు నేయవలయును. దీనింగూర్చి యొక్క యితిహాసంబు చెప్పెద. ఒకప్పుడు కుమారస్వామి వినయనమ్ముడై చేతులు జోడించి, కైలాసశిఖరంబున రత్నసింహాసనమునఁ గూర్చుండి యున్న శంకరుంగూర్చి “ఓతండ్రీ! మానవలోకంబున జనులు కామక్రోధాదిదుర్గుణములచే బీడితులై దారిద్ర్యదుఃఖముచే బాపకృత్యంబులనొనరించుచుందురు. వీరి కెట్లుయమబాధగలుగకుండునో, యట్టివ్రతంబు నొక్కదానిని లోకానుగ్రహమునిమిత్తము తెలియఁజేయు” మని యడుగఁగా, మహాదేవుఁడు తన పుత్రునితో నిట్లనియె. వత్సా! పురాతనంబైన యొక్కయితిహాసంబు వివరించెద నాలకింపుము. ద్విజవర్యుడను నొక్క బ్రాహ్మణుఁ డుండెను. ఆతఁడు స్నానసంధ్యాదికృత్యములను వదలి, యన్ని శాస్త్రములను వదలి, వేదములను, బ్రాహ్మణులను నిందించుచు, పాపకృత్యముల నొనరించుచుండువాఁడు. పొరుగిండ్లఁ గూడు దినువాఁడు. తా నొక్కకానైన నొక్కని

కియ్యడు. అయినను, ఆ బ్రాహ్మణుడు భోజనమునకుముందు 'చిత్రాయ' 'చిత్రగుప్తాయ' 'యమరూపధరాయ' అని చెప్పుచు చిత్రగుప్తునికి మూడుబలులు వేయువాడు. ఆతనిభార్య సోమ. అదియు గడుజెడ్డది. అది పెనిమిటిమాట వినదు. చెప్పినపని చేయదు. అత్తమామలను బ్రతిదినము తిట్టిపోయుచుండును. అది యించుకపుణ్యమయిన నొకప్పుడైనను చేయలేదు గాని, అది యెల్లప్పు డెన్నియో పాపంబులు సేసినదియే. అయినను, ఆ బ్రాహ్మణుడు తనభార్యను దగ్గఱచుంచికొని యావ్రతంబు సేసినవాడు గావున దానికిని ఆ ఫలంబు గలిగెను. వారిట్లు కొంతకాలము భూలోకంబుననుండి కాలగతినొందిరి. అంత యమదూతలు వచ్చి వారిం దోడ్కొనిపోయి, "యయ్యా! వీ రెప్పుడు పాపాత్ములు. ఒకప్పుడయినను పుణ్యమన్నమాట యెఱుంగ" రని యమునితో విన్నవించిరి. తర్వాత యముడు చిత్రగుప్తుని బిలిచి, "వీరి యిరువురిపుణ్యపాపములను జూచి చెప్పు" మని యానతిచ్చెను. అంతట నతడు లెక్కలపుస్తకము విప్పి యొక్కొక్క యాకును జూచి, తమకు వారు ప్రతిదినము నిచ్చుబలుల, పత్రమునందు జూచి, జ్ఞప్తికిదెచ్చుకొని, తల యూచి యమునికి మ్రొక్కుచు నిట్లనెను. ఓ ప్రభూ, యీ బ్రాహ్మణునిపుణ్యపాపకర్తములవిషయమున మన మాలోచింప వలసియున్నది వీరిపత్రములం దెక్కడను బాపమే యున్నది. కాని, ఒక్కచోట నైన నించుకైనను బుణ్య మనుమాట వ్రాసినట్లు కానను. అయినను, ఆతనిపాపములన్నియు సున్నలుగాఁ జుట్టబడియున్నవి. నాకుఁ గారణము తెలియకున్నది నే నది తెలియకున్నందులకు క్షమింపఁగోరెదను. అని చెప్పి

యాతః(డూఱకుం డెను. యముఁడును, వారి పుణ్యవిశేషము నాలోచించి తెలిసికొని, వారిని వైకుంఠమునకుఁ బంపివేసెను. ఓ కుమారా, యీ వ్రతమహిమంబు చెప్ప నా తరంబుగాదు. లోకంబున మానవు లీవ్రతంబుగాక, యితరవ్రతంబు లేన్ని యేనియుం జేసినను, వారికి స్వర్గలోకప్రాప్తియున్నదో లేదో యని సంశయింపవలసియున్నది. ఓ పణ్డుఖా! దీనికై యొక్క యితిహాసంబు నెప్పెద నాలకింపుము. దాన నీకు మనస్సునఁ గలిగిన సందియములు పాయును. ఒకపట్టణమున సకలశాస్త్రముల నెఱిగిన కేశవుఁడనెడి యొక్కవిప్రుఁడు గలఁడు. ఆతనిభార్య పేరు సుశీల. ఆపె పతిభక్తి గలిగి, పుత్రప్రాప్తసంపదంబడసి, పెక్కునోములాచరించుచు, సకలయాగంబులఫలంబుల నొందుచుండెను. ఒక్కనాఁ డాసుశీల జ్వరపీడితురాలై యకస్మాత్తుగా మృతినొందెను. దానినియమభటులు యమునిసన్నిధికిఁ దోడ్కొనిపోయి, “అయ్యా, యీమెను మేము బహుప్రయాసముతోఁ బట్టి తెచ్చితిమి” అని విన్నవించిరి. అంతట యముఁ డాసుశీలను స్వర్గపువాకిట్లు మూసి, పాపులుండు తావునకుఁ గొనిపొండ్చినియానతిచ్చెను. అంతట సుశీల, “యమధర్మరాజా, విడువక పతి శుశ్రూష చేయుచు నోములు నోచుకొనుచుఁ గాలంబుపుచ్చున నేల దయలేక పాపులుండు తావునకుఁ బంప దలఁచితివి? ఇది న్యాయమా?” అని యమునినడుగఁగా, యముఁడు సుశీలంజూచి, ఓపనితా, నీవుచెప్పినవెల్ల వాస్తవమే. అయినను, నీవు చిత్రగుప్తవ్రతంబు నేయవైతివి. కావున నిన్ను నాదూతలు నాపురంబునకుఁ బట్టి తెచ్చిరని చెప్పఁగా, ఆసుశీల యమునిఁ గూర్చి “యా వ్రతంబు నేసిన నేమిఫలము? ఏమి విధానము?

ఏ దేవతను బూజింపవలయును? వివరింపుము” అని యడుగఁగా, యముఁ డాసుశీల కిట్లనెను. “ఓ సుశీలా, చైత్రము శుక్లపక్షమున, సప్తమినాడు సూర్యుడు మేషరాశి ప్రవిష్టుండై యుండఁగా, వృషువాత లేచి చన్నీట మునిగి, స్నానాద్యనుష్ఠానములం దీర్చుకొని, స్వగృహంబునఁ దూర్పువైపున నలికి, మ్రుద్గులు వెట్టి, యమ, చిత్రగుప్త, సూర్యనారాయణస్వాములను బంగారుప్రతిమలు చేయించి ‘యమాయ సోమం’ ‘సచిత్రచిత్రం’ ‘ఆకృష్ణేన రజసా’ అను మంత్రములతో వరుసగా నావహించి, షోడశోపచారపూజలను నేయవలయును. ఇట్లు ప్రతిసంక్రమణమునాఁడును పూజసల్పి, యాచూ మంత్రముల చేతనే యర్ఘ్యము విడువవలెను. ఇట్లు పండ్రెండు నెలలుచేసి, మొదటనో, నడుమనో, కడనో యుద్వాపనచేయవలయును. ఉద్వాపనచేయుటకు ముందు షష్ఠినాఁ డుపవాసము సల్పి, రేయి, కలశస్థాపనము చేయవలయును. గణపతిపూజ, పుణ్యాహవాచనముచేసి, మంటపము నిర్మించి, యయిదుకుంచముల బియ్యముపోసి, యందు అష్టదశపద్మము లిఖించి, దానిపై మంచిరాగియైదుకలశములను నునిచి, వానిపై నూతనవస్త్రములనుంచి, వానియందు బ్రహ్మాది పంచపాలకులను, ఇంద్రాది దిక్పాలకులను, బ్రహ్మను నావహించి, తర్వాత నడుమ యముని, యముని కుడివైపునఁ జిత్రగుప్తుని, ఎడమవైపున సూర్యుని నావహించి, యముని ఎఱ్ఱవస్త్రము, నాలుగుభుజములుగలిగి, చేతదండాయుధమును ధరించినట్లునావహించి, యాయామంత్రములతో విధివత్తుగాఁ బూజింపవలెను. చిత్రగుప్తుని ప్రక్కన వెండి తాటాకును, బంగారు గంటమును నుంచి యతనిం.

బూజింపవలెను. ముత్తుమువడ్లు గంపలోఁ బోసి, యాగంప మీఁద నూతనవస్త్రము పఱచి, యమ చిత్రగుప్త సూర్యనారాయణ ప్రతిమలనుంచి రాత్రి నాలుగుజాములు పూజించి, జాగరణము చేయవలయును. సప్తమినాఁడుదయము లేచి, స్నాన సంధ్యాదినిత్యకర్తలుచీర్చుకొని, శక్తికొలఁదిని బూజించి, బ్రాహ్మణులను వరియించి; క్షీరాదితర్పణము, 103 సాకులు సమిదాజ్య చమహోమంబు గావించి, జయాదిహోమము, పూర్ణాహుతి చేయింపవలయును. ఎఱ్ఱగంధము, ఎఱ్ఱయక్షతలు, ఎఱ్ఱపువ్వులతో పూజింపవలయును తర్వాత గోదానంబు సేయవలయును. పిదప దశదాన, షోడశమహాదానంబులును జేసి, యమచిత్రగుప్తసూర్యప్రతిమలను బ్రాహ్మణుల కొసఁగి, వేదవేదాంగ పారగులగు నుప్పదుగురు బ్రాహ్మణులకు భక్ష్యభోజ్యఘృతాదులతోఁగూడిన మృష్టాన్న భోజనంబులచే దనివినొందించి, ధాన్య పుగంపను దానిమీఁది వస్త్రముతోడ పురోహితునకు దానంబియ్యవలయును. ఈవ్రతంబును యథావిధిగా నాచరించువారి కెన్నఁడును నరకప్రాప్తిలేదు. ఓసుశీలా, నీవు భూలోకంబేఁగి యీ వ్రతంబొనర్చి, భర్తతో స్వర్గమున సుఖంబుండుము” అని చెప్పఁగా, సుశీల యా చిత్రగుప్తవ్రతంబొనర్చి, స్వర్గంబునకుఁ బోయెను. అని యీశ్వరుఁడు చెప్పినమాటనిని, కుమారుండును నీవ్రతంబొనరించెను. “ఓమునిపుంగవులారా! మీరును ఈవ్రతంబు సేయుఁడు” అని సూతమునీంద్రుండు మునులకందఱకును చిత్రగుప్తవ్రతమహిమంబు వినిపించెను. ఈకథ విన్నవారును, చదివినవారును పాపంబులనుండి తొలఁగి, మోక్షము నొందుదురు.

చిత్రగుప్తవ్రతకథ సంపూర్ణము.

క్షీరాబ్ధివ్రతము.

శుక్లాం...ఘోషశాంతయే. ఆచమ్య శుభే...ఏవంగు
ణ...తిథౌ శ్రీమతః...గోత్రస్య...శర్మణోమమోపాత్తసమ
స్తదురితక్షయద్వారా శ్రీపరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం కామక్రోధ
లోభమోహమదమాత్సర్యైర్వర్తనోవాక్కాయకర్మభిః రహసి
ప్రకాశే చ జ్ఞానాజ్ఞానకృత సమస్తపాపక్షయార్థం లక్ష్మీగౌరీ
సరస్వతీ సావిత్రిశచీసత్యభామానసూయాలోపాముద్రారుంధ
తీరోహిణీసీతాహల్యాప్సహః ద్యుత్తమపతివ్రతానామానంద
జననార్థ మింద్రాద్యష్టదిక్పాలకప్రీత్యర్థం బ్రహ్మదిసకలదేవతా
ప్రీత్యర్థం నారదాది దివ్యముని ప్రీత్యర్థం సనక సనందన సన
త్కుమారాది సకలఋషిప్రీత్యర్థం స్వామయంభువ స్వారోచిషః
త్తమాది చతుర్దశమనుప్రీత్యర్థం పాండరీకాశ్వమేధ రాజ
సూయాది సర్వక్రతుఫలావాత్సర్థం శ్రీబ్రహ్మకైవర్తపురా
ణోక్తవిధానేన సంభవద్భిర్భగ్నైః సంభవద్భిర్నియమైః యా
చచ్ఛక్తిధ్యానావాహనాదిబోధశోపచారైశ్చ శ్రీతులసీసహిత
శ్రీకృష్ణముద్దిశ్య శ్రీతుల...ప్రీత్యర్థంశ్రీతులసి...ష్టపూజాంకరి
ష్యే తదంగత్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. (ఇతి సంకల్ప్య) కలశ
పూజాం కృత్వా, తతఃగణపతిపూజాంకృత్వా, తతః ప్రతిమాశో
ధనం కృత్వా, ప్రాణప్రతిష్ఠాపనం చ కృత్వాతులసీవృక్షమూలే
తులసీసహితశ్రీకృష్ణమూవాహయామి స్థాపయామితిసంస్థాప్య
శాంతాకారం భుజగళయనం పద్మనాభం సురేశం విశ్వాకారం
గగనసదృశం మేఘవర్ణం శుభాంగం, లక్ష్మీకాంతం కమలనయ
నం యోగీహృద్ధ్యానగమ్యం వందే విష్ణుం భవభయహరం సర్వ
లోకైకనాథమ్. ధ్యాయేచ్ఛ తులసీం దేవీం శ్యామాం కమలలో

చనాం, ప్రసన్నాం పద్మకల్పారవరాభయచతుర్భుజామ్. కిరీట
హారకేయూరకుంకుమాది విభూషితాం, ధవళాంకుశసంయు
క్తాం పద్మాసననిషేదుషీం, శ్రీతులసీదేవ్యై నమః శ్రీకృష్ణాయ
నమః ధ్యానమ్. నారాయణ జగన్నాథ సరకార్ణవతారక,
పూజా మిమాం గృహాణేశ సుప్రీతో వరదో భవ. దేవిత్రైలో
క్యజనని సర్వలోకైకవాసిని, ఆగచ్ఛ భగవత్యత్రప్రసీద తుల
సీప్రియే. సహస్రశీర్షా...దశాంగులమ్. శ్రీతులసీసహితశ్రీకృష్ణ
మావాహయామి. కృష్ణ కృష్ణారవిందాక్ష లోకనాథ జగద్గు
రో, సింహాసనమిదం బ్రహ్మ గృహాణామరవల్లభ. సర్వదేవ
మయే దేవి విష్ణుప్రియకరే శుభే, రత్నసింహాసనమిదం సంగృ
హాణ త్వముత్తమమ్. పురుషవేదగ్...తిరోహతి. తాం మ
ఆవ...పురుషానహమ్. శ్రీతులసీసహిత శ్రీకృష్ణాయ నమః
రత్నసింహాసనం సమర్పయామి. పుండరీకాక్ష హేవీర జగద్భార
హరావ్యయ, పాద్యం గృహాణ భగవత్ పాదప్రక్షాళనాయ
తే. సర్వదేవమయాకారే సర్వదేవనమస్కృతే, మయా దత్త
మిదం పాద్యం గృహాణ త్వం హరిప్రియే. ఏతావానస్య...
మృతందివి. ఆశ్వపూర్వాం...జుషతామ్. శ్రీతులసీసహితశ్రీ
కృష్ణాయ నమః పాద్యం సమర్పయామి. కర్పూరచందనోన్మిత్రం
నానాద్రవ్యయుతం మహత్, అర్ఘ్యం గృహాణ లోకేశ మమ
పాపాపనుత్తయే. సర్వతీర్థమయాకారే సదా సన్తునినేవితే,
ఇదమర్ఘ్యం గృహాణ త్వం దేవి వై త్యాంతకప్రియే. త్రిపాదూ
ర్ధ్వ...ఆభి. కాంసోఽస్తి తాంహిర...శ్రియమ్. శ్రీతులసీసహిత
శ్రీకృష్ణాయనమః అర్ఘ్యం సమర్పయామి. ఆచమ్యతాం సురశ్రేష్ఠ
వాసీతం వస్తుశోభితం, కురుష్వాచమనం దేవ సర్వకర్తసు

నిశ్చితమ్. సర్వస్య లోకరక్షార్థం సదా సన్నిధికారిణి, గృహాణ
తులసీదేవి దాస్యామ్యాచమనీయకమ్. తస్మాద్విరా...మఘోపు
రః. చంద్రాం ప్రభాసాం...తాం వృణే. శ్రీతులసీ...నమః ఆచ
మనీయం సమ బ్రహ్మాండ్రాదిసురైర్వంద్య శ్రీనివాస జనార్దన,
మధుసర్కం ప్రదాస్యామి సంగృహాణ సురోత్తమ. దేవేం
ద్రాదిసురైర్వద్యే తులసీ హరివల్లభే, మధుసర్కమిదం దేవి
గృహ్యతాం పరమేశ్వరి. శ్రీతు...నమఃమధుసర్కమ్ గవ్యత్ర
యంమాక్షికం చ శర్కరాతిమనోహరం, పంచామృతస్నాన
మిదం క్షీరాబ్ధితనయాసతే క్షీరాబ్ధితనయే దేవి క్షీరధారాభి
వర్ధితే, క్షీరేణైవ మనోజ్ఞేన సింహేపంచామృతైశ్శుభైః. శ్రీతుల
...నమః పంచామృతస్నానం సమ స్నానంకురుమహాయోగి
గంగాదిభోక్తృ మయాహృతం, దేహసుశోధనార్థాయ పాపా
న్తోచయ మామిహ. గంగాదిభ్యః సరిద్భ్యశ్చ సమానీత మి
దం జలం, స్నానార్థం దేవి తులసీ కృపయా ప్రతిగృహ్యతామ్.
యత్పురుషేణ...శరద్ధవిః. ఆదిత్యవర్ణే...బాహ్యలక్ష్మిః. శ్రీ
తులసీదేవీ...నమః స్నానం సమర్పయామి. గంగాజలం మయా
ఽఽనీతం గంధవస్తుసుసంయుతం, కురుష్వాచమనం దేవ
తులసీసహిత ప్రభో. పూర్ణచంద్రసమానాస్యే సుందరి ప్రి
యదర్శనే, భక్త్యా మయూర్ధితం దేవి గృహాణాచమనీయ
కమ్. శ్రీతుల...నమః శుద్ధాచమనీయమ్. వస్త్రం గృహాణ
దేవేశ సూక్ష్మతస్తువినిర్జితమ్. సర్వకర్తణి శుద్ధ్యర్థం పరిధ
త్స్వ జనార్దన. క్షీరోదధిసముద్భూతే చంద్రలక్ష్మీసహోదరి,
గృహ్యతాం పరిధానార్థ మిదం తౌమాంబరం శుభమ్. సప్తా
స్యాస్క...పురుషం పశుం, ఉపైతుమాం...దదాతుమే. శ్రీ

తుల...నమః వస్త్రయుగ్మంసమర్ప. ఉపవీతమిదం శుభ్రం తంతు
త్రయవినిర్మితం, పూర్వం గృహాణ పశ్చాత్త్వం కాంచనం చో
త్తరీయకం, రాజితం బ్రహ్మసూత్రం చ కాంచనం చోత్తరీయ
కం, అహందాస్యామితేదేవి విష్ణువక్షఃస్థలాశ్రితే తంయజ్ఞం...
ఋషయశ్చయే. తుత్పిపాసా...గృహాత్. శ్రీతులనీ...నమః
యజ్ఞోపవీతమ్. గంధం గృహాణ భగవన్ కర్పూరాగరుమిశ్రి
తం, విలేపనం సురశ్రేష్ఠ సర్వపాపాపనుత్తయే. చందనాగరు
కర్పూర మృగనాభి సమన్వితం, గంధం గృహాణ మద్దత్తం
దేవి దేవాంగభూషణే. తస్మాద్యజ్ఞాత్...గ్రామాశ్చయే. గం
ధద్వారాం...శ్రియమ్ శ్రీతుల...గంధంసమర్పయామి. అక్ష
తాంస్తవ దాస్యామి సువర్ణాక్షతశోభనాన్, సర్వదేవనమస్కా
ర్య జనార్దన నమోఽస్తు తే. హరిద్రాసంయుతాన్ రమ్యాన్
మూర్తాండశశిసన్నిభాన్, అక్షతాన్ గృహ్య ధవళాన్ మయా
దత్తా నిమాన్ శుభాన్. తస్మాద్యజ్ఞాత్...దజాయత. మనసః
కామమా...యశః. శ్రీతుల...నమః ఆభరణార్థం అక్షతాన్
సమ. పుష్పైర్నానావిధైర్దివ్యై రుగ్రగంధైర్నవోహరైః, పూ
జయామి హృషీకేశ తవ పాదయుగం ముదా. నీలోత్పలం చ
కన్కారం శతపత్రం మనోరమం, పద్మనాభప్రియే దేవి ప్రీత్య
ర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. తస్మాదశ్వా అజాయంత...అజావయః.
కర్ణమేనప్ర...మాలినీరశ్రీతుల...నమః పుష్పాణిపూజయామి.

అథాంగపూజా.

శ్రీకృష్ణాంగపూజా. పారిజాతాపహరకాయనమః పాదౌ
గుణాధారాయ నమః గుల్ఫౌ. జగన్నాథాయ నమః జంఘే
పూజయామి. జానకీవల్లభాయ నమః జానునీ. ఉత్తలతాల

భేత్త్రే నమః ఊరూ. కమలానాథాయ నమః కటిం నిరంజనాయ నమః. నితంబం పూజయామి. నారాయణాయ నమః నాభిం. వామనాయ నమః వళిత్రయం పూజ. కాలాత్మనేనమః గుహ్యం. కుక్షిస్థాఖిలభువనాయ నమః ఉదరం. హృషీకేశాయ నమః హృదయం. లక్ష్మీవక్షఃస్థలాయ నమః వక్షఃస్థలం పార్థసారథయే నమః పార్శ్వే. మధురానాథాయ నమః మధ్యం. హరయేనమః హస్తాః పూజయామి. అనిరుద్ధాయనమః అంగుళీః. శంఖచక్ర గదాశార్ఙ్గ ధారిణే నమః బాహుకాః పూజయామి. వరదాయ నమః స్తనా. అధోక్షజాయ నమః అంసా. కంబుకంఠాయ నమః కంఠం. ఓజస్వినే నమః ఓషే. దామోదరాయ నమః దంతాః. పూర్ణేందునిభవక్త్రాయనమః ముఖం గరుడవాహనాయ నమః గండస్థలం. నరనారాయణాత్మకాయ నమః నాసికాం. నీలోత్పలదళశ్యామాయ నమః నేత్రే పూజ. భృగ్వాదిమునిసేవితాయ నమః భ్రూవా. భృంగరాజ విరాజితపాదపంకజాయనమః భ్రూమధ్యం. కుండలినే నమః శ్రోత్రే. లక్ష్మీపతయే నమః లలాటం. శిశుపాలశిరశ్చేత్రే నమః శిరః పూజయామి. సత్యభామారతాయ నమః సర్వాణ్యంగాని. తులస్యా అంగపూజా — పారావారసుతాయై నమః పాదా. గుణశాలినైస్త్రి గుల్ఫా. జపాపుష్పసమాధరాయై. నమః జంఘే జాంబూనదసమప్రభాయై నమః జానునీ. ఊర్జస్వినైస్త్రి నమః ఊరూ. కమలహస్తాయై నమః కటిం. నిర్మలాయై నమః నితంబం పూజయామి. నారాయణ్యై నమః నాభిం. అజ్ఞానహన్త్ర్యై నమః వళిత్రయం. గుణాశ్రయాయై నమః గుహ్యం. క్షమాయై నమః ఉదరం. హృత్పద్మధారిణ్యై నమః హృదయం పూజయామి. వరప్రదా

యై నమః వక్షఃస్థలం. పద్మశంఖాదిరేఖాంకవిలసత్పాదతలాన్వి
తాయై నమః పార్శ్వే. మంజుభాషిణ్యై నమః మధ్యం హరిప్రి
యాయై నమః హస్తౌ. అపరార్ద్రప్రదాయై నమః అంగుళీ పూజ
యామి. కేయూరభూషితాయై నమః బహూ. కుంభకుచా
యై నమః స్తనౌ. అనంతాయై నమః అంశౌ. సుగ్రీవాాయై నమః
కంఠం. ఓజస్విన్యై నమః ఓష్ఠౌ. దనుజసంహరిణ్యై నమః
దంతాః. పద్మాయై నమః ముఖం పూజయామి గంధర్వగానము
దితాయై నమః గండస్థలమ్ నానారూపధారిణ్యై నమః నాసి
కామ్. నీలోత్పలాత్మ్యై నమః కేత్రే. కామమూర్తిసమానభృ
వేనమః భృగో భృంగశ్రేణీలసద్వేణ్యై నమః భూమధ్యమ్.
మణితాటంకభూషితాయై నమః శ్రోత్రే లసన్నఖాయై నమః
లలాటం శివప్రదాయై నమః శిరః పూజయామి. సర్వపాప
ప్రణాశిణ్యై నమః సర్వాణ్యంగాని పూజయామి.

అథ కృష్ణాష్టోత్తరశతనామానిపూజాం కుర్యాత్.

దశాంగం గుగ్గులం ధూపం గోఘృతేన చ సంయుతం,
స్నానార్చితోషణార్థాయ సంగృహణ జగత్ప్రభో. శ్రీగంధంచ
సకర్పూరం దశాంగం చ మనోహరం, తుభ్యందాస్యామికమలే
ధూపోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్. యత్పురుషం... పుణ్యతే. ఆప
స్సృజంతు స్నిగ్ధా... మేకులే. శ్రీతు... నమః ధూపమాఘ్రాప
యామి దీపంగృహణభగవన్నాజ్యవర్జిత్రయాగ్నితం, అజ్ఞాన
నాశనం దీపం ప్రకాశయ జగద్గురో. జ్ఞానతిమిరాంధస్య అజ్ఞాన
దీపప్రదాయినీ, త్వయా తు తులసీదేవి దీపోఽయం ప్రతిగృ
హ్యతామ్. బ్రాహ్మణోఽస్యముఖ... శూద్రో అజాయత ఆర్థాగ్నిం.
పుష్కరిణీం... మమావహ. శ్రీతుల... నమః దీపం దర్శయామి.

పశ్చాన్నం హేమపాత్రస్థం సూపాజ్ఞాదిభిరన్వితం, భక్త్యై
 రానావిధైర్దివ్యై రుపభుంక్ష్వ జనార్దన. నైవేద్యం పడసోపే
 తం పంచభక్త్యసమన్వితం, నానావిధఫలోపేతం తులసి ప్రతిగృ
 హ్యతామ్. చంద్రమామనసో...వాయురజాయత ఆద్వాయః
 ...ఆవహ. శ్రీతులసీ...నమః నైవేద్యం. పానీయం సితకర్పూర
 హాసితం చ సుశీతలం, నారాయణ మయా దత్తం గృహాణా
 మరవందిత. సర్వలోకప్రియే దేవి గంధద్రవ్యసమన్వితం,
 పానీయం తే మయా దత్తం సంగృహాణ సురేశ్వరి. శ్రీతుల...న
 మఃమధ్యేమధ్యే పానీయమ్. ఆహాశనమిదం దేవపాపాజ్ఞానప్రణా
 శనం, గృహీత్వాఽద్భిః సురమ్యాభి ర్హస్తప్రత్యక్షనం కురు.
 అమృతార్ణవసంభూతే భక్తవాంఛితదాయకే. హస్తప్రత్య
 శనం దేవి కురు సర్వాఘనాశిని. శ్రీతుల...నమః హస్తప్రత్య
 శనం. తాంబూలం గృహ్యతాం దేవ పూగీఫలసమన్వితం,
 నాగవల్లిదళైర్ద్యుక్తం ముక్తాచూర్ణ విమిశ్రితమ్. కేతకీదళసచ్చా
 యైర్నాగవల్లిదళైర్ద్యుతం, కర్పూరమిళితం దేవి తాంబూలం
 స్వీకురుష్వ భో. నాభ్యా ఆసీదంతరిక్షం...అకల్పయన్. తాం
 మఆవహ. విందేయం పురుషానహమ్. శ్రీతుల...నమః తాం
 బూలమ్. నీరాజనమిదం దేవ ఆప్తావింశతివ ర్తిభిః, లోకనాథజగ
 ద్భంధో జ్ఞానదృష్టి ప్రదో భవ. ఇంద్రాదిపూజ్యపాదాబ్జే బహు
 వర్తివిరాజితం, నీరాజనం మయా దత్తమిదం స్వీకురు కామ
 దే. వేదాహమేతం...దాస్తే. యః శుచిః ప్రయతో...సతతః
 జవేత్. శ్రీతుల...యనమః నీరాజనం దర్శయామి కృష్ణ విష్ణో
 జగన్నాథ దేవకీనందన ప్రభో, పుష్పాంజలిం గృహాణేశ పాహి
 మాం సురపూజిత. పద్మనాభప్రియే నిత్యం పద్మోద్భవసమర్పి

తే, పద్మపత్రవిశాలాక్షి వరదా భవ శోభనే. ఉపచారేషు
యన్నూనం పూజాకాలే చ యత్కృతం, సర్వం సంపూర్ణ
తాం యాతి మంత్రపుష్పప్రదానతః. కృష్ణ విష్ణో హృషీకేశ
జగన్నాథామరప్రభో, మంత్రపుష్పం ప్రదాస్యామి తులస్యా
సహ స్వీకురు. థాతాపురస్తాత్...అయనాయ విద్యతే ఆనందః
కర్దమశ్చైవ...శ్రీరేవదేవతా. సహస్రశీర్షందేవం...మహారా
జాయ నమః యా సా పద్మాససస్థా...నారాయణి నమోఽస్తు
తే శ్రీతుల...నమః సువర్ణ మంత్రపుష్పమ్. ప్రదక్షిణమిదందేవ
ప్రదక్షిణ్యకరం శుభం, సర్వపాపవిశుద్ధ్యర్థం కరోమి సతతం
ముదా. ప్రదక్షిణం కరోమి త్వాం జగన్నాథే మహేశ్వరి,
పదేపదేవ సౌభాగ్యం మమ దేహి వరాననే. కేశవాయ నమ
స్తుభ్యం సహస్రశిరసే నమః, గోవిందాయ నమస్తుభ్యం పద్మనా
భాయ తే నమః. నమస్తే దేవకీపుత్ర నమస్తే ధరణీధర,
నమస్తేఽస్తు మహాయోగిన్ త్రాహి మాం భవసాగరా
త్. నమో నమో జగద్ధాత్ర్యై జగదాద్యై నమోఽస్తు
తే, నమో నమో జగద్భూత్యై నమస్తే పరమేశ్వరి.
నమస్తే దేవి కల్యాణి నమస్తులసి సర్వగే, నమో వేద
మయే దేవి నమస్తే హరివల్లభే యానికానిచ...రక్షరక్ష జనా
ర్దన. శ్రీతుల...నమః ఆత్మప్రదక్షిణ నమస్కారాన్. దేవదేవ
జగన్నాథ భక్తానామభయప్రద, పునరర్ఘ్యం ప్రదాస్యామి
వ్రతస్య పరిపూర్తయే తులసి శ్రీసఖే దేవి పాపహారిణి పుణ్య
దే, నమస్తే నారదనుతే నారాయణి హరిప్రియే. శ్రీతుల...నమః
పునరర్ఘ్యం సమ. దేవదేవ జగన్నాథ సృష్టిస్థిత్యంతకారక, శర
ణం త్వాం ప్రసన్నోఽస్మి త్రాహి మాం మధుసూదన. ప్రసీ

ద మే త్వం సర్వత్ర కృపయా పరయా ముదా, అభీష్టఫలసంసి
ద్ధిం కురు మే మాధవ ప్రియే. ఇతి ప్రార్థనా. యస్య స్మృత్యా
చ...తమచ్యుతమ్...మంత్రహీనం పరిపూర్ణం తదస్తు తే. అన
యా ధ్యానావాహనాది...జయా భగవాన్ సర్వాత్మకః శ్రీ
తులసీసహిత శ్రీకృష్ణః సుప్రీతః సుప్రసన్నో వరదో భవతు.
ఇతి పూజావిధిః సమాప్తః.

అథ కథా.

పురా ద్వైతవనే రాజా కుంతీపుత్రో యుధిష్ఠిరః, ద్రాప
ద్యాభ్రాతృభిస్సౌకం న్యవసద్రాజ్యలోపితః. తత్రాంతరే మహా
తేజా వ్యాసో మునిగణైస్సహ, ఆగత స్తం మునిం దృష్ట్వా రా
జా చోఢాయ సంభ్రమాత్, నత్వాభ్యర్చ్య యథాన్యాయం
దత్వా తస్మై వరాసనం, స్వయం తదాజ్ఞయాసీనః ప్రోవాచ
మునిసత్తమమ్. భగవం త్వర్వధర్మజ్ఞ సర్వలోకైకపావన, యు
ష్మత్సందర్శనేనాద్య సఫలో మే మనోరథః, కేనోపాయేన
లఘునా వాంఛాసిద్ధిర్భవేన్నృణాం, యత స్త్వం సర్వధర్మజ్ఞస్త
స్తాత్తత్కథయాద్యమే వ్యాస ఉవాచ. సాధు పృష్టం త్వయా
రాజ స్సర్వలోకహితైషిణా, నారదేనైవముక్తస్యన్ సర్వలోక
వితామహాః. అచచక్షే రమానాథపూజాంకే ద్వే వ్రతే శుభే,
ఊరాధిద్వాదశీచేతి ఊరాధిశయనేతి చ. బ్రవీమ్యద్య తయో
ర్నధేయో ఊరాధిద్వాదశీవ్రతం, విష్ణుప్రీతికరం పుణ్యమపవర్గఫల
ప్రదమ్. సంసారబంధవిచ్ఛేదకారణం పాపనాశనం, పుత్రదం పు
త్రప్రహీనానాం ధనదం ధనకామినామ్. బ్రహ్మక్షత్రవిశాం శూ
ద్రస్త్రీణాం సాధారణవ్రతం, వ్రతోత్తమం మహాభాగ సావ
ధానమనా శ్శృణు. కార్తిక్యాం శుక్లపక్షే చ ద్వాదశ్యామ

స్తగే రవా, క్షీరాభిశయనో విష్ణురుత్థాయాఖలదైవతైః. ముని
భిశ్చ వసిష్ఠాద్యైరగ్రత్యైః చ సహితోఽవ్యయః. బృందావనం
సమాగమ్య న్యవసత్తత్ర తైస్సహ, తదా తు తత్ర భగవాన్
ప్రతిజ్ఞాం కృతవాన్పుభుః యత్ర బృందావనక్షేత్రే త్వస్మి
న్కాలే సమాగతే, బ్రహ్మాదిదేవతా శ్చైవ వసిష్ఠాదిమునీశ్వ
రాన్. సంపూజ్య తులసీం మాం చ శ్రుత్వా చ తులసీకథాం,
భక్త్యా త్వనన్యయా యుక్తో దీపదానం కరోతి యః లభ్యేష్ట
సిద్ధిం నిష్పాదః స మే సాయుజ్యమాఘ్నయాత్, ఏవ మేవ విని
శ్చిత్త్య శపథం కృతవాన్పుభుః. తస్మాత్తదా మహాపుణ్యం స్నా
నం దానం చ పూజనం, త్వమపి శ్రద్ధయా వత్స కురు తద్వ్రత
ముత్తమమ్. ఇతి వ్యాసవచశ్శ్రుత్వా ప్రత్యువాచ యుధిష్ఠిరః.
యుధిష్ఠిర ఉవాచ.—వ్రతస్యాస్య విధానం తు బ్రూహి వేద
విదాం వర, త్వదృతే న హి ఐక్తా తు త్రిషు లోకేషు కశ్చన.
వ్యాస ఉవాచ. ఉపామ్యైకాదశీం తాం తు ద్వాదశ్యాం పా
రణేకృతే, సాయంకాలే పునస్సాన్వత్వానియమైశ్శక్తిసంయుతః.
తత్ర సమ్పూర్ణనం కృత్వా గోమయేనోపలిప్య చ, పంచవర్ణైశ్చ
చూర్ణైస్తు హ్యలంకారం తు కారయేత్. తస్మింశ్చ తులసీమా
లే తులసీసహితం హరిం, అర్చయేత్పరయా భక్త్యా భ్యాసేనా
వాహనాదిభిః. పంచామృతస్నానపూర్వం తతశ్శుద్ధోదకేన చ,
అభిషిచ్య తతో దేవం సవస్త్రం స్వర్ణసంయుతమ్. పుష్పైర్నా
నావిదైశ్చైవ ధూపదీపైస్తథార్చయేత్, నైవేద్యంచ తతస్స
మ్యద్గత్వా సదృశీపూర్వకం. నైవేద్యానంతరం విష్ణోర్నారికే
శగుడాదికం, ఖడ్గూరం కదలీంచైవ ఇత్సుఖండాంత్సమర్చయేత్

తాంబూలనీరాజనే చ పుష్పాంజలిమతః పరం, ఏవం కృత్వా
 చోపచారాంస్తులస్యాః కేశవస్య చ. దీపదానస్య మాహాత్మ్యం
 తులస్యాశ్చ విశేషతః, శ్రుత్వా ప్రసాదం సంప్రద్య మోక్షార్థి
 ఋద్ధిమాన్సరః. తతస్సమర్చయేద్విప్రా స్థంధపుష్పాక్షతాదిభిః,
 ఫలాని చ ప్రదద్యాద్వై దక్షిణాం చ స్వశక్తిః ఏవం యః కు
 రుతే భక్త్యా క్షీరాబ్ధివ్రతముత్తమం, స సర్వపాపనిర్ముక్త
 శ్చేష్టసిద్ధిముతో భవేత్. ఏతచ్ఛ్రుత్వా ధర్మజోఽపి వ్రతం
 వ్యాసముఖాచ్యుతం, దీపదానస్య మాహాత్మ్యం బ్రూహీతి
 ప్రత్యువాచ తం. వ్యాస ఉవాచ. దీపదానస్య మాహాత్మ్యం
 కశ్చక్తో భువి వా దివి, వక్తుం నిశ్చేషతశ్చాపి తథా వక్ష్యే
 యథామతి. బృందావనే చ తత్కార్యం కార్తిక్యాం ద్వాదశీ
 దినే, ఏకేన దీపదానేన హ్యుపపాతకనాశనమ్. శతసంఖ్యైః
 ప్రదీపైశ్చ విష్ణురూపో భవేద్ధృవం, ఆత ఉర్ధ్వం దీపఫలం మ
 యా వక్తుం న శక్యతే. ఏకవర్తికృతం దీపం యో దద్యాద్భక్తి
 సంయుతః, స ఏవ పాపనిర్ముక్తో లేజన్వీ మతిమాన్భవేత్. చతు
 ర్వర్తికృతం దీపం భూపతిశ్చ భవేత్తథా. దశవర్తిప్రమాణేన
 విష్ణుసాయుజ్యమాఘ్నయాత్. సహస్రవర్తిం యో దద్యా
 ద్విష్ణురూపో భవేద్ధృవం, ఏతత్ఫలం కురుక్షేత్రే ధృవం బృం
 దావనే తథా. ఉత్తమం గోఘృతం ప్రోక్తం మధ్యమం తిల
 తైలకం, అధమం మధుతైలం చ కనీయం వన్యకం భవేత్.
 గోఘృతం జ్ఞానసిద్ధిర్థం మోక్షప్రాప్తిర్థమేవ చ, సంపదర్థం
 యశోర్థంచ తిలతైలం భవేన్నృణామ్. భవేదఖిలభోగార్థం మ
 ధుతైలం సదా నృణాం, వన్యాదికం చ కామ్యార్థం వన్యం
 సార్వపతైలకమ్. అగస్త్యతైలం నిశ్చేషం శత్రునాశనకారణం,

వరంధతైలదీపేన హ్యాయు స్సంపచ్చ నశ్యతి. ఘృతం మాహి
 షికం చైవ పూర్వపుణ్యం వినశ్యతి, యత్కించద్ధోఘృతయుతం
 కశ్చిద్దోహో న తస్య చేత్. ఏవం యః కురుతే భక్త్యా విష్ణుసా
 యుజ్యమాపున్నయాత్, ఇంద్రాదిదేవతాస్సర్వే కార్తిక్యాం
 దీపదానతః. త్రిదివేశా బభూవుస్తే చార్పనాత్కేశవస్య హి,
 ధాతృబ్రహ్మదయశ్చాపి వైకుంఠే శాశ్వతేఽవసత్. బృందా
 వనసమీపే తు దీపదానం కరోతి యః, వైకుంఠే విపులాన్భో
 గా న్భక్త్యా సాయుజ్యమాపున్నయాత్. ప్రజ్ఞామాయశ్చ్రీయం
 ధైర్యం సంపదశ్చ వివర్ధనం, జాతిస్తరత్వం మోక్షం చ దీపద
 స్య భవేన్నృప. క్షీరాబ్ధిశాయిపూజా చ యా కృతా ద్వాద
 శీదినే, బృందావనసమీపే స్వాదిహాముత్రఫలప్రదా. యే తు
 బృందావనే దేవే కురుతః క్షీరాబ్ధినామకం, తే విష్ణుభవనం
 గత్వా మోదంతే విష్ణునా సహ. దేవా వాప్యథ యతా వా
 నారదాదిమునీశ్వరాః, బృందావనస్థితం దేవమర్చయంత్యఘనా
 శనం, కలితో వాథ శూద్రో వా ద్వాదశ్యాం విష్ణుమర్చ
 యేత్, మహాపాతకయుక్తో వా ఉపపాతకసంయుతః. తేషాం
 పాపాని నశ్యంతి తులరాశి రివాసలాత్, బృందావనే వేది
 కాయాం ప్రదీపాః పుష్పమాలికామ్. ఫలాని దీపమాలాం చ
 మంటపేనావ్యలంకృతం, యో దృష్ట్వానంద మాపన్నతి సర్వ
 పాపైః ప్రముచ్యతే. ఇదం పవిత్రం పాపఘ్నం కార్తిక్యాం
 ద్వాదశీదినే, బృందావనే సమాసీనో యశ్శృణోతి పఠేన్నరః.

యురారోగ్యమైశ్వర్యం ప్రాప్నుయాన్నాత్ర సంశయః. ఇతి
 బ్రహ్మవైవర్తపురాణే హ్యసయుధిష్ఠిరసంవాదే క్షీరాబ్ధివ్రత
 ధాయాం దీపదానమాహాత్మ్యం నామ ప్రథమోఽధ్యాయః.

యుధిష్ఠిర ఉవాచ. దీపదానస్య మాహాత్మ్య మద్భుతం.
 రోమహర్షణం, శ్రుత్వా హర్షం గతోఽస్మ్యద్య కృతకృత్యశ్చ
 సువ్రత. ఇతః పరం తులస్యాశ్చ మాహాత్మ్యం వక్తుమర్హసి,
 ఇతి ధర్మవచ శ్శ్రుత్వా ప్రత్యువాచ మునీశ్వరః. తులసీమహా
 మా వక్తుం బ్రహ్మణాపి న శక్యతే, నారదేనైవ ముక్తస్సన్య
 దాహ చ పితామహః. త దద్య కథయామి త్వం శృణు వత్స
 జగత్పతే. వ్యాసః. సంప్రాప్తే కార్తికే మాసి తులస్యాః పూజ
 నం మహత్, యే కుర్వంతి నరా భక్త్యా తే యాంతి పరమాం
 గతిమ్. నార్చయేత్తులసీదేవీ ముత్తానద్వాదశీనే, జాయతే పాప
 రూపేణ చండాలుః కోటిజన్మసు. తస్మాత్సర్వ ప్రయత్నేన తులసీం
 పూజయే త్వదా, రోపితా తులసీ యావత్కురుతేమూలవిస్త
 రమ్. తావద్యగసహస్రాణి విష్ణులోకే షహీయతే. తులసీపత్ర
 సంయుక్తే జలే స్నానం కరోతి యః. సర్వపాపవిరుక్తో మో
 దతే విష్ణుమందిరే, బృందావనం యః కురుతే తులస్యారోప
 ణాయ చ తావదేవాఘనిర్దుక్తో బ్రహ్మభూమాయ కల్పతే,
 తులసీకాననం యస్య గేహే తిష్ఠతి సర్వదా. తస్య గేహం
 తీర్థభూతం నానూంతి యమకింకరాః, సర్వపాపహరం పుణ్యం
 కామదం తులసీచనమ్. యే పోషయంతి చ నరాస్తే న పశ్యంతి
 భానుజం, తులసీశాఘసంభూతాం మాలాం ధరతి యో గతే.
 కృతపాపాస్తు తద్దేహం న స్పృశంతి కదాచన, తులసీనివినచ్చా
 యా భవేద్యత్ర ద్విజాతిభిః. తత్ర శ్రాద్ధం ప్రకర్తవ్యం పితౄ
 ణాం తృప్తిహేతవే, యస్యాస్యే తులసీపత్రం కరే శిరసి దృశ్య
 తే యమస్తం నేక్షీతుం శక్త స్తద్విధం చ భయంకరం, యస్మా
 లే సర్వతీర్థాని యస్తథ్యే సర్వదేవతాః. యదగ్రే సర్వవేదాశ్చ.

తులసీం తాం నమామ్యహం, ఇతి మంత్రం సముచ్చార్య ప్రణ
మేత్తులసీవనమ్ తులసీమహిమా యేన కథ్యతే స్రూయతే
పివా, సర్వపాపవినిర్ముక్తో విష్ణులోకం స గచ్ఛతి. అత్రై
వోదారంతిమ మితిహాసం పురాతనం, పుగా శాశ్వీరదేశే
షు బ్రాహ్మణౌ సంబధూవతుః. హరిమేధసుమేధాభ్యా విష్ణు
భక్తిపరాయణౌ, కదాచిత్తా ద్విజవరా తీర్థయా ప్రామాదయణౌ.
గచ్ఛంతావేకదా విస్తా కాంతారే శ్రమవిహ్వలా, తులసీకాన
నం తత్రదదర్శతురరిందమా. తయోర్హ ధేయ సుమేధస్త్వ దృష్ట్యా
తత్తులసీవనం, కృత్వాప్రదక్షిణం తస్మై వవందే భక్తిసంయుతః.
దృష్ట్యైవ హరిమేధస్త్వ బభాషే పరయా ముదా, కిమర్థం విప్ర
దేశేషు తీర్థేషు చ వ్రతేషుచ స్థితేషు విప్రముఖ్యేషు ప్రణా
మం కృతేవానిహ. సుమేధః ఆతపో బాధతే హ్యేవం గత్వా
స్థిన్వటపాదపే, తత్రచ్ఛాయాం నమావిశ్ణ్య త్వయా పృష్టం
వదామి తే. ఏనముక్త్వా సుమేధస్త్వ హరిమేధేన సంయుతః,
వటం జగామ ధర్మజ్ఞో మహాకోటరసంయుతమ్. తస్మోపవిశ్య
చ్ఛాయాయాం హరిమేధమువాచ హ, స్రూయతాం విప్ర
శార్దూల తులస్యాశ్చోత్తమాం కథామ్. పరమేశ్వరసాదేన స
జ్ఞాతాయాః పయోదధౌ, పురా దుర్వాసశాపాచ్ఛ గతైశ్వ
ర్యే పురందరే. మమంథుః క్షీరజలధి మింద్రావ్యాశ్చ సురా
సురాః, విరావతః కల్పతరుశ్చంద్రమాః కమలా తథా. హరిత
శ్యాదయో జాతా దివ్యాశ్చోషధయస్తథా, తతః పీయూష
కలశ మజరామరదాయకం, జాతం కరాభ్యాం కలశం
ధారయన్తథనాథరిః. అవేక్ష్య మనసా సద్యః పరం నిర్వృ
తమానసః. పీయూషకలశే తస్మి న్నానందాచ్ఛోదబిందవః,

ఆపతంస్తులసీ పద్యస్తేభ్యోఽ జాయత మంగళా. తత్రో
 త్పన్నాం తథా లక్ష్మీం తులసీం చ దధా హరిః, తులసీమంక
 మారోఽన్య ప్రసన్నవదనో హరిః. పునీహి లోకానఖిలా నితి
 తస్యై పరం గదా, నారాయణస్య తులసీ తస్మాత్ప్రియతరా
 స్తృణా. తతస్తస్యై నమస్కారో మయా చాత్ర కృతోఽధు
 నా, ఇత్యేకం వదత స్తస్య పసాత పురతో వటః. కోటరాద్వట
 వృక్షస్య పురుషో ద్వా వినిర్గతా, ద్యోతయంతౌ దిశస్సర్వా
 స్తేజసాదిత్యసన్నిభా. హరిమేధసుమేధౌ తాపూపతుర్ద్వినయా
 నితౌ, కా యుగాం దేవసంకాశౌ భవంతౌ సర్వమంగళౌ.
 ఇత్యుక్త్వా బ్రాహ్మణాభ్యాం తా పూజతుర్వృక్షనిర్గతౌ, యు
 వామేవాద్య పితరౌ చావయోశ్చ తథాగురూ. జ్యేష్ఠశ్చవాచ
 అహంతు దేవలోఽస్థశ్చాస్తికో నామనామజః, అస్సరోగణసం
 యుక్తః కనాచిష్టందనం వనమ్ క్రీడాం కర్తుం గతోఽస్త్యత్ర
 విషయాస్త్యచేతనః, రేమి రేదేవవనితా యథా కాసుం మయా
 సహ. నిచేచుర్నల్లికాయుక్తా మాల్యాని పురతో మునే, వశిరో
 రోమశాఖ్యస్య నందనే తు తపస్యతః. క్రీడంతమపి మాం
 మార్గే మూల్యాని వితతాని చ, దృష్ట్వా స రోమశశ్శాం
 దత్తవాన్కుపిరో మునిః యోషిద్భిర్నాపరాధో మే యా
 సాం వైపరీతంత్రతా, అయమేవ దురాచారః పాదపాగ్రే య
 మబ్రవీత్. త్వం బ్రహ్మరాక్షసో భూత్వా వటవృక్షే చరేతి
 మాం, ప్రసాదితో మయా క్రోధో విశాపమపి దత్తవాకా.
 తులసీవిష్ణుమాహాత్మ్యం సర్వపాపహరం శుభమ్. యదా శ్రో
 ష్యసి సద్యస్తస్య రక్షోదేహాద్విమోక్ష్యసి. ఇతి శప్తస్తు ముని
 నా చిరకాలం సుదుఃఖతః, అత్ర సిద్ధిం గతోఽస్త్యద్య భవద్దర్శ

నలాభతః. ముక్తిరీతా విప్రశాపా న్నమయుష్షత్ప్రసాదతః, ఇతి సంభాష్య తౌ విప్రౌ ద్వితీయస్య కథా వదత్. అయం మునివరః పూర్వం గురుశుశ్రూషణే రతః, గురౌ కదాచిత్వా తిత్వా బ్రహ్మరక్ష స్త్వమాప సః. యుష్షత్ప్రసాదాదధునా గురు శాపాద్విమోచితః, తీర్థయాత్రాఫలం వైవ యువాభ్యామిహ సాధితమ్. ఇత్యుక్త్వా తౌ మునివరౌ ప్రణమ్య చ పునఃపునః, తాననుజ్ఞాప్య స్వం థామ జగ్గతుః పరయా ముదా తతస్తౌ తీర్థ యాత్రార్థం పరమౌ మునిపుంగవౌ, శంసంతౌ చ తులస్యాశ్చ మాహాత్మ్యం జగ్గతుర్గృహమ్. ఇతిహాసమిమం పుణ్యం సర్వపా పప్రణాశనం, యశ్శృణోతి సదా భక్త్యా సర్వపాపైః ప్రముచ్య తే యే చ శృణ్వంతి సతతం యే పఠంతి ద్విజోత్తమాః, తే సర్వే పాపనిర్ముక్తా యాస్యంతి పరమాం గతిమ్ ఏవం విధాత్రా కథితం నారదాయ చ ధీమతే, మయా తదేవ మాఖ్యాతం స్నేహాత్తవ నరర్షభ. తస్మాత్తు యో నరః కృత్వా క్షీరాబ్ధి వ్రతముత్తమం, శ్రుత్వా చ తులసీదేవ్యా మాహాత్మ్యం ముది తో భవేత్. ఇతి శ్రీబ్రహ్మవైవర్తపురాణే వ్యాసయుధిష్ఠిరసం వాదే క్షీరాబ్ధివ్రతకథాయాం ద్వితీయాధ్యాయస్సమాప్తః.

క్షీరాబ్ధిశయనవ్రతకథా.

యుధిష్ఠిర ఉవాచ. శ్రుత్వాత్వయోక్తంక్షీరాబ్ధివ్రతంహ ర్షం గతోఽస్త్వహం, ఇతఃపరంతు క్షీరాబ్ధిశయనవ్రతముత్తమమ్. శ్రోతుమిచ్ఛాన్తిభగవత్ తద్విధింబ్రాహ్మి విస్తరం, వ్యాసఉవాచ. శాంతిదం పుత్రదం నృణాం యశోలాభవివర్ధనం, సంప త్కరం శ్రీకరంచ మోక్షదం మోక్ష కామినామ్ క్షీరాబ్ధిశయనం నామ వ్రతానాముత్తమోత్తమం, బ్రహ్మణోక్తమిదం పూర్వం

నారదాయ మహాత్మనే. తదద్య కథయిష్యామి శృణు వత్స
సమాహితః, ఆహాథశుద్ధద్వాదశ్యాం సాయంకాల ఉపాగతే
పాదౌ ప్రత్యుశ్య చాచమ్య వ్రతీ నియమపూర్వకం, బృందావ
నం చ స్వగృహే గోమయేన విలేపయేత్. థాతునా సమ
లంకృత్య రంగవల్యా తతః పరం, స్వప్తికాదీని నిర్దాయ శంఖ
పద్మాదిశోభితమ్. ధూపదీపైశ్చ వస్త్రైశ్చ మాల్యైశ్చాపి విశోభి
తం, పూజాద్రవ్యాణిసంపాద్యప్రాణానాయమ్య వాగ్మతః. ఇదం
కరిష్యే నియమం చాతుర్దాశ్యవ్రతం వ్రతీ, నారాయణ జగ
న్నాథ నరకార్ణవతారక. పూజామిమాం గృహాణేశ సుప్రీతో
వరదో భవ, మంత్రేణా నేన దేవేశం పూజయేద్విధిపూర్వకమ్.
నారాయణం చ తులసీం సర్వశ్రేయోభివృద్ధయే, పూజయేత్తు
లసీమూలే ఉపచారైరనేకశః. బ్రాహ్మణా న్పుజయేత్పశ్చా
ద్గంధమాల్యానులేపనైః, తాంబూలైశ్చ నకాద్యైశ్చ ఫలైర్నా
నావిధైరపి. దక్షిణాభిశ్చ బహ్వీభిస్తోషయేద్ద్విజపుంగవాన్,
ఏవం చతుర్థ మాసేషు కుర్యాద్వ్రతమనుత్తమమ్. ఉద్యాప
నం తతః కుర్యాద్వ్రతస్య పరిపూర్తయే, కార్తికే శుక్లపక్షస్య
చైకాదశ్యాముపాహితః సాయంకాలే పునస్సాన్వితావ్రతీనియ
మపూర్వకం, తత్ర బృందావనే కృత్వా సమూర్జన మతఃపరమ్.
గోమయేనోపలిప్యాథ పంచవర్ణై రనంతరం, సీలపీతసితాద్యై
శ్చ హ్యలంకారం తు కారయేత్. పద్మం శంఖం మహాశార్ఙ్గం
చక్రం కౌమోదకీం గదాం, గోపాలాన్వత్సపాలాంశ్చ వేదికోపరి
విన్యసేత్. తత్ర బృందావనం కృత్వా రాజతం చ స్వశక్తితః,
తత్రైవ తులసీం కుర్యాచ్ఛాఖ్యాగుచ్ఛపరిష్కృతామ్. తస్మాలే
తు సువర్ణేన కృతాం శక్త్యనుసారతః, ప్రతిమీం తులసీలక్ష్మీ

విష్ణురూపాం తు విన్యసేత్. సాచార్యః ప్రతిమారూపం తా
భ్యాం చ సహితం హరిం, నారాయణం జగత్సాక్షీం భక్తాభీష్ట
ఫలప్రదమ్. బ్రాహ్మణాః పురుషసూక్తేన పురాణైరిత రేఽ
ర్చయేత్, కల్పాక్షవిధినా సమ్యక్పూజయేచ్ఛుద్ధమానసః.
అర్చయే త్పురయా భక్త్యా ధ్యానేనావాహనాదిభిః, ప్రసాదం
ప్రాప్య క్షిప్తాశ్చ మోక్షార్థీ బుద్ధిమాన్సురః. తతః సమర్పయే
ద్విప్రా గంధపుష్పాక్షతాదిభిః, ఫలాని చ ప్రదద్యాద్వై ద
క్షిణాం చ స్వశక్తితః. రాత్రౌ జాగరణం కుర్యాత్సురాణామతనా
దిభిః, పరేద్యుః ప్రాత రుత్థాయ స్నాత్వాచమ్య విధానతః లాకి
కాగ్నిం ప్రతిష్ఠాప్య చాజ్యభాగాంతమాచరేత్, తిలహోమం
ప్రకుర్వీత సహస్రం శతమేవవా. తద్విష్ణోరితి మంత్రేణ హోమ
శేషం సమాప్యేత్, దేవ మగ్నిం పరిక్రమ్య నమస్కృత్వా
విధానతః. తతో బ్రాహ్మణమాహూయ పూజయేన్నస్తభూష
ణైః, విష్ణుస్వరూపిణం స్వర్ణప్రతిమామర్చయేత్పునః. శాంతాయ
విప్రవర్యాయ శ్రోత్రియాయ కుటుంబినే, ఇదం బృందావనం
దివ్యంజనార్దనః ప్రియాప్తయే. ప్రదద్యాద్విప్రవర్యాయ నిజపాప
క్షయాయ చ. దానమంత్రః. నారాయణో జగద్ధాతాక్షీ రాభిశ
యనో మహా, ప్రతేనానేన సుప్రీతః సర్వా కామా ప్రయ
చ్ఛతు తృతీయాంశేన దానస్య దక్షిణాదానమాచరేత్, బ్రాహ్మ
ణా భోజయేత్పశ్చాత్ స్వయం భుంజీత బంధుభిః. ఏనం యః
కురుతే భక్త్యా క్షీరాభిశయనవ్రతం, తస్య పుణ్యఫలం వక్తుం
శక్యం నాబ్ధశతైరపి. బృందావనసమీపే తు యః కుర్యాద్వా
దశీదినే, క్షీరాభిశయనం నామ వ్రతం త్రైలోక్యపావనమ్.
యావన్తి సన్తి పణ్ణాని యావన్త్యగ్రాజే సన్తి హి,

[illegible]

తృప్తి నీ. బాహ్య జీవాచ — నాలే మన హాస. భావాం
విష్ణుస్థైర్యమునాశ్రితం, క. రిక్తత్యైకైర్విత్తి. త్యాగశీలం
విశా. మ. తే. తస్మాత్తు. తథా బాలే యీ గర్భిణీయనవ్రతం.
ఇత్యుక్త్యా. సర్వగ్రాహ్యం విధానం చాన్వితావత ఇతి శ్రు
త్వాతు విశిష్టా విష్ణుజ్ఞానాత్తత్యైకం. ప్రకృతతయా
సాక్ష్య భాగ్యాభ్యా విష్ణుం పితేః పునః చక్రే. ప్రసం సభానేన యీ
రాభిశంసనాభిశం, తద్విగ్రహస్య ప్రభావేన విష్ణుః మిత తేషః. ద్వి
తీయే జన్మని ప్రాప్తే భర్తారం హరిమాస సా, మిత్రునిచేతి వి
ఖ్యాతా లోకే రావణ్యకాలినీ తస్మాద్యః కురుతే భక్త్యా కో
టిజన్మానునాశనం, ఇహ భుంక్త్వా లభాకా భోగా నస్తే
మోక్షమవాప్సుతి. సత్యం సత్యం పునః సత్యం సత్యం సత్యం
పునః పునః.

ఇతి శ్రీబ్రహ్మకేవలార్తపురాణే వ్యాసయుగిష్ఠిరసంవాదే
క్షీరాబ్ధివ్రతకథా సంపూర్ణా.

శ్రీరాష్ట్రవ్రతకథ.

పూర్వము ధర్మరాజు రాజ్యము పోగొట్టుకొని తప్పులతోఁ గూడి ద్వైతవనమం దుండఁగా, నిచ్చటికే అనేక ఋషులతోఁగూడి వ్యాసులవారు వచ్చిరి. అట్లు వచ్చినవ్యాసుని గని ధర్మరాజు తగుపూజలు సలిపి కూర్చుండఁబెట్టి తానును వారియనుజ్ఞఁ బొంది కూరుచుండి కొంతదడవు మాటలాడి యాయనతో స్వామి మారు ఎల్లధర్మములను ఉపదేశించఁదగిన మహానుభావులు. మిఁకుఁ దెలియని ధర్మసూక్ష్మములు లేవు. మనుష్యులకు సర్వకామములును ఏయసాయముచేత సిద్ధించునో నెలవిండు. అని యడుగఁగా వ్యాసుఁడు నాయనా మంచి ప్రశ్న చేసినావు. ఈవిషయమునే పూర్వము నారదమహాముని బ్రహ్మనడుగఁగా నాతఁడు సర్వకామప్రదములగు రెండువ్రతములు చెప్పినాఁడు. ఊరాభిద్వాదశీవ్రతము, ఊరాభిశయన వ్రతము అను నా రెండువ్రతములలో ఊరాభిద్వాదశీవ్రతమును నీకుఁ జెప్పెదను వినుము. కాఁక శుక్ల ద్వాదశినాఁడు ప్రాద్దు కూడిన తర్వాత పాలసముద్రమునుండి లేచి శ్రీమహావిష్ణువు సమస్తదేవతలతోడను, మనులతోడను, లక్ష్మితోడను గూడి బృందావనమునకు వచ్చియుండి, యొక ప్రతిజ్ఞ చేసినాఁడు. ఏ మనఁగా—ఏమానవుఁడైనను ఈకాఁక శుద్ధద్వాదశినాటి కాలమున సర్వమునులు దేవతలతోఁగూడి బృందావనమున వేంచేసియున్న నన్ను లక్ష్మీదేవితోఁగూడ పూజించి తులసిపూజచేసి తులసికథను విని భక్తితో దీపదానము చేయునో వాఁడు సర్వపాపములు వీడి నా సాయుజ్యమును బొందును. అని శపథము చేసినాఁడుగాన నీవును పుణ్యాకరమైన యావ్రతమును చేయుము.

అని వ్యాసుడు చెప్పఁగావిని ధర్మరాజు ఆయ్యా ఈప్రతము చేయవలసిన విధాన మెట్టిదో నాకు జెప్పమని యడుగఁగా వ్యాసుఁ డిట్లు చెప్పఁదొడఁగెను. ధర్మరాజా ! ఏకాదశినాఁడుప వాసముచేసి ద్వాదశిపారణచేసుకొని సాయంకాలమున మరల స్నానముచేసి శుచియై తులసికోటదగ్గఱ చక్కఁగా శుద్ధిచేసి విదువన్నెల ముగ్గులుబెట్టి పలువిధముల నలంకరించి తులసీ మూలమందు లక్ష్మీసహితుడైన విష్ణువును తులసిని భక్తితో సర్వోపచారములతోను బూజించి నైవేద్యమైన తర్వాత కొబ్బెర బెల్లము కజ్జారము అరటిపండ్లు చెఱకుముక్కలు సమర్పించి తాంబూలనీరాజనము లొసఁగి మంత్రపుష్పముబెట్టి పూర్తిచేసి తులసీసహిత లక్ష్మీనారాయణ మాహాత్మ్యమును దీపదానఫలమును విని యనంతరము బ్రాహ్మణులకు గంధపుష్ప ఫలాదు లొసఁగి తృప్తిపఱచి వ్రతము పూర్తిచేయవలెను. ఇట్లేమానవుఁడు చేసినను ఇష్టముం గాంచును. ధర్మరా జదివిని దీపదానమహిమను జెప్పమని యడుగఁగా వ్యాసుడు చెప్పుచు న్నాఁడు యుధిష్ఠిరా ! దీపదానమహిమ నెవఁడు చెప్పఁగల్గును? కార్తికశుద్ధద్వాదశిదినమున బృందావనసమీపమున దీప దానము చేయవలెను. ఒకదీపదానముచే ఉపపాతకములు బోవును. నూఱుచేసిన విష్ణుసారూప్యము గలుగును. అంత కెక్కువఁగా జేసిన నాఫలమును నేను జెప్పలేను. భక్తితో నొకవత్తితో దీపము బెట్టిన బుద్ధిశాలియగును. నాలుగు వత్తులు వేసి వెలిగించిన రాజగును. పదివేసిన విష్ణుసాయుజ్యము నొందును. వేయివత్తులు వేసినచో విష్ణురూపుఁ డగును. ఇది బృందావనములోఁ జేసినయెడల కురుక్షేత్రమందుఁ జేసినంత

ఫలము గలుగును. దీనికి ఆప్రసేయి మంచిని నూప్రసనూనె మధ్యమము, తేనె గంధము. ఇతరములైన అదనినూనెలు కనీసము ఆప్రసేయి జ్ఞానమును బోధింపగలను. సామ్యుల నూనె బంధము కీర్తిని నిచ్చును. తేనె భోగప్రదము. అదని నూనె కామ్యాధ్యక్షము. అదియు ఆనూనె మిగులకోరికల నిచ్చును. అదనినూనె శత్రుని మిత్రుని. అదనియు ఆయుస్సును నాశముచేయును. బజ్రై నీయు పూర్వకానియు నొలంగిండును. పిలిచి కొంచెక్షేచ ఆప్రసేయి కంటికి మిగులపారమగును. ఈ దీపదానమును ముక్తి యుక్తాదులు పొందుదు. వదములు పొరకెను. దీనిని పరమేశ్వర హనులు గలుగెను. ద్వాదశి నాడు దీపదానము చేసిన శూద్రాదులును బుద్ధిశాలియు బృందావసమం దోకమంటవము గట్టి ఎరుసగా దీపదానముచెట్టి యున్న నెనడుచూచి యానందపథనో వానిపాపములన్నియు నశించును. ఈ దీపదానముపాచును విన్న వాని చనినవానియై మోక్ష ప్రాప్తులగుదురు, అది చెప్పగా విని ధర్మరాజు మహానందమును జెంచి తులసీమాహాత్యము జెప్పుమని కోరగా వ్యాసుడు జెప్పుచున్నాడు. తులసీమహిమ పూర్తిగా బ్రహ్మకూడి జెప్పలేడు. ఆయినను ఆ బ్రహ్మ నారదునకు జెప్పినట్లు చెప్పుచున్నాను. కార్తికమాసమందు తులసిపూజచేయువారు రుత్రము లోకమును బొందుదురు. తుదకు ఉత్తానద్వాదశినాడైనను తులసిపూజచేయనివారు కోటిజన్మలు చండాలులై పుట్టుదురు. తులసి మొక్కచేసి పెంచినవారు దానికెన్ని వేళ్లుపాటునో అన్ని మహాయుగములు విష్ణులోకమందుదురు. తులసిదళములు కలిసిన నీట స్నానమాడినవారు పాపము వదలి వైకుంఠము

నకు బోవుదురు బృందావనము వేసినవారు బ్రహ్మత్వము
 పొందుదురు. తులసి యున్న యింటలోఁ గాఁపురము చేయుట,
 తులసితోఁట వేసి పెంచుట, తులసివేరులు చాల్చుట, తులసి
 దళము భక్షించుట పాపహరములు. తులసియున్న చోటునకు
 యమకింకరురారు. 'యస్తూలే...' అనుమంత్రమును బఠించు
 వారికి సేవాధ్యయ నంటదు. యమకింకరులు దగ్గఱకు రారు.
 ఈతులసిచేవయందే ఒకపూర్వకథను జెప్పెద ననుము. కాశ్మీర
 దేశమును లగుహరిమేధనుమేధు లనునిద్దఱు బ్రాహ్మణులు తీర్థ
 యాత్ర చేయుచుండి యొకయెడారిలో నొకతులసితోఁటను
 జూచిరి. చూచినతోడనే వారిలో సుమేధుఁడు భక్తితోఁ బ్రద
 ఊణనమస్కారములు జేసెను. అదిచూచి హరిమేధుఁ డిది
 యేమని యడిగెను. సుమేధుఁడు ఇక్కడ నెండ బాధగా నున్న
 దని యొకమట్టిచెట్టు నండకుఁ జేరి తులసికథ చెప్పఁదొడఁగెను.
 పూర్వము దేవాసురులు సముద్రము చిలికినప్పుడు దానియందు
 విరావతము కల్పవృక్షము మొదలుగా నెన్నియో యుత్తమ
 వస్తువులు పుట్టెను. తర్వాత లక్ష్మీదేవి పుట్టెను. తర్వాత
 అమృతకలశము పుట్టెను. ఆ అమృతకలశమును జేతఁబూని
 మహానందమునొంది విష్ణువు ఆకలశముపై నానందబాష్పములు
 విడువఁగా నందు ఈతులసి పుట్టినది. ఇట్లుపుట్టిన తులసిని, లక్ష్మీని
 విష్ణువు పరిగ్రహించెను. ఇట్లు పరిగ్రహించి వేడుకతోఁ దుల
 సిని తొడమీఁద నుంచుకొని నీవు లోకముల పావనము జేయ
 గలదాన వగుమని ప్రేమమీఁతఁ బలికెను. అందువలన నారా
 యణునకు తులసియందు ఎక్కువ ప్రీతిగలిగియుండును. అందు
 వలన నేను తులసికి మ్రొక్కినాను. అని యా బ్రాహ్మణుఁడు

పలుకుచుండఁగానే యామఱ్ఱి ఘెల్లుమని విజిగిరూలెను. ఆచెట్టు తొట్టలోనుండి యిద్దఱుపురుషులు వెలుపలికివచ్చి దివ్యతేజము తోనిలిచియుండఁగా హరిమేధ సుమేధులు చూచి దివ్యమంగళ విగ్రహధారులైనమీరెవరని యడిగిరి. ఆపురుషులును మీరే మాకు తండ్రులు గురువులు ననిచెప్పి 'వారిలో జ్యేష్ఠుఁ డిట్లని యెను. నేను దేవలోకవాసిని. నా పేరు ఆస్తికుఁ డందురు. నేనొకనాఁడు అపరసలతోఁ గూడి నందనవనమునఁ గామవికారముచే మైమఱచి క్రీడించుచుండఁగా మేము ధరించిన పుష్ప మాలికలు పైనఁబడి మాసందడివలన సమాధిచలించి యచ్చట తపస్సుచేయుచున్న రోమశమహాముని నన్నుచూచి నీవు మదోన్మత్తుడవై యిట్లు నాకలజడి కలిగించితివి. గావున బ్రహ్మ రాక్షసుఁడ వగుమని శపించి తప్పిదము పురుషునిదిగాని స్త్రీలు పరతంత్రులు గనుక వారివలన తప్పులేదని వారిని ఊమించి విడిచెను. అంతట నేను శాపమునకు వెఱచి యామునిని వేడి ప్రసన్నునిజేయఁగా నాయన యసుగ్రహము గలిగి నీవెప్పుడు తులసిమహిమను విష్ణుప్రభావమును విందువో అప్పుడు శాప విముక్తుడ వగుదువని యసుగ్రహించెను. నేనును బ్రహ్మరక్ష సునై యీచెట్టుతొట్టలోఁజేరి మీదయవలన నేడు శాప మోక్షణము నొందితిని. అనిచెప్పి, రెండవవానివృత్తాంతము చెప్పసాగెను. ఈయన పూర్వమొక మునికుమారుఁడుగానుండి గురుకులవాసముఁ జేయుచుండి ఒకయపరాధమువలన బ్రహ్మ రక్షస్సు వగుమని యాయనవలన శాపముబొంది యిట్లు నాతోఁ గలిసియుండెను. మేమిద్దఱుమును మీదయవలనఁ బవిత్రులమైతిమి. ఇట్లు మమ్మనుగ్రహించినారు. గాన మీతీర్థయాత్రాఫలము.

సిద్ధించినది. అని చెప్పి వారిరువురు వారిత్రోవను బోగానే బ్రాహ్మ
ణులిద్దఱు ఆశ్చర్యానందములతో మునిగి తులసిమహిమను
బోగడుచు యాత్రముగించుకొని యింద్లకేగిరి. ఈకథను ఎవరు
విన్నను వారు సర్వపాపములు వదలి యుత్తమగతిని జెందుదు
రని బ్రహ్మ నారదునకుఁ జెప్పెను. అని వ్యాసుఁడు చెప్పి ధర్మ
రాజా! ఇట్లు క్షీరాభివ్రతముజేసి తులసికథ విన్నవారు తత్తము
లగుదురు. అనిన విని స్వామీ! మీరు చెప్పిన కథ విని మహా
నందమును బొందినాను. ఇప్పుడు క్షీరాభిశయనవ్రతమును
నాకు దయతోఁజెప్పుఁడు. అనియడిగిన వ్యాసుఁడు జెప్పుచు
న్నాడు. యుధిష్ఠిరా! శాంతికరమై పుత్రపౌత్రాదిసంపదల నిచ్చు
క్షీరాభిశయనవ్రతమును బ్రహ్మ నారదునకుఁ జెప్పిన ప్రకారము
నీకుఁ జెప్పెదను వినుము. ఆషాఢశుద్ధ ద్వాదశినాఁడు సాయం
కాలముకాఁగానే వ్రతముచేయఁబూనుకొన్న వారు పాదప్రత్యౌ
శనముచేసుకొని నియమముతో బృందావనము చుట్టును అలికి
ముగ్గువెట్టి ధూపదీపాదులకుఁ గావలసినవస్తువులు వస్త్రములు
పూవులు మొదలగు పూజాద్రవ్యములను సంపాదించుకొని
ఆచమనముచేసి ప్రాణాయామముచేసి, మౌనముతో 'ఇదం కరి
ష్యే...' అను మంత్రమును జెప్పి తులసిమూలమున యథా
విధిగా తులసీసహితుఁడైన శ్రీ లక్ష్మీనారాయణమూర్తిని
పూజించవలయును తర్వాత బ్రాహ్మణులను పూజించి తృప్తిఁజూప
వలెను. ఇట్లు ఆషాఢ, శ్రావణ, భాద్రపద, ఆశ్వయుజమాస
ములు నాలుగింటను వ్రతముచేసి తర్వాత సుద్యాపనము జేయ
వలెను. ఉద్యాపన చేయువాఁడు కార్తిక శుక్లకాదశినాఁ
డుపవసించి సాయంకాలము మరల స్నానముజేసి నీమముతో

బృందావనసమీపముందు నుండి అట్టి ఐదవన్నెల ముగ్గులతో
 నలంకరించి, నలుమగుమీద శంఖము పత్రము కొద్దము
 కౌమోదకి గద గోవులు గోపాలకులు వీనిని వ్రాయవలెను.
 తర్వాత వెండి తులసికోటను దానిలో కొమ్మలు గుత్తులు
 వీనితోఁ గూడినతులసిచెట్టును యథాశక్తిగాఁ జేయించిపెట్టి
 దానిమొదట సువర్ణమయ మైనలక్ష్మీనారాయణప్రతిమను జే
 యించిపెట్టి ఉపాధ్యాయునితోఁ గూడిననాఁడై తులసీసహిత
 లక్ష్మీనారాయణప్రతిమయందు విష్ణువు నాచూపనచేసి పురుష
 సూక్తవిధానముచేతను పురాణోక్తవచనములచేతను పోడ
 శోపచారపూజలు చేయవలెను. ఇట్లు సాంగముగా వ్రతము
 జరపి విష్ణువు ననుగ్రహము సంపాదించుకొని యనంతరము
 బ్రాహ్మణపూజచేసి యారాత్రి జాగరణముండి మటునాఁడుదయ
 ముననేలేచి స్నానముచేసి ఆచమనముచేసి అగ్నిప్రతిష్ఠాపనము
 చేసి 'తద్విష్ణోః...' అనుమంత్రముచేత ఆజ్యముతోడి తిలలను
 నూటుగాని వేయిగాని అహుతులు హోమము చేయవలెను.
 తర్వాత నగ్నిప్రదక్షిణముచేసి బ్రాహ్మణసమారాధనము జేయ
 వలెను. తర్వాత సువర్ణవిష్ణుప్రతిమకు పునఃపూజచేసి తర్వాత
 'నారాయణో...' అను మంత్రముచేత ప్రతిమతోఁగూడ
 బృందావనమును యోగ్యుడైన బ్రాహ్మణునకు దానమియ్య
 వలెను. దానమిచ్చిన సొత్తులో మూడవవంతునను దక్షిణ
 యియ్యవలెను. తర్వాత బ్రాహ్మణులకు భోజనముబెట్టి తాను
 తనబంధువులతోఁగూడ భోజనము జేయవలెను. ఇట్లైనఁడు
 ఊరాధిశయవ్రతమునుచేయునో వానిపుణ్యమహిమ నూటేం
 డ్లుచెప్పినను తరుగదు. బృందావనసమీపమందు ఈవ్రతముచేసి

నవారు తులసిచెట్టున నెన్నికలున్నవో ఎన్నిరెమ్మలున్నవో
అన్నిదివ్యస్వ సహస్రములు విష్ణులోకమందురు. నాయనా
యుధిష్ఠిరా! ఈవిషయమున నొకకథ గలదు. చెప్పెద వినుము.
పూర్వము ద్వారకపరీవృత్తమున వేదశాస్త్రనిధి బునోపుణ్యాత్మం
దైన యొక బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుడనడచెను. ఆయన కొక రూపలావణ్య
శోభితురాలగు పేటి యనుపేరుగల కూతురుండెను. ఆమె
పూర్వకర్త కరిసాకముచే జన్మతముననే విధవయ్యెను.
ఇట్లు వైధవ్యదుఃఖము ననుభవించు నాచిన్నది ఒకనాడు
తండ్రిదగ్గఱకువచ్చి నాయనా నా కీవైధవ్యదుఃఖము భరింపరా
కున్నది. కావున ఈదుఃఖము తొలఁగునట్లు జ్ఞానోపదేశము
చేయు మని యడిగెను. అందుల కాబ్రాహ్మణుడు సంతసించి
అమ్మా నియతురాలవై విష్ణుని బూజింపుము. నీబోటివారికి
విష్ణువుకంటె పేట దిక్కులేదు. కనుక నీవు విష్ణువుప్రీతికరమైన
శ్రీరాధీశయనవ్రతము చేయుము. అని ఆవ్రతవిధానము చక్క
గాఁ జెప్పఁగా నామె తండ్రిని దగ్గఱబెట్టుకొని పూర్ణభక్తితో
నావ్రతము సాంగముగాఁ జేసినదై మఱుజన్మమున మిత్రవింద
యనుపేరుతోఁబుట్టి శ్రీకృష్ణభగవానునకు భార్యయ్యెను.
కావున నెవ రీవ్రతము చేసినను కోటిజన్మలలో నార్జించిన
పాపమునుగూడఁ బోఁగొట్టికొని సమస్తమైన యిహసుఖముల
ననుభవించి తుదకు మోక్ష మొందుదురు. మువ్వాటికి నీజము.
ఇది బ్రహ్మకైవర్తపురాణమున వ్యాసయుధిష్ఠిరసంవాదమున

శ్రీరాధీవ్రతకథ సంపూర్ణము.

సావిత్రి గౌరీ వ్రతము.

అచమ్య. శుభే...నామసంవత్సరే...అయినే...మానే...
పక్షే...తిథౌ...వాసరయుక్తాయాం వసంగుణ...శుభతిథౌ
మమ భర్తాసహ (ఆస్తాకంసహకుటుంబానాం) క్షేమస్థైర్య విజ
యాయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం ధర్మా...సిద్ధ్యర్థం మనో
వాంఛాఫలసిద్ధ్యర్థం సకలమంగళావాప్త్యర్థం అభ్యుదయార్థం
ఆయుష్యాభివృద్ధ్యర్థం వంశ్యాచతుష్టయ దోషనివృత్త్యర్థం
సాగ్రవర్ష శతజీవన సంపూర్ణసకలఫలావాప్త్యర్థం శ్రీపార్వతీ
పరమేశ్వర ప్రీత్యర్థం కల్యాణకృతకారేణ యావచ్ఛక్తిధ్యానా
వాహనాదిషోడశోపచారపూజాం కరిష్యే. తదంగం కలశపూ
జాం గణాధిపతిపూజాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య కలశపూజాం
గణపతిపూజాం చ కృత్వా. తదనంతరం సావిత్రి గౌరీ ప్రాణ
పతిష్ఠాపనం కుర్యాత్.

అథ ధ్యానమ్. వంధ్యదోషహరేగౌరి కరిష్యే తవ పూజనం,
నిర్విఘ్నం కురుమే దేవి సర్వాభీష్టఫలప్రదే. శరదీందులికాసమం
దహాసాం స్ఫురదీందీవగలోచనాభిరామాం, అరవిందసమాన
సుందరాస్యామరవిందాసనసుందరీ ముపాసే. వందేహం కుం
దశూనాభా మిందీవరదళేక్షణాం, వందామజనమందారాం వల్లిం
వాగధిదేవతామ్ సావిత్రి గౌరై నమః ధ్యానం సమర్పయామి.
నానారత్నప్రభాదీప్తే సర్వాభరణభూషితే, మహాలక్ష్మీ మ
హాదేవి త్వమాగచ్ఛ స్థిరా భవ. శంఖచక్రగదాహస్తే సువర్ణా
భే శుభావహే, మమ దేవి పరం దేహి సర్వసిద్ధిప్రదాయినీ.
ఆవాహయామి సుభగే శుభే సర్వవరప్రదే, పీతాంబరధరే దేవి

సర్వలక్షణసంయుతే. సావిత్రి గౌరై నమః ఆవాహనమ్. తప్త కాంచనసంకాశే మహాలక్ష్మీ వరప్రదే, రత్నసింహాసనం చారు గృహ్యతాం శంకరప్రియే. సావిత్రి గౌరై నమః రత్నసింహాసనమ్. పద్మాసనే పద్మకరే సర్వలోకైకపూజితే, నారాయణప్రియే దేవి పాద్యం సంగృహ్యతా ముమే. సావిత్రి గౌరై నమః పాద్యమ్. జగద్వంద్యే మహాదేవి సర్వలోకైకపూజితే, అర్ఘ్యం దాస్యమి వరదే గృహాణ పరమేశ్వరి. సావిత్రి గౌరై నమః అర్ఘ్యమ్. నేవే కారుణ్యనిలయే భక్తత్రాణైకతత్పరే, ఆచమ్య తాం మహేశాని సువాసితపయఃకణైః సావిత్రి గౌరై నమః ఆచమనీయమ్. బ్రహ్మీ చ వైష్ణవీ రాద్రీ కామారీ శాంభవీ శివా, సిద్ధిదా బుద్ధిదా శాంతా మధువర్కం గృహాణభో. సావిత్రి గౌరై నమః మధువర్కమ్. గోక్షీరై ర్నారికేలైశ్చ ఘృతేన మధునా శివే, పంచామృతస్నానమిదం శర్కరా గాంగవారిభిః. సావి...రై నమః పంచామృతస్నానమ్. జయ త్వం దేవి చాముందే జయ ఘంటాకపాలిని, జయ సర్వగతే దేవి చాంపకస్నానమాచర. సావి...రై నమః చండకైలాభ్యంజనస్నానమ్. కలాత్మికే కలాతీతే కారుణ్యహృదయే శివే, కల్యాణి జగతీ నిత్యం కస్తూర్యుద్వర్తనం కరు. సా...రై నమః కస్తూర్యుద్వర్తన స్నానమ్ రోచనాగురు కర్పూరకుంకుమాలోడితం పునః, కస్తూర్యాదిసుగంధం చ సర్వాంగేషు విలేపయే. సావిత్రి గౌరై నమః హరిద్రాచూర్ణస్నానం. శుద్ధోదకస్నానమిదం స్వీకురుష్వ సురోత్తమే, సర్వతీర్థమయం దేవి నిత్యపావని పావనమ్ సా...రై నమః శుద్ధోదకస్నానమ్. సర్వదేహసురక్షార్థం బ్రహ్మణా నిర్మితం పురా, వస్త్రం.

దాసాస్యమి బిదేశి గృహాణ సురవందితే. సా...రైత్య నమః వ
 స్త్రయోగ్యమ్. అణియాశిగుణాధార మణి...రాత్తకం,
 ఉపసేవం ప్రదాసాస్యమి గృహాణ వరమేశ్వరి. సా...రైత్య నమః
 ఉపసేవమ్ శ్రీగంధపద్మశ్రితగంధసాం కర్పూరసంఘాత
 మతీవ హృద్యం, సురాసురానమ్ర కిరిటశోభి హావ్యయే తే
 ప్రదామి గౌరి. సా...రైత్యనమః శ్రీగంధం సమర్పయామి హా
 రిద్రంచమహాదేవి సర్వకల్యాణదాయినీ, సా...గర్భవర్ధనందివ్యం
 గృహాణ కరమేశ్వరి. సా...రైత్య నమః హరిద్రాచూర్ణమ్. కుం
 మమం శోభనం దివ్యం కర్పూరేణ సుసంఘాతం, విలేపనం సు
 రశ్రేష్ఠే ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. సా...రైత్యనమః కుంకుమ
 పరిమళం సమర్పయామి. అక్షతా విమలా శుభ్రా శా
 లీయాం త్పుష్పనోహరా, గృహాణేమాణ మహేశాని కమ
 లాపతిపూజితే. సావి...రైత్య నమః అక్షతా. మాణిక్యముక్తా
 ఫలవిద్రుమైశ్చ గోమేధ వైడూర్యకృతానియాని, అంగుళ్యతా
 టంకసుకంతమాలా కాంచీగదాదీని గృహాణదేవి. సా...రైత్య
 నమః ఆభరణాని. జాజీ చంపక పున్నాగకేతకీపాటలాన్వితైః,
 పారిజాతాదికుసుమైః పూజయామి శివప్రియే పుష్పాణి పూజ
 యామి. లక్ష్మీకరకరోద్భూత బిల్వ మృత్యుంజయప్రియ,
 దేహి పుత్రా స్పృశుధనాన్యారోగ్య మచలాం శ్రియమ్. బిల్వ
 పత్రార్చితే దేవి దుర్గే త్వాం శరణం గతా, బిల్వపత్రప్రదానేన
 చేప్పితం సఫలం కురు. సా...రైత్యనమః బిల్వపత్రం సమర్పయా
 మి. అథాంగపూజా. సావిత్రైత్య నమః పాదౌ పూజయామి.
 గౌరైత్యనమః జానునీ. శివాయై నమః ఊరూ. భవాయై నమః
 కటిమ్. రుద్రాయై నమః మధ్యమ్. శర్వాద్యై నమః పార్శ్వై.

సర్వముగఁ జూడఁజూడఁ నమః బాహుళ్య. అష్టాద్యై నమః కుశమ్.
పావిత్ర్యై నమః సేత్రే. ద్విద్యాయై నమః శివమ్. హైమవ
త్త్యై నమః శర్వా ద్వికాయై నమః శివః పూజ్యతామసి. అంబి
కాయై నమః శివాయై నమః.

గౌరవార్జ్యోత్తరశతకామూర్తిః.

ఓం గౌరవార్జ్యో

గణేశాయై నమః

గిరిరాజాయై నమః

గుహాబిందురాయై

జగన్నాథ్యై

గంగాధరాయై నమః

వీరభద్రాయై నమః

విశ్వనాథాయై నమః

అష్టమ్యై నమః శర్వాద్యై

కష్టదహకర్తృకాయై నమః

శివాయై

శాంభవ్యై

శంకర్యై

బాలాయై

భవాన్యై

భద్రదాయిన్యై

మాంగల్యదాయిన్యై

సర్వమంగళాయై

మంజుభాషిణ్యై

మాతౌ నమః

హిమామయ్యై

మంత్రాధ్యాయ్యై

మహాబలాయ్యై

హేమద్రికాయ్యై

హేమవ్యాయ్యై

పావిత్ర్యై

పాపనాశిణ్యై

నాదాయశాంతిబాధ్యై

నిత్యాయ్యై

నిరీశాయ్యై

నిర్మలాయ్యై

అంబికాయ్యై

మృదాన్యై

మునిసంసేవ్యాయ్యై.

మానిన్యై

మేనకాత్మజాయ్యై

కుమార్యై

కన్యకాయ్యై

మర్గాయై
 కలిదోషనిషాదిన్యై
 కాత్యాయన్యై
 కృపాపూర్ణాయై
 కల్యాణ్యై
 కమలార్పితాయై
 సత్త్యై
 సత్త్వమయ్యై
 సత్యాయై
 సౌభాగ్యవాయై
 సరస్వత్యై
 ఆమలాయై
 ఆమరసంసేవ్యాయై
 ఆన్నపూర్ణాయై
 ఆమృతేశ్వర్యై
 ఆఖిలాగమసంస్తుతాయై
 సుఖసచ్చిత్సుధారసాయై
 బాల్యా రాధితభూతదాయై
 భానుకోటిసమద్యుతయై
 హిరణ్యయ్యై
 పరాయై
 సూక్ష్మాయై
 శీతాంశుకృతశేఖరాయై
 హరిద్రాకుంకుమారాభ్యాయై

సర్వకాలసుమంగల్యై
 సర్వభోగప్రదాయై
 సామశిఖాయై
 వేదాస్తలక్షణాయై
 కర్తృబ్రహ్మమయ్యై
 కామకలనాయై
 కాంక్షితార్థప్రదాయై
 చంద్రార్కాయితతాటంకాయై
 చిదంబరశరీరణ్యై
 శ్రీచక్రవాసిన్యై
 దేవ్యై నమః
 కామేశ్వరసత్త్యై
 కలాయై
 మారారాతిప్రియార్థాంగ్యై
 మార్కండేయవరప్రదాయై
 పుత్రపౌత్రవరప్రదాయై
 పుణ్యాయై
 పురుషార్థప్రదాయిన్యై
 సత్యధర్మరతాయై
 సర్వసాక్షిణ్యై
 సంశాంతరూపిణ్యై
 శ్యామలాయై
 బగళాయై
 చంద్ర్యై

మాతృకాయై	శ్రీవిద్యాయై
భగమాలిన్యై	ప్రణవాథస్వరూపిన్యై
విరజాయై	ప్రీంకార్యై
స్వధాయై	నాదరూపాయై
ప్రత్యంగారాంబికాయై	త్రిపురాయై
ఆర్యాయై	త్రిగుణాంబికాయై
దాక్షాయిన్యై	సుందర్యై
దీక్షాయై	మహాగౌర్యై
సర్వవస్త్రాత్తమోత్తమాయై	షోడశాక్షరదేవతాయై
శివాభిధాయై	సావిత్రిగౌర్యై నమః

అష్టోత్తరశతనామపూజాం సమర్పయామి.

వనస్పత్యుద్భవైర్దివ్యైర్నానాగంధైస్సుసంయుతం, ఆఘేయః సర్వదేవానాం ధూపాయం ప్రతిగృహ్యతామ్. సావి... ర్యై నమః ధూపమాఘ్రాపయామి. సాజ్యమే కార్తిసంయుక్తం వహ్నినా యోజితం ప్రియే, గృహాణ మంగళం దీపం త్రైలో క్యతిమిరాపహమ్. దీపందర్శయామి ధూపదీపానంతరం ఆచ మనీయమ్. నైవేద్యమ్. కన్యాభిః కమనీయకాంతిభిరేలం స్వశ్రీ భిరారార్తికాం పాత్రైర్హక్తికచిత్రపంక్తివిలసత్కర్పూరదీపా వళీః, తత్తత్తాలమృదంగగీతసహితం సృత్యద్భవాంభోరుహం మంత్రారాధనపూర్వకం సువిహితం నీరాజనం గృహ్యతామ్. నీరాజనం సమర్పయామి. యానికానిచ...పదేపదే. ఆత్మప్రద ఊణం సమర్పయామి. నమశ్శివాయై రుద్రాయై సగుణాయై స్వరూపిణే, దేవాయైతనయందేవి మహాలక్ష్మీ నమోఽస్తుతే. సావి...ర్యై నమః నమస్కారాత్. యస్మత్ప్రత్యా...మహే

శ్వరీ సుప్రసన్నానందా జను అష్టాది గంగాజలసమాసీ
తం గంధానామకరణముతం. అష్టాది గాస్యానామం దేవి
శాస్త్రాదుని నమోఽస్తుతే. సా...రైన్య నమః ఇదమర్ఘ్యం
సమర్పయామి. జను దేవి నమస్తుశ్వరీ జను శక్తిగరప్రదే,
జను శంకరామానందే గృహానామ్యం మహాఽర్పితమ్.
సా...గౌరైన్య నమః ఇదమర్ఘ్యమ్ శంకరామానందాయుక్తం సు
గంధం గంధానామకరణముతం, గృహానామ్యం మహాఽర్పితమ్ మంగ
ళం మహా మే శివే సా...రైన్య నమః ఇదమర్ఘ్యం సర్వగుణగళ
మాంగలేష్ట చంద్రమంగళదాయినీ, సర్వవిఘ్నం శీఘ్రం గృ
హానామ్యం మహాఽర్పితమ్. సా...రైన్య నమః ఇదమర్ఘ్యమ్.
దేహి గౌరీ నమోఽర్ఘ్యం పుత్రపౌత్రప్రసాదనం, అష్టాది గ్యానాది
హే దేవి మహా సాఖ్యవిఘ్నధయే సా...రైన్యనమః ఇదమర్ఘ్య
మ్. అర్ఘ్యం గృహాణ హేమాంతః భక్తానా మధయప్రదే, సా
మంగల్యం విశ్వధీం చ దేహి మే హరవల్లభే సా...రైన్యనమః
ఇదమర్ఘ్యమ్. ఆమురైహి యశో దేహి భూత్రం భాగ్యం చ
దేహి మే, గృహానామ్యం ప్రవాసామి మాంగరక్ష జగదీశ్వరి.
సా...రైన్యనమః ఇదమర్ఘ్యమ్. నమస్తే వరదే భద్రే, నమస్తే
సుఖదాయినీ, త్రాహి మాం కృపయా దేవి గృహానామ్యం
నమోఽస్తు తే. సా...రైన్య నమః ఇదమర్ఘ్యమ్ నమస్తే
సర్వకల్యాణి నమస్తే భాగ్యదాయినీ, ఇదమర్ఘ్యం మయా
దత్తం గృహాణ జగదీశ్వరి. సా...రైన్యనమః ఇదమర్ఘ్యమ్. అనేన
అర్ఘ్యదానేన సావిత్రిగౌరీ సుప్రసన్నా వరదా భవతు.

సావిత్రిగౌరీవ్రతపూజావిధానం సమాప్తమ్.

శ్లో. కదాచిద్దైతకారణ్యే వేదవేదాంగపారగైః, మునిభి
 ర్బహుభిర్వృక్షం మార్కండేయం మహామునిమ్ కృపాప్రసన్న
 వదనం జటావల్కలధారిణం, దృష్ట్వా యుధిష్ఠిరో రాజా విస
 యేన నయేన చ, సాష్టాంగ ప్రణిపాతం చ విధాయ విధివజ్జలం,
 దత్వాఽసనం కుశమయం బద్ధ్వా హస్తపుటం తథా. పప్రచ్ఛ
 కుశలం రాజా హర్షవిస్మితలోచనః, ఉక్త్వా తు కుశలం సర్వం
 ధర్మరాజాయధీమతే. విరరామతతో మానీషత్వతే చ యుధిష్ఠి
 రః, యద్యస్తి కరుణా స్వామిన్కామ్యమాపూరయస్వ మే. కిం
 వ్రతం కామ్యదం భద్రంపుత్రపాత్రప్రవర్ధనం, సౌభాగ్యవర్ధనం
 స్త్రీణాం పాతివ్రత్యానుకూలతమ్. తన్నేబ్రూహి మునీంద్ర త్వం
 యాచమానాయ తత్త్వతః. మార్కండేయ ఉవాచ.—సాధు
 పృష్టం త్వయా రాజస్సర్వభోగోపకారకం, సర్వానందప్రదం
 దివ్యం సతీభిశ్చరితం పురా. వ్రతానాముత్తమం గుహ్యం వ్రత
 మేకం బ్రవీమి తే, సావిత్రిస్త్ర వ్రతంనారాఢ్యః పాతివ్రత్యవివర్ధ
 నమ్. భూయశ్శృణు మహాభాగ సావిత్రిపార్వతీవ్రతం, పుత్రదం
 ధనదం స్త్రీణాం సర్వాసాం వ్రతముత్తమమ్. పురా మంగళ
 గిర్వాఖ్య పట్టణం పాపనాశనం, కృష్ణవేణీనదీతీరే నృసింహ
 జ్ఞేత్రముత్తమమ్. తత్రాభూద్ధర్మవర్తేతి రాజా సర్వత్ర ధా
 ర్మికః, తస్య రాజ్ఞో ద్విజః కశ్చిత్పురోధాసోఽమహాభవత్, బ
 హుపుత్ర స్ససత్త్విక స్సర్వశాస్త్రవికారదః. తస్యాభూద్యజ్ఞస్వః
 పత్నీ గౌరీపూజాపరాయణా, గౌరీవ్రతంసమూరభ్యకృత్వాతు
 నవవత్సరాః. ఉద్యాపనం కరిష్యంతీ నియమస్థాపతివ్రతా, అక
 రోద్ధరుపుత్రాణాం హననం రాజవల్లభా. ఏవం వై హననం కృ
 త్వా దప్టోష్ఠా గోపపూరితా. మృతానాం మస్తకానీహ్నిచిత్యా
 వ్రత-II—18

భిత్వా న్యపాతయత్. తాని సర్వాణి తన్నాతు రంతికం రాజ
వల్లభా, ప్రేషయామాస దుర్భావా వ్రతక్షతికరీతథా. దేవం
వహ్నిం ద్విజం గాంచ నారీమన్యాం పతివ్రతాం, యే పరిఘ్నం
తి తే పాపా జాయంతే పాపయోనిషు. గౌరీవ్రతపరా మాతా
దృష్ట్వా తత్ర శిరాంసి చ, వ్రతాంతే సాక్షతై స్తోమై స్తదం
గాన్యభ్యపించత. అక్షతస్పర్శమాల్రేణ మృతాః పుత్రాస్తదో
త్థితాః, ఏతద్వృత్తాంత మాకర్ణ్య రాజపత్నీ వినిందితా. ఆన
యామాస తాం బ్రాహ్మీం పరేద్యు స్సోమపస్త్రీయం, కిమేత
ద్విప్రపత్నీ త్వత్పుత్రాణాం ప్రాణధారణమ్, మయాతే నిహతాః
పుత్రాస్తవ భావపరీక్షయా, పునరుజ్జీవయంతీతి శ్రుత్వా వార్తా
మయాఽఽధునా. తచ్చుత్త్వా విప్రపత్నీ సా రాజపత్నీమువా
చ హ, శృణుదేవి ప్రవక్ష్యామి గౌరీమాహాత్మ్యమిదృశమ్.
యద్వృతస్య ప్రభావేన మమ పుత్రాస్తుజీవితాః, ఏవముక్తా తు
సా రాజ్ఞీ సోమపీఠీమువాచహ. గౌరీవ్రతంమహాపుణ్యం కరిష్యే
విధిపూర్వకం, కో మాసః కా తిథిస్తస్య కో విధిః కమలేక్షణే.
తత్సర్వం బ్రూహి కళ్యాణి మయి తేఽస్తి దయా యది,
తచ్చుత్త్వా బ్రాహ్మణీ తస్యై రాజ్ఞ్యై సర్వమువాచహ. శృ
ణు దేవి ప్రవక్ష్యామి మకరన్ధే దివాకరే, తత్ర పరేద్యు రుషసి
వాయసథ్యానమశ్రుతా. స్నాత్వా నద్యాం సమాశ్రిత్య నిత్య
కర్త సమాప్య చ, కులాలగృహమాసాద్య చక్రస్థాం మృత్తి
కాం హరేత్. తయా గౌరిం వినిర్తాయ పూజయేత్స్వగృ
హే ముదా, పూజాద్రవ్యాణి సంపాద్య మాసవ్రతమథాచ
రేత్. జయదేవి జగన్మాతః జయశంకరవల్లభే, జయభక్తప్రియే
దేవి వ్రతంమేసఫలంకురు. అనేనమంత్రరాజేన పూజాంకృత్వా

యథావిధి, నవగ్రంథియుతంతోరం బద్ధియాద్బాహుమధ్యతః. ఉపాఖ్యానం తదా శ్రుత్వా నమస్కృత్వా యథాక్రమం, ఆపూపాంశ్చ గృహే పక్త్వా దేవైః దద్యాద్యథావిధి. ఏవం నవదినం కృత్వా వ్రతం పాపప్రణాశనం, అభ్యర్చ్య పూర్వవ ద్దేవీ మపూపా న్నవసంఖ్యయా. స్వయంమన్యాం ప్రదాపూ పా న్నువాసిన్యై నివేదయేత్, గౌరీముద్వాసయేత్పుష్పైః పుణ్యస్త్రీవాద్యఘోషజైః. ఏవం నై నవవర్షాణి వ్రతంకృత్వా వ్రతీ ముదా, ఉద్యాపనం తతః కుర్యాద్వృతస్య పరిపూర్తయే. నవద్యంద్వాని పాత్రాణి వంశరూపాణి చ పృథక్, ఆపూప పూగీవర్జైశ్చ పూరయే న్నవసంఖ్యయా. పూర్వవత్పూజయే ద్దేవీం పూజయిత్వా సువాసినీః, తాభ్యోఽపి తత్పృథగ్ద్వం ద్వం దత్వానియమపూర్వకమ్. ప్రదక్షిణనమస్కారా కృత్వా తా విసృజేత్ స్త్రియః, స్వయం చ భోజనం కృత్వా వ్రతశే షం సమాపయేత్. ఏవం కుర్యాద్వృతం సమ్యక్ ద్వయానాం భక్తిపూర్వకం, తస్యాః పుత్రాశ్చ పౌత్రాశ్చ సమృదశ్చ నిరా మయాః. ఆయుష్షంతోఽభవత్పుత్రా సంతతిశ్చిరజీవినీ, వ్రతం కురు మహాదేవి సర్వపాపప్రణాశనం, పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిస్తు భనథాన్యసమృద్ధయః, ఇతి తస్యైవ్రతంసమ్యగాదిశ్య భవనం యయా. సా రాజ్ఞీవ్రతమాకర్ణ్యహర్షాశ్రుతౌళితస్తనీ, వ్రత కాలే సమాయాతే సా రాజ్ఞీ తద్వృతం ముదా. చకార విధి వత్సమ్య క్స్వపతేరభ్యనుజ్ఞయా, తేన వ్రతప్రభావేన సారాజ్ఞీ పుత్రసంయుతా. భుక్త్వా భోగా ననేకాంశ్చ గౌరీలోకమ వాప సా, య ఇదం శృణుయాన్నిత్యం శ్రావయేద్వా సమా హితః. సర్వపాపవినిర్ముక్తః శివసాయుజ్యమాప్నుయాత్. ఇతి

స్కాందేపురాణే గౌరీఖండే మార్కండేయయుధిష్ఠిరసంవాదే
సావిత్రిగౌరీవ్రతకథా సంపూర్ణా.

సావిత్రిగౌరీవ్రతకథ.

తొల్లి యొకానొకప్పుడు వేదవేదాంగపారగులైన
మునులు పెక్కండు పరివేష్టించియుండఁగా, ధర్మరాజు తన
యాశ్రమంబునకు వచ్చినదయాపరుఁ డైనమార్కండేయ
మునీంద్రునిఁగాంచి, భక్తివినయంబులతోడ మ్రొక్కి, యాతని
కర్ఫ్యపాద్యంబుల నొసఁగి, దర్భాసనంబునఁ గూర్చుండజేసి,
చేతులు జోడించికొని నిలఁబడి వేడ్కమీఱ నామునీంద్రునిఁ
గుశలం బడిగెను. మార్కండేయుఁడును దనక్షేమం బెఱింగి,
మానముతో నూఱకుండెను. అంతట ధర్మరాజు “మునీంద్రా,
నాయందుఁ గరుణగలదేని, నే నొక్క కోరికఁగోరెదను. లోకం
బున స్త్రీలకుఁ బుత్రపౌత్రప్రవృద్ధి నొసఁగునదియు, పతివల్ల
భ్యము గలిగించునదియు నైనయొక్క వ్రతోత్తమంబు నాన
తియ్యవలయునని యడుగఁగా, నామునీంద్రుఁడును ధర్మజున
కిట్లనియె. ఓ నృపాలా, మంచిప్రశ్న యడిగితివి. ఇది లోకం
బునకెల్ల మేలు గావించునది. నీవడిగినయట్టి వ్రతోత్తమం
బొక్కటి గలదు. ఆ వ్రతంబును తొల్లి పెక్కండు పతివ్రత
లగుకాంతలాచరించిరి. సావిత్రిగౌరీవ్రతం బనువ్రతం బొక్కటి
గలదు. అయ్యది స్త్రీలకుఁ బుత్రపౌత్రసంపదల నొసఁగునది.
దీనింగూర్చిన యితిహాసం బొక్కఁడు గలదు. తొల్లి కృష్ణా
వదీతీరంబున మంగళగిరియను నృసింహస్వామివెలయు పట్టణం
బొక్కటి యుండెను. అచ్చట ధర్మవర్మయను ధర్మపరిపాలకుఁ
డగురాజు వసించుచుండెను. ఆతనికి సకలశాస్త్రవేది యగు

నొక పురోహితుడు గలడు. అతడు పెక్కులు జన్మములు నేసి భార్యాపుత్రులతోఁగూడి సుఖంబుండెను. ఆ సోమయాజి యొక్క ధర్మపత్ని గౌరీపూజచేయుటయం దాసక్తిగలది. కావున సావిత్రి గౌరీ వ్రతంబుపట్టి తొమ్మిదియేండ్లునోచుకొని, యుద్యాపనము చేయఁగోరినదై నియమముతో నుండెను. ఆసమయంబున, రాజభార్య యాసోమిదేవమ్మయొక్క వ్రత నియమమును బరీక్షింపఁ గోరినదై, గోబ్రాహ్మణాది హింసచేసిన వారు పాపయోనులయందుఁ బుట్టుదురని తెలిసియు, నాగురు పుత్రులను జంపి, గౌరీవ్రతం బుద్యాపనజేయుచున్న యా సోమిదేవమ్మకడ కాశీరములను బంపినది. గౌరీవ్రతంబు చేయు చుండిన యాకాంత తాను వ్రతోద్యాపనంబు భక్తితోఁ బూర్తిగావించి, కడపట నక్షతలనీటిని వారిపైఁ జల్లఁగా, వారందఱు నెప్పటివలె బ్రతికి లేచి కూర్చుండిరి. అంత రాజు గారిభార్య యావృత్తాంతమును విన్నదై, తమపురోహితుని భార్యను బిలిపించి, 'యమ్మా నీకొడుకు లెట్లు బ్రదికిరి? నేను నీవ్రతమహిమంబు పరీక్షింపఁగోరి, యీకార్యము చేసితిని. నీపుత్రులు మఱల బ్రదికిరని వింటిని. ఎట్లు వారిని బ్రతికించితివి? నాకుఁ దెలుపు' మనియడిగెను. అంతటసోమయాజులుగారిభార్య, "ఓదేవీ! సావిత్రి గౌరీదేవియొక్క వ్రతమహిమవలన నాపుత్రులు జీవింపిరి. ఆగౌరీవ్రతం బంతగొప్పది" యని చెప్పఁగా, రాజు భార్య సోమిదేవమ్మను, "ఓదేవీ, నీకు దయగలదేని, యానో మెప్పుడు నేయవలయును? ఏనెలలో నేదినమున నేరీతిని జేయ వలెను చెప్పుము" అని యడిగెను. ఆబ్రాహ్మణునిభార్య యా రాణి కంతయు నివ్విధంబుగాఁ జెప్పెను. ఓరాణీ, సూర్యుడు ముకరరాశియందుఁ బ్రవేశించినమఱునాడు కాకికూఠ విసం

బడుటకుముందే లేచి, నదీతీరంబునకు వెళ్లి యచ్చట స్నానంబు గావించి, నిత్యకృత్యంబులు దీర్చుకొని, కుష్మరియింటికి వెళ్లి, కుష్మరిసానయందున్న మంటినిచెచ్చి, యామంటితో సావిత్రి గౌరీదేవిప్రతిమనుజేసి, దానియందు ప్రాణప్రతిష్ఠ గావించి, మానంబుతోనుండి, యావ్రతంబును కల్పోక్తప్రకారంబుగా, గావించి, కథచెప్పకొని, తొమ్మిదిముల్లువేసినతోరంబు గట్టుకోవలెను. ఈరీతిని తొమ్మిదిదినములు నోము నోచుకొని తొమ్మిదవనాడు సాయమున నుద్వాసనచేయవలెను. ఈలాగు తొమ్మిదియేండ్లు నోముచేసి, వ్రతఃపూర్తికై యుద్వాసనము చేయవలెను. తొమ్మిదిచేటలజోళ్లను దెప్పించి, వానిలోనొక్కొక్కజోడునందును, తొమ్మిదేసి యాకులు, వక్కలు, కసుపు కొమ్ములు, పండ్లు మొదలగునవి యుంచి, ముత్తైదువులకుఁ బసుపు కుంకుమవెట్టి చేటలవాయనములిచ్చి వారికిఁ బ్రదక్షిణ నమస్కారములు గావించి, వారిని స్వగృహంబులకుఁ బంపి, తానును భుజింపవలెను. ఇట్లు పట్టిననోము పూర్తిచేసినవారికిఁ బుత్రపౌత్రసంపదలు గలుగునని చెప్పఁగా, ఆరాజుగారిపట్టుపు దేవి యావ్రతకాలముయొక్కరాత్రుకు వేచియుండి, తనభర్త యాజ్ఞ వడసి, సావిత్రిగౌరీవ్రతంబును గావించి, వ్రతప్రభావంబువలనఁ బుత్రపౌత్రసంపదలుగలిగి, సకలభోగంబు లనుభవించి, గౌరీలోకంబును బొందెను ఈవ్రతంబు విన్నవారికిని, వినుపించినవారికిని, శివసాయుజ్యము గలుగును. అని మార్కండేయమునీంద్రుఁడు చెప్పఁగా, ధర్మరాజు విని, యీ వ్రతంబును తమస్త్రీలచేతఁ జేయించెను.

సావిత్రిగౌరీవ్రతకథ సమాప్తము.

సంపద్యోరీప్రతము.

* “మమ భాగ్యోదయాదద్య సంసర్గః కుమ్భమీనయోః, సజ్జాన్రిసమయః పుణ్యకాలోఽభీష్టఫలప్రదః. మీనసజ్జాన్రిన్రికాలే త్వం పూజయన్తి పతిప్రతాః, ద్రోణమానైస్తన్జ్జులైశ్చ తదర్ధైర్వా తదర్ధకైః. మోదకాన్ కారయిత్వాతు చణకాథకసంయుతాన్. యేప్రదాస్యంతి నిర్దవ్యేన్ద్రే వృత్తాన్ గుడసమన్వితాన్, తుష్టా తాభ్యో దదాన్తీష్టాన్ కామాన్ కామూరివల్లభే. తద్వన్తాతః పూజయామి ప్రీతాభీష్టం ప్రదేహి మే, మన్జువే రత్నరచితే తోరణాద్యై రలంకృతే, నవరత్నమయే కుంభే సంపద్యోరిం సమర్పయేత్.”

ఆచమ్య. శుభే...నామసంవత్సరే, ఉత్తరాయణే శిశిరర్తౌ మకరమీనయోః సంధౌ...పక్షే...తిథౌ...నక్షత్రయుక్తాయాం ఏవంగుణ...శుభతిథౌ పరమేశ్వరప్రీత్యర్థంధర్తా... షార్థసిద్ధ్యర్థం సత్సంతానసౌభాగ్యసిద్ధ్యర్థం దీర్ఘసౌమంగల్యసిద్ధ్యర్థం సకలమనోరథసిద్ధ్యర్థం సంపద్యోరీప్రతం కరిష్యే. తద

* “నాభాగ్యవశంబున మకరమీనరాసుల సంసర్గ కాలము తటస్థించినది. ఈసంక్రాంతిసమయము సకలమనోరథంబుల నిచ్చు పుణ్యకాలము. ఈదినమునఁ బతిప్రతలగు పుణ్యస్త్రీలు నిన్ను రత్నఖచితమైన సింహాసనంబున నవరత్నములుచెక్కిన కుంభమునందు నిన్నుంచి, పూజించి నెనకవప్పు, కందివప్పు పూర్ణముపెట్టిన తూమెండో లేక యిరసయో, లేక కుంచెండో, లేక మానెండో కుడుములుచేసి నీకు నివేదనచేయఁగా, వారికి నకలాభీష్టము నొసఁగుదువు. నేనును వారివలె నిన్నుఁ బూజించెదను. నాయెడఁ గరుణించి, నాకు సకలమనోరథముల నిమ్ము.” అని యిట్లు సంకల్పనముచేసికొని ప్రతంబు శ్లేష సుపక్రమింపవలెను.

జ్ఞత్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. (ఇతి సంకల్ప్య,) కలశపూజాంకృత్వా. ఆదా నిర్విఘ్నేన పరిసమాప్త్యర్థం గణాధిపతిపూజాం కరిష్యే. (ఇతి సంకల్ప్య,) గణపతిపూజాం కృత్వా అథ సంపద్యారీ ప్రాణప్రతిష్ఠాం కృత్వా. అథ ధ్యానమ్. చతుర్భుజాం మహాదేవీం సర్వాభరణభూషితాం, కాంచీలసత్పితవస్త్రాం భవానీం చంద్రశేఖరామ్. సంపద్యార్యై నమః ధ్యానయామి. ఆవాహయా మ్యహం దేవీం శ్యామాభాం చంద్రశేఖరాం, పాశాఙ్కుశధరాం దేవీం గౌరీమిష్టాస్థసిద్ధయే. సంపద్యార్యై నమః ఆవాహనం సమర్పయామి. సర్వాభీష్టప్రదే దేవి సర్వమజ్జశ దాయినీ, స్వర్ణసూత్ర మిదం దివ్యం పుత్రపౌత్రాభివృద్ధిదమ్. సంపద్యార్యై నమః స్వర్ణసూత్రం సమర్పయామి. అనేకరత్నఖచితం నానారత్నవిచిత్రితం, స్వర్ణసింహాసనం దేవి ప్రతి గృహాపవిశ్యతామ్. రత్నఖచితసువర్ణసింహాసనం సమర్పయామి. తప్తకాఞ్చనరత్నాఢ్య నూపురాఙ్గీసరోరుహే, పాద్యం గృహాణాద్రికనేత్రే కర్పూరైలాదిసంయుతమ్. సంపద్యార్యై నమః పాద్యమ్ నీలోత్పలదళైర్ద్యుక్తం దూర్వా పుష్పాక్షతాన్వితం, దివ్యచందనగంధాఢ్య మిదమర్ఘ్యం ప్రగృహ్యతామ్. సంపద్యార్యై నమః అర్ఘ్యమ్. సర్వలోకైక జనని సర్వధ్యానస్వరూపిణి, గృహాణాచమనీయం త్వం దివ్యం గాఙ్గం మమామ్మికే. ఆచమనీయం సమర్పయామి. చంద్రమణ్డల సజ్జాశదభిణ్డాసమన్వితమ్, మధుపర్కం గృహాణేనం మధు తైటభమర్దని. మధుపర్కం సమర్పయామి. దధిక్షీరఘృతో పేతం శర్కరామధుసంయుతం, పఞ్చామృతస్నానమిదం స్వీకురుష్వ మయార్పితమ్. సంపద్యార్యై నమః పంచామృతస్నానమ్. గాం

గేయైర్యామునైశ్చైవ సహ్యాజా సిన్ధుసంభవైః, తోయైః
శుద్ధోదకస్నానం గృహాణ త్యగింబకే శివే. శుద్ధోదకస్నానమ్.
స్నానానంతరమాచమనీయం సమర్పయామి. మహాదేవి మహా
లక్ష్మీ మాయావృతజగత్త్రయే, మహారజతసమ్మాతం వస్త్ర
యుగ్మం. ప్రగృహ్యతామ్. వస్త్రయుగ్మం సమర్పయామి.
ఋచితం నవరత్నైశ్చ తప్తహాటక నిర్మితం, మయా దత్తం
గృహాణాద్య కర్ణాభరణము త్రమమ్. సంప...రైస్య నమః ఆభర
ణాని. ధాత్రీఫలసమస్థూల ముక్తామణివిరాజితం, నానారత్న
సమాయుక్తం ముక్తాహారం దదామి తే. సంప...రైస్య ముక్తా
హారమ్. కుంకుమాగరుకస్తూరీ మృగనాభిసమన్వితం, శ్రీచంద
నం గృహాణేదం సంపద్ధారి నమోఽస్తుతే. సంపద్ధారైస్య
గంధాః. శాలేమాంశ్చంద్రవర్ణాంశ్చ హరిద్రాశోభితాః
శుభాః, అక్షతాంశ్చర్పయే దేవి గృహ్యతాం లోకవందితే.
అక్షతాః. కేతకీశతపుష్పైశ్చ చమ్పకైర్వకులైస్తథా,
మల్లికాజాశిపుష్పైశ్చ పూజయామి మహేశ్వరి. పుష్పాణి
పూజయామి.

అథాజ్ఞపూజా.

శిష్టానమణిమజ్జీరమణ్ణిత శ్రీపదామ్బుజాయై నమః పాదౌ
పూజయామి. గౌరైస్య నమః గుల్ఫౌ. జఙ్ఘ శ్రీనిజ్జితకైతకద్వ
ద్వాయై నమః జఙ్ఘే. స్ఫురన్తాణిక్యముక్తాభజానుద్వయవిరాజి
తాయై నమః జానునీ. గజనాసోరుపూజితాయై నమః ఊరూ.
అరుణారణకౌసుమ్యవస్త్రభాస్వత్కటితపైస్య నమః కటిం పూజ
యామి. స్తనభారనమన్తధ్యపట్టబద్ధవళిత్రయాయై నమః మధ్య
మ్. కుక్షిస్థసర్వలోకాయై నమః కుక్షిమ్. ముక్తాభరణధారిణ్యై
నమః వక్షః. నాభ్యాంబుజాలరోమాలితాఫలకుచద్వయాయై

నమః స్తనౌ. సర్వలోకసాక్షిర్దైవనమః ముఖమ్. నవచంపకపుష్పా
 భనాసాదణ్ణనిరాజితాయై నమః నాసికామ్. చంద్రవహ్నిర్మర్క-
 నేత్రాయై నమః నేత్రాణి ముఖచంద్రకలజ్జాభమ్మగనాభివిశే-
 షకాయై నమః లలాటమ్. చమ్పకాశోకపున్నాగసౌగంధికలస-
 త్కచాయై నమః కచాక పూజయామి. కురువిందమణిశ్రేణి
 కనతోక్తీరమణ్ణితాయై నమః కోటిరం శ్రీసంపద్ధారైవై నమః
 సర్వాణ్ణాని పూజయామి. చందనాగరుసంయుక్తం కపిలా-
 ఘృతసంయుతం, ధూపం గృహాణ వరదే సంపద్ధారి సమోఽ-
 స్తుతే. ధూపమాఘ్రీపయామి. శ్వేతార్ద్రవర్తిసంయుక్తం గో-
 ఘృతేన సమన్వితం, దీపం గృహాణ శర్వాణి భక్తానాం జ్ఞాన-
 దాయినీ, దీపం దర్శయామి. ధూపదీపానంతరమాచమనీయమ్.
 దధిక్షీరఘృతైర్ద్యుక్తం నవనీతసమన్వితం, శర్కరైలాసమా-
 యుక్తం మోదకం సుమనోహరమ్. రాజమాషాఢకయుతం
 జీరకైరధివాసితం, స్నానం ససూపం సగుడం వైవేద్యం ప్రతి-
 గృహ్యతామ్. శాకాపూసఫలపాయస భక్ష్యభోజ్యలేహ్యచో-
 ష్య పానీయసచణకాఢకఘృతమోదకాకా నవనీతం సంపద్ధా-
 రైవనివేదయామి. మధ్యేమధ్యే పానీయమ్. శుద్ధాచమనీయమ్.
 పూగీఫలసమాయుక్తం నాగవల్లీదలైర్ద్యుతం, కర్పూరచూర్ణ-
 సంయుక్తం తామ్రాబలం ప్రతిగృహ్యతామ్. తాంబూలం నివే-
 దయామి. హిరణ్యగర్భగర్భస్థం హేమబీజం విభావసోః, అనంత-
 పుణ్యఫలదమతః శాంతిం ప్రయేచ్ఛ మే. సం...రైవై నమః సువ-
 ర్ణపుష్పదక్షిణామ్ నీరాజనం సుమాజ్ఞల్యం కర్పూరేణ విరాజి-
 తం, సర్వదేవశిరోరత్నమణ్ణితాఙ్గీసరోరుహే. సం...రైవై
 నమః కర్పూరనీరాజనం దర్శయామి. నీరాజనానంతరం ఆచమ

నీయమ్. హిమవద్భూధరసుతే గౌరి చంద్రివరాననే, గృహాణా
 ర్ఘ్యం మయా దత్తం సమృద్ధారి నమోఽస్తుతే. సం...రైవ్య
 ప్రసన్నార్ఘ్యమ్. పుష్పాంజలిం గృహాణేద మిష్టసౌభాగ్యదాయ
 ని, శ్రుతిస్తోత్రపురాణాదిసర్వవిద్యాస్వరూపిణి, పుష్పాంజలేమ్.
 యానికానిచ...పదేపదే ప్రదక్షిణమ్. పాపాహం పాపకర్తృ చ
 తథా పాపాత్తి కా సదా, త్రాహి మాం కృపయా దేవి శరణా
 గతవత్సలే. అన్యథాశరణం...రక్షమహేశ్వరి. ఆవాహనం న
 జానామి నజానామి విసర్జనమ్. పూజావిధిం న జానామి త్తమ
 స్వ పరమేశ్వరి. సంప...రైవ్య నమః మృతప్రప్నమ్. ఛత్రంధార
 యామి. చామరం వీజయామి. నృత్యం దర్శయామి. వాద్యం
 ఘోషయామి. ఆస్థోలికానారోపయామి. అశ్వానారోపయామి.
 గజానారోపయామి. సమస్తరాజోపచార దేవోపచారపూజాం
 సమర్పయామి. కృతం మయా వ్రతం దేవి భక్తాభీష్టప్రదాయ
 ని, సుప్రీతా సర్వదా భూత్వా సర్వసమృత్పదా భవ. తోర
 బంధనమ్. అర్చితం తే మయా దేవి తోరం పూర్వభృతంశివే.
 వ్రతేనానేన సుప్రీతా సర్వాభీష్టప్రదా భవ. పూర్వతోరార్ప
 ణమ్. సంపద్యారీప్రతమ్. సంపద్యారీ దదాతి చ, గౌరేవ
 తారకోభాభ్యాం సంపద్యారీ నమోనమః. ఉపాయనదానమ్.
 యస్య స్తోత్రా చ నామోక్త్యా తపః పూజాక్రియాదిషు,
 మ్యూహం సంపూర్ణతాం యాతి సదోష్ఠి వందేతమచ్యుతమ్. మస్త్ర
 హీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం మహేశ్వరి, యత్పూజితా
 మయా దేవి పరిపూర్ణం తదస్తు తే. అనయా పోడశోపచార
 పూజయా చ భగవతీ సర్వదేవాత్తి కా శ్రీసంపద్యారీ సుప్రీతా
 సుప్రసన్నా వరదా భవతు. సంపద్యారీప్రతకల్పః సమాప్తః.

సత్యనారాయణవ్రతము.

ప్రతి సుక్రాస్తా పౌర్ణమాస్యాం నైకాదశ్యాం యస్మిన్
 కస్మిన్ దినే వా సాయంకాలే స్నాత్వా పూజాస్థానమాగత్య
 ఆసనే ఉపవిశ్య ఆచమ్య పవిత్రం ధృత్వా సంకల్పం కుర్యాత్.
 ఆద్య...పూర్వోక్త ఏవంగుణ విశేషణవిశిష్టాయాం శుభ
 తిథౌ అముక గోత్రోఽముకశర్వాహం సకలదురితోపశమ
 సర్వాపచ్ఛాంతిపూర్వక సకలమనోరథసిద్ధ్యర్థం యథా సంపా
 దితసామగ్ర్యా గణేశ గౌరీ వరుణదేవతాగణపత్యాది చతుష్ట
 యాష్టలోకదేవతా సూర్యాది నవగ్రహదేవతావాహన
 పూర్వకం సత్యనారాయణపూజనం తత్కథాశ్రవణం చ
 కరిష్యే. తథా కలశాదిపూజాం శరీరశుద్ధ్యర్థం పురుష సూక్త
 న్యాసం చ కరిష్యే. ఆసనవిధ్యాదిఘంటా దీపపూజానాంతే
 “అపవిత్రః పవిత్రో వా సర్వావస్థాం గతోఽపి వా, యః స్మరే
 త్పుండరీకాక్షం స బాహ్యభ్యంతరః శుచిః” ఇతి పూజా
 ద్రవ్యాణి సంప్రాప్త్య. నిర్విఘ్నతాసిద్ధయే గణపతిం చ సంపూ
 జ్య కలశం స్థాపయేత్. ఘటే ద్యౌః పృథివీ చన ఇమం
 యజ్ఞం మిమిక్షతాం పిపృతాం నో భరీమభిః (ఇతి భూమిం
 స్పృష్ట్యా) ఓషధయస్సంపదంతే సోమేన సహ రాజ్ఞా యన్తే
 కరోతి బ్రాహ్మణస్తగ్ం రాజన్ పారయామసి ఇతి తండుల
 పుంజం కృత్వా. ఆకలశేషుధావతి. ఇతిమంత్రేణ కలశం సం
 స్థాప్య. ఇమం మే గంగేయమునే...ఇతిజలమ్. కాండాత్కాం
 డాత్పూర్ణోహస్తీ పరుషః పరుషః పరి, ఏవానో దూర్వేవ్రతను
 సహస్రేణ శతేన చ. యా శతేన వ్రతనోపి సహస్రేణవిరోహ
 నీ. తస్మాజ్జే దేవీష్టకే విధేరు వావిషా వయమ్. ఇతిదూర్వాః.

‘అశ్వత్థేవోనిషదనం—’ ఇతి పంచపల్లవాన్. యః ఫలినీరితి
 ఫలమ్. ‘సహితాన్నిదాశుషే—’ ఇతి పంచరత్నాని. ‘హిరణ్య
 రూపః—’ ఇతి హిరణ్యం చ ప్రక్షిప్య. యువాసువాసా ఇత్య
 నేన వస్త్రం సమర్ప్య. తదభావే అక్షతాన్ క్షిపేత్. తతః.
 పూణ్ణాదదీప్తితి పూణ్ణపాత్రం నిధాయ, తత్త్వాయామి...విర్భిః.
 ఇతి కలశే వరుణం గంధాదిపంచోపచారైః పూజయేత్. (అథ
 వా పురాణోక్త పద్ధత్యుక్తప్రకారేణ కలశస్థాపనం యథా.
 చతుర్భుజే శుక్లనర్తే దివ్యాభరణభూషితే, చతుర్దిశ్చాగ్రపృ
 థ్మణ్డేభూమేత్వాం సంస్పృశామ్యహమ్. ఇతి భూమింస్పృష్ట్యా.
 సర్వదేవమయం ధాన్యం సర్వోత్పత్తికరం మహత్, ప్రాణినాం
 జీవనోపాయం స్థాపయామిష్టసిద్ధయే. ఇతి ధాన్యరాశిం
 కృత్వా. తత్ర, దేవాసురైర్నరభూతానామత్పన్నోఽసి మహా
 దధేః, కుంభ త్వయి సురాః సర్వే తీర్థాని జలదా స్సదా. తిష్ఠ
 న్నికామఫలదా రుద్రాదిత్యాదయోఽపిచ, ఆతోఽత్ర ధాన్య
 రాశౌత్వాం పూజార్థంస్థాపయామ్యహమ్. ఇతి కలశంసంస్థాప్య
 గంగే చ యమునే చైవ గోదావరి సరస్వతి, నర్మదే సింధు
 కావేరి జలేఽస్తి సన్నిధిం కురు. ఇతి శుద్ధజలనాపూర్య.
 కస్తూరికుంకుమోపేతం కర్పూరేణ చ సంయుతం, చందనం
 పర్వగంధాఢ్యం కుంభేఽస్తి ప్రక్షిపామ్యహమ్. ఇతి గంధం
 ప్రక్షిప్య. కుష్ఠమాంసే హరిద్రాద్యాః సర్వాషధోఽమృత
 ప్రభాః, సర్వామయహరాశ్చతః కుంభేఽస్తి ప్రక్షిపామ్య
 హమ్. ఇత్యాషధిః ప్రక్షిప్య. ధాన్యరాజాంశ్చ మాంగల్యే
 ద్విజప్రీతికరాన్ యవాన్, యజ్ఞార్థం నిర్జితా నస్తి కలశే
 ప్రక్షిపామ్యహమ్. ఇతి యవాన్ ప్రక్షిప్య. త్వం దూర్వేఽ

మృతజన్మాఽసి వందితాఽసి సురాసుదైః, సౌభాగ్యం సతతం
 దేహి సర్వకార్యకరీ భవ ఇతి దూర్వాః ప్రక్షిప్య అశ్వత్థో
 దుంబరప్లక్షచూతన్యగ్రోభపల్లవాన్, అస్తిక్ కుంభే ప్రక్షి
 పామి సర్వకర్తసుశోభనాన్. ఇతి పంచపల్లవాన్ తత్త్వచక్ష్ప
 నిక్షిప్య. గజాశ్వరథ్యావర్చికసంగమహ్రదగోకులాత్, మృద
 మానీయ కుంభేఽస్తిక్ ప్రక్షిపామి చ చత్వరాత్, ఇత్యష్ట
 మృదః. ఫలం మనోహరం స్వాదు మునిదేవస్త్రియం సదా,
 అస్తిక్ కుంభే ప్రక్షిపామి సర్వదామంగళప్రదమ్. ఇతి ఫలమ్.
 సువర్ణం రజతం ముక్తారాజావర్తప్రవాళకం, ఇమాని పంచర
 త్నాని కలశే ప్రక్షిపామ్యహమ్. ఇతి పంచరత్నాని ప్రక్షిప్య.
 హిరణ్యగర్భగర్భస్థం హేమబీజం విభావసోః, అనన్తపుణ్య
 ఫలద మతః శాంతిప్రయచ్ఛ మే. ఇతి హిరణ్యం నిక్షిప్య. ఈష
 ధ్ధాతేన శుభ్రేణ సదశేనాహ తేన చ, సంవేష్టయామి కలశం
 సూతనేన సువాసనా. ఇతి వాససా సంవేష్ట్య. పూర్ణపాత్రం
 తామ్రమయం శాలితండులపూరితం, ప్రధానదేవపూజార్థం
 న్యసామి కలశోపరి. ఇతి పూర్ణపాత్రం నిధాయ. దేవతా
 ఆవాహయేత్. తతః గణేశాదీనాం సూర్యాదినవగ్రహాణాం
 చ తత్తన్తన్తైర్నిరావాహనం కృత్వా పూజనం కుర్యాత్. తది
 త్థమ్. ఓం గణానాంతా...పాదనమ్ గణేశాయ నమః గణేశ
 మావాహయామి. ఓం గౌరీమిమాయ సలిలాని దక్ష...
 వ్యోమక్. గౌరీమావాహయామి. ఓం తత్త్వాయామి బ్రహ్మ
 ణా...మః. వరుణమావా. గణపతింధుర్ధాంక్షేత్రపాలం వాస్తో
 వృతిం చ ఆవాహ్య. ఇంద్రం అగ్నిం యమం నిర్మతిం వరుణం
 వాయుం కుబేరం ఈశానంచ తత్తన్తన్తైర్నిరామమన్తైర్నిర్వా
 త్తపుంజేష్వావాహ్యసూర్యాదీనావాహయేత్. తత్రమంత్రః

అకృష్టేన...సశ్యక్. సూర్యమావాహయామి. ఆప్యాయస్వ...
 గధే. చంద్రమావా. అగ్నిర్ద్వార్ధా...జిన్నతి. భౌమమావా
 ఉద్భుధ్యస్వాగ్నే...మేతమ్. బుధమావా. బృహస్పతే అతి—
 చిత్రమ్. బృహస్పతిమావా. శుక్రంతే అన్యత్...రాతిరస్తు.
 శుక్రమావా. శమగ్ని రగ్నిభిః...అపశ్రిధః శనైశ్చరమావా
 హయామి. కయా నశ్చిత్ర...వృతా. రాహుమావా. కేతుం
 కృణ్వన్న...జాయథాః. కేతుమావా. తదస్తు మిత్రా వరుణే
 త్యనేన గణేశాద్యావాహితదేవతాః సుప్రతిష్ఠితాః సంత
 (ఇతి ప్రతిష్ఠాఽన్య) ఓం భూర్భువః స్వః గణేశాద్యావాహిత
 దేవతాభ్యో నమః ధ్యాయామి. ఇత్యాదిషోడశోపచార
 పూజాం కుర్యాత్. అథ సత్యనారాయణపూజా ధ్యానమ్.
 పుష్పం గృహీత్వా ధ్యానం కుర్యాత్. శాంతాకారం...
 సర్వలోకైకనాథమ్. ధ్యాయేత్సత్యం గుణాతీతం గుణత్రయ
 సమన్వితం, లోకనాథం త్రిలోకేశం కౌస్తుభాభరణంహరిమ్ నీల
 వర్ణం వీరవాసః శ్రీవత్సపదభూషితం, గోవిందం గోకులానం
 దం బ్రహ్మద్యైరపి పూజితమ్. ఇతి ధ్యానమ్ ఓం నమాస్త్రశీర్షా
 ...గులమ్. ఆగచ్ఛ భగవన్ దేవస్థానే చాత్ర స్థిరోభవ. యా
 వత్పూజాంఽరిష్టేహం తావత్త్వంసన్నిధౌభవ. ఆవాహనమ్.
 పురుషవేదగ్ం సర్వ...రోహతి. నానారత్నసమాయుక్తం
 కార్తస్యరవిభూషితం, ఆసనందేవదేవేశ ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్య
 తామ్. ఆసనమ్. ఓం ఏతావానస్య...దివి. నారాయణనమస్తే
 స్తు నరకార్ణవతారక, పాద్యం గృహీణ దేవేశ మమ సౌఖ్యం
 వివర్ధయ. పాద్యమ్. త్రిపాదూర్ధ్వ...అభి. వ్యక్తావ్యక్తస్వరూ
 పాయహృషీకపతయే నమః, మనూనివేదితో భక్త్యాఅర్ఘ్యే-

యం ప్రతిగృహ్యతామ్. అర్ఘ్యమ్. తస్మాద్విరాడ...పురః. మన్థా
 కిన్యాస్తు యద్వారి సర్వపాపహరం శుభం, తదిదం కల్పితం
 దేవ సమ్యగాచమ్యతాం త్వయా. ఆచమనీయమ్. యత్పురు
 షేణ హవిషా...ధ్రువిః. గంగా చ యమునా చైవ గోదావరి.
 సరస్వతీ, నర్మదాసింధుకావేర్యస్తాభ్యః స్నానంకురుప్రభో. స్నా
 నం పంచామృతస్నానమ్. ఆస్థాయస్వ...గ ధే. సురభేస్తు సము
 త్పన్నం దేవర్షి పితృతృప్తిదం, మయా దత్తం పయోదేవస్నా
 నార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్ ఊరేణ స్నాపయామి. దధిక్రావ్.ణో
 ...దధ్నాచైవ మహాదేవ స్నాపనంక్రియతే మయా, గృహాణ
 త్వంసురాధీశ ప్రసన్నోమాంభవావ్యయ. దధ్నాస్నాపయామి.
 శుక్రమసి జ్యోతిరసి...రశ్మిభిః. సర్పిషాచ జగన్నాథ స్నాపనం
 క్రియతేఽధునా. గృహాణ శ్రద్ధయాఽనన్త తవ ప్రీత్యై మనో
 వారమ్. ఘృతేన స్నాపయామి. మధువాతాఋ...సంతోష
 ధీః. ఇదం మధు మయా దత్తం తవ తుష్టిగ్ధమేవ. చ, స్నా
 తుం గృహాణ దేవేశ తతః శాంతిం ప్రయచ్ఛ మే. మధునా
 స్నాపయామి. స్వాదుః పవస్వ దివ్యాయ...అదాభ్యః సితయా
 చ సురశ్రేష్ఠ స్నాపనం క్రియతే త్వయి, తస్మాద్భక్తపరాధీన
 ప్రసన్నో భవ సర్వదా. శర్కరయా స్నాపయామి. ఇతిపంచా
 మృతస్నానమ్. గంధద్వారాం...శ్రీయమ్. గంధోదకేన దేవేశ
 కుశపుష్పఫలోదకైః, రత్నాంబునా చ శుద్ధేన స్నాపయామి
 పృథక్ పృథక్. చందనోదకేన. స్నాపయామి. మధువాతా...ష
 ధీః. మధుపర్కస్నానం, అనంతసర్వకామానామప్యధీశ్వర సౌ
 ఖ్యద. మధుపర్కం గృహాణేమం మయా దత్తమథోక్షజ.
 కనిక్రదత్సు...తైలం పుష్పసుగంధాఢ్యం భ్రమద్భ్రమరనా

దితం, విలేపయామి సర్వాంగే సువర్ణచపకస్థితమ్. తైలాభ్యం
గమ్ ఉద్వర్తనం తవాంగేఽస్తిక లేపయామి సుభక్తిః, కాశ్చీ
రాగురుకర్పూర మృగనాభివినిర్మితమ్. ఉన్నర్థసమ్. స్నానార్థం
జలమానీతం శీతముష్ణం యథారుచి, సుగంధితం సర్వసవీర్యే
భ్యః ప్రతిగృహ్యతామ్. ఇతిమాంగలికస్నానమ్. గంధాదిదక్షి
ణాంతోపచారైః సంపూజ్య. పురుషసూక్తాదిభిః రుద్రాదిభి
రన్వైశ్చ అభిషేకః తం యజ్ఞ...శ్చయే. వేదసూక్తసమాయుక్తే
యజ్ఞసామసమన్వితే, సర్వవర్ణప్రదే దేవ వాససీ ప్రతిగృహ్య
తామ్ వస్త్రమ్. తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వహుతః...శ్చయే. బ్రహ్మ
విష్ణుమహేశైశ్చ నిర్మితం బ్రహ్మసూత్రకం, యజ్ఞోపవీతదా
నేన ప్రీయతాం కమలాపతిః. యజ్ఞోపవీతమ్. తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వ
హుతః ఋచః...జాయత. శ్రీఘండంచందనం దివ్యం గంధాభ్యం
సుమనోహరం, విలేపనం సురశ్రేష్ఠ ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్య
తామ్. గంధమ్. అహిరివ భోగైః పర్యేతి...కస్తూర్యాద్యాశ్చ
యే గంధా భోగార్థం తే మయా హృతాః, అనేక గంధసంయు
క్తాః ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. ఇతి పరిమళద్రవ్యాణి సా
భాగ్యద్రవ్యాణి చ. అలంకారార్థమక్షతాన్ సమర్పయామి.
తస్మాదశ్వా అజా...జావయః. మల్లికాదిసుగంధిని మాలత్యా
దీని వై ప్రభో, మయాఽహృతాని పూజార్థం పుష్పాణి ప్రతి
గృహ్యతామ్ పుష్పాణి. అత్ర సంభవే సహస్రతులసీ సమర్ప
ణమ్ (విష్ణుసహస్రనామ కృష్ణాష్టోత్తర శతనామపూజా చ
కార్యా) వనమాలాం సుగంధాభ్యాం నానాపుష్పైః సమన్వి
తాం, పూజార్థం సాధితాం దేవ ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్.
పుష్పమాలామ్. యత్పురుషం...పుచ్చ్యేతే. వనస్పతిరసోద్భూ

తో గంధాఢ్యోగంధఉత్తమః, ఆఘ్రియః సర్వదేవానాం ధూ
 పోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్ ధూపమ్ బ్రాహ్మణోఽస్య ముఖ
 మాసీత్...అజాయత సాజ్యం...తిమిరాపహాదీః చంద్రమా
 మనసోజాతః...జాయత. ఘృతపక్వం హవిష్యాన్నం పాయసం
 చ సశర్కరం, నానావిధం చ నైవేద్యం విష్ణో మే ప్రతిగృహ్య
 తామ్. నైవేద్యమ్. సర్వపాపహరం దివ్యం గాంగేయం నిర్మలం
 జలం, మయా హ్యచమనం దత్తం గృహ్యతాం పురుషోత్తమ.
 శుద్ధాచమనమ్. నారికేళం మాతులుంగం కపిత్థం కదళీఫలం,
 కూష్మాండం కర్కటీయుక్తం గృహ్యతామఖిలార్థద. ఇదం
 ఫలం మయా దేవస్థాపితం పురతస్తవ, తేన మే సఫలావాప్తి
 ర్భవేజ్జన్మనిజన్మని. ఇతిఫలమ్. లవంగకర్పూరయుతం తాంబూలం
 సురపూజితం, ప్రీత్యా గృహీణ దేవేశ మమ సాఖ్యం వివర్ధ
 య. తాంబూలమ్. ఓం శ్రియే జాతః...చతుర్వర్తి సమాయు
 క్తం ఘృతేన చ సుపూరితం, నీరాజనేన సంతుష్టో భవత్యేవ
 జగత్పతిః నీరాజనమ్. కర్పూరదీపం సుమనోహరం ప్రభో దదా
 మి తే దేవవర ప్రసీద భో, పాపాపకారం త్వరితం నివారయ
 ప్రజ్ఞానదీపం మనసి ప్రదీపయ. కర్పూరారార్తికమ్. ఓం నాభ్యా
 అసీ...యన్. నమోఽష్టనంతాయ సహస్రమూర్తయే సహ
 స్రపాదాక్షి శిరోరుబాహవే, సహస్రనామ్నే పురుషాయ శా
 శ్వతే సహస్రకోటియుగధారణే నమః నమస్కరమ్. సప్తాస్యా
 సక...పశుమ్. యానికానిచ...పదేపదే. ప్రదక్షిణమ్. యజ్ఞేన
 యజ్ఞ...దేవాః కర్ణానీలకమలోత్పలపారిజాతపున్నాగకైః కద
 లీచంపకపాటలైశ్చ, బిల్వప్రవాళతులసీ శతపత్రజాతీ పుష్పై
 శ్చ క్షృప్తమముమంజలిమర్పయామి. ఇతి అన్వైశ్చ మంత్రై

పుష్పాంజలిం సమర్పయేత్. తతో గీతవాద్యనృత్య ఛత్రచా
మరాది రాజోపచారార్థే అక్షతాః సమర్ప్య దేవం సంప్రా
ర్థ్య స్తునీత. యన్తయా భక్తియుక్తేన పత్రం పుష్పం ఫలం
జలం, నివేదితం చ నైవేద్యం తద్గృహాణానుకంపయా. మంత్ర
హీనం...వస్తుమే. అమోఘం పుండరీకాక్షం నృసింహందైత్య
సూదనం, హృషీకేశం జగన్నాథం వాగీశం వరదాయకమ్.
గుణత్రయం గుణాతీతం గోవిందం గరుడధ్వజం, జనార్దనం
జనాతీతం జానకీవల్లభం హరిమ్. ప్రణమామి సదా భక్త్యా
నారాయణమతః పరం, దుర్గమే విషమే ఘోరే శత్రుభిః పరి
వీడితే. నిస్తాయస్వ సర్వేషు తథానిష్ఠభయేషు చ, నామా
న్యేతాని సుకీర్త్య ఈప్సితం ఫలమాప్నుయాత్. సత్యనారాయ
ణం దేవం వందేహం కామదం ప్రభుం, లీలయా వితతం
విశ్వం యేవ తస్మై నమోనమః. ఇతి ప్రార్థనా. యస్యస్త్వత్పాత్రి
...సత్యనారాయణః సుప్రీతః సుప్రసన్నః వరదో భవతు.

ఇతి సత్యనారాయణవ్రతపూజావిధానమ్.

శ్రీసత్యనారాయణవ్రతకథాప్రారంభః.

ప్రథమోఽధ్యాయః.

శ్లో. ఏకదా నైమిశారణ్యే ఋషయశ్శౌనకాదయః, పప్ర
చ్ఛుర్మునయస్వర్వే సూతం పౌరాణికం ఖలు. శ్లో. వ్రతేన తప
సా కింవా ప్రాప్యతే వాంఛితం ఫలం, తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛా
మ కథయస్వ మహామునే. సూతః. శ్లో. నారదేనైవ సంప్ర
ప్తోభగవాన్ కమలాపతిః, సురర్షయేముతై వాహతచ్ఛ్రుణుధ్వం
సమాహితః. శ్లో. ఏకదా నారదో యోగీ పరానుగ్రహకాంక్ష

యా, పర్యట నివిధాన్ లోకా స్మర్త్యలోకముపాగతః తతో
 దృష్ట్వా జనా స్పర్వా న్నానాక్షేశసమన్వితాః. నానాయోని
 సముత్పన్నాన్ స్త్రీశ్శమూనాన్ స్వకర్తృభిః. కేనోపాయేన చైతే
 మాం దుఃఖినాశో భవేద్భ్రువం, ఇతి సంచింత్య మనసా విష్ణు
 లోకం గతస్తథా. తత్రనారాయణం దేవం శుక్లవర్ణం చతుర్భు
 జం, శంఖచక్రగదాపద్మవనమాలావిభూషితమ్. దృష్ట్వా తందే
 వదేవేశం స్తోతుం సముపచక్రమే నారదః శ్లో. నమో వాఙ్మన
 సాతీతరూపాయానంతశక్తయే, ఆదిమథ్యాంతహీనాయ నిర్గు
 ణాయ గుణాత్తనే సర్వేషామాదిభూతాయ భక్తానామూర్తి
 నాశినే, శ్రుత్వా స్తోత్రం తతోవిష్ణుర్నారదం ప్రత్యభాషత. శ్రీ
 భగవానువాచ. శ్లో. కిమర్థమాగతోఽసి త్వం కిం తే మనసి
 వర్తతే, కథయస్వ మహాభాగ తత్సర్వం కథయామి తే. నారదః.
 శ్లో. మర్త్యలోకే జనా స్పర్వే నానాక్షేశసమన్వితాః, నానా
 యోనిసముత్పన్నాః పచ్యంతే పాపకర్తృభిః తత్కృతం తే విము
 చ్యంతే లఘూపాయేన తద్వద, శ్రోతుమిచ్ఛామి తత్సర్వం కృ
 పాస్తి యది తే మయి. శ్రీభగవానువాచ. శ్లో. పాథు పృష్ఠం
 త్వయా వత్స లోకానుగ్రహకాంక్షయా, యత్కృత్వా ము
 చ్యతే మోహ స్తచ్చురీణుష్వ వదామి తే. వ్రతమస్తి మహా
 పుణ్యం స్వర్గమర్త్యేషు దుర్లభం, తవ స్నేహ స్తయా వత్సప్ర
 కాశీక్రియతేఽధునా. సత్యనారాయణవైభవ వ్రతం సమ్యగ్వి
 ధానతః, కృత్వాసద్యస్సుఖం భుక్త్వాపరంమోక్షమవాప్నుయా
 త్, తచ్చుత్వా భగవద్వాక్యం నారదో మునిరబ్రవీత్. నార
 దః. శ్లో. కిం ఫలం కిం విధానం చ కృతం కేనైవ తద్వ్రతం, త
 త్సర్వం విస్తరా ద్భూమి కదాకార్యంపి తద్వ్రతమ్. శ్రీభగ

వానువాచ. శ్లో. దుఃఖశోకాదిశమనం ధనధాన్యవివర్ధనం, సౌఖ్య
గృహసంతతిః సర్వత్రవిజయప్రదమ్. యస్మిన్కస్మిన్కాదినేమర్త్యో
భక్తిశ్రద్ధాసమన్వితం, సత్యనారాయణం దేవం యజేచ్ఛేవ
నిశాముఖే. బ్రాహ్మణైర్బాంధవైశ్చైవ సహితో ధర్మతత్పరః,
నైవేద్యం భక్తితోదద్యాత్సపాదం భక్ష్యముత్తమమ్. గోధూ
మస్యచ చూర్ణం వా శర్కరా చ గుడం తథా, సపాదం సర్వ
భక్ష్యజి వైకీకృత్య నివేదయేత్. విప్రాయ దక్షిణాం దద్యా
త్కథాం శ్రుత్వా జనైస్సహ, తతశ్చబంధుభిస్సార్థం విప్రాంశ్చ
ప్రతిభోజయేత్. సపాదంభక్షయేద్భక్త్యానృత్యగీతాదికం చరే
త్, తతశ్చస్వగృహం గచ్ఛేత్సత్యనారాయణంస్మరత్. ఏవంకృ
తే మనుష్యాణాం వాంఛాసిద్ధిర్భవేద్ధృవం, విశేషతః కలియు
గేలభూపాయోఽపిభూతలే. ప్రథమోఽధ్యాయః సమాప్తః.

ద్వితీయోఽధ్యాయః.

సూతః. ఆధాన్యత్సంప్రవక్ష్యామి కృతం యేన పురా
ద్విజ, కశ్చిత్కశీపురేరమేయోహ్యసీద్విప్రోఽతినిర్ధనః. తుత్త
దాభ్యం వ్యాకులో భూత్వాభృశం బభ్రామ భూతలే, దుఃఖతం
బ్రాహ్మణం దృష్ట్వా భగవాన్ బ్రాహ్మణప్రియః. వృద్ధబ్రా
హ్మణయాపస్తం పప్రచ్ఛ ద్విజమాదరాత్, కిమర్థం భ్రమనే
విప్ర షహీం నిత్యం సుదుఃఖతః. తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛామి
కథ్యతాం ద్విజసత్తమ, బ్రాహ్మణః శ్లో. బ్రాహ్మణోఽతి
దరిద్రోఽహం భిక్షార్థం వై భ్రమే మహీం, ఉపాయం యది
జానాసి కృతయా కథయ ప్రభో. వృద్ధబ్రాహ్మణః శ్లో. సత్య
నారాయణో విష్ణుర్వాంఛితార్థఫలప్రదః, తస్య త్వం పూజనం
విప్ర కురుష్వ వ్రతముత్తమమ్. యత్కృత్వా సర్వదుఃఖేభ్యో

ముక్తో భవతి మానవః, విభానం చ వ్రతస్యాపి విప్రాయా
 భాష్య యత్నతః. సత్యనారాయణో వృద్ధస్తత్రైవావ్రతధీయత,
 తద్వృతం సంకరిష్యామి యదుక్తం బ్రాహ్మణేన వై. ఇతి సం
 చింత్య విప్రోఽసౌ రాత్రే నిద్రాం న లభ్యవాక్, తతః ప్రాతస్స
 ముత్థాయ సత్యనారాయణవ్రతమ్. కరిష్య ఇతి సంకల్ప్య భి
 ఊర్థ మగమద్విజః, తస్మిన్నేవ దినే విప్రః ప్రచురంద్రవ్యమా
 ప్రవాక్. తేనైవ బంధుభిస్సార్థం సత్యస్య వ్రతమాచరత్,
 సర్వదుఃఖవినిర్ముక్తస్సర్వసమ్పత్సమన్వితః. బభూవ న ద్విజ
 శ్రేష్ఠో వ్రతస్యాస్య ప్రభావతః, తతః ప్రభృతి కాలం చ మాసి
 మాసి వ్రతం కృతమ్. ఏవం నారాయణస్యేదం వ్రతం కృత్వా
 ద్విజోత్తమః, సర్వపాపవినిర్ముక్తో దుర్లభం మోక్షమూర్త
 వాక్, వ్రతమస్య యదా విప్రాః పృథివ్యాం సంకరిష్యతి. తదైవ
 సర్వదుఃఖంచ మనుజస్య వినశ్యతి, ఏవం నారాయణేచోక్తం
 నారదాయ మహాత్మనే. మయా తత్కథితం విప్రాః కిమన్యత్కథ
 యామి వః ఋషయః. శ్లో. తస్మాద్విప్రాచ్ఛృతం కేన పృథివ్యాం
 చరితం మునే, తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛామి శ్రద్ధాఽస్తాకంప్రజా
 యతే. సూతః. శ్లో. శ్రుణుధ్వం మునయస్సర్వే వ్రతం యేనకృతం
 భువి, ఏకదా స ద్విజవరో యథావిభవవిస్తరైః. బంధుభిస్సర్వజ
 నైస్సార్థం వ్రతం కర్తుం సముద్యతః, ఏతస్మిన్నంతరే కాలే
 కాష్ఠశ్రేతా సమాగమత్. బహిః కాష్ఠం చ సంస్థాన్య విప్రస్య
 గృహమాయయా. తృప్తయా వీడితస్తాంశ్చ దృష్ట్వా విప్రకృ
 తం వ్రతం, ప్రణీత్య ద్విజం ప్రాహ కిమిదం క్రియతేత్వయా.
 కృతే కిం ఫలమాప్నోతి విస్తరాద్వద మే ప్రభో విప్రః. శ్లో.
 సత్యనారాయణస్యేదం వ్రతం సర్వేషితప్రదం, తస్య ప్రసాదా

స్తే సర్వం ధనభాగ్యాదికం మహత్. తస్మా దేతద్వ్రతంజ్ఞాత్వా
కాష్ఠక్రేతాఽతిహర్షితః, ఓషా జలం ప్రసాదం చ భుక్త్వా స్వ
నగరం యయా. సత్యనారాయణం దేవం మనసా ఇత్యచింత
యత్, కాష్ఠవిక్రయతో గ్రామే ప్రాప్యతే చాద్య యద్ధనమ్. తే
నైవ సత్యదేవస్య కరిష్యే వ్రతముత్తమం, ఇతిసంచింత్య మనసా
కాష్ఠం కృత్వా తు మస్తకే. జగము నగరే రమ్యే ధనినాం
యత్రసంస్థితః, తద్దినే కాష్ఠమూల్యం చ ద్విగుణం ప్రాప్తవాన
సా. తతఃప్రసన్నహృదయ స్సుఃకన్యం కదలీఫలం, శర్కరాఘృత
దగ్ధం చ గోధూమస్య స చూర్ణకమ్. కృత్వైకత్ర స పాదంచ
గృహీత్వా స్వగృహం యయా. తతో బంధూన్ సమాహూ
య చకార విధినా వ్రతం, తద్వ్రతస్య ప్రభావేన ధనపుత్రాన్వి
తోఽభవత్, ఇహలోకే సుఖం భుక్త్వా చాస్తే సత్యపురం
యయా. ద్వితీయోఽధ్యాయః సమాప్తః.

తృతీయోఽధ్యాయః.

సూతః. శ్లో. పునరగ్రే ప్రవక్ష్యామి శ్రుణుధ్వం మునిస
త్రమాః, పురాచోల్కాముఖోనామనృచశ్చాసీన్దహీపతిః జితేం
ద్రియః సత్యవాదీ యయా దేవాలయం ప్రతి, దినే దినే ధనం
దత్వా ద్విజాన్సంతోషయత్సుధీః. భార్యా తస్య ప్రముగ్ధా చ
సరోజవదనా సతీ, భద్రశీలానదీతీరే సత్యస్య వ్రతమాచరత్.
ఏతస్మిన్నంతరే తత్ర సాధురేకస్సమాహితః, వాణిజ్యార్థం
బహుధనై రనేకైః పరిపూరితామ్. నావం సంస్థాప్యతత్తీరే జగా
మనృచతంత్రతి, దృష్ట్వాచ వ్రతినం భూపం పప్రచ్ఛ వినియాన్వి
తః. సాధుః శ్లో. కిమిదం కురుషే రాజక భక్తియుక్తేన చేతసా,
ప కాశం కురు తత్సర్వం శ్రోతుమిచ్ఛామి సాంప్రతమ్. రాజో

వాచ. శ్లో. పూజనం క్రియతే సాధో విష్ణోరతులలేజసః, వ్రతం
చ స్వజనైస్సార్థం పుత్రాద్యవాప్తికామ్యయా. భూపస్య వచ
నం శ్రుత్వా సాధుః ప్రోవాచ సాదరం, మమాపి సంతతిర్నా
స్తి ఏతస్మాజ్జాయతే ధ్రువమ్. తతో నివృత్య వాణిజ్యాత్సానం
వో గృహమాగతః, భార్యాయై కథితం సర్వం వ్రతం సంతతి
దాయకమ్. తదా వ్రతం కరిష్యామి యదా మే సంతతిర్భవేత్,
ఇతి లీలావతీం ప్రాహ పత్నీం సాధుస్ససత్తమః. ఏకస్మిన్ద్వినే
తస్య భార్యా లీలావతీసతీ, భర్తృయుక్తానందచిత్తా భవద్ధ
ర్మపరాయణా. గర్భిణీసాభవత్తస్య భార్యా సత్యప్రసాదతః,
దశమే మాసి వై తస్యాః కన్యారత్నమజాయత. దినేదినే సా
వవృధే శుక్లపక్షే యథా శశీ, నామ్నా కలావతీ చేతి తన్నా
మకరణం కృతమ్. తతో లీలావతీ ప్రాహ స్వామినం మధురం
వచః, న కరోషి కిమర్థం వై పురా సంకల్పితం వ్రతమ్. సాధురు
వాచ శ్లో. వివాహసమయే త్వస్యాః కరిష్యామి వ్రతం ప్రియే,
ఇతి భార్యాం సమాశ్వాస్య జగామ నగరం ప్రతి. తతః కలా
వతీ కన్యా వవృధే పితృవేళ్ళని, దృష్ట్వా కన్యాం తతస్సాధుః
నగరే సఖిభిస్సహ. మంత్రయిత్వా ద్రుతం దూతం ప్రేషయా
మాస ధర్మవిల్, వివాహార్థం చ కన్యాయా వరం శ్రేష్ఠం
విచారయ. తేనాజ్ఞప్తశ్చ దూతోఽసౌ కాంచనం నగరం య
యా, తస్మాదేకం వణిక్పుత్రం సమాదాయాగతో హి సః.
దృష్ట్వా తం సుందరం బాలం వణిక్పుత్రం గుణాన్వితం, జ్ఞాతిభి
ర్బంధుభిస్సార్థం పరితుష్టేన చేతసా, దత్తవాన్ సాధుపుత్రా
య కన్యాం విధివిధానతః. తతో భాగ్యవశాత్తేన విస్తృతం
వ్రతముత్తమం, వివాహసమయే తస్యాస్తేన రుగ్లోభవత్ప్ర

భుః. తతః కాలేన నియతో నిజకర్తృవిశారదః. వాణిజ్యాధ్యం తత
 శ్శీఘ్రం జామాతృసహితో వణిక్, రత్నసానుపురే రమ్యే
 గత్వా సింధుసమీపతః. వాణిజ్యమకరోత్సాధు జ్ఞామాత్రా
 శ్రీమతా సహ, తా గతా నగరే రమ్యే చంద్రకేతోర్నృపస్య
 చ. ఏతస్మిన్నవకా శే తు సత్యనారాయణః ప్రభుః, శ్రష్టప్ర
 తిజ్ఞమాలోక్య శాపం తస్మై ప్రదత్తవాః. దారుణం కఠినం చా
 స్య మహద్దుఃఖం భవిష్యతి, ఏకస్మిన్ద్వినసే రాజ్ఞో ధనమాదాయ
 తస్కరః తత్రైవ చాగతశ్చోరో వణిజౌ యత్ర సంస్థితౌ, తత్ప్ర
 శ్చాద్ధావకాః దూతాః దృష్ట్వా భీతేన చేతసా. ధనం సంస్థా
 ప్య తత్రైవ స తు శీఘ్రములక్షితః. తతో దూతాస్సమాయా
 తా యత్రాస్తే సజ్జనో వణిక్. దృష్ట్వా నృపధనం తత్ర బద్ధా
 నీతౌ వణిక్సుతౌ, హర్షేణ ధావమానాశ్చ నిన్యస్తౌ రాజ
 సమ్ముఖమ్. తస్కరా ద్వౌ సమానీతౌ విలోక్యాజ్ఞాపయ ప్ర
 భో, రాజ్ఞాజ్ఞప్తాస్తతశ్శీఘ్రం దృఢం బద్ధాతు తావుభౌ. స్థా
 పితౌ ద్వౌ మహాదుర్గే కారాగారేఽవిచారతః, మాయయా
 సత్యదేవస్య న శ్రుతం కైస్తయోర్వచః ఆతస్తయోర్ధనం రాజ్ఞా
 గృహీతం చంద్రకేతునా, తచ్ఛాపాచ్చ తయో ర్గేహే భార్యా
 చైవాతిదుఃఖతా. చోరేణావహృతం సర్వం గృహేయచ్చ
 స్థితంధనం, ఆధివ్యాధిసమాయుక్తాక్షుత్పిపాసాతిదుఃఖతా. అన్న
 చింతాతురా భూత్వా బభ్రామ చ గృహే గృహే, కలావతీతు
 కన్యాపి బభ్రామ ప్రతివాసరమ్. ఏకస్మిన్ద్వినసే జాతా త్సుధార్తా
 ద్విజమందిరం, గత్వాఽపశ్యద్వీతం తత్ర సత్యనారాయణస్య
 చ. ఉపవిశ్య కథాం శ్రుత్వా వరం ప్రార్థితవత్యపి, ప్రసాదభక్ష
 ణం కృత్వా యయా రాత్రే గృహం ప్రతి. మూతా కలావతీం

కన్యాం కథయామాస ప్రేమతః, త్వం తు రాత్రం స్థితా కుత్ర.
 కిం తే మనసి వర్తతే. కన్యా కలావతీ ప్రాహ మాతరం ప్రతి
 సత్వరం, ద్విజాలయే వ్రతం మాతః దృష్టం వాంఛితసిద్ధిదమ్.
 తచ్చుగ్రీత్వా కన్యకావాక్యం వ్రతంకర్తుంసముద్యతా, సాముదా
 తు వణిగ్భర్యా సత్యనారాయణస్య వై. వ్రతం చక్రే నైవ సా
 ధీబంధుభిస్సృజనైస్సహ, భర్తృజామాతరౌ షీప్రమాగచ్ఛే
 తాంస్వమాశ్రమమ్ అపరాధం చ మే భర్తృజ్ఞామాతుః శుంతు
 మర్హసి, వ్రతేనానేన సంతుష్టో సత్యనారాయణప్రభుః. దర్శ
 యామాస స్వప్నం హి చంద్రకేతుం సృహోత్తమం, బంధినౌ
 మాచయ ప్రాతర్వణిజౌ నృపసత్తమ. దేయం ధనం చ తత్సర్వం
 గృహీతం యత్త్వయాఽధునా, నో చేత్త్వాం నాశయిష్యామి
 సరాజ్యధనపుత్రకమ్. ఏవమాభాష్యరాజానం ధ్యానగమ్యౌఽ
 భవత్ప్రభుః, తతః ప్రభాతసమయే రాజాచ స్వజనైస్సహ. ఉప
 విశ్య సభామధ్యే ప్రాహ స్వప్నం జనం ప్రతి, బద్ధౌ మహాజనౌ
 శీఘ్రం మోచయేత్తా వణికుతౌ. ఇతిరాజ్ఞో వచస్కుగ్రీత్వామో
 చయిత్వా మహాజనౌ, సమానీయ నృపస్యాగ్రే ప్రాహుస్తే విన
 యాన్వితాః అనీతౌ ద్వావణికుప్తౌ ముక్తో నిగళబంధనాత్,
 తతో మహాజనౌ నత్వా చంద్రకేతుంసృహోత్తమమ్. స్వరంతా
 పూర్వవృత్తాంతం నోఽభతుర్భయవిహ్వలా, రాజా వణికుతౌ
 వీక్ష్యవచః ప్రోవాచ సాదరమ్. దైవాత్ప్రీతం మహద్దుఃఖమి
 దానీం నాస్తి వైభయం, తదా నిగళసంత్యాగం ఔరకర్తాద్య
 కారయత్. వస్త్రాలంకారకం దత్వా ఋతోష్య నృపశ్చ తౌ,
 పురస్కృత్య వణికుతౌ వచసాఽతోషయద్భృశం, పురా
 నీతం తు యద్ద్రవిశ్యం ద్విగుణీకృత్య దత్తవాః, ప్రోవాచ తౌ

తతో రాజా గచ్చ సాధో నిజాశ్రమం, రాజానం ప్రణిప్రత్యా-
వా గంతవ్యం త్వత్ప్రసాదతః. తృతీయోఽధ్యాయః సమాప్తః.

చతుర్థోఽధ్యాయః.

సూతఉవాచ శ్లో. యాత్రాం తు కృతవాన్సాధుర్నం
గళాయనపూర్వీకాం, బ్రాహ్మణాయ ధనం దత్వా తదా తు
నగరం యయా. కియద్ధూరే గతేసాధౌ సత్యనారాయణః ప్ర-
భుః, జిజ్ఞాసాం కృతవాన్సాధో కిమస్తి తవ నా స్థితమ్. తతో
మహాజనౌ మత్తే హేలయా చ ప్రహస్య వై, కథం పృచ్ఛసి
భో దండికా ముద్రాం నేతుం కిమిచ్ఛసి. లతాపాత్రాదికం
చైవ వర్తతే తరణౌ మమ, విష్ణురస్య వచశ్శ్రుత్వా సత్యం.
భవతు తే వచః. ఏవముక్త్వా గతశ్శీఘ్రం దండి తస్య సమీప-
తః, కియద్ధూరే తతో గత్వాస్థితస్సింధుసమీపతః గతే దండిని
సాధుశ్చ కృతనిత్యక్రియస్తదా, ఉత్థితస్తరణీందృష్ట్వా విస్తయం
పరమం యయా. దృష్ట్వా లతాదికం చైవ ముచ్చితో న్యప-
తద్భువి, లబ్ధసంఖ్యో నణిక్రస్తస్తతశ్చిన్తాన్వితోఽభవత్. తదా
తు దుహితుః కాన్తో వచనం చేదమబ్రవీత్, కిమర్థం క్రియతే
శోక శ్వాసో దత్తశ్చ. దండినా. శిశ్యతేఽనేన సర్వం హి కర్తుం
చాత్ర న సంశయః, ఆతస్తచ్చరణం యామో వాఙ్మితార్థో
భవిష్యతి. జామాతుర్వచనం శ్రుత్వా తత్యకాశం గతస్తదా,
దృష్ట్వా చ దండినం భర్తా నత్వా ప్రోవాచ సాదరమ్ తమస్య
చాపరాధం మే యదుక్తం తవసన్నిధౌ, ఏవం పునఃపునర్నత్వా
మహాశోకాకులావృధౌ. ప్రోవాచ వచనం దండి విహసన్సవి-
లోక్య చ, నూ రోదీః శృణు మద్వాక్యం మమ పూజా బహి-
ర్ముఖః. మయాజ్ఞాయా చ దుర్బుధ్ధే లబ్ధం దుఃఖం మహా

ద్భూతః, తచ్చుత్తా భగవద్వాక్యం స్తుతిం కర్తుం సముద్యతః.
 సాధురువాచ. త్వన్తాయామోహితాస్సర్వే బ్రహ్మద్యాస్త్రీ
 దివోకసః, ప్రజానంతి గుణాన్ రూపం తవాశ్చర్య మిదం
 ప్రభో. మూఢోఽహం త్వాం కథం జానే మోహితస్తవ మా
 యయా, ప్రసీద పూజయిష్యామి యథావిభవవిస్తరైః. పురా
 విత్తంచ తత్సర్వం త్రాహి మాం శరణాగతం, శ్రుత్వా భక్తి
 యుతం వాక్యం పరితుష్టో జనార్దనః. వరం చ వాఞ్ఛితం దత్త్వా
 తత్రైవాంతర్దధే. హరిః, తతో నావం సమూరుహ్య దృష్ట్వా
 విత్తప్రపూరితామ్. కృపయా సత్యదేవస్య సఫలం వాంఛితం
 మమ, ఇత్యుక్త్వా స్వజనైస్సార్థం పూజాం కృత్వా యథావిధి.
 హర్షేణ చాభవత్సుర్లః సత్యదేవప్రసాదతః, నావం సంయో
 జ్య యత్నేన స్వదేశే గమనం కృతమ్. సాధుర్జామాతరం
 స్రాహ పశ్య రత్నపురిం మమ, దూతం చ ప్రేషయామాస
 నిజవిత్రస్య రక్షకమ్. దూతోఽసౌ నగరంగత్వాసాధుభార్యాం
 విలోక్య చ, ప్రోవాచ వాంఛితం వాక్యం నత్వా బద్ధాంజలి
 స్తదా. నికటే నగరస్యైవ జామాత్రా సహితో వణిక్, ఆగతో
 బంధువలైశ్చ స్వజనై ర్భూతుభిర్యతః, శ్రుత్వా దూతముఖా
 ద్వాక్యం మహాహర్షవతీ సతీ. సత్యపూజాం తతః కృత్వా
 ప్రోవాచ తనుజాం వ్రతీ, వ్రజామి శీఘ్రమాగచ్ఛ సాధుసుద
 ర్శనాయ చ. ఇతిమాతుర్వచః శ్రుత్వా వ్రతం కృత్వా సమాప్య
 చ, ప్రసాదం చ పరిత్యజ్య గతా సాపి పతింప్రతి. తేన రుష్టః
 సత్యదేవో భర్తారం తరుణీం తథా. సంహృత్య చ ధనైస్సార్థం
 జలే తస్మాదవమజ్జయత్. తతః కలావతీ కన్యా స విలోక్య
 నిజం పతిం, శోకేన మహతా తత్ర రుదతీ చాపతద్భువి. దృష్ట్వా

తథావిధాం నావం కన్యాం చ బహుదుఃఖితాం, భీతేన మన-
సా దుఃఖం మహాశ్చర్యమిదం భవేత్. చింతమానాశ్చ తేసర్వే
బభూవురనివారకాః, తతో లీలావతీ కన్యాం దృష్ట్వా సా
విహ్వలాభవత్. విలలాపాతిదుఃఖేన భర్తారం చేదమబ్రవీత్.
ఇదానీం నౌకయా సార్థం కథం సోఽభూదలక్షితః, న జానే
కస్య దేవస్య హేలయా చైవ సా హృతా. సత్యదేవస్య
మాహాత్మ్యం జ్ఞాతుం వా కేన శక్యతే, ఇత్యుక్త్వా విలలాపై
వ తతశ్చ స్వజనైః సహ. తతో లీలావతీకన్యాం క్రోడీకృ-
త్వా దురోదహ, తతః కలావతీ కన్యా సప్తే స్వామిని దుఃఖి-
తా. గృహీత్వా పాదుకాం తస్మాన్మగంతుం చ మనోదధే,
కన్యాయా శ్చరితం దృష్ట్వా సఖార్యః సజనో వణిక్. అతిశోకేన
సంతప్తశ్చింతయామాస భర్తవిత్, హృతం వా సత్యదేవేన.
భ్రాన్తోఽహం సత్యమాయయా. సత్యపూజాం కరిష్యామి య-
థావిభవవిస్తరైః, ఇతి సర్వాః సమాహవాయ కథయిత్వా మ-
నోరథమ్. నత్వా చ దండవద్భూమా సత్యదేవం పునః పునః.
తతస్తుప్తః సత్యదేవో దీనానాం పరిపాలకః, జగద వచనం
చైవం కృపయా భక్తవత్సలః. త్యక్త్వా ప్రసాదం తే కన్యా
పతిం ద్రష్టుం సమాగతా, అతో దుష్టోఽభవత్తస్యాః కన్యకా-
యాః పతిర్భ్రువమ్. గృహం గత్వా ప్రసాదం చ భుక్త్వా సా
ఽఽయాతి చేత్పునః. లబ్ధభర్త్రీ సుతా సాధో భవిష్యతి న
సంశయః. కన్యకా తాదృశం వాక్యం శ్రుత్వా గగనమండ-
లాత్, క్షిప్రం తదాగృహం గత్వా ప్రసాదం చ బుభోజ సా.
పా పశ్చాత్పునరాగత్య దదర్శ సజనం పతిం, తతః కలావతీ
కన్యా జగద పితరం ప్రతి. ఇదానీం చ గృహం యాహి విలం

బు కురుషే కథం, తచ్చుత్వా కన్యకావాక్యం సంతుష్టోఽ
 భూద్వణిక్సుతః. పూజనం సత్యదేవస్య కృత్వా విధివిధానతః,
 ధనైర్బంధుగణైస్సార్థం జగమునిజమందరమ్. పార్థమీన్యాం
 చ సంక్రాంతౌ కృతవాక్ సత్యపూజనం, ఇహ లోకే సుఖం
 భుక్త్వా చాన్తే సత్యపురం యయా. ౪౪. చతుర్థోఽధ్యాయః.

పంచమోఽధ్యాయః.

శూత ఉవాచ. అథాన్యత్సంప్రవక్ష్యామి శృణుధ్వం ముని
 సత్తమాః, ఆసీత్తుంగధ్వజో రాజా ప్రజాపాలనతత్పరః, ప్రసా
 దం సత్యదేవస్య త్యక్త్వా దుఃఖమవాప సః. ఏకదా స వనం
 గత్వా హత్వా బహువిధాన్ పశూన్. ఆగత్య వనమూలం చ
 దృష్ట్వా సత్యస్య పూజనం, గోపాః కుర్వంతి సంతుష్టా భక్తి
 యుక్తాః సబాంధవాః. రాజా దృష్ట్వా తు దర్పేణ గత్వా తం
 వననామ సః, సంస్థాస్య పునరాగత్య భుక్తాః సర్వేయథేషితమ్.
 తతః ప్రసాదం సత్యజ్ఞ రాజా దుఃఖమవాప సః, తస్య పుత్ర
 శతంనష్టం ధనధాన్యాదికం చ యత్. తేనరాజాపునఃకర్తుం సత్య
 దేవస్య పూజనం, మనసా తు వినిశ్చిత్వ యయా గోపాలసన్ని
 ధా, తతోఽసౌ సత్యదేవస్య పూజాం గోపగణైః సహ. భక్తి
 శ్రద్ధాన్వితో భూత్వా చకార విధినాన్యః, సత్యదేవప్రసాదేన
 ధనపుత్రాన్వితోఽభవత్. ఇహ లోకే సుఖం భుక్త్వా చా
 న్తే సత్యపురం యయా, య ఇదం కురుతే సత్యవ్రతం పరమ
 దుర్లభం, శృణోతి చ కథాం పుణ్యాంభక్తియుక్తఃఫలప్రదాం,
 ధనధాన్యాదికం తస్య భవేత్సత్యప్రసాదతః. దరిద్రో లభతే
 విత్తం బద్ధో ముచ్యేత బంధనాత్, భీతో భయాత్ప్రముచ్యేత
 సత్యమేవ స సంశయః. ఈప్సితం చ ఫలం భుక్త్వా చాన్తే సత్య

పురం వ్రజేత్. ఇతి వః కథితం విప్రాః సత్యనారాయణవ్రతం,
యత్కృత్వా సర్వదుఃఖేభ్యో ముక్తో భవతి మానవః, విశేషతః
కలియుగే సత్యపూజా ఫలప్రదా. కేచిత్కలౌ వదిష్యన్తి సత్య
మీశం తమేవ చ, సత్యనారాయణం కేచిత్సత్యదేవం తథాప
రే. నానారూపధరో భూత్వా సర్వేషామిస్సితప్రదః, భవిష్య
తి కలౌ సత్యవ్రతరూపీ సనాతనః. య ఇదం పఠతే నిత్యం
శృణోతి మునిసత్తమాః, సత్యం నశ్యన్తి పాపాని సత్యదేవ
ప్రసాదతః పంచమోఽధ్యాయః.

ఇతి సత్యనారాయణవ్రతకథా సమాప్తా.

శ్రీసత్యనారాయణకథ.

శ్రీమన్మహిమండలవలయిత నవఖండమధ్యస్థంబగు నీభరత
ఖండంబున నైమిశారణ్యక్షేత్రంబున దీర్ఘసత్రయాగంబు
జేయుచో నచ్చట శౌనకాదిమహర్షులు అఖిలపురాణవ్యాఖ్యాన
వైఖరిసమేతుండును సకలగుణోపేతుండును మునిగణస్తోత్ర
పాత్రుండును నగు సూతునిం గాంచి ధీసమేతా, మరుజునిచే ధన
దారపుత్ర పశ్వాది ఫలంబులును నాముష్టికఫలంబులును కోరఁ
బడుచున్నవిగదా. ఇవి వ్రతంబులచేతనా, చాంద్రాయణాది
తపోవిశేషంబులచేతనా, బ్రాహ్మణశుశ్రూషచేతనా మనుజునకు
పైఁజెప్పిన యైహికాముష్టికంబులు లభించును. వానిని వినఁగోరె
దము. చెప్పఁదగియుండిన నానతిమ్ము అని వేడఁగా సూతుండు
నిజగురుం డగు వ్యాసుని ధ్యానంబుజేసి మౌనివరులంగని
అయ్యలారా! తాముజేసిన ప్రశ్నరీతిగా దేవర్షిశ్రేష్ఠుండును
బ్రహ్మమానసపుత్రుండును వైననారదుండు నారాయణునిదలంచి

ప్రశ్నజేయఁగా సాక్షా ద్భగవంతుం డగు హృషీకేశుండు
 నారదునిం జూచి చెప్పినవిధంబుగా మీకు నే దెలిసినంత పెద్దల
 వలన విన్నంత మీకునవి స్తరంబుగాఁ జెప్పెద; భక్తిశ్రద్ధధ్యాన
 గరిష్ఠులై వినుండు. ఒకానొక కాలమందు దేవర్షి యైననార
 దుండు లోకానుగ్రహేచ్ఛగలిగి సకలలోకంబులంజేరించుచుఁ
 గ్రమంబుగా మర్త్యలోకంబునకు వేంచేసి జనులం బొడ
 గాంచి అక్కటా! నానావిధయోనులం జనించుచు నానా
 విధదుఃఖంబు లనుభవించుచు జన్మాంతరపాపములచే భేదము
 లనుభవించుచుండెడి మానవుల కేయుపాయంబుచే నివి
 తొలంగు నని తలపోసి వైకుంఠమున కేగి యందు శాంతా
 కారుండును చతుర్భుజుండును శంఖచక్రగదాపద్మవనమాలా
 ద్యులంకృత దివ్యవిగ్రహుండు. నై శోభిల్లుపరమపురుషునిం
 గాంచి పెన్నిధింగన్న పేదయుంబోలె పరమానందభరితుండై
 యీతీరున స్తోత్రంబుచేయం దొడఁగె మహానుభావా!
 త్రిమూర్త్యాత్మకా! త్రిగుణాతీతా! నిరంజనా! నిర్గుణా!
 సగుణా! ఆదిమధ్యాంతరహితా! అచ్యుతా! అనంతకల్యాణ
 గుణాధారభూతా! సకలసుగుణోపేతా! ధీసమేతా! శ్రీ
 మన్నారాయణా! ఆర్తత్రాణపరాయణా! అని నులఁ జేసి
 యనేకవిధంబుల వేడుటను విని భక్తౌఘపాపనివారకుండగు
 నారాయణుండు పరమానందంబుఁ జెంది నారదా! నీవూరక
 రావుకదా! నీవిచ్చోటికి విచ్చేయుటకుంగారణం బేమి సాంతం
 బుగ నానతిమ్మనుడు నతని నుద్దేశించి స్వామీ; మానవ
 లోకమునందు మానవులు నానావిధవ్యసనంబు లనుభవించుచు
 వానావిధజన్మంబులొందుచు పూర్వజన్మాంతరపాపంబులచేమిగుల

బాధలనొందుచున్నారు. అట్టి బాధ లానరుల కేవ్విధంబున నివర్తించునట్టిసూక్ష్మోపాయంబు నా కుపదేశింపుము. ఆయ్యది మీయాజ్ఞానుసారంబుగ భూలోకమునకుంజని యాబాధ లుడుపందగినయోచనచేసెద నానతిమ్మనివేడిన నారదునింగాంచి యిట్లునిచెప్పదొడంగె. నారదా! దుష్టగుణనిగ్రహంబుజేయఁదగినయోచనజేయుట శిష్టులకు ప్రతిపాదితంబేగదా! యిట్టికష్టంబులొందుచుండిన కష్టనరులకు వ్యసననిరసనంబును విహికాముష్టికఫలప్రదంబును గలుగఁజేయందగిన సులభోపాయంబు జెప్పెద నాకర్ణింపుము. నారదా! స్వర్గమర్త్యపాతాళాది చతుర్దశ భువనంబులయందు ప్రస్తుతముసేయుచుండువ్రతములలోపల నుత్తమంబైనవ్రతం బొక్కటి కలదు. అది సత్యనారాయణవ్రతంబు. అది నీయందు గలిగిన వాత్సల్యాతిశయంబుచే లోకంబునఁ బ్రకాశింపఁ జేయందలఁచియున్నాను ఆవ్రతంబునుయథావిధిగా నాచరించిన సకలదుఃఖములు బోదోలి సుఖంబు లనుభవించి పిదప మోక్షసామ్రాజ్యంబు జెందుదురని చెప్పంబడు వాక్యంబుల కానందంబుజెంది నారదుండు స్వామీ! యావ్రత మెట్టిది. దానివిధానమెట్టిది. పూర్వ మెవ్వరిచే నాచరింపఁబడినది. మఱియు నేకాలమునందుఁ జేయవలయు, సవిస్తరంబుగా జెప్పుమని ప్రార్థించిన నారదునింగాంచి నారాయణుండు మునీంద్రా! నాచేజెప్పంబడిన సత్యనారాయణవ్రతంబు వ్యసనశాంతియు సుఖసమృద్ధియు పుత్రాభివృద్ధియు ధనధాన్య సంపత్తియు సర్వకార్యజయంబును గలుగఁజేయునుగాన నీవ్రతంబున కిది ఫలంబని యెఱుంగవలయు. ఒకానొకమాసంబున నొకానొకపుణ్యక్షేత్రంబున మానవుండు భక్తిశ్రద్ధాగరి

ప్రక-II—20

ఘండై ప్రదోషకాలమునం దనుష్ఠించి ప్రార్థించవలయు. ఆసమ
యంబున బ్రాహ్మణమిత్రబంధుజన పరివేష్టితుండై కదలీఫల
ఘృతక్షీరగోధూమపిష్టశర్కరగుడమిశ్రితంబులగు నైవేద్యం
బులు భక్తిచేసిడి యనంతరము భూసురులను తాంబూలాదు
లచేఁ దృప్తులంజేసి తదనంతరము పుత్రమిత్రకళత్రాదులతో
తత్సత్యనారాయణవ్రతకథాశ్రవణ పారాయణంబుజేసి పదం
పడి బంధుజనబ్రాహ్మణాన్నప్రదానంబుజేసి వ్రతేశ్వరనివేదిత
భక్ష్యభోజ్యాదుల పాదాంశంబు దాను భుజించి సత్యనారా
యణస్తరణపూర్వకంబుగ నృత్యగీతాది సకలవాద్యంబులతో
మందిరంబుచకుఁ జొందుగాఁ జేరవలయు నిటులఁజేసిరేని మాన
వుల కిష్టార్థసిద్ధిగలదు. మఱియు విశేషముగా కలియుగమునం
దీ సత్యనారాయణవ్రత మిష్టఫలసిద్ధికై లఘూపాయంబని భగ
వంతుఁడు భాగవతశిఖామణియగు నారదమహామునికి నెఱిం
గించెనని సూతుండు శౌనకాదులకుం జెప్పెను.

ఓమునులారా! పూర్వము కాశీపట్టణములో విశేషదర్శిఁ
డగునొక్కభూసురుండు తుత్విపాసలచే మిగులవగఘాంధి ప్రతి
దినము సంచరించుచుండ నీబీదబ్రాహ్మణునిజూచి కరుణించి పురు
షోత్తముండు కృపాసముద్రుండు గాన కపటవృద్ధబ్రాహ్మణరూపం
బున నాతనికిఁ బ్రసన్నుండై యోవిప్రోత్తమా! నీవెవ్వఁడవు ?
యెచ్చటనుండి యెచ్చటికిఁబోవుచున్నావు? నీముఖవైవర్ణ్యము
జూడ నీవు మిగులఁగొండలపడునట్లు గాన్పించెడిని. నీసవిస్తారంబు
నాకుఁ దేటపఱపుమనవుడు నాముదుసలిపాటుం డిట్లుచెప్పనారం
భించెను. స్వామీ! నేను దుస్సహమగు దారిద్ర్యముచేమిగుల
డస్సి భిక్షార్థమిల్లుదిమ్మరియు పుడిసెడుబియ్యము సహా దొరు

కుట మిగులదుర్లభముగ నున్నదనియు కాన నిట్టిదరిద్రనిరస
నంబును మోక్షకారణంబునగు గార్యంబు నాకుఁగృహజేయుమా
యని పెక్కు దెలుగులఁ బ్రార్థింప నాకృతకవిశ్రుం డా వృద్ధ
బ్రాహ్మణున కిట్లనిచెప్పందొడంగె. ఓవిప్రపుంగవా ! భక్తిశ్రద్ధ
ధ్యానగరిష్ఠుండవై వినుము. సత్యనారాయణుండను పేరుగల
విష్ణువు సకలవాంఛితార్థంబుల నొసంగువాఁడు గావున మను
ష్యుం డాసత్యనారాయణవ్రతం బాచరింపవలయు, నయ్యది
విహికాముష్టికంబులను దేహసౌఖ్యదంబును గీర్తిప్రదంబును
నగును. అని యద్దాని ననుష్ఠింపవలసినవిధానంబుల నెఱింగించి
శృతకమహీసురుం డగుసత్యనారాయణుం డంతర్హితుండయ్యె.
అంత నావృద్ధభూసురుండు నాముదుసలిపాటుని వేసంబునొంది
వచ్చిన లచ్చిమగనిచే నుపదేశించడినవ్రతము చేయ సమకట్టి
యా రాత్రి నిదురనుసహావదలి యేకాగ్రచిత్తుండై ప్రాతఃకాలం
బునలేచి యావ్రతంబు నిరాతంకముగ జరగగలందులకు వల
యుద్రవ్యమార్జింపఁ బనిబూన దైవానుగ్రహంబున నాతనికి
నధికద్రవ్యము సంప్రాప్తంబయ్యె. సంత నాతండు కుటుంబబంధు
జనసమేతుండై సత్యనారాయణవ్రతంబు సమగ్రంబుగ నిర్వ
ర్తించి తద్వృత్తమాహాత్మ్యంబుచే సమస్తదుఃఖదరిద్రనివార
ణుండై యఖిలైశ్వర్యయుక్తుండాయెను. అది మొద లాబ్రాహ్మ
ణుండు ప్రతిమాసము సత్యనారాయణవ్రతంబొనర్చి సర్వపాప
నివర్తితుండై దుర్లభంబగుమోక్షపదవింజెందె గానఁ బుడమి
యం దేమానవుం డీవ్రతం బాచరించునో అట్టివాఁడు సకల
దుఃఖంబులయందుండి తొలంగి సర్వసుఖంబులం బొందునని
దేవశ్రేష్ఠుండగు నాదిదేవుండు దేవర్షియైననారదునకుఁ జెప్పె

ని ట్లాభగవంతునిచేఁ జెప్పబడినదానిని మహామునులారా ! మీకు నేవచించితి నన, శౌనకాదిమహామునులు సూతుని నుద్దేశించి పారాణికోత్తమా! మున్ను దరిద్రంబుచే నవస్థపడిన బ్రాహ్మణుం డానతిచ్చిన ప్రకారం బాకర్ణించి భూమియందు మఱెవ్వ రీ సత్యనారాయణ వ్రతం బాచరించిరి, వివరింపుమా యని సూతు నింబ్రచ్చచేయ నాతండు ప్రమోదభరితుండై చెప్పుచున్నాఁడు. ఓమునులారా! యీ వ్రతంబాచరించిన బ్రాహ్మణుండు విభవాను సారముగ బంధుమిత్ర కుటుంబములతో నీ వ్రతంబాచరింపనుద్యుక్తుడైన కాలంబు నొకకట్టియలమ్మువాఁడు ఆ బ్రాహ్మణుని గృహ వేదికపై తనకిట్టెలమోపును దించి పిపాసార్థియై తద్ద్రవంబు లోనికింజని యాపృథ్వీసురునింగాంచి జూహారోనర్చి స్వామి! మీచే జరిపింపఁబడువ్రతం బెయ్యది? దాని నిర్వర్తించిన వారికిం గలుగుఫలంబెద్ది? నాకుం గృపచే నానతి మ్మనుడు కట్టియలమ్మువానికి నావిప్రసత్తముం డిట్లని చెప్పందొడఁగె. ఓయీ! యీ వ్రతంబునకు సత్యనారాయణ వ్రతం బని పెద్ద లందురు. దీని నాచరించినవారికి సర్వాభీష్టము లబ్బు. దరిద్రంబుబాఱు, నిది యనుభవసిద్ధంబు. ఇందులకు సందియంబు లేదనుటకుఁ దార్కాణ మొక్కటికలదు వినుము. వాక్రుచ్చుద. తొల్లి నేను మహాదరిద్రము ననుభవించి పరితపించుచు భిక్షాటనంబునకుం జనుచుండ యాదృచ్ఛికంబుగ నొకవృద్ధబ్రాహ్మణుండు నన్నుంగనుంగొని నాదుర్దశ నారసి తన్ని వారకం బగు నీవ్రతం బుపదేశించె. తదుపదేశంబున నేనొనర్చి కృతార్థుండ నైతి నన నాకట్టియలమ్మువాఁ డెంతే సంతసిల్లి మదుక్త ప్రకారంబున దానుంజేయఁదలపాసి నీరుద్రాని యన్నంబుబోసేసి తనయూరికిం

బోయి తనజీవితాధారంబగు కట్టెలవ్యాపారంబుచే విశేష ద్రవ్యమార్జించి యీసత్యనారాయణ వ్రతమును కుటుంబబంధు హితసమేతంబుగా నాచరించి తద్వృత్తమాహాత్మ్యంబుచే అమైశ్వర్యము లనుభవించుచు సుఖిబుగనుండి యంతంబున విష్ణు లోకంబుఁ జెందెను.

మునులారా ! యిందులకు మఱియొక యితీహాసంబు గలదు చెప్పెద వినుండు. తొల్లి జితేంద్రియుండును సత్యభాష యుండును సాధుజనపూజానిరతుండును నైన ఉల్కలముఖుం డనువేరు గల రాజశ్రేష్ఠుం డొక్కరుండు గలఁడు. అతఁడు ప్రతిదినము దేవాలయంబునకుఁ బోవుచు బ్రాహ్మణుల కతి వినయంబుతో వాంఛితార్థంబుల నొసంగుచు విశేషముగ్గు రాలును పతివ్రతయునగు నిజపత్నీసహితుండై నదీతీరంబున నీ సత్యనారాయణవ్రతంబును నారంభించి చేయుచుండెను. ఇట్లు వ్రతము నాచరించుచుండ నచ్చోటికి సాధు వనునొకవైశ్ణవుండు బేరమునిమిత్తము విశేషధనసహితుడై వచ్చి యానదీతీరంబున నోడనిలిపి రాజుసమీపమునకు వచ్చి వినయపురస్కరముగా నొక ప్రశ్న జేసెను. రాజా ! లోకమునఁ బ్రాయికంబుగ నాచరింపఁ బడు వ్రతమాహాత్మ్యంబులను నీవు పెద్దలచే నెఱింగినవాఁడ వగుటవలన నట్టివ్రతములలో నుత్తమంబగు వ్రతం బెయ్యదియో నేవినఁగోరెద నని పెక్కు తెఱంగులఁబ్రార్థింప నాభూపాలుండు కృపాతరంగితహృదయుండై యాశోమఱి నుద్దేశించి ఛెప్పుచు న్నాఁడు. ఓసాధూ ! ఈలోకంబున నాచరింపబడు వ్రతంబులలో నుత్తమంబగు వ్రతంబు సత్యనారాయణవ్రతంబని యాశ్వులు వక్కాణింప విని సంతానార్థినైన నేను అనంతకల్యాణగుణుం

డును దివ్యమంగళ విగ్రహండును సర్వవ్యాపియు నైనవిష్ణు
మూర్తిపూజ యను నీ వ్రతంబును స్వకటుంబయుక్తుండనై
యాచరించుచున్నానని చెప్పెను. పిమ్మట నా కోమటి మిగు
లాసక్తిగలవాడై భూపాలగ్రామణీ! మీ రెద్దానిగోరి యీ
వ్రతం బాచరించుచున్నారో అది నాకు నపేక్షణీయం బగుట
వలన నాకు నుపదేశింపవలయునని ప్రార్థించిన వల్లెయని యీ
మంత్ర రాజం బాసాధువునకుఁ గ్రమంబున నుపదేశించె. తద
నంతర మావిష్కులచంద్రుండగుసాధువు కుతుకభరితుండై
స్వదేశంబుచేరి తసగృహిణికి నీసత్యనారాయణవ్రతం బెఱిం
గించి నా యభీష్టప్రకారము నాకు సంతానము ప్రాప్తించెనేని
నే నావ్రతంబు సాంగంబుగ నెరవేర్చెదనని సంకల్పించుకొనిన
కొంతకాలంబునకుఁ దనకులసతియగు లీలావతి గర్భంబుఁ దాల్చి
పదియవమాసంబున క్షపాకరసమానాస్య యగు నొకకన్యారత్న
ముంబడసెను. ఇట్టి కన్యాలలామంబు దినదినప్రవర్ధమానయగు
చుకళావతీనామంబునవఱుచుండె నిట్లుకొంతకాలంబు గడువఁ
గళావతికి తండ్రి వివాహప్రయత్నంబునేయం గమకించి తన
మిత్రులతో నాలోచించి తగినవరుని నరసిరండని దూతలఁబంప
వారు తమదేశంబునఁ గాంచినగరంబునకేగి యప్పత్తనంబుననుం
డు నొక్కరూపయశావనసంపన్నుం డగు వైశ్యకుమారునివేంటఁ
బెట్టుకొని వచ్చిరి. అట్లేగుండెంచిన వైశ్యకుమారునిం జూచి
యత్యానందభరితులై జననీజనకులు బంధుహితవర్గంబు రావించి
సుముహూర్తంబున నాతనికిఁ దమకూతు నిచ్చి వివాహం బొన
ర్చిరి. కాని తాము సంకల్పించుకొనినప్రకారము వ్రతము నిర్వృ
త్తింపరైరి. అనంతరము సాధువును ఆల్లుండును వ్యాపారనిమి

త్రము చంద్రకేతుం డనురాజుచే బరిపాలించబడిన రత్న
సానుపురంబునకుం జని సముద్రతీరంబున విడిసి యల్లుండును
దానును బేరమాడుచుండిరి. అట్టి కాలమున సత్యనారాయ
ణుండు వ్రతముచేయమఱచిన సాధువులు జూచి దారుణమైన
కోపము ప్రజ్వలించ వీడు దారుణంబగు కష్టమును దుఃఖ
మును బొందుఁగాక యని శపియించెను తోడన తచ్చా
పానుసారముగ నాచోరుండు వాలాయముగ రాజగృహంబున
నాభరణంబులు దొంగిలించుకొనిపోయి వ్యాపారము జేయు
వారికి విక్రయించుచు నొకనాఁడు రాజభవనంబున రవణంబులు
దొంగిలించుకొనివచ్చుచుండ రాజభటులచే దఱుమఁబడి పరు
గిడుచు వచ్చి వారివలనిభయంబుచే సముద్రతీరంబున బేరము
జేయుచుండిన నీయిద్దరుకోమట్లముంగలంబడవైచిపోయిరి. అట్లు
పరుగిడిన తస్కరులనెచుకి యొందుంగానక నీకోమట్లవశమున నా
మండనంబు లుండునట్లు సడియొటింగి వారియొద్దకివచ్చి ధనంబు
ఋజువగుటచే నిరువురను బంధించి రాజువద్దకిఁగొనివచ్చి రాజో
త్తమా! తమభవనరాజంబున వెరసిపోయినధనం బీచోరులవద్ద
నున్నయది. వీరుచూడ పాతదొంగలుగఁ గనఁబడుచున్నారు.
కాన వీరికిఁ దామాజ్ఞయీవలయుననిన అదేప్రకారము రాజు
నాజ్ఞయొసంగె. అనంతరము రాజభటు లతికోపంబున వీరికాళ్లు
చేతులు సంకెలలచేబంధించి కారాగృహంబునం బడవైచి వారి
ధనమంతయు రాజుబొక్కసంబుఁజేర్పిరి. ఇట్లుండ సాధువుభార్య
యగులీలావతియు కొమార్తె యగుకలావతియు నిరువురు పర
మానందంబున నుండఁ జోరులు వీ రిలుదూఱి సర్వస్వముదొంగి
లించుకొనిపోయినందున తినఁగూడు, కట్టబట్టయు లేక లేమిడిచే

బ్రతిగ్మహంబునఁ దిరిపెమెత్తికొనుచుండిరి. ఇట్లుండనొకానొక
 దినంబునఁ గలావతి ప్రాద్దుబోయి రాఁగాఁ దల్లి యది యేమని
 యడుగ నొక్కచోఁ గొండలు సత్యనారాయణవ్రతంబుఁ
 జేయుచుండ నావ్రతాచరణంబును జూచుచు నక్కఱను విను
 చుంటి నని చెప్పిన కొమార్తెపలుకుల కులికిపడి కూతురా!
 ఈవ్రతంబును సంకల్పించి చేయని కారణంబుచేఁ గాఁబోలు
 మన కిట్టి చెట్టలు సంప్రాప్తించె. తత్పరిహారార్థంబు మనము సత్య
 నారాయణవ్రతముచేయుట కుద్యుక్తు లగుదము. అట్లుచేసిన
 మనవారు సౌఖ్యంబుగ ధనమార్జించుకొని గృహంబున కరుగు
 దెంతురు. మనకు సర్వసౌఖ్యంబు లబ్బును, మనకుఁ బోయిన
 ధనంబు మగుడవచ్చును. కనుక వ్రతంబుచేయుటకు దృఢ
 చిత్తులమై యుండవలయునని, స్వబంధుయుక్తంబుగ వ్రతంబు
 నాచరించె. వ్రతాంతమున స్వామి! నాభర్తయు నల్లుం
 డును ఊహించున గృహంబునకు రావలయు నని
 ప్రార్థింప దీనత్రాణపరాయణుం డగు నారాయణుండు చంద్ర
 కేతుమహారాజు స్వప్నంబున దర్శనంబిచ్చి రాజా! నీవు
 కొద్దిరోజులకుమున్ను కారాగారమం దుంచిన సాధు వను
 కోమటిని వానియల్లుని విడుదలఁజేయుము. వారియొద్దనుండి
 నీవు గ్రహించిన ధనమునంతయు వారికి మగుడ నొసంగుము.
 ఆ ట్లీయకయున్న నీ ధనపశుపుత్రమిత్రకళత్రాదుల నశింపఁ
 జేయుచున్నానని కలికి యంతర్ధానంబునొందె సంత నా రాజు
 వేకువనే లేచి సభాభ్యంతరమునకు వచ్చి తనమంత్రులకుఁ దన
 స్వప్నము నెఱింగించి బంధీకృతులగు నిద్దఱుకోమట్లను విడుదలఁ
 జేయున ట్లనతిచ్చిన భటులు తదాక్షానుసారము వారిసంకెలల

నూడదీసి వారిని రాజమ్రోల నిలిపిరి. అనంతరము రాజును వారివిషయము నెఱుంగక తాఁ జేసినయపరాధమునకై తన్ను త్కమించునట్లు పలుదెఱుంగులఁ బ్రార్థించి వీడ్కొల్పె, నంత నీ కోమ ట్లిరువురును సంతోషముతో నోడనెక్కివచ్చుచుండఁగా, నచ్చట సముద్రతీరమున నొక్క సన్యాసి వేషధారియైనసత్య నారాయణస్వామి ప్రత్యక్షమై, సాధువును జూచి యోయి! ఓడలో నేమున్నది ? అని యడుగఁగా, సాధువు గర్వముతో దీనిలో నేమియున్న నీకేమి, మొహరు వేసెదవా ? తీగలతో నల్లినతట్టలు బుట్టలు నున్నవని చెప్పెను. అదివిని సన్న్యాసిఁజేల్లె యగుఁగాక యని చెప్పి సముద్రతీరంబున నుండెను సన్న్యాసి వెళ్లిన. కొంతసేపటికి సాధువు ఓడలోపలఁ బోయి చూడఁగా, నచ్చట ధనమునకు మాటుగా లతాపాత్రములుండుట చూచి విచారపడఁ దొడఁగఁగా నల్లుడు మామగారిని జూచి, యిది మనము సన్న్యాసిని ధిక్కరించినదోషము. అతఁడు సత్యనారాయణమూర్తియే కాని సామాన్యుఁడు గాఁడు. మన మాతని బ్రార్థించి మనధనముం బడయంగలమని చెప్పఁగా, సాధువు సన్న్యాసియొద్దకుఁ బోయి, తమతప్పిదమును మన్నింప వేడిరి. అతఁడు వారియొడఁ గరుణించి, మరల ధనంబొసఁగి నీవు నేఁడుమొదలు సత్యనారాయణవ్రతం బాచరించెదవేనీనీకు సకల శంపదలు గలుగు నని చెప్పి యంతర్ధానమాయెను. తర్వాత వారు తమ నగరసమీపంబునకు ముందుగాఁ దమపనివానిని తమ రాకను దెలుపుటకై పంపఁగా, వాఁడు వెళ్లి సాధువు భార్యతోను కూతురితోను వారిరాకను దెలిపెను. అప్పుడు సాధువుకూతురు సత్యనారాయణవ్రతంబు చేయుచుండి,

ప్రసాదంబు గైకొనకయే వచ్చెను. దానివలన కలావతిభర్త ధనముతో సముద్రమున మునిగెను. అంత కలావతియు, దాని తల్లిదండ్రులును బహువిధంబుల దుఃఖించి, యిది సత్యనారాయణమహిమగాని వేటుగాదని నిశ్చయించి, సత్యనారాయణుని బ్రార్థించగా నప్పుడు సత్యనారాయణుడు ప్రత్యక్షమై ఓసాధూ ! నీకూతురు సత్యనారాయణవ్రతంబు సేయుచుండి ప్రసాదంబు గైకొనకయేవచ్చినది. కావున నేనునీయల్లుని సముద్రమున ముంచితి నని చెప్పగాఁ గలావతి తనయపరాధము నెఱిగి, యింటికి వెళ్లి సత్యనారాయణప్రసాదంబుఁ గైకొని రచ్చునప్పటికి, తనభర్త నీటినుండి లేచి తేమముతో దరిఁ జేరెను. అంత వారందఱు గృహమునకు వెళ్లి యదిమొదలు ప్రన్నమ, సంక్రాంతి మొదలగు పుణ్యదినంబులందు వ్రతంబుఁ జేయుచుండిరి. వారు సత్యనారాయణవ్రతంబు సేయుట వలన నిహలోకసుఖంబుల ననుభవించి, యంతమున సత్యనారాయణుని నొందిరి.

ఓ ముఖులారా ! మఱియొకకథ చెప్పెద వినుడు. తుంగ భ్వజుఁ డనురా జొక్కఁడుండెను. అతఁడు సత్యనారాయణ ప్రసాదము విడిచి దుఃఖము నొందెను. అతఁడొక్కతూరి యడ వికివెళ్లి పెక్కుమృగంబులను సంహరించి, యొకవజ్రముచేట్టునీడకు రాఁగా నచ్చట గొల్లలు సత్యనారాయణపూజ చేయుటచూచి యు, రాజ్యగర్వముచే సత్యనారాయణస్వామికి మ్రొక్కక యా గొల్లలు సత్యనారాయణప్రసాదము తెచ్చియిచ్చినను గైకొనక తనపురంబునకు వచ్చెను అట్లారాజు సత్యనారాయణుని అలక్ష్య పరిచినందున నాతని నూర్వరుకొడుకులును జచ్చిరి. ధనధాన్య

సంపదలెల్లఁ దఱిగిపోయెను. తర్వాత, ఆరాజు తనకీర్తియాపదలు
వచ్చినందులకుఁ గారణము సత్యనారాయణస్వామిని దిరస్కరిం
చుటయేకాని పేరుకాదని తెలిసినవాడై గొల్లలకడకు వెళ్లి
వారితోఁగూడి తానును భక్తితో సత్యనారాయణవ్రతంబాచి
రించి, యాసత్యనారాయణునియనుగ్రహంబువలన, పుత్రపౌత్ర
ధనధాన్యాదులను బడసి, యవసానంబున సత్యలోకంబు నొందె
ను. ఈవ్రతంబు నాచరించినవారు, దరిద్రులగువారై నను ధనము
నొందుదురు. కారాగృహముననుండువారు విముక్తులగుదురు.
భయమునొందినవారు భయంబునుబాయుదురు. ఓమునులారా!
వేయేల యీశ్వరులగుంబున సత్యనారాయణవ్రతమే మహాఫల
ప్రదమైనది. ఈవ్రతకథను విన్నవారును, జదివినవారును సత్య
దేవునిప్రసాదమువలన సకలపాపములనుండి తొలఁగుదురు.

శ్రీ సత్యనారాయణవ్రతకథ సంపూర్ణము.

రథసప్తమీవ్రతము.

(అస్యాం స్నానవిధిరుక్తా. అరుణోదయవ్యాపిన్యాంస్నా
నం కార్యమ్. తదుక్తం మదనరత్నే స్మృతిసంగ్రహే—సూర్య
గ్రహణతుల్యా సా శుక్లా మాఘస్య సప్తమీ, అరుణో
దయవేళాయాం స్నానం తత్ర మహాఫలమ్. మాఘే మాసి
సితే పక్షే సప్తమీ కోటిపుణ్యదా, కుర్యాత్సాక్షాన్మహా
నాని చాయురారోగ్యసంపదః. దినద్వయే అరుణోదయవ్యాప్తే
పూర్వైశః గ్రాహ్యే సావర్ణే రాజతే. జామే భక్త్యా
లోహమయే తథా, తైలేన వర్తిర్దాతవ్యా మహాపాత్రే తు.

రంజితా. సమాహితమునా భూత్వా దీపం శిరసి ధారయేత్,
 భాస్కరం హృదయే ధ్యాత్వా చేదం మస్త్రముదీరయేత్.
 నమస్తే దుద్రూపాయ రసానాం పతయే నమః, అగుణార్క
 నమస్తేఽస్తు హరిదశ్వ నమోఽస్తుతే. జలే ప్రదీపాన్ సంస్థా
 ప్య సంతర్ప్య పితృదేవతాః, లోలార్కరథసప్తమ్యాం స్నా
 త్వా గంగాదిసంగమే. సప్తజన్మకృతైః పాపైర్దుక్తిర్భవతి
 తత్తతాత్. ఇతిగర్గః. షష్ఠీసప్తమియోగే వా రథాయాధాంశు
 మాలినః, యోగోఽయం పద్మకో నామ సహస్రార్కగ్రహై
 స్సమః.)

(ఏదినమున సప్తమి యరుణోదయకాలమున కున్నదో,
 ఆదినముననే స్నానమును రథసప్తమి వ్రతంబును జేయవలెను.
 ఒకవేళ రెండుదినములలో నరుణోదయమున సప్తమియున్న
 యొడల మొదటిదినమే గ్రాహ్యము. షష్ఠినాఁ డేకభుక్తముతో
 నుండి, సప్తమినాఁ డరుణోదయముననే స్నానముచేసి, సువర్ణ
 రజత, తామ్రలోహపాత్రములలో దేనియందైనను దైలము
 పోసి దీపము వెలిగించి, సూర్యప్రతిమను లిఖించి, షోడశోప
 చారంబులఁ బూజింపవలయును. ఆ పుణ్యకాలము సంక్రాంతి
 పుణ్యకాలముంబోలినది. ఆట్టిపుణ్యకాలమున గంగాదినదులందు
 దీపములను విడిచి, పితృతర్పణము మొదలగువాని నాచరించి,
 సూర్యుని నుపాసించిన వారికి సప్తజన్మములందుఁ జేసిన పాపం
 బులు దొలగిపోవును. షష్ఠీసప్తమి యోగము పద్మక మనఁ
 బడును. ఇట్టి యోగము వేయిసూర్యగ్రహణములతో సమ
 భూమి గ్రహణమునామునిచే వచింపఁబడియున్నది.)

అత్ర ప్రతే పక్ష్యామేకభుక్తం కృత్వా సప్తమ్యా మరు
ణోదయవేశాయాం శిష్టాచారాత్ సప్తార్కపర్ణాని సప్తబడరి
పర్ణాని శిరసి నిధాయ స్నానం కార్యమ్. తత్ర మస్త్రః. యదా
పస్తత్కృతం పాపం మయా జన్తసు జన్తసు, తన్నే రోగం చ
శోకం చ మాకరి హస్తు సప్తమీ. ఏతజ్జన్తకృతం పాపం
యచ్చ జన్తాన్తరార్జితం, మనోవాక్కాయజం యచ్చ జ్ఞాతా
జ్ఞాతే చ యే పునః. ఇతి సప్తవిధం పాపం స్నానాన్తే సప్త
పత్తికే, సప్తవ్యాధిసమాయుక్తం హర మాకరి సప్తమి. స్నా
నానన్తరమర్ఘ్యం చ దాతవ్యం మస్త్రపూర్వకమ్. సప్తసప్తి
వహా ప్రీత సప్తలోకప్రదీపన, సప్తమీసహితో దేవ గృహాణా
ర్ఘ్యం దివాకర. ఇత్యర్ఘ్యం దత్వా స్నానానంతరం ఆచమ
నాది దేశకాలకీర్తనాన్తే మమ శ్రీసూర్యనారాయణప్రీతి
ద్వారా ఇహ జన్తని జన్తాన్తరే చ అఖణ్డాసౌభాగ్య పుత్రపౌత్ర
ధనధాన్యాది మనసీప్సితకామనాసిద్ధయే శ్రీసూర్యనారాయణ.
పూజాం కరిష్యే. ఇతి సంకల్ప్య, గణపతిపూజనకలశార్చన
సంభారప్రక్షణాన్తే రక్తచంద్రనేన రథాయాథం సూర్యం.
విలిఖ్య తస్మిన్ సూర్యయన్త్రే వా. ధ్యేయః సదా సవితృమణ్డల.
మధ్యవర్తి నారాయణః సరసిజాసనసన్నివిష్టః, కేయూరవా
న్తకరకుండలవాక్ కిరీటీ హరి హిరణ్మయవపుర్ధృతశఙ్ఖచక్రః.
ఇతి సూర్యం ధ్యాత్వా. పద్మాసనః పద్మకరః పద్మగర్భసమ
ద్యుతిః, సప్తాశ్వరథసంస్థశ్చ ద్విభుజః స్యా త్సదా రవిః. ఇత్యా.
వాహనాది షోడశోపచారానర్పయేత్. వైవేద్యార్థం తత్రైవ
పాయసం నిర్దాయార్పయతీత్యాచారః. పూజాన్తే. నమః సవి
త్రే జగదేశచక్షుషే జగత్ప్రసూతిస్థిలినాశహేతవే, త్రయీ.

మయాయ త్రిగుణాత్మధారిణే విరించి నారాయణశంకరాత్మనే.
 ఇతి సత్వా, రక్తక్షతమాలోయేతాన్యధ్యుణి దద్యాత్. సప్త
 సప్తి...వాకర. ఇతి మన్తేణాథవామిత్రాయ నమ ఇదమర్ఘ్యం
 సమర్పయామి ఏవం రవయే ఇదమ...యామి. సూర్యాయ
 ఇదమ్ భానవే ఖగాయ. పూష్ణే హిరణ్య గర్భాయ. మరీ
 చయే ఆదిత్యాయ సనిశ్రే. ఆర్కాయ భాస్కరాయ ఇదమ్.
 ఇతి. ఏకచక్రో రథో యస్య దివ్యః కనకభూషితః, స మే భవతు
 సుప్రీతః షడ్వహస్తో దివాకరః, ఆవాసనమ్ యస్య స్మృత్యా
 చ...ఇత్యాదిపూజాం సమాపయేత్.

రథసప్తమీవ్రతకల్పః సమాప్తః.

సంకటచతుర్థీవ్రతము.

ఏవంగుణ విశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథౌ మమ సర్వ
 విఘ్న నివృత్తిద్వారా సకలకార్యసిద్ధ్యర్థం స్కాన్దపురాణోక్త
 ప్రకారేణ సంకటచతుర్థీకల్పోక్తసిద్ధి వినాయక పూజాం కరిష్యే.
 తదంగకలశపూజాం కరిష్యే, ఇతి సంకల్ప్య. శుచాదేశేగోమయే
 నోపలిప్య తత్రాష్టదశపద్దం లిఖత్వా తత్ర కలశం స్థాప్య
 తస్యోపరి వేణుపాత్రే గణేశం ప్రతిష్ఠాప్య తత్రాదా ద్వార
 పూజా. పూర్వద్వారే ద్వారశ్రియైనమః, దక్షిణద్వారే ద్వార
 శ్రియే నమః, గౌర్యే నమః, గౌరిపతయే నమః, పశ్చిమద్వారే
 ద్వారశ్రియే నమః, రత్నై నమః, రతిపతయే నమః, ఉత్తర
 ద్వారే ద్వారశ్రియే నమః, మహ్యై నమః, యజ్ఞవరాహాయ
 నమః, అథ పీఠపూజా. గం గణపతయే నమః, దక్షిణదిశి

సం సరస్వత్యై నమః, ఉత్తరదిశి. మధ్యే మహాలక్ష్మ్యై నమః,
 వాస్తుపురుషాయ నమః, గం గణపతయే నమః, దం దుర్గాయై
 నమః, గుం గురవే నమః, ఆధారశక్త్యై నమః, అనంతాయ
 నమః, ధర్మాయ నమః, జ్ఞానాయ నమః, వైరాగ్యాయ నమః,
 విశ్వరాయ నమః, అనంతాత్మనే నమః. ఆధారశక్తిపూజా.
 తీవ్రాయై నమః, జ్వాలిన్యై నమః, సంధాయై నమః, భోగాయై
 నమః, కామరూపిణ్యై నమః, దూరాయై నమః, తేజోవత్యై
 నమః, సిద్ధ్యై నమః, ప్రమోదాయై నమః. అథాష్టదశపూజాపూ
 ర్వదశే విఘ్నహస్త్యై నమః, ఆగ్నేయదశే ప్రమోదిన్యై నమః,
 దక్షిణదశే శంఖనిధయే నమః, నైర్ఋతిదశే మదనమోహితాయై
 నమః, పశ్చిమదశే దుర్ముఖమదనవత్యై నమః, వాయవ్యదశే
 విధాతృద్రావిణ్యై నమః, ఉత్తరదశే పద్మనిధయే నమః,
 ఈశాన్యదశే సుముఖాయై నమః. తతః సంకటగణపతి ప్రతిష్ఠాపనమ్.
 తతః మహాగణపతిన్యాసం కుర్యాత్. గణానాం త్వేత్యస్య మ
 త్రస్య, గృత్సమదముషిః, గణపతిర్దేవతా, జగతీ ఛందః, మహా
 గణపతిన్యాసే వినియోగః, గణానాం త్వేత్యం గుప్తాభ్యాం నమః,
 గణపతిగ్ం హవామహ ఇతి తర్జనీభ్యాం నమః, కవిం కవీనా
 మితి మధ్యమాభ్యాం నమః, ఉపమశ్రవస్తమమిత్యనామికాభ్యాం
 నమః, క్షేప్తరాజం బ్రహ్మణాం బ్రహ్మణస్తత ఇతి కనిష్ఠికాభ్యాం
 నమః, ఆనశ్శృణ్వన్నూతిభిః సీదసాదనమితి. కరతలకరపృష్ఠా
 భ్యాం నమః, (ఏవం హృదయాదిన్యాసః.) భూర్భువస్సువరోమితి
 దిగ్బంధః. గణానాం త్వేతి-శిరసే స్వాహా, గణపతిమితి లలాటాయ
 నమః, హవామహ ఇతి ముఖాయ నమః, కవిం కవీనామితి
 హృదయాయ నమః, ఉపమశ్రవస్తమమితి నాభ్యై నమః,

జ్యేష్ఠరాజమితి కల్యైవనమః, బ్రహ్మణామిత్యూరుభ్యాం నమః, బ్రహ్మణస్పత ఇతి జానుభ్యాం నమః, ఆనశ్శృణ్వన్నితి జంఘాభ్యాం నమః, ఊతిభిరితి గుల్ఫాభ్యాం నమః, సీదసాదనమితి పాదాభ్యాం నమః, (ఇతి మూలన్యాసం కృత్వా) అస్యశ్రీహేరంబన్యాసమస్త్రస్య, శుక్లార్కఋషిః, హేరంబో దేవతా, అనుష్టుప్ చందః, గం బీజం, ఓం శక్తిః, స్వాహా కీలకం, మమ సమస్తమనోరథసిద్ధ్యర్థం సుమజ్జలమాప్తం న్యాసం కరిష్యే, ఓం నమో హేరంబాయ నమః, అంగుష్ఠాభ్యాం నమః, మదనమోహితాయ తర్జనీభ్యాం నమః, మమ సంకటనివారణాయ మధ్యమాభ్యాం నమః, మమ తాపనివారణాయ అనామికాభ్యాం నమః, హుంఘట్ కనిష్ఠికాభ్యాం నమః, స్వాహా కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః, ఏవం హృదయాదిన్యాసం కుర్యాత్ 'క్లిమ్' ఇతి దిగ్బంధః. (వినాయక పూజాం కుర్యాత్.) వినాయకం హేమవర్ణం పాశాంకుశధరం విభుం, ధ్యాయేద్దజాననం దేవం బాలచంద్రసమప్రభమ్. సహస్రశీర్షా...దశాంగులం, శ్రీవినాయకాయ ధ్యాయామి. సిందూరారుణకుంభం చ కుంకుమాంకితమీలనం, సర్వవిఘ్నక్షయకరం సిద్ధిదం సర్వకామదమ్. పురుష...రోహతి గణపతయే నమః ఆవాహనమ్. చతుర్భుజం మహాకాయం పూర్ణచంద్రసమప్రభం, ఏకదంతంశూర్పకర్ణంపూర్ణమోదకధారిణమ్. ఏతావా...నస్య...దివి ఏకదంతాయ నమః ఆసనమ్. ఇంద్రాదివందితం దేవం సిద్ధగర్భర్వనేవితం, పాద్యంగృహాణదేవేశ వినాయక నమోఽస్తుతే. గజానన మహాకాయ నాగయజ్ఞోపవీతినే, సూర్యకోటిప్రతీకాశగృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తుతే. తస్మాద్వి...పురః. ఉమా

సుతాయ నమః అర్ఘ్యమ్. దేవదేవ నమస్తుభ్యం నిర్విఘ్న గణ
నాయక, గంగోదకం మయానీతమిదమాచమనం కురు.
యత్పురుషేణ...ధ్వనిః. లంబోదరాయ ఆచమనీయమ్. పయో
దధి ఘృతం గవ్యం శర్కరామధుసంయుతం, పంచామృతం
మయానీతం స్నానం కురు విధానతః. సప్తాస్యాసక్...శశుమ్.
పంచామృతస్నానమ్. పురుషసూక్తేన శుద్ధోదకస్నానమ్.
రక్తవర్ణం వస్త్రయుగ్లం దేవానాం చ సుమంగళం, గృహః
ణేశ్వర సర్వజ్ఞ లంబోదర శివాత్మజ. తయజ్ఞంబర్హిషి...శ్చ
యే. వస్త్రమ్. ధారణార్థం బ్రహ్మసూత్రం సౌవర్ణం చోత్తరీ
యకం, వక్రతుండ గృహణేదం భక్తానాం వరదాయక. తస్మా
ద్యజ్ఞాత్సర్వ...శ్చయే. వక్రతుండాయనమఃయజ్ఞోఽవీతమ్ సువ
ర్ణేన కృతం హారం షూక్తికైశ్చ సుశోభితం, భక్త్యా సమర్పితం
తుభ్యం భూషణం ప్రతిగృహ్యతామ్ తస్మాద్యజ్ఞ...దజాయత.
గుణశాలినే నమః సర్వాభరణాని సమర్పయామి. గంధం గృ
హణ దేవేశ దివ్యచంద్రనమిశ్రితం, కర్పూరకుంకుమాయుక్త
ముమాపుత్ర నమోఽస్తు తే. తస్మాదశ్వా...అజావయః కపి
లాయ నమః గంధాన్ ధారయామి. శాలీయశ్వేతవర్ణాభా
రక్తచందనమిశ్రితాన్, అక్షతాంశ్చ మయా దత్తాన్ గృహణ
సురవల్లభ. యత్పురుషం...పుచ్ఛేతే. విఘ్నరాజాయ నమః
అక్షతాన్. కమలోత్పలకప్లవరపున్నాగబృహతీని చ, నానా
విధాని దివ్యాని పుష్పాణి ప్రతిగృహ్యతామ్ బ్రాహ్మణోఽ
స్య...శూద్రో అజాయత. వికటాయ నమః పుష్పాణి అక్షైశ్చ
వింశతిపత్రపూజా. గణాధిపాయ నమః మాచీపత్రం పూజ
యామి. ఉమాపుత్రాయ నమః భృంగీపత్రమ్. గజాననాయ

నమః బిల్వపత్రం, హరసూనవే దూర్వాయుగ్మమ్. ఇభ
 వక్త్రాయ నమః శమీపత్రమ్. వికటాయ నమః కరవీర
 పత్రమ్. వినాయకాయ నమః అశ్వత్థపత్రం పూజయామి. కపి
 లాయ నమః అర్కపత్రమ్ భవప్రియాయ నమః జంటూ
 పత్రమ్. దేవేశాయ నమః విష్ణుక్రాంతపత్రం పూజయామి.
 వటవే నమః దాడిమీపత్రమ్. సురపతయే నమః చూతపత్రమ్.
 ఫాలచంద్రాయ నమః జంబీరపత్రమ్. హేరంబాయ నమః శ్వేత
 దూర్వాపత్రమ్. ఏకదంతాయ నమః మల్లికాపత్రమ్ శూర్ప
 కర్ణాయ నమః జాతీపత్రం పూజయామి. సురరాజాయ నమః
 మరువకపత్రమ్. సురాధిపాయ నమః ఆమలకపత్రం. పాశాంకుశ
 భరాయ నమః అపామార్దపత్రమ్ గణాధిపతయే నమః బృహతీ
 పత్రమ్. ఇతి పత్రపూజా. అథ ఏకవింశతిపుష్పాణి. గజాన
 నాయ నమః మల్లికాపుష్పమ్. విఘ్నరాజాయ నమః మాలతీ
 పుష్పమ్. లంబోదరాయ నమః పున్నాగపుష్పం పూజయామి.
 శివాయ నమః బిల్వపుష్పమ్. వక్రతుండాయ చంపకపుష్పమ్.
 శూర్పకర్ణాయనమః కపిత్థపుష్పమ్ కుబ్జాయనమః కరవీరపుష్పమ్.
 గణేశాయ నమః భూకాంచనపుష్పమ్. విఘ్ననాశినే నమః
 వకుళ పుష్పమ్. వికటాయ నమః పారిజాతపుష్పమ్. వామనాయ
 నమః కాంచనపుష్పమ్. సర్వాదిదేవాయ నమః కేతకీపుష్పం,
 సర్వార్చినాశనాయనమః శమపుష్పమ్. సర్వదేవాధిపతయే నమః
 శతపత్రపుష్పమ్. విఘ్నహస్తే నమః కంకతపుష్పమ్. ఏకదంతా
 య నమః కన్కరపుష్పమ్. కృష్ణపింగళాయ నమః పద్మపుష్పం.
 ఫాలచంద్రాయ నమః నింబపుష్పమ్. గణేశాయ నమః కదంబ
 పుష్పం పూజయామి. శంకరసూనవే నమః పాటలీపుష్పమ్.

చింతామణయేనమః అర్కపుష్పమ్. తతో దూర్వాపూజా. గణా
ధిపాయ దూర్వాయుగ్తమ్. ఉమాపుత్రాయ నమః దూర్వా.
అఘనాశనాయ నమః దూర్వాయుగ్తమ్. ఏకదంతాయ నమః
దూర్వా ఇభవక్త్రాయ నమః దూర్వా మూషకవాహనాయ
నమః దూర్వా. కుమారగురవే నమః దూర్వా. శూర్పకర్ణా
య నమః దూర్వా. సర్వసిద్ధిప్రదాయ నమః దూర్వా. విఘ్న
రాజాయ నమః దూర్వా. ద్వైమాతృరాయ నమః దూర్వా.
హేరంబాయ నమః దూర్వా. లంబోదరాయ నమః దూర్వా.
సుముఖాయ నమః దూర్వా కపిలాయ నమః దూర్వా. విక
టాయ నమః దూర్వా. విఘ్నరాజాయ నమః దూర్వా. ఫాల
చంద్రాయ నమః దూర్వా. సురరాజాయ నమః దూర్వా. ఇతి
దూర్వాయుగ్తపూజా. అథాంగపూజా. గణాధిపతయే నమః
పాదోపూజయామి. ఉమాపుత్రాయనమఃజానునీ. ఈశపుత్రాయ
నమః ఊరూ. సర్వసిద్ధిప్రదాయ నమః కటిమ్ ఏకదంతాయ
నమః పృష్ఠమ్. గజాననాయ నమః నాభిమ్. సుముఖాయ నమః
వక్షఃస్థలమ్ వికటాయ నమః ముఖమ్. విఘ్ననాశనాయ నమః
దంతమ్. హేరంబాయనమః నాసికామ్. సురరాజాయనమఃకర్ణౌ
పూజ. వటవేనమః నేత్రేపూజ ఆఖువాహనాయ నమః ఉదరమ్.
ఫాలచంద్రాయనమఃలలాటమ్. ద్వైమాతృకాయనమఃశిరఃపూజ
సురార్చితాయ నమః సర్వాణ్యంగాని పూజయామి. దశాంగం
గుగ్గులం దివ్యముత్తమం గణనాయక, ధూపం గృహాణ దేవేశ
గౌరీపుత్ర నమోఽస్తు తే. ధూపమ్. సర్వజ్ఞ సర్వదేవేశ సర్వ
సిద్ధిప్రదాయక, గృహాణ మజ్జలం దీపం రుద్రప్రియ నమోఽ
స్తుతే. బ్రాహ్మణో...అజాయత. దీపం దర్శయామి. మోదకా

పూపలడ్డాకాతిరసానిచ సద్భుతం, పరమాన్నం చ నైవేద్యం
 ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. చంద్రమా...జాయతే. నైవే
 ద్యం గంగోదకంసమాసీతం కర్పూరాగురుసంయుతం, భక్త్యా
 దత్తం గృహణేదం విఘ్నరాజనమోస్తుతే. మధ్యేమధ్యేపాసీ
 యమ్. ఉత్తరాపాశనం కర్పూరమిశ్రితం తోయం కస్తూర్యాది
 సమన్వితం, గృహణ విఘ్నరాజేంద్ర కరోద్వర్తనకం శు
 భమ్ పునరాచమసీయమ్. నారికేళం చ నారంగకదలీమాతు
 లుంగకం, ఇతుదండం గృహణేశ ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్య
 తామ్. దాడిమీబదరీజంబూకపిఠప్రభృతీని చ, ద్రాక్షాఖ
 ర్జూరపసనఫలాని ప్రతిగృహ్యతామ్. నాగవల్లీదలైర్ద్యుక్త మేక
 వింశతీసంఖ్యయా, క్రముకం చూర్ణసంయుక్తం తాంబూలం
 ప్రతిగృహ్యతామ్ తాంబూలమ్. సావర్ణంరజతంచైవ నిక్షిప్తం
 చ తవాగ్రతః. సువర్ణపుష్పం దేవేశ సర్వవిఘ్నహరో భవ. దే
 వోత్తమాయ నమః సువర్ణపుష్పమ్. చంద్రాదిత్య ఋభుక్షా
 ణో విద్యుదగ్నిస్తథైవ చ, త్వమేవ సర్వజ్యోతిఃసి వార్తిక్యం
 ప్రతిగృహ్యతామ్. వేదాహ...పారే. కర్పూరసీరాజనమ్. ఛా
 తాపురస్తా...ద్యతే. మంత్రపుష్పమ్. నమస్తేదేవదేవేశ భక్తా
 నామభయప్రద, విఘ్నం నాశయ కాలేశ హరాత్మజ. నమో
 ౨స్తుతే. ప్రదక్షిణత్రయం ధేవ ప్రయత్నేన మయా కృతం,
 దాసోఽయమితి మాం రక్ష నమస్తే భక్తవత్సల. కృతం మే
 వార దేవేశ శివపుత్ర నమోఽస్తుతే, సిద్ధిప్రద మమాప్యాశు
 సర్వాన్కామాం ప్రపూరయ. విఘ్ననాశాయ దేవేశ విఘ్న
 రాజ నమోఽస్తుతే, త్వత్ప్రసాదేన సర్వాణి కార్యాణి చ కరో
 మ్యహమ్ శత్రుణాం నాశనంచైవ విఘ్నానాం భవంసనం కురు

ఇతి ప్రార్థనా. యస్య స్మృత్యా చ...వరదో భవతు. తతః
అర్హ్యాణి దద్యాత్. గౌరీసుత నమస్తేఽస్తు సర్వసిద్ధిప్రదాయక,
సర్వసంకటనాశార్థం గృహాణార్ఘ్యం నమోఽస్తుతే. వినాయ
కాయ నమః ద్వితీయార్ఘ్యమ్. ఫాలచన్ద్ర నమస్తుభ్యం భక్తా
నాం భద్రదాయక, గంధపుష్పఫలైర్యుక్తం గృహాణార్ఘ్యం
నమోఽస్తుతే. తృతీయార్ఘ్యమ్. నమ...తీర్థానాముత్తమందేవి
గణేశ ప్రియవల్లభే, సర్వసంకటనాశార్థం చతుర్థార్ఘ్యం నమో
ఽస్తుతే. చతుర్థార్ఘ్యం సమర్పయామి తతః చంద్రార్ఘ్యమ్.
నమః సోమాయ దేవాయ ద్విజరాజాయ పాలినే, పాహి మాం
కృపయా దేవ నక్షత్రేశ నమోఽస్తుతే. మంత్రేశానేన సంప్రా
ర్థ్య చంద్రార్ఘ్యం నివేదయేత్. ఊరోదార్ణవసంభూత
అత్రినేత్రసముద్భవ, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం రోహిణ్యా
సహితప్రభో. సోమాయ ప్రథమార్ఘ్యమ్ నమస్తే రోహిణీకా
న్త సుధారూప నిశాకర, గృహాణార్ఘ్యం మయా దత్తం ర
మానుజ నమోఽస్తుతే నిశాకరాయ నమః ద్వితీయార్ఘ్యం స
మ. సంసారపీడావ్యధితం హి మాం సదా సంకష్టభూతం సుము
ఖ ప్రసీద, సత్త్వం హి మే నాశయ కష్టసంఘా న్నమోనమః
కష్టవినాశకాయ. ఇతి గణపతి ప్రార్థనా. గచ్ఛ సత్త్వ ముమాపుత్ర
మమానుగ్రహకారణాత్, పూజితోఽసి మయా భక్త్యా గచ్ఛ
స్వస్థానకం ప్రభో. ఇతి పూజావిధానం సమాప్తమ్.

అథ కథా.

ఋషయః ఊచుః. దారిద్ర్యోరోగశోకాదైర్వీర్నానాసంకట
సంయుతైః, కిం కర్తవ్యం చ తై ర్దేవ యోగక్షేమాన్ధసిద్ధయే.
శృణుధ్వం మునయః సర్వే వ్రతం సర్వార్థసాధ

కం; వ్రతరాజం మహాపుణ్యం సరాణాం సిద్ధిదాయకమ్. సరా
 ణాం తు విశేషేణ పుత్రసౌభాగ్యదాయకం, సర్వదుఃఖప్రశ
 మనం సర్వసంకటనాశనమ్. కృష్ణేన కథితం పూర్వం ధర్మరా
 జాయ ధీమతే, తస్య కష్టవిమోహార్థం తచ్ఛృణుధ్వం ద్విజో
 త్తమాః. యుధిష్ఠిరః. కేనోపాయేన దేవేశ సంకష్ట మఘనా
 శనం, ముక్తో భవామి తం బ్రూహి సర్వజ్ఞోఽసి గదాధర.
 కృతప్రశ్నో హృషీకేశః ప్రోక్తవాన్ స యుధిష్ఠిరం, ప్రయ
 తం ప్రాంజలిం నిత్యం నమస్కృత్య పునఃపునః. శ్రీకృష్ణః. తవ
 వత్స్యామి భో రాజన్ వ్రతం సర్వార్థదాయకం, గాణాపత్యం
 మహాపుణ్యం వ్రతానాముత్తమం వ్రతమ్. పురా కృతయుగే
 పుణ్యే హిమాచలసుతా శుభా, పార్వతీరూపసంపన్నా మహే
 శం పతి మిచ్ఛతీ. తపస్తప్త్యా మహాఘోరం దుష్టరం రోమ
 హర్షణం, న ప్రాప్తా తు ఫలం కించిద్గణేశం శంకరప్రియా.
 స్మృత్వా చారాధయామాస ప్రసన్నోఽభూద్గణేశ్వరః, ప్రాహ
 ప్రసన్నవదనః పార్వత్యాపూజితః స్వయమ్ కింప్రార్థయసి భద్రే
 త్వం స్వలోకోపకారకం, ఏవముక్తాతుసా దేవీ ప్రోవాచేదం
 వరంతథా. దేహి దేవ నమస్తుభ్యం యేన భక్తామహేశ్వరః,
 భవిష్యతి పతిర్నాన్యో రోచితం వాంఛితప్రదమ్. గణేశః. దా
 ప్యామి శోభనే తుభ్యం ప్రార్థితం నాత్ర సంశయః, వ్రతస్యా
 చరణం పుణ్యం సంకష్టస్య సుదుష్కరమ్. యేన తే జాయతే
 సిద్ధిః కార్యాణ్యపి చ పార్వతి. పార్వతీ. తద్వ్రతం బ్రూహి
 మే శీఘ్రం విఘ్నరాజ మహామతే. వినాయకః. శ్రావణే
 ఋహంశే పక్షే చతుర్థి యా విధూదయే. తస్మిన్నేన వ్రతం
 కార్యం సంకష్టస్య సురేశ్వరః. ప్రాతఃకుచిర్భవేత్సన్మత్వా

దంతధావనపూర్వకం, నిరాహారోఽద్యదేవేశ యావచ్ఛ్రోద
 దయో భవేత్. భోక్త్యామి పూజయిత్వాహం గణేశం శర
 ణం భవ, ఇతి సంకల్ప్య చాదా తు స్నాయాచ్ఛుక్లతిలైః
 శుభైః. ఆహ్నికం తు విధాయైవ పూజాం మే కురు సువ్రతే,
 యథాశక్త్యాతు సౌభాగ్యం ప్రతిమాం తు విధాయ చ, పద్మ
 మష్టదళం కృత్వా గంధాద్వైరపి పూజయేత్, పోడశైరుప
 చారైశ్చ భక్తిభావసమన్వితః. లంబోదరం చతుర్బాహుం
 రక్తవర్ణం త్రిణేత్రకం, నానావర్ణసమాయుక్తం ప్రసన్నాస్యం
 విచిస్తయేత్. ఆవాహనం గజాన్యేతి విఘ్నరాజేతి చాసనం,
 పాద్యం లంబోదరాయేతి చార్ఘ్యం శంకరసూనవే. ఉమాసు
 తాయాచమనం వక్రతుండేతి స్నానకం, శూర్పకర్ణాయ వై
 వస్త్రం కుబ్జాయేత్యుపవీతకమ్ గంధం గణేశ్వరాయేతి పుష్పం
 విఘ్నవినాశినే, ఏకవింశతిదూర్వాగైర్విశేషేణ తు పూజయే
 త్, వికటాయేతి వైధూపం వామనాయేతి దీపకం, నైవేద్యం
 సర్వదేవాయ ఫలం సర్వార్థసాధినే. విఘ్నహర్తేతి తాంబూలం
 ధూమ్రాయేతి ప్రదక్షిణం, సర్వదేవాదిదేవాయ నమస్కా
 రం సమర్పయేత్. మోదకాన్ కారయేద్దేవి తిలకాన్ దశసం
 ఖ్యయా, దేవాగ్రే స్థాపయేత్పంచ పంచ విప్రాయ దాపయేత్.
 పూజయిత్వాద్భుతం విప్రం భక్తిప్రేమాభిపూర్వకం, దక్షి
 ణాం తు యథాశక్తి దత్వా. పంచైవ మోదకాన్. భక్షయే
 న్నిశి చంద్రస్య అర్ఘ్యం దత్వా శుచిస్తీతే. మంత్రః. క్షీరో
 దార్ణవసంభూత సుధారూప నిశాకర, గృహాణార్ఘ్యం మయా
 దత్తం గణేశ ప్రియదర్శన. గణేశ్వర నమస్తుభ్యం మహాకామ
 ఫలప్రద, వాంఛితం దేహి మే సిత్యం సర్వవిఘ్నవినాశనమ్.

బ్రాహ్మణానోజయేత్తస్మా ద్గణేశప్రీతికారణం, స్వయం భుం
 జీత పంచైవ మోదకాః ఫలసంయుతాః. అశక్తశ్చేత్తదాఽ
 న్నంవైభుంజీతాతిథినా సహ, అథవాభోజనం కుర్యాదేకవార
 మథ ద్విజః. ప్రతిమాం గురవే -దద్యాద్యథాశక్తితుదక్షిణాం,
 గచ్చ గచ్చ సురశ్రేష్ఠ స్వస్థానం చ వినాయక. వ్రతేనానేన
 మే దేవ యథోక్తఫలదో భవ, ఏవం వ్రతం ప్రకుర్వీత చతు
 ర్థ్యాం శ్రావణే సితే. గాణాపత్యం తథా కార్యం సర్వశాస్త్ర
 విశారదం, ఆచార్యం పూజయిత్వాదౌ పూర్వోక్తవిధినా తతః.
 ఏకవింశతి విప్రా వై వస్త్రాలంకారభూషణైః, పూజయేద్గంధ
 పుష్పద్యైః మోదకాంజైవ దాపయేత్, అష్టోత్తరసహస్రం
 తు శతమష్టాధికం తు వా, అష్టావింశతిరహేవా వరం చైవ తు
 హావయేత్. పూర్ణేన మంటపం స్పృత్వా గణేశం స్థాపయేత్త
 తః, పూజయేద్భక్తిభావేన గురుం తత్ర ప్రపూజయేత్. సంక
 ర్షణం సునర్ణాద్యై ర్గోభిర్విప్రా విభూషణైః, ఛత్రం చ చా
 మరాద్యం చ కమండలుగృహాదిభిః. ఆచార్యం పూజయేద్దేవం
 గణేశస్య చ తుష్టయే. ఏవం కృతే యథాభక్తి ప్రసన్నోహం
 నసంశయః. దదామి వాంఛితాః కామాః తద్వ్రీతంకురుసుప్ర
 తే, ఏవంతే కథితం పూర్వంగణేశేన స్వయంస్మహ. పార్వత్యారా
 ధితేనైవ వ్రతమేతత్ప్రకీర్తితం, వ్రతేనానేన సా ప్రాప మహాదే
 వం పతింప్రభుమ్. క్రిడతే తేనసార్థంచ చిరగదేవప్రసాదతః, తత్కు
 రుష్వ మహారాజ సర్వకష్టవినాశనమ్. చతుర్థిసంకటో నామప్ర
 తమేతత్తథాచరేత్, ఏవం కృష్ణముఖాత్ప్రసం వ్రతం సంక
 టనాశనమ్. కృతం ధర్మేణ విప్రేంద్రా రాజ్యకామేన సర్వదా,
 తేన శత్రూ నిహన్త్యేవ స్వరాజ్యం ప్రాప్తవానసా. తస్మా

త్సర్వప్రయత్నేన వ్రతం కార్యం విచక్షణైః, యేన ధర్మార్థ
కామాశ్చ మోక్షశ్చాపి భవేదిహ. వాంఛితం దేవకార్యస్య
నృపాణం చ విశేషతః, యదా యదా తు సంవర్తేన్నరో
వై సంకటేషుచ తదాతదాతు కర్తవ్యం వ్రతం సర్వార్థసాధ
కం, రావణేన కృతం పూర్వం బలి ర్భంధనసంకటే. సీతా
వియోగకాలేతు కృతం రామేణ వీర్యవత్, భర్తారం లభతే
సీతా అవాహ్నీ చ పునః పునః. విద్యాధిలభతే విద్యాం ధనాధి
లభతే ధనం, పుత్రాధి లభతే పుత్రా మోక్షాధి మోక్ష
మాప్నుయాత్. ఏతద్వ్రతం సమాదిప్తం యత్కృత్వాతుమహః
వ్రతం, భవదోష్ఠ్యమునయః సర్వే హ్యేనముక్తం మయానఘాః
య ఇదం శ్రావయేద్భక్త్యా యః పఠేత్సతతం ద్విజః, ఇహ
లోకే సుఖం ప్రాప్య చాస్తే ముక్తి మవాప్నుయాత్. ఇతి
స్కాందపురాణే, స్కాందముషిసంవాదే, పార్వతీగణపత్యుపదేశే
సంకటచతుర్థీవ్రతకథా సంపూర్ణా.

శ్వేతదూర్వాంకురపూజా.

వినాయక నమస్తేస్తు ఉమాపుత్రాఘనాశన, వినాయ
కేతి మంత్రేణ సర్వసిద్ధిప్రదాయక, ఏకదంతే భవక్రేతి తథా
మూషకవాహన, కుమారగురవే తుభ్యం పూజనీయః ప్ర
యత్నతః.

సంకటచతుర్థీ వ్రతకథ.

ఈసంకటచతుర్థీవ్రతంబును శ్రావణబహుళ చతుర్థినాఁ
డాచరింపవలయును, ఏనాటిరేయి చంద్రోదయమువఱకు చతుర్థి
యందునో యానాటిరేయి యీవ్రతం బాచరింపవలయును.
వ్రతంబు చేయఁగోరువారు ఉదయమున మేల్కొని, నిత్య

కృత్యంబులు దీర్చికొని, నదికి వెళ్లి పొట్టుదీసిన తెల్లని నూవులు రాచుకొని స్నానముచేసి, యుదికిన మడిబట్టలుగట్టి, జపతపాదులు తీర్చుకొని, “నేను రేయివఱకు నుపవాసముండి గణపతి వ్రతంబు సేసెదను” అని సంకల్పించుకొని యాప్రకారము చంద్రోదయమైనతర్వాత, మండలముచేసి, యందష్టదశపద్మము మ్రుగ్గువెట్టి, గంధాదులచే నలంకరించి, యందు గణేశుని మూఁడుకన్నులు నాల్గుచేతులు గల్గి యెఱ్ఱనియాపు గలయట్లు ప్రతిమనుస్థాపించి, ప్రాణప్రతిష్ఠగావించికల్పోక్షప్రకారంబుగఁ బూజింపవలయును. పది నూఁగులకుడుములు చేసి, యైదుకుడుములు దేవుని సన్నిధినుంచి, తక్కినయైదును బ్రాహ్మణునికి వాయనమిచ్చి, శక్తికొలఁది దక్షిణతాంబూలాదుల నొసఁగి, యావలఁ దానా యైదుకుడుములనుమాత్రము దిని యాటేయి యుండి మఱునాఁడు పారణచేయవలయును. ఉపవాస ముండుటకు శక్తిలేదేని, యేకభుక్తంబుతోనుండినను నుండవచ్చును. అచార్యునివరించి, యిరువదియొక్కండు, ఋత్విక్కులను నియమించుకొని, రాత్రి కలశస్థాపనముచేసి, కల్పోక్షప్రకారముగా గణపతిని బూజించి, మఱునాఁడుదయమునఁ పునఃపూజయొనరించి గణపతిమంత్రముచే 1008 మాఱులుగాని, 105 మాఱులుగాని, 23 మాఱులుగాని, తుదకెనిమిదిమాఱులు హోమము గావించి, తర్వాత ఋత్విక్కులను గలశవస్త్ర ప్రతిమాదానంబులచేఁ బూజించి సత్కరింపవలెను. ఈవ్రతంబును తొలుత పార్వతికి గణపతి యుపదేశించె నని, కృష్ణుండు ధర్మరాజునకు నుపదేశించెను స్కందుండు శౌనకాదిమహర్షులకు నుపదేశించెను. ఈవ్రతంబును రావణుండును, బలిచక్రవర్తియు, రామ

దును, సీతయు, మఱి యనేకు లాచరించిరి. సంకటములందుఁ జిక్కినవా రీవ్రతంబు నాచరించినచో విముక్తు లగుదురు.

జీవవారై కాదశీవ్రతము.

శుక్లాంబర...శాంతయే. ఆచమ్య శుభే శోభనే ము
హూరైవపంగుణవిశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథౌ రజస్వలాసం.
పర్కాదిజనితానాం సర్వేషాం పాపానామపనోదనార్థం మనో
వాంఛాఫలసిద్ధ్యర్థం జీవవారై కాదశీవ్రతం కరిష్యే. తదంగ
త్వేన కలశపూజాం కరిష్యే. (ఇతి సంకల్ప్య) కలశపూజాం
కృత్వా ఆదౌ నిర్విఘ్నేన పరిసమాప్త్యర్థం గణాధిపతిపూజాం
కృతాం సంజ్ఞాచ్ఛాయా దేవీసమేత శ్రీసూర్యనారాయణప్రాణ
ప్రతిష్ఠాం కృత్వా. అథ ధ్యానమ్ ఛాయాదేవీసమాయుక్తం
భాస్కరం దేవరూపిణం, త్రయీమయతనుం ధ్యాయే జ్ఞగత్సా
క్షీణమవ్యయమ్. శ్రీసంజ్ఞాచ్ఛాయాదేవీసమేత శ్రీసూర్యనారా
యణస్వామినం ధ్యాయామి త్రయీమయతనోదేవబింబరూపికా
సురేశ్వర, ఇమాం మయాకృతాం పూజాం గృహాణ సురసత్త
మ. ఆవాహనం. భాస్కరాయ నమస్తుభ్యం నమో వేద
మయాయ చ, గంగాజలసమానీత మిదమర్ఘ్యం గృహాణ భో.
అర్ఘ్యం. పుణ్యతీర్థసమానీతం పావనం సుమనోహరం, పాద్యం
గృహాణ దేవేశ దేవదేవ నమోఽస్తు తే. పాద్యం. ఘృధు.
పర్కం గృహాణేదం మధునాజ్యేన సంయుతం, కదళీనారికేళా
ద్యైశ్చాయానాథ నమోఽస్తు తే. మధుపర్కం. క్షీరేణదధ్నా

మధునా ఫలోదేన ఘృతేన చ. పంచామృతం విధాయ త్వాం
 స్థాపయిష్యామి భాస్కర. పజ్ఞామృతస్నానం. గాంగం చ
 శుచిదం చైవ తథా సారస్వతం పయః. స్నానార్థం తే మయా
 నీతం స్నాహి తేన సురేశ్వర. శుద్ధోదకస్నానం. రక్తవస్త్ర
 ద్వయం తేన మయా భక్త్యా సమర్పితం, ఋగ్యజుస్సామ
 రూపాయ తుభ్యం వేదస్వరూపిణే. వస్త్రయుగ్మమ్. సువర్ణేన
 కృతం దివ్యముపవీతం సుశోభనం, గ్రహాణాంవతయే తుభ్యం
 దినాధిపతయే రవే. ఉపవీతం. సకుంకుమం సకర్పూరం మృగ
 నాభినమన్వితం, గంధం గృహాణ దేవేశ ఛాయాకాంత
 నమోఽస్తు తే. గంధం. అక్షతాకా ధవళాకా దేవ పద్మగర్భసమ
 ద్యుతే, అక్షతాకార భగవత్ శాశ్వతాయ నమో నమః.
 అక్షతాకా. నానావిధాని పుష్పాణి సుగంధిని సురేశ్వర, మయా
 ర్చితాని భగవత్ సంగృహాణ నమోఽస్తు తే. పుష్పాణిఅథాంగ
 పూజా. భాస్కరాయ నమః పాదౌ. ప్రభాకరాయ నమః
 గుల్ఫౌ పూజ. దివాకరాయ నమః జంఘే. అహస్కరాయ
 నమః ఊరూ. ద్యుమణయే నమః కటిం. మిత్రాయ నమః
 ఉదరం జలజబౌధవాయ నమః హస్తాకా. విశాలవక్షసే నమః
 వక్షఃస్థలం. కంబుకంఠాయ నమః కంఠం. చింబరూపాయ నమః
 ముఖం పూజయామి. జలనేత్రాయ నమః నేత్రే. జగన్తయాయ
 నమః శిరః. శ్రీసూర్యనారాయణాయ నమః సర్వాణ్యంగాని
 పూజయామి. “వనస్పతి...” ఇతి ధూపం “సాజ్యం త్రివర్తి
 ...” ఇతి దీపం. నైవేద్యం వివిధం భక్ష్యభోజ్యచోద్యైః
 సమన్వితమ్. లేహ్యైరుచ్చావచైశ్చైవ గృహాణ సురవల్లభ.
 నైవేద్యం. పూగీఫలసమాయుక్త మితి తాంబూలం. పంచద్రా

దిత్యా చ భరణీ విద్యుదగ్ని స్తతైవ చ, త్వమేవ సర్వజ్యోతి
 తీంషి హ్యర్తికన్యం ప్రతిగృహ్యతామ్. నీరాజనం. ధ్యేయస్స
 దాసవిత్తమండలమధ్యవర్తీ నారాయణః సరసిజాననసన్నివిప్తః,
 కేయూరవాణ్ మకరకుండలవాణ్ కిరీటీ హరి హిరణ్మయవపుః
 భృతశంఖచక్రః. మంత్రపుష్పం. యానికాని...పదేపదే ప్రద
 ఊణం. పాపోఽహ...జనార్దన. నమస్కారాణ్. భాస్కరాయ
 నమస్తుభ్యం నమో వేదమయాయచ, గంగాజలసమానీతమిద
 మర్ఘ్యం గృహేణ భో. శ్రీసంజ్ఞా...సూర్యనారాయణస్వామి నే
 నమః ఇదమర్ఘ్యం. ౧౨వారం అర్ఘ్యం దద్యాత్ (=౧౨మాటులు
 అర్ఘ్యము విడువవలెను.) యస్యస్మృత్యాచ...తదస్తుతే. అనేన
 జీవవారై కాదశీవ్రతప్రయుక్తపూజావిధానేన శ్రీసూర్యనారా
 యణఃసుప్రీతః...వరదోభవతు. ఇతిపూజావిధానం సమాప్తమ్.

అథ కథా.

కైలాసశిఖరేరమ్యే రత్న కాంతిసముజ్జ్వలే, కల్పవృక్షాది
 సంభూతనానాకుసుమపానీతే. రత్నసింహాసనాసీనం శంకరం.
 లోకశంకరం, దృష్ట్వా దేవీ నమస్కృత్య వినయాద్వాక్యమబ్ర
 వీత్. గౌరీ. భగవన్ దేవదేవేశ మాయాతీత నమోఽస్తు తే,
 త్వమేవ సర్వశాస్త్రాణి వేత్సి సర్వజ్ఞ సర్వతః. స్త్రీణాం లోకే
 కథం జాతం రజః పాపసముద్భవం, మాసిమాసి సమాయాతి
 వత్సే పత్సే తథా పునః, త్రిరాత్రం బాధతే కేన కుతః పాప
 మయం చ తత్. కేన పాపం వినశ్యేత తముపాయం విచిన్త్య
 నై, వదస్య మే మహాభాగ శ్రోతుం కాతూహలం హి మే.
 ఈశ్వరః. శృణు దేవి ప్రవక్ష్యామి రజః స్త్రీణాం యథా
 భవేత్, వృత్రం హృత్వా దేవరాజో బ్రహ్మహత్యామవిధత్.

తాం చతుర్థా విభజ్యాక స్త్రీభూవృక్షజలేషు సః, ఆర్తవేరిణ
 నిర్వాసఫేనయావేణ దత్తవాక్. బ్రహ్మహత్యాంశయాపం తద్ర
 జః స్త్రీణాం సముద్భవేత్, మానేపతే చాద్రికన్యేతి జానీహి
 తద్గతిమ్ తత్పాపశమనాయాతో నిష్కృతిం శృణు పార్వతి,
 ప్రతం వత్సోమి సుభగే సర్వపాపప్రణాశనమ్ రజస్వలాస్పర్శ
 దోషనాశనం కామదం స్త్రీయః, జీవవారేణ సంయుక్తా శుక్లా
 చైకాదశీ యదా తత్రోపోష్య సకృద్భక్త్యా పూజయేద్భా
 స్కరం విభుం, ఏకవర్షేనేకవారం జీవవారేణ సంయుతాః.
 ఏకాదశ్యస్తాసు పూజ్యో భగవాన్ భాస్కరో విభుః, ఏకా
 దశీం సమారభ్య జీవవారేణ సంయుతామ్. శుక్లపతే సమా
 యతాం దశవారాణి పూజయేత్, ప్రత్యహం ప్రాతరుత్థాయ
 స్నానం కృత్వా యథావిధి. గోమయేనోపలిప్యాక రంగవల్లిం
 సమాలిఖేత్, చింతయేత్భాస్కరం దేవం త్రయీమయతనుం
 విభుమ్. షోడశైరుపచారైస్తం దేవం సంపూజయేత్ప్రభుం, ఏవం
 దశదినం కృత్వా ప్రయత్నేన సమాహితః. దశమే దివసేప్రాప్తే
 పూర్వవత్పూజయేద్రవిం, ఉపాయనం బ్రాహ్మణాయ దద్యా
 చ్చైవ సదక్షిణామ్. ఆపూర్వా ఘృతసంయుక్తా మాష
 కా సంప్రదాపయేత్, ఉద్యాపనం తతః కుర్యా వృధ్యే
 చాదౌ స్వశక్తితః. ఏకాదశీం సమారభ్య ప్రత్యహం. పూజ
 యేత్తథా, పంచమ్యాం ప్రాతరుత్థాయ స్నానం కృత్వా
 యథావిధి స్వగృహస్వీతరే దేవే కుర్యాదుజ్జ్వలమంటపం,
 చతుర్ద్వారం పుష్పనద్గం రంగవల్ల్యాదిసంయుతమ్. నిష్కమాత్ర
 మవణ్ణేన తదర్థార్థేన వా పునః, కుర్యాద్వృత్తి తు ప్రతిమాం
 రక్షవస్త్రద్వయాన్వితా తాం తామ్రపాత్రే నిక్షిప్య తత్ర

భ్యాత్వా తు భాస్కరం, ఛాయాదేవీసమాయుక్తం చతుర్యా
 మా ప్రపూజయేత్. ధూపం దీపం చ నైవేద్యం నీరాజన
 మతఃపరమ్, ఉపచారైః సమభ్యర్చ్య నిశి కుర్యాత్ప్రజాగరమ్.
 పృత్యగీతైశ్చ వాద్యైశ్చ పురాణాంతనాదిభిః, తతః ప్రాతః
 సముత్థాయ నదీం గత్వాఽరుణోదయే స్నానం కృత్వా సమా
 గత్య రాత్రివత్పూజయేద్ద్రవిం, నవస్త్రాం ప్రతిమాం గాం చ
 ఆచార్యాయ నివేదయేత్. బ్రాహ్మణా భోజయేత్పశ్చా
 ద్దక్షిణాభిశ్చ తోషయేత్, ఏవం కృతే ప్రతే దేవి స్త్రీణాం
 పాపం ప్రణశ్యతి. రజస్వలాదిపాపేభ్యో ముచ్యతే నాత్ర సం
 శయః. పార్వత్యువాచ. త్రేతాయుగే ద్వాపరే వా చరితం
 వ్రతముత్తమమ్. ఫలం ప్రాప్తం చ కిం దేవ కైర్వా భక్తి
 యుతైః పురా. శంభో సమస్తం విస్తార్య వద కారుణికోత్తమ.
 ఈశ్వరః. పురా త్రేతాయుగే దేవి నర్మదాయాస్తటే శుభే,
 ఆసీ త్కృత్ని ద్విజవరః సుమిత్రో నామ ధార్మికః. వేదశాస్త్రార్థ
 తత్త్వజ్ఞో వాగ్మీసర్వగుణాన్వితః, తస్య పుత్రో మహాతేజాః
 గాంధర్వశివీశ్రుతః. తస్మానీద్దయితాభార్యా మహావేదవతీ
 శుభా, సా చ పాకవిపాకేన పక్షేపక్షే రజస్వలా. తేన దుఃఖేన
 మహతా గాంధర్వో హ్యతివిహ్వలః, సా చ వేదవతీ భార్యా
 తేన దుఃఖేన దుఃఖితా. విహ్వలా తు తదా సాధ్వీ శ్వశురం
 శరణం గతా, శ్వశురస్తాం సమాశ్వాస్య వచనం చేదమబ్ర
 వీత్. స్నుషే వరమకల్యాణి మా దుఃఖం వ్రజ సుందరి, పార్థ
 మాస్యాం తు యద్దృష్టం రజస్తత్త్వం సమాచర. అమా
 యాం యద్రజో దృష్టం తద్విధిం న సమాచర, శ్వశ్వాశ్చాపి
 మతం భద్రే సాపం తీత్ర న విద్యతే. ఏవం తత్ర వచః

శ్రుత్వా దేవి సా సుబహుః సమాః, తమేవాచారమకరో
 చ్ఛ్వసా శ్వశురసమృతా. తస్యాః కాలేన మహతా శ్వశు
 రా తా మృతిం గతా, అనుభుజ్య తతః పాపం వృషశ్వానా
 బభూవతుః. వృషోహతే నియమితః శ్వా గృహస్య చ రక్షణే,
 కదాచిత్రై తృకే ప్రాప్తే గాంధర్వో ద్విజసత్తమః. హలార్థం
 తు పరేభ్యస్తం వృషం దత్వా గృహం గతః, దినమాసాయ
 పర్యంతం హలప్రాప్తే నిరాకృతః. గోష్ఠే వినిశ్చసన్ దీనో భృ
 శం వై వేదనాతురః, సగమాఽపి ప్రమాదాద్వై పృష్ఠాష్టాఽ
 న్నాని నినిర్గతా. శ్వస్తాన్త్యం ద్విజపత్నాన్త్యం తు తయా కో
 వేన తాడితా, దీర్ఘముష్ణం నిశ్చసన్తీ వృషం దృష్ట్యాఽవద
 చ్ఛనైః. కేన త్వం విహ్వలః శ్రావో వృషో భూత్వాఽత్ర సంస్థి
 తః, శ్రోతుమిచ్ఛామి తత్సర్వం వేద గోజన్తకారణమ్ వృషః
 అహం పూర్వం సుమిత్రో వై త్వం భార్యా మమ సమృతా,
 స్నుషాం పతే తు రజసా దుఃఖితామవదం వచః. పార్శ్వమా
 న్నాన్త్యం తు యద్దృష్టం రజస్తత్త్వం సమాచర; అమాయాం
 య ద్రజో దృష్టం తద్విధిం న సమాచర. ఇత్యుక్తాతుమయా
 ఽఽశ్వస్తా తథా చక్రే స్నుషా ఽఽవయోః, తేన కర్తవిపా
 కేన వృషోఽహం జనితోఽత్రహి. తయా పృష్టా న కర్తవ్య
 మితి నోక్తం తు యత్త్వయా, తేన కర్తవిపాకేన శునక్యసి
 మహితలే. తయోః సంభాషణం శ్రుత్వా గాంధర్వో ద్విజ
 సత్తమః, సమస్కృత్య ఖరశ్వానా పప్రచ్ఛ చ సువిస్తరమ్.
 శ్రుత్వా సమస్తం విస్తార్య తాప్రసాయమపృచ్ఛత, శ్రుత్వా
 పృత్యవచశ్చోభావబ్రూతాం మోక్షకారణమ్. ఏకాదశీవ్రతం
 తత్త్వం చరితం భార్యయా తవ, తత్పుణ్యమావయో ద్దేహి.

యది నా మోక్షమిచ్చును. తత్ర భార్యాం సమాహూయ
 పుణ్యవ్రతమనుత్తమం, దత్తవాక్ పితృముక్త్యర్థం తయో
 ర్దోషోఽప్యభూత్తతః. దృష్ట్యాఽపి పితరౌ ముక్తౌ సమ
 స్కృత్య ముదాన్వితః, ఆశ్చర్యం పరమం లేభే వ్రతమాహత్త్య
 దర్శనాత్. స భార్యయా సమం శ్రీమా నవాప పరమం పదం,
 ఏతత్తే కథితం దేవి వ్రతానాముత్తమం వ్రతమ్. యాభిరాచ
 రితం లోకే తాభిరేవ ధృతా మహీ, రజస్వలాదిపాపేభ్యో
 ముక్తాస్తా నాత్ర సంశయః. శచీ కృతపతీ పూర్వం దేవపత్న్య
 శ్చ యాః స్థితాః, ఋషిపత్న్యశ్చ గంధర్వపత్న్యశ్చాపి మహీ
 తలే. కృత్వా తాశ్చ వ్రత మిద మవాపుః పరమం పదమ్.

ఇతి శ్రీభవిష్యోత్తరపురాణే జీవవారై కాదశీవ్రతం

సంపూర్ణమ్.

జీవవారై కాదశీవ్రతకథ.

పరమేశ్వరుడు కైలాసపర్వతంబున రత్నసింహాసనా
 సీనుడైయుండఁగా, పార్వతీదేవి వినయముతోఁ బరమశివునికి
 మ్రొక్కి యిట్లనెను. దేవదేవుడవగు ఓ పరమేశ్వరా! స్త్రీల
 కేపాతకమువలన నెలనెలలోను, పక్షపక్షమునను రజస్సుగలిగి
 మూఁడుదినములపర్యంత మేల బాధించుచున్నది. ఈపాతకంబు
 వారికెట్లు తొలఁగుననియడిగెను. ఈశ్వరుడు పార్వతికిట్లనియెఁ
 తొల్లి దేవేంద్రుడు వృత్రాసురుని జంభినందున నాతనికి బ్రహ్మ
 హత్య సంభవించెను. ఆతఁడా బ్రహ్మహత్యను నాలుగుభాగ
 ములుగాఁజేసి, ఒకభాగమును, స్త్రీలయం దా ర్తవరూపమునను,
 ఒకభాగమును భూమియందు చొడురూపమునను, చెట్లయందు
 పాలరూపమునను, జలములందు నురుగురూపముననునుంచెను.

అట్లు స్త్రీలయందు రజోరూపంబున నుంచబడిన పాపమే వారిని మాసమాసమునను, బత్తపత్తమునను బాధించుచున్నది. ఓ పార్వతీ! రజోదోషంబు దొలంగుటకైన యొక్కవ్రత రాజంబు గలదు దానిని నీ కెఱిగించెద నాలకింపుము ఎప్పుడు శుక్లపత్తమునాఁ డేకాదశి గురువారముతోడం గూడి వచ్చుచున్నదో, నాఁడు మొదలు పదిదినములవఱకు సూర్యనారాయణ స్వామిని బూజింపవలయును. ఇట్లు పదిదినములు బూజించి, పదియవనాఁడు పూజయైనతర్వాత బ్రాహ్మణునకు దక్షిణా తాంబూలములతోడ మాషాపూపములను వాయనమియ్యవలయును. ఉద్యాపనము వ్రతము మొదటఁగాని, నడుమఁగాని, కడపటఁగాని చేయవచ్చును. ఉద్యాపనచేయఁ దలంచినప్పుడు అట్లుగురువారసహితమైన శుక్లకాదశినాఁడు సూర్యనారాయణ పూజ యారంభించి పదిదినములు నిత్యముపూజించి, పంచమినాఁడు వేకువనే లేచి, స్నానాదికార్యములను నిర్వర్తించి స్వగృహమున నుత్తరపువైపున మంటపం జేర్పఱిచి, చక్కఁగా నలంకరించి, యొక్కపలముగానీ, దానిలోసగముగానీ, దానిలో సగముయెత్తుగానీ, బంగారముతో సూర్యనారాయణ ప్రతిమను జేయించి, యందు సూర్యనారాయణుని ఛాయాదేవీ సమేతముగా నారాధించి, నాలుగుజాములును పూజను గావించి, రాత్రి జాగరణంబు గావించి, మఱునాఁడు వేకువ లేచి, నదీతీరంబునకు వెళ్లి స్నానము గావించి వచ్చి, మరల ముందటివలెనే పునఃపూజగావించి, హోమంబు చేయించి, యాచార్యునకు గోదానంబును, ఋత్విక్కులకు కలశవస్త్ర ప్రతిమాదానంబును గావింపవలయును. తర్వాత బ్రాహ్మణ

సంతర్పణచేసి, దక్షిణాతాంబూలాదులచే వారిని సంతృప్తులనుజేసి, తానును బంధుమిత్రసమేతముగా భుజింపవలెను ఈవ్రతంబును యథావిధిగాఁ జేయువారికి రజస్వలా సంవత్సరములవలనఁ గలుగు దోషంబులు దొలఁగుటయే కాక సకలసంపదలుఁ గలుగునని యాశ్వరుండు చెప్పెను. ఆపలుకులు విని, పార్వతీదేవి, ఓనాథా! యీవ్రతంబును దొల్లి యెవ్వరాచరించినది యడుగఁగా, నాతం డిట్లనియె. ఓదేవీ! వినుము. పూర్వము నర్పదానదీతీరంబున సుమిత్రుండని యొక బ్రాహ్మణుండుండెను. ఆతనికి గాంధర్వుండను నొకపుత్రుండు పుట్టెను. ఆ గాంధర్వుండు వేదవతి యనునొకకన్యను బరిణయంబాయెను. ఆమె పరమవతివ్రతయయ్యు, నామెను రజోదోషముబదునైదు దినముల కొకతూరి వెచ్చుగా బాధించుచుండెను. ఆరజోదోషంబుమానుటకై, యాభార్యాభర్తలు వెక్కుచికిత్సలుచేసియు మాననందున, నామె కడు వగచి, మామగారికడకుఁ బోయి, యత్తగారిసమక్షమునఁ దనవ్యాధిని మామగారికిఁ దెలిపెను. ఆవె మామగారును మిక్కిలి యోచించి, “ఓ చిన్నదానా! పున్నమనాడు రజోదోషంబు గనిపించినయెడల, మూడుదినములు దొలఁగియుండుము. అమావాస్యనాడు గనిపించిన నింట నేయుండుము” అని చెప్పెను. ఆవేదవతియు నట్లే యాచరించెను గాని, యే కాదశీవ్రతంబును మాత్రముచేసి, సకల రజోదోషములు మానువుకొనెను. ఆ ముదుసలు లగునత్తమామలిద్దఱు కాలవశమున మృతినొంది, తమరు పాపపునడతను గోడలికి బోధించినకతన, మగఁడు ఎద్దుగాను, భార్య కుక్కగాను జన్మించి, తమకుమారునియింటనే పనిచేయువారుగ నేర్పడిరి.

ఓక్కనాడు గంధర్వుడు తెలియమిచే నావృషభమును చేనిలో నాగేటికి గట్టి యేర్వాకసాగించుచుఁ బనితోడరవలన నాగేటిని శూద్రునిచేనిచ్చి వానిని దున్న నియోగించి వచ్చెను. తర్వాత నాశూద్రుఁ డాయెద్దను గొట్టి సకలబాధలఁబెట్టెను. ఇంటఁ గుక్కయు వంటపదార్థములను ముట్టెనన్న సాకుచే నింటి యజమానురాలును ఆకుక్కను బాగుగాఁ దన్నెను. సాయంకాలము కాఁగానే, యెద్దు తనయజమానునియింటి కే తేరఁగా, నాయెద్దును గొట్టములో యజమానుఁడు కట్టివేసెను. తర్వాతఁ గుక్క యచ్చటికి వెళ్లెను. అప్పు డవిరెండును తమపడిన కష్టములను దలపొసికొనుచుండినవి. ఆ సంగతిని వారికొమరుఁడు విని, “అయ్యా, మీ కీజన్మ మెట్లు తొలఁగు” నని యడుగఁగా నప్పుడు వానితల్లిదండ్రు లిద్దఱు “నీ భార్య గురువారై కాదశీవ్రతంబు నేసియున్నది. ఆవ్రతఫలంబును మా కాబిడచే నిప్పించుదువేని, మాకీజన్మంబులుతొలఁగి ముక్తి లభించు” నని చెప్పిరి. అంత నాద్విజపుత్రుఁ డది యెఱింగిన వెంటనే తనభార్యను బిలిపించి, యావ్రతంబును వారి కర్పింపఁ జేసెను. దానిమూలమున వారిద్దఱును ఆనీచజన్మమును విడిచి యుత్తమజన్మంబుల నొంది ముక్తిని బడసిరి. ఓదేవీ! యీవ్రతం బొచరించువారు రజస్వలాసంపర్కాది దోషంబులను దొలఁచుకొని ముక్తి నొందుదురు. అని పరమశివుఁడు పార్యతీదేవికిఁ జెప్పెను.

జీవవారై కాదశీవ్రతకథ సమాప్తము.

శ్రవణద్వాదశీవ్రతము.

కర్తా నద్యాదౌగత్వా కరిష్యమాణస్య కర్త॥ శ్రవణద్వాదశీవ్రతస్యాంగత్వేన సంగమస్నానంకరిష్యే.* (ఆయుర్బలం... ముఖదౌర్గంధ్య... ఇత్యాది యథాచారం దస్తథావనం కృత్వా సంగమస్తీర్థరాజోఽసి సంగమః సరితాంపతిః, స్నానార్థంత్యాం ప్రపన్నోఽస్తి ప్రసాదం కురు సంగమ. సంగమస్థానమ్. యా వై శ్రవణసంయుక్తా ద్వాదశీ పరమాతిథిః, తస్యాం తు సంగమే స్నాన్యే సర్వపాపవిముక్తయే. వరో వరేణ్యో వరదో వరాహా ధరణీధరః, అపవిత్రం పవిత్రం మాం కరోతు భగవాన్ హరిః. ఇతి స్నాత్వా. కరకం పూరయిష్యామి సరితాం సంగమే జలైః, పంచరత్నసమాయుక్తం తేన తుష్యతు వామనః కరక పూరణమ్. పర్జన్యో వరుణః సూర్యః సలిలం కేశవః శివః, త్వష్టా యమో వై శ్రవణః పాపం హరతు మే సదా. శిశ్యస్థాపనమ్. అన్నం ప్రజాపతిర్విష్ణురుద్రేంద్రశశిభాస్కరాః, అగ్నిర్వాయు ర్యమస్తృష్టా పాపం హరతు మే సదా. శిశ్యే దధిభక్షస్థాపనం సంభారానాదాయ మథ్యాహ్నిత్పరం పూజనమ్. ఆచమ్య దేశకాలా స్మృత్వా మమ శ్రీవామనప్రీతిద్వారా సకలపాపక్షయపూర్వకం రూపసౌభాగ్య మహైశ్వర్య సుఖసమృద్ధి పితృర్ణవిముక్త్యుభయకులోద్ధరణ విష్ణుసాలోక్యాది కల్పోక్త ఫలసిద్ధ్యర్థం వామనజయస్త్రవ్రతం కరిష్యే. తదట్లత్వేన యథాశక్తీ పూజాం చ కరిష్యే. గణేశపూజాది సంభారప్రాక్షణాస్తేపీతాదౌ కుంభం సంస్థాప్య తదుపరి స్వర్ణరజతదారువంశాన్యతమనిర్మితే ఆధకమితైస్తైర్యవైరోధూమైర్వా పూరితేహత

* ముషిపంచమీవ్రతం చూడుడు.

కృష్ణాజనశేష్టితే హైమప్రతిమాయాం వామనం శక్తితః
 పార్శ్వస్థిత దండకమండలు ఛత్రపాదుకాక్షమాలాక్షతాద్యు
 పస్కరయుతం పూజయేత్. శాంతాకారం...నాథమ్ అజిన
 దండకమండలు మేఖలారుచిరపావన వామనమూర్తయే, మిత
 జగత్ప్రితయాయ జితారయే నిగమవాక్పటవే వటవే నమః.
 థ్యానమ్. సహస్రశీర్షా...బ్రహ్మాండముదరే యస్య మహా
 ద్భూతైరధిష్ఠితః, మాయావీ వామనః శ్రీశః సోఽత్రాయాతు
 జగత్పతిః. ఆవాహనమ్. పురుషవేదగ్ం...సువర్ణమణి సం
 యుక్తం మయా భక్త్యా ప్రకల్పితం, సింహాసనమిదం దివ్యం
 గృహ్యతాం వామన ప్రభో. ఆసనమ్. ఏతావానస్య...గంగో
 దకం సమానీతం సువర్ణకలశే స్థితం, వాసితం పుష్పగంధైశ్చ
 పాద్యం మేప్రతిగృహ్యతామ్. పాద్యమ్ త్రిపాదూర్ధ్వఉదై...
 గన్ధపుష్పఫలై ర్యుక్తం హేమపాత్రే నివేశితం, స్వర్ణంగాసలి
 లం పుణ్యమర్ఘ్యం స్వీకురు కేశవ. అర్ఘ్యమ్. తస్మాద్విరాడ
 జాయత...కర్పూరవాసితం తోయం మన్దాకిన్యాః సమాహృ
 తం, ఆచమ్యతాం జగన్నాథ మయా దత్తం హి భక్తితః
 యత్పురుషేణ...గంగా సరస్వతీరేవాపయోష్ణీయమునాజలైః
 స్నాపితోఽసి మయా దేవ తథా శాంతిం కురుష్వ మే
 స్నానమ్. ఆప్యాయస్వేత్యాదిభిః. పంచామృతం మయాఽఽసీ
 తం పయో దధి ఘృతం మధు, శర్కరాం పరయా భక్త్యా
 స్నానార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. పంచామృతస్నానమ్. చారు
 గంధోదకం శీతం కర్పూరాగురుచన్దనైః, ఏలోశీరాదీసమ్మిశ్రం
 స్నానీయం గృహ్యతాం హరే. గంధోదకమ్. గంధాది
 పూర్వపూజానై మహాభిషేకః. తం యజ్ఞం బర్హిషి...

నమః కమలకింజల్కపీతనిర్మలవాసనే, మహాహవరిపుస్కుంధ
 ఘృష్టచక్రాయ చక్రిణే...వస్త్రమ్. తస్మాద్విజ్ఞాత్...దామో
 దర నమస్తేస్తు త్రాహి మాం భవసాగరాత్, ఉపవీతం సో
 త్తరీయం గృహాణ పురుషోత్తమ. తస్మాద్విజ్ఞాత్సర్వ...కర్పూ
 రాగరుకస్తూరీ కుంకుమాద్యైః సువాసితాః, గంధాః గృ
 హాణ దేవేశ వామన త్వం మయార్పితాన్. గంధాన్. అక్ష
 తాః...గృహ్యతామ్ అక్షతాన్. పరిమళద్రవ్యాణి తస్మాద
 శ్వాజాయంత...జాడీచంపకపున్నాగకేతకీశతపత్రకైః, సాగం
 ధికైః కృతాం పూజాంగృహాణ పురుషోత్తమ. నానావిధపరిమళ
 పుష్పాణి. అథాంగపూజా. వామనాయ నమః పాదౌ. దామో
 దరాయనమఃజంఘే. శ్రీపతయేనమః ఊరూ. కామదేవాయనమః
 గుహ్యం. జగత్పతయేనమఃనాభిం. విశ్వధారిణేనమఃఉదరం. యో
 గినాథాయనమః హృదయమ్. శ్రీధరాయ నమః కంఠమ్. పంక
 జాస్థాయనమః ముఖం. సర్వాత్మనే నమః శిరః. యత్పురుషం...
 వనస్పతి...ధూపమ్. బ్రాహ్మణోఽస్య...త్వమేవ పృథివీ బోధితి
 ర్వాయురాకాశమచ్యుత, త్వమేవ బోధితిషాం బోధితిర్దీపోఽ
 యం ప్రతిగృహ్యతామ్. చంద్రమా మనసో జాతః...అన్నం
 చతుర్విధం స్వాదురస్యైః షడ్భిః సమన్వితం, భక్త్యా నివేదితం
 తుభ్యం ప్రీత్యర్థం ప్రతిగృహ్యతామ్. నైవేద్యమ్ పూగీ...గృ
 హ్యతామ్ తాంబూలమ్. హిరణ్యగర్భ...విధేయ. దక్షిణాం
 శ్రియేజాతో...నీరాజనం సుమాంగల్యం కర్పూరోద్భాసితం
 విభో, చంద్రార్కవహ్నినదృశం వామన ప్రతిగృహ్యతామ్.
 నీరాజనమ్ నాభ్యాఽనీద...నమో వామనరూపాయ నమ
 స్తేస్తు త్రివిక్రమ, నమస్తే బలిబద్ధాయ వాసుదేవ నమోఽ

స్తుతే. నమస్కారః. సప్తాస్యాసక్...యానికానిచ పాపాని
 ...ప్రదక్షిణామ్. యజ్ఞేనయజ్ఞం...మత్స్యం కూర్మం వరా
 హం చ నారసింహం చ వామనం, రామం రామం చ కృష్ణం
 చ అర్చయామి నమో నమః. పుష్పాంజలిమ్. నమస్తే పద్మనా
 భాయ నమస్తే జలశాయినే, తుభ్యమర్ఘ్యం ప్రయచ్ఛామి
 బాలవామనరూపిణే. విశేషార్ఘ్యమ్. జగదాదిర్బగద్రూపాహ్వ
 నాదిజగదస్తకృత్, జలాశయో జగద్యోనిఃప్రియతాం మే జ
 నార్దనః. నమోనమస్తే గోవింద భువనేశ త్రివిక్రమ, అఘహుసం
 త్తయం కృత్వా సర్వకామప్రదో భవ. మంత్రహీనం...తద
 స్తుతే. ప్రార్థనమ్. ఏవం సంపూజ్య గీతాదిమంగళైరాత్రా
 జాగరిత్వా ప్రాతర్నిత్యకర్తాస్తే దేవం పునః సంపూజ్య విసృజ్య
 విప్రం సంపూజ్య శిశ్యస్థజలకలశయుతం సోపస్కరం తం
 దద్యాత్. దానమస్త్రః వామనం సర్వతోభద్రం ద్విజాయ
 ప్రతిపాదయే, ప్రియతాం తేన దేవేశో మమ నిత్యం జనార్దనః.
 గ్రహణమంత్రః. వామనో బుద్ధిదో దాతా ద్రవ్యభో వామనః
 స్వయం, వామనోఽస్య ప్రతీగ్రహీ వామనాయ నమోనమః.
 తతస్త్రిన్విప్రా పృషదాజ్యదధ్యోదనయుతాన్నేన సంభోజ్య
 శర్త్త సమూప్య స్వయం భుంజీత. అథవా వాచకాయ ప్రతిమా
 వస్త్రాది దత్వా వామనప్రీత్యర్థం బ్రహ్మచారిణం సంభోజ్య త
 స్మై దండచ్చత్రోపానహాశిక్యాది దద్యాత్. దధ్యోదన యుతం
 శిశ్యం వారిధానీయుతం విభో, ఛత్రోపానహాసంయుక్తం
 బ్రాహ్మణాయ దదామ్యహమ్, ఏవం ద్వాదశవర్షం కృత్వో
 వ్యాపనం కుర్యాత్.

(శ్రవణంక్షత్రయుతం బైనద్వాదశినాః డీవ్రతంబుఖం

కల్పోక్తప్రకారంబుగా నాచరించి, రాత్రి జాగరణంబుచేసి, మఱునాడు పునఃపూజచేసి, యుష్టియందుంచిన దధ్యోదనకల శమును బ్రాహ్మణుని కిచ్చి, ముగ్గులు విప్రోత్తములకు విస్తారాజ్యమును, దధ్యన్నమును గూడిన మృష్టాన్నంబిడవలయు. లేనిచో ప్రతిమాదిదానం బాచార్యునకిచ్చి, యొక బ్రహ్మచారికి దండచ్చత్రపాదుకశిక్యాదుల నొసంగవలయును. ఇట్లు పండ్రెండు దేండ్లు వ్రతం బాచరించి యుద్యాపనంబు చేయవలయును.)

శ ర న్న వ రా త్రి వ్ర త ము.

శరన్నవరాత్రప్రతిపది ప్రాతరాహ్నికానంతరం మంగళస్నానం కృత్వా దేవీపూజనం కర్తవ్యమ్. దేవీమంటపం నిర్తాయ రంగవల్ల్యాదికం కృత్వా తస్మిన్నంటపే దేవీం సంస్థాప్య పూజోపక్రమణం కర్తవ్యమ్. ఆదౌపుణ్యాహవాచనం కృత్వా. తతః దేవీపూజా సంకల్పప్రకారః. ఆచమ్య, ప్రాణానాయమ్య, సంకల్ప్య. ఏవంగుణవిశేషణవిశిష్టాయామస్యాం శుభతిథౌ అస్తాకం క్షేమస్థైర్య విజయాయురారోగైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం ధర్మార్థ...సిద్ధ్యర్థం. సత్సంతానసౌభాగ్యఫలసిద్ధ్యర్థం ఆధ్యాత్మికాధిభౌతిక ఆధిదైవికభౌమ్యాంతరిక్షదివ్యమహాత్మాత దుర్నిమిత్తకృత దుష్టశమనార్థం మమ జన్మలగ్నా పేక్షయా యే యే అరిష్టస్థానేషు స్థితాః తైస్తైః క్రియమాణకరిష్యమీణసూచితభావిత ఆగామి వర్తమాన సంచిత దుష్టారిష్టపరిహారద్వారా సతతం శుభస్థానఫలావాప్త్యర్థం సమస్తమంగళా

వాత్సర్యం మహాకాలీ మహాలక్ష్మీ మహాసరస్వతీ స్వరూపధరాం
చండికాపరమేశ్వరీదేవతాముద్దిశ్య చండికాపరమేశ్వరీదేవతా
ప్రీత్యర్థం శరన్నవరాత్రిప్రయుక్తం ప్రతిపదాది నవమీపర్వ
స్తం ప్రత్యహంత్రికాలపూజా పూర్వకనవాక్షరీమంత్రసంపుటిత
దేవీమాహాత్మ్యమంత్రపఠనం కరిష్యే. శ్రీచండికాపరమేశ్వరీ
దేవీ పూజాకర్తణి ఆచార్యం త్వాం వృణీమహే. దేవీ ప్రీత్య
ర్థం వేదపాఠాయణం భవంతః కుర్వన్తు. దేవీ ప్రీత్యర్థం సూర్య
నమస్కారపూర్వకాదిత్యాది నవగ్రహజపం భవంతః కుర్వన్తు.
పర్యాప్త్యా, అనంతరాయాయ సర్వస్తోమోఽతిరాత్ర ఉత్తమ
మహర్భవతి సర్వస్వాప్త్యా సర్వస్య జిత్రై సర్వమేవ తేనా
ప్నోతి సర్వం జయతి. ఇతి మంత్రేణ ఋత్విగ్భిర్గజమానస్య
ఆశీర్వాదః కార్యః

కలశస్థాపనవిధిః.

గృహాంగగేహాలీ కవాటాదికంకల్యాణగృహమలంకృత్య
మాన్త్రికః. మంగళస్నానం కృత్వా ఆచార్యఋత్విగాదిభిః
పరివృతః సకా పుణ్యాహం కృత్వా నాందీం కృత్వా ద్వాదశాం
గుహోచ్చితాం చతుర్వింశత్యంగుళవిస్తీర్ణాంపక్షేప్తకాభిర్వనో
రమణీయాం మజ్జలవేదికాం రక్తమృత్తికారంగవల్ల్యాదిభిరలం
కృత్య పూజాగృహాంతం నిర్తాయ తత్పూజాగృహం ప్రవిశ్య..
భూమిర్భూమ్నా ద్యౌర్వరిణాంతరిక్షం మహిత్యా, ఉపస్థేతేదే,
వ్యధితేఽగ్నిమన్నాదమన్నాద్యాయాదధే, అయం గౌః పృశ్ని
రక్రమీదససన్. మాతరం పునః, పితరం చ ప్రయాత్సు.
హః, త్రిగ్శత్రూమవిరాజసి వాక్పతం గాయశ్శ్రియే, ప్రత్యస్వహ
హృద్యుభిః, అస్య ప్రాణాదపానత్యస్తశ్చరతిరోచనా, వ్యఖిన్య

హిష స్సువః, యత్త్వా. క్రుద్ధః కరోవప మన్యునా యదవ
 ర్త్య, సుకల్పమగ్నే తత్తవ పునస్తోద్ధీపయామసి, యత్తే మ
 న్యుపరోష్టస్య పృథివీమనుదధ్వనే, ఆదిత్యా విశ్వేతద్దేవా వస
 వశ్చ సమాభరణ, మనో జ్యోతిర్జుషతామాజ్యం విచ్ఛిన్నం
 యజ్ఞగ్ం సమిమం దదాతు. బృహస్పతిస్తనుతామిమం నో వి
 శ్వే దేవా ఇహ మాదయంతాం, సప్త తే అగ్ని సమిధ స్సప్త
 జిహ్వస్సప్తఋషయ స్సప్తథామప్రయాణి, సప్తహోత్రా
 స్సప్తధాత్వాయజన్తి సప్తయోసీరాప్యణస్వామృతేన, పునరా
 ర్జ్వా నివర్తస్య పునరుగ్న ఇషాయుషా, పునర్నః పాహి విశ్వ
 తః, పునర్నః పాహి విశ్వతః, సహరయ్యా నివర్తస్యాగ్నేపిస్య
 స్వధారయ, విశ్వప్సిన్నయా విశ్వతస్పరి, లేకస్స లేకస్సుక స్తేన
 ఆదిత్యా ఆజ్యం జాషాణా వియన్తు. కేతస్స కేతస్సు కేత స్తేన ఆది
 త్యా ఆజ్యం జాషాణా వియన్తు అగ్నిం దూతం వృణీమహే
 హోతారం విశ్వవేదసం, అస్య యజ్ఞస్య సుక్రతుమ్. వేదికా
 ఫలమభిమృశ్య. మూలమంత్రముచ్చార్య. గాయత్ర్య
 అద్భిరవోక్ష్య. తత్ర భూమా “యాజాతా” ఇత్యనువాకేన
 నవధాన్యరాశీక ప్రకల్ప్య. యాజాతాఓషధయో దేవేభ్య
 స్త్రీయుగం పురా, మందామిబభ్రూణామహగ్ం శతం ధామా
 ని సప్త చ, శతంవో అంబ ధామాని సహస్రముతవో రుహః.
 అథాశతక్రతో యూయమిమం మే అగదం కృత, పుష్పావతీః.
 ప్రసూవతీః ఫలినీ రఫలాఉత. ఉషధీతిమాతరస్తద్వో దేవీ రు
 పబ్రువే, రపాగ్ంసివిఘ్నతీరితరపశ్చాతయమానాః. అశ్వత్థేవో
 విషదనం పల్లేవో వసతిః కృతా, గోభాజ ఇత్కిలాసథ యత్స
 నవథ పూరుషమ్. యదయం వాజయన్నిమా ఓషధీర్హృత

దధే, అత్తా యత్తుస్య నశ్యతి పురా జీవగృభోయథా. యదో
 షధయస్సంగచ్ఛన్తే రాజానశ్శమితావివ, విప్రస్సఉచ్యతే
 భిషగ్రక్షోహామీవ చాతనః. నిష్క్రూతిర్నామ వో మాతా
 థాయూయగ్న్స్థసుకృతీః సరాః పతత్రిణీః, స్తనయదామ
 యతినిష్క్రూతా, అన్యో వో అన్యోవపత్వన్యోన్యస్యా ఉపా
 వత, తాసర్వా ఓషధయస్సంవిదానా ఇదం మే ప్రావతా
 వచః, ఉచ్చస్తా ఓషధీనాం గావో గోషాదివేరతే, ధన
 గ్ం సనిష్యన్తీ నామాత్తానం తవ పూరుష, అతివిశ్వాః.
 పఠిష్ఠాన్తే ఇవ వ్రతమక్రముః. ఓషధయః ప్రాచిచ్యవృద్ధ్యత్కిం
 చ తచువాగ్ం రవః, యాః, త ఆ తస్థురాత్తానం యా ఆవి
 విశుః పరుః పరుః, తాన్తే యత్తుం విభాథాన్తాముగ్రోమధ్యమ
 శీరివ, సాకం యత్తు ప్రపత శ్యేనేన కికిదీవినా, సాకం వాతస్య
 థాజ్య సాకం సస్య నిహాకయా, అశ్వావతీగ్ం సోమవతీ
 మూర్జయన్తీముదోతసు, ఆవిత్స్వి సర్వా ఓషధిరస్తా అరిష్టతా
 తయే, యాః ఫలినీర్యా అఫలా యాశ్చ పుష్పిణీః, బృహస్పతి
 ప్రసూతాస్తా నోముంచం త్వగ్ం హసః, యాః, ఓషధయ
 సోమరాజ్ఞీ ప్రవిష్టాః పృథివీమను, తాసాం త్వమస్యత్తమా
 ప్రజోజీవాతవే సువ, అవపతన్తీరవదం దివ ఓషధయః పఠి,
 యం జీవమశ్నవామ హే న సరిష్యాతి పూరుషః, యాశ్చేద
 ముపశ్యోన్తి యాశ్చ దూరం పరాగతాః, ఇహ సంగత్య తా
 న్సర్వే అన్తే సంధత్త భేషజం, మా వో రిషత్థనితా యన్తే
 చాహం ఖనామి వః, ద్విపచ్చతుష్పదస్తాకగ్ం సూర్యమస్త్వి
 ణాతురమ్. ఓషధయస్సంవదన్తే సోమేన సహ రాజ్ఞా, యన్తే
 కరోతి బ్రాహ్మణస్తగ్ం రాజక పారయామసి. తత్ర కూర్త

చక్రం ధ్యాత్వా తత్పార్శ్వే ఘృతాఖండం నిక్షిప్య తత్ర అగ్ని
 కళాః పూజయేత్. ఐం హ్రీం శ్రీం ఐం క్లిం సోః అగ్నిమండ
 లాయ ధర్మప్రదదశకలాత్తనే తద్దేవతాకలశాధారాయ నమః.
 ఇతి పుష్పాంజలిం నిక్షిప్య. అగ్నిందూతం వృణీమహే హా
 తారం విశ్వవేదసం, అస్య యజ్ఞస్య సుక్రతుమ్. రాం రీం
 రూం రైం రౌం రః. ధూమ్రార్పిరాద్వాదశవహ్ని కళాఇహా
 గచ్ఛతాగచ్ఛతే త్యగ్నిమండలత్వేన విభావ్య, అథ స్వర్ణరజత
 తామ్రాదికూటమయం మృణ్మయం దృఢకలశం వా సమా
 దాయ “అస్త్రాయ ఫట్” ఇతి ప్రక్షాళ్య, తంతుం తస్మా
 రజసో భానుమన్విహి జ్యోతిష్తతః పథో రక్షధియాకృతాః.
 అనుల్బణం వయత జోగువామహిమనుర్భవ జనయా దైవ్యం
 జనం, ఇతి మంత్రేణ తంతువేష్టితం కృత్వా, గంధద్వారాం...
 శ్రియం ఇతి మంత్రేణ అష్టగంధైరనులిప్య, ధూరసి ధూర్వ
 ధూర్వంతం...హింసిషమితి మంత్రేణ ధూపవాసితం కృత్వా,
 ఓం హం సూర్యమండలాయ అర్ధప్రదద్వాదశకలాత్తనే తద్దేవ
 తాకలశాయనమః ఇతిమంత్రేణ కలశం ప్రతిష్ఠాప్య, ఆకలశేష
 ధావతి, శ్వేనోవర్షవిగాహతే. అభిద్రోణాకనిక్రదత్ ఆకలశేష
 ధావతి, పవిత్రేపరిషిచ్యతే, ఉక్తైర్విజ్ఞేషు వర్ధతే. ఇతి మంత్రేణ
 కలశమభిమంత్ర్య. ఆసత్వేనరజసావ ర్తమానోని వేశయన్నమృతం.
 మర్త్యం చ, హిరణ్యయేన సవితారథేనాదేవోయాతి భువనా
 నిపశ్యన్. హ్రం హ్రీం హూం హ్రౌం హ్రౌం హ్రః తటిన్యా
 ద్వాదశదినేశకళా ఇహాగచ్ఛతాగచ్ఛత, తం కలశం అపరిమిత
 దివ్య తేజః పూజీకృత సూర్యమండల త్వేన విభావ్య, గంగా
 మహానదీజలమానీయ. “గంగేచ...కురు” ఇతి మంత్రేణ తీర్థ

వాసినం కృత్వా. ఇమం మే గంగే యమునే సరస్వతి శుతుద్రి
 స్తోమగ్ం సచతాపరుణ్ణియా, అసిక్ష్ణియా మరుద్వృధేవితస్త్రి
 యార్జికీయే శృణుహ్యసుషోమయా. ఋతం చ సత్యంచాభీడ్ధా
 త్తపసోఽధ్యజాయత, తతో రాత్రిరజాయత, తతస్సముద్రో
 అర్ణవః, సముద్రా దర్ణవా దధిసంవత్సరో అజాయత, అహో
 రాత్రాణి విదధద్విశ్వస్య మిషతో వశీ, సూర్యాచంద్రమసా
 థాతా యథాపూర్వ మకల్పయత్, దివం చ కృథిషీంచాంత
 రిక్షమథోసువః, యత్పృథివ్యాగ్ం రజస్వమాంతరిక్షే విరో
 దసీ, ఇమాస్తదాపో వరుణః పునాత్స్వఘమర్షణః, పునస్తు వసవః
 పునాతు వరుణః పునాత్స్వఘమర్షణః, ఏష భూతస్య మధ్యే
 భువనస్య గోప్తా, ఏష పుణ్యకృతాంల్లోకానేష మృత్యోర్వి
 రణ్ణయం, ద్యావాపృథివ్యోర్విరణ్ణయగ్ంసగ్ంశ్రితగ్ం సువః.
 సనస్సువస్సగ్ంశికాధి, ఆర్ధగ్ం జ్వలతి జ్యోతిరహమస్తి, జ్యోతి
 ర్జ్వలతి బ్రహ్మహమస్తి, యోఽహమస్తి బ్రహ్మహమస్తి, అహ
 మస్తి బ్రహ్మహమస్తి, అహమేవంమాం జుహోమి స్వాహా,
 అకార్య కార్యవక్తీర్ణిస్తేనో భూణహగురుతల్పగః. వరుణోఽపా
 మఘమర్షణస్తస్తాత్పాత్పముచ్యతే, రజో భూమిస్త్యం
 మా రోదయస్వ ప్రవదన్తి ధీరాః, ఆక్రోతస్సముద్రఃప్రథమే
 విధర్తృ జనయృ ప్రజా భువనస్య రాజా, వృహ పవిత్రేఅధి
 సానో అనేయ బృహతోమో వావృధేసువాన ఇందుః. అట్లిం
 గవారుణసూక్తపారాయణం కృత్వా గంధద్వారాం...శ్రి
 యమ్. ఇతిగంధం నిక్షిప్య విం ప్రీం శ్రీం విం హ్రీం క్లీం ఓం
 నమో భగవతి అశేషతీర్థాలవాలే శివజటాధిరూఢే గంగేగం
 గాంబికే స్వాహా. సర్వానందకరిణు శేషదురితధ్వంసీం మృగాంశ్

ప్రభాం త్ర్యక్షమూర్ధ్వకరద్వయేన దధతీం పాశం సృజీం
 చక్రమాత్, దోర్భ్యం చామృతపూర్ణకుంభమపరే ముక్తా
 త్కమాలాధరాం, గంగాసింధు సరిద్వరాదిరచితాం శ్రీతీర్థశక్తిం
 భజే. సకుంకుమాక్షతపుష్పాంజలిం జలే నిక్షిప్య. పంచ బ్రహ్మ
 కళాః పూజయేత్. ఐం హ్రీం శ్రీం ఐం క్లీం సాం కం ఖం
 గం ఘం జం. చం ఛం జం ఝం ఞం. నివృత్తికళాయై నమః.
 (౬) టం తం డం ఢం ణం. తం థం దం ధం నం. ప్రతిష్ఠాక
 శాయై నమః. (౭) పం ఫం బం భం మం. యం రం లం వం.
 విద్యాకళాయై నమః. (౮) శం షం సం హం శం త్సం శాంతిక
 శాయై నమః. (౯) ఆం ఆం ఇం ఈం ఉం ఊం ఋం ఌం
 ఐం ఏం ఐం ఓం ఔం అం అః. శాస్త్యతీతకళాయై నమః.
 (౧౦) ఇతికళాః సంపూజ్య ఆం ఆం ఇం ఈం ఉం ఊం ఋం
 ఌం ఐం ఐం ఏం ఐం ఓం ఔం అం అః కం ఖం గం ఘం
 జం చం ఛం జం ఝం ఞం టం తం డం ఢం ణం తం థం
 దం ధం నం పం ఫం బం భం మం యం రం లం వం
 శం షం సం హం శం త్సం సర్వసాక్షిచిద్రూపాత్మరూపి
 జ్యై సారాఖ్యకళాయై నమః. హగ్ంసశ్శుచిషద్వసురంత
 రిక్షసద్ధోతా వేదిషదతిథిర్దురోణసత్, సృషద్వరసదబ్జా గోజా
 ఋతజా అద్రిజా ఋతం బృహత్. ప్రతద్విష్ణుస్తరుతేవీర్యా
 య, మృగోన భీమః కుచరోగిరిష్ఠాః, యసోమ్యరుషా త్రిషు విక్ర
 మజేషు, అధిక్షయన్తి భువనాని. విశ్వా, త్రియంబకం యజా
 మహే సుగంధిం పుష్టివర్ధనం, ఉర్వారుకమివబంధనాస్త్రోత్స
 ర్దుక్షీయ మామృతాత్. తద్విష్ణోః పరమం పదగ్ం సదా
 పశ్యన్తి సూరయః, దివీవ చక్షురాతతం, తద్విప్రాసోవిపస

వో జాగృవాగ్ంసస్యమింధతే, విష్ణోర్వత్పరమంపదమ్. విష్ణు
 రోనిం కల్పయతు త్వష్టా రూపాణిసిగ్ంశతు, ఆసించతు ప్రజా
 పతిర్ధాతా గర్భం దధాతు తే, గర్భం దేహి సిసీవాలి గర్భం
 దేహి సరస్వతి, గర్భంతే అశ్వినా ఉభావాధత్తాం పుష్కరస్త
 ఙ సద్యోజాతం ప్రపద్యామి సద్యోజాతాయ వై నమోనమః.
 వామదేవాయ నమో జ్యేష్ఠాయ నమః శ్రేష్ఠాయ నమో రు
 ద్రాయ నమః. కాలాయ నమః కలవికరణాయనమో బలవిక
 రణాయ నమో బలాయ నమో బలప్రమథనాయ నమ స్సర్వ
 భూతదమనాయ నమో మనోస్తనాయ నమః. అఘోరేభ్యో
 లభఘోరేభ్యో ఘోరఘోరతరేభ్యః, సర్వేభ్యస్సర్వశర్వే
 భ్యో నమస్తే ఆస్తు రుద్రయావేభ్యః తత్పురుషాయ విద్మహే
 మహాదేవాయ ధీమహి, తన్నో రుద్రః ప్రచోదయాత్. ఈ
 శానస్సర్వవిద్యానా మిశ్వరస్సర్వభూతానాం బ్రహ్మ, శివో
 మే ఆస్తు సదాశివోమ్. జ్యోతిష్తతీం త్వా సాదయామి
 జ్యోతిష్కృతం త్వాసాదయామి జ్యోతిర్విదం త్వా సాదయా
 మి భాస్వతీం త్వాసాదయామి జ్వలంతీం త్వా సాదయామి
 మల్తలాభవంతీం త్వాసాదయామి దీప్యమానాం త్వా సాద
 యామి రోచమానాం త్వా సాదయామ్యజస్రాం త్వా సాద
 యామి బృహజ్జ్యోతిషం త్వా సాదయామి బోధయంతీం
 త్వాసాదయామి జాగ్రతీం త్వా సాదయామి. ఏభిర్నంత్రైరభి
 మంత్ర్య. యాజాతా ఓషధయో...ఓషధర్షస్తమాదధే.
 ఓషధయస్సంపదస్తే సోమేన సహ రాజ్ఞా, యస్తై కరోతి. బ్ర
 హ్మణస్తగ్ంరాజన్. పారయామసి. కాండాత్కాండాత్పురోహ
 న్తీ...రక్షస్వ మాం పదేపదే. సోమీనాపుథివి భవాన్మక్షరా

నివేశిసి, యచ్చానశ్శర్మసప్రథాః యాః ఫలినీర్యాఅఫలాయా
శ్చ పుష్పిణీః, బృహస్పతిప్రసూతాస్తానోముంచంత్యగ్హసః.
ఫలమ్. సహి రత్నానిదాశుషే...సువా చ సవితా భగః, తం
భాగం చిత్రమీమహే. హిరణ్యరూపస్సహిరణ్యసందృగపా
న్నపాత్యేదుహిరణ్యవర్ణాః. హిరణ్యయాత్పరియోనీంవారదాద
దత్యన్నమన్తే హిరణ్యమ్. యువం వస్త్రాణి పీవసా వసాధే యు
వో రచ్చిద్రామంతవో హ సర్గాః, అవాతిరతమనృతానివిశ్వా
ఋతేసమిత్రావరుణా సచేధే వస్త్రమ్. ఇమం మే వరుణ...
చకే..వరుణం సంపూజ్య. అమృతగాయత్రీం దశవారం జప్య.
మూలవిద్యామష్టాదశవారం జపిత్వా యోనిముద్రయా
తన్నధ్యే శివభక్త్యా సమావేశం సంఘింత్య. లమిత్యాది పంచ.
అమృతేశ్వరితి అమృతగాయత్రీ స్వగురుంధ్యాత్వా, పంచోప
చారై సంపూజ్య పూజాగృహేచతుర్దిక్షు ఓం హ్రీం సర్వ
విఘ్నకృష్ణ్య స్సర్వైభోక్త్య భూతేభ్యో హుం స్వాహేతి
బలిం దత్వా. దివ్యకుసుమకుంకుమాప్తగంధైస్సమ్యక్కలశ
మలంకృత్య తత్కలశమధ్యే పూజాయంత్రం విభావయేత్.
తదనంతరం ప్రాణప్రతిష్ఠాం కుర్యాత్.

పీఠపూజా.

పూర్వద్వారే ఓడ్యాణపీఠాయ నమః, ఓడ్యాణేశ్వరాయ
నమః, ఓడ్యాణేశ్వరనాథాయ నమః, ఓడ్యాణాంబాపాదు
కాభ్యాం పూజయామి, ఓడ్యాణాంబాపాదుకాభ్యాం ఆగ్నే
యాం దిశి మాతృకేశ్వరనాథాయ నమః, మాతృకాంబాపా
దుకాభ్యాం పూజయామి. దక్షిణస్థాం దిశి జాలంధరపీఠాయ
నమః, జాలేశ్వరాయనమః, జాలేశ్వరనాథాయ నమః, జాలం

బాపాదుకాభ్యాం పూజయామి. నైర్ఋత్యాం ఉజ్జయినీసీ
 తాయనమః, ఉజ్జయినీశ్వరాయ నమః, ఉజ్జయినీనాథాయ నమః.
 ఉజ్జయిన్యంబాశ్రీపాదుకాభ్యాం పూజయామి. పశ్చిమే. పూర్ణ
 గిరిసీతాయ నమః, పూర్ణగిరిశ్వరాయ నమః, పూర్ణగిరినాథా
 య నమః, పూర్ణగిర్యంబాపాదుకాభ్యామ్. వాయవ్యే. సా
 రాస్త్రిపీతాయ నమః, సారాస్త్రిశ్వరాయ నమః, సారాస్త్రి
 శ్వరనాథాయ నమః, సారాస్త్రింబాపాదుకాభ్యాం పూజ
 యామి. ఉత్తరే కొల్లాపురిసీతాయ నమః, కొల్లాపురిశ్వరాయ
 నమః, కొల్లాపురిశ్వరనాథాయనమః. కొల్లాపుర్యంబాపాదుకా
 భ్యాం నమః. ఈశాన్యే. కామరూపసీతాయనమః, కామరూప
 సీతేశ్వరాయనమః, కామరూపసీతేశ్వరనాథాయ నమః, కామే
 శ్వరిపాదుకాభ్యాంపూజయామి. చతురశ్రబాహ్యదేశే. ఆగ్నే
 యే. అగ్నిముఖభేతాళాయ నమః. వాయవ్యే. జ్వాలాముఖ
 భేతాళాయ నమః. ఈశాన్యే ధూమ్రాక్షభేతాళాయ నమః
 చతురశ్రస్య చతుష్పత్తియోగినీనామర్చయేత్. దివ్యయోగి
 నైశ్చ నమః, మహాయోగినైశ్చ నమః, సిద్ధయోగినైశ్చ నమః,
 గణేశ్వరైశ్చ నమః, పీతానైశ్చ నమః, డాకినైశ్చ నమః, కాశ్యైశ్చ
 నమః, కాళరాత్రైశ్చ నమః, నిశాచరైశ్చ నమః, ఓంకారైశ్చ
 నమః, మంత్రభేతాశ్చైశ్చ నమః, హ్రీంకారైశ్చ నమః, భూతదా
 యినైశ్చ నమః, ఉద్ధ్వకేశినైశ్చ నమః, విరూపాక్షైశ్చ నమః,
 శుక్లంబైశ్చ నమః, సరభోజినైశ్చ నమః, ఫటూరైశ్చ నమః,
 వీరభద్రాయై నమః, ధూమ్రాక్షైశ్చ నమః, కలహప్రియాయై
 నమః, రాక్షసైశ్చ నమః, క్రోధరక్తాక్షైశ్చ నమః, విశ్వరూపాయై
 నమః, భయంకరైశ్చ నమః, వీరకౌమారికాయై నమః, చంద్రైశ్చ

నమః. వారాహైశ్వర్య నమః, హంకవిరావిద్యై నమః, భా
స్కరైశ్వర్య నమః, రుద్రభేతాల్లైశ్వర్య నమః, భీషణ్యైశ్వర్య నమః, త్రిపు
రాంతక్యైశ్వర్య నమః, భైరవ్యైశ్వర్య నమః, భవంసిన్యైశ్వర్య నమః, క్రోధా
యైశ్వర్య నమః, దుర్ముఖ్యైశ్వర్య నమః, ప్రేతవాసిన్యైశ్వర్య నమః, ఖట్వాం
త్యైశ్వర్య నమః, దీర్ఘబింబోష్ఠ్యైశ్వర్య నమః, మాలిన్యైశ్వర్య నమః, మస్త్ర
యోగిన్యైశ్వర్య నమః, కాలాగ్నిగ్రసిన్యైశ్వర్య నమః, చక్రకంకాయైశ్వర్య
నమః, భువనేశ్వర్యైశ్వర్య నమః, కంటక్యైశ్వర్య నమః, తాటక్యైశ్వర్య నమః,
మూర్యైశ్వర్య నమః, యమదూత్యైశ్వర్య నమః, కరాళిన్యైశ్వర్య నమః, కేశ
మర్దిన్యైశ్వర్య నమః, యత్యైశ్వర్య నమః, రోమజంఘాయైశ్వర్య నమః, ప్రహ
రిణ్యైశ్వర్య నమః, లత్యైశ్వర్య నమః, పార్శ్వత్యైశ్వర్య నమః, కార్దుత్యైశ్వర్య నమః,
భోగ్యైశ్వర్య నమః, కాకధృత్యైశ్వర్య నమః, అధోముఖ్యైశ్వర్య నమః,
మందోగ్రధారిణ్యైశ్వర్య నమః, వ్యాఘ్రైశ్వర్య నమః, కింకణ్యైశ్వర్య నమః,
సర్వభూషణ్యైశ్వర్య నమః, ధూర్జత్యైశ్వర్య నమః, విశత్యైశ్వర్య నమః,
క్రూర్యైశ్వర్య నమః, కాపాలిన్యైశ్వర్య నమః, విషలంఘిన్యైశ్వర్య నమః, మహా
యోగీశ్వర్యైశ్వర్య నమః, శ్రీమహాలత్యైశ్వర్య నమః.

అథ భైరవనామాని.

నీలకంఠాయ నమః, విశాలాక్షాయ నమః, మూర్తాండా
య నమః, మదనప్రియాయ నమః, స్వచ్ఛందాయ నమః,
సంతుష్టాయ నమః, భేదరాయ నమః, సేదరాచరాయ నమః,
హానితాంగధరాయ నమః, క్రూరదంష్ట్రాయ నమః, మహోద
రాయ నమః, విశ్వరూపాయ నమః, విరూపాక్షాయ నమః,
నానారూపధరాయ నమః, వజ్రహస్తాయ నమః, మహాకా
యాయ నమః, ప్రచండాయ నమః, ప్రళయంతకాయ నమః,

భూమికంపాయ నమః, భీషణాయ నమః. ౨౦. సంహారకులపాలి
 కాయ నమః, కుండమూలాయ నమః, ప్రజాపాలాయ నమః,
 రక్తాంగాయనమః, పింగళాక్షాయనమః, అభ్రరూపాయనమః,
 ధరాపాలాయ నమః, కుటిలాయ నమః, మంత్రనాయకాయ
 నమః, రుద్రాయ నమః, పితామహాయ నమః, విష్ణవే నమః,
 షటునాథాయ నమః, భైరవాయ నమః, కపాలాయ నమః,
 భేతాళాయ నమః, త్రినేత్రాయ నమః, వరదాయ నమః,
 శర్వతావాసాయ నమః, శంకరాయ నమః, శశిభూషణాయ
 నమః, యోగీశాయ నమః, బ్రహ్మరాక్షసభైరవాయ నమః,
 సర్వజ్ఞభైరవాయ నమః, సర్వదేవేశాయ నమః, సర్వభూత
 హృదిస్థితాయ నమః, ఘోరనాథాయ నమః, భయహరాయ
 నమః, ముక్తిప్రదాయ నమః, కాలాగ్నిభైరవాయ నమః,
 మహారౌద్ర భైరవాయ నమః, దక్షిణాముఖ సంస్థితాయ
 నమః. చతురశ్రాంతరేలోకపాలాః సమర్పయేత్. ఇంద్రాయ
 నమః, అగ్నయే నమః, యమాయ నమః, నిర్ఋతయే
 నమః, వరుణాయ నమః, వాయువే నమః, కుబేరాయ నమః,
 ఈశానాయ నమః, పద్మదళాగ్రేషు అష్టదిక్షు. అసితాంగభైర
 వాయ నమః, రురుభైరవాయ నమః, చంధ్రభైరవాయ నమః,
 క్రోధభైరవాయ నమః, ఉన్మత్తభైరవాయ నమః, కపాలభైర
 వాయ నమః, భీషణభైరవాయ నమః, సంహారభైరవాయ
 నమః, తత్పద్మదళమధ్యేషు. తద్దళమధ్యేషు. బ్రాహ్మ్యై నమః,
 మాహేశ్వర్యై నమః, కౌమార్యై నమః, వైష్ణవ్యై నమః,
 వారాహ్యై నమః, ఇంద్రాణ్యై నమః, చాముండాయై నమః,
 చండికాయై నమః, నారసింహ్యై నమః, వారాహ్యై నమః,
 భైరవాయ నమః, కపాలాయ నమః, భేతాళాయ నమః,

త్రినేత్రాయ నమః, వరదాయ నమః, పర్వతావాసాయ
 నమః, శంకరాయ నమః, శశిభూషణాయ నమః, యోగేశాయ
 నమః, బ్రహ్మరాక్షసభైరవాయ నమః, సర్వజ్ఞభైరవాయ నమః,
 సర్వదేవేశాయ నమః, సర్వభూతహృద్విస్థితాయ నమః, ఘోర
 నాథాయ నమః, భయహరాయ నమః, ముక్తిప్రదాయ నమః,
 కాలాగ్నిభైరవాయ నమః, మహారౌద్రభైరవాయ నమః,
 చక్షిణాముఖసంస్థితాయ నమః, చతురశ్రాంతరేలోకపాలాకా
 సమర్పయేత్. ఇంద్రాయ నమః, అగ్నయే నమః, యమాయ
 నమః, నిర్ఋతయే నమః, వరుణాయ నమః, వాయవే నమః,
 కుబేరాయ నమః, ఈశానాయ నమః. పద్మదళాశ్రేణు అష్టదిక్కు
 అసతాంగ భైరవాయ నమః, దురుభైరవాయనమః, చండభైర
 వాయ నమః, శ్రోధభైరవాయ నమః, ఉన్నతభైరవాయనమః,
 కపాలభైరవాయ నమః, భీషణభైరవాయ నమః, సంహారభైర
 వాయ నమః, తత్పద్మదళమధ్యేషు. తద్దళమధ్యేషు. బ్రాహ్మణ్య
 నమః, మాహేశ్వర్యై నమః, కౌమార్యై నమః, వైష్ణవ్యై
 నమః, వారాహ్యై నమః, ఇంద్రాణ్యై నమః, చాముండాయై
 నమః, చండికాయై నమః, నారసింహ్యై నమః, వారాహ్యై నమః,
 ౧౦ షట్కోణపరితః కౌమారికాయై నమః, త్రిమూర్త్యై నమః,
 కల్యాణ్యై నమః, రోహిణ్యై నమః, కాలికాయై నమః, చండి
 కాయై నమః, శాంభవ్యై నమః, దుర్గాయై నమః, సుభద్రాయై
 నమః, దుర్గాపరితః పుష్టిర్యై నమః, పార్వత్యై నమః, త్రిమూ
 ర్యై నమః, కాలికాయై నమః, సుభద్రాయై నమః, మహాలక్ష్మ్యై
 నమః, మాలిన్యై నమః, చండికాయై నమః, కాలసంకర్షి కాయై నమః, అపర
 జితాయై నమః, రుద్రాణ్యై నమః, భైరవ్యై నమః, మహాలక్ష్మ్యై
 నమః, వీతాధినాయై కాయై నమః, క్షేత్రాధినాయై కాయై నమః,

పట్నోజేషు. సందనాయై నమః, రక్తదంతాయై నమః, శాకం
 భర్యై నమః, సుజీవికాయై నమః, భ్రామర్యై నమః, శివదూ
 త్యై నమః, త్రికోణబాహ్యే తు. వామపార్శ్వే సురథాయై
 నమః, దక్షిణపార్శ్వే సమాధయే నమః, సమీపస్పృహగే.
 తుర్యై నమః, కైటభాయై నమః, దైత్యాయై నమః, చిత్తు
 రాయ, చామరాయ, ఉదగ్రాయ, భానవే, అసిరోమాయ, భా
 స్కరాయ నమః, ఉదగ్రాయ, కాలాయ, బిడాలకాయ, కరా
 శాయ, ఉద్ధతాయనమః, తామ్రాయ, అంధకాయ, ఉగ్రాస్యా
 య, ఉగ్రవిద్యాయ, త్రినేత్రాయ, దుర్ధరాయ, దుర్ముఖాయ,
 ధూమ్రలోచనాయ, చండాయ, ముండాయ, రక్తబీజాయ, నిశుం
 భాయ, శుంభాయ, పూర్వభాగే దుర్గాయై నమః. ఏకవీరా
 యై, త్రికోణాగ్రే. కామేశ్వర్యై, దక్షిణకోణే. వజ్రేశ్వర్యై,
 భగమాల్నిర్యై నమః, కోణత్రయేషుమత్యై నమః, ప్రకృత్యై నమః,
 మనోభవాయై నమః, ఇచ్ఛాసక్త్యై నమః, జ్ఞానశక్త్యై నమః, క్రియా
 శక్త్యై నమః, మహాకాత్యై నమః, మహాలక్ష్మ్యై నమః, మహా
 సరస్వత్యై నమః, ఏవం త్రిః. త్రికోణబిందోర్మధ్యే, వామ
 పార్శ్వే వినాయకాయనమః. దక్షిణే త్రివేదభైరవాయై నమః.
 పృష్ఠభాగే. కాలమృత్యువేనమః. తత్ర వాణీహరణ్యగర్భాభ్యాం
 నమః. దక్షిణే. ఉమామహేశ్వరాభ్యాం నమః. ఉత్తరే. లక్ష్మీ
 నారాయణాభ్యాం నమః. బిందుబాహ్యే పూర్వభాగే మహా
 లక్ష్మ్యై నమః. ఉత్తరే. మహాసరస్వత్యై నమః, బిందుమధ్యే.
 చండికాయై నమః. తస్మిన్ దక్షిణే. అధిదేవతాయై ధ్వజాననాయై
 నమః. ఉత్తరే. అష్టభుజాయై ప్రత్యధిదేవతాయై నమః. తత్స
 మీవే శ్రీగురవే నమః, పరమగురవే నమః, పరమేశ్వరురవే నమః.

ఇత్యావరణపూజావిధానం సమాప్తమ్.

ఆవాహన, ఆస్థాపన, సన్నిరోధన, సముఖీకరణ, ఆవకుం
తన, స్థిరీకరణ, ప్రసాదన, ధేను యోనిముద్రాప్రదర్శన ప్రాణప్ర
తిష్ఠానంతరం, కళావ్యాసాత్పరం, ఆవరణపూజా మూః పశ్చాత్
చతుష్టప్త్యుపచారాక్ కుర్యాత్. ఓం విం ప్రీం శ్రీం విం క్షీం
సాః షడ్భిర్భిజైర్వా కుర్యాత్. ఓం విం ప్రీం శ్రీం విం క్షీం
సాః ఆవాహనం పరికల్పయామి. ఆసనం పరి పాద్యమ్. అర్ఘ్యం
పరి. ఆచమనీయం పరి. దస్తభావనం పరి. దివ్యజలగండూషం,
ఆచ్ఛాదనావరణం నిమజ్జనశాలాం కల్పయామి. సుగంధతై
లాభ్యంజనం సంకల్పయామి. ఉద్వర్తనం కల్ప. ఉష్ణోదకస్నా
నం కల్ప పంచామృతస్నానమ్ దివ్యస్నానం పరికల్ప గంగాది
సర్వ పుణ్యతీర్థాభిషేచనం కల్ప. పాదుకారోహణం కల్ప.
అరుణదుకులపరిధానేన ఆర్ద్రమార్జనం అరుణోత్తరీయం కల్ప.
ఆదేశనమంటపప్రవేశనం కల్ప తత్రస్తమషీతోపవేశనం కల్ప.
తత్రస్తవంద్రశకలం కల్ప. వేణోమణిధామ నివేష్టవేష్టనం
కల్పయామి. సీమంతం కల్ప. సీమన్తే భూషణం కల్పయామి.
కస్తూరీతిలకం కల్ప. కాలాంజనం కల్ప. కాలియుగళంకల్పః మణి
కుండలద్యయంకల్ప. నానాభరణాదికల్ప. అధరయాచకం రత్న
గ్రైవేయకమ్. కంఠే ప్రథమభూషణం హేమచింతాకం కల్ప
యామి. మహాపతకంకల్ప. ముక్తావళిం కల్ప. వకావళిం కల్ప.
ఆభరణవీరావళిం కల్ప. కేయూరచతుష్టయం కల్ప రత్నవల
యావళిం. ఊర్జికావళింకల్ప. కంకణాదికరభూషణాని కల్ప.
అన్యహస్తేఽంకుశంకల్ప. ఇతరే పుష్పబాణం కల్ప. సర్వపా
దాంగుళీయకాని. ఆనందోల్లాస విలసితమృదుభాసురబింబం
పరి. మణిదర్పణం కల్ప. శ్వేతచ్ఛత్రం కల్ప. చామరయుగ్మమ్.
తాళవృంతం. పునర్గంధం. పుష్పాణి కల్ప. ధూపం పరి. దీపం

పరికల్ప. నైవేద్యంకల్ప. హస్తప్రక్షాళనం. పాదప్రక్షాళనం
శుద్ధాచమనీయం. తాంబూలం కల్ప. నీరాజనం కల్ప మస్త్ర
పుష్పం పరికల్ప. ప్రదక్షిణసమస్కారాః పరికల్పయామి.

సమప్తిపూజాః.

అఃసర్పస్తు...శివాజ్ఞయా. ఇతికరతలేన భూతోచ్ఛాటనం
కృత్వా. అపక్రామస్తు భూతాద్యాః, సర్వే తే భూమిభారకాః,
ఏతేషామనిరోధేన బ్రహ్మకర్తృసమారభే. ఆగమార్థంతు...లాం
ఛనం. ఇతిఘంటానాదంకృత్వా పృథివ్యాః మేరోః పృష్ఠేఋషిః
కూర్తోదేవతా, సుతలం ఛన్దః ఆసనే వినియోగః, అనంతాస
నాయ నమః. ప్రణవస్య పరబ్రహ్మేఋషిః, పరమాత్మా దేవతా.
దైవీగాయత్రీచ్ఛండః ప్రాణాయామే వినియోగః, ఓంభూః...
స్వరోం. మమోపాత్త...తిథౌ శ్రీచండికామహాలక్ష్మీ దేవతా
ముద్దిశ్య శ్రీ చండికామహాలక్ష్మీ దేవతాప్రీత్యర్థం సంభవతా
నియమేన సంభవతా ప్రకారేణ సంభవద్భి ర్ద్రవ్యైః సంభవ
ద్భిరుపచారైశ్చయావచ్ఛక్తి భ్యానావాహనాది షోడశోపచార
పూజాం చ కరిష్యే. కలశే గంధపుష్పాక్షతై రభ్యర్చ్య. కల
శస్య ముఖే విష్ణుః కంఠే రుద్రః సమాశ్రితః, మూలేతత్ర స్థితో
బ్రహ్మ మధ్యే మాతృగణాః స్మృతాః. కుక్షౌతు సాగరాస్సర్వే
సప్తద్వీపా వసుంధరా, ఋగ్వేదోఽథ యజుర్వేద స్సామవేదో
వ్యాధర్వణః. అంగైశ్చ సహితాస్సర్వే కలశాంబుసమాశ్రితాః,
దశకళాత్తనే వహ్నిమండల మావాహయామి. ఇత్యాధారే.
ద్వాదశకళాత్తనే సూర్యమండల మావాహయామి. ఇతికలశే.
షోడశకళాత్తనే చంద్రమండలమావాహయామి. ఇతిజలే. ఆకా
శాదంకుశముద్రయా తీర్థాన్యాకృష్య బ్రహ్మాండోదరసంస్థాని
కరైః స్పృష్యాని తేరవే, తేన సత్వేన మే దేవ తీర్థం దేహి

చీవాకర. ఇత్యుచ్చార్య కలశం గంగాదిభిరభ్యర్చ్య జలాన్యా
 పూర్య. యస్య లోమ్ని స్థితా మేఘా అంగే తిష్ఠంతినిమ్నగాః,
 సాగరాః కుక్షిదేశస్థాస్సౌస్తీకయాతు జలే హరిః ఓం ఆపో
 వా ఇదగ్ం సర్వం విశ్వాభూతాన్యాపః ప్రాణావాఆపః పశవ
 ఆపోఽన్నమాపోఽమృతమాపస్సమ్రాడాపోవిరాడాపస్సర్వరా
 డాపశ్చద్వాగ్ంస్యాపోజ్యోతిషిగ్ం ష్యాపోయజాగ్ం ష్యాప
 సృత్యమాపస్సర్వాదేవతా ఆపోభూర్భువసువరాఽఓంగక్షేచయ
 మునే... కురు. కావేరీతుజ్జభద్రాచ... ప్రకీర్తితాః సర్వేసముగ్రాః
 సరితః తీర్థాని జలదా నదాః, ఆయాస్తు దేవపూజార్థం దురిత
 క్షయకారకాః కలశేశంఖచక్రధేనుముద్రాః ప్రదర్శ్యకలశోద
 కేన దేవపూజాద్రవ్యాణ్యాత్మానంచ ప్రోక్ష్య, తతః శంఖంప్ర
 త్యుత్థ్యతజ్జలముపచారపాత్రేనినీయ, కూర్తాసనేనిథాయ, గాయ
 త్రాజలం పూరయిత్వా, శంఖం గంధపుష్పాక్షతైరభ్యర్చ్య,
 శంఖమధ్యే బ్రహ్మణమావాహయామి. శంఖాదౌ ఆదిత్యమా
 వాహయామి. శంఖహృదయే రుద్రమావాహయామి. శంఖ
 పృష్ఠే ప్రజాపతి మావాహయామి. శంఖాంగే గంగామావాహ
 యామి. శంఖం చంద్రార్కదైవత్యం కుక్షౌ వరుణదైవతమ్,
 పృష్ఠే ప్రజాపతిం వింద్యాదగ్రే గంగా సరస్వతీ. త్వం పురా
 సాగరోత్పన్నో విష్ణునా విధృతః కరే, నిర్మితస్సర్వదేవైశ్చ
 సాంచజన్య నమోఽస్తుతే. సత్వా శంఖం కరే ధృత్వా మంత్రై
 రేభిస్తు వైష్ణవైః, యః స్నాపయతి గోవిందం తస్య పుణ్యమన
 న్తకమ్. దర్శనేనాపి శంఖస్య స్పర్శనేనాపి కింపునః, ప్రళయం
 యాన్తి పాపాని హిమవద్భాస్కరోదయాత్. యథాశక్తి
 గాయత్ర్యాఽభిమన్త్య క్లిం జలచరాయనమః, శంఖచక్రధేను
 ముద్రాః ప్రదర్శ్య. శంఖోదకం కలశే నినీయ, పూజాద్రవ్యాభి

దేవ మూర్తానం చ ప్రోక్ష్య, గాయత్ర్యా శంఖ మద్భిః పూర
 యిత్యా, కూర్మాసనే నిధాయ, తతః పీతార్చనం కుర్యాత్.
 పూర్వద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, థాత్రే నమః, విథాత్రే నమః,
 చిచ్ఛక్త్యై నమః, మాయాశక్త్యై నమః, శంఖనిధయే నమః,
 పద్మనిధయే నమః, గంగాయై నమః, యమునాయై నమః, దుగ్ధాయై
 నమః, గణపతయే నమః, క్షేత్రపాలకాయ నమః, అభయంక
 రాయ నమః, వాస్తుపురుషాయ నమః, ద్వారోఽరిద్వారశ్రియై
 నమః, దక్షిణద్వారే ద్వారశ్రియై నమః, చండాయ నమః,
 ప్రచండాయనమః, చిచ్ఛక్త్యై నమః, పశ్చిమద్వారే ద్వారశ్రి
 యై నమః, బలాయనమః, ప్రబలాయనమః, ఉత్తరద్వారే ద్వార
 శ్రియై నమః, జయాయనమః, విజయాయనమః, మధ్యే ఆధార
 శక్త్యై నమః, మహామండూకాయ నమః, కూర్మాయ నమః.
 వరాహాయ నమః, అనంతాయ నమః, అష్టదిగ్దేవభ్యో నమః,
 త్సప్తధ్యే శ్వేతదీపాయ నమః, శ్వేతదీపమధ్యే రత్నమంటపాయ
 నమః, రత్నమంటపమధ్యే నవరత్నఖచితసింహాసనాయ నమః,
 నవరత్నఖచితసింహాసనమధ్యే భవానీశంకరదేవతాభ్యోనమః,
 అభిషేకం, రుద్రంపురుషసూక్తంజపిత్యా, దశశాంతీఃజపేత్. అథ
 ధ్యానంసహస్రశీర్షా...గులం. హిరణ్యవర్ణాం...మావహ. ఆగ
 చ్చ దేవి వరదే దైత్యదర్పహూదిని, పూజాం గృహాణసుముఖ
 నమస్తే శంకరప్రియే. సర్వదేవమయంవారిసర్వతీర్థసమన్వితమ్,
 ఇమం ఘటం సమాగచ్ఛ తిష్ఠ దేవగణైస్సహ. దుర్గదేవి సమా
 గచ్ఛ సాన్నిధ్యమివా కల్పయ, పూజాబలిం గృహాణ త్వమష్టాభి
 స్సహశక్తిభిః. ఇతి మంత్రం సముచ్చార్య. మహాకాలీ మహా
 లక్ష్మీ మహాసరస్వతీ దేవతాత్మకచండికా మహాత్రిపురసుందరిం
 పాంగాం సాయుధాం సపరివారాం సవాహనాంపరదేవతామా

వాహయామి (ఇతి పుష్పాంజలిం దత్వా తతో మూలేనావా-
హనాది షణ్ముద్రాః ప్రదర్శయేత్.) పురుషవవేదగ్...తిరో
హతి. తాం మ ఆవహ...హనహం. ప్రేతాససమాసీనే శ్వేత
పద్మాసనస్థితే, ఆసనం కల్పయామి శే చాముండే చండవిక్రమే.
మూలముచ్చార్య శ్రీమహాకాళి...త్త కచండికాయై నమః,
నవరత్నఖచితదివ్యాసనం సమర్పయామి ఏతావానస్యమహి...
మృతం దివి. ఆశ్వపూర్వాం...జుషతాం. సురాసురమహామహాళి
మాలామాణిక్యకాన్తిభిః, విరాజితపదద్వన్వే పాదస్థం దేవిదదా
మ్యహమ్, శ్రీమహాకాళి...చండికాయై నమః పాద్యం. త్రిపా
దూర్ధ్వఉదై...ఆభి కాంసోఽస్తి...శ్రియమ్. అనర్ఘసత్యసం
పూర్ణేప్రసన్నేఽనర్ఘవాంఛితే, అర్ఘ్యందాస్యామి దేవేశి మహా
నర్ఘవరప్రదే. మహాకాళీ...తాయై నమః అర్ఘ్యం సమ్య తస్మాద్వి
రాడజాయత...పురః. చంద్రాంప్రభాసాం...వృణే. రక్తవీజ
సముత్పన్నరత్నాసన సమాశయే, దదామ్యాచమనం తుభ్యం
భక్తానాం భద్రదాయినీ. శ్రీమహా...యై నమః ఆచమనీయమ్.
యత్పురుషేణ...ద్ధవిః ఆదిత్యవర్ణే...అలక్ష్మీః చాముండే చండీకే
దుర్గే దుర్గకాననకాతిథే, మధుపర్కం గృహాణేదం మహిషా
సురసూదిని శ్రీమహాకాళి...యై నమః మధుపర్కం. యో
దధిపుత్రోవేతం శర్కరామధుసంయుతం, పంచామృతస్నాన
మిదం గృహాణకమలాలయే, పంచామృతస్నానం మధుకైటభ
దర్పఘ్నేధూమ్రలోచననాయికే, పంచామృతేనస్నానేనసుస్నా
హే గిరిశ ప్రియే ఆభిషేకం. సువర్ణకలశానీతంగంగాదిసరిదుద్భ
వం, దేవి తుభ్యం ప్రదాస్యామిస్నానం కురుశివప్రియే స్నానం.
ఆచమనం. సప్తాస్యానక పరిధయః—ఐశం. ఉపైత్తుమాందేవ.
సఖః...దదాతు మే. పీతాంబరధరే దేవి పీతాంబరసహోదరి.

వీతాంబరం ప్రయచ్ఛామి విద్యుత్పింగజటాధరే. వస్త్రాణితంయ
 జ్ఞంశ్చ యే తుత్పిపాసా... మేగృహాత్, తక్ష కానన్తకరోగ్గట
 నాగయజ్ఞోపవీతినేసౌవర్ణంయజ్ఞసూత్రంతే దదామిహరివాహి
 ని. యజ్ఞోపవీతం. తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వహుతః సంభృ... శ్చయేగంధ
 ద్వారాం... శ్రియంకర్పూరగంధసంమిశ్రంకస్తూరీకుంకుమాన్వి
 తమ్, శ్రీగంధంతేప్రదాస్యామి కీర్తిమృద్ధింకురుష్వమే. శ్రీగంధం.
 తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వహుతః, ఋచః... జాయత. మనసః కామ...
 శః కీరీటహారకేయూరకంకణాంబుజభూషణైః. ముక్తామాణిక్య
 హారైశ్చ కటిసంస్థితినూపురైః. అన్యైరనేకసాహస్రైర్దివ్యాభ
 రణభూషణైః, భూషితాని తవాంగాని దేహి మే సర్వసంపదః.
 దివ్యభూషణాని. తస్మాదశ్వా... అజావయః. కర్ణమేనప్రజా...
 మాలినీం. త్వత్పాదపద్మయుగలే. ప్రణతంజేమగాయనం, ప్రతి
 గృహ్యక్షతాః. దేవి దేహి మహ్యం మహావరమ్. కుంకుమపు
 ష్పాక్షతాః. శ్రీనృక్షమమృతోద్భూతంమహాదేవప్రియంసదా,
 బిల్వపత్రం ప్రయచ్ఛామి పవిత్రం తే సురేశ్వరి. బిల్వపత్రం.
 అథాంగపూజా.

దుర్గాయై నమః పాదా
 జయిత్ర్యై నమః గుర్భా
 మంగళాయై నమః జానునీ
 కాల్యై నమః ఊరూ
 భద్రకాల్యై నమః కటిం
 కపాలిన్యై నమః నాభిం
 కౌమార్యై నమః హృదయం
 మదనమూత్రే, నమః స్తనౌ

భద్రాయై నమః భుజాః
 అభయప్రదాయై నమః హస్తా
 స్వధాయై నమః కంఠం
 మహిషఘ్నై నమః నేత్రే
 సింహవాహనాయై నమః ముఖం
 టంకివాయై నమః లలాటం
 కౌమార్యై నమః శిరః
 నవదుర్గారూపిత్యై నమః

సర్వాణ్యంగాని పూజయామి.

మహాకాలైశ్వ నమః
 మహాశ్వాసాయై
 మహాపర్వతనందినైశ్చ
 మహాబ్రహ్మమయ్యై
 మాత్రే
 మహాసారాయై
 మహామాయాయై
 మహాఫలాయై
 మహావిద్యాయై
 చండికాయై
 ఓం జయజయచాముండాయై
 చండికాయై [ణారవిందాయై
 త్రిదశమకుటకోటిసంఘట్టిత చర
 ర గాయత్ర్యై
 ర సావిత్ర్యై
 ర సరస్వత్యై
 ర మహాహిక్యతాభరణాయై
 ర భైరవరూపధారిణ్యై
 ర ప్రకటితదంష్ట్రాయై
 ర ఘోరాయై
 ర ఓం ఘోరాననజ్వాలమా
 లా సహస్రపరివృతాయై
 ఓం ర మహాష్టహాసధవళిత
 దిగంతరాయై నమః
 ఓం ర దివాకరసమప్రభాయై

ఓం ర మహామణిద్యోతిత ప్రభా
 సంపూర్ణ సకలదిగంతరాయై
 ఓం ర సర్వాయుధపూర్ణాయై
 ఓం ర కపాలహస్తాయై
 ఓం ర గజాజినోత్తరీయాయై
 ఓం ర భూతభేతాశబ్దబృందపరి
 వృతాయై
 ఓం గమధుకైటభమహిషాసుర
 నేనామహిషాసురధూమ్రలో
 చనచండముండ రక్తబీజనిశం
 భశంభదైత్యకంటకాయై
 ఓం ర కాలరాత్ర్యై
 ఓం ర మహామాయాయై
 ఓం ర శివాయై
 ఓం ర నిత్యాయై
 ఓం ర ఇంద్రాగ్నియమనిర్ఋతి.
 వరుణవాయుకుబేరేశాన
 బ్రహ్మవిష్ణు శివస్తుత్యాయై
 ఓం ర త్రిభువనధరాధరాయై
 ఓం ర వామాయై
 ఓం ర జ్యేష్ఠాయై
 ఓం ర రౌద్ర్యంబికాయై
 ఓం ర బ్రాహ్మీమహేశ్వరీ
 కామారీవైష్ణవీ వారాహీ.
 నారసింహీంద్రాణీ చాముం.

పయామి. బ్రాహ్మణోఽస్య... శూద్రోఽజాయత ఆద్ధ్రాగ్నిపుష్కరి
ణీం... మమావహ. నాజ్యంత్రివర్తి... త్రైలోక్యతిమిరాపహే.
భక్త్యాదేవి ప్రయచ్ఛామి దేవైశ్చ పరమాత్మనే, త్రాహిమాం
నరకాద్ధోరాద్దివ్యజ్యోతిర్నమోఽస్తుతే. దీపం. చంద్రమామన
సో... ద్వాఃసురజాయత, ఆద్ధ్రాగ్ని యః కరిణీం... మమావహ.
శర్కరామధుసంయుక్తమాజ్యాద్యైరథపూరితం, గృహణిషుగ్ధే
నైవేద్యం మహిషాసురమర్దని, నైవేద్యం. శుద్ధాచమనీయం.
నాభ్యాఆసీదంతరిక్షం... అకల్పయః. తాంమహావహ... పురుషా
నహం. తాంబూలంసమ. వేదాహమేతం... యదాస్తే యశ్శుచిః
... సుతతంజపేత్. కర్పూరనీరాజనం. ధాతాపురస్తా... అయనా
యవిద్యతే సహస్రశీర్షదేవం, సోఽమృతం బ్రహ్మభూర్భువస్సువ
రోం. జాతవేదసే. శరణ్యేత్యంబకేదేవి నారాయణినమోఽస్తు
తే శ్రీమహాలక్ష్మ్యైచ విద్మహేవిష్ణుపత్యైచ ధీమహి, తన్నో
లక్ష్మీః ప్రచోదయాత్. ఈశానస్సర్వ... సదాశివోం మంత్ర
పుష్పం. యానికానిచ... పదేపదే ఆత్మప్రదక్షిణ నమస్కారా
సమర్పయామి.

యస్యస్మత్ప్రత్యాచ... తమచ్యుతం. మంత్రహీ... మహే
శ్వరి యత్పూజితం మమాదేవి పరిపూర్ణం తదస్తుతే. అనయా
కల్పప్రకారకృతయా షోడశోపచారపూజయాభగవతీచండికా
మహాకాలీమహాలక్ష్మీః మహాసరస్వతీసుప్రీతాసుప్రసన్నావరదా
భవతు న్యూనాతిరిక్తంసర్వంసగుణమస్తు. పద్మప్రియేవద్దీని...
సన్నిధిత్వ. మహాదుర్గేనమస్తేఽస్తు సర్వేష్టఫలదాయినీ, ప్రద
క్షిణం కరోమిత్వాం ప్రీయతాంహరివల్లభే “శూలేనపాహినో
దేవి” ఇత్యాదిశ్లోకచతుష్టయంపఠన్ ప్రదక్షిణత్రయంకృత్వా.
యాసా పద్మాసన... సర్వమాంగల్యయుక్తా నమోదేవ్యాఇతి

పంచభిక్షోకైః సంప్రాధ్యైః. మహాదేవ్యైః చ విద్య హేవిష్ణుపత్యైః
చ ధీమహి. తన్నో లక్ష్మీః ప్రచోదయాత్. కుసుమేన సమాయు
క్తం పుష్పాక్షతసమన్వితమ్, బిల్వపత్యైః సమాయుక్తం పున
రర్ఘ్యం దదామ్యహమ్. శ్రీమహా...యై నమః పునరర్ఘ్యం.

తతః బలిదానమ్.

దేవ్యాః పురోభాగే భూమిం ప్రోక్ష్య చతుష్కోణమండలం
కృత్వా చందనాదిభిరలంకృత్య, వ్యాపకమండలాయనమః ఇతి
సంపూజ్య, యశో దేహి. జయం దేహి చండికేభక్తవత్సలే, గృ
హాణేమాంబలిం మాతర్దేహి సిద్ధిమనుత్తమామ్. ఇతి గంధాక్షత
పుష్పసహిత. బలిం నివేద్య వటుకాది బలిం దద్యాత్. చతు
ష్కోణమండలస్య ఈశానాగ్ని నైర్మతి వాయవ్యకోణేషు మండల
చతుష్కం తదుత్తరభాగే మండలమేకం నిర్తాయ. సర్వవ్యాప
కమండలాయనమః ఇతి సంపూజ్య, ఈశానమండలే వటుకభైర
వాయనమః, ఇత్యా వాహ్యాభ్యా త్వా సంపూజ్య ఏ హ్యేహి దేవి
పుత్రకవటుకసాధక కపిలజటాభారభాసుర త్రినేత్రజ్వాలాముఖే
సర్వవిఘ్నాన్ నాశయనాశయ, సర్వోపచారసహితం బలిం గృ
హాణస్వాహా ఇతి అంగుష్ఠానామికాభ్యాం బలిముత్సృజ్య. బలి
దానేన సంతుష్టో వటుకస్సర్వసిద్ధిదః, శాంతిం కరోతు మే నిత్యం
భూతభేతాళసేవితః. ఇతి పుష్పాంజలిం దత్వా ప్రణమేత్. ఇతి
వటుకబలిః. ఆగ్నేయమండలే యాంయోగినీభ్యోనమః. ఇతి
మంత్రేణ యోగినీః సమావాహ్యా పూజయిత్వా బలింగృహీత్వా
యాంయోగినీభ్యోనమ ఇతి మంత్రేణ తర్జన్యాబలిముత్సృజ్య.
యాః కాశ్చిద్రోహిణీరాద్రీసామ్యాఘోరతరాశ్రయాః, భేచరీ
త్వచరీవ్యోమచర్యస్తుష్టాస్తు మే సదా ఇతి సంప్రాధ్య ప్రణమేత్.
ఇతి యోగినీబలిః నైర్ఋతిమండలే ఉంక్షేత్రపాలకాయ

నమః ఇతి పుష్పాంజలిం నిక్షిప్య, యోనిముద్రయా ప్రణమ్య, ఙ్గేత్రపాల ఏహ్యేహి ఇహగచ్ఛాగచ్ఛ ఙ్గేత్రపాల సరోవర చారసహితం బలిం గృహణ స్వాహా. ఇతిమంత్రేణాంగుఢతర్జ్వ నీభ్యాం బలి ముత్సృజ్య, పుష్పాంజలిం సంగృహ్య యస్తికా ఙ్గేత్రనివాసేచ ఙ్గేత్రపాలస్యకింకరః, ప్రీతోఽయం బలిదానేన సర్వరక్షాం కరోతు మే ఇతి పుష్పాంజలిం దత్వా ప్రణమేత్. ఇతి ఙ్గేత్రపాలకబలిః. అథ వాయవ్యమండలే గం గణపతయే నమః. ఇతిసంపూజ్య గణపతే ఇహగచ్ఛాగచ్ఛ, ఇత్యావాహ్య థ్యాత్వాసంపూజ్య వరవరద సర్వజనం మే వశమానయ బలిం గృహణ గృహణస్వాహా. ఇతిమంత్రేణ మధ్యమాంగుషాభ్యాం బలిముత్సృజ్య. సర్వదా సర్వకార్యేషు నిర్విఘ్నం సాధయేత్త మ, శాంతిం కరోతు సతతం విఘ్న రాజస్సశక్తిః. ఇతి పుష్పాం జలిం దత్వా ప్రణమేత్. ఇతిగణపతిబలిః. అథ ఉత్తరదిగ్భాగే మండలే. సురాసురనరాద్యాః సర్వభూతగణా ఇహగచ్ఛత ఇహగచ్ఛత. ఇత్యావాహ్య, సురాసురనరాద్యాః సర్వేభ్యో భూతగణేభ్యో నమః ఇతి సంపూజ్య. ఓం సర్వవిఘ్నకృద్భ్య స్సర్వేభ్యో ప్రణాం స్వాహా. సర్వభూతేభ్య ఏషబలిర్నమః ఇతిసర్వాంగుళిభిఃబలిముత్సృజ్య పుష్పాంజలిమూదాయ. పాతా శతలసంస్థాశ్చ శివయోగేన భావితాః, క్రూరాద్యాః శతసం భ్రాతాఃపాపండాద్యావ్యవస్థితాః. తృప్త్యస్తుప్రీత్యమనోభూతా గృహ్యన్విమాం బలిమ్ ఇతి సంపూజ్య ప్రణమేత్. ఇతి భూత బలిః. ఏవం బలిం కృత్వా ధూపదీపతాంబూలాని దత్వా, దేవైః పుష్పాంజలిం సమర్ప్య, సాధు వాసాధు వా కర్తృ యద్యదాచరితం తత్సర్వం భగవత్యంబాప్రీతయేఽస్తు శ్లో. తిష్ఠ తిష్ఠ పరేస్థానే స్వస్థానే పరమేశ్వరి. ఇత్యుద్వాస్య హృద

యే విచార్యరమమాణోఽథ్యాత్వాకుమారీః సువాసినీః బ్రాహ్మ
ణాంశ్చ పూజయిత్వా తాంబూలాది సమర్ప్య యథాసుఖం
విహరేత్. ఇతి పూజాక్రమః.

ప్రార్థనాశ్లోకాః.

శ్లో. రత్నేః కల్పితమాసనం హిమజలైః స్నానం చ
దివ్యాంబరం నానారత్నవిభూషణం మృగమదామోదాంచితం
చందనం, జాతీచంపకమల్లికా సుగభిలం పుష్పంచ ధూపంతథా,
దీపం. దేవి దయానిధే తవ కృతే సంతుష్టయే కల్పితమ్ సావర్ణ
స్థాలిమధ్యే మణిగణఖచితే గోఘృతాంస్తాన్ సుపక్వాన్ భ
క్ష్యాన్ భోజ్యాంశ్చ లేహ్యానపరిమితమహం చోష్యమన్నంతథా
చ, నానాశాకైరుపేతం దధిమధుసగుడక్షీరపానీయయుక్తం
తాంబూలం దేవిదేవి ప్రతిదివసమహం మానసే కల్పయామి.
థ్యానావాహనమాసనార్ఘ్యకమిదం స్నానాంశుకం భూషణం,
గంధంచాక్షతపుష్పధూపమమలంజ్యోతిశ్చ నైవేద్యకం, తాం
బూలార్ఘ్యక ఛత్రచామరయుగం రత్నోజ్జ్వలం దర్పణం
మాయూరం వ్యజనం ప్రదక్షిణసమస్కారాన్ గృహాణాంబికే.
అమృతగాయత్ర్య సుధాదేవైః చ విద్మహే సర్వసిద్ధ్యైః చ
ధీమహి, తన్నస్తుష్టిః ప్రచోదయాత్.

ఇతి శరన్నవరాత్రిపూజావిధిః సమాప్తా.

నృసింహజయస్తోత్రము.

త్రయోదశ్యాం కృతైకభుక్తః చతుర్దశ్యాం మథ్యా
హ్నో తిలామలకైః స్నాత్వా. “ఉపోష్యేహం నారసింహ
భుక్తిముక్తిఫలప్రద, శరణం త్వాం ప్రసన్నోఽస్మి భక్తిం మే
సృహరేదిశ” ఇతిమన్త్రేణ వ్రతం సంకల్ప్య ఆచార్యం వృణ్వా
సాయంకాలే ధాన్యస్థోదకుంభపూర్ణపాత్రే సోవర్ణప్రతిమా
యాం ఊడశ్చైరుపచారైః నృసింహం దేవం పురుషసూక్తవిధా
నేన సంపూజ్య అర్ఘ్యం దద్యాత్. తత్రమంత్రః. పరిత్రాణాయ
సాధూనాం జాతోవిష్ణుర్నృకేసరీ, గృహ్లాత్స్వర్ణం మయాదత్తం
సలక్ష్మీర్నృహరిఃప్రయమ్. రాత్రేజాగరణం కృత్వా ప్రాతర్ధేవం
సంపూజ్య ఆచార్యాయ ధేనుయతాం ప్రతిమాం దద్యాత్.
మంత్రః నృసింహఃచ్యుత గోవింద లక్ష్మీకాంత జగత్పతే, అనే
నార్చాప్రదానేన సఫలాస్సర్వనోరథాః. అథప్రార్థనా. మన్వం
తేయే నరా జాతాయే జనిష్యన్తి చాపరే, తాంస్త్వముద్ధర
దేవేశ దుష్టరాడ్భవసాగరాత్. పాతకార్ణవమగ్నస్య వ్యాధి
దుఃఖాంబువారిధేః, నీచైశ్చ పరిభూతస్య మహాదుఃఖగతస్యమే.
కరావలంబనం దేహి కేషశాయి జగత్పతే, క్రీస్తుసింహరమా
కాంత భక్తానాం భయనాశన. క్షీరాంబుధినివాస త్వం చక్ర
పాణే జనార్దన, ప్రతేనానేన దేవేశ భుక్తిముక్తిప్రదో భవ.
ఇతి. తతః బ్రాహ్మణైస్సహ తిథ్యస్తే పారణం కుర్యాత్. యామ
త్రయోధ్యగామిన్యాంతు పూర్వాహ్నా ఏవ పారణమ్.

నృసింహజయస్తోత్రకల్పః సమాప్తః.

నృసింహజయంతీవ్రతము.

త్రయోదశినాఁడేకభుక్తంబు గావించి, చతుర్దశినాఁడు మథ్యాహ్నము నువ్వులు ఉసిరికపొట్టు నూరి తలకురాచుకొని స్నానముచేసివచ్చి, “నేను ఉపవాసంబు చేసెదను. నాకు భుక్తి ముక్తుల నిమ్ము. నిన్నే నమ్మియున్నాను” అని సంకల్పించి పురోహితునిఁ బిలిపించి, సాయంకాలవ్యాపిని యగు చతుర్దశినాఁడు ధాన్యము కుప్పఁబోసి, దానిమీఁద నీళ్లతో నిండిన కలశము నునిచి, దానియందు బంగారుప్రతిమను స్థాపించి, ప్రాణప్రతిష్ఠ గావించి, పురుషసూక్తవిధానంబుచే పోడశోపచారపూజలు గావించి కల్పోక్తశ్లోకముచే నర్ఘ్యమునొసంగి, ప్రార్థన సలుప వలయును. రాత్రి జాగరణము గావించి, మఱునాఁడు తెల్లవాటి పునఃపూజనేసి, యుద్వాసనచేసి పురోహితునికిగోదానముతోఁ గూడ ప్రతిమాదానంబు చేయవలయును. తర్వాత చతుర్దశి తిథి యవసానంబునఁ బారణచేయవలయును. ఆచతుర్దశిమూఁడు జాములవఱకు నున్న పక్షమున పూర్వాష్టమామునందే పారణచేయ వలయును.

నృసింహజయంతీవ్రతము

స మా ప్త ము.

శ్రీ మంగళ గౌరీ పూజ

ఆచమనమ్—కేశవాయ నమః, నారాయణాయ నమః, మాధవాయ నమః అని మూడు పర్యాయములు ఆచమనము చేయవలయును. గోవిందాయ నమః, అని షేతులు కడిగికోవ వలయును. విష్ణవే నమః, అని నేత్రములను తడిచేతితోఁ దుడుచుకొనవలయును. మధుసూదనాయ నమః, త్రివిక్ర మాయ నమః, వామనాయ నమః, శ్రీధరాయ నమః, హృషీ కేశాయ నమః, పద్మనాభాయ నమః, దామోదరాయ నమః, గుంకర్షణాయ నమః, వాసుదేవాయ నమః, ప్రద్యుమ్నాయ నమః, అనిరుద్ధాయ నమః, పురుషోత్తమాయ నమః, అధోక్ష జాయ నమః, నారసింహాయ నమః, అచ్యుతాయ నమః, జనార్ద నాయ నమః, ఉపేంద్రాయ నమః, హరయే నమః, శ్రీకృష్ణాయ నమః.

అని శ్రీమహావిష్ణువును బాహ్యభ్యంతరశుద్ధిని, అఖండ సుఖానందముల ననుగ్రహింపవలయునని స్మరింపవలయును.

మంగళోచ్చారణమ్.

శ్రీమన్నహాగణాధిపతయే నమః, శ్రీ లక్ష్మీనారాయ ణాభ్యాం నమః, వాణీహరణ్యగర్భాభ్యాం నమః, శ్రీ ఉమా మహేశ్వరాభ్యాం నమః, శచీపురందరాభ్యాం నమః, ఆరుంధతీ వసీష్ఠాభ్యాం నమః, కులదేవతాభ్యో నమః, మాతాపితృచరణ కమలేభ్యో నమః, పతిచరణారవిందాభ్యాం నమః, సర్వేభ్యో

దేవేభ్యో బ్రహ్మణ్యేభ్యశ్చ నమః, నిర్విఘ్నమస్తు, పుణ్యాహం
దీర్ఘమాయురస్తు, విష్ణుర్విష్ణు ర్విష్ణుః.. అని స్మరింపవలయును.

సంకల్పము.

ఉత్తిష్ఠంతు భూతపిశాచాః ఏతే భూమిభారకాః,
ఏతేషామవిరోధేన బ్రహ్మకర్త సమారభే

అని యుదకమును తనకు చుట్టు చల్లవలయును.

యం, రం, లం, వం అని స్మరించుచు, కుడిముక్కుతో
వాయువును నెమ్మదిగా పీల్చి, ఎడమముక్కుతో విడువవల
యును. అట్లే ఎడమముక్కుతో వాయువును పీల్చి, కుడి
ముక్కుతో విడువవలయును.

పంచాశతోక్తివిస్తీర్ణమహిమండలే, జంబూద్వీపే, భరత
వర్షే, భరతఖండే, మేరోర్దక్షిణదిగ్భాగే, శ్రీశైలస్యేశాస్య
దిగ్భాగే, కృష్ణాగోదావర్యోర్ద్వధ్యదేశే, శోభనగృహే,
గోబ్రహ్మణ హరిహరచరణసన్నిధౌ, శ్రీమహావిష్ణోరాజ్జయః,
ప్రవర్తమానస్య అద్య బ్రహ్మణః ద్వితీయపరార్థే, శ్వేతవరాహ
కల్పే, అష్టావింశతితమే కలియుగే, ప్రథమపాదే, వర్తమాన
వ్యావహారిక చాంద్రమానేన...సంవత్సరే...అయనే...ఋ
తే...మానే...పక్షే...తిథౌ...వాసరే శుభనక్షత్రే శుభ
యోగే శుభకరణే, శ్రీమతః...గోత్రస్య...శర్తవణః ధర్మవత్త్వి
శ్రీమతీ...గోత్రవతో..నామధేయవతీ, అహం మమోపాత్త
దురితక్షయద్వారాయావజ్జీవసామంగల్యసిద్ధ్యర్థం, పుత్రపౌత్ర
సంపత్సౌభాగ్యసిద్ధ్యర్థం మమ వివాహప్రథమవర్షాదిపంచమవర్ష

షర్యంతం శ్రీ మంగళగౌరీవ్రతం కరిష్యే అద్య శ్రీమంగళ
గౌరీదేవతాముద్దిశ్య శ్రీ మంగళగౌరీదేవతాప్రీత్యర్థం సంభ
వద్భిర్ద్రవ్యైః, సంభవతా నియమేన ధ్యానావాహనాదిషోడ
శోపచారపూజాం కరిష్యే.

అని సంకల్పోదకమును విడువవలయును.

క ల శ పూ జా.

తదంగకలశారాధనం కరిష్యే. కలశం శుద్ధోదకైః
ఆపూర్య, గంధపుష్పాక్షతైరభ్యర్చ్య, అభిమంత్రయేత్.

ఆచమనము చేయుపాత్రగాక, వేరొక వెండిపాత్ర
గాని, కంచుపాత్రగాని తెచ్చి యందు శుద్ధోదకముల
నుంచి గంధపుష్పగోరొచనకర్పూరకేసర్యాది ద్రవ్యములతో
సువాసితము లగునట్లొనర్చి యాకలశము నభిమంత్రింపవల
యును. అనఁగాఁ గుడిచేతియంగుళ్యములతోఁ గలశోదకము
లను తాకుచు నిట్లుఁ బఠింపవలయును.

శ్లో. కలశస్య ముఖే విష్ణుః కంఠే దుద్రస్సమాశ్రితః,
మూలే తత్ర స్థితో బ్రహ్మ మధ్యే మాతృగణాశ్రితాః,
కుక్షౌ తు సాగరాస్సర్వే సప్తద్వీపా వసుంధరా,
ఋగ్వేదోఽథ యజుర్వేదః సామవేదో హ్యధర్వణః,
అంగైశ్చ సహితాస్సర్వే కలశాంబు సమాశ్రితాః,
గంగే చ యమునే కృష్ణే గోదావరి సరస్వతి,
సర్వదే సింధో కావేరి జలేఽస్తిక్ సన్నిధిం కురు.

ఆయాంతుశ్రీమంగళగౌరీపూజార్థం మమ దురితక్షయకారకాః,
కలశోదకేన పూజాద్రవ్యాణి దేవీ మాత్మానం చ సంప్రక్ష్య.

అని కలశోదకములతోఁ బూజాద్రవ్యములపై నీళ్లు చల్లి, తన శిరస్సుపై మార్జనముచేసికొని స్వర్ణముతోఁగాని పసుపుతోఁగాని చేసి సిద్ధపరుపఁబడిన గౌరీమూర్తిపైఁ జల్ల వలయును.

ఆం హ్రీం క్రోం యం రం లం వం శం షం సం హం ఊం హం సః, శ్రీ మంగళగౌరీదేవతా స్థిరా భవతు, సుప్రసన్నా భవతు, వరదా భవతు.

అని గౌరీదేవతాప్రతిష్ఠాపనము చేయవలయును.

దీపమీను ముట్టించి, యిట్లు నమస్కరింపవలయును.

శ్లో. దీపస్త్యం బ్రహ్మరూపోఽసి జ్యోతిషాం ప్రభుత్వవ్యయః,
సౌభాగ్యం దేహి పుత్రాంశ్చ సర్వాః కామాంశ్చ దేహి మే.

దీపదేవతాభ్యో నమః, అని దీపమును పుష్పాదులతో నర్చింపవలయును.

చేతులు జోడించి యంజలియందుఁ బుష్పముల నుంచు కొని శ్రీమంగళగౌరీధ్యానము నిట్లు చేయవలయును.

ధ్యానమ్.

శ్లో. సకుంకుమవిలేపనామళికచుంబికస్తూరికాం
సమందహాసిలేక్షణాం సశరచాపపాశాంకుశాం,
అశేషజనమోహినీం అరుణమాల్యభూషాంబరాం
జపాకుసుమభాసురాం జపవిధౌ స్మరేదంబికామ్.

శ్లో. దేవీం షోడశవర్షియాం శశ్వత్ సుస్థిరయావనాం
బింబోష్ఠీం సువతీం శుద్ధాం శరత్పద్మనిభాననాం,
శ్వేతచంపకవర్ణాభాం సునీలోత్పలలోచనాం

జగద్ధాత్రీం చ దాత్రీం చ సర్వభ్యః సర్వసంపదాం,
సంసారసాగరే ఘోరే జ్యోతిరూపాం సదా భజే.

అని శ్రీమంగళగౌరీదేవతను ధ్యానించి పుష్పాంజలి
నీయవలయును. అనంతర మిట్లు పూజింపవలయును.

శ్లో. కల్లోలోల్లసితామృతాద్భిలహరీమధ్యే విరాజన్తణి
ద్వీపే కల్పకవాటికాపరివృతే కాదంబవాట్సుజ్జ్వలీ,
రత్నస్తంభసహస్రనిర్మితసభామధ్యేవిమానోత్తమే
చింతారత్నవినిర్మితం జనని తే సింహాసనం భావయే.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః నవరత్నఖచిత
సింహాసనం సమర్పయామి.

అని శ్రీగౌరికి సింహాసనమును భావించి పుష్పము లుంచ
వలయును.

శ్లో. ఏణాంకానలభానుమండలలసచ్ఛ్రిచక్రమధ్యే స్థితాం
బాలార్కద్యుతిభానురాం కరతలైః పాశాంకుశౌ బిభ్రతీం,
చాపం బాణమపి ప్రసన్నవదనాం కౌసుంభవస్త్రాన్వితాం
తాంత్యాంచంద్రకళావతంసమకుటాంచారస్థితాంభావయే.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః ఆవాహనం
సమర్పయామి.

అని దేవిని చిరునవ్వుతోనున్నట్లు భావింపవలయును.

శ్లో. ఈశానాదిపదం శివైకఫలదం రత్నాసనం తే శుభం
పాద్యం కుంకుమచందనాదిభరితంచార్ఘ్యం సరత్నాక్షతైః,
శుద్ధైరాచమనీయకం తవ జలైర్బక్ష్యామయా కల్పితం
కారుణ్యామృతవారిధే తదఖిలం సంతుష్టయే కల్పతామ్.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః పాదయోః
పాద్యం సమర్పయామి.

అని కలశోదకములతో గౌరీపాదములను గడిగినట్లు
భావించి పుష్పముతోఁ జల్లవలయును.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః హస్తయోః
అర్ఘ్యం సమర్పయామి.

అని కలశోదకములతో గౌరీహస్తములను గడిగినట్లు
భావించి పుష్పముతోఁ జల్లవలయును.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః ముఖే ఆచమ
నీయం సమర్పయామి.

శ్రీగౌరీ ఆచమనము చేయుచున్నట్లు భావించి కలశో
దకమును బుష్పముతో నీయవలయును.

శ్లో. లక్ష్మ్య యోగిజనస్య రక్షితజగజ్జాలే విశాలేక్షణే
స్థాలేయాంబుపతీరకుంకుమలసత్కర్పూరమిశ్రోదకైః,
గోక్షీరైరపి నారికేళసలిలైః శుద్ధోదకైర్నమ్రైః
స్నానం దేవి ధియా మధ్యైతదఖిలం సంతృప్తయే కల్పతామ్.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాం సంఘామృతైః పుష్పి
దకైః, సుగంధోదకైః, శుద్ధోదకైశ్చ స్నాపయామి.

అని యాయాద్రవ్యములతో దేవిని స్నానముచేయించు
వలెను. పరిశుభ్రమగు వస్త్రముతో గౌరీదేవిని తుడిచి వీత
మందు తిరిగి యుంచవలయును.

శ్లో. హ్రీంకారాంకితమంత్రలక్షితతనో హేమాచలాత్సంచితైః
రత్నైరుజ్జ్వలముత్తరీయసహితం కౌసుంభవర్ణాంశుకం,

ముక్తాసంతతియజ్ఞసూత్రమమలం సౌవర్ణతంతూద్భవం
దత్తం దేవి ధియా మయైతదఖిలం సంతుష్టయే కల్పతామ్.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః కంచుకసహిత
కౌసుంభవస్త్రయుగ్గం సమర్పయామి.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః స్వర్ణయజ్ఞోప-
వీతం సమర్పయామి.

అని గౌరికి వస్త్రములను, రవికను, ఉత్తరీయమును,
యజ్ఞోపవీతమును సమర్పించినట్లు భావించి పుష్పముల నుంచ
వలయును.

శ్లో. హంనైరవ్యతిలోభనీయగమనే హారావళీమజ్జ్వలాం
హిందోళద్యుతిహేమపూరితతరే హేమాంగదే కంకణే,
మంజీరౌ మణికుండలౌ మకుటమప్యర్థేందుచూడామణిం
నాసామాక్షికమంగుళీయకటకౌ కాంచీమపి స్వీకురు.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః సవరత్నమయా.
భరణాని సమర్పయామి.

అని యాభరణములను భావించి, పుష్పముల నుంచవల
యును

శ్లో. సర్వాంగే ఘనసారకుంకుమఘనశ్రీగంధపంకాంకితం-
కస్తూరీతిలకం చ ఫాలఫలకే గోరోచనాపత్రకం,
గండాదర్శనమండలే నయనయోర్ద్దివ్యాంజనం తేఽర్పితం
కంతాజ్ఞే మృగనాభిపంకమమలం త్వష్ట్రీతయే కల్పతాం.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః దివ్యశ్రీచందనం.
సమర్పయామి, తిలకం ధారయామి, అంజనమర్పయామి.

అని చందనాదుల నీయవలయును.

శ్లో. కల్టారోత్పలమల్లి కామరువక్తైః సౌవర్ణపంకేరుహైః
 జాజీచంపకమాలతీవకుళకైః మందారకుందాదిభిః,
 కేతక్యాకరవీరకైః బహువిధైః క్షస్తాస్ప్రీతో మాలికాః
 సంకల్పేన సమర్పయామి వరదే సంతుష్టయే కల్పతాం.

ప్రీతి మంగళగౌరీదేవతాయై నమః పుష్పమాలికాః
 సమర్పయామి. నానావిధపరిమళపత్రైః పుష్పైశ్చ పూజ
 యామి.

అని పుష్పమాలల సమర్పించి కుసుమములతో నీక్రింద
 వ్రాయఁబడిన నామములను బఠింపుచుఁ బూజింపవలయును.

అథ అంగపూజాః—ఉమాయై నమః పాదౌ పూజ
 యామి, గౌర్యై నమః జంఘే పూజయామి, పార్శ్వత్యై నమః
 జానునీ పూజయామి, జగన్తాత్రే నమః ఊరూ పూజయామి,
 జగత్పృతిష్ఠాయై నమః కటింపూజయామి, మూలప్రకృత్యై నమః
 నాభిం పూజయామి, అంబికాయై నమః ఉదరం పూజయామి,
 అన్నపూర్ణాయై నమః స్తనౌ పూజయామి, శివసుందర్యై నమః
 వక్షః పూజయామి, మహాబలాయై నమః బాహూ౯ పూజ
 యామి, వరప్రదాయై నమః హస్త౯ పూజయామి, కంబుకంఠ్యై
 నమః కంఠం పూజయామి, బ్రహ్మవిద్యాయై నమః జిహ్వం
 పూజయామి, శాంకర్యై నమః ముఖం పూజయామి, శివాయై
 నమః నేత్రే పూజయామి, రుద్రాణ్యై నమః కర్ణౌ పూజ
 యామి, సర్వమంగళాయై నమః లలాటం పూజయామి,
 సర్వేశ్వర్యై నమః శిరః పూజయామి, మంగళగౌర్యై నమః
 సర్వాణ్యంగాని పూజయామి.

శ్రీమాత్రే నమః, శ్రీమహారాజ్యై నమః, శ్రీమత్సింహా
 సనేశ్వర్యై నమః, చిదగ్నికుండసంభూతాయై నమః, దేవ
 కార్యసముద్యతాయై నమః, ఉద్యద్భాసుసహస్రాభాయై
 నమః, చతుర్భాహుసమన్వితాయై నమః, రాగస్వరూపపాశా
 ధ్యాయై నమః, క్రోధాకారాంకుశోజ్జ్వలాయై నమః, మనో
 రూపేక్షుకోదండాాయై నమః, పంచతన్మాత్రసాయకాయై నమః,
 నిజారుణప్రభాపూర్వజ్జద్భ్రంహండమండలాయై నమః, చంప
 కాశోకపున్నాగసౌగంధికలసత్కచాయై నమః, కురువిందమణి
 శ్రేణీకనతోత్తీరమండితాయై నమః, అష్టమీచంద్రవిభా
 జదళికస్థలశోభితాయై నమః, ముఖచంద్రకళంకాభమృగనాభి
 విశేషకాయై నమః, వదనస్థరమాంగల్యగృహతోరణయిల్లి
 కాయై నమః, వక్త్రలక్ష్మీపరివాహచలస్తినాభలోచనాయై నమః,
 నవచంపకపుష్పాభనాసాదండవిరాజితాయై నమః, తారాకాంతి
 తిరస్కారి నాసాభరణభాసురాయై నమః, కదంబమంజరీక్లృప్తకర్ణ
 పూరమనోహరాయై నమః, తాటంకయుగళీధూతతపనోడుప
 మండలాయై నమః, పద్మరాగశిలాదర్శపరిభావికపోలభువే
 నమః, నవవిద్రుమబింబశ్రీన్యకాతిరదనచ్చదాయై నమః, శుద్ధ
 విద్యాంకురాకారద్విజపంజ్జీద్వయోజ్వలాయై నమః, కర్పూర
 పీఠికామోదసమాకర్షద్విగంతరాయై నమః, నిజసల్లాపమాధు
 ర్యవినిర్భర్తృతకచ్చవైన్యై నమః, మందస్తితప్రభాపూరమజ్జ
 తామేశమానసాయై నమః, అనాకలితసాదృశ్యచిరుక శ్రీవిరా
 జితాయై నమః, కామేశబద్ధమాంగల్యసూత్రశోభితకంఠరాయై
 నమః, కనకాంగదకేయూరకమనీయభుజాన్వితాయై నమః,
 రత్నగ్రైవేయచింతాకల్లోలముక్తాఫలాన్వితాయై నమః, కామే

శ్వరప్రేమగత్తుపణ ప్రతిపణస్తవైశ్చ నమః, నాభ్యాంబుల
 రోమాంబులతాఫలకుచద్వయైశ్చ నమః, లక్ష్మ్యరోమలతాధారతా
 సమున్నేయమధ్యమాయై నమః, స్తనభారదళస్తద్ధ్యుచ్ఛబద్ధవళి
 త్రయైశ్చ నమః, అరుణారణకౌసుంభవస్త్రభాస్వత్కటీతలైశ్చ
 నమః, రత్నకింకిణీకారమ్యురశనాదామపూషితాయై నమః,
 కామేశజ్జాతసౌభాగ్యమూర్ధవోరుద్వయాంబుతాయై నమః,
 మాణిక్యమకుటాకారజనుద్వయవిరాజితాయై నమః, ఇంద్ర
 గోపపరిక్ష్ణస్తనరతూణాభజంఘికాయై నమః, గూఢగుల్ఫాయై
 నమః, కూర్మపృష్ఠజయిష్ఠుప్రపదాన్వితాయై నమః, నఖదీధితి
 సంఛన్ననమజ్జవతమోగుణాయై నమః, పదద్వయప్రభాజాల
 పరాకృతసరోరుహాయై నమః, సింజానమణిమండీరమండిత శ్రీ
 పదాంబుజాయై నమః, మరాళీమందగమనాయై నమః, మహాలా
 వణ్యశేషధయై నమః, సర్వారుణాయై నమః, అనవద్యాంబైశ్చ
 నమః, సర్వాభరణభూషితాయై నమః, శివకామేశ్వరాంకస్థాయై
 నమః, శివాయై నమః, స్వాధీనవల్లభాయై నమః, సుమేకుశ్మంగ
 మధ్యస్థాయై నమః, శ్రీమన్నగరనాయై నమః, చింతామణి
 గృహంతస్థాయై నమః, పంచబ్రహ్మసనస్థితాయై నమః, మహాపద్మా
 టవీనుస్థాయై నమః, కందబవనవాసినైశ్చ నమః, సుథాసాగర
 మధ్యస్థాయై నమః, కామూర్త్యై నమః, కామవాయిన్యై
 నమః, దేవర్షిగణసంఘాతస్త్రాయమానాత్మవైభవాయై నమః,
 శ్రీమన్మంగళగౌరీదేవతాయై నమో నమః.

శ్లో. హంతారం మదనస్య సందయసి యైరంగైరనంగోజ్జ్వలై
 రైర్భృంభం గావలీనీలకుంతలభరైర్భృంభాసి తస్మాత్తయం.

తానీమాని తవాంబ కోమలతరాణ్యామోదలీలాగృహః
 ణ్యామోదాయదశాంగగుగ్గులుఘ్నైర్ధూపైరహంధూపయే.
 హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః ధూపమాఘ్రాపయామి.
 అని ధూపమును వేయవలయును.

శ్లో. లక్ష్మీముజ్జ్వలయామి రత్న నివహైర్భాస్వత్తరే మందిరే
 మాలారత్నవిడంబితైర్దణిమయస్తంభేషు సంభావితైః,
 చిత్రైర్ద్వాటకపుత్రీకాకరధృతైర్గన్ధైర్వైర్వర్షైర్వర్షితైః
 ద్వివైర్దీపకజైర్ధియా గిరిసుతే త్వత్ప్రీతయే కల్పతామ్.
 హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః దీపం దర్శయామి.
 అని దీపమును వెలిగించి చూపింపవలయును.

శ్లో. హ్రీంకారేశ్వరి తప్తహాటకకృతైః స్థావీరహస్తైర్భృతం
 దివ్యాన్నం ఘృతసూపశాకభరితం చిత్రాన్నభేదం తథా,
 దుగ్ధాన్నం మధుశర్కరాదధియుతం మాణిక్యపాత్రే స్థితం
 మాషాపూపసహస్రమంబ సఫలం నైవేద్యమావేదయే.
 హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః మహానైవేద్యం
 సమర్పయామి.

అని తనకుఁ గుడివైపున నీళ్లుచల్లి చతురశ్రమండల
 మునుజేసి యందు నైవేద్యమునకు వండినపదార్థము లుంచిన
 వెండిపల్లెమును, నేతిగిన్నెను, పెరుగుగిన్నెను, సెరగలు, ఘండ్లు
 మొదలగునవి యుంచినపాత్ర నుంచి, వానిపై కలశోదకము
 లను జల్లి యా యుదకములతోడనే పాత్రలకుఁ జాట్టును జల్లి
 'అమృతమస్తు' అని, పుష్పముతోఁ గలశోదకమును పదార్థ
 ములయం దుంచి 'అమృతోపస్తరణమసి,' అని, పుష్పముతోఁ
 గలశోదకమును గౌరి కివ్వవలయును. అనంతరము 'ప్రాణాయ

స్వాహా, అపానాయ స్వాహా, వ్యానాయస్వాహా, ఉదానాయ
స్వాహా, సమానాయ స్వాహా, అని ఎడమచేయి యానించిన
కుడచేతిలో పుష్పముంచుకొని శ్రీ గౌరీదేవతకు నైవేద్య
సమర్పణము చేయవలయును.

మధ్యే మధ్యే ఉదకపానీయం సమర్పయామి, అమృతా
పిథానమసి ఉత్తరాపోశనం సమర్పయామి, హస్తా ప్రత్యూళ
యామి, పాదౌ ప్రత్యూళయామి, శుద్ధాచమనీయం సమర్ప
యామి.

అని అయిదుపర్యాయములు పుష్పముతో నుదకము
నుంచవలయును.

శ్లో. సచ్చాయైర్వరక్షేతకీదళదుచా తాంబూలవల్లీదలైః
పూగైర్భూరిగుణైస్సుగంధిమధురైః కర్పూరఖండోజ్జ్వలైః
ముక్తామార్గ విరాజితైర్బహువిధైర్వక్త్రాంబుజామోదకైః
పూర్ణా రత్న కళాచికా తవ ముదే న్యస్తా పురస్తాదుమే.

ప్రీతిం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః. ముఖమండ
నార్థం తాంబూలం సమర్పయామి.

అని సమస్తసుగంధద్రవ్యములు వేసి సిద్ధపరిచిన విడెము
లుంచిన పల్లెమును దేవియెదుట నుంచవలయును.

శ్లో. కన్యాభిః కమనీయకాంతిభిరలంకారామలారార్తికా
పాత్రేమోక్షకచిత్రపక్షివిలసత్కర్పూరదీపాళిభిః,
తత్తత్తాళమృదంగగీతసహితం నృత్యత్పదాంభోదహం
మంత్రారాధనపూర్వకంసువిహితం నీరాజనం గృహ్యతాం.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః అనందనీరాజనం
సమర్పయామి. అని కర్పూరహారతి నిచ్చుచు, పాటలఁ బాడ
వలయును.

శ్లో. వరాంకుశౌ పాశమభీతిముద్రాం
కరై ర్వహస్త్రిం కమలాసనస్థాం,
బాలార్కకోటిప్రతి(మాం)భాం త్రినేత్రాం
భజేహమంబాం జగదీశ్వరిం తామ్.

శ్లో. సర్వమంగళమాంగల్యే శివే సర్వార్థసాధికే,
శరణ్యే త్ర్యంబకే దేవి నారాయణి నమోఽస్తు తే.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః సువర్ణదివ్య
మంత్రపుష్పం సమర్పయామి. అని పుష్పాంజలి నీయవలయును.

శ్లో. లక్ష్మీర్మాక్షికలక్షకల్పితసితచ్ఛత్రం తు ధత్తే రసా
డింద్రాణీ చ రతిశ్చ చామరవరౌ ధత్తే స్వయం భారతీ,
వీణామేణవిలోచనాస్సుమనసో నృత్యంతి సంరాగవ
ద్భావై రాంగికసాత్త్వికైఃస్ఫుటతరంమాత స్తదాకర్ణ్యతామ్.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః ఛత్రం సమర్ప
యామి. అని పుష్పము లుంచవలయును.

చామరైర్విజయామి. అని చామరములతో వీవ
వలయును.

గీతం శ్రావయామి. అని మాధుర్యమగు గానము
చేయవలయును.

నానావిధరాజోపచారభక్త్యోపచారాః సమర్పయామి.
అని పుష్పము లుంచవలయును.

శ్లో. హ్రీంకారత్రయసంపుటేనమనునోపాన్యే త్రయీమాళిభిః
వాక్యైర్లక్ష్మీతనో తవ స్తుతివిధౌ కో వా ఊషేతాంబికే,
సల్లాపాః స్తుతయః ప్రదక్షిణశతం సంచార ఏవాస్తు మే
సంవేశో నమసస్సహస్రమఖిలం సంతృప్తయే కల్పతామ్.

హ్రీం శ్రీమంగళగౌరీదేవతాయై నమః నమస్కారాన్
సమర్పయామి. అని నమస్కరింపవలయును.

స్తవము.

ఈ స్తవమును నిర్వలమనస్కులై శ్రీమంగళగౌరిని
స్తరించుచుఁ బఠింపవలయును.

శ్లో. శ్రీమంత్రాక్షరమాలయాగిరిసుతాం యఃపూజయేచ్ఛేతసా
సంధ్యాసు ప్రతివాసరం సునియత స్తస్యామలం స్యాన్ననః,
చిత్తాంభోరుహమంటపే గిరిసుతా నృత్తం విధత్తే సదా
వాణీ వక్త్రసరోరుహే జలధిజా గేహే జగన్మంగళా.

శ్లో. రక్ష రక్ష జగన్తాతర్దేవి మంగళచండికే,
హరికే విపదాం రాశేర్హర్ష మంగళకారికే.
హర్షమంగళదత్తే చ హర్షమంగళదాయికే,
శుభే మంగళదత్తే చ శుభే మంగళచండికే.
మంగళే మంగళార్హ్యే చ సర్వమంగళమంగళే,
సతాం మంగళదే దేవి సర్వేషాం మంగళాలయే.
పూజ్యే మంగళవర్షా చ మంగళాభీష్టదేవతే,
పూజ్యే మంగళభూషస్య మనువంశస్య సంతతమ్.
మంగళాధిష్ఠాత్మదేవి మంగళానాం చ మంగళే,
పంసారమంగళాధారే మోక్షమంగళదాయినీ.

సారే చ మంగళాధారే పారే చ స్వర్వకర్తణాం,
ప్రతిమంగళవారే చ పూజ్యే మంగళసుఖప్రదే.
పుత్రా దేహి ధనం దేహి సౌభాగ్యం సర్వమంగళే,
సౌమంగల్యం సుఖం జ్ఞానం దేహి మే శివసుందరి.

అని స్తుతించి శ్రీమంగళగౌరీకి ఫలముల నీయవలయును.
శ్లో. మంత్రహీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం మహేశ్వరి,
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవి కాత్యాయని నమోస్తు తే.

సర్వం శ్రీమంగళగౌరీదేవతార్పణమస్తు అనయా
మయా కృతయా పూజయా శ్రీమంగళగౌరీదేవతా సుప్రీతా
సుప్రసన్నా వరదా భవతు. అని జలాక్షతలను వదలవలయును.

అనంతరము సెనగలు, బెల్లము, కొత్తరవిక, ఫలములు,
పుష్పములు, దక్షిణలు మొదలగు ద్రవ్యములతో నింపిన
పెదురుపాత్ర నొకదానిని బ్రాహ్మణునకు వాయన మీయవల
యును. శ్రీమంగళగౌరీదేవతకు నివేదించిన సెనగలు మొద
లగు మంగళద్రవ్యములను,

“కాత్యాయినీ శివా గౌరీ సావిత్రీ సర్వమంగళా,
సువాసినీభ్యో దాస్యామి వాయనాని ప్రసీదతు”

అని పఠించుచు సువాసినీస్త్రీలకును, తనతల్లికిని వాయన
ముల నీయవలయును.

అనంతరము పదునారువత్తులువేసిన యావు నేతిదీపము
లను వెలిగించి, కథాశ్రవణమును జేయుచు, కాటుక సంపా
దించవలయును. దేవీప్రసాదముగు పుష్పమును శిరస్సను, కుంకు
మను నుదుటను, కాటుక కండ్లను ధరించి సువాసినీలకు
మృష్టాన్న మిచ్చి తృప్తిపరుపవలయును.

పూజావిధానము సంపూర్ణము.

శ్రీమంగళగౌరీవ్రతకథ.

పాండవాగ్రేసరుండగు ధర్మజుండు శ్రీకృష్ణపరమాత్మ వలన ననేకపుణ్యగాథలను విని సంతుష్టాంతరంగుడై వైధవ్య నిరాకరణమగువ్రతము నొకదాని నుపదేశింపుమని వేడెను. అంత శ్రీకృష్ణుఁ డిట్లని చెప్పఁదొడఁగెను. ఓధర్మరాజా! సర్వ లోకపాలనియగుఁబరాశక్తి యనుగ్రహమునగాని వైధవ్యము దొలంగదు. ఆమె మంగళగౌరి యనునామమున వెలయుచు ముత్తైదువలచే బూజింపఁబడుచున్నది. ఆమెను బ్రతిమంగళ వారమునఁ బూజింపవలయును. విశేషించి శ్రావణమాసమున మంగళవారములయందుఁ దప్పక పూజింపవలయును. ఆమె హరిద్రా, కుంకుమ, పుష్ప, సుగంధాచి మంగళద్రవ్యముల యందును, గోఘృతముతో వెలిగింపఁబడిన దీపమున జ్యోతి రూపమున నెల్లపుడు ప్రకాశించుచుండును. కాన నామెను జ్యోతిరూపమున ధ్యానించి పూజింతురు. త్రిపురాసురసంహార సమయమున నామె నీశ్వరుఁడు పూజించి జయమొందెను. అంగారకుఁ డీదేవతను బూజించుటచే దారామండలమున నొక గ్రహరాజమై విరాజిల్లుచు, మంగళవారమున కధిపతియై యున్నాఁడు. మనువంశమున మంగుడను ప్రభు వీజననిం బూజించి పుత్రపౌత్ర సంపత్సమృద్ధి కలిగి తడవుకాలము సుఖ మనుభవించెను. ఈమాతయొక్క మహిమాతిశయములఁ దెలుపగల పురాతనేతిహాసము పెద్దలవలన వినిన దొకటి కలదు. దాని నేవిన్న విధమున నీకు విపులముగఁ దెలిపెదను. వినుము.

పూర్వము కుండిన నగరమున బహుధనవంతుఁడును, దేవప్రాప్తాభక్తివిశ్వాసయుతుఁడును నగు ధర్మపాలుఁడను

వర్తకుఁడు నివసించియుండెను. అతఁడు పత్నీయుక్తుఁడై, యెల్లపుడు భర్తాచరణతత్పరుఁడై యుండెడివాఁడు. కాని సంతానహీనతచే మిగుల వగపొందుచుండెను. అనగరమునకుఁ బ్రతిమధ్యాహ్నసమయమున, భస్మశోభితదేహుఁడును, రుద్రాక్షమాలావిరాజితకంఠుఁడును, జటామండలధారియునగు భిక్షువేతెంచి, యన్నమును నూచించి కొంపోపుచుండెడివాఁడు. కాని యాతఁ డీభర్తపాలుని యన్నమును స్వీకరించక నిరాకరించువాఁడు. ఇట్లు గొన్నిదినములుగడవ నావర్తకుని భార్య దుఃఖించుచు తనభర్తకు నీవృత్తాంతమును దెలిపెను. అంత నావర్తకుఁడు భార్యతో నిట్లనియెను. “ఇకముందు భిక్షు వరుదెంచునపుడు వస్త్రాంచలమున గుప్తపరచి సువర్ణములనిమ్ము” వలై యని యావెయు భిక్షువునకు భర్తచెప్పిన విధమునఁ జేసెను భిక్షు ఐదిచూచి, ‘నీకు సంతానహీనమగుఁగాక’ యని శపించెను. అంత నామె దుఃఖించి శాపమునుండి తరించు నుపాయము ననుగ్రహింపుడని వినయమున వేడికొన నంత నాభిక్షువు దయాద్వహృదయుఁడై “ఓకుమారీ! ఇపుడు నేఁజెప్పున దంతయు నీభర్తకు వినిపించి యట్లుఁ జేయింపుము. సర్వము శుభ మగును. నీభర్త నీలవస్త్రధారియై యొక్కనీలాశ్వము నెక్కి యరణ్యమార్గమునఁ బోవలయును. అట్లుబోవ నానావిధ పశుపక్షి మృగాదులతో రమ్యమగు నాయరణ్యమందెచట నీ నీలాశ్వ ములసటనొంది భువిబడునో, యచట దిగి త్రవ్వవలయును. అందు నానారత్నమాణికన్యూచితస్వర్ణ దేవాలయ మొకటి గానుపించును. అందు భక్తవత్సల యగుభవానీ వసించుచుండును. ఆమెను పూజించిన మిమ్ముల నుద్ధరింపఁగలదు.” అని యానతిచ్చెను. సంతోషప్రదములగు నాభిక్షు

వాక్యములను విని యామె భిక్షుసాదారవిందములకు పునః పునః ప్రణామముల నాచరించెను. ఇంతలో భిక్షు వంతర్ధాన మొందెను. అంతర మీవృత్తాంత మంతయుఁ దన భర్తకు వినుపింప నాతఁ డంగీకరించి నీలవస్త్రధారియై నీలాశ్వము నొక దానినెక్కి యరణ్యమార్గమునఁ బోవంబోవ నానావిధఃశుషణ్ణి మృగాదులతో రమ్యమును భయంకరమును నగునా యరణ్య మధ్యమున రక్తనీలోత్పలములతోడను, చక్రవాక ద్వంద్వములతోడను విరాజిల్లెడు సరస్సు నొకదానిఁ గాంచి యందు ప్పానతర్పణాదుల నొనర్చి మరల యశ్వము నెక్కి యాయరణ్యముఁ బ్రవేశింప నందు నీలాశ్వ ములసటజెంది క్రింద బడెను. అంత గుఱ్ఱమును దిగి, యచ్చోట త్రవ్వ నారంభింపఁ గొలుదికాలముననే నానారత్నవిరాజిత మగు నొక దేవాలయమును నందు భవానీదేవిని జూచి విస్తయమునొంది యుపదేశ వాక్యముల స్మరించి విధ్యుక్తవిధానమున నానావిధోపచారములఁ బుష్పధూపదీపనైవేద్యాదులతోఁ బూజించి దేవీమంత్రమును జపించుచు సగుణధ్యానతత్పరుడైయున్న ధర్మపాలుని జూచి భవాని సంతసించి “నీభక్తికి మెచ్చితి. వరమడుగుము. నీకు బహుళ మగుధన మిచ్చెదను గైకొను” మని యెను. అంత ధర్మపాలుఁడు “అమ్మా! నీయనుగ్రహమున బహుళమగు ధనము కలదు. పితృతారకమగు పుత్రసంతానము ననుగ్రహింపుము. సంతానహీనుఁడ నగుటచే నాయుంట నేభితువు నన్నము సంగీకరించఁడు. ఇది కడు కష్టముగ నున్నది” అని విన్నవించెను. అంత నాదేవి, “ధర్మపాలా, నీకు సుఖప్రద మగు సంతానప్రాప్తిలేదు. అయినను కోరికొనుము. వైధవ్యము కల కన్య కావలయునా? దీర్ఘాయుష్మంతుఁడు, సంధుఁడు,

వ్యర్థుడు నగుబుత్తుడు కావలయునా? అల్పాయుష్షంతుడును, సుగుణాన్వితుండును నగుబుత్తుడు కావలయునా?” అని ప్రశ్నించెను. “తల్లీ! అల్పాయుష్షంతుడును సుగుణాన్వితుండును నగుకొమరు నిచ్చు. నేను కృతకృత్యుడనై నా పితరుల సుద్ధరింతును.” అని ధర్మపాలుఁ డడిగెను. అతఁడేని “ఓయీ! నాపార్శ్వమునం దొక గణపతి కలఁడు. అతని నాభియం దడుగిడి యాసమీపమున నున్న చూతవృక్షము నుండి యొకఫలము కోసుకొని నీభార్య కిచ్చు. ఆమె దాని భుజింపఁ దప్పక పుత్రుని గనును. సంశయ మక్కరలేదు.” అని నెలవిచ్చెను. ధర్మపాలుఁ డట్లే గణపతి నాభియందుఁగాలు పెట్టి చెట్టునుండి మామిడిపండ్లనుకోసి తనయొడి నంపుకొనిదిగెను. కాని దిగి చూచుకొన నొక్కఫలముమాత్ర మే యందుండఁ గని యాశ్చర్య మొందెను. గణపతి ధర్మపాలుని యశ్చత్యము నకుఁ గినిసి “నీకుఁ బుట్టెడు కొమరుఁడు పదునాఱవయేట సర్ప దవ్వఁడై మృతినొందు” నని శపించెను. ఫలమును గ్రహించి ధర్మపాలుఁ డింటికిఁజేరి తనపత్ని కాఫలము నిచ్చి జరిగిన యుదంతము నంతయు వినిపించెను. ఆపెయు ఫలమును భుజించి భర్తతో సుఖముగనుండి భవానీ యనుగ్రహమున గర్భమును దాల్చి నవమాసానంతరము శుభముహూర్తమున నొకకుమారుని గనెను. పుత్రజననము కాగానే ధర్మపాలుఁడు జాతకర్తయు, నాటి పండ్రెండవదినమున శివుఁడనునామకరణమును, నాఱవమాసమున నన్నప్రాశమును, మూడవయేట చూడాకర్తమును, నెనిమిదవయేట యుపనయనమును జేసెను. ఆకొమరుఁడు క్రమమున విద్యాబుద్ధుల నార్జించుచు మాతాపితరుల కానందదాయకుఁడై యుండెను. శివునకుఁ బదియవ వత్సరము

రాగాఁ బతివ్రత యగు నాతని తల్లి వివాహముఁజేయుట యుక్త మని భర్తతో నివేదించెను. వివాహముతో నాతని యాయుష్య మభివృద్ధి నొందునని యామె కోరెను.

ధర్మపాలుఁ డామెవాక్యములు విని “అయీ! మన కొమరుఁడు కాశీకిఁబోయి గంగాస్నాన మాచరించి విశ్వేశ్వ రాన్నపూర్ణల దర్శించి రావలయు నని సంకల్పించితిని. పోయి రానిప్పు. ఆనంతరము వివాహమునుగూర్చి యోచింతము.” అని యనెను.

అట్లు భార్యతోఁ జెప్పి సమ్మతిపరచి శివునకుఁ పదాఽవ యేడు రాగానే పిల్లవానిని, యాతని మేనమామను బహు ధనముతోఁ గాశీకిఁ బ్రయాణము చేయించి పంపెను. వారిరువు రును త్రోవలోఁ బల్లెలు పట్టణములఁ జూచుచు విరివిగ ధర్మముల నాచరించుచుఁ బ్రతిష్ఠాపుర మనుపట్టణముఁ జేరి యట నొక యారామమున విడిసిరి. అచ్చటి కానగరమందలి కన్యక లనేకులు క్రీడించుటకై వచ్చిరి. అందు సుశీల యనునొకకన్య యొకసఖితోఁ బోరాడ నాసఖి సుశీలను ‘రండ, ముండ’ యని తిట్టెను. అంత నా సుశీల యిట్లనియెను—“ఓసఖి! నీవు నన్ను వ్యర్థముగఁ దిటుచున్నావు. నాతల్లి మానవతి మంగళగౌరీ వ్రతము నాచరించుచున్నది. ఆమంగళగౌరీప్రసాదమున మా కుటుంబమునగాని మాబంధువుల కుటుంబములలోగాని యెవ్వరు ముండలుకాఁజాలరు. ఆయిన నేకన్యను. ఏభయమును లేదు.” ఆ సమీపముననున్న శివుని మేనమామ సుశీలావాక్యముల విని విస్తయమంది “అహా! ఈసుమంగలియగు కన్య నా మేనల్లునికి భార్యయగు నేని తప్పక చిరంజీవియగును. ఈ కా ర్యము నెట్లయిన ఘటించవలయు”నని నిశ్చయించుకొనెను. సుశీ

లయఁ దనసఖులతో నింటికీ జనియెను. ఆ వణిజయాత్రికులు సుశీలాగృహమును దెలిసికొని యాగృహారామముననే యొక తటాకసమీపమున బసచేయుట కేర్పరచుకొనిరి. ఆ సమీపముననే సుశీలాపితరులచే నర్చింపఁబడు పార్వతీఽరమేశ్వరాలయ మొకటి కలదు. సుశీల తండ్రి హరి యనువాఁడు. పరమేశ్వరాజ్ఞల ననుసరించి సర్వవ్యవహారములను నడపువాఁడు. అతఁ డొకనాఁడు తనభార్య యగుమానవతితోఁగూడి పార్వతీ పరమేశ్వరుల దర్శించి తన కుమార్తె యగుసుశీలకుఁ దగిన వరుఁ డెవఁడని వినయముతో నంజలి ఘటించి యంబికను బ్రార్థించెను. ఇట్టిసమయమున నచటనే సుశీల నెట్లయిన తన మేనల్లునకు వివాహముఁజేయింప సంకల్పించిన మేనమామ యాయాలయము వెనుకనుండి “శివనామకుఁడగు నొక షఢి కుఁడు నీ కిచటనే దొరుకఁగలఁడు. అతఁడే తగినవరుఁ” డని గూఢుఁడై పల్కెను. ఇది యంబికావాక్యమే యని విశ్వసించి హరి శివనామకషఢికునకై వెదకుచుండ వణిజయాత్రికు లిద్దఱు హరిని సమీపించిరి. హరి వారి యోగక్షేమముల విచారింప శివనామకషఢికుఁ డాతఁ డని దెలిసెను. అతఁడే తనకుమార్తె యగు సుశీలకుఁ దగిన వరుఁడని యంబికావాక్యముల స్మరించెను. హరియొక్క వాక్యమును ముఖవైఖరిని గుర్తించుచుండిన వణిజుఁడు సుశీలను దన మేనయల్లున కీదగునని నివేదించెను. హరి యందులకు సమ్మతించి వివాహసుముహూర్తమును నిశ్చయించి సుశీలాశివులకు వివాహాలగ్నము గావించెను. సుశీలాశివులకు వివాహమాయెను. సుశీలకు మానవతియు, శివునకు మేనమామయు శ్రీమంగళగౌరీమాహాత్మ్యమును విశదీకరించి, శ్రీదేవీస్తరణమును వారలచేఁ జేయించిరి.

తొరలవణవర్జ్యముగ భుజించి సుశీలాశివులు దర్భా
 స్థరణములపై బ్రహ్మచర్యవ్రతులై శయనించిరి. అంత నర్ధ
 రాత్రియందు సుశీలకు స్వప్నమందు మంగళగౌరి, తనతల్లి
 రూపమున కానుపించి “ఓసుశీలా! నీభర్త యల్పాయుష్షంతోడండు.
 అతనియాయు వీరాత్రితో తీర నున్నది. ఇంకొకక్షణమున
 కృష్ణసర్పమొకటి వచ్చి యాతని గఱచును. కావున నీకొక
 యుపాయమును జెప్పెద వినుము. లెప్పు. ఒకఘటము తెచ్చి
 యందు పా లుంచి, యద్దాని నాసర్పమున కెదుట నుంచుము.
 అయ్యది దానిం బ్రవేశింప నీవు నీవస్త్రమును నాఘటమునకు
 గట్టిగా కట్టియుంచి, యుదయమున నీతల్లి కాఘటమును వాయ
 నముగ నిప్పు. నీభర్తకు గండము తప్పననెను. “సుశీల యా
 దేవివాక్యములను విని భయమంది, తెలివి దెచ్చుకొని చూడ
 గనే బుసలకొట్టుచు కృష్ణసర్ప మొకటి తనభర్తను సమీపిం
 చుటఁ జూచెను. ధైర్య మవలంబించి త్వరితముగ ఘటము
 నొకదానిం దెచ్చి, యందు పా లుంచి, మంగళగౌరిని స్తరిం
 చుచు నాసుశీల యాపామున కెదుట నుంచెను. అంత నాపా
 మందుఁ బ్రవేశింప వెంటనే సుశీల తనవస్త్రమును చీల్చి, ఘట
 మునకు గట్టిగాఁ గట్టియుంచెను. అంత కొంతవడికి శివుఁడు
 మేల్కొంచి, తన కాకలి యగుచున్నందున నేమైన బెట్టుమని
 సుశీల నడిగెను. ఆపెయు ముదమున నొక బంగారుశ్లైరమున
 భక్ష్యముల నుంచి యాతని భుజింపజేసెను. అతఁ డాభక్ష్య
 ముల భుజించి, తనయంగుళీయకము నొకదానిని యట పడ
 వైచి పాత్ర నొకచో గుప్తముగఁ దాచెను. అనంతర మిద్దఱు
 యథాపూర్వముగ సుఖముగ నిదురించిరి. తెల్ల వారకముండే
 శివుడు మేల్కొంచి యెవరికిఁ జెప్పకయే మేనమామం గుడి

వెడలిపోయెను. సుశీలయు లజ్జతోఁగూడినదై శివుఁడు విడచిన
యంగుళీయకమును భద్రపఱుచుకొని తల్లిం జేరెను. అంతట
నా శివునివేషము ధరించి, సాక్షాచ్ఛివుఁడే హరియింటికి వచ్చి
పెండ్లికొమరుఁడై నిలిచెను. ఇతఁడే యతఁడని యంద అను
కొనుచుండిరి. భేద మెవ్వరికిం దోఁపలేదు. సుశీలయు స్నాన
మాచరించి, స్వప్నమున మంగళగౌరి యానతిచ్చిన విధమునఁ
దా గుత్తపరచియుంచిన ఘటమును దెచ్చి, తల్లికి వాయన
మిచ్చెను. దాని విచ్చిచూడ నం దోకముత్యాలహార ముండెను.
తల్లి యా ముత్యాలహారమును సుశీల కిచ్చెను. అనంతరము
క్రీడాకాలమున సుశీలను వరునితోఁ గ్రీడింపఁ దల్లి యాజ్ఞా
పింపఁ దన పాణిగ్రహణ మొనరించి, తనతో నిదురించిన వరుఁ
డీతఁడు కాఁడని సుశీల నిరాకరించెను. ఆతఁ డారాత్రి తెల్ల
వారకముందే తనను విడచిపోయె నని సుశీల వక్కాణించెను.
ఎప్పుటికైన నాతఁడు కాశికి బోయి మరల రాగలడనియు,
నాతని దాను గుర్తింపఁగలుగుదు ననియు, నందుల కుపాయ
ముగ నావీట నొకయన్నసత్రమును వేయించవలయుననియు
వందుఁ దాను వచ్చెడు నతిథుల కందఱకుఁ బాదప్రక్షాళన
మొనరించుననియు దుందుననియు సుశీలచెప్పెను. ఇంతలో
మాయావరుఁ డంతర్ధాన మొందెను. అందఱు విస్తయ మొంది
సుశీలావాక్యముల విశ్వసించిరి. మానవతియు హరియు
సుశీల చెప్పిన విధమున నన్నసత్రము వేయించిరి. అందుఁ
ప్రత్యహము సుశీల తనభర్తావిడిచిన యంగుళీయకమును ధరించి
యతిథులకుఁ బాదప్రక్షాళన మొనరించు చుండెను. మానవతి
జలపాత్రను ధరియించి, ప్రక్షాళనోదకము నిచ్చుచుండెను.
సుశీలాసోదరులు చందనము నిచ్చుచుండిరి. హరి భోజనానంతః

రము తాంబూలాదికము నిచ్చుచుండెను. ఇట్లాకుటుంబీకులందఱు తిథిసేవాతత్పరులై యుండిరి.

ఆనాఁడు వివాహమందిరమునుండి వెడలిపోయిన శివుఁడును, నాతని మేనమామయు సుఖముగ వారణాసీపురముంజేరి గంగోదకంబుల స్నానమాడి విశ్వేశ్వరాన్నపూర్ణల దర్శించి విధ్యుక్తముగ నారాధించి హరిద్వారముంజేరి భాగీరథింగ్రంథులడి యచ్చటచ్చట గల భిక్షువులకుఁ బీతాంబరాదుల నిచ్చి వారలచే “చిరంజీవ” యని యాశీర్వచనముల కందుకొని దేవతల కందఱకు నమస్కరించుచు స్తుతులచేఁ గీర్తించుచు సంతసమున స్వగృహోన్ముఖులైరి. మార్గమధ్యమున నొక రాత్రి శివున కొకస్వప్నమాయెను. స్వప్నమందుఁ దనకుఁ బ్రాణాపాయనమయ మాసన్నమైనట్లును, నానమయమున యమదూతలును, మంగళశౌరియు సమాపేశులై యుద్ధమొనరించిట్లును, తుదకు మంగళశౌరి జమమొంది తన ప్రాణముల నిల్పినట్లును గన్పడినదని వృత్తాంతమును దన మేనమామకుఁ జెప్పి నాతఁడు శ్రీమంగళశౌరిస్తరణమును మరువకుండు మని హెచ్చరించెను. మార్గమధ్యమున ప్రతిష్ఠాపురముంజేరి పూర్వము విడిసినతటాకప్రాంతముననే వంట జేసికొన నుద్యుక్తులైరి. హరి సేవకులు వారిం జూచి తమప్రభువు పెట్టుచున్న యన్నసత్రమునకుఁ బొండ్లని ప్రార్థించిరి. ‘మేము యాత్రికులము, పొరుగిండ్లకుఁబోనొల్ల’ మని వారు నిరాకరించిరి. సేవకులవల్ల వీరి వృత్తాంతమును, గురుతులను విని హరి నూత్న వస్త్రాదులను హస్త్యశ్యములను సగౌరవముగఁ బంప వారలంగీకరించి, హరిగృహముంజేరిరి. శివునిపాదప్రక్షాళన మొనరించుచు, నితఁడే నావరుఁడని సుశీల లజ్జతోఁ దనతల్లికిం జెప్పెను. సుశీల శివునియానవా

లుంగరముం జూపి, మానవతీహరులను మెప్పించెను. శివుఁడు హరిగృహముంజేరి తా దాచియుంచిన ఫలాహార పాత్రమును దెచ్చి యంపఁజేయెడుట నుంచెను. హరి సంతసించి యథావిధిగ బూజించి వివాహపరిసమాప్తి గావించించి స్వర్ణవస్త్రాదుల నిచ్చి గౌరవించెను. శ్రావణమాసము రాగానే సుశీల మంగళవారములయందు శాస్త్రోక్తవిధానమున మంగళగౌరీవ్రతము నాచరించెను. అనంతరము మానవతీహరుల నెలవుగైకొని శివుఁడు సుశీలను వెంటనిడుకొని తనమేసమామతోస్వనివాసమగుకుండిన నగరముం జేరెను. సుశీల వినయమ్మున నత్తమామలకు నమస్కరించెను “అమ్మా! అల్పాయుష్షంతుఁడగు నాకొమరున కెట్లాయుష్యాభివృద్ధి యాయె” నని ధర్మపాలునిపత్ని కోడలిని బ్రశ్నించెను. “నాతల్లి మానవతిని, దండ్రి హరిని, నత్తమామలగుమిమ్ములను, మీ కొమరుఁడగు శివుని, మమ్ములరక్షించు మంగళగౌరిని దప్ప యన్య మెరుగను” అని సుశీల ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను. శ్రీమంగళగౌరీమాహాత్మ్యము నందఱు కీర్తించిరి సుశీలాశివులు పుత్రపౌత్ర సంపత్సమృద్ధిమంతులై చిరకాలము సమస్తభోగముల ననుభవించి తుదకు శ్రీపురముం జేరి సుఖించిరి. కావున నోధర్మరాజా! శ్రీమంగళగౌరీప్రసాదమున వైధవ్యనిరాకరణ మతిసులభము. నూత్నవివాహితులు మంగళగౌరీవ్రతము నాచరించి యావజ్జీవసౌమంగల్యము నంది సుఖింతురు.

శ్లో. స్వస్తి ప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం
 న్నాయ్యేన మార్గేణ మహిం మహిశాః,
 గోబ్రాహ్మణేభ్యశ్శుభమస్తు నిత్యం
 లోకాస్సమంతాః సుఖినో భవన్తు.
 మంగళగౌరీవ్రతకథ సంపూర్ణము.

ప్రత్యోద్యాపనము.

ఈ ప్రతము వివాహమైన వత్సరమునుండియు ప్రారంభించి యుదువత్సరములు చేయవలయును. అయిదవవత్సరమున శ్రావణమంగళవారమునందుఁ బగలు యథావిధిగ మంగళగౌరీపూజన మాచరించి దంపతు లుపవసించి రాత్రిమంటపాదికమును నిర్మించి యందుఁ బదునాటుకలశములను స్థాపింపవలయును. ఆకలశములయం దుమామహేశ్వరులను బ్రహ్మను గణపతిని స్కందుని శచీపురందరులను సప్తమాతృకలను లక్ష్మీనారాయణులను సావిత్రిని సమస్తదేవతలను నవగ్రహములను బూజింపవలయును. అశక్తులగువా రైదింటి నుంపవలయును. లేకున్న రెండైన నుంపవలయును. ప్రతియోమమునందు జాగరణయుక్తులై పూజింపవలయును. మరునాడు సుస్నాతులై స్వశాఖోక్తి విధానమున బెల్లము, జీలకఱ్ఱ, పరమాన్నము, నెయ్యి, రావిసమిధలు, దూర్వాంకురములు వీనితో హోమము జేయవలయును. “సర్వమంగళమాంగల్యే” అను మంత్రము ప్రధానము. పదునాటువెదురుసాత్రలయందు మంగళద్రవ్యముల నుంచి సువాసినీలకు వాయనముల నివ్వవలయును. “ఉద్ధిష్వస్వ” అనుమంత్రముతోఁ బదునాటువత్తుల దీపముల పదునాటింటిని వెలిగింపవలయును. సువాసినీలను దంపతులను భోజనచందనతాంబూలాదులతోఁ బూజింపవలయును.

తులసీ పూజా వ్రతము.

ఆచమ్య, ఆత్మనస్సర్వాభీష్టసిద్ధ్యర్థం జ్ఞానప్రాప్తిద్వారా
మోక్షఫలావాప్త్యర్థం చ భర్తా సహ అఖండితసుఖసౌభాగ్య
సంతత్యాయురారోఽన్యైశ్వర్యాభివృద్ధిద్వారా తులసీదేవతా
ప్రీత్యర్థం చ బృందావనే తులసీపూజాం కరిష్యే కలశం గన్ధ
పుష్పాదిభిరభ్యర్చ్య దీపం ప్రజ్వాల్య ధ్యాయేత్. దీపస్తవం
బ్రహ్మరూపోఽసి జ్యోతిషాం ప్రభు రవ్యయః, సౌభాగ్యం
దేహి పుత్రాంశ్చ సర్వాన్కామాంశ్చ దేహిమే. ఇతి దీపదేవ
తాభ్యో నమః సకలపూజాపరిపూర్ణార్థే గన్ధాక్షతపుష్పాణి
సమర్పయామి.

అథ తులసీధ్యానమ్.

శ్లో. ధ్యాయేచ్ఛ తులసీం దేవీం శ్యామాం కమలలోచనాం,
ప్రసన్నాం పద్మవదనాం వరాభయచతుర్భుజామ్.

కిరీటహారకేయూరకుండలాదివిభూషణాం,

ధవళాంకుశసంయుక్తాం పద్మాసననిషేవితామ్.

ప్రియాంచ సర్వదా విష్ణోః సర్వదేవనమస్కృతామ్.

ఇట్లు ధ్యానించిన పిదప పూజను ప్రారంభించవలెను.

దేవి త్రైలోక్యజనని సర్వలోకైకపావని,

ఆగచ్ఛ వరదే మాతః ప్రసీద తులసిప్రియే.

(ఐం ఈం సౌః శ్రీం తులస్యై నమః. ఆవాహనం సమ
ర్పయామి.)

శ్లో. సర్వదేవమయే దేవి సర్వదా విష్ణువల్లభే,

దేవి స్వర్ణమయం దివ్యం గృహానానమవ్యయే.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. నవరత్న ఖచిత
సింహాసనం సమర్పయామి.)

సర్వే దేవే యథా స్వర్ణే తథా త్వం భువి సర్వదా,
దత్తం పాద్యం గృహాణేదం తులసి త్వం ప్రసీద మే

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. పాదయోః
పాద్యం సమర్పయామి.)

గర్భప్రష్ఠసమాయుక్తం సర్వేషాం ప్రీతిదాయకం,
ఆర్ఘ్యం గృహాణ త్వం దేవి దైత్యాంతకరణప్రియే.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. హస్తయోరర్ఘ్యం
సమర్పయామి.)

కర్బూగవాసితం తోయం సువర్ణకలశే స్థితం,
దత్త మాచమనీయం చ గృహాణ హరివల్లభే.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః శుద్ధాచమనీయం
సమర్పయామి.)

స్వర్ణ పాత్రే సమానీతం దధిఖండమధుప్లుతం,
మధుపర్కం గృహాణేదం మయా దత్తం సురేశ్వరి.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. మధుపర్కం
సమర్పయామి.)

పంచామృతం మయానీతం పయోదధిఘృతం మధు,
సహ శర్కరయా దేవి స్నానార్థం ప్రతిగృహ్యతామ్.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. పంచామృత,
స్నానం సమర్పయామి.)

గంగాగోదాచరీకృష్ణాపయోష్ణాద్యాపగాస్తథా,
ఆయాస్తు తా స్సదా దేవ్యా స్తులసీన్నానకర్తణి.

(విం ఈం సాః శ్రీం తులనైః నమః. మలాపకర్షణ
స్నానం సమర్పయామి.)

గజ్ఞా సరస్వతీ రేవా పయోష్ణీ నర్మదాజలైః,
స్నాపితాఽసి యథా దేవి తథా శాంతిం కురుష్వ మే.

(విం ఈం సాః శ్రీం తులనైః నమః శుద్ధోదకస్నానం
సమర్పయామి.)

కృష్ణా సరస్వతీ కాలీ తుజ్జభద్రా శచీ తథా,
భాగీరథీ పార్వతీ చ రమా నారాయణీ కృషీ,
సుభద్రా ద్రౌపదీ సాధ్వీ మాతా చైవాప్యరుంధతీ,
సావిత్రి కాలికాఽహల్యా స్నాపయిష్యస్తు సర్వదా.

ఆభిః కృతాభిషేకా త్వం దదాస్యధికమంగళం,
అతస్త్యాం స్నాపయిష్యామి తులసీ విష్ణువల్లభే.
శాన్తి స్సుశాన్తి శాన్తి ర్భవతు, అమృతాభిషేకోఽస్తు.

(విం ఈం సాః శ్రీం తులనైః నమః. అభిషేకం సమర్ప
యామి.)

అభిషేకాన్తే ఆచమనీయం సమర్పయామి.

క్షీరోదమథనోద్భూతే చంద్రలక్ష్మీసహోదరే,
గృహ్యతాం పరిధానార్థమిదం షోమాంబరం శుభే.

(విం ఈం సాః శ్రీం తులనైః నమః. వస్త్రం సమర్ప
యామి.)

కంచుకీముపవస్త్రం చ నానారత్నైస్సమన్వితం,
గృహాణ త్వం మయా దత్తం తులసి భవహారిణి:

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులస్యై నమః. కంచుకీముపవస్త్రం
సమర్పయామి)

కేసరాగరుసంయుక్తం చందనాదిసమన్వితం,

కస్తూరికాసమాయుక్తం కుంకుమం ప్రతిగృహ్యతామ్.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులస్యై నమః. కుంకుమం సమర్ప
యామి.)

అక్షతాంశ్చ మహాదేవి తులసి భాగ్యదాయకే,

అర్పయామి సదా భక్త్యా సుఖసంతతిలభ్యయే.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులస్యై నమః అక్షతాన్ సమర్ప
యామి.)

హరిద్రాం కుంకుమం చైవ సిందూరం కజ్జలాన్వితం,

మయా నివేదితం భక్త్యా గృహాణ పరమేశ్వరి.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులస్యై నమః. సౌభాగ్యద్రవ్యం
సమర్పయామి.)

మాల్యాదీని సుగంధీని మాలత్యాదీని సత్తమే,

మయా హృతాని పూజార్థం పుష్పాణి ప్రతిగృహ్యతామ్.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులస్యై నమః. పుష్పాణి సమర్ప
యామి)

తులసీ అష్టోత్తరశతనామావళిః.

ప్రీతి శ్రీతులసీదేవ్యై నమః
శ్రీసఖ్యై

శ్రీభద్రాయై
శ్రీమనోజ్ఞానపల్లవాయై

పురందరసతీపూజ్యాయై
 పుణ్యదాయై
 పుణ్యరూపిణ్యై
 జ్ఞానవిజ్ఞానజననై
 తత్త్వజ్ఞానస్వరూపిణ్యై
 జానకీదుఃఖశమనై ౧౦
 జనార్దనప్రియాయై
 స్వరకల్పషసంహరై
 స్వరకోటిసమప్రభాయై
 పాంచాలీపూజ్యచరణాయై
 పాపారణ్యదవానలాయై
 కామితార్థప్రదాయై
 గౌరీశారదాసంసేవితాయై
 వందారుజనమందారాయై
 నిలింసాభరణాసక్తాయై
 లక్ష్మీచంద్రసహోదరై ౨౦
 సనకాదిమునిధేయాయై
 కృష్ణానందజనిత్రై
 చిదానందస్వరూపిణ్యై
 నారాయణ్యై
 సత్యరూపాయై
 మాయాతీతాయై
 మహేశ్వర్యై
 శుభప్రదాయై

వదనచ్ఛనినిర్ధూతరాకా
 [పూర్ణనిశాకరాయై
 రోచనాపంకతిలకలసన్నిటల
 [భాసురాయై ౩౦
 శుద్ధాయై
 పల్లవోత్తై
 పద్మముఖ్యై
 పుల్లపద్మదళేక్షణాయై
 చాంపేయకలికాకారనాసా
 [దండవిరాజితాయై
 మందస్థితాయై
 మంజులాంగ్యై
 మాధవప్రియభామినై
 మాణిక్యకంకణాకారాయై
 మణికుండలమండితాయై
 ఇంద్రసంపత్కర్యై
 శక్త్యై
 ఇంద్రగోపనిభాంశుకాయై
 క్షీరాబ్ధితనయాయై
 క్షీరసాగరసంభవాయై
 శాంతికాంతిగుణోపేతాయై
 బృందానుగుణసంపత్త్యై
 పూతాత్మాయై
 పూతనాదీస్వరూపిణ్యై

యోగి ధ్యేయాయై ౫౦
యోగానందవిదాయై
చతుర్వర్గప్రదారామాయై
చతుర్వర్ణైకపావనాయై

త్రిలోకజననై
గృహమేధిసమారాధ్య
సదనాంగణపావనాయై [యై
మునీంద్రహృదయావాసా
మూలప్రకృతిసంజ్ఞికాయై

బ్రహ్మరూపిణ్యై
పరంబ్రహ్మణ్యై ౬౦
అవాఙ్మానసగోచరాయై
పంచభూతాత్మికాయై
పంచకాలాత్మికాయై
యోగాచ్యుతాయై

యజ్ఞరూపిణ్యై
సంసారదుఃఖశమనై
సృష్టిస్థితిత్యంతశాసిత్యై
సర్వప్రపంచనిర్వాణ్యై
వైష్ణవ్యై
మధురస్వరాయై ౭౦
నిరీశ్వరాయై
నిర్గుణాయై
నిత్యాయై

నిరాటంకాయై
దీనజనపాలనతత్పరాయై
రణల్కింకణికాజాలరత్న
[కాంచీలసత్కమ్యై

చలన్తంజీరచరణాయై
చతురాననసేవితాయై
అహోరాత్రకారణ్యై
ముక్తాహారభరాక్రాంతాయై
ముద్రికారత్నభాసురాయై

సిద్ధిప్రదాయై
అమలాయై
కమలాయై
లోకసుందర్యై [యై
హేమకుంభకుచద్వయా
లసితకుంభద్వయాయై
చంచలాయై

లక్ష్మ్యై
శ్రీకృష్ణప్రియాయై ౮౦
శ్రీరామప్రియాయై
శ్రీవిష్ణుప్రియాయై
శంకర్యై
శివశంకర్యై
శ్రీతుల్యై
కుండకుట్టలరదనాయై

పక్షబింబోష్ఠ్యై	నక్షత్రనిభనఖాయై
శరచ్చంద్రికాయై	రంభానిభోరుయుగ్మాయై
చారిపేయనాసికాయై	నైకతశోణ్యై
కంబుసుందరగళాయై ౧౦౦	మందకంఠీరవమథ్యాయై
తటిల్లతాంగై	కీరవాణ్యై
మత్తబంధరకుంతలాయై	శ్రీమహాతులనై నమః

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులనై నమః.)

అష్టోత్తరశతనామపూజాం సమర్పయామి.

వనస్పతిరసోద్భూతో గంధాఢ్యో గంధ ఉత్తమః,

ఆమ్రేయస్సర్వదేవానాం ధూపోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులనై నమః ధూపమాఘ్రపయామి.)

వైశ్వానరప్రజ్వలితం ఘృతకార్పాసనిర్మితం,

దీపం భక్త్యా గృహాణేదం త్రైలోక్యధ్వాంతనాశికే.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులనై నమః దీపం సమర్పయామి.)

అన్నం చతుర్విధం స్వాదు రనైష్ఠ్ఠిస్సమన్వితం,

నైవేద్యం గృహ్యతాం దేవి తులసి మాధవప్రియే.

(ఐం ఈం సోః శ్రీం తులనై నమః నైవేద్యం సమర్పయామి)

(అత్ర ప్రాణాయ నమః, అపానాయ నమః, వాయినాయ నమః, ఉదానాయ నమః, సమానాయ నమః, ఏవముచ్చార్య నైవేద్యం సమర్పయేత్.)

నైవేద్యాన్తే ఆచమనీయం సమర్పయామి, ఘృథ్యే మధ్యేపానీయం, ఉత్తరాపొశనం, హస్తప్రత్యుశనం, కరో ద్వర్తనార్థే చందనం చ సమర్పయామి.

ఇదం ఫలం మయా దేవి స్థాపితం పురత స్తవ,

తేన మే సఫలావాప్తిగ్భవేజ్జన్మ ని జన్మ ని.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః ఫలం సమర్పయామి.)

పూగీఫలం మహద్వివ్యం నాగవల్లీదళై ర్యతం,

కర్పూరైలాసమాయుక్తం తాంబూలం ప్రతిగృహ్యతామ్

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః తాంబూలం సమర్పయామి)

హిరణ్యగర్భగర్భస్థం హేమబీజం విభావసోః,

అనంతపుణ్యఫలదమతశ్చాంతిం ప్రయచ్ఛమే.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. దక్షిణాం సమర్పయామి.)

నీరాజయామి సతతం హరివల్లభేంద్ర

కర్పూరవర్తిభిరలం సుఖదాయకే త్వాం,

పాదౌ భజామ్యవిరతం తవ దేవి మామే

వంశాయ సౌఖ్యమపి దేహి బలం చ పూర్ణమ్.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. కర్పూరాత్రిక్యం సమర్పయామి)

యాని కాని చ పాపాని జన్మాంతరకృతాని చ,

తాని సర్వాణి నశ్యంతి ప్రదక్షిణపదేపదే.

నమస్తే గార్హపత్యాయ నమస్తే దక్షిణాగ్నయే,

నమ ఆహవనీయాయ తులనైవ్య తే నమోనమః.

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః. ప్రదక్షిణనమస్కారాన్ సమర్పయామి)

విష్ణుప్రియకరే దేవి తులసి సుఖదాయకే,

పుష్పాంజలిం ప్రయచ్ఛామి పతేరాయవ్యవర్ధిని!

(ఐం ఈం సాః శ్రీం తులనైవ్య నమః మంత్రపుష్పాంజలిం సమర్పయామి.)

గంధప్రసూనసంయుక్తం ఫలముద్రాదిశోభితం,
అర్ఘ్యం దదామి తులసి తవ స్త్రీత్యై నమోనమః.

(ఐం ఈం శ్రీం తులనైవ్యనమః అర్ఘ్యత్రయం సమర్పయామి.)

అథ ప్రార్థనా.

సౌభాగ్యం సంతతిం దేవి ధనం ధాన్యం చ మే సదా,
ఆరోగ్యం శోకశమనం కురు మే మాధవప్రియే.
అభీష్టఫలసిద్ధిం చ సదా దేహి హరిప్రియే,
దేవైస్త్యం నిర్మితా పూర్వమర్చితాఽసి ఋనీశ్వరైః.
అతో మాం సర్వదా భక్త్యా కృపాదృష్ట్యా విలోకయ,
పతేరాయుశ్చ భాగ్యం చ సదా దేహి హరిప్రియే
పూతనాభయసంత్రాసాద్రక్షితశ్చ యథా హరిః,
తథా సంసారసంత్రాసాద్రక్ష మే వంశముత్తమమ్.

ఏవమనన్యమనసా తులసీం ధ్యాత్వా నమస్కారాన్
సమర్పయేత్. అనయా మయా కృతపూజయా, యథాశక్త్యా
శ్రీతులసీదేవతా స్త్రీయతాం న మమః.

ఇతి శ్రీతులసీ నిత్యపూజా విధిస్సమాప్తః.

తులసీ ప్రదక్షిణమంత్రము.

యాని కాని చ పాపాని జన్మాంతరకృతాని చ,
తాని తాని ప్రణశ్యంతి ప్రదక్షిణపదేపదే.

అని స్త్రీలు ౧౦౮ ప్రదక్షిణములను చేయవలయును.

సంతానగోపాలపూజా వ్రతము.

ఆచమ్యః మమ సత్సంతానఫలావాత్ప్యర్థం శ్రీసంతాన
ప్రదగోపాలకృష్ణదేవతాముద్దిశ్య గోపాలదేవతాప్రీత్యర్థం
సంతానప్రదగోపాలకృష్ణదేవతాపూజాం కరిష్యే. తదంగ
కలశారాధనం కరిష్యే. కలశపూజాం కృత్వా. శ్రీసంతాన
గోపాలకృష్ణం ధ్యాయేత్:—

విజయేన యుతో రథస్థితః ప్రసమానీయ సముద్రమధ్యతః,
అదదాత్తనయాద్విజన్త నే స్మరణీయో వసుదేవనన్దనః.

(అని ధ్యానించి క్రమముగ పూజింపవలయును.)

క్లిం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్లిం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః ఆవాహనం
సమర్పయామి)

క్లిం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్లిం శ్రీం సుతప్రదగోపాలకృష్ణాయ నమః, ఆసనం
సమర్పయామి)

క్లిం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(శ్లోం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, పాద్యం సమర్పయామి)

శ్లోం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్యామహం శరణం గతా.

(శ్లోం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, అర్ఘ్యం సమర్పయామి.)

శ్లోం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్యామహం శరణం గతా.

(శ్లోం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, శుద్ధోదక ప్నానం సమర్పయామి.)

శ్లోం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్యామహం శరణం గతా.

(శ్లోం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, వస్త్ర యుగ్మం సమర్పయామి, తతశ్శుద్ధాచమనీయం సమర్పయామి.)

శ్లోం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్యామహం శరణం గతా.

(శ్లోం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, యజ్ఞోప వీతం సమర్పయామి, తతశ్శుద్ధాచమనీయం సమర్పయామి.)

శ్లోం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్యామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, గంధం సమర్పయామి.)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, అక్షతాః సమర్పయామి.)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయ నమః, పుష్పాణి సమర్పయామి.)

శ్రీకృష్ణాష్టోత్తరశతనామావళిః.

ఓం శ్రీకృష్ణాయ నమః
కమలానాథాయ
వాసుదేవాయ
సనాతనాయ
వసుదేవాత్మజాయ
పుణ్యాయ
లీలామానుషవిగ్రహాయ
శ్రీవత్సకౌస్తుభధరాయ
యశోదావత్సలాయ
హరయే

౧౦

చతుర్భుజాత్త చక్రాసిగదా
శంఖాద్యుదాయుధాయ
దేవకీనందనాయ
శ్రీశాయ
నందగోపప్రియాత్మజాయ
యమునావేగసంహరిణే
బలభద్రప్రియానుజాయ
పూతనాజీవితహరాయ
శకటాసురభంజనాయ
నందవ్రజనానందినే

- శుచ్చిదానందవిగ్రహాయ
 నవనీతవిలిప్తాంగాయ
 నవనీతనటాయ
 అనఘాయ
 నవనీతనవాహరాయ
 ముచికుందప్రసాదకాయ
 షోడశస్త్రీసహస్రే శాయ
 త్రిభంగినే
 మధురాకృతయే
 శుకవాగమృతాబ్ధిందవే
 గోవిందాయ 30
 యోగినాంపతయే
 వత్సవాటచరాయ
 అనంతాయ
 ధేనుకాసురభంజనాయ
 తృణీకృతతృణావర్తాయ
 యమశార్ఙ్గనభంజనాయ
 ఉత్తాలతాళభేత్త్రే
 తమాలశ్యామలాకృతయే
 గోపగోపీశ్వరాయ
 యోగినే 40
 శోటిసూర్యసమప్రభాయ
 ఇలాపతయే
 పరంజ్యోతిషే
 యాదవేంద్రాయ

యదూద్వహాయ
 వనమాలినే
 పీతవాసనే
 పారిజాతాపహరకాయ
 గోవర్ధనాచలోద్ధరే
 గోపాలాయ 50
 సర్వపాలకాయ
 ఆజాయ
 నిరంజనాయ
 కామజనకాయ
 కంజలోచనాయ
 మధుఘ్నే
 మధురానాథాయ
 ద్వారకానాయకాయ
 బలినే
 బృందావనాంతసంచారిణే
 తులసీదామభూషణాయ
 శ్యామంతకమణేర్హరే
 నరనారాయణాత్మకాయ
 కుబ్జాక్షష్టాంబరధరాయ
 మాయినే
 పరమపూరుషాయ
 ముష్టికాసురచాణూరమల్ల
 యుద్ధవిశారదాయ
 సంసారవైరిణే

కంసారయే
 మురారయే ౭౦
 సరకాంతకాయ
 అనాదిబ్రహ్మచారిణే
 కృష్ణావ్యసనకర్మకాయ
 శిశుపాలశిరశ్చేత్రే
 దుర్యోధనకులాంతకాయ
 విదురాక్రూరవరదాయ
 విశ్వయాపప్రదర్శకాయ
 సత్యవాచే
 సత్యసంకల్పాయ
 సత్యభామారతాయ ౮౦
 జయినే
 సుభద్రాపూర్వజాయ
 జిష్ణవే
 భీష్మముక్తిప్రదాయకాయ
 జగద్గురవే
 జగన్నాథాయ
 వేణునాదవిశారదాయ
 వృషభాసురవిధ్వంసినే
 బాణాసురకరాంతకాయ
 యుధిష్ఠిరప్రతిపాత్రే ౯౦

బర్హిబర్హావతంసకాయ
 పార్థసాధయే
 అవ్యక్తాయ
 గీతామృతమహాదధయే
 కాళీయఫణిమాణిక్యరంజి
 తశ్రీపదాంబుజాయ
 దామోదరాయ
 యజ్ఞభోక్త్రే
 దానవేంద్రవినాశకాయ
 నారాయణాయ
 పరబ్రహ్మణే ౧౦౦
 పన్నగాశనవాహనాయ
 జలక్రీడాసమాసక్తగోపీ
 వస్త్రాపహరకాయ
 పుణ్యశ్లోకాయ
 తీర్థపాదాయ
 వేదవేద్యాయ
 దయానిధయే
 సర్వదేవాత్మకాయ
 సర్వగ్రహయాపిణే
 పరాత్పరాయ ౧౦౯

శ్రీకృష్ణాష్టోత్తరశతనామావళిస్సమాప్తా.

క్షీం దేవకీసుత గోవిష్ట వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వమహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రదగోపాలకృష్ణాయ నమః, ధూపమా
ఘ్రాపయామి.)

క్షీం దేవకీసుతగోవిష్ట వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వమహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రదగోపాలకృష్ణాయ నమః, దీపం
దర్శయామి ధూపదీపానంతరం శుద్ధాచమనీయం సమర్ప
యామి.)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వమహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రదగోపాలకృష్ణాయ నమః, నైవేద్యం.
సమర్పయామి)

ప్రాణాయ నమః, అపానాయ నమః, వ్యానాయ నమః,
ఉదానాయనమః, సమానాయనమః, మధ్యేమధ్యే పానీయం
సమర్పయామి ఉత్తరాపాశనం సమర్పయామి, హస్తా ప్రత్యూ
శయామి, పాదా ప్రత్యూశయామి, శుద్ధాచమనీయం సమర్ప
యామి.

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వమహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రదగోపాలకృష్ణాయనమః, తాంబూలం.
సమర్పయామి)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వమహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రద గోపాలకృష్ణాయనమః, నీరాజనం సమర్పయామి.)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం సుతప్రదగోపాలకృష్ణాయనమః, మంత్ర పుష్పం సమర్పయామి.)

క్షీం దేవకీసుత గోవింద వాసుదేవ జగత్పతే,
దేహి మే తనయం కృష్ణ త్వామహం శరణం గతా.

(క్షీం శ్రీం కృష్ణాయ నమః, ప్రదక్షిణనమస్కారాన్ సమర్పయామి.

ఫలసమర్పణమ్.

క్షీం దామోదరాయ విద్మహే వాసుదేవాయ ధీమహి,
తం నః కృష్ణః ప్రచోదయాత్.

ఇత్యుక్త్వా పుష్పాక్షతాన్ జలేన సహ విసృజేత్.

అనయా పూజయా భగవాన్ సంతానగోపాలకృష్ణః

ప్రీయతాం. ప్రసాదం శిరసా గృహ్లామి.

పూజానంతరం మూలమంత్రం ప్రత్యహా

మష్టోత్తరశతం జపేత్.

త త్కృ మః.

అన్య శ్రీకృష్ణాష్టాదశాక్షరీమహామంత్రస్య, నారద భగవాన్ముఖేః శిరసి, గాయత్రీఛందః ముఖే, శ్రీకృష్ణ దేవతా హృదయే, క్షీం బీజం బీజే, స్వాహా శక్తిః హృదయే, ఓం కీలకం పాదయోః, శ్రీకృష్ణప్రసాదసిద్ధ్యర్థే జపే వివి యోగః.

కరహృదయాదిన్యాసః.

౧. క్షీం అగస్తాభ్యాం నమః.
౨. గ్లాం తక్షసీభ్యాం నమః
౩. హుంఫట్ మధ్యమాభ్యాం నమః
౪. క్లాం అనామికాభ్యాం నమః
౫. ఓం కసిష్ఠికాభ్యాం నమః
౬. గ్లీం కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః
౭. క్షీం హృదయాయ నమః
౮. గ్లాం శిరసే స్వాహా
౯. హుంఫట్ శిఖాయై వషట్
౧౦. క్లాం కవచాయ హుమ్.
౧౧. ఓం నేత్రత్రయాయ వౌషట్
౧౨. గ్లీం అస్త్రాయ ఫట్
- ఓం భూర్భువస్సువరోమితి దిగ్బంధః.

అథ ధ్యానశ్లోకాః.

౧. స్తనంధయ స్తం జననీముఖాబ్జం
విలోక్య మస్తస్మితముజ్జ్వలాంగం,
స్పృశంతమన్యం స్తనమంగుళీభ్యాం
వందే యశోదాంకగతం ముకుందమ్.
 ౨. శంఖచక్రగదాపద్మధరం శ్యామం చతుర్భుజం,
దేవకీతనయం కృష్ణం పీతవాసస మచ్యుతం.
 ౩. సమర్పయంతం విప్రాయ నష్టానానీయ బాలకాః,
మయూరబర్హశిరసం ధ్యాయేత్సదామినీనిభం.
- అథ లమిత్యాదిపంచపూజాం గురుపూజాం చ కుర్యాత్.

లం పృథవీతత్వాత్త నే శ్రీగోపాలకృష్ణాయనమః, గంధం పరికల్పయామి.

హం ఆకాశతత్వాత్త నే శ్రీగోపాలకృష్ణాయ నమః, పుష్పం పరికల్పయామి.

యం వాయుతత్వాత్త నే శ్రీగోపాలకృష్ణాయ నమః, ధూపం పరికల్పయామి.

రం తేజస్తత్వాత్త నే శ్రీగోపాలకృష్ణాయ నమః, దీపం పరికల్పయామి.

వం అమృతతత్వాత్త నే శ్రీగోపాలకృష్ణాయ నమః, అమృతనైవేద్యం పరికల్పయామి.

గు రు పూ జా.

గురుర్భ్రష్టా గురుర్విష్ణు ద్గురుర్దేవో మహేశ్వరః,
గురుస్సాక్షాత్పరబ్రహ్మ తన్నై శ్రీగురవేనమః.
మంత్రోపదేష్టారం మనసా సంస్కృత్య ప్రణమేత్..

మూలమంత్రము.

ఐం క్లీం శ్రీం కృష్ణాయ గోవిందాయ గోపీజనవల్లభాయ న్నామః (ప్రత్యేహము ౧౦౮ మాట్ల జపించవలయును.)
మంత్రగాయత్రీ—క్లీం బామోదరాయ విద్మహే
వాసుదేవాయ ధీమహి, తం నః కృష్ణః ప్రచోదయాత్.

చెన్నపురి : వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారి

‘వావిళ్ల’ ప్రెస్సున ముద్రితము.

P. I. Card Q. H. No. Ms. 22. 10-1-1946.

ప్రతి 1-కి రూ. అ.

యజుర్వేదసంధ్యావందనము, మూలము, సస్వరము	...	0	3
డిటొ పురుషసూక్తము, శ్రీసూక్తము, ఆంధ్ర టీకాతాత్పర్యము	...	0	6
డిటొ అద్భుతమంత్రములు	...	0	8
శ్రీవైష్ణవాష్టకము, చిన్ననైజా	...	0	6
శ్రీవైష్ణవశాస్త్రప్రయోగము	...	0	6
సూర్యసమస్కారము, చిన్ననైజా	...	0	2
రుద్రము—నమకము, చమకము, సస్వరము, చిన్ననైజా...	...	0	3
రుద్రాధ్యాయము, సటీక	...	1	8
వ్యవహారాయణ ప్రతకల్పము, క్రొత్తకూర్పు	...	0	8
ప్రతరత్నాకరము, ప్రథమభాగము	...	0	12
,, ద్వితీయభాగము	...	1	8
ప్రతమాడామణి, (సంస్కృతము) చక్కనిప్రతి	...	2	8

జ్యోతిష గ్రంథములు.

అఱువది (గత) సంవత్సరముల వంచాంగము (1867-1926)	10	0
అష్టకవర్ణ, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	0 4
ఆరూఢరత్నసిద్ధాంతము	...	0 12
కాలామృతము, మేలుప్రతి	...	2 0
కృష్ణవాస్తుశాస్త్రము, అను వాస్తుసారసంగ్రహము	...	0 12
కేరళప్రశ్నము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	0 4
గౌళిశాస్త్రము, తెలుగు	...	0 3
శుభిన్నము, ప్రశ్నశాస్త్రము, తాత్పర్యసహితము	...	0 6
జలార్థశాస్త్రము; ఆంధ్ర టీకాసహితము	...	0 6
జాతకచంద్రిక, గోపాలరత్నాకరము, సాంధ్ర తాత్పర్యము...	...	0 12
శ్రీతిహార్ద్యవనపనీలము	...	2 0
క్షత్రమాడామణి, చక్కనిప్రతి	...	0 6
క్షుబ్ధంధము, సాధారణప్రతి	...	0 8

ప్రతి 1-1 ద్వ. ఆ

అద్యోగరత్నాకరము, తెనుగుపదసము	...	0	12
అజ్ఞాతకము, అంధ్ర టీకాతా వ్యా సహితము	...	6	8
వాస్తువు	..	0	3
సూత్రములు	..	0	6
అర్థచంద్రిక, అం టీకా తా	...	1	0
సార్వదర్శనము, సజీక	...	1	8
పారాశర్యము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	0	12
కాస్త్రము, (శిఖనరసింహశతకము)	...	0	4
లి, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	1	8
మతకాస్త్రము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	0	14
తాచకము	..	0	12
పాల (పర్వ ఫణి)	..	0	4
ప్రసర్వస్వము	..	0	4
శ్రవణరత్నావళి, సెపోలియన్ ఆనుష్ఠించిన			
శ్రవణగ్రంథమునకు తెనుగు	...	0	4
సూర్యగృహవాస్తువు, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	0	4
సూర్యలిఖితాస్త్రము	..	0	4
కాస్త్రము	..	0	3
రచితామణి	...	1	0
తాత్పర్యము	...	3	8
ప్రము, సజీక	...	0	6
తెనుగుపద్యకావ్యము	...	0	6
ల, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	0	12

ఆనేక సంస్కృతాంధ్ర గ్రంథములు, నిఘంటువులు, గణిత
ములు, శతకములు మావద్ద దొరుకును.

రావిల్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

292, ఎన్.బి.బి.బి., మదరాసు.

